Hs. 28

MS. 17

Yeshiva University

THE LIBRARIES

MENDEL GOTTESMAN LIBRARY

PRESENTED BY

Mr.&.Mrs. Sol Feinstone

שבת, סוכות

אבי עזרי ואליגן אויערבאך

Harvard College Library

וכן גם הרלב"ג ותרב"ץ הוסיפו לפסור . אבל לענ"ד לא פלוג והשוה דהא ריגלא נמי קרא . ואם גורם עשור הלחר . והא דתני [illegible] עשור לחר
ואם [illegible] כמה הוא כלל אלא לפרשא דמיעוטא ומנחות דאינייתא וכרוך ומפחה וכו' ״

בבמ"ה ואלו איכלות פסחים לא [illegible] . הרלב"ג כתב בפלוגות דבפסח לא עלו חרשים הרחוקה לר' עקיבא ואם לרבנן אלו סוף לעלות הלחר . והתוספות יש טוף פסחים ובפ' ט' שלנה ב' כתב בפלוגות דעלו בפסח כן הרחוקה לר' עקיבא ואלו [illegible]
חצות וכן כ' הרלב"ג בפירוש סוף פס' פסחים . ולולי דבריהם הי' נ"ל דבפסח לא שייך להרחוקה . דבלבר פ' דב' [illegible]
כמו עירה ונפרסא אפילו בעלה שלוניות לא יוצא כרת [illegible] לא ילפה ושחט אבל עולה כנו אדם [illegible] כאלוניות אחד
[illegible] ידיהם ורגליהם הוא ודרונך הן [illegible] אחרני ולא יכמון לה פסחו [illegible] . ועתה כין דקיי"ל דפסח אינו נאכל אלא למנוי
הוי ולא כן [illegible] ונדרכו אחרני . וגם כרוך לבעצו . ולפי זה יש לו שב לישות ה"ל . [illegible] דאם כן לפה אחרן
חרשים עד חצות לא נאי רק על [illegible] ואכילת גדלים אבל בקוטר חלבים לא עלו הרחוקה . וביום הטעם דלא עלו הרחוקה לישות ר"ל:
בנחלין [illegible] לפה והרב לא אמרוהו [illegible] דרשינן הכי ופסל [illegible] ומאחרין האור [illegible] הסוגי א"ל דאסור
הכי לא אמרוהו [illegible] דרשינן הן . וזה פתח [illegible] חלל אוסור כשר ונעשו ועלה ואפילו
[illegible] דרשינן הם [illegible] בקוטר חלבי ואיברים [illegible] לא דעתם [illegible] דלא אמרוהו דרשינן הם ורמב"ן אמרינן
וכפו להעלה המו"ט כאשר . [illegible] דרשינן הן ולא נעו על [illegible] לענין שלא יעקרו והפאשה רקות . ״ . אך [illegible] זה ז
ולפי זה נלה זה פריך ואלו אכילות פסחים לא עלו הרחוקה כלל ולרי לכרתילה ואלו עד עשור לחר
הרחוקה ואלו רק עד חצות [illegible] והרחוק ולפי לא נחליק רק הנוי דבו התורה נאכלין כל הלילה ורבנן עלו ה
ואיברים ג"כ לא עלו הרחוקה כלל אלא ודאי בקוטר חלבים
ועוד נראה דבפסח ובקוטר חלבים ואיברים לא עלו [illegible] סוטי [illegible] פסח לא ונקלה [illegible]
לפעלה התורה בפירוש והיתר דאין בה כרת חרשים לאסור [illegible]
היתר מפורש מן התורה אלא כמקום [illegible] לא אוסור ולא היתר מפורש מן התורה [illegible] חרשים [illegible]
[illegible] שלא יעקרו ותירץ [illegible] דחרשים והבי' וכיום הלשון [illegible] אין להם כרת לאסור [illegible] קבלה ב
אחרונים (עיין חות יאיר) ועתה בפסח דכתיב והבי' ואלו את הבשר בלילה הזה והיינו כל הלילה עד עלות השחר [illegible]
ורבנן אמרו [illegible] כדי להרחיק עד עלות השחר [illegible] אין להם כרת לאסור ואלו עד חצות ומפרש [illegible]
והרלב"ג סוף פסחים [illegible] דבלו הכי דעתו רבנן הרחוקה עד חצות אסור [illegible] ולבן אף [illegible] . ואח"כ
ונראה דבפסח לא עלו לאסור [illegible] אחר חצות כיון דבתורה מותרה להדיא . וכן בקוטר חלבים ואיברים [illegible] הוא
העולה על מוקדה כל הלילה עד הבוקר . לכן אין כח חרשים כח להחמיר ולעלות הרחוקה [illegible] אינו [illegible]
אינו מפורש סוף [illegible] או [illegible] הלילה [illegible] ומן מאכלות גדלים [illegible] כלילה [illegible]
[illegible] בתורה [illegible] לא יותר ממנו עד בוקר [illegible] דנאכל בלילה אבל אינו מפורש בתורה [illegible] ואפי' כ
כלילה לכן להחמיר עלו הרחוקה . וזה נכון לענ"ד ״

ואם

ברכות פ' כיצד מברכין דף לה ע"ב בגמ' טובא גריר ופורתא סעיד. בהלכות פסח סי' תע"א כתב הטור כל אדם אסור
לאכול פת משעה עשירית ולמעלה כדי שיאכל מצה לתיאבון אבל פירות וירקות יכול לאכול ויין שותה לשתות הן רב הן מעט כי
הוא גורר תאות המאכל. והקשה הב"י דהא גמרא דידן מוכח דאם רוצה לשתות יין בערב פסח צריך לשתות יין ה
הרבה דטובא מגרר גריר אבל פורתא אסור והביאו בתוספות. והשוו והם [illegible] והכי חבל [illegible] ופירשו תימה בהטור
ס"ל דאין חילוק בין רב למעט אלא לענין היין כן הוא במרעיב הרבה ומשביע מעט וזה הוא כל יין הן רב הן מעט
[illegible] עניינים אלו מרעיב ומשביע אלא למרעיב הרבה ומשביע מעט. עיין שם. ולא זכיתי להבין דבריהם.
דהא זה נראה שעל דייסא מברכין בורא מיני מזונות כמ"ש כלל אך לדברייתא שהוא מפאה ונראה אם אין הפרוסות קיימות כ
כתחילה מברך בפה"ע. וכן עוד שם בברייתא ר' יהודה אומר [illegible] כל שהוא מלבעת הכוסס את הבר ולא עשאו פת חמשת א
אומרים ברכה א' מעין שלש. והטור בהל' פסח אוסר לאכול מיני תבשיל דהיינו דייסא ויתר הב"י יוסף שם בטעמו
דדייסא משביע יותר מהיין שם. ולפי זה מה מקשה הלב' על הטור דמחלק בין סעיד פורתא אי הכי
נברך עלה אלא ברכות. [illegible] דהא בדייסא דסעיד יותר ויותר. נראה לי דמברך עלה בפה"ע ברכה א' מעין שלש
ולא עלה לי על דייסא [illegible] גם לברך עלה ברכות המזון. והיינו כמ"ש הלב' לכן דך שם בלחם על כל ה' מינים ובכלם
חטה ושעורה מברכין ברכה א' מעין ג' והיינו מלום דאף כרכא הפסיק העולם דלא מברכין ברכת המזון רק על לחם
ולא על ג' מינין ובכלם חטה ושעורה דגרא בדאיירי אף בדייסא וכמ"ש הרא"ש ז"ל בסוגיא דכרכתא שאזור. ובכלא [illegible]
תוספות בסוכה בין פורתא סעיד הרבה. נראה דאפשר דיין פורתא סעיד יותר מדייסא. אבל לשיטת הטור ה
במקום לשתות יין פורתא בערב פסח ואוסר לאכול דייסא בע"פ. ובע"כ דדייסא סעיד יותר מיין פורתא ה
הברא [illegible] וכו' מה [illegible] הלב' אי הכי נברך עלה ג' ברכות. וצ"ע.

בדף לו' כשעלה גרירה ולא כשהן באותו כשעון יש והתם לאכול ובמ"ג. ויש להבין למאי הברייתא [illegible] דמברכין תפלה
לאכול ולבסוף כוס. ויכן עם כל תנא [illegible] רוצה לומר דבגמרא [illegible] לאחר לעורא והתוספות ה
[illegible] דברכות כמ"ג [illegible] ברכה א' מעין ג' וכלה לברכה א' מעין ג' כשר לעורא אף כמ"ג כשר לעורא. ו
ולכוונם גו כגט הברייתא כשעלה גרירה והורות בלווה ולענין גם לעלה גרירה דמעיין לעור ולברכה אחרונה
דבמ"ג כשר לעלה גרירה. והוא נכון ״

דף לז' ע"ב בתוספות ד"ה חביצא יש לפרש חביצא היינו פרורין המעורבין יחד ע"י מרק או ע"י חלב וע"ש תוספות
וכן חורין דמיין יונים. ועלה ל' לפי מה לפרש הרא"ש וכן דמיין יונים דהיינו שאינו מבושל ולא מחובר אלא שהוא בין
בין פירור אע"ג דלית בי' כזית ואין בו תואר לחם מברך עליו המוציא וג' ברכות דכיון שהוא פת כשני עצמו אינו יוצא לעולם.
מתורת פת כיון דאין דבר אחר מעורבת עמו עיין שם. הגרא [illegible] תוספות לגרסתא ומי מגלה בסוגי' [illegible] כזית
דמאי על חמשת מינים. דאיירי שאינו מבושל ולא מחובר ע"י דבר אחר רק שהוא מפורר בין בין ולכן מברכין עליו המוציא
ואין לומר

פ' כ"ט ופרכינן בגמ' א"ה חד תני נטע רבעי וחד תני כרם רבעי · ובזה אמרתי ז"ל בעזרת השם פרק ב' מה' תרומות [illegible]
לפי כל אוכל אדם הנשמר וגידוליו מן הארץ חייב בתרומה מן התורה לגמרי ואולי הא בדגן תירוש ויצהר זה דגן תירוש
ויצהר ואולי כל אוכל אדם וגידוליו מן הארץ ויש להן בעלים אע"פ שאינו כרם חייב בתרומות ובמעשר · ועוד והתוספות בראש הלכה
בגמ' ובברייתא [illegible] מן התורה במעשרות רק דגן תירוש ויצהר ודאי · [illegible] כל הפסוק ואמר הלא
[illegible] אילן [illegible] דרבנן והוא [illegible] · [illegible] · ולפע"ד [illegible]
[illegible] נטע רבעי · ולפי [illegible] · ואם כן אמרינן אין [illegible]
[illegible] רבעי [illegible] אילנות [illegible] רבעי [illegible] נטיעות [illegible]
[illegible] · אך [illegible] נהג בכל נטע אילנות · ולפי [illegible] דגן תירוש
ויצהר [illegible] אילנות חייב במעשרות · אע"ג [illegible] כרם רבעי · אין [illegible] והדרינן [illegible]
[illegible] דגן תירוש ויצהר · ולפ"ז [illegible]
[illegible] נטע רבעי ולכן [illegible] בכל אילנות חייב במעשרות · [illegible]
[illegible] אילן דרבנן [illegible] כרם רבעי · וזה לפע"ד ברור ונכון · כי [illegible]
בכל אילנות חייב במעשרות מתורה · [illegible]
[illegible] · וזה לפע"ד ברור ונכון
[illegible] · ובזה יש ליישב תוספות [illegible]
[illegible] אילנות [illegible] חייבים בפאה · [illegible]
אילנות · [illegible] חייב בפאה [illegible] דגן תירוש ויצהר · אבל [illegible]
[illegible] נטע רבעי · [illegible] אילנות חייבים בפאה
ובמעשרות [illegible] מעשרות ופאה [illegible] בכל אילנות חייבים בפאה וכן במעשרות · [illegible]

ברכות

ברכות דף ל"ז ע"ב בתוס' ד"ה מברך על הפתיתין כו' ועוד תניא אמר ליה כיסנין לחם בעינן לגבי פרוסה שלימה

על דלא והכי נקט פרוסה והרוה אע"ג שהיא קטנה מן השלימה אפ"ה עדיף דלענין פרוסה
שלימה קטן וכו' להוא כאומר ולברך המפסיד . ונ"ל ליישב דלשיטתי' הכין הא בריתא רש"י ורב הונא אם רצה
מברך על הפתיתין ואם הפתיתין גדולים דבשך לברך עליהן . וכל נאה להי' דלמא רב הונא ס"ל ג"כ אם בין שוות
דשך לברך על השלם רק בנגעל חולק וס"ל דמברך על הנגעל דנגעל עדיף משלם . ודאי זה עורח דרב הונא ס"ל
כע"פ דשך לברך על הנגעל דלית ליה ולה"ה על איזה שירצה יברך או על הנגעל או על השלם ברש"י לשיטתו אזל
דפירש כרך בירושלמי יקרים מנה פרוסה כרוך השלימה בקאי אפלוגתי' דרב הונא ור' יוחנן ואפ"ה עורח דר"ה
בעיק"ס ס"ל דשך לברך על הנגעל ורש"י חוס כה"ה מנה פרוסה כו' אבל זה עלה אינלדנו. דלמא היכי בין שוות
מודה ר"ה בשלם עדיף וכו' רק ברש"י. ס"ל רש"י ר"נ יונה ידאמר מתם פתיתין ופתיתין דיוו וכו' ה
החוקרוי יהי' חתיכה כזה שהי' בין נגעל מן קטן עד למאור הכל נגעל כלם פתיתין דאי אמרי' דרב ה
הונא ס"ל ג"כ ושלה בשלם רק בנגעל עדיף משלם ואפ"ה האיך אמר רב הונא סתמא מברך על הפתיתין הא
התוכה קטנה [illegible] מודה ר"ה בשלם עדיף ואפ"ה עדיף חסר הו' ולרב הונא אמר נגעל עדיף אלא ליה וה"ה ו
לירא מיעלה כלו כלים אף כבהן שוות עדיף עלה חוספ' שפיר אמאי ליה כיסנין לחם בעינן פרוסה ולאן
גבי דלמא והכי נקט פרוסה והרוה אע"ג שהיא קטנה אפ"ה עדיפא הלא לשיטת רש"י פתיתין ג"פ דיו הכל
בין נגעלה ובין שלם ואפ"ה לה בינו לשון ולא נקט פתיתין
אך עלה לשיטת רש"י. ולה"ה דלירא מיעלה כלו כלים אפ"ה ורב יוסי' באמר למא כתנאי אמר בפרוסה שלמים שלם
סוף סוף רה הוא דלא כתאן דלחמא נמא שלם עדיף ור' יהודה דחולק היינו דוקא דמא"ו באי כהא חד כבי
וכו' ברש"י. ס"ל ג"כ רש"י הראשונה שם בשעת' דרב הונא דלית' מעליותא כלום היינו מעליותא בשלם ספיקותיהן ו'
יקרים א' והיינו דוקא גבי פת אבל בכלים לא שייך זה בדרא מעליותא בשלם לגמרי

בתוס' ד"ה אבל פרוסה של חיטין של אבל פתיתין ושלימין מיון א' אפי' פתיתין יפת עי' והשלימה יפת קטן מקן
על השלימין קאי' כתוספתא של עי' זה ולעלה זהו"א כזה ונ' לולי דהנה הגא"ה כו' נסח רצה ו
הבא ראי' לדין זה ודבריו באמת ותמוהין לעניין זה . אך כאמת דהוא כן הוא דאי איתא היכי דהפתיתין
נקי והשלימה קטן וניכת דמברך על השלימה אבל הדר תנא לאשמועי' מלתא דר' יוחנן אומר ולה"ה דמברכין על החתיכה
ולא על השלימה בפרוסה של חטין [דהוא מין עבא וחביב] ושלמה דבמין א' פליג ר' יוחנן אף דהפתיתין נקי' בא[דהיינו חביב] דאו"כ ו
לפלוג ולימא כריבי' כדא בשנהן פת נקיה אבל פתיתין יפת נקי והשלימה יפת נקיה מודה ר' יוחנן ורב הונא ב
דמברכי' על הפתיתין (דקשי' בו לפלוג ולימא כריבי' הוא כלו ולבי' כבל הש"ס עי' שלא קלל) אלא ודאי בל[illegible] ג"כ
פליג ר' יוחנן וס"ל דמברכין על השלימה כן הוא כוונת הגא"ה עי"ש . והנה רבינו יונה פירש הסוגי' כעין
אחר דבריו אלא דאמרי' דה"ה מברך על הפרוסה של חטין של הטעם הוא משום דחטים הם נקי וחביב[illegible]
עדיף לשלם דלא כתוספתא עי' כבית יוסף . ולפיכן לומר ודבריו הא דנקט [illegible] הש"ס חטה דאגבי' נקי
וקנ"ה

ברכות דף ל"ט ע"ב בתוס' ד"ה מברך על הפתיתין כו' ועוד תניא אמאי ליתני כפשוט לשון בענין פרוסה שלימה

לה דלמא והכי נמי פרוסה והורו אע"ג שהיא קטנה מן השלימה אפ"ה קודם לגדולה בפרוסה [illegible]

שלימה קטן וכו' והוא כמאמר והתרץ המפרש - ונ"ל ליישב דבריהם ההיא דהתם ברש"י ורב הונא אם רצה [illegible]

מברך על הפתיתין ואם הפתיתין גדולים [illegible] ובין עליהן [illegible] [illegible] רב הונא ס"ל אם בין שוות

[illegible] ובין על השלם רק בנמצא חוץ וס"ל דמברך על הנמצא דנמצא עדיף משלם · ודאי זה [illegible] דרב הונא ס"ל

בע"כ [illegible] ובין על הנמצא [illegible] ור"ה על איזה שירצה יברך או על הנמצא או על השלם ברש"י [illegible]

[illegible] [illegible] ביותר [illegible] פרוסה כמאן השלימה בהאי אפלוגתא דרב הונא ור' יוחנן ואה"כ [illegible] בר"ה

בע"כ ס"ל [illegible] ובין על הנמצא ורש"י תוס' כד"ה [illegible] פרוסה של אבל זה [illegible] [illegible]. דלמא היכי דבין שוות

מודה ר"ה דשלם עדיף ונ"ל כך ברש"י. ס"ל רש"י דשני [illegible] [illegible] פתיתין ופתיתין [illegible] [illegible]

החתיכות יהיו חתיכות כזה שיהי' בין נמצא בין קטן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פתיתין ואי איתא דרב

הונא ס"ל גב' ומעלה בשלם רק בגדול עדיף משלם ואה"כ האיך אמר רב הונא סתמא מברך על הפתיתין הא

חתיכות קטנות [redacted] מודה ר"ה בשלם עדיף ואה"כ קשה חסר ה"ל ורב הונא [illegible] גדול עדיף אלא [illegible] [illegible] ו

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שוות [illegible] [illegible] תוספ' שפיר אמאי ליתני כפשוט לשון בענין פרוסה ולאן

[illegible] דלמא והכי נמי פרוסה והורו אע"ג שהיא קטנה אפ"ה [illegible] הוא לשיטת רש"י פתיתין גב' [illegible]

בין גדולה ובין קטנים ואה"כ [illegible] [illegible] ולא [illegible] פתיתין

אך [illegible] לשיטת רש"י ור"ה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אה"כ [illegible] באמר [illegible] [illegible] בפרוסה [illegible]

[illegible] ר"ה הוא דלא [illegible] [illegible] [illegible] עדיף ור' יהודה בחולין היינו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

גדול אבל היכי דליכא גדול מודה בשלם עדיף וכן [illegible] תוס' כד"ה [illegible] עדיף וכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

וכ"ל ברש"י. ס"ל גב' רש"י הרא"ש גם [illegible] דרב הונא דליכא [illegible] [illegible] היינו [illegible] בשלם [illegible] י

[illegible] [illegible] היינו [illegible] גבי פת אבל [illegible] לא שייך זה הברא [illegible] בשלם [illegible]

בתוספ' ד"ה אבל פרוסה של חיטין של אבל פתיתין ושלימין [illegible] א' [illegible] [illegible] [illegible] והשלימה [illegible] [illegible]

על השלימין [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible] והרא"ש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ו

והב"א [illegible] [illegible] זה ודבריו כאמור [illegible] [illegible] גם [illegible] [illegible] [illegible] כן הוא [illegible] [illegible] היכי דהפתיתין

[illegible] והשלימה [illegible] [illegible] דמברך על השלימה [illegible] [illegible] [illegible] דר' יוחנן מודה ור"ה דמברכין על החתיכות

ולא על השלימה בפרוסה של חטין דהוא מין שבעה וחביב [illegible] דבפלוגתא א' פליג ר' יוחנן אף דהפתיתין [illegible] [illegible] [היינו חביב] דאלס

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סת [illegible] אבל פתיתין [illegible] [illegible] והשלימה [illegible] [illegible] מודה ר' יוחנן ורב הונא ב

[illegible] על הפתיתין ([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

פליג ר' יוחנן וס"ל [illegible] על השלימה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - והנה רבינו יונה [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דה [illegible] על הפרוסה של חטין של הטעם הוא משום דחטים הם מין וחביב [illegible] וחביב

קודם לשלם דלא כתוספתא ע"י בבית יוסף · [illegible] [illegible] ודבריו הא בענין [illegible] הש"ס [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

והוא חביב ג"כ ולא נקט בפשיטות אלא כיון א"ל פרוסה עדיף מיני' והשלימה אפשר דיכול דמברך על
החביב. היינו שלום דהחטה ברכה להיות מיני' מן השעורים ואין הכי נמי דכיון א' היכי דפרוסה מיני' יותר
ושלימה מברך על הפרוסה מיני' רק הגמ' נקט חטה כי חטה מן הסתם מין יותר משעורים. ולפ"ז לא הו"ל למנקט
הש"ס ופלוג וליתני כדירי' ... דהא אין כוונת הש"ס כמו דנקט פרוסה של חטין הוא"ל באנפי' נ"א רק הוא"ל
דנקט הוא. ולכך נקט חטין דכן דרכה להיות מיני' ... אלא א' אומר' ... תוספות דנקט חטה הוא"ל באנפי' נ"א
לה ולפי' ליתני ופלוג כדירי' הכל כיון א' כפרותן גדולים ומיני' ושלימה קטנים אלא וודאי דנקט חטה דהוא
מין אחר הוא"ל באנפי' נ"א דשלימה קודמת בכל ענין והן הנה דברי התוספות אלא כפרותן גדול' ושלימים
קטנים אם קודם ... דוחק כן ... ופלוג וליתני כדירי' אך בלא"ה רבינו יונה הא דנקט
חטה אין הכוונה הוא"ל באנפי' נ"א רק הוא"ל דחביב הוא הטעם דקודמת ולכך נקט חטה דדרכה להיות מיני' ושלמ'
לכך הביאו ... התוספתא דתני פרוסה של חטה ושלימה של שעורים מברך על השלימה של קל הקמח שלימה קודם וכ"ש
הא דחטה קודמת היינו משום מין ז' וא"כ לה לא נקט מין ז' ולא תני הכל כיון א' ולפלוג כדירי' ותנא
אלא כפרותן גדול' ומיני' ושלימה קטנה אפ"ה שלימה קודם. וגם לא לה ... נקט תוספתא פלוגתא
פרוסה של גלוסקאות ולא נקט פרותן דשלימה אפי' גדול' ... ועוד דוודאי היכי דלא תני
אלא פרוסה ... אפילו גדולים בשם פרוסה כולהו גלוסקין רק הרא"ה ... לעיל כפלוגתא נקט
ותני ... וכאן נקט פרוסה אחרי' והכי נקט לעיל פרותן דלא ... אלא גדול' ופרוסה ... יותר קטנים
והכי נקט שם פרוסה וזה פשוט.
זה לשון רבינו יונה ולענין מחלוקת ר' יהודה ורבנן נראה דהלכתא כר' יהודה דהא קי"ל נקטינן כוותיה וכן ב
דברים חלוק אלא דהא חזינן דהגאונים פסקו להלכה כר' יהודה דפרוסה של חטים והוא כר' יהודה אם לפי
דמיי' הלכ' אמרי' כדברי' ... כר' לא פליג' דהא קי"ל כותי' עכ"ל
והרמב"ם כתב בתשובות בר"ס ... פסק כהרי"ף ... וכן פסק ... ולא קי"ל אליבא
להיא גדולה ... וכתב התוספ' יש קושיות בהרמב"ם מה ... כי פליג היכי דלא
ר' ... הוא ... חיים ... וזה לשון איך ... הא ... פרוסה של חטים ולא ... הרא"ה ... על פ'
ולכאורה הי' נראה לומר לפי לשון רבינו יונה כמה דמברך על פרוסה של חטים היינו משום דחביב לכך ...
לאו . וא"כ כמ"ש דהגמ' ... עם התוספתא דתני כדברי דשלום קודם לחביב. ואפשר ד
דהכריח רבינו יונה ... הגמרא כן התוספתא וא"כ ... ולא ... תוספות דחטה קודם שלום ד
באנפי' נ"א שלום דעלה ... א"כ מה צריך ר' יוסי כי אפשר ... שלום באנפי' נ"א אלא
לפי' הטעם דמברך על הפרוסה של חטים משום דחביב . וא"כ ... דהגמ' ... עם התוספתא והגמ' ר' יהודה
הכריע דחביב קודם לשלם אבל התוספתא הכריע דשלם קודם לחביב והיינו כמו ולכך פסק הרא"ש
כתוספתא שלום דהכא ... ודקיי הלכה ... והתוספתא ... לפי פשוטו
עז

דף מ"א בתוספות ד"ה אבל כולהו כו' בתוספות לוא ש' אבל להך לישנא דלא פליג כולהו בעינן לוותה ולא ...מ סימן
דאלכר גדולות ע"כ ונראה לתרץ דהנה יש בין זה דפרי העץ הואיל ומבורך ליבדים ופרי ה
האדמה יעשו עיבר והך דלעיל אבל בר נפרא ...ס חביב עדיף ומ"ס אינות ...ה האדמה הלכך פרי עדיף וחשיב
ופרח דפרי העץ ... ופרי עורה ... ופרי האדמה ... בשלחי בפרק כיצד ... חביב עדיף ו
ומ"ס ברוב עדיף בריון ולפ"ז לא הי' טורח כלל ... כלל חביבות ... ונפישה ... מבוררת על אינה מבוררת
ואח"כ ... זה דפרי האדמה הואיל ומבוררת קודם ... דליכא ... דאין ... ה בגמרא ד
... ההוא ... אשר ... ... חביב ... ... ומ"ס אינות סה"א ולכך פרי ... מבורר עדיף וחביב ... נפרא ...
... לכך על המברך שלום ... עדיף ... דברכה מבוררת ... ... מבוררת חביב , אך לכאורה כון דאמרה
... ...נפרא ... ...ם מבוררת קודם לחביב ... ... שלום בריון קודם לחביב ... נפרא
... ... שלום ... ... מבוררת ... ... על אינה מבוררת ולפ"ז פרי העץ
... קודם לסה"א במבוררת היא . ואח"כ ... הרא"ש ... כל ... קודם לברכה וחטה ו
ושעורה ... וכו' ... הרא"ש ... ... דיסא וזה ... חבא ... ...
לא ... כל חטה ... ...א ... כמוס ... כריכוזין ... ...
... ... חטה ושעורה כן ועוד ... הך בכל המוקדם אירי
... ... המוקדם בפסוק קודם לברכה ואח"כ ... להוא ראשון לארץ ... קודם לשעורה ל
להוא ... ...רי פרי עץ ... ... בעורים להוא
... ... יותם ... פרי עץ כאשר ... כל האחרונים
... ... ואח"כ יותם ה' ... ... כל ... ... לברכה מבוררת
על אינה מבוררת ... ... נפרא היה ... ... קודם לחביב . אך לכאורה ... ... בריון
אינה קודם לחביב . דהנה ... ... דחביב קודם ... ... המוקדם אירי ...
... . והנה ... ... המוקדם ... דבין ג' קודם לבין ... קודם ... ולעיל ... ג' ...
... ... על ... ... ואח"כ ... קודם ... ... דבין
ג' קודם לבין . וחביב קודם ... ג' . ... דחביב קודם לבין . ואח"כ ... ... נפרא ה' ... ג'
... ... האדמה ומבוררת קודם לחביב . ואח"כ ... דינו של ... גדולות . והנה לעיל ... ו
... ... ר' יוחנן אמר ... שהכל ... ושמואל אמר בורא פה"א ... רב נחמן ... ...
קודם לחביב ... ... ואח"כ ... נפרא ... ה' ... בריון ובין
במבוררת ... ...
... ... קודם ... בעורים ... ... ואח"כ ... ... הרא"ש ... ... הוא ... ...
... כל המוקדם ... ...
קודם לבין ... ... נפרא ... ... המוקדם ... דבין ג' קודם לבין ...
דינו של ... ... בפה"א ... קודם לחביב ואח"כ ...
// ... מבורר קודם לסה"א דחביב

ונראה לדעת הרא"ש נראה דהרא"ש ס"ל על כך דאין כרפסים אלא מברך על איזה שירצה דאין [illegible] ועולה
כלל. וחביב וגם אין לחוש הואיל דאין א' נפטר בברכת חבירו ע"ש ולפ"ז נראה דלפ"ז כלל [illegible] לפרי העץ ב
ראי אינו' דהיינו בלחם חביב' שבורר ברכת פרי עץ קודם · אבל אינו עולה מברך על הלחם ואח"כ על הגית ה
הא גיר' דבורר קודם · ואין לחוש הרא הואיל הלחם חביב הא טעם חכם איפכא ועולה דאין לחוש רק ב
דמעלת
דאין [illegible] וחביב אינו נפטרין כלל הואיל דאין א' נפטר בברכת חבירו ע"ש דאין כרפסים' אלא חביב
לא עדיפא יותר שאין לחוש ואח"כ אי אינו דברי עץ קודם לפרי האדמה אח"כ לברך על הגית תחלה אלא
לה דפרי עץ אינה עולה כלל לענין [illegible] על פרי האדמה · אך לדעת תוספות [illegible] דאין כרפסים
אלא חביב קודם לאין ג' הברא [illegible] הנ"ל לדופתי' · לכן נשאר לה שברכה הע"ץ איזה שהם שירצה ,
יצ"ים [illegible] כוונתו על החביב · ~~[illegible]~~ איזה שירצה ולענין [illegible] דחביב הוא [illegible] ה' לפניו [illegible] פירות ומברך
על איזה שירצה וכוונה השלום הוא על החביב · אבל לפניהם אלו המבכרות מברך על ~~[illegible]~~ פרי
העץ דבכורה הוא וגם פרי אדמה ,

בסי' רי"ב [illegible] דאם הטפל חביב עליו מברך עליו ואח"כ מברך על העיקר ,

ומעתה נאמר דה שייך אם כבר אכל ואח"כ חל עליו החיוב כרהמ"ז ולא שייכי רק ברכת הנהנין אלא ברכות המצות
אבל בתפילה נראה שיוצא עצמו ואפילו והוא אינו יכול לברך רק רוצה לסמוך עצמו על חבירו שיוציאו בברכה
חבירו אינו מוכל עוד בלשון דאינו רשאי ואפילו על סמך זה שיוציאו חבירו בברכה דהוי כברכת הנהנין ב
דאמרינן לא ליתהני ולא לברך דהא מטעם כברכת הנהנין דאינו מוציא חבירו דאמרינן לא ליתהני ולא לברך ואח"כ
הה הכא גם דאמרינן לא ליתהני ולא לברך רק אי כבר אכל ואינו יכול לברך אח"כ חל עליו החיוב לברך
והוי כברכת המצות וזה ברור בסברא . ומעתה שלה התוספות לפי רבינו ולוים מי תרבעי ואין לזה
כיון דהם כללי ערבות שליטא דמוציאין אחרים . דזה אינו דהמוציא יכול להיות אף שפוטרים ולוים
בהמ"ג דיוצא עצמו ואפילו בתפילה על סמך שיוציאנו חבירו המבין שאוכל עוד ואי רבינו אות חייבי רק ב
ברכהנין אינו רשאי לילך עצמו בתפילה ואפילו על סמך שיוציאנו חבירו דאמרי לא ליתהני ולא לברך וזה
נכון

וזה נסתפק לדינא אף שנתבאר בשו"ע סי' ... דשו"ע אכל יכול להוציא אחרים שאכלו כדי לצאת
מטעם ערבות היינו אם כבר אכלו אבל בתפילה אינו רשאי לילך עצמו ואפילו על סמך שיוציאנו זה
לחינו רוצה ואפילו רק כדי דאמרינן לא ליתהני ולא לברך

ולפ"ז נסתפק לאו דווקא בברכת המזון דמוציא חבירו מטעם ערבות הה בברכת בורא נפשות או ב
ברכה אחרונה שאין עליו אם כבר אכל וחייב בברכה אחרונה יכול להוציא חבירו מטעם ערבות ב
דמאי שנא דהו ... בברכה אחרונה גם הוי בכלל ערבות ורואי דהא אמרינן כל הברכות אע"פ
שיצא מוציא והדין ... בתפילה דמוציא חבירו ... בהוציא ... ולכן ...
ברכות ... אינו ... לברכת המזון ... אלא לאחריו ... ש ר' ... אומר אינו
צריך הרי הוא אומר ... כשם ... לא ... עד
קודם כי הוא יברך הזכר ... ורש"י כי הוא יברך הזבח לברך לשעון ... אכילה על
הזבח אשר ... במצותיו ... את הזבח ... על ... והנה ...
אגדות ... ונלה דאין זה ראיה אלא לברכת המצות אבל לברכת אכילות ... והנאה דקיימא לן ... ה
הלחם ... דבר ... עי"ש ... ונסתפק ... דהנה ... בברכה ... ב
ביום ... להוא ... להוא רעב ולא ... . אך ... כבר ... רבנו ...
בברכה דלאו ... הוא . והמהרש"א ... אמנם ... מטעם ... לאו ... הוא ...
... לראיה ... ליתן טעם אחר ... כי יבור נדר לה' דווקא יאמר נדר לה' ו
ולא יאמר לה' נדר ... אחר שיאמר לה' ... נדר ... אשר ...
הוציא ... לשום ... . לראיה ... אם ... להוא ... רעב ולא ...
דבאיך ... בחיים לברך ... ולפני האכילה הא חיובין ... התורה שלא ... לה' נדר ... יארע
אונס ... לה' ... נדר ... בתורה ... לברך ... לאחר ...
קודם האכילה יארע אונס ... רק אי חיובין ... אחר ... ולפני ... התורה ... סברא ...
והדרינן ... דברי ... כי הוא יברך הזבח ... רש"י ... לברך ... לפני
... הרי חיובין ... בברכת המצות ולפני האכילה ... אח"כ ... להוא רעב ולא ...

ברכות דף לט ע״ב א״ר הונא מברך על ~~[illegible]~~ הפתיתין ופי׳ רש״י אם ירצה ואם הפתיתין גדולים שבירך [illegible] על הפרוסה [illegible]
הברית רש״י [illegible] · ונראה לחכ״ן דאם רב הונא ס״ל דצריך לברך ברוצא על הפתיתין [illegible] לא אמר רב הונא על הפתיתין [illegible]
מן המוקדם [illegible] ואמר ר׳ יוחנן אלא כנ״ל דר׳ הונא איירי ג״כ כשהפתיתין אינן גדולים והכי נאמר מברך על איזה שירצה · ועוד [illegible]
דמשמע [illegible] דפתיתין שלמין בין גדולים ובין קטנים [illegible] שלמין ואין פתיתין [illegible] פתות אותם פתים ומפרשין
[illegible] פותתין רבות · ולפ״ז בפתיתין קטנים דאיירי רב הונא כנ״ל הא דאמר מברך על הפתיתין פירושו אם ירצה
ולפ״ז סבר רב הונא דאין לום מעלה כלל לשלמה דאל״כ למה לא יברך על השלמה · ואת״ל לפי׳ רש״י כיון דאין מעלה
כלל לשלמה אם כן אם הפתיתין גדולים מה״ט צריך לברך על הגדול · ולימא לפירוש הנ״ל דרב הונא דאין לום מעלה כלל
לגדול כמו הנ״ל דאין לום מעלה כלל לשלמה · זה לימא דתלה דרב הונא דלא כמאן דהא ר׳ יהודה ס״ל [illegible] כגדול
גדול ורבנן דפליגי סברו [illegible] כגדל שלם והיינו [illegible] המסקנא שלום דהוא [illegible] ולא מן [illegible] אפילו
דאיתא [illegible] חס [illegible] גדול ולכן הוסיף רש״י [illegible] דאם הפתיתין גדולים ס״ל לרב הונא דצריך לברך על הגדול [illegible]
ועוד [illegible] ולכן [illegible] ולפי׳ רש״י [illegible] דר׳ הונא ור׳ יוחנן [illegible] ר׳ הונא מברך על איזה
[illegible] לברך על השלמה [illegible] ולכן [illegible] דבפתיתין גדולים צריך לברך לר׳ הונא על
הפתיתין [illegible] ופי׳ רש״י:

בתוס׳ [illegible] הפרוסה של חטין [illegible] שלום [illegible] פרוסה [illegible] על
השלמה [illegible] · [illegible] רבינו [illegible] הסוגיא [illegible] כדי [illegible]
[illegible] זה [illegible] חביב · הרי דחביב קודם [illegible]
[illegible] קודם לשלמה [illegible] דפרוסה של חטים קודם לשלמה של שעורים [illegible] · ולפי׳ זה [illegible] דחביב קודם
לשלמה · דהא חביב קודם [illegible] קודם לשלמה · ואת״ל על התוספתא דפסק דשלמה [illegible] קודם לפרוסה [illegible]
[illegible] שלמה [illegible] ג״כ [illegible] והא [illegible] מברך על הפרוסה של חטין שלום [illegible]
[illegible] דהוא [illegible] וגם הוא חביב [illegible] לשעורים · [illegible] ר׳ יוחנן [illegible]
[illegible] על [illegible] מברך על הפרוסה של חטים [illegible] ותוספות · [illegible]
[illegible] בפרוסה של חטים [illegible] הוא חביב · [illegible] גדול [illegible]
[illegible] · ולפירוש תוס׳ [illegible] מעלה · [illegible]
[illegible] גדולה [illegible] בפרוסה של חטין [illegible] מעלות [illegible]
[illegible] · [illegible] גדול [illegible] יותר [illegible] כהרוסה [illegible] · [illegible] מעלה [illegible]
אם לא [illegible] רש״י · כיון [illegible] גדול הוא גדולה יותר [illegible] · [illegible]
[illegible] יותר [illegible] חביבה [illegible] · [illegible] ·
[illegible] תוספתא [illegible] ר׳ יהודה [illegible] בחביב מעלה [illegible] הוא [illegible] בתוספתא [illegible] ר׳ יהודה [illegible] · ולפ״ז [illegible]
[illegible] מברך על פרוסה של חטין [illegible] של שעורים [illegible] הוא שלום [illegible] חביב בחטים
הוא [illegible] חביב [illegible] שעורים · [illegible] מעלה היא חשובה [illegible] והוא [illegible]
[illegible] השעורים · והתוספתא [illegible] ר׳ יהודה [illegible] בחטים מעלה [illegible] קודם [illegible] · ולכן [illegible]
רחביב

דחביב מעלה גדולה היא לר' יהודה · ולכן ס"ל גם כן דשלימה עדיף מחביב · דכיון דבשלמא הכי חביב מעלה גדולה היא לר' יהודה
והתוספות [illegible] דהטעם דמברך על פרוסה של חטין שלום דאמרי' נמי ולא שלום דחביב נמי להטעם דלא[illegible] פסוקה ר'
דברייתא [illegible] דפליג ר' יהודה דמין שבעה עדיף לחטים וגדול פרוסה לשעורי ודוק כו'

ולפי זה עלה לי טובא על הרא"ש ז"ל שכ' נסח לחם להר"ן [illegible] דקתני בשלימה וקורס עדיף לפרוסה דגלוסקאות
דשלם עדיף לחביב · ופסק ג"כ דפרוסה של חטים עדיף לשלימה של שעורים ובע"כ הטעם דמין שבעה דאמרי' נמי
ופליג ר"ה דבא לעשות הרמב"ם ז"ל וכו' דפסק הלכה [illegible] דחביב עדיף ומין שבעה · ואם כן אם חביב
עדיף ומין שבעה · ומין שבעה עדיף לשלם כמו דאמרי' דפרוסה של חטין עדיף לשלימה שעורין · וחביב דעדיף
ומין שבעה של [illegible] לשלימה · ואיך פסק כרב ס' נסח בשלימה עדיף להחביב · אם לא נימא דכר"ל מין
נסח לא נמי לדעת הרמב"ם הטעם דמין ר"ה · וצ"ע כו' וצ"ע ·

תוס' ד"ה מברך על הפתיתין ותימא אמאי סברא הפוכה [illegible] ופסקא לכך בהלכה בהיסוק סברות · לאורה תמוה
דהא כיון שנראית דפליגי רבה ורבי פליגי ר' יהודה ורבנן מר סבר שלם עדיף ומר סבר חביב עדיף
וכן ר' יהודה ורבנן [illegible] מר סבר מין שבעה עדיף ומר סבר חביב עדיף · ואפשר דגם כוונתם דהוי סברות
הפוכות דלר' הונא אין לחם מעלה לשלימה כלל אפילו לגבי פתיתין קטנים ולר' יוחנן שלימה עדיף אף מפתיתים גדולים
אך לפי זה קשה מה הביאו התוספות כתירוצם כלל דקתני תם להכריע דלרב הונא מברך על איזה שירצה על הפתיתין הגדולים
או על השלימה · דלמאי דספרו דקתני תם דמברך על הפתיתין בגדולים אפילו ז"ל לפרש דרב הונא דקאמר מברך על
הפתיתין הגדולים [illegible] דווקא על הפתיתין כיון שהם גדולים · ולהכי לחשה דאז יהיו שקולים בהיסוק סברות דהא לפי
ס"ל אין זה היפוך סברות · ובסיפא לא אמר דהכי הוי לרב הונא לומר [illegible] מן המובחר לברך על הפתיתין אלא כו'
כשתך דרב הונא נאמר אם ירצה מברך על הפתיתין
ולאו זה אם כן גם בפרוסה של חטים ושלימה דשעורים הא לומר ד[illegible] המובחר לברך על
שעורים כו' [illegible] רבינו [illegible] המובחר [illegible] ·
תוס' ד"ה ומר סבר שלם עדיף והדין עם רב"י שלא רצה לפרש כתנאי מי לא מצינו אחלוקות ולא משלושות דאפ"ה כתנאי
אוקמי · ואע"ג דלפי רב"י ס"ל לרב הונא באם הפתיתין גדולים צריך לברך על הפתיתין ואם כן לפי זה לפרש הך
כתנאי על פלוגתא דרב הונא ור' יוחנן דהוי דר' יהודה דקבל עלם וחכמים קבל גדול ורב הונא ס"ל כר' יהודה מ"מ דחכמים קבל גדול ע'
עדיף משלימים · אמנם לפי ס"ל לעיל [illegible] דהא דספרו ז"ל כן סברי רב הונא דיכול לברך על הפתיתין הגדולים · היינו
דווקא לשיטתם דספין וירא לנום [illegible] יכוליהם דאי על פתיתין ושלימין [illegible] ז"ל ומאי [illegible] יכולים [illegible] אתא נמי
לרב הונא מברך על איזה שירצה ובע"כ צ"ל דהפתיתין גדולים צריך לברך על הפתיתין לרב הונא · אמנם לא נזכר זה בדברי
ר' הונא כהבנא ואם כן [illegible] לפרש כתנאי אלא [illegible]
ועוד נראה [illegible] לפרש כן · דמנלן כללו המועת לה[illegible] דאמר[illegible] כתנאי הוא על אוקמתא
ר[illegible] דדחיך לה' [illegible] ליאמר האמורא דבר סתם דלא מגלה עלמא לאם בא [illegible] ליוא [illegible] כפלוגתא ונאמר
סתם או פליגי סתם כלפי אוקמא דגלה עלמא ובכל הגמרא כלל הלכתא כולם · ולפי זה לכ"ל אומר דגלית ר' ירמי' פא היא ליומא
כתנאי על ר' הונא בר' הונא ס"ל כר' יהודה דצריך לברך על הגדול דגדול עדיף לשלימים · ואם כן הוי לה לומר דרב הונא ל
לאומר הלכה כר' יהודה · דמה לי תנא דרב הונא הוצרך להשמיענו דבה פתיתין אינם גדולים מן השלמין דמברך על איזה
[illegible]

ב"ש

ביום ראשון בבוקר נסענו מבית לחם לירושלים. בדרך ראינו את הכפר עין כרם, מקום הולדתו של יוחנן המטביל. בירושלים התארחנו אצל משפחת כהן ברחוב יפו. בערב הלכנו לכותל המערבי והתפללנו שם תפילת ערבית. הכותל היה מלא אנשים שבאו להתפלל ולבכות על חורבן בית המקדש.

ביום שני עלינו להר הבית. שם ראינו את כיפת הסלע ואת המסגד הגדול. המדריך שלנו, מר אברהם לוי, סיפר לנו על ההיסטוריה של המקום. אחר כך ירדנו לגיא בן הינום ועלינו על חומת העיר העתיקה. משם ראינו את הר הזיתים ואת בית פגי.

ביום שלישי יצאנו לטיול ברגל לכיוון הר הצופים. בדרך עברנו ליד קבר שמואל הנביא. בצהריים אכלנו ארוחת שק"ל שהכינו לנו במלון. אחר הצהריים ביקרנו במוזיאון רוקפלר ובמוזיאון רockefeller. שם ראינו מפות עתיקות של ארץ ישראל ומודלים של בית המקדש.

ביום רביעי נסענו באוטובוס לשכם. בדרך עצרנו ליד קבר יוסף בנבלוס. בשכם ביקרנו בגריזים ובהר עיבל. ראינו את בור יעקב ואת הכפר יעקב. בערב חזרנו לירושלים.

ביום חמישי ביקרנו בבית לחם. ראינו את כנסיית המולד ואת הגרוטה של הילד. אחר כך נסענו לחברון ובמערת המכפלה התפללנו מנחה. בדרך חזרה עצרנו בקבר רחל. בערב הלכנו לשוק מחנה יהודה וקנינו מתנות לבית.

ביום שישי בבוקר ביקרנו בהר ציון. שם ראינו את קבר דוד ואת חדר העלייה לרגל. אחר כך הלכנו לשוק ואכלנו ארוחת צהריים במסעדה. בערב הלכנו לכותל לתפילת קבלת שבת. היה מרגש מאוד לראות את כל האנשים שבאו להתפלל יחד.

ביום שבת בבוקר הלכנו לכותל לתפילת שחרית. אחר כך אכלנו ארוחת בוקר במלון. בצהריים נחנו ובערב הלכנו לשוק לקנות מתנות אחרונות. בלילה ארזנו את המזוודות.

ביום ראשון בבוקר נסענו לשדה התעופה בן גוריון. שם עברנו ביקורת ביטחונית ארוכה. בשעה 11:30 המראנו את המטוס לכיוון ניו יורק. הטיסה ארכה כ-11 שעות. בנמל התעופה קנדי בניו יורק חיכו לנו קרובי משפחה שהגיעו לקבל את פנינו. נסענו איתם לבית משפחת גולדברג בברוקלין, שם נשארנו לישון.

ביום שני בבוקר הלכנו לבית הכנסת הגדול ברחוב פלטבוש. שם התפללנו שחרית עם הקהילה המקומית. אחר כך אכלנו ארוחת בוקר עשירה בבית משפחת גולדברג. בצהריים נסענו למנהטן וביקרנו במוזיאון המטרופוליטן לאמנות. בערב הלכנו לראות הצגה בברודווי.

ביום שלישי בבוקר עלינו לראש בניין האמפייר סטייט. משם ראינו נוף מרהיב של כל העיר. בצהריים אכלנו במסעדה כשרה ברחוב דיבי. אחר הצהריים ביקרנו בגן החיות המרכזי. בערב חזרנו לברוקלין ואכלנו ארוחת ערב חגיגית.

ביום רביעי בבוקר נסענו לבית הכנסת של הרבי מלובביץ' ברחוב איסטרן פרקווי. שם התפללנו שחרית. אחר כך נסענו לבקר את משפחת כהן בלונג איילנד. בצהריים אכלנו ארוחת צהריים ביתית. בערב חזרנו לברוקלין וארזנו את המזוודות.

ביום חמישי בבוקר נסענו לשדה התעופה ג'ון פ. קנדי. שם עברנו ביקורת ביטחונית ארוכה. בשעה 14:00 המראנו את המטוס לכיוון ישראל. הטיסה ארכה כ-10 שעות. בנמל התעופה בן גוריון חיכו לנו קרובי משפחה שהגיעו לקבל את פנינו. נסענו איתם לבית משפחת לוי בתל אביב, שם נשארנו לישון.

ביום שישי בבוקר הלכנו לבית הכנסת הגדול ברחוב אלנבי. שם התפללנו שחרית עם הקהילה המקומית. אחר כך אכלנו ארוחת בוקר עשירה בבית משפחת לוי. בצהריים נחנו ובערב הלכנו לשוק הכרמל לקנות מתנות אחרונות. בלילה ארזנו את המזוודות.

ביום שבת בבוקר הלכנו לבית הכנסת הגדול ברחוב אלנבי לתפילת שחרית. אחר כך אכלנו ארוחת בוקר במלון. בצהריים נחנו ובערב הלכנו לשוק הכרמל לקנות מתנות אחרונות. בלילה ארזנו את המזוודות.

ביום ראשון בבוקר נסענו לשדה התעופה בן גוריון. שם עברנו ביקורת ביטחונית ארוכה. בשעה 11:30 המראנו את המטוס לכיוון ניו יורק. הטיסה ארכה כ-11 שעות. בנמל התעופה קנדי בניו יורק חיכו לנו קרובי משפחה שהגיעו לקבל את פנינו. נסענו איתם לבית משפחת גולדברג בברוקלין, שם נשארנו לישון.

בסוף דשלקי אמרו ע"ז [illegible] דטעם הפרי [illegible] ניכר קיים ואפ"ה שלא מברכין בפה"א אם [illegible] ע"ה [illegible]
כתוש גב"כ שבהם טעם הפרי קיים וכן פ' הטו"ז והרי' בפי' הא"ר סי' ה' שם בד"ה הרא"ש [illegible] ולפ"ז נאמר [illegible]
גמ' הגאון בהה"ש [illegible] בפסק הע"פ הי"ל אלפסי ס' [illegible] והביאו חכם צבי בתשו' סי' ק' לפסק דהכל אמור ב
דשלקן והוצאתן [illegible] גופא הוא דשעב' באורייתא והא דאמר רב [illegible] גופא [illegible] הוא הוי הכל [illegible]
דלאו פירי [illegible] ואינו ראוי לברך עליו פרי הע"ז והוכיח כן מתוספת והרא"ש [illegible] לברך על הלחם [illegible]
[illegible] גופא הוא [illegible] ופירשא בקלופא ואינו נחשב [illegible] וגוף העניין [illegible] לעולם [illegible]
[illegible] לברך עליו [illegible] כיון דכל [illegible] אלא [illegible] גופא [illegible] נקרא פירי [illegible]
[illegible] דעובדי הא [illegible] גופא [illegible] בקלופא ואינו [illegible] וגוף העניין [illegible]
[illegible] היום [illegible] שבהם טעם הפרי [illegible] ואפ"ה [illegible] לפיר [illegible] בא"ב
ע' נעשה על ידי [illegible] ונשאר גוף טעם הפרי קיים. [illegible] לפיר [illegible] נראה גב"כ ואסור [illegible]
[illegible] היוצא [illegible] בא"ב נעשה על ידי [illegible] וכן [illegible] חכם צבי סי' ק'

בו יבורר דין ~~[illegible]~~ לטווערג הנקרא פאווידלא אי מברכין בפה"ע או שהכל

הרשב"א בחידושיו [illegible] על גמ' הא"ל [illegible] אלא שלא [illegible] ע"ד יין [illegible]
[illegible] עליהם [illegible] ע"כ. הרי [illegible]
[illegible] גוף הפרי [illegible] ואפ"ה הני [illegible] לטווערג
[illegible] ואין [illegible] גוף הפרי [illegible] [ואף [illegible] לטווערג] אין [illegible]
ואפ"ה [illegible] לגוף הפרי גב"כ [illegible]
[illegible] בתשובה [illegible] ועי"ש [illegible]
[illegible] בתשובה [illegible] גב"כ [illegible]
ועוד ראיה [illegible] ח' בפרי [illegible] שהכל [illegible] מע"ג [illegible]
[illegible] פרי [illegible] מע"ג [illegible] גב"כ [illegible] פרי [illegible]
הפרי [illegible] פרי [illegible] [וכ"כ [illegible]] [illegible] פרי [illegible]
[illegible] ואפ"ה כיון [illegible] פרי [illegible] הרי [illegible] מע"ג [illegible]
[illegible] גוף [illegible] כיון [illegible] פרי [illegible] שהכל מע"ג
[illegible] אפ"ה [illegible] ולטווערג גב"כ [illegible] פרי [illegible]
[illegible] שהכל [illegible] הפרי [illegible]
[illegible] גב"כ [illegible]
מע"ג [illegible] פרי [illegible]
[illegible] שהכל [illegible] גב"כ [illegible]
[illegible]

ברכות דף ל"ו א"ר נחמן בר' ר"י היא דתנן יכל הפעילין ש, התוס' העיר על הרמב"ם לפוסק לפרש מתני' דברכא דתנן
על פירות האילן בפה"א יצא ופוסק כרבנן דיכל הפעילין אומנם האילן עיקרא ואינו נורא. בבכורים שהשלין אפשר
וכן הק' הכ"מ והרדב"ז שהרמב"ם פוסק על הירושלמי דמוזה דכל קושיא שהתלמוד והירושלמי חולקי' זה על זה בתראי' ופסק
כתלמודא דידן כנודע. וע' הי"ס. בלח"מ כ' ונראה דהלכה כרבנן דאינו נורא כי יחיד ורבים הלכה כרבים והלכה כרבנן
דאינו נורא. רק זה נפרש במתני' דברכא דסתם כר"י והוי סתם ואח"כ מחלוקת והלכה כסתם. אך לכאור' הוי סתם ואח"כ מחלוקת
וכל היכי דהוי סתם ואח"כ המחלוקת אין הלכה כסתם. רק זה לא ידעי' אי הסתם קודם או המחלוקת קודם דגמ'
אין סדר למשנה [ואף כתבי' סדרים ק"ו אין סדר למשנה איזו סדר נשנית קודם אולא נראין הפוסקי' כמ"ש רב"ה כו' וכו' ס' ת"ג]
ולפי ודאי דמתני' דהכא לא אתי' רק אליבא דר' יהודה. אך עדיין אינו [illegible] מסופקים אי מס' ברכות נשנית קודם מתני' בבכורים א"כ
הוי סתם ואח"כ מחלוקת ואין הלכה כסתם נמצא דבכא ודאינו נורא אך אי בכורים נשנית קודם מס' ברכות
הוי מחלוקת ואח"כ סתם והלכה כסתם. ומספק פסק זה הרמב"ם לחומרא בברכות ספק דבירך על פירות אילן
בפה"א יצא. ולא רצה לחוש דלמא הלכה כר"י דבכורי' ואז צריך לברך בפה"ע. דהא ספק זה דלמא הלכה כר' יהודה
ואם מסופקים ספיקא ולמאה ויכול על לא ולא וכפרש לפסול הדגמ' כמ"ש ועוד הרמב"ם דמובן דהלכה לבטלה עורם
על לא תשא בדאורייתא ולא מדרבנן. ואח"כ הכ"מ ספק דאורייתא לכן פסק הרמב"ם דאם בירך בפה"ע יצא. והתם ג'
בבכורים ספק ג"כ לחומרא דבכא ואינו נורא דלמא הלכה כר"י. וזה נכון.

ותימא לי על התוספות שכ' דהלכה כר"י דסתם לן תנא הכא במתני' דבירך בפה"א יצא. הא ה"ל סתם ואח"כ מחלוקת ואין
אם נימא דלמא בכורי' נשנית קודם לכ"ש בכורות. ספקא הוי אי בכורים נשנית קודם ואח"כ הלכה כסתם ונ"ל
דהכא ודאי אי בכורים נשנית קודם והו"ל סתם ואח"כ מחלוקת והלכה כרבנן. ועמ"ש. וכן הרא"ש כ' ג"כ כתוספות ועי'
והכ"מ הביאו התוס' ר"פ ותיל דהרמב"ם פסק כירושלמי. לכ' והב' דלא פירות אילן כגון פרי אטבה הם ע"ל אך לכאורה
לא ידענו טעם הרמב"ם דהא לרבנן דאינו נורא ג"כ בירך אילן לאו מרעא הוא אח"כ אמאי יצא בפה"א על פירות אילן
והתוס' רצו להסביר והוא ג"כ [illegible]. ועי' בדיש פלוט. דתוס' כ' כגון יכל הפעילין ש ספרים לכך אינו נורא
מפני שאינו משום כפולה וכבר אלא מטול על פה שנקן ל' אטבה שאינו ראוי לפירות על להורה שיכן לחבון נורעים
דחבן יו"ם מ"ל ולכן יו"ם ג"כ כדעת ר"י. ולכן כ"ל ולכן דאינו נורא דכון דנקנן האילן קטלה לה מרעא
בירך אילן לאו מרעא הוא אח"כ לפה הולשפט לטעם שאינו משום כפולה אלא מטול, אך אם יהי' נראה כפולה
ג"כ אינו יצא ולכרות ליה על האטבה אשר נותנת ל' בה"ל. נזיר רלי, ואח"כ ליה יכרת אם יותר אטבה אשר נותנת ל'.
אלא כבר ג"כ דבכן יו"ם לא כ"ל כדעת ר"י. רק כ"ל אי הלכה כסתם מתני' דהכא דבירך על פירות אילן בפה"א יצא
א"ב הלכה כרבנן דאינו נורא מפני שאינו מטול. ובזה אפשר ליישב הכל כ' בדברי תוספות בה ר' יהודה היא ש
ודהל יכל הפעילין והדבר. בתרתי לה כ' תוס' כ' דהלכה כר"י דסתם לן תנא הכא מתני'. אך לאומר הירושלמי דסתם
דמתני' אתי' כרשויהו וכו' לכן כרבנן דאיל זפרל, ש"ל בלעולם הלכה כרבנן ומתני' דהכא אתי' אפי' כרבנן
ושע"י דרבנן מפני שאינו מטול. ובזה דברי הרמב"ם והירושלמי נכונים

אברהם

עד

ודו"ל הסדר׳ אחרי בנ"א ברכות הוי דאורייתא [illegible] לפני׳ ואם לא [illegible] דאורייתא אפשר דכיון הוא

לשמו של הלכך [illegible] והלא הבית [illegible]

ואינו יכול [illegible] תלוי בלפני׳ [illegible] תברך את ה׳ אלקיך [illegible]

ואני אינו [illegible] ברכה [illegible] בדאורייתא [illegible]

אחר [illegible] ברכות [illegible] על הארץ [illegible] ברכת הארץ [illegible] ירושלים

[illegible] הפסוק הזמן [illegible] ברכה אחת [illegible]

[illegible]

ולא שייך שיעור בפחות מכזית. ולזה אין מקום לשאלה שהקשה הרב המגיד ז"ל
למה לא נאמר שיעור בכל מיני מאכל כמו שיעור כזית בפת. כי לא שייך שיעור
בפחות מכזית. ואם יאכל יותר מכזית אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר
שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור
לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין
שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי
אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור.
כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן
שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין
כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר.
אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט
יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית
ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל
כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם
יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית.
ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו
כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין
בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר
שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור
לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין
שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי
אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור.
כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן
שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר. אין
כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט יותר.
אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית ומעט
יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל כזית
ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם יאכל
כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית. ואם
יאכל כזית ומעט יותר. אין כאן שיעור. כי אין שיעור לדבר שאין בו כזית.

שבת דף ד"ב איתמר רב אשי אין מבליעין [illegible] עד [illegible] הבלע עולה [illegible]

בגמרא [illegible] ר' [illegible] הוא [illegible]

[illegible]

בעינן מזוזה היא הפנים אבל ההולכה היא ג"כ מזוזה וכן שלחו כו' ע"ש . ולפ"ז וודאי דלא בעי כניסה · וזה פשוט ·
והיינו נמצא לשמאלו · אבל לרב [illegible] אי נימא דבל"ז הנכנס עולה מזוזה בכה"ג פותח דאף שיש לה היכר רק · בלאמצע ·
לבתוך אי נימא דרב אזיל בתר ציר ואינו אומר רק כניסה · אבל אף אומר דם סתמא אין הולכין אלא לה · דשלשה
לבתוכה דאף שיש לה אוסר · ואם הוא אזיל בתר היכר אסור לצד ימין בכניסה כי היכי דלא נשיה כדקדק · כדלא
לשמאלו בזמן סתמא הולכין אלא לה כן אם אזיל אחר כניסה או לא אבל לרב ציר · וה"ל דרב סמך עצמו על שלמה
הפנים דלא מוכח דהי' הולכין אלא כניסה לשמאל ביציאה ע"י פתיחת ההיכר דבלא הולכין אלא לה ולכן לימין
ומשו"ה לא לאסור אלא לה · וכן סתם רב דבריו · וזה פשוט · אך לפ"ז אי אמרי דהולכה עולה מזוזה אבל
אי אמרי דהכנסה עולה מזוזה · א"כ לא בעי' לפנים דבעינן הי' המזוזה בהולכה ואף הרב הק' · הכל לרבותי' אלא
דכל מסתבר דם לה' דאף שיש לה אסור רב ואף שמעון נ' סבר הכי [illegible] · וגם לן אף אם האמר דהולכה נ'
עולה מזוזה אין נמצא דרב אזיל בתר ציר ומסך עצמו על שלמה בפנים בלא עבד לטעות ולומר הכנסה עולה מזוזה גם לותי' בכיון ב'
דהולכה וההולכה עולה מזוזה סמך עצמו אהלכתא וזה פשוט ולא שלמה מה"ל הלא ...
ואחר עיון הרבה הלכתי לאפשר דהמה"לא שלה לפיר · כלכבן ל[illegible] תוס' כה"ה והא הכא דעיין נ' הל"ם לפ"ז דם
אל ימין לשמאל פתחים הי' היינו לה' מחובר לכל הפנים שלה אחר אבל לא בפ"ב ס"ל דלא הי' מחובר רק הפתח
הי' הולכין לפנים והפתח מן הפנים [עיין מהרי"ו בס' פ"ה מפואר מ"ק] בשל הלכות היכר ע"ש · ומעתה מה שלה
תוספות כה"ג ואי הוי עלה תמצא מה [illegible] · דהא אמרינן בפנים בפ"ז דמתמה בתלמוד בזמן ראי הוי עלה אינו
[illegible] ... בל"ז כפן רמא בפנים שמעל היכר אל חלונות ולא נקראי נשוי ואלא אין פתח לחובתא דרב
על פתח · ובן הקשי' בל"ז עלה על רב הפא דתלי בפתחות אחד לכל שלום כיון מזוזה ולא שלמה מתוך בשל חלונות
היכר ולא נקראי נשוי לכן כי תוס' דפתח בלח"ו צ"ה לפ"ז לה' מחובר לכל הפנים · אך כאשר אף אם נימא בשל חלונות
והי' מפרן הציר והי' הולכין לש ציר · גם לה"מ דהא כפנים עיין המזוזה היא אל על פתח הפנים ואינו לבעל
לה' מחוברים על הפנים והיו מכוונים אל האמצעי והיינו כל בזמן להם נקראי הפנים גופא · ואם לכנוס
אף לה · דלצד ההולכה לא נוטה המזוזה עד שעת הכנסה והל"ז כתי' כניסה ומפי לכאורה תוספות דלה"ה הכנסה עולה מזוזה אסור להולכין
לה"ו בלוך · הי' מחיצת הפנים והי' הולכין לאם נירוי · גם לותי' דהא הלכה כרבינו הכנסה עולה מזוזה אם אין הולכין אלא
לה · וכן שנמצא הפנים שאינו בלוך ומשולש והולכין אף הולכין אסור שלום דהכנסה עולה מזוזה וכן שנמצא בה הולך ומשולש ו·
ואם שלמה הל"ז לפי' אף אם נימא בשל חלונות היכר · וק"ל דבתוס' תוספות הוא על לשון הל"ם בזמן והא הכא כך ב'
דבר"י נשוי · ולשון קושי' מלפנ' בל"ז כפ"ב בשל פתחים היכר · אבל כאשר אף לה' בשל חלונות היכר גם כן
שלה

ר' מנחם מיכל הלוי פאפו מחבר ספר חסד לאברהם ומגן אבות ועוד. נולד
בשנת תקנ"ו לערך בעיר סלוניקי. למד תורה אצל רבי יוסף נחמיאס
ורבי יעקב אבולעפיה. בשנת תקצ"ב נתמנה לדיין בבית דין של סלוניקי
ובשנת תקצ"ה נתמנה לראב"ד. בשנת תקצ"ח נתמנה לרב ראשי בעיר
סלוניקי. נפטר בשנת תרי"ב. ספרו חסד לאברהם נדפס בשנת תרי"ב
בסלוניקי. ספרו מגן אבות נדפס בשנת תרי"ג בסלוניקי. ספרו
תורת חסד נדפס בשנת תרי"ד בסלוניקי. ספרו תורת חסד נדפס
בשנת תרי"ד בסלוניקי. ספרו תורת חסד נדפס בשנת תרי"ד
בסלוניקי. ספרו תורת חסד נדפס בשנת תרי"ד בסלוניקי.

ב"ש אומרים אחת ומברך עליה ברכה אחת ב"ה אומרים שתים ומברך עליהן שתי ברכות
ב"ש אומרים אחת ומברך עליה ברכה אחת ב"ה אומרים שתים ומברך עליהן שתי ברכות
ב"ש אומרים אחת ומברך עליה ברכה אחת ב"ה אומרים שתים ומברך עליהן שתי ברכות
ב"ש אומרים אחת ומברך עליה ברכה אחת ב"ה אומרים שתים ומברך עליהן שתי ברכות
ב"ש אומרים אחת ומברך עליה ברכה אחת ב"ה אומרים שתים ומברך עליהן שתי ברכות
ב"ש אומרים אחת ומברך עליה ברכה אחת ב"ה אומרים שתים ומברך עליהן שתי ברכות
ב"ש אומרים אחת ומברך עליה ברכה אחת ב"ה אומרים שתים ומברך עליהן שתי ברכות
ב"ש אומרים אחת ומברך עליה ברכה אחת ב"ה אומרים שתים ומברך עליהן שתי ברכות

קושי' אחרי וה"ל לשנוי כהך דבצור דאין עורפי' קדשי' ק"ט ואי להורות דאסי' קודם י"ט אסור מטעם גזירה לא
תלי' הכא ה"ל להפסיד אחרונ' דלקין דגרים אין ובלינ"ן כשה"ה הלא"ה ואי דאסי' קודם י"ט אסור מטעם
גזירה אע"ג דלא ס"ל דרבה כלל לטעם דאה"נ קדשי' ק"ט ואה"נ הגיה הרשב"א לפ"ה אחלה / אך ל"ק
הרשב"א קושי' הנ"ל כמ"ש דהרשב"א מפרש דאבי' הגיה לרבה הט דלא ס"ל דבק"ט אסור משום
דאה"נ ק"ט בשה שייך י"ט לאירתא הבי כון דבק"ט טעמי' אחרינא הוא / ולפ"ז ק' הנ"ל כמ"ש בס"ל
דגם רבה ס"ל לטעמי' דאה"נ ק"ט ולא עוד לשני' הכא כדבצור דאין עורפין מש בתנשה זה שייך י"ט
לאירתי הכא כון בטעמי' אחרינא הוא לכך קאמר באסור משום גזיר' אטו שלקה ואה"ב שפיר שייך י"ט
לאירתי הכא להורות דאסי' קודם י"ט אסור משום בגזרי' אטו שלקה וכנ"ל אבל לעולם רבה ס"ל דאה"נ
קדשי' ק"ט ולפ"ז לאסוקה הרשב"א דברי אחלה כנ"ל (ואה"ל מה קאמר לכן הטעם דאה"נ ולא קאמר קודם
משום בגזרי' י"ט אשוקית י"ל כמ"ש דלקין בוה קעב"ב רבא או כמ"ש דלקין קיימי אדינא דאורייתא) ולפ"ז לא
צריכי' כלל לדחוק דהרשב"א בגזרי' חלה אטו לכן ולא גזרי' גזיר' לגזירה ואה"ב בס"ל כון דאינו נ
מעיק אחר הפתילה כוונאי שלה וכנ"ל / ואה"ב לא נשה הנ"ל דברי הרקה דס"ל גם לאחר ל
שנים אסורי' אפי' להפך קודם י"ט מטעם גזירה ולא איצטריך לאירתי כאתני' בפשיט' הוא וכנ"ל
לכן אזרת דרות אחרות היתם כנה עם הרשב"א דהוכיח לעצמו דבעב"ב רבה לא ס"ל טעם דאין
עורפי' קדשי' ק"ט ואמרי' כוה כמה ספיקות מסוגיות בו / דלקין דא"ל ק"ב עב"ב אמרינן
י"ט משום דאין עורפי' קדשי' ק"ט כתבו תוספ' בשם ר"י דבזמן הזה אסור לשרוף תשובה ס
טמאה ק"ט פי היכי דאסור לשרוף קדשי' משום דבהתורה אמר' כל ... והוי הכנה שלא
עי' באחרים ובשם ה"י כתבו מטעמי' דאה"נ בגזרי' תשובה אטו נדשי' ולהאורה קשה לתרץ
הרשב"א דאבי' סהיך אלא מצרם זה שייך י"ט לאירתי הכא ... דבזה שייך ק"ט ביו"ד דאיצטרי'
לאירתי הכא להורות דאסי' מערב י"ט אסור להדליק בחוששי' מתוך ... לבערו גזירה שמא ישה
כבי' שיתבער אחר' ובהט' בו עוסה שלום לריסת נדשים ובאי' על אמיר ל' כנ"ל ... בהוא"לא ר
יבה כלל והאי גזיה"ה אל לחפם ... לוה צריך לדחוק אפסי' בגזרי' י"ט אטו לכת ולא כפשוטו כ
כנ"ל / ונ"ל דהא לריסת תרומה גב' היא גזיר"ה אטו נדשי' ואה"נ לא שייך ק"ט שזא ישה הא א
אפי' הטה כבי' שיתבער והחה אוא אסור מ"ל משום גזיר"ה אטו נדשים ובאמת לא גזרי' גזירה
לגזירה לכך צריך לשני' בגזרי' י"ט אטו לכת ולא תשיב בגזיר"ה לגזיר"ה ביו"ט ולכת ... /
כלנה נמאסי' ד' דלקין דאינו אסור רק משום גזירה אטו נדשים אבל לתרץ הרשב"א גם בדבין
גורה אסור לשרוף תשובה טמאה ק"ט קשי' הנ"ל כמ"ש / ולפ"ז נראה דהרשב"א ...

דיקא

ויהי כשמוע אדניה בן חגית ויתקע בשופר ויאמר אדניה מלך שלמה ויעל כל העם אחריו ויחילו העם מחללים בחלל גדול ותבקע הארץ מקולם ויעל יהונתן בן אביתר ויבא אדניה ויאמר לו אדניה בא כי איש חיל אתה ומבשר טוב תביא ויען יהונתן ויאמר לאדניה אבל אדוננו המלך דוד המליך את שלמה ויעל המלך עם צדוק הכהן ונתן הנביא וכל הכרתי והפלתי ורוכבים על פרדת המלך ויסכו אותו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגיחון ויעלו משם שמחים ותהם העיר בקולם הוא הקול אשר שמעתם ועתה שלמה ישב על כסא המלכות ויאמר המלך גם כן עבדיו באו לברך את אדוננו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה מזה ויגדל את כסאו מכסא אדוננו המלך דוד וישתחו המלך על המטה ויאמר גם כה אמר המלך ברוך יי אלהי ישראל אשר נתן היום יושב על כסאי וראו עיני גם כי ויירא כל הקרואים אשר לאדניה ויקומו ויילכו איש לדרכו ואדניה ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח ויגד לשלמה לאמר הנה אדניה ירא את המלך שלמה והנה החזיק בקרנות המזבח לאמר ישבעה לי היום המלך שלמה אם יהמית את עבדו בחרב ויאמר שלמה אם יהיה לאיש חיל ושערה לא תפול ארצה וממני רעה לא תמצא ויאמר המלך שלמה ויקרא אליו ויורידהו מעל המזבח ויבא ויפל לפני המלך שלמה ויאמר לו שלמה לביתך ויאמר המלך אל אדניה אל תירא כי היום אמית אותך בחרב ויאמר המלך שלמה אל בניהו בן יהוידע לך פגע בו ויך אותו ויקבר בביתו במדבר ויהי לו בית ואחוזה בעיר ויאמר המלך לשמעי הבן לך בנה לך בית בירושלים ושבת שם ולא תצא משם אנה ואנה והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידוע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך ויאמר שמעי אל המלך טוב הדבר כאשר דבר אדוני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלים ימים רבים ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת ויקם שמעי וחבש את חמורו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת ויגידו לשלמה כי הלך שמעי מירושלים גתה וישב ויגד לו ויקרא המלך לשמעי ויאמר אליו הלא השבעתיך ביי ואעידך לאמר ידוע תדע כי מות תמות ביום צאתך והלכת אנה ואנה ואתה אמרת אלי הטוב הדבר שמעתי ומדוע לא שמרת את שבועת יי ואת המצוה אשר צויתיך ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי וישב יי את רעתך בראשך והמלך שלמה ברוך ושלמה יהיה לפני יי עד עולם ויצו המלך ביהוידע בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת ותכון הממלכה ביד שלמה ויתחתן שלמה אל פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יי ואת חומת ירושלים סביב רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יי עד הימים ההם רק אהב שלמה את יי ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא זבח ומקטיר וילך המלך גבעונה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עולות יעלה שלמה על המזבח ההוא בגבעון נראה יי אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה ועתה יי אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת וביא ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרוב ותתן לעבדך לב שומע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה ויאמר אליו אלהים יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר לנפשך ולא שאלת נפש אויביך כי אם שאלת לך הבינה לשמוע משפט הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה איש כמוך במלכים כל ימיך ואם תלך בדרכי לשמור חקותי ומצותי כאשר הלך דוד אביך והארכתי את ימיך ויקץ שלמה והנה חלום ויבא ירושלים ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עולות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו אז תבאנה שתים נשים זונות אל המלך ותעמדנה לפניו ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד ואלד עמה בבית ותלד האשה הזאת עמי ביום השלישי ללדתי ותהי אנחנו יחדו אין זר אתנו בבית כי אם שתינו בבית ותמת בן האשה הזאת בלילה אשר שכבה עליו ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מצדי ותשכבהו בחיקה ואת בנה המת תשכבהו בחיקי ואקם בבקר להניק את בני והנה מת ואתבוננה אליו בבקר והנה לא בני אשר ילדתי ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת ותאמר זאת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך ויאמר המלך זאת אומרת זה בני החי ובנך המת ואת אומרת לא כי בנך המת ובני החי ויאמר המלך קחו לי חרב ויביאו חרב לפני המלך ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את חצי לזאת ואת חצי לזאת ותאמר האשה אשר בנה החי אליו כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילד החי והמת אל תמיתוהו וזאת אומרת גם לי גם לך יהיה גזרו ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד החי והמת אל תמיתוהו היא אמו ותשמענה כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך וייראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט

דף מ״ו בגמ׳ כל היכי דאי מכוין איכא איסורא דרבנן להו ר״ה לכתחלה מותר דהא מוכרי כסות כו׳ · מוב ה
הסוגי׳ עלה ל׳. על הבית יוסף בש״ע כלאי בגדים סי׳ ש״א שעלה על הרמב״ם שפוסק כשמעתין דלא ילבש
כלאים להעביר המכס ופוסק נמי לברייתא דמוכרי כסות מוכרין כדרכן כו׳ ותירץ הבית יוסף בחושן כאיסור
לכתחלה כו׳ אסור אפילו באינו מתכוין אלא העלאה כו׳ לכתחלה אינו אסור מדאורייתא ולכן מוכרי כסות כ
כסות איירי בהעלאה בעלמא עיין שם · ולפי זה עלה דלא פריך רבא מידי · וכ״נ טובא על האחרונים
אלא ברגיל כשם · והחות יאיר בסי׳ קפ״ח תמה דברי הרמב״ם דלהכי אסור ללבוש להעביר המכס משום מראית עין ברמב״ם
לדברי ויראוהו ולבש כלאים ולא יחלקו כי עולם בלבו להעביר המכס וכן אסרו לו כמלבש בכלאים האחרים ו
והכל משום מראית עין עיין שם · ולא הבנתי דברי החות יאיר להרי הרמב״ם כתב והבי׳ דקיימו לא ילבש אדם
בגד כלאים להעביר המכס ואם עלה כן לוקה · ואי אסרו כ״ש החו׳ ה״ל באיסור רק משום מראית עין למה לוקה)
וכ״ע דאיסורא דאורייתא הוא להעביר המכס · והבית חדש תירץ בלבוש את המכס ה״ל פסיק רישא דבשיך)
ולכן היכא על גופו · עיין שם · ובאמת כבר התעוררו תוספות כאן ועיין בדף ק״ט ע״ב בחו״ל ובלבד שלא
יתכוין כרמה וע״ל ובעינן דלא הוי פסיק רישא כגון להוא לקול מלבושים אחרים עליו להגין מפני החמה והגשמים ע״ש
והשמיטו הא דעלה על הבית פסוקי׳ דהיו הנגל כרשא בסוגי׳ הלכ׳ לקיימו׳ לם דסותר להעביר המכס כו׳ בדבר שהוא מתר
והחות יאיר לא שם להלכה · ולא ידעתי לקיום הזה · בפ״ק דקריית׳ דהתם איירי כגון דלא הוי פסיק רישא
כגון להוא לקול בגדים אחרים על גופו ומווסן דליכא הנאה שירשון לו נשא על כתפו מבגד כלאים ואז
אין בו איסור רק דרבנן · והחות יאיר עלה חוזק לדברי רמב״ם · עיין שם · ובאמת קולות
רבא לאו כלום הוא · ולפי זה נראה לי דברי ר״ל דרך מ״מ ברה״ר חוץ מן השם הדין כלבות כמו להוא דולק א
אסור שלא יבכה הגר · וכ״כ הרמב״ם כבירור מלבות · והוא תמוה דהא כפסקא לא נאמר ומן הגמ׳ כמה״ד והגמ׳
כסי׳ רע״ג · אל ופסל כלבות הרמב״ם דלך כלל קולות דרבנן נראה · וכאומר ולו נ״מ עדולה כה דלעתו
אל רבא מלום דהוש נעלה כסים לדבר ואיסור · ולפ״ז אם מונח עליו גם בדבר היתר · ולא ושלושל הגש · ואך לטעמו
של אבי דעדיון שלא יבכה כל ענין אסור הגר ושלושל דעדי׳ שלא יספק ·
והנה מה להקלות ועיין דלדברי בית יוסף לא עלה רבא מידי ולא אפשר לכלום והפוסק תוספות בחו״ל בכל היכי דקיימין
דהן כי לא מכוין איכא איסור דרבנן כפתלה וצריך להקרבה איכא בפתלה זו לא צריך להקרבות אפ״ה נריך לאו כלום
אחר ושלושל של פתלה ולכתחלה צריך להקרבות ויצא לאיסור תורה · ולפי זה פריך רבא ג״כ לפיר דאם כן גם מוכרי
כסות באיסור אף באיירי בדרך העלאה · ובלאו הכי נגד כולהו אבל נאמר כבעין אחד לבוא ליכא איסור תורה · ואלא והגמ׳
דאם נאמר דמכוין מותר כדרך העלאה : ולא נגרר נזירה רחוקה לעלות דבר לכתחלה כו׳ וגם יהי׳ מכוין להנאתו כבעין אחד חשוב

בפרירי

מלכות

הפוסקים ... ל

ראש ... תסה

... תסו

... תסה

... פו

... פז

... פח

... פט

... צ

... צא

... צב

... צג

... צד

... צה

פסחים

ואם

ואם לא יכול לעמוד בפני עצמו אלא נשען על הכותל או על הקרקע
אינו נקרא עומד ואינו יכול להתפלל עליו אלא ביושב ואם נשען
על הכותל או על הקרקע ונפל הכותל או הקרקע נפל עמהם
ואם נשען על הכותל ונפל הכותל ולא נפל עמו אינו נקרא עומד
ואינו יכול להתפלל עליו אלא ביושב ואם נשען על הכותל או
על הקרקע ונפל הכותל או הקרקע ולא נפל עמהם נקרא עומד
ויכול להתפלל עליו בעמידה ואם נשען על הכותל ונפל הכותל
ולא נפל עמו אינו נקרא עומד ואינו יכול להתפלל עליו אלא
ביושב ואם נשען על הכותל או על הקרקע ונפל הכותל או
הקרקע ולא נפל עמהם נקרא עומד ויכול להתפלל עליו בעמידה
ואם נשען על הכותל ונפל הכותל ולא נפל עמו אינו נקרא עומד
ואינו יכול להתפלל עליו אלא ביושב ואם נשען על הכותל או
על הקרקע ונפל הכותל או הקרקע ולא נפל עמהם נקרא עומד
ויכול להתפלל עליו בעמידה ואם נשען על הכותל ונפל הכותל
ולא נפל עמו אינו נקרא עומד ואינו יכול להתפלל עליו אלא
ביושב ואם נשען על הכותל או על הקרקע ונפל הכותל או
הקרקע ולא נפל עמהם נקרא עומד ויכול להתפלל עליו בעמידה
ואם נשען על הכותל ונפל הכותל ולא נפל עמו אינו נקרא עומד
ואינו יכול להתפלל עליו אלא ביושב ואם נשען על הכותל או
על הקרקע ונפל הכותל או הקרקע ולא נפל עמהם נקרא עומד
ויכול להתפלל עליו בעמידה ואם נשען על הכותל ונפל הכותל
ולא נפל עמו אינו נקרא עומד ואינו יכול להתפלל עליו אלא
ביושב ואם נשען על הכותל או על הקרקע ונפל הכותל או
הקרקע ולא נפל עמהם נקרא עומד ויכול להתפלל עליו בעמידה

[illegible]

ואם נשען על הכותל ונפל הכותל ולא נפל עמו אינו נקרא עומד
ואינו יכול להתפלל עליו אלא ביושב ואם נשען על הכותל או
על הקרקע ונפל הכותל או הקרקע ולא נפל עמהם נקרא עומד
ויכול להתפלל עליו בעמידה ואם נשען על הכותל ונפל הכותל
ולא נפל עמו אינו נקרא עומד ואינו יכול להתפלל עליו אלא
ביושב ואם נשען על הכותל או על הקרקע ונפל הכותל או
הקרקע ולא נפל עמהם נקרא עומד ויכול להתפלל עליו בעמידה
ואם נשען על הכותל ונפל הכותל ולא נפל עמו אינו נקרא עומד
ואינו יכול להתפלל עליו אלא ביושב ואם נשען על הכותל או
על הקרקע ונפל הכותל או הקרקע ולא נפל עמהם נקרא עומד
ויכול להתפלל עליו בעמידה ואם נשען על הכותל ונפל הכותל
ולא נפל עמו אינו נקרא עומד ואינו יכול להתפלל עליו אלא
ביושב ואם נשען על הכותל או על הקרקע ונפל הכותל או
הקרקע ולא נפל עמהם נקרא עומד ויכול להתפלל עליו בעמידה

והנה רש"י בחומש הביא ר' מאיר דלרבי עזרה ואסור קנה וכו' ע"ש והגרן דגמרה וכו' דמספק בו להיות טומאה עזרה ונראה
והראיה וכו' כרבנן אבל בתוס' הש"ס ובלשון דלית' כל עזרה להוצי' ולכך לרבי ע"ש ובזה יובן נמי טעם
בן עזאי אבל לא נראין דהוי ודאי גם לנזיל ס"ל חכמים דיבור לענין טומאה ולכך אמרו לנזיל וכו'
ולפי זה עיקר להבין זה פריך הש"ס דכן אמרינן דלא להם אמת קנה וכו' דמספק בו להיות טומאה ועשויין
ונראה ל"ל ר"ל דגם כהן אינה להיות טומאה דרא עשין ולהוציא כל החדרים ועליות וחורין ובזמן ועזרי ולשכות
נראין כך דכהן מספק להיות טומאה · ומיושב זה עלה זה פריך הש"ס ר' יהודה אמר יהודה דלא לכך גזר הכא
ר' יהודה כהן בהדיא דמספק בו להיות טומאה אם לאו משום דהא ליה כל עזרה להוצי' אלא בקנה דלית'
להך טעמי' להלן כן ענין בו בהיות טומאה או לא אלא ולפי' הרא' וכו' לדורות ולא נראין ומ"מ צ"ע
הטעם שלום ספירא ומבדילה לירא ספירא · ואפשר דהא דנחתי תוספ' זה להשיג לשונם הכא נראין ו
לפרש טעם המשנה דנעשין אבל לא נראין ולא יפרשו כמה כתובה לב ולפע"ד נראה
אך לשיטת רש"י אין מוקשין להלן דזה דלשון נראין א"ר יהודה אומר אני אומר אין קיצור חכם אלא לריבה
אלא מציאה הקיצור אבל למצוה הקיצור השתא כל דבר ופי' רש"י אבל למצוה קיצור היום ממילא לכך
ופריך הש"ס יוחנן עד לכך ויתכפרו מכל דבר והעלה תוספ' גם הא ר' יהודה אומר כל לקדשין לעזרה אחת
דלא אמר לנזיל ע"ש · אבל לפי דהא דאומר ר' יהודה היום לקדשין חכם הא כהן קדשים לקדש כל עזרה ובחורין
ובזמן וכל חדרים ועליות דאיירי דמספק בו טומאה אם לנזיל ע"ש · אבל גם איירי דכבר כהן כתב"ה כל אור
אחריה עשה לאור הנץ כך דלא לרבי עקיבא ומ"מ ליה החכם לקדש כבר עלה ממילא ולכאורה זה לא איירי
מספק בו טומאה ולכך ש"ר וזה ברור
והנה תוספות הקשו על רש"י דהא לזה הוך המוצא דרבי ר' יהודה או שלא עשה הקיצור ולעת המצוה בזמני רבים
המהרש"א מחלק דלרש"י הכי עד ע"כ ועד דהתם והיינו כיון דהמציאה היא משום כל יראה אבל הנא בקריעת בעזרה
כבר יצא נמי ע"ד כל יראה ואי אסור לו לקצוץ · ולהאור ברבי מהרש"א תמוה דהא פ"ט כל הקדשים
ויוצא חכם ליקרע מיד ולא ירצה דה כל כבר יראה דליכא לומר דאין מוציאים מיד מ"ט עזרה הכל יראה מיד כל יראה
חכם זה וחרא אינו וראוי לנזיל דף ו' ע"ב כהן אומר דהמצוה צריך שיקצו ע"ש עשה ויצא עזרה יפה ודעת ע"
עולי' פי' רש"י דלא מגהה לי' דף א' וחייס עליו וצריכה ע"ש · ולפע"ד להרי' דאי אינו מגהה לה לא הוי עולה
רק מכלאים מיד אינו עובר כל ומקריבים קיום ובפי' פי' תוס' ומהרונים · ואין להבין פי' עזרה היא לומר דבדבר
מהרש"א דכל עשה כ"ט לא יהי' יכול לקצור כ"ט דאי אפשר לו לנתוש ששה איסור עולה ונמצא כ"ע ·
יהי' עוקר כמ"ש ופי' ולכך טום שלא לקדשין כ"ט · זה אינו דאפשר עולה כחול המועד אמאי לא יקריבון
ועוד זה טעות ומיהו דלנזיל דף ו' אמרינן המוצא חכם כ"ט חכם עליו כל · ופי' רש"י דלא עזר אבל
יראה כיון דקיטלו מאתמול · ולפע"ד להרי' דלא קיטלו אם לקצור אבל כ"ט ומן כ"ה ויין וכות יום כל ס"א תוס'
דנתתם

ונשאר כן [illegible] ואם [illegible] שהרא"ש [illegible] אירי כלא קטלו הרב [illegible] בלפיה [illegible]
באין [illegible] ומעין [illegible] טון דלא קטלו ונטיטן [illegible] שהרא"ש הוא דבלא [illegible]
[illegible] יפה [illegible] אלו [illegible] והויים עלה ואם יעקור [illegible] ובוונה בלשונו [illegible] הוא [illegible]
יעקור [illegible] ואע"ג [illegible] קטלו ונ"ל [illegible] יפה [illegible] יפה [illegible] ואם [illegible]
[illegible] לסיר זה [illegible] קטלו [illegible] ואהם [illegible]
יעקור [illegible] אך [illegible] הוא [illegible] עלה [illegible]
ונשיטון [illegible] אבל לא [illegible]

והנה [illegible] קטלו [illegible] בלשונו [illegible] אירי קטלו [illegible]
כלא קטלו לא [illegible] יהודה [illegible] קטלו ואם [illegible]
[illegible] קטלו [illegible] עלו הפסח [illegible]
[illegible] קטלו [illegible] אחר [illegible] אבל [illegible]
[illegible] אירי [illegible] כלא קטלו [illegible] קטלו [illegible] עלו הפסח [illegible]
[illegible] אבל [illegible]
[illegible]

[illegible] ולא [illegible]
[illegible] ולא [illegible]
[illegible] ברכת השלחן [illegible]
[illegible]
[illegible] ברכת השלחן [illegible]
ולכסנים [illegible] ברכת השלחן
הוא [illegible] ברכת השלחן [illegible] ברכת השלחן לכסנים
[illegible] אבל ברכת השלחן [illegible] או לכסנים [illegible]

פסחים

בדרך אחר נ"ל [illegible] כלשון [illegible] קרא דהכא [illegible] נאכלת לב' ימים ולילה א' [illegible] הלל [illegible] דלא כמן
תנאי דלכן תנא הרי הוא כפסח ואינו נאכל רק ליום ולילה א' [illegible] דלכן ס"ל [illegible] הלילה
הזה כולו צלי ואמר רב חסדא זו דברי בן תימא [illegible] לבר דלכן תנא הה' כפסח ונאכל צלי [illegible]
[illegible] ליום ולילה א' כפסח [illegible] הרי [illegible] זו את זו [illegible]
זו [illegible] על הרמב"ם פ"ח [illegible] דכתיב הלילה הזה כולו צלי [illegible] כבן תימא [illegible]
פסח [illegible] דהכא דחגיגה נאכלת לב' ימים ולא כבן תימא והגיה [illegible] האי [illegible] ונאכלת צלי
[illegible] כבן תימא [illegible] פסח [illegible] שלא יהי' נאכל רק כפסח ליום ולילה א' [illegible]
[illegible] זו את זו [illegible] רש"י [illegible] כתיב לא
ילין לבוקר זבח חג הפסח ולבוקר הוא דלא ילין הא כל הלילה ילין והכתיב [illegible] ולא עולת חול [illegible]
ולא עולת חול [illegible] אמר [illegible] ר' אבא [illegible] אבהו [illegible] שחל [illegible]
דחלו [illegible] ובתוס' [illegible] הגהת הרמב"ם [illegible] כבן תימא [illegible] חגיגה [illegible] עם הפסח
הה' כפסח דלא ילין לבוקר זבח חג הפסח [illegible] זבח חג זו חגיגה פסח [illegible] לפסח [illegible]
זו חגיגה [illegible] הא חגיגה [illegible] בן תימא [illegible]
[illegible] חול [illegible] כבן תימא הלילה הזה כולו צלי [illegible]
[illegible] זבח חג זו חגיגה [illegible] הא חגיגה [illegible]
[illegible] ולא עולת חול [illegible] ולא ילין לבוקר זבח
חג וזהו חגיגה [illegible] חגיגה [illegible] כמן [illegible]
[illegible] אורת [illegible] ולילות [illegible] ימים [illegible] לא ילין לבוקר זבח חג זו חגיגה
דהא [illegible] אורת [illegible] חגיגה נאכלת לב' ימים ולילה א' [illegible]
[illegible] החגיגה [illegible] ימים [illegible]
ולילה ויום א' [illegible] ב' ימים ולילה א' [illegible] דחגיגה [illegible] ונאכלת כפסח ליום
ולילה א' [illegible] חגיגה נאכלת לב' ימים ולילה [illegible]
[illegible] אורת [illegible] ימים [illegible] הרמב"ם [illegible]
[illegible] דלא כבן תימא [illegible] דחגיגה נאכלת לב' ימים ולילה א' [illegible] עם [illegible]
[illegible] אורת [illegible] ימים [illegible]
[illegible] דבן תימא [illegible] דחגיגה נאכלת צלי [illegible] פסח [illegible]
[illegible] ולא ילין לבוקר זבח חג הפסח [illegible] זבח חג זו חגיגה פסח [illegible] חגיגה [illegible]
לפסח [illegible] זבח חג זו חגיגה [illegible] הא חגיגה [illegible]
[illegible] אורת [illegible] ימים [illegible]
[illegible] כבן תימא [illegible] זבח חג זו חגיגה [illegible]
[illegible] הרמב"ם [illegible]
[illegible] אורת [illegible]
[illegible] ימים [illegible]

פסחים דף כג ע״ב ורבי חנין ור׳ אבהו פליגי. במאי פליגי כלומר במאי קמיפלגי תוספ׳ וז״ל תימא לרשב״א היא ד
באיסורא קמיפלגי חמץ גמור ע״י תערובות וחמץ נוקשה בשרפין רבנן אלו עוברין בבל יראה ולא תאכלו ולחזקי׳
עובר בהנאה ולרבי אבהו לא [illegible] לא תאכלו שלשה איסור הנאה עכ״ל. והנה הרשב״א הא דקא
דף [illegible] ע״ב אמרי׳ חמץ בין לפני זמנו בין לאחר זמנו עובר עליו בלאו דברי ר׳ יהודה ר״ש אומר חמץ לפני זמנו ולאחר זמנו
אינו עובר עליו כלל [illegible] ר׳ יהודה [illegible] לא יאכל חמץ. ובל יראה לא תאכלו. ולא תאכל עליו
חמץ חד לפני זמנו וחד לאחר זמנו וחד תוך זמנו והנה תוספות לא וא״ת ולחזקי׳ [illegible] איסור הנאה לפני זמנו
דליכא אלא חד לאו לא יאכל והיא סברא [illegible] ל׳ ~~[illegible]~~ ארוך זמנו ואומר ר״י כיון דחד מהנך קאי שלשה
איסור הנאה אין לחלק ביניהם עכ״ל. ולפ״ז לא קשה הרשב״א [illegible] בחמץ ע״י תערובות ונוקשה ג״כ הם אסורי
בהנאה לחזקי׳ [illegible] בשרפין ל׳ בל יראה לא תאכלו דהא כיון דחד מהנך קאי שלשה איסור הנאה אין לחלק בין
[illegible] לומר דהרשב״א לא ס״ל כתירוץ ר״י [illegible] [illegible] לחזקי׳ [illegible] איסור הנאה לפני זמנו
[illegible] ל׳ [illegible] דהרשב״א [illegible] פסחים [illegible] ר׳ [illegible] הרשב״א ו
וז״ל דלא אמר רבי יהודה חמץ אחר הפסח אלא כחמץ נזיר באיסורא ג׳ קראי [illegible] תוך זמנו ולפני זמנו ולאחר זמנו
אבל בנוקשה דליכא אלא חד קרא מודה ר׳ יהודה דאינו אסור רק תוך זמנו עכ״ל וכ״כ הר״ן [illegible] לא [illegible]
ולפ״ז אי אמרי׳ סברא דלאו דלא יאכל קאי ארק זמנו א״כ [illegible] לאו דבל [illegible] לא תאכלו קאי אלפני
זמנו וחמץ ע״י תערובות ונוקשה [illegible] ל׳ בל [illegible] וא״כ אף חמץ ע״י תערובות ונוקשה ג״כ אסורים
לפני זמנו [illegible] לאחר זמנו. אבל אי אמרינן בנוקשה וחמץ ע״י תערובות אינו אסור רק תוך זמנו א״כ
[illegible] דלאו דבל [illegible] לא [illegible] תוך זמנו א״כ [illegible] דלאו דלא יאכל קאי אלפני זמנו [illegible]
לפני זמנו אסור [illegible] כחמץ נזיר. [illegible] ולפ״ז לא [illegible] תוספות ד״ה ולחזקי׳ [illegible]
איסור הנאה לפני זמנו דלאו דלא יאכל סברא [illegible] ל׳ ~~[illegible]~~ ארוך זמנו. זה אינו [illegible]
סברא [illegible] ל׳ אלפני זמנו [illegible] [illegible] ל׳ ארוך זמנו א״כ [illegible] דלאו דבל [illegible] לא תאכלו
[illegible] אלפני זמנו [illegible] ג״כ חמץ ע״י תערובות ונוקשה אסורי׳ ג״כ לפני זמנו
ולאחר זמנו [illegible] אי אמרי׳ דלאו דלא יאכל [illegible] אלפני זמנו א״כ לאו דבל [illegible] לא תאכלו לא [illegible]
ארוך זמנו וא״כ נוקשה וחמץ ע״י תערובות אינו אסור רק תוך זמנו וכיון [illegible] סברא [illegible]
[illegible] ארוך זמנו [illegible] לומר [illegible] אלפני זמנו [illegible] [illegible] התוספות [illegible] ולא [illegible] ו
[illegible] ר״י [illegible] ולפ״ז [illegible] הרשב״א [illegible]

פסחים דף כ"א ע"ב. אמר חזקי' מנין לחמץ בפסח שאסור בהנאה שנאמר לא יאכל חמץ לא יהא בו היתר אכילה ופליג דר'
אבהו דא"ר אבהו כל מקום שנאמר לא יאכל לא תאכל לא תאכלו א' איסור אכילה וא' איסור הנאה משמע
תוספות וא"ל וא"ת א"כ יהא נפקא מחמץ בפסח בכרת דהא כתיב כי כל אוכל מחמצת ונכרתה ... בלא יאכל
ולא תאכל ולפי' ולא תאכלו אלא כי כל אוכל לא ולפי' ולא תאכלו עכ"ל. ולכאורה לא קשה מידי ...
דחולין דף ק"כ. אמרי' השתא ונימא אם חמץ הוא ... ואם ... הוא אין אדם ... בפסח ... אין
אדם יוצא ... בלחם ... וזו לחם ... הוא אלא חמץ ... הא אכילה כתיב ... אמר ר"ל אמר ...
נפש לרבות אחר ... וכ' תוספות ... נפש לרבות ... אלא' ... הא נפקא ...
איסור בהנאה ... רק ... ולכן אצטריך נפש. ולפי"ז מה קשה תוס'
הכא יהא נפקא מחמץ בכרת ... דאיצטריך נפש לרבות ... בע"כ ... באונו חייב, כרת בהנאה
... נפש ... ולכאורה צריך עיון ... ואמרת ... לפי' ... בתוספות ...
... בלא יאכל ולא תאכל ... כל אוכל ולפי' ולא תאכלו ... בלא תאכל ולפי' ... כל אוכל
וא"כ ... לפיר' יהא נפקא מחמץ בכרת דהא כתיב כי כל אוכל ולפי' כי כל אוכל ולא תאכל ...
~~איסור~~ הנאה ואין לומר דאיצטריך נפש ... כל אוכל לא ... רק אכילה ולא בהנאה א"כ קשה
... לר' אבהו דחמץ בפסח אסור בהנאה ... משום דכתיב לא תאכל חמץ וכל היכי דכתיב לא תאכל.
ולפי' לא ... ~~...~~ באחד איסור אכילה וא' איסור הנאה ... בלא ולפי' ... כל אוכל באכילה ...
ואיסור הנאה לא ... דהא כי כל אוכל בע"כ לא ... רק אכילה ... דאיצטריך נפש ... ולכן הוצרך
התוס' ... כל אוכל לא ולפי' ולא תאכלו.
רק לפי ... על הש"ס ... דחזקי' ... אבל אבהו ... חזקי' ... אבהו ... ולא תאכל
... איסור הנאה ... רק דחזקי' ... תוספות ... כל אוכל ולפי' ... ולא
תאכלו וא"כ ... בלא תאכל ולפי' ... כל אוכל. ~~...~~ ולכן הוקשה לחזקי' מנין לחמץ שאסור בהנאה
... משום דכתיב לא תאכל ... איסור הנאה ... ר' אבהו זה ... דאיצטריך נפש ...
... כל אוכל ונכרתה לא ... רק איסור אכילה ולא הנאה וא"כ ... לא תאכל חמץ ...
כל אוכל ... רק איסור אכילה ... איסור אכילה וא"כ איסור הנאה מנין
ולכן הוכרח חזקי' לומר ... לא יאכל לא יהא בו היתר אכילה ... לומר ... אבהו
... דחזקי' ... רבי יהודה ...
לאיסור בהנאה ... איסור הנאה אין ... ולפי"ז אי
אמרי' דחזקי' לא ... תוס' ... בלא תאכל ולפי' ... אוכל ~~...~~ ...
תוס' ... לחזקי' ... באיסור בהנאה ... כיון ... דהיינו לא
... איסור הנאה אין ... דהיינו לא תאכל חמץ ...
... איסור הנאה ... ולפי' ... לא ... דלא יאכל ...
... איסור הנאה בלא ולפי' ... כל אוכל בלא ... רק איסור אכילה
... כיון ... דהיינו כי כל אוכל לא ... רק איסור אכילה אין ...
... דבר

ולכן אמר עליו הכתוב ויהי ר' יוחנן בן זכאי חולה ונכנסו תלמידיו לבקרו וכשראה אותם התחיל לבכות
אמרו לו תנא מאורו של עולם למה אתה בוכה אמר להם אלמלי שלקחוני לפני מלך בשר ודם שהיום
כאן ומחר בקבר שאם כעס עלי אינו כועס לעולם ואם אסר אסירתו אינה אסירה לעולם ואם המית
המיתה אינה המיתה לעולם ואפילו לפני מלך שהעולם הבא בידו ושהוא נותן לי שתי ידים גן עדן
וגיהנם אינו יודע באיזה מהם יפלו אותי לא עוד אלא שאני מתיירא ממלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא חי לעד ולעולמי עולמים שאם כעס עלי כועס לעולם ואם אסר אסירתו אינה אסירה
לעולם ואם המית המיתה אינה המיתה לעולם ואפילו לפני מלך שהעולם הבא בידו ושהוא נותן לי
שתי ידים גן עדן וגיהנם ואני יודע באיזה מהם יפלו אותי לא עוד אלא שאני מתיירא ממלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שמעלה עלי כאלו עשיתי לפניו עבירה אחת שנאמר כי אם יש אתך סלחה
למען תורא ואומר ויסלח לעונינו ולחטאתינו ונחלתך ואומר ויסלח לכל עדת בני ישראל ואומר
ונסלח לו כי שגגה היא ואומר ויסלח לו ה' כי לא יסלח ה' לחוטא ואומר ולא יסלח ה' לו כי אז
יעשן אף ה' ואומר לא יאבה ה' סלח לו ואומר ולא אבה ה' לשחת ואומר ולא אבה ה' אלהיך לשמוע
אל בלעם ואומר ולא אבה ה' לו ואומר ולא אבה ה' לשמוע לך ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל נעמן
ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל בנהדד ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל אמציה ואומר ולא אבה ה' לשמוע
אל יואש ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל יהואחז ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל יהויקים ואומר ולא
אבה ה' לשמוע אל צדקיהו ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל יהויכין ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל
גדליהו ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל ישראל ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל ירמיהו ואומר ולא אבה
ה' לשמוע אל יחזקאל ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל יונה ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל חבקוק
ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל צפניה ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל חגי ואומר ולא אבה ה' לשמוע
אל זכריה ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל מלאכי ואומר ולא אבה ה' לשמוע אל מרדכי ואומר ולא

פסחים דף כ״ד ע״ב א׳ אביי הכל מודים בכלאי הכרם שלוקין עליהן אף שלא כדרך הנאתן מ״ט לא כתיב
בי׳ אכילה פליגי איסי בן יהודה א׳ אין לוקין בבשר בחלב מ״ט עכ״ד ואביי להכי לא כתיב בי׳ אכילה למר
שלוקין עליו אף שלא כדרך הנאתן עכ״ל   מ״ש בהלכות חריפתא וז״ל ועי׳ הא אביי אמר למילתי׳ אמר׳ א
אבוהו דאמר כל איסורי׳ אין לוקין עליהן אלא כדרך הנאתן ור׳ אבהו גופא א׳ לוקין כל מקום שנאמר ואמאי לא תאכל אחד
איסור אכילה וא׳ איסור הנאה משמע · ולפי׳ הר״ר נראה דבנ״ל בבשר בחלב איסור בהנאה דנ״ז פריפא הוא בזה
ובכלאי הכרם שכן לוקי׳ עליהם שלא כדרך הנאתן ותמור בבשר שאין לוקי׳ עליהן אלא כדרך הנאתן בלהט נעדר׳ שנבילה זה
בחלב אין לוקי׳ אלא דרך הנאתן אף בבשר בחלב כן · ואין לומר כהני׳ אביי דלהכי לא כתיב אכילה בגופו דבבשר
בחלב לומר שלוקי׳ עליהם אף שלא כדרך הנאתן זה אינו דאי הוי כתיב אכילה בי׳ ה״א באיסור בהנאה בכל מקום שנאמר
לא יאכל איסור בהנאה והתורה רוצה שיהי׳ בשר בחלב אסור בהנאה ולהכי לא כתיב לא יאכל ולעולם דבשר בחלב
אינו אסור אלא כדרך הנאתן דלהכי נקט שנבילה דאינו אסור רק כדרך הנאתן מ״ש עכ״ל ·
ונ״ל לומר בענין וכ״ש דאי איסי בן יהודה אומר בר׳ יהושע דא׳ בחולין דף קי״ד לא תבשל גדי בחלב אמו ג״פ א׳
לאיסור אכילה וא׳ לאיסור הנאה וא׳ לאיסור בישול · אלא וודאי נשאר דלא ס״ל ואיסי בן יהודה ס״ל ג״פ
ולא כתיב לא תאכל ש״מ בדרך בישול דווקא עונש ואי הם· ל׳ פלי׳ יוצא כהלכה עונש · ועפ״ם במשנת
חכמים קושי׳ וז״ל ועי׳ הוא בפסחים א״ר אבהו כ״מ שנאמר לא תאכל אף איסור הנאה משמע ולפי״ז נ״ל דבשר
בחלב אסור בהנאה · ולא תבשל ג״פ א׳ לאיסור אכילה וא׳ לאיסור בישול וא׳ לדרך בישול וא״כ דעל דרך בישול
לד׳ נרא דבורכה ודרשי׳ רחמנא בלשון לא תבשל · דהא לפי׳ אותו ס״ד דבשר בחלב עונש בהנאה לא מני׳ בלשון
אחר דאי הוי כתיב לא תאכל נבי בחלב אמו הא דנה איסור הנאה ולקושיא זכר דכתיב לא תאכל פנ״ל ולהכי כ
כתיב לא תבשל בלשון בישול וא״כ עדיין לא הוי׳ ידעי׳ בדרך בישול דווקא אסרה תורה ולכן כתיב לא תבשל ג״פ
ולעולם דבשר בחלב עונש בהנאה עכ״ל · ולפע״ד דבר זה קושי׳ אלו כהנא מחתא מחתינהו דוודאי איסי בן
יהודה ס״ל ג״פ לתנא דבי ר׳ ישמעאל רק דעיי״ש עלה קושי׳ אסיפה חכמים הנ״ל מ״ל לאיסור הנאה דלאו אחד
דאיסור כאכילה ולפי׳ ל׳ שהיעלא דנבילה · ואנ״פ לא צריכין רק לאו דלא תבשל לאיסור אכילה דבכה לעיין א
איסור דאכילה שהיעלא וכעי״ש דאתי להורות איסור הנאה · רק כזה עדיין לא סני׳ דלאו לעולם בבשר בחלב
עונש בהנאה ומ״מ לא תבשל א׳ לאיסור בישול וא׳ לדרך בישול וא׳ לאיסור אכילה ואין לומר דלא צריכין ל
להחלט לה דלהכי גמרי׳ נמי ונבילה זה נבילה אין לוקי׳ רק דרך הנאתן אף בבשר בחלב כן ולכך אינטריך
מה ללאו דלא תבשל אאיסור אכילה להורות דאף שלא כדרך הנאתן יהי׳ אסור כאכילה וכיון שאסור
אביי דלהכי אסיק בלשון לא תבשל ולא כתיב לא תאכל לומר שלוקי׳ עליו אף שלא כדרך אכילתן וא״כ עלה אין
לו אלא אכילה הנאה מנין · ועל זה תירץ הרמב״ם בחיבורא ז״ו בכלאי הכרם שיהא אסור בהנאה ולא עלה
זה ובכלאי הכרם שכן לוקי׳ עליו אף שלא כדרך הנאתן · הא עליו לייסרן כפ״ז דלאו דלא תבשל נמי לאיסור א
אכילה להורות דאף שלא כדרך הנאתן יהי׳ אסור וא״כ אף ~~הנאה~~ ג״כ אסור שלא כדרך הנאתן · והן הן ד
דברי אביי להכי לא כתיב בי׳ אכילה לומר שלוקי׳ עליו אף שלא כדרך הנאתן · דבמשנה מוכח דבשר בחלב אסור אף
בהנאה ולוקי׳ עליו אף שלא כדרך הנאתן · דאי אמרת דלא תבשל לא נאי׳ לאיסור הנאה רק לאיסור אכילה

לשמות הרבה שהם לא יודע בוודאי מאיזה בינוני שלהם הוא נגזר ואין לי פתח זו שיהיה זו לשון בינוני ולא לשון
פועל אלא אם כן שאומר שהוא נגזר מבינוני פעל שאומר ואין לי לשון בינוני שאומר ואין לי לשון פועל שאומר
שהוא נגזר מבינוני פעל שאומר ואין לי לשון בינוני שאומר ואין לי לשון פועל שאומר שהוא נגזר מבינוני פעל

פסחים דף ל״ה ע״ב בגמ׳ דמי פירות אין מחמיצין . השג״א כתב׳ תימא הרבה דהני הכא ונראה לה׳ דרבנן דווקא
במי פירות לחוד׳ הוי מצה עשירה אבל עם מים אע״ג דהלשון מורכב יוצאין בה והל״ג השג״א עליהם בב׳
נושאות וז״ל כלה״ג דף ל״ה אהא דמפרשינן חלות תודה ורקיקי נזיר יוצאין בהן סריך והא מצה עשירה הוא ומשני רביעית היא
ומתחלקת לעשרים חלות נזירות ואין כאן עושר . משמע דאם יש לשון הרבה אע״פ שמעורב עם מים הו״ל מצה עשירה
עכ״ל וכן משמע בפי׳ נקה״ח פסק׳ דאין מברכין בהמ״ז על דברים שנילושו במי פירות ובפס״ק נקה״ח פסק׳ שחייב ואנו
ב״ט כ״ח פירש׳ שחייב עליו כהמ״ז ואע״פ שאי רביעה בליל ראשון של פסח אלא ע״פ דבקום סוגם ואנו מצה עשירה והיינו
ע״פ ל״ל כה שמעו שמן דבליל כה לשון הרבה אין מברכין כהמ״ז אע״פ כלילה אחת ול״ל כה שמעו לשון אין יוצאין בה
אע״פ הוא שמעו במעט כמו אבי תודה כה״ל . ועוד דמי פירות לחוד אין מחמיצין ואע״פ דאיכא ללחם עוני
פליטא דאין יוצאין בהן אלא ודאי אבל עם מים אין יוצאין בהם שום מצה עשירה עכ״ל השג״א //
ולכאורה נ״ל לתרץ דבריו הכא ומייתי דבדף ל״ה אהא דאמרי׳ רביעית היא ומתחלקת ש״כ המהרש״א וז״ל אין
לעלות כיון דלא הי׳ כרבה חלות רק רביעית לשון ע״כ אם יש היו כן ואע״פ הל מי פירות עם מים במשהו .
יותר להחמיץ ואמאי יוצא בהן אם עלאן לשיעור וז״ל כיון דלא הוי רק רביעית לרבה חלות אינו ממהר להחמיץ כל כך
מועט כזה יותר מאלו הי׳ הל״ל מים במשהו ונאמר נמי דלא הוי מצה עשירה עכ״ל מהרש״א // ולפ״ז מתרץ קושי׳ ר
ראשונה של השג״א דהגמ׳ לא הי׳ יכול לתרץ דלא הי׳ מתחלקת להרבה חלות רק להי׳ ג״כ מעורב עם מים דלא הוי
מצה עשירה דהא קושי׳ מהרש״א הא הל מי פירות עם מים במשהו להחמיץ לכך צריך לתרץ דרביעית היא ו
ומתחלקת להרבה חלות וכל כל דבר מועט כזה אינו ממהר להחמיץ וזה ברור ונכון
וקושי׳ שני׳ של השג״א ג״כ מתרץ דבפי׳ נקה״ח פסק׳ בפרי העלוש כמי פירות דהוי פרי הנאה כפכין איהו
אם נכון מעורבי׳ עליו צריך לברך כהמ״ז . ובפס׳ תו״ז פסק״ אם לכה ולא אכל אסיקון עד אחד אנשי
דאין אוכל אסיקון לפי השוטה דאוכלות׳ דבחמרא סעודין והוי נקי עוות סעודה קבע והוא פלוגי׳ ב
דבהרבה דף ל״ב ע״ב] א״כ ואמאי רק אי רביעה בליל ראשון של פסח . דהא באם נכון סעודתו כל
ראשון של פסח על פרי העלוש כמי פירות כיון דקובע סעודתו עליו וחייב לברך כהמ״ז הא דיוצא בו
ג״כ ולכה הוי רביעה בליל ראשון של הפסח דאיך יוצא בו שום דהוי מצה עשירה אבל לעולם עם מים .
יוצא בו ; כמבואר הסוגיא ומייתי
וקושי׳ שלישי׳ של השג״א ג״כ י״ל לתרץ . דלחם עוני ודאי לאו מיותר הוא דאיצטריכא לכה דרלות כמ״ש
ר׳ יוסי יוצאי׳ ברקיק הלוי אבל לא במקומו שום דהוי לי׳ מצה עשירה וכן אמרי׳ בחולין דף ל״ב ע״ב השחתו
וגמרו אינו יוצא בו בפסח ונאמר לי׳ הטעם דבעי׳ לחם עוני והאי לאו עוני הוא וכן עוד כמה דרלות הנזכר
גבה . ומעתה נאמר וודאי הא דמקשה בסוגי׳ דמעטי׳ מי פירות מלחם עוני היינו קושיא דמילתא ל
נאמרו כיון דכתיב לחם עוני א״כ ממילא ממעט ג״כ מי פירות ולא צריך להעלות פליטא דאין יוצאין כהן של
דאין מחמיצין ואע״פ דל׳ לחם עוני . דלחם עוני לאו מיותר הוא דאיצטריכא להרבה דרלות וגם הך היג״א ג״כ
שאינו כן לדברי האומר אינו יוצא בו י״ח שהן המצוין כאלחמות ה׳ בסוג׳ זו וראה דלאו במסרא הוא ע״ש

אך כתוס' י"ו. תיראה נבואה עליהם באיך ניחא בדי פירות עם מים יוצאי' בהם י"ח בפסח להרי' ולפי' ז"ל הנה"ג ד
דהך היא דכל שאינו עוסק ללו ושום חשש איש יוצא בו שום ס"ק הוא בסתרא וכ"כ הנה"ג ריש ס' תנ"ג
וכן משמע מכל הפוסקים, וכפי' תפ"מ מבואר כל"ע דמי פירות בלא מים אינם מחמיצין כלל אפילו שהתם כל היום אבל מי
פירות עם מים ממהרים להחמיץ טו וזו דעת התוס' והר"ן והרא"ש, וכתב' ובר"ף ובבא"ש מבואר והבי' דמי פ'
פירות עם מים בחמץ היינו נוקשה וכן הוכיחו תוס' כבר' מטעמות עיי"ש דלא הוי אלא כדרך דין חמץ נוקשה כן
אסור מדין נוקשה, והמג"א כתב' ס' תפ"ב הוכיח דבמעת הל"ע דנוקשה אין אלא כל ואסור וגם לירא אלא
ג"כ איסור לאו כאכילת רק איסור דרבנן עיי"ש היטב, ומרם ולפ"ז להוכחנו בנוקשה אין איסור לאו ו
באכילת דנוקשה אינו כלל לאורייתא ממילא, א"כ בלישה דמי פירות עם מים אינו יוצא בו י"ח בפסח דאף ד
בחמץ היינו כנוקשה מ"מ ונוקשה אינו כלל חמץ ואפ"ה אינו כמו לדבר חימוץ מדאורייתא ואיך ניחא דיוצא בו
י"ח בפסח וצע"ק לי, עיין נתן

גם על דברי הרא"ש י"ו ותמה דבריו אלו צ"ע כ' הרא"ש ז"ל והאידנא נהגין ערך השדי וחוזן האבות כמאיר
כ' מים עסיקין אלא לחרב' מ"א דבר"ל ח' פירות אין מחמיצין, ~~[illegible]~~ וזה ולפ"ז רב
ואסם ולנל כ' וקיימא דמי פירות אין מחמיצין אפילו ע' מים היינו לענין לאו דהעיסה גמור ממהרת להחמיץ ו
ושורה מחיוון כרת ואם עיסה אלא בכה"ג אינה לענין לעורין כלל או כרת ולהורות כרגיל מחמיצין אם
יו בו מים עכ"ל

דהכא לחפן כך ותרוייהו כפלוגתא דאיכא בינייהו בעי גופא לענין דינא דרבנן ולפי' מרדכי צלאו ואחר כך
בשלו דווקא אבל עלי' בשר לא דאיתא מסתברא דרבנן צלאו ואח"כ בשלו ולכתוב עלי' בשר כמו דמשמע לר' יוסי
דגזיל כוותי' דאין לוקין כרבנן המבושל דמבושל ומבושל האמור ... ורק לא זה נראה ומ"ש דהכא אחר סברי
לו' הרמב"ם דע"כ לא פליגי ר' יוסי אלא כשלם ... טעם ... אלא ה"ט דהכא מודה בהא ... אמר
ר' יוסי למילתי' דמבושל מבושל האמור אבל ... כבר כתוב בשאר מברכין עלה ...
... בגזל הלכה כר' יוסי עי' במ"ה ס' תס"א ובמ"פ דע"כ לא אמר ר' יוסי אלא התם
דבעינן טעם ... ואפ' הלכה מברכין עליו ואח"כ בשלו מבשל מבושל מברכין א"כ עלי' בשר
דהא תנינן ... אין מבושל מבשל ... ומשם ... מברכין לו' דמבושל
מבשל עליה ובמ"פ ... הכא כחוא. א"כ מברכין ג"כ ...

התני' הלכה והא אין מוציאין מן הדין ...
...

פסחים

[illegible]

כנ״ל כנפשו אלא איסור דאורייתא ליכא והרי אלו כאזהרה ואמר ר' אליעזר ולפי הבא ר' נתן לברייתא
דאמרי' בחרמים אסרו על עירובו קרא כלים ורא״ה אמר בתערובת וכל עולה קאי ואם יותר מסתבר ואוקי' סתם
ומתניתן כחרמים ואמרינן דהרי אלו כאזהרה ואמר ר״א אלא הרתא [illegible] דאלו עוקרין ס״ל כחרמים דברייתא
דאין בו איסור דאורייתא כלל - - ולפי זה לא שייך הא דאמר כסברת תוספות בשיטת ר' אליעזר
כן , . ולפי זה אמר הש״ס לפיר תניא כוותי' דרבי יהודה ומרן ז״ל תוספות זה להלן בלא גט תערובות
וכל עולה . . ולם דלפי' [illegible] ועוד דרבי יהודה ורבי נתן נחלקים כפירוש בשלהם בהרי אלו כאזהרה אם ר'
הרתא [illegible] ואמר לה או ר״א ואמר לה . והשתא יוני' באם ר' אליעזר ואמר והרי אלו כאזהרה יאמן כלל
דבם כתוספ'. נלים [illegible] איסור ואין דהא ר' אליעזר ואמר בעצמו הרי אלו כאזהרה והרי אלו [illegible] על דברי
עצמו להוסיף תוספ'. נלים . אלא אי אמרינן להרתא [illegible] ואמר הרי אלו כאזהרה , אם כן יש לומר דהרי
אלו עוקרין בואמר [illegible] פירושו עוקרין ועל השלחן דלאו כנ״ל כנפשו . ולא אייר' כלל כרולא [illegible] איסור ואין כן
ואמר בעוקרין ועל השלחן דלאו כנ״ל כנפשו [illegible] ג' מיני [illegible] ומיני איסורה ועל זה אמר ר' אליעזר ב
[illegible] תוספ'. נלים עוקר ועל השלחן דלאו כנ״ל כנפשו . ואח״כ ואמר התנא הרי אלו כאזהרה לומר באר
מיני [illegible] ואלה מיני איסורין לאסור כרולא הם כאזהרה . ולפי זה וכל בתוספ'. נלים אף לר'
אליעזר נמצא איסור קאי רק איסור דרבנן ורא״ה ואמר אף ת״ק היינו לענין לעוקר ועל השלחן דלאו כנ״ל
כן . ולפי זה אמר הש״ס לפיר תניא כוותי' דרבי יהודה . ולם דאי אמרת ר״ש נמן דהרי אלו כ
כאזהרה אתי' כר״ש אליעזר בשלהם . דר' אליעזר עפא הוא דאמר בשלהם להרי אלו כאזהרה אלא תניא [illegible]
ס״ל דאין בו איסור לאו כלל ואלו עוקרין היינו השלחן . ואם אם ר' אליעזר בשלהם ואמר והרי אלו כ
כאזהרה כלל דבם כתוספ'. נלים יש איסור לאו . ולפי זה תעלה מברייתא [illegible] כל [illegible] לא
תאמרו [illegible] ואלו עולה לא ואמר [illegible] הא עולה [illegible] ולכא לומר דעולה כל כן הוא תעלה
לפה לא נחלוק כלל תוספ'. נלים דהא תוספ'. נלים ליכא כל דהוא [illegible] מתערובת ומעלה כן
ולשיטת הר״ן בשלהם דת״ק הוא עולה ע״י תערובת וכן לשיטת [illegible] בשלהם [illegible] - /
אלא כמ״ש כסברת יהודה דהרי אלו כאזהרה ואמר התנא ואת השלהם ר״ש ואיר . ולפי זה לפיר
וכל ~~[illegible]~~ בר' אליעזר בשלהם דאמר [illegible] תוספ'. נלים פירושו רק לענין עוקרין השלחן
אלא לאו אין בו ולפי זה לפיר וכל בר״א אליעזר כברייתא ואמר תערובת והם עולה והא [illegible]
[illegible] תוספ'. נלים ולם בת״ק אף לר' אליעזר נמצא אין בו לאו . // ולפי' דברי הטור נכונים ,
ועוד יש לומר דס״ל להטור [illegible] לענין תערובות [illegible] הסברא [illegible] הוא באיסור וחייב אלא [illegible]
[illegible] טעם כעיקר דאורייתא ולשיטת הטור סי' צ״ח דנקבע [illegible] איסור ואם אלא [illegible] ה
התערובות [illegible] בלא הוי [illegible] רק [illegible] איסור [illegible] עיין שם , ולפי זה הסברא [illegible] עולה [illegible]

נ"ב

בתערובות חייב אף כשאין בו טעם כעיקר מדאורייתא . ומאחר דכל [illegible] ליכא נבילה מאחר הותרה בשר וחלב בחן
ארבע' מיני תרומה אינן טעם כעיקר [illegible] וכ"כ הפרי חדש [illegible] בבריית' [illegible] אין לו ובכלאי [illegible] דהוא [illegible] טעם חדש
עיי"ש . אבל ערלה הסברא חלוקה דטעם כעיקר דאורייתא וחייב על התערובת אף כשאין [illegible] דמי כל
למעט נזיר . ועל זה [illegible] התערובות . אבל למען ערלה אין כאן סברא כלל . [illegible] נזיר חייב [illegible]
הא אינו ראוי לאכילה כלל . כמש"ל . והסברא חלוקה דאינו אסור כלל . והנה הברייתא דתני מותני' . ואמר באין
כוונת הברייתא כלל ולפירוש הרמב"ם [illegible] איסור [illegible] כמ"ש [illegible] כוונת הברייתא
הוא [illegible] ואין לנו [illegible] [illegible] בתערובות דהא טעם כעיקר דאורייתא [illegible] הברייתא [illegible] כל [illegible]
[illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] ולפי זה [illegible] ערלה . [illegible] הוי [illegible] כלל על
[illegible] [illegible] בלאו [illegible] . ~~[illegible]~~ ולא [illegible] הברייתא ולפירושו [illegible] על [illegible]
[illegible] [illegible] . אבל בתערובת דטעם כעיקר דאורייתא הוי הסברא חלוקה [illegible] הברייתא [illegible]
[illegible] [illegible] . ולפי זה [illegible] התניא מותני' . [illegible] [illegible] [illegible] ובטעם
כעיקר דאורייתא . אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כלל [illegible] טעם כעיקר [illegible] בטעם
בתערובות [illegible] [illegible] לאיסור . ולפי זה אין כאן סברא לחלק בין התערובות ובין ערלה [illegible]
לאיסור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]) ואם [illegible] לסברא חלוקה בתערובות [illegible] אין איסור כלל .
[illegible] הברייתא [illegible] ולפירושו הרמב"ם [illegible] איסור [illegible] בתערובות . ולכן [illegible] לפרש התניא מותני'
[illegible] [illegible] [illegible] טעם כעיקר דאורייתא ולפי זה אין סברא לחלק כלל בין
התערובות לערלה [illegible] ואלו ערלה לא [illegible] הברייתא ולפירושו ערלה [illegible] בין
התערובות [illegible] והתערובות [illegible] [illegible] . אבל [illegible] [illegible] בטעם כעיקר דאורייתא
ולפי זה [illegible] בברייתא אין [illegible] ולפירושו [illegible] איסור [illegible] הברייתא ולפירושו [illegible] כי [illegible]
בתערובות [illegible] בטעם דאורייתא ולכן [illegible] כל [illegible] . אבל על ערלה [illegible] סברא כלל [illegible]
[illegible] . ולכן לא [illegible] הברייתא כלל ובערלה . ולפי"ז [illegible] [illegible] [illegible] התערובות וערלה [illegible] ולא
ערלה [illegible] הברייתא דתני מותני' [illegible] לעיל . [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] על
ר' יוחנן [illegible] [illegible] כל [illegible] אין [illegible] לאיסור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רבנן
ולא כר' אליעזר . ערלה [illegible] [illegible] הרי אלו באזהרה [illegible] . ואע"ג בברייתא [illegible]
והנהנים אוכלים על [illegible] [illegible] לוקים . [illegible] [illegible] [illegible] בברייתא [illegible] [illegible] ר'
יוחנן [illegible] [illegible] ר' יוחנן [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] , ואם כ
[illegible] ~~[illegible]~~ דר' יוחנן [illegible] [illegible] [illegible] הרי אלו באזהרה ר' אליעזר [illegible] [illegible] ר'
[illegible] [illegible] [illegible] אין [illegible] [illegible] [illegible] איסור דאורייתא [illegible] והרי אלו כ'
באזהרה ר' אליעזר [illegible] . ולפי"ז [illegible] [illegible] [illegible] ועל [illegible] לוקים
[illegible] ר' יוחנן [illegible] [illegible] [illegible] בתערובות ולא לוקים . [illegible] ערלה [illegible] דר' אליעזר [illegible]
[illegible]

בתוס' ד"ה ואלו עולה כו' ואת"ה דלמא משום הכי לא נקט ד"ל הוא . כי' אור יקרות מתן עולין תוספת דעולה על
הברייתא כיון דנקט אלו עוברין בלאו ולא נקט הני דלעיל אבל אם ממנה את האדם לפוטרו ומשיך ואמר כבורה
הנ"ל דלעיל רבי להיות בין כהן ולפניהם . ולפ"ז קשה למימר משום הכי לא נקט חנן עולה דלשון הוא מוקשה
היו לו לפרוש לומר גם עולה כבי להיות בין כהן שלא יבא עולה כוה . אלא ע"כ דעולה אינו דאיסור כלל עיין
שם . ולפענ"ד דמיני עולם להפיר . כמדיין בד"ה לפה מני חרמים את אלו למה כן ר' דלא הוי ולאחריך
אלא תרי מיניה חד לחנן עולה בחיב' וחד ע"י תערובות . ועל דברין דהא דשיך לחלוב כל הנך למעט תחלוף.
נ"ל ואי הוי מיני כן חד דהוי כבחה הבכל . הוי אסורא דהוה תחלוף. נ"ל עובר בלאו והא דנקט כותה
הבכל להיות דעותא דאין בו טעה ולעולם דהנה תחלוף. נ"ל עובר בלאו ולכן שייך לחלוב כל הנך ב
קשים ומשום דעיין ~~דהכל~~ שלא נחלוב נמי תחלוף. נ"ל דהנה אינו לאו . אבל מאחר בה אינו .
ראי אסורה דתחלוף. נ"ל הוא עולה אם כן וודאי דשיך לחלוב כל הנך שאלה מיני אסורין כמלונה להם ב
עולה ולמעט הנה דאינו בלאו וכו"ל . אבל הנך ארבעה מיני אסורין דנחלוב להם חנן ע"י תערובות הקול .
כמ"ש דלא הל"ל לחלוב מן התערובות רק א' . ואי אסורה דהנה הוא חנן ע"י תערובות ואם כן שייך לחלוב כל
הנך ג' מיני אסורים קשים ולמעט הנה דאינו בלאו . אבל הנך ג' מיני אסורי דנחלוב להם עולה דעולה א
דלא הל"ל לחלום רק חד מהן ולכן מוכרח ה' דהולך לחנן להו' כין כהן ולפניהם . וזה ליך קשים א
אבל בברייתא דלא נחליב רק ע' ארבעה מיני אסורים להם חנן ע"י תערובות . אין שייכן כלל לומר אלא כן
נחליב כולהן להו' כין כהן ורק דכמ"ש דלהכי נחליב כל הנך ארבעה למעט תחלוף. נ"ל דהנה הוא
חנן ע"י תערובות ואי לא הוי נחליב רק חד הוא דאינו הנה שלאו וכו"ל . ולהכי נחליב לארבעה מיני
אסורים למעט הנה . ולפ"ז עולה תוספות לפיר על הברייתא קושי' דלמא לשון עולה . וזה ברור ופשוט וק"ל

הרמב"ם פ"ג מה' חנן ומבא כ' וז"ל אין חייבין כרת אלא על מעלות עצמו של חנן אבל עורות חנן כגון ב
כותה הבכל . מי אם אפן בפסח הנ' זיה ואין בו כרת לחנם כל יחוב. לא הב"ל כמו כלאם
אלא כזית חנן ~~כרין~~ מברי אשתו ב פ"ג הוא שלומין התורה כו' עכ"ל ובהגהה נראה ~~ת~~ מחנכה
שלמע לפוסן כרא עולה דפס' ומה להביא דלא חייב מלקות אלא דלימא נזית כא"ם . והגדול הפרי חדש
בסי' תמ"ב בהרמב"ם איירי לעירב חנן כברתם באפילו ע"י ע"מ ל' בו כזית כא"ם . ופוסק כחכמים . וס"ל להרמב"ם
דווקא אם אכל כזית איסור בכדי וכהה כזית כא"פ אם חייב כרת אבל ע"י תערובות כל שכן ולהביאלא מלקות יותר
והרי אמרי הי' סבר דכזית כא"פ לאו דאורייתא והרי כזית כא"פ הוא מוסכם בכריתות וביומא גבי דאורייתא
אלא וודאי דאל חילוק בין כעין לעיל גבי תערובות . וס"ל להרמב"ם דהא דמסיק הלס תניא קושי' דרב"ל מחנכה
לא תאכלו להביא כותח שלדאורייתא כע"א ולא כרבנן ורבנן לא דאל כל היינו מני דמצוין כזית כא"פ ה
דאורייתא

ואף כרבנן והרי אלו כאנהרו נאי לענין איסור · ומה פי' הבריה הרשב"א דינו דלרבנן [illegible] גב"כ [illegible] והיינו על
כזית בכא"פ · ומה ברור לדעתי · ועיין בתוס' [illegible] כתוספות [illegible] לעיור [illegible] כל אינו
לוקה עליה · [illegible]
[illegible] קרבן פסח · עי"ש · [illegible]
הרשב"א נכוחא · ומה נשאר לדעתי כמ"ש ·

דף כ"ד ע"ב בתוס' ד"ה אלא · אף מגיעולי נכרים הלוקה ה' [illegible] כל איסורים [illegible]
ולפמ"ש [illegible] בטעם כעיקר [illegible]
בטעם כעיקר [illegible] אין לוקין עליה בטעם כעיקר ולפי"ז מגיעולי נכרים [illegible] עליה
הוא [illegible] ולכך לא אתי [illegible] והר"ן [illegible] בטעם כעיקר
מגיעולי נכרים [illegible] דהא [illegible] נבילה [illegible] היא [illegible] נבילה הא לא [illegible] ולא ליבן באסוריה
[illegible] ולא תאכל נבילה [illegible] בעיקר [illegible] תבה [illegible]
תבה ולא [illegible] אלא עליה [illegible] הטעם [illegible] לא [illegible]
[illegible] והוסו [illegible] התירן [illegible] הם [illegible] ולא [illegible] נבלה
[illegible] באיסור [illegible] מגיעולי נכרים [illegible] לאיסורא [illegible]
[illegible] האיסור באיסור ולוקין עלין · עיין [illegible] · וכ"ש [illegible]
[illegible] · [illegible] בטעם כעיקר [illegible] כל איסור [illegible]
לא תאכל · אם [illegible] על [illegible] איסור [illegible] טעם איסור · [illegible]
מגיעולי נכרים [illegible] לא תאכל [illegible] טעמו [illegible] לאיסור [illegible] ולוקין על מגיעולי נכרים
[illegible] תאכל נבלה [illegible] לא [illegible] טעמו [illegible]
[illegible] לא תאכל [illegible] איסור [illegible] טעמו [illegible] תאכל · [illegible]
[illegible] ע"ב [illegible]
[illegible] מגיעולי נכרים [illegible] בטעם כל איסורין [illegible]

בדף [illegible] תוס' הא ר' יוחנן [illegible] ר' יוחנן [illegible] לענין
איסור [illegible]

פסחים כוונתם בעשרה שמשתתפים בו ביין לקידוש, ואפשר שלכך נתכוונו ואינם מקפידים אם יש

ואחרון אחרון חביב... ואם יש אי אינו אלא כדי שיהא הכוס מלא כדי שיהא הכוס מלא או אינו אלא

נ"ב

כזית כאו"פ אסור מדאורייתא . אבל עדיין אינו מוכרח בזה דבתוספתא הכא אזיל לשיטת ר"ל . ומ"מ בחוש טעם
כעיקר דרבנן . ואפשר נסתר כל הנ"ל . ומ"מ דעכ"פ כמין במינו אינו בטל ברוב מדאורייתא אף לתערובת כבדי אכילת פרס
ולכן צ"ע לדינא . והנה למאורה נראה להכריח כשיטת מהרא"י הנ"ל מהא דלשיטת רבינו
תם בחולין דף צ"ט לכבה הרא"ש גם כן בשיטתו דטעם כעיקר דאורייתא דכיון דנתן האיסור טעם בהיתר נפסק כולו להיות
אסור ולוקין עליו בכזית כאלו הוי כולו איסור . ואפ"ה תקשה ואי טעמא דרבנן דפליגי עליה דר"א בכותח הבבלי ה
דהא טעם כעיקר דאורייתא בכל איסורין שבתורה . ולא יגרע חמץ משאר איסורין . וגם על ר' אליעזר קשה למה לי כל
לרבות תערובת חמץ . והנה הטור בסי' תמ"ב הרגיש בזה ותירץ דבכותח הבבלי אינו רק נותן טעם בעלמא ולא טעם
ולפ"ז דבכותח הוי רק נותן טעם בעלמא ור' אליעזר סבר דג' לאיסורא מן כל וחמץ ורבנן לא ס"ל כן . והא נותן טעם הוי
כעיקר ולכן מתירין הרבנן בכותח דעלמא . תקשה על הא"ס דאמרו ס"ט פליגי רבנן עליה דר"א א' אכילת כזית בכא"פ
ותירצו הנה לכותח הבבלי דליכא כזית כאו"פ . ואי אמרת דכעיקר כאינו במינו אף לתערובת כדי אכ"פ אפילו הכי
בטל ברוב מדאורייתא . תקשה זה יקשה הא"ס ס"ט פליגי רבנן עליה דר"א בכותח הבבלי . דהא כותח זה כיון דליכא
כזית טעם הל כעיקר בטל ברוב מדאורייתא . ואין לומר כיון דאיכא כזית נותן הל טעם והוי כולו כזית . דהא ליתא ד
דאפ"ה תקשה על הא"ס דעלה ועוד אי הכי חמץ בפסח נמי דהיתר מצטרף לאיסור לר' אליעזר . ופשיטא דהכין נ"ל להא"ס
דבחמץ הטעם של ר"א משום היתר מצטרף לאיסור דלא טעמי' דר' אליעזר משום טעם כעיקר כיון דאיכא כזית נותן טעם . ובעינן
כזית בנותן טעם כאן דליכא הוא ובהכרח לומר הטעם של ר"א משום היתר מצטרף לאיסור . ואפ"ה תקשה זה פריך הא"ס
על רבנן ס"ט פליגי בכותח הא ליכא כזית כאו"פ . דהא כיון דאיכא נותן טעם הל . אבל בטל ברוב . אלא בעל כרחך
מהרא"י לכותח הבבלי הנ"ל דאף בטל כמין במינו בכזית כדי אכ"פ אסור מדאורייתא . ולפי זה
הא"ס ותירץ הנה לכותח הבבלי דליכא כזית כאו"פ . רק לזה לשיטת רבינו תם . אבל לשיטת רבינו חיים כהן דאף
בטעם כעיקר דאורייתא כל זמן כזית כאו"פ אין לוקין עליו . תו אין צריכין כלל לומר דבכותח הוי נותן טעם בעלמא
רק צריך בהו לי' טעם נפיש . ור' אליעזר מחייב עליה אף על גב דליכא כזית כאו"פ משום דהיתר מצטרף לאיסור בכל חמץ
דאורייתא מן כל וחמץ ורבנן לא ס"ל כן ולכן פטרו רבנן . ולכן קשה הא"ס לפירוש בכותח א' ושם בכזית כאו"פ אמאי
פליגי רבנן עליה . והכרח והשג הנה לכותח ש . ולכן אפשר לומר דתנא בחולין נאמר מחלוקת דהכא
במחלוקת הכא בפסחים דאיירי בנותן טעם בשיעורים ואפ"ה צ"ל כשיטת מהרא"י דבמינו אינו בטל בכזית אכ"פ אסור דהא
ואי ספק מכח לשיטת ר' רבינו תם כולו עליו . אבל בחולין אזיל תוספות לשיטת רבינו חיים כהן שבמעט לא
להבי' מן הסוגיא לשונם . ותו לא צריכין כלל לומר ספקא מהרא"י הנ"ל והבריתן לדינא דאף במינו אינו בטל בכל אין
באיכא כזית כאו"פ בטל ברוב מדאורייתא .
אמנם ע' בהלכה כמהרא"י הנ"ל לדינא . ובטור באורח חיים סי' תמ"ב ובתב וכו' הב"י בהג"ה [illegible] סתם לדינא ספק כזית כתערובת חמץ בפסח
דאין כל לאו [illegible]

דאין בה לאו · והיינו דכתב דאין בה טעם רק קיוהא בעלמא · ודווקא לאין בהגי' אב"ה אבל אפילו בה כזית בכא"פ דאורייתא
ונלה אבל ז"ל בה כזית בכא"פ הא ה"ל יש בטל ובעק"ר צ"ל פשרה מהרא"ו הנה דבטל בטל באינו מינו כזית בכא"פ אינו
בטל ברוב ואסור מדאורייתא · אמנם נשאה בותב מהא אב"פ אין בה איסור דאורייתא וכן סוגיא בה של שלוש ל
להבי' · ואח"ט נאמר כו' כרת ופלת לא זכ"ל הערה מן לחינא נ"פ · והוא דחק לם לאה כתב מהרא"י דבכי' שלם ר"ת
ועיינתי בהרא"ו בהגהותיו ושערי דורא ולא נמצא כלל רק תיבת עד שיש רק כרוב דלא סגי' ברוב עי"ש ·

והנה דביצין והמין כל"ל להעלה לר' אליעזר א' הני אפילו חמץ בפסח נמי לר' אליעזר היתר מצטרף לאיסור · ודביצין והמין
דלא טעמי' דר"א אליעזר משום טעם כעיקר · ודבריו לעיל בשיטה רקינא תם צ"ל כפ"ל הטור דכותה לא הוי רק קיוהא
בעלמא · ולשיטת רקינא חיים כמן דבעות ונמי' אב"פ אך דטעם כעיקר ילי ענין לא ליה · פלמ"ה מוכרחין לומר לר' אליעזר בסתם דלגה
על כרת הכל · אע"ג דליכא כ' כזית בכא"פ ובגמ' משום דהיתר מצטרף לאיסור ·
ולגלוא הבנתי דברי הרב כנה"י יוסף כפי' תפ"ה לכתב לשיטת החכם דר"א אליעזר סתם דכותה הכל לגה ועד כל יראה ה
והניח בליעה עלה וכתב הבית יוסף בהרמב"ם סתם דהיא כי כזית בכדי אב"פ באוכל כרוך ואכל אחר כשיעור דרך לבני אדם
אוכלים אותו ועוד דכנן דחייב אם אכל כליעור אמלא פרס בשיעורו ואם אוכלו כהלעטה כלא שיעורו ואפ"ה אין בו כזית בכא"פ
מודה ר"א דפטור כי פליגי היכי דאם אכלו כשיעורו אין בו כזית בכא"פ ואם אכלו כהלעטה כלא שיעורו יש בו כזית בכא"פ
ואכל כהלעטה לשיעור פרס דלרבנן פטור משום דבטלה דעתו אצל כל אדם ור' אליעזר מחייב ל' מלוה מדלא בטל ומחגה
אבל אם יש בכותח כל כך חמץ דאפילו כי אכל ל' כעיני' ליה כ' כזית בכדי אב"פ כון דליה כ' איסור תורה לא שנא בכל
ירא · עכ"ל כנה"י יוסף קע"ם · ותמיהא ל' דאם כן ע"כ להלכ' לומר דטעמא דר"א הוא משום היתר מצטרף לאיסור
דלמא טעמי' דר' אליעזר הוא משום דיל בה כזית בכדי אב"פ וכזית בכא"פ הוא ל' עוד דאורייתא בכל איסורין ו
ואע"ג דליכא כזית בכא"פ כשאכלו אותו כדרך שיעורו כיון דיש בו כזית בכא"פ כדרך הלעטה מרבינן ל' לר' אליעזר מן
כל מחג"י · ~~אלא~~ והטעם דהיתר מצטרף לאיסור דנאמר הלכ' אליבא דר' אליעזר מורה באינו
תלוי כלל באיסור דכזית בכא"פ רק טעמי' דר"א הוא משום היתר מצטרף לאיסור ואע"ג דליכא כלל כזית בכדי
אב"פ אף כשאכלו כדרך ~~שיעורו~~ הלעטה אפ"ה מחייב ר' אליעזר משום דבעינן דהיתר מצטרף לאיסור
ואה ששני לשונו דלא כנה"י יוסף לם ודו"ק — · ודברי כנה"י יוסף וסתרתי לם לשיטתן ל' עיין —

והנה יש כמות' בו ארבעה שיטות · שיטת רש"י והרמב"ם ומייעתם להלכה דטעם כעיקר דרבנן · וטעם הוודאי מן איסור
כפי נועלו · גוים נקרא טעם כעיקר וכן יין הסוחט מרוך הפת נמי ל' טעם כעיקר ובפ"ל רש"י להביא כנזיר ל
שורה פתו ביין ואכל כזית פרת ויין חייב דאלו פלט היין בכל הפת לא הוי פליני ומנין עלה דהא איכא לבו טעם כ
כעיקר הרי עיין לם כפי' רש"י הרי דליין הסוחט מרוך הפת נמי ל' טעמו ולא ממשו · וכן פי' רש"י כשוף לעיל
דרבנן דפליגי בכותח הבבלי סברו דטעם כעיקר דרבנן · הרי אע"ג דממשו של חמץ נעקר אפילו הכי נקרי טעמו
ולא ממשו · אמנם התוספות חולקים על זה דס"ל הרשב"א בחולין בבשר בחלב מיקרי טעמו ולא ממשו משום איסור החלב ·
מיקרי רק טעם דבחלב אינו יכול להיות עץ הבשר רק טעמו אבל בבשר אפשר להיות ממשו של חלב שגוף החלב נבלע
הוא בתוך הבשר · עיין לם · ולשיטת תוספות הוי ממשו של איסור נבלע בחבירו נקרי ממשו וטעמו אם

ואע״ג דקיי״ל דהכי איתא דבדלא דרבנן דקיל כבותא הכא ואמרי לא קלום ואין דספקי דטעם כעיקר דרבנן וכל יגום חק
דכותה ה״ל ספלו ועוף הבעד ולא טעמו כלום . וכ״ש כ״ש היתר דאינו רק גזרא בעלמא . ולכאורה לשיטת רבינו חיים
כהן היתר דספר בנתערב כותח ושני אכילת פרס אף שנתן טעם וכל יגום אין לוקין עליו דלא אמרי׳ נהפך היתר
להיות איסור . ואע״ג הי׳ יגום לומר דאף כזית שנתן החלב בה טעם לאסרו וכל יגום סתרי דרבנן דאיסור פלום כיון דאין
בה כזית בכא״פ ה״ל חצי שיעור ואין לוקין עליה רק דהא ס״ל דהרמב״ן וכל אחשבי דהיתר מצטרף לאיסור ורבנן לא גרע מ״ל
ולא אמרינן כחלן היתר מצטרף לאיסור . אבל לעולם אסור מן התורה בכותח אף לרבנן . אבל באמת בה״ג דבר
רש״י ס״ל תוספות כרי״ל שאין רוצה דחלב ע״י תערובות ונעשה כלאו זורה דס״ל לתוספות דלרבנן אף אסור מן התורה
אין בתערובות כלל . ובע״כ צ״ל דס״ל לתוספות דאינו רק גזרא בעלמא , ואף לשיטת רבינו חיים כהן שמחמירין לומר כן –
ולשיטת רש״י דטעם כעיקר דרבנן וכל יגום היינו דאיכא כזית בכדי אכילת פרס דמצטרף של איסור נבלע ונתערב
בהיתרו עד שיש בתערובות כזית איסור בכדי אכ״פ . והיינו כיון דאינו לוקה עליה מן התורה . והחולק והמוכיח כ
ברש״י דלמא לומר דכזית בכדי אכ״פ אינו רק כנגד האיסור אבל לא בתערובות . והא רש״י כתב בכותח הבבלי ד
דרבנן סתרו דלום דהוי להו טעם כעיקר ואפילו הכי נעלה הלו״ס אי יש בכותח כזית בכדי אכ״פ אמאי פליגי רבנן עליה
דרא״ה לשון היינו דמשו אימור נתערב בהיתרו בכזית בכדי אכ״פ דלוקין עליה . אבל כותח ושני אכ״פ איגרי רק טעמו
ולא ממשו , וטעם כעיקר דרבנן ומן התורה בטל ברוב וכו׳ עד לשיטה א׳

לשיטה ב׳ התוספות וסייעתם סברי דטעם כעיקר דאורייתא ופירשו רבינו תם דכיון שנתן האיסור טעם בהיתר נהפך
ההיתר להיות כולו איסור והאוכל כזית מן התערובות לוקה דה״ל כולו איסור , וכן מוכח כולו כרבל חיים בכזית מהן ו
וכתב ספר ושן לפרש ואיתעביד ליה פת גופא איסור . מוכח דרקיוו דאי אמרינן טעם כעיקר דאורייתא איתעביד היתר
גופו איסור . ולשיטתם צ״ל דהא דסברו רבנן בכותח הבבלי היינו משום דאינו רק גזרא בעלמא ואין בה טעם כלל . ולפי
זה עלה בה עולה הלו״ס אי יש בכותח כזית בכדי אכ״פ אמאי פליגי רבנן עליה דרא״ה . דהא כיון דאיגרן גזרא בעלמא ה״ל כולו
בטל ברוב וזה הוכחה לעיל לשיטת הרא״ה דאיכא מיני בכל מקום אם יש כזית בכא״פ אסור מן התורה –
דהוי דאורייתא דהא אמרינן חתיכה עצמה נעשה נבלה מדרבנן או מדאורייתא ולשיטת רבינו תם הנ״ל וודאי מוכח
ל״ה דהוי חצי שיעור ובע״כ צ״ל דחתיכה עצמה נעשית נבלה וה״ל ההיתר גופו איסור והאוכל כזית מן התערובות לוקה ונתבאר לו
תם הנ״ל . ואין כאן מקומו כאן . [illegible] אין הפסק נמי דלא טעמו
לשיטה ב׳ , עד לשיטה ג׳ .

לשיטה ג׳ לשיטת רבינו חיים כהן דטעם כעיקר דאורייתא אבל אין לוקין עליה דהיינו אם נתערב כותח ושני אכ״פ אין לוקין
עליה כלל אבל כל התערובות של אכילת פרס . אבל היכי דנתערב כותח ושני אכילת פרס אינו שנתן טעם וטעם כעיקר
דאורייתא והוי לנו לומר נהפך ההיתר להיות איסור דמסתבר לומר דלא החמירה תורה בנתינת טעם של איסור בהיתר
להוסיף כולו לאיסור שההיתר כל כך יותר על איסור ולאם הי׳ האיסור כמין ועדיין כמין ההיתר שלא נתינת טעם לא
הי׳ לוקה עליו דהיינו כותח ושני אכ״פ מן כ׳ האשרי׳ בחולין , והיינו דרב״ה לשקול ה״ל חצי שיעור מותר מן התורה לגבי
איסור תורה כולו בטעם כעיקר . דהא אינו רק חצי שיעור . אף לשיטת רבינו תם דאמרינן נהפך היתר להיות איסור
כיון שנתן טעם נמצא אף הוא לוקה , עד שיטה ג׳ –

איסור אין עליה משום פחות מכשיעור רק כזית בכא״פ הוא מדאורייתא אבל כותח וכה כלל לוקין ע״י תערובות ואי כלום דעתי שיעור בעיקר ואי דאורייתא הוי כבותח הבבלי להכי דמינו לפי שיטת רבינו חיים ורו״ל

שיטה ג׳ הראב״ד והרשב״א דסברי ג״פ טעם כעיקר דאורייתא לאיסורא ולא למלקות. ולפ״ז כזית מאה״פ הוא למלקות והיינו
דווקא אם אכל כל התערובות של אכילת פרס הוא מחוייב מלקות אבל אם אכל כזית מן התערובות הוא פטור מן ה
המלקות דהל״ז חצי שיעור. ועיין כ׳ הרשב״א בחולין כלל הראב״ד בס״ל טעם כעיקר דאורייתא דילפינן מן משרת ו
ואפ״ה לא אמרינן דלוקין עליה אלא כיון דילפי׳ לי׳ מן משרת או מגיעולי. ועוד אין מזהירין מן הדין. ואלו דקאמר לוקין אבל
בעלמא דילפינן מ״מ אין לוקין [illegible] על כזית [illegible] עיין שם. ובשבועות דף כ״ב העלה רבינו [illegible]
על זה באמת כן מה העלה הש״ס מדרבנן נפיק לי׳ [illegible] ולא אמרי רבנן משרת על טעם כעיקר וכמו אתם מן כל התורה [illegible]
[illegible] משרת להיתר ונצטרף לאיסור וכמו אתם מן כל התורה. [illegible] וכמו אתם מן כל התורה דהיתר מצטרף (
לאיסור אפילו הכי אין לוקין עליה דהא אין מזהירין מן הדין. ואם [illegible] מ״מ [illegible] כל איסורין שבתורה ואי
דהיתר מצטרף לאיסור [illegible] ואחר כך [illegible] שבתורה [illegible] אלא [illegible] בעלמא היא [illegible] בעלמא
עיין שם. והוא [illegible] והוא הדין לרבנן [illegible] בעלמא הוא כל איסורין דטעם כעיקר למלקות
[illegible] לא [illegible] ולפענ״ד [illegible] בכל ספרי [illegible]
והרמב״ם [illegible] [illegible] אסורות [illegible] זה הספרי. ועל [illegible] אין עונשין מן הדין [illegible] באין
עונשין מן הדין היינו דווקא [illegible] איסור [illegible] מפורש בתורה אבל [illegible] איסור עליה מפורש בתורה [illegible]
הכא [illegible] בבהמה [illegible] זה [illegible] [illegible] הפרה [illegible] דבאין בה סימן טהרה כלל אסור וזו ואין
[illegible] עליה וכו׳ [illegible] עונשין [illegible] עיין שם. [illegible] והרמב״ם [illegible]
[illegible] וטעם כעין דילפינן [illegible] חלב בחלב [illegible] אסור מן התורה כאיסור לאו אבל אין לוקין [illegible]
[illegible] דהיתר מצטרף לאיסור בכל איסורין דלוקין עליהן כיון [illegible] ע״י תערובות אסור מן התורה [illegible]
[illegible] כאופן אחר [illegible] עונשין מן הדין. וזה לפענ״ד פשוט וברור [illegible]
ר׳ יוחנן [illegible] ולא [illegible] אין לוקין [illegible] בפסחים [illegible] דטעם כעיקר דאורייתא ובע״ז [illegible]
דקיים הרשב״א כ׳ כלל [illegible] מן הדין ולא אמרי׳ דבוי [illegible] בעלמא למלקות
אהדדי [illegible] בפסחים [illegible] דר׳ יוחנן [illegible] אין לוקין על טעם כעיקר [illegible] בסוגיות [illegible]
[illegible] והיתר [illegible] עיין ברשב״א בחולין באורך על זה. ולפי זה על דרך [illegible] ר׳ יוחנן [illegible]
[illegible] בפסחים [illegible] ולא [illegible] ר׳ יוחנן [illegible]
לאיסור [illegible] מצטרף לאיסור [illegible] כל איסורי דהיתר מצטרף
[illegible] דלא [illegible] בעלמא הוא [illegible] דהיתר מצטרף לאיסור [illegible] ר׳ יוחנן
אבל [illegible] דילפינן טעם כעיקר [illegible] אין לוקין עליה. וזה פשוט.
[illegible] עונשין מן הדין [illegible] אמר [illegible] על [illegible] ע״ל [illegible]
ואין זה עונשין מן הדין [illegible] בעלמא הוא [illegible] אמר [illegible] [illegible] בעלמא הוא
[illegible] עיין שם. הרי [illegible] ורבא [illegible]
[illegible] עונשין מן הדין. [illegible] כטעם כעיקר [illegible] החלב [illegible]

[illegible]

ונראה כתב הר׳ ... אפשר דעונשין מן הדין לאפוקי · ולכן לפי׳ ... הל׳ כפסחים לאו דעונשין מן הדין אלא
בעי׳ ר׳ יוחנן ס״ל דהא דאין עונשין מן הדין אף ... ולכן לפי׳ ואמר דאין לוקין
ומר כאופן אחר
אמנם נראה דבגמ׳ כפסחים הוכיח הל׳ ולפי׳ ... ז״ל דנ״ט ... מילתא בעלמא הוא ... ללקות והוא·
על דרך ... הר״ן דבגמ׳ כפסחים ס״ל והל׳ בטעם כעיקר ... ההיתר מצטרף לאיסור ואם כן
... ר׳ עקיבא ... על ההיתר מצטרף לאיסור ... על טעם כעיקר ... נ״ט בר נ״ט ... ז״ל ...
... על טעם כעיקר ללקות ... ללקות דאין מזהירין מן הדין · ... לומר דאם כן
... לא היה ... ללקות ... מלקות · ואם ... על
ההיתר מצטרף לאיסור אלא ... טעם כעיקר בעלמא אף ללקות ...
הל׳ ... ההיתר מצטרף לאיסור ... בעלמא ללקות ... אבל ר׳ יוחנן ... דהיתר מצטרף
לאיסור וטעם כעיקר ... או בהיתר ... מן טעם כעיקר ... דלא אמרינן
... הוא ... בעלמא ... אין מזהירין מן הדין ואין לוקין ... ולכך אמר ר׳ יוחנן
... אין לוקין · ודו״ק
ובזה נראה ... טעם כעיקר ... באיסור ... ולפ״ז ניחא
... הוא ... אף הטעם ... וזה פשוט ;
ועל פי הערה ... נראה ... אסרה תורה ... בן יומא ... ס״ל ...
... טעם לפגם איסור · ולפ״ז ... דבגמ׳ ... להר״ן ... דרבנן טעם ב
כעיקר ... מן האיסור ... היתר ... נ״ט ... טעם ... בשרות ... א
ענבים ... ענבים ... טעם הענבים אבל מן ענבים ...
ולכאורה ... ההיתר ... טעם כעיקר ... נ״ט ...
לא ... ההיתר ... מן האיסור · אבל ... מן האיסור ... בענבים ...
... טעם ... נ״ט ... ההיתר מצטרף לאיסור
אי ניחא דר׳ עקיבא ס״ל ... ההיתר מצטרף לאיסור · אבל
... ההיתר ... בן יומא וס״ל ... טעם לפגם אסור ...
... טעם כעיקר ... ענבים ... טעם ...
... טעם כעיקר ... נ״ט ... ב
לפגם ... טעם לפגם אסור ... נותן טעם ו
... ההיתר מצטרף לאיסור ... אסרה תורה ... בן יומא ... טעם כעיקר
... ההיתר מצטרף לאיסור ודו״ק
... ר״ל ...

ולאיסור ר״י מאורלינ״ש יש להקשות בק״פ ק׳ מהרש״א הנ״ל דר״י מאורלינ״ש הקשה דבנזיר נ״מ אינו רק עליה דהתמורה פשוט ולפרק אין לוקין
עליה · ולפ״ז הגלה לר׳ עקיבא דלמא משרת אתי לטעם כעיקר · ולרבנן ולאיתי בלפי׳ בנזיר · נ״מ · דבה ליתא בנזיר נ״
נ״מ לא ולפינן רק עליה והתורה רצה להורות דחייב מלקות בנזיר לכן כתיב משרת בנזיר לחייב הנזיר מלקות על
טעם כעיקר · ובזה מתורץ קושיית התוס׳ ... נזיר נ״מ על טעם כעיקר נ״ל משרת ובע״כ משרת אתי על היתר מצטרף
לאיסור · ואי אמרת בנזיר נ״מ לר׳ עקיבא נאסר אף בקבורה אינו כן יומא · ונימא טעם לפגם אסור · וקשה קושיית
הנ״ל דלמא משרת אתי לטעם כעיקר לחייב הנזיר מלקות · ~~משרת~~ בנזיר נ״מ אתי להורות דבנזיר טעם לפגם אסור
דלא נ״ל מגלה הראוי׳ לכך להתיר נ״ל אלא בע״כ דנזיר ... ספק לא אסרה תורה רק גזירה כן יומא ·
וזה פשוט //

בסוגיין השוני׳ כ׳ רש״י רבנן דר׳ אליעזר לית להו טעם כעיקר באורייתא נ״ל משרת אתי להורות מצטרף לאיסור · וקשה מהרש״א
מהסוגיה הלז דע״כ טעם כעיקר ... דלמא נ״ל ורע״ק טעם כעיקר דרבנן · ונראה ליישב · דבסוגי׳ רש״י בחולין ... בטעם כ
כעיקר דרבנן וכתב הרשב״א ... לחולין ... הרמב״ן הטעם כמו דר׳ יוחנן ... טעמו ולא ממשו אין
לוקין ... בטעם כעיקר דרבנן · ואע״ג דבסוגי׳ דפסחים נ״ל טעם כעיקר ... בחטאת ... אלא ... בכפרה ·
... ולפינן תשויהו בחטאת ... היתר מצטרף לאיסור וטעם כעיקר ... בחולין על טעם כעיקר
... חטאת · ולפ״ז בחטאת הוי לכו כמוכים עם משרת ... על היתר ... נ״מ ... על טעם
כעיקר · ודוגמא דפסחים ... טעם כעיקר ... וחטאת הוי לכו כמוכים עם משרת ... מצטרף לאיסור
וטעם כעיקר ... ולפינן מנזיר נ״מ · אמר לר׳ יוחנן ... היתר מצטרף לאיסור כן טעם כעיקר ...
~~...~~ ... דהוי ... לא כמוכין ... היתר מצטרף לאיסור ... בטעם כעיקר ואין ... לא ... ולא
... הרשב״א · ולפי״ז יש ... הלז ורע״ק טעם כעיקר ... דאורייתא ... ב״ס
ורע״ק טעם כעיקר דרבנן ... ר׳ אלי׳ לר׳ עקיבא נ״מ משרת ... מצטרף לאיסור ... כן ...
! התורה ... ובזה מתורץ ... ר׳ אלי׳ ... חטאת ... כמוכים · ואי אמרת בטעם כעיקר דרבנן ... לא
הוי חטאת ונזיר לכו כמוכים · דהא ... חטאת לאסור ... טעם כעיקר בחולין ... ובחטאת
אסור ~~...~~ ... היתר ... התורה ... משרת ובע״כ ... לר׳ עקיבא טעם כעיקר באורייתא ...
בחולין ... חטאת לכו כמוכים עם משרת ... טעם כעיקר ... · ומתורץ ק׳ מהרש״א היטב //
ועוד · יש להקשות ... בפלוגתא ... ותוס׳ ... דרש״י ... בחלב ... בפלוגתא ... ט
טעמו ולא ממשו · ... חולין ... אסור · ... טעם ולא ממשו ... ר׳
עקיבא ... נזיר ... פת ביין ... חייב ... טעם כעיקר באורייתא ... היין
... ורע״ק טעם כעיקר באורייתא ... · ... כ׳ ... דרבנן ...
... טעם כעיקר דרבנן ומשרת אתי להורות ... לאיסור ... וזה
פשוט ... ר״י //

הנה לעיל כתבתי לשון רש"י בטעמו ולא ממשו קרי אין לסמוך על איסור מעורב בהיתר כמו כותח הבבלי.
ובפ' תמ"ס פ"ק רש"י במשמעות זה רק [illegible] עיין שם דזה קרי לי' טעם כעיקר . ובפ' הפרי [illegible] יין
של [illegible] פסח פ' תמ"ס . ועל זה דנזכרים דף [illegible] ע"ב בחטאת [illegible] אשר יגע בבשרה יקדש
עד שיבלע ממנו ופירש רש"י כשם [illegible] של חטאת וכן [illegible] של אחרים ונבלע בו [illegible]
[illegible] [illegible] לאיסור [illegible] [illegible] [illegible] טעם כעיקר דאין זה טעם אלא ממש עי"ש רש"י.
הרי [illegible] [illegible] איסור נבלע בהיתר לא מיקרי [illegible] טעם כעיקר , ודברי רש"י סותרין זה את
זה . ולא מצאתי לשום א' להעיר בזו וצ"ע

כל [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] . ובפ' [illegible] דבתערובות לא אמרי' [illegible] כל שהוא [illegible] [illegible]
אתי' [illegible] [illegible] [illegible] על התערובות [illegible] כמאכ"פ . [illegible] [illegible] הרה"ג [illegible] והנה בפסחים [illegible] ר
[illegible] דר' יוחנן ור' [illegible] ואביי [illegible] [illegible] כמאכ"פ דאורייתא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של חולין [illegible] [illegible]
[illegible] של חולין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] איסור חולין [illegible] [illegible] [illegible] כמאכ"פ דאורייתא
[illegible] [illegible] [illegible] איסור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כמאכ"פ . דר' [illegible] אסר כל התערובות [illegible] [illegible] [illegible] ואף [illegible] כמאכ"פ
[illegible] אסור [illegible] . [illegible] [illegible] בפסחים [illegible] יוחנן [illegible] ואביי [illegible] סוברים באיסור [illegible] כמאכ"פ [illegible] אף
[illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אף [illegible]
כמאכ"פ ע"ש — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] איסור [illegible] כמאכ"פ ולא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] . ולפי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בתערובות [illegible] [illegible] כמו [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אף לא
[illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] כמאכ"פ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בתערובות לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] כמאכ"פ [illegible] [illegible]
[illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ב"ה

ריש פרק אלו דברים וכו׳ מאחר דבעי נזירה ליה קי״ל לה״ל. אעפ״י שאין לה לא יעלה להיסך וכו׳ מאחר דבעי קי״ל נזירה
ליה לה״ל. דבעי נצ״ל וכו׳ להקשות לה״ל. ותניא ועל קי״ל אתיא יתר דפסין ... ועיין תירצתו הישב
ועליו נראה ... כפשוטו. והנה לקמן בדף צ״ה נאמר הלכה דתני׳ פסח שני דוחה שבת ופי׳ רש״י בשני
כתיב כו׳ במועדו לפי׳ ועל דף צ״ג ... ה׳ לא הקריב במועדו כלומר. והנה בדף צ״ג ע״ב נאמר הלכה
ורבי חנני׳ בן עקביא דס״ל ... ה׳ לא הקריב במועדו נאי על פסח שני. אם לכך בראשון ולא עלה פסח
והביא כלומר פטור מכרת דלא כתיב כרת אלא על פסח ראשון. ולפי זה ... לנזירה ליה במועדו
על פסח שני. דהן קי״ל מתניא ליכא למילף בפסח שני דיבחה שבת דתניא אינו כרת ודוחה שבת קי״ל בפסח
דבוא בכרת. דהא בפסח שני ליכא כרת כלל בראשון והביא כלומר לכן צריך לנצ״ל במועדו
וזה פשוט וברור.

ונראה תוספ׳ בדף ס״ה ע״ב להעלה ר״ה ותניא מפלירי פסח שלא להא דבחו שבת וכה. ועוד מכה ומורה ושתי לחם בא״ב
לפה לי לר׳ אליעזר במועדו. ... בודאי פסח שני ליכא למילף מהנך. דהא׳ דרך רחוקה לענוא היינו כלל
שאינו יכול לבא כלערת שחיטה ולרב נחמן דאמר ר״ל פרק ... טמא הי׳ בדרך רחוקה ולהש וגרון עליו הורקם
דמיחם הוא בחם רחמנא עליו ומ׳ עכבה תבוא עליו כרתם. ואם ... ערב פסח ראשון בדרך רחוקה
ויכול לבוא לעזרת אפילו לירושלים. והי׳ דמכן יוכל לשחוט ולזרוק עליו ע״י אחר ... בחם רחמנא עליו
ואיך נמצא אם חל ערב פסח שני כלומר ליבחה שבת דהא ר׳ עקיבא אמר כל שאפשר לעשות מע״ש
אינו דוחה שבת. והנה הי׳ יכול להקריב פסח ראשון. ואע״ג דר׳ אליעזר לית ליה כלל זה דבמילה ומורה
ושתי לחם סבר דאף מכשירין דוחין שבת אף באפשר לעשות מע״ש. היינו דווקא כהנך דגוף המצוה
דוחין שבת דגוף המצוה אי אפשר מבעוד יום לכן גם המכשירין שלה דוחה שבת. אבל בפסח שני דגוף
המצוה לא ידחה כלל שבת כיון שהי׳ יכול להקריב בראשון לכן צריכין לנצ״ל במועדו לר׳ אליעזר
וסברא זו נכונה ולעיין בדף ס״ט בברייתא דפליגי ר׳ אליעזר קי״ל מה לי אם דחו מכשירי מצוה לאחר
שחיטה שבת לא ידחו מכשירי מצוה. ועי׳ בתוספ׳ שפירשו דהא ... הקטר חלבים והוכיח שאין
חילוק בין אפשר ולא אפשר. ועיין ... ועיין עוד בזה בתוספות ... דף נ״א.

פרק אלו דברים בפסח עמוד ע"ש ותנוה כמועדו בין בחול בין בשבת · צריך לי עיון כפ"ה בהלכות פסח ולא פעמים
כמועדו · ולכן כתיב וידבר ה' אל משה ש ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו · בארבעה עשר יום בחדש הזה בין
הערבים תעשו אותו במועדו · ולאו דוקא פעמים במועדו · בין חל במועדו לפני · ולפיכך אין שוחטין אותו בטומאה
ולפעמים שלא שחטוהו נראה דבשעתן לא ברחוש כלל טומאות בכמועדו על גופיה · כפה תוספות שלעתן · אלא הכי
תנאי דכתיב ובזמן ודבריו ולשעות במועדו על רחיית שבת וטומאה · אף דאלו לא פעמים במועדו · בחד סבי ·
ואפשר לרחוץ בין חד במועדו לא הוי לשיטין תרוייהו שבת וטומאה · והוי מוקשין על מסתבר על שבת או על טומאה לחודי ו
ולכן צריך לכתוב שבת במועדו · והלכתא בחובין דבין במועדו יליפין [כפסח] שבת וטומאה · ואמרו הנך תנאי דכתיב ובזמן
דגם גבי שאר קרבנות דכתיב במועדו נמי על תרוייהו על שבת וטומאה אע"ג דלא כתיב בגופיה רק חד מהן · ונה פ
פשוט · · אמנם התוספות וי"ט העתיק הספרי דבמועדו נמי אינו צריך להיות מופנה לגרוש הגזירה שוה
מן תמיד דדוחה שבת ומועדו תמידא אינו צריך לגרוש מוצאו אף בטומאה · ולא הבינו דברי דאם דלשון
טומאות דבמועדו [אינו] על טומאה · דגרוש נמי טומאות דמועדו נמי על שבת ולא צריך תו לגזירה שוה כלל · ו
ועוד איך מתרץ לשם דבין ר"ל פסח דדוחה טומאה מן אלו אלו שחה ואין צבור נדחין והברא ה
הקולא לגזרתא מועדו תמידא לגה ג. ובים כשהלכו דלם דבין לא · ולכך כלל טומאות דבמועדו ולכך אינו צריך
הגזש ולכך פסח מתמיד לבחייה שבת ואלו אלו שלמדין דדוחה טומאה ואם דברי הספרי הם להביא ה
התוס' כ"ע · כמות אם דרוש טומאות דבמועדו לא צריך לגזש · ואי לא דרוש שלמעות דבמועדו מנין
דדוחה טומאה עיין · וצ"ע · · ~~אחר זה עיינתי בילקוט והביא הספרי~~ האמנם לפסול לגזש
ולכן אם בדבאי הספרי ס"ל דבשלמעות במועדו שלא אף שבת וטומאה רק מן חד במועדו הוי מוקשין על מסתבר על
[שבת] או על טומאה לבד ומנין לגרוש תרוייהו · ולכן צריך תני במועדו חד על שבת וחד על טומאה · רק עדיין תקשה
בתמיד וכן כל שאר קרבנות צבור ועומר ושתי לחם דקחשיב בכתוב ובזמן דדוחה שבת וטומאה ולא לא כתיב רק חד ב
במועדו ולכן צריך לגזירה שוה דילפינן ג"ש תמיד וכל אותן מפסח דדוחה נמי וטומאה · ומן ג"ש לבאורה ,
אחר זה עיינתי בילקוט והביא הספרי [נאמר] וג"ל במועדו בתמיד לגה ג. אלא מופנה להקש ולדון גזירה שוה נאמר מועדו
בפסח ונאמר מועדו בתמיד מה בתמיד דוחה שבת אף בפסח דוחה שבת · בארבעה עשר לחדש הזה במועדו מה
נאמר במועדו אלא כאן הכתוב ואומר על פסח שלם לדוחה את השבת דוחה את הטומאה עכ"ל ספרי ,
ולכאורה הך ספרי ואין לו מוקן דנאמר כאן לדוחה שבת דוחה הטומאה · מה לו לתלות טומאה בדחיית שבת
אמנם באמת נשאה דהפירוש כך · דוודאי במועדו יש לו ב' פירושים · או כמו רש"י בכתוב ובזמן שלא יעקור ה
המועד הזמן הקבוע לפסח בין בשבת בין בטומאה יעשוהו · והלכה כרש"י רש"י בין דבמועדו שזמן הביאו יעשוהו ·
ולא ידחו לבחות

בתוס' ד"ה זה הפסח הבא בטומאה וכו' תמיד וכו' תמיד דוחה את השבת וכו' . נראה להשיב על דבריהם דבטומאה

דף נ"א הגי' תוספות וז"ל מיון דפסח דחי שבת אפילו טומאה דחיא כמו לרוב צבור דבין ומיעוט טהורים

עושין את הראשון [illegible] הא תמיד [illegible] אלא [illegible] ישראל עושין פסח בטומאה בתמיד דהוי [illegible] על

כל ישראל [illegible] ליכא מן הדין להיות כשין זה להן כל ישראל אף כאן כל ישראל בטומאה ותירץ דמכי [illegible]

[illegible] זה להן [illegible] אפילו טומאה [illegible] אף פסח לא יתבטל [illegible] ואם

היו כל ישראל [illegible] או בדרך רחוקה חוץ מאדם אחד או שנים [illegible] אחרת לא דחי שבת [illegible]

הרי הוא [illegible] עיין שם [illegible] תוספות [illegible] להם [illegible] להם הוי

אחרינן [illegible] תוספות [illegible] זה להן כל ישראל בטומאה אף כאן כל ישראל בטומאה [illegible] מיעוט טהורים

לעולם פסח אינו דוחה שבת [illegible] תוס' [illegible] גזרה [illegible] גזירה זה בגזירה זה

כבר נתבאר להכי [illegible] שלא יתבטל התמיד והפסח [illegible] בין תמיד [illegible] להם [illegible]

[illegible] דוחין שבת [illegible] פסח [illegible] בתמיד [illegible] להם בטומאה להם [illegible] אף

פסח [illegible] ישראל [illegible] אינו דוחה שבת [illegible] במיעוט טהורין אינו דוחה שבת [illegible] להן

פירש בתמיד [illegible] ולא [illegible] להן פירשו [illegible] :

[illegible] תוספות [illegible] טומאה [illegible] עולה [illegible] דוחה

שבת [illegible] דוחה שבת [illegible]

[illegible] דוחה שבת [illegible] דוחה [illegible]

[illegible] מן [illegible] ולא [illegible] בתמיד [illegible] דוחה שבת

באין [illegible] מן [illegible] וזה ברור [illegible] //

ועל פי [illegible] עם [illegible] טומאה ולא [illegible] אם פסח דוחה שבת אם

לא : [illegible] עם [illegible] טומאה ואין לא [illegible] או

[illegible] פסח טומאה [illegible] דבאמת פעם

אחת לא הוו [illegible] הפסח [illegible] מיעוט טהורין [illegible] בטומאה [illegible] בארץ [illegible]

[illegible] הפסח ולא [illegible] טהור [illegible] שלא הוי להם [illegible]

[illegible] בפסח [illegible] שבת [illegible] טומאה [illegible] ישראל פסח . אך כיון

[illegible] עושין פסח [illegible] מיעוט [illegible] דוחה שבת [illegible] ישראל עושין

פסח . [illegible] תמיד [illegible] תוספות [illegible]

שלא יתבטל הפסח [illegible] בתמיד [illegible] מיעוט טהורין [illegible] עושין פסח דוחה שבת . [illegible]

[illegible]

אלא הכא בפסח איירי שחל ערב הוא [illegible] אלא הכא מיירי תוספות לפיר׳ דאיצטריך מתמיד וכו׳ לחם [illegible] אין לא ב
[illegible] דלא הלל [illegible] אמרו פסחים [illegible] ואע״ג דאיצטריך מתמיד וכו׳ לחם ולא [illegible] תוספות [illegible]

[illegible]

[illegible] והלל לא דחי [illegible] והוא ליה [illegible] אמרו [illegible] בפסח [illegible] ופליג [illegible] לחם [illegible] גם [illegible] תוספות [illegible]
[illegible] ולחם הלחם [illegible] לחם הוא [illegible] פרק [illegible] ואע״ג [illegible]
[illegible] ופסח ותמיד [illegible] ולא [illegible] והנראה [illegible]
[illegible] תמיד תמיד [illegible] ולפי׳ לא [illegible] תוספות [illegible] //

במשנה אמר ר״ע הזאה תוכיח ופירש רש״י והזאה לפני הוא דאמרי׳ פליגי בברא וכן הקשו התוספות [illegible]

אמרו זה עיינתי בתוספתא נראה לי כוונת הלשון פרק א׳ ה״ה להיות שבת לאלו הלל הזקן פסח מהו שידחה
את השבת אלא אמר להם תמיד קרבן צבור [illegible] ועוד מקולי מדרשות לפסח דוחה השבת ולא פסח ראשון
ולא פסח שני ולא פסח צבור אלא פסח יחיד ע״כ התוספתא הרי לך להדי׳ כמו שכתבתי לכוונתי
פעם לא היו עושין פסח אלא [illegible] בירושלמי [illegible] והנה שכוונתי לאמיתו של תורה קס״ה

[illegible] ודברי רש״י [illegible] וברורים — ועדיין [illegible] להקשות על רבה
[illegible] הטעם דלא יעקרנו ולא נאמר הטעם [illegible] פליגי בברא [illegible]
[illegible] הא [illegible] שבת [illegible] רבה הטעם שלא יעבירנו [illegible] ורבא [illegible] הטעם [illegible]
[illegible] ורבה לא [illegible] הטעם [illegible] ולהכי לא [illegible] הטעם [illegible] פליגי בברא [illegible]
[illegible] הטעם [illegible] כבלווי
אמנם כן נראה [illegible] הטעם דלא יעבירנו [illegible] פליגי בברא [illegible] אליעזר
[illegible] ולא [illegible] בברא ולא [illegible]
[illegible] שבת [illegible] ואע״ג [illegible] אליעזר
[illegible]

ויאמר יעקב אל אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יי׳ האומר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך. קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות. הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים. ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב. ויהי שם שם הלילה ההוא ויקח ממה שעבר בידו מנחה לעשו אחיו. עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים. גמלות מניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה. ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר לעדר. ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך. ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלוחה לאדוני לעשו והנה גם הוא אחרינו. ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההולכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אותו. ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההולכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני. ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה. ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק. ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו. ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר. וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו. ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני. ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב. ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל. ויאמר יעקב הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם. ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי. וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו. על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה.

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים. ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים. וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום. ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה. ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך. וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות. ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשארת לפליטה. ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יי׳ האומר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך. קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות. הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים. ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב. ויהי שם שם הלילה ההוא ויקח ממה שעבר בידו מנחה לעשו אחיו. עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים. גמלות מניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה. ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר לעדר. ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך. ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלוחה לאדוני לעשו והנה גם הוא אחרינו. ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההולכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אותו. ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההולכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני. ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה. ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק. ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו. ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר. וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו. ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני. ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב. ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל. ויאמר יעקב הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם. ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי. וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו. על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה.

ר"ל פ' אלו דברים ואכ"ל דהא ר"ת כמוקצה הוא עכ"פ והורה על פלוגתא דירמיה ופליגי בהכי : עכ"פ ...
ועכ"פ הנ"ל י"ל דר"ל לאו דוקא ... בזמן הפסח באמת רע"ק רבי הכא ל' מוקצה ואינו מוקצה לשחיטה · ולמה לא הוכיח לר'
אליעזר כמאמר ר"א והוא מן הוא וזה לשחיטה והיא שאינה ... לפרש אלו לכן אינם לפרש שלשה ...
והי' ר"ע להוכיח הכא ל' מוקצה ואינו מוקצה לשחיטה · ועכ"פ הנ"ל י"ל דהכא בתוספות ...
בספרי פסח ... לפרש לר' אליעזר ... הא ... ד... ... ... אם כן ... כמוקצה ,
ומוקצות הפסח היא דר"א אליעזר ... למוקצות במוקצה ולא ... לה ... בתוספות הנ"ל וכן ... בספר
... שלמה עיי"ש · ... לא הי' ר"ע ... להוכיח רבי הכא ל' מוקצה ואינו מוקצה לשחיטה ... וכו'
בר"א ס"ל ... בהמה ... אינו ... למיעבד ... ... לר' ... ... באיסור
הכא ... ... לאיסור ... ... הכבוד ... ... נאמר כיון דאיסור ...
מאתמול ... תנא ... עכ"פ · ולכן ... ... לשחיטה ... תנא ... עכ"פ ... ... לא
אסרו השחיטה לפי שאינה ... אינו ... אפילו ... מאתמול ... לאיסור ... לכן ... אינו
... ... מאתמול · ... ... ר' אליעזר ... ... כמוקצה · ... ר"א אליעזר ... ל'
... · ... ... כמוקצה ... ...
... ...
... ... · ... ... מאתמול · ... ...
... ... · ... ... מוקצה לשחיטה

ובזה יתורץ ... ... כתירה כמוקצה · ... ... · ... ...

... או ... לאיסור השחיטה ... ... לאיסור ... ... לאיסור השחיטה ,
... ... הנ"ל ... אסרו ... ... אפילו ... מאתמול ... לאיסור השחיטה
כיון שהיא ... ... · ... ...
... ... לאיסור ... ...
כיון להתיר ... ...
ולכן כיון לר' אליעזר ס"ל במוקצות במוקצה ... ...
... ... כתירה כמוקצה
במוקצה ... ...
... ... ולכן ... ... כתירה ... //

[illegible]

דף ס"ח כתוב' ע"ב רא"ה אומר אין לו לאדם אלא אותו ולותם או יולד ולותם · והעלה הרשב"ן בפ' השלחות דהא
בעינן [illegible] ואמר רא"ה באורחך עלה מעוברת חיים אדם לאכול בעוגה ואפ' ה"ל [illegible] ית"ו כ
בעוגה חוצה והביא [illegible] של ר' יהודה לגופה · והר"ן הרשב"ן דלם בעוגה [illegible] ה'
[illegible] · ועיין [illegible] תוספות בעוגה [illegible] רא"ה [illegible] ית' מעוברות
חיים לאכול ואם כן הביא [illegible] הרשב"ן לגופה · וצריך עיון ·
ועוד [illegible] לפי [illegible] הטעם [illegible] אינו דוחה [illegible] שלום [illegible]
[illegible] והא [illegible] הטעם דלא [illegible] היינו [illegible] ר' אליעזר [illegible] · והיינו [illegible]
טעם [illegible] לחבר [illegible] דבואה אינו דוחה [illegible] · [illegible] דבאווה [illegible]
[illegible] דבואה אינו דוחה [illegible] מעוברת חיים לאכול [illegible] · ואפ' הביא [illegible] של
ר' יהודה לגופה · יום [illegible] ואסור שלום [illegible] · וצריך עיון ·

[illegible] והבין לפי [illegible] הרשב"ן [illegible] והר"ן [illegible] דשלום הך נזירה דלא יעבירנו לא
היינו [illegible] באורייתא [illegible] הטעם דלא [illegible] דרבנן אבל אסרו [illegible]
[illegible] דלא [illegible] דרבנן · אבל בבואה [illegible] על ה
[illegible] פסח בירושלים · [illegible] דרבנן · ולפי [illegible] באוריי'
אם לא [illegible] · לא היינו אוסרים שלום נזירה דלא
יעבירנו אם לא [illegible] הטעם דלא [illegible] דרבנן · אבל ואסור [illegible] שלום הך נזירה דלא
יעבירנו [illegible] אוסרים · [illegible] · כן נ"ל להלכה · [illegible]
[illegible] · ורבים [illegible]
[illegible] אסרו שלום [illegible] יעבירנו [illegible] הטעם דלא [illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible] ואסור שלום נזירה ד
דלא יעבירנו [illegible] · וזה נכון להלכה //

ב שטיפת ידיו אינו מפסיק. ואפילו נתן לתוכן מים ראשונים שלא נטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן

ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן

ב שטיפת ידיו אינו מפסיק. ואפילו נתן לתוכן מים ראשונים שלא נטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן

ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן

ב שטיפת ידיו אינו מפסיק. ואפילו נתן לתוכן מים ראשונים שלא נטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן ואפילו נתן לתוכן מים שנטלו בהן ידיהן

דף יא ע"ב בתוספות ד"ה כל היכא דבעינן קדש פרושה קדש ראשון הוא תמצא דר' דבסוף עם ברייתא קדש לא ש"ו ובסוף הפרק
דבעינן דלא פליגי ר' אליעזר ור"ע דהא אי בכור לבד או בכור בכור ראשון ולפי זה לא מצא הלשון ... דתנא דבי ר"ע
סבר לה כר' אליעזר ור' יהושע ס"ל כר' יהושע · ובה"ג פליגי אלה הוא לחכמי עליית ...ה אומנים עיי"ש · ולפענ"ד
דבה"ג ראיה על סוגין ולא ילפינן מן הכל אלא תמורה בערב ביום ראשון לקדש · ופי' רש"י אמורה לותר בפסח דורות לפי שלא
נאמר לא תותירו אלא בפסח מצרים ויום ראשון האמור כאן הוא ארבעה עשר כמבין של ... כתב ולא ילפינן מן הכל
אלא תמורה בערב לבקר ... אומר שלמים הנאכלים בשני ימים כמו בכל תותירו ואינן נאכלין אלא ליום ולילה לפי
כתיב בערב ביום ראשון והן בשני המועדות הביאו הלוקח עיין שם · ובפרק בו עיין שם ... ולא ...
פסח דלא תותירו לא נאמר רק בפסח מצרים · והנה ... ומבואר ... דאין לומדין ... קדשים קלים
ואם ... ולא ... והנה נותר ... עד בקר בכל ... ואין ... לשריפה ... דאין לשרוף ... דוחה יו"ט
וכן ... פסחים הביאו התוספות יו"ט ... פסחים מבואר דבפסח מצרים לא היה ... איסור ... ולא הוזהרו לא
על שבירת יו"ט · עיי"ש · ולפי זה ... דלא תותירו לא נאמר רק בפסח מצרים ... בהנותר ...
עד בקר ... אם ... דאין לומדין קדשים קלים · וזה הוא ... לדורות בפסח מצרים לא היה ... איסור ולא ...
קדשים קלים ... דלא היה ... בפסח מצרים אלא לשרפו עד בקר לא · ... איסור ...
תוספות ... בכל ... דאין לומדין ... עיי"ש בתוספות ... ולא ... ולא תותירו נאמר
אף לפסח דורות · וקשה ... טעם על ... דבריהם דלומדין ... ולא ילפינן ... יו"ט · ולפי ...
לפסח ... הכל אמורה לותר בפסח דורות · ולפי הכל ... דברייתא זו ס"ל דילפינן
מן והנותר ממנו עד בקר ... דאין לומדין קדשים קלים · ולפי זה ... דלא תותירו ממנו עד בקר נאמר על
פסח דורות ... ולא ילפינן ... על חגיגה יו"ט · והנה ... פסחים ... דרבא ס"ל כר"ע
קדש ראשון ... תוספות ... דר' אליעזר לא ילפינן ... עד בקר ... לשריפה רק ...
... אחרית · ולפי זה לר' אליעזר ... דלא תותירו נאמר רק בפסח מצרים ... הברייתא
... [...] ולא ילפינן ... על פסח דורות · ... ולא ... על חגיגה יו"ט · ... נאמר בו
היא ... תוספות ... דהא אי ... דלא ילפינן ... על חגיגה יו"ט ולא ... לאמורה לפסח
דורות ... ילפינן מן והנותר ממנו עד בקר ... דאין לומדין קדשים קלים ולפי זה ... דלא
תותירו עד בקר נאמר על פסח דורות ... דלא ילפינן ... על חגיגה יו"ט · ... עם ... ואין ...
מן והנותר ממנו עד בקר דאין לומדין קדשים קלים ... בקר בקר ... הוא · ולא קדש ראשון · ... דברייתא ...
... בקר בקר ראשון הוא ... ועם ... כרוך ... באמת ...
... אין ... ... והוא ... ולא ... ובאמת ...
... //

אמונה שהי ובני יעקב אינם שוים בשכר אלא שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ד' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ר' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ר' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ר' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ר' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ר' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ר' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ר' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ר' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ר' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי
ר' יהודה אומר שכר יעקב ובניו שוים שכר יעקב גדול משכר בניו ולפי

פסחים דף עו ע"ב בסוגיא דריחא מילתא היא הלכתא כתנא' ורש"י ר"פ דלוי אוסר לכתחילה זה פריך הלכ' [illegible]

ב' פסחים כאחד [illegible] והרשב"א בחדושי הביא האורך [illegible] כיון דבתנור חום [illegible] ה"ל והתם בצלי [illegible]

לכתחילה ע"ש · והוא דוחק · אבל נראה כיון דבמוקדים [illegible] איבעי' להו [illegible] בצלי חרס אם [illegible]

לבירה · ועיין [illegible] · וכן פסק הרמב"ם [illegible] [illegible] לבירה · ובתנורי פסחים היו חרס [illegible]

במוקדא [illegible] שאמר [illegible] והביאו תנורי פסחים שלא יתפעפעו [illegible] ופי' רש"י [illegible] חרס היו · ואפ' תנורי פסחים

היו [illegible] לבירה [illegible] שלא [illegible] הפסח בהן · ואפ' אם היו [illegible] פסח תנור א' · ואחר [illegible]

[illegible] הרבה פסחים בתנור א' · [illegible] אין [illegible] הרבה תנורים [illegible] · ובזה [illegible]

ועוד י"ל הטעם דאסור ללוי לכתחילה · והוא [illegible] דלוי [illegible] דלאו מילתא היא [illegible] ריח [illegible] //

[illegible] טעם [illegible] · ואפ' כיון דאיכא [illegible] איסור לכתחילה ולכן אסור לכתחילה · [illegible]

[illegible] · [illegible] לומר [illegible] כיון [illegible] איסור לכתחילה הוא [illegible] · [illegible] [illegible] ואין

[illegible] · [illegible] דלוי ריחא לאו מילתא היא ואפילו [illegible] · וראוי [illegible]

[illegible] אחד אפילו [illegible] דאוסר [illegible] וכן [illegible] [illegible]

[illegible] נבלה [illegible] ועוד [illegible] ועי' [illegible]

אפילו [illegible] נבלה [illegible] [illegible] אלא א

[illegible] דלוי לא הוי ריחא [illegible] · [illegible] ריחא מילתא היא [illegible] · ודבריו תמוהין [illegible]

[illegible] · [illegible] הלכ' [illegible] ריחא מילתא היא [illegible] נבלה [illegible]

הוי [illegible] · ואפ' [illegible] ולא [illegible] ועי' [illegible] —

הרי"ף [illegible] בריחא אוסר בריחא לא הוי [illegible] · [illegible]

עליו הא הלכ' [illegible] [illegible] ר' מאיר אוסר [illegible] בריחא מילתא היא · הוי [illegible]

[illegible] אוסר [illegible] · והוא [illegible] · [illegible] · [illegible] נראה [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] אפילו [illegible] [illegible] [illegible]

תוספות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

הרוטב [illegible] · [illegible] האסורה נאסרה · [illegible] נבלה איסור ואוסרת [illegible]

הרוטב [illegible] [illegible] הרוטב [illegible] · ותוספות [illegible]

אסורה [illegible] [illegible] הרוטב נאסרה [illegible] [illegible] הרוטב

[illegible] ·

סתם וכן הלכה וכן עוד עיין פוסקים וראשון בעל תרוה"ד ס' קל"ה הלכה ופירושו . והגם בס' צ"ה מבואר דעצמות של כלי י"ל
להגיעו בירה חולקת בחמין ליסב אסור אעג"ב דבל חד הוי ז' נ"ט בנ"ט דהיתרא דמאן דאמר לך שלא נתערב לגי ה
הטעמים דבריו טעם טעם של כלי וטעם שני של חלב באיסור כלי מים כלל והא טעם לה באיסור —
ומעתה יש לומר הכא בתוקפה כבפת חמה שהניח על היין וריח הוי ז' משלות שלהו להם . וכמעט ועיין .
ואף הריח של פת דהוי ז' שלהו אוסור יורד למטה ביין . והריח מן היין ~~עולה~~ שהוא שלהו עולה למעלה
לכן הפת . ולכי שלהות האלו דהיינו של פת ושל יין עולין ויורדין תמיד . ואם כן יש לחוש דשלהו פת ריח
ושלהו ריח יין מתערבין באמצעות האויר . ואף נאסר שלהו ריח פת מן היין תשובה . ונפ' עולה אחר כך
הריח שלהו פת הנאסר כבר . ואף הפת הל"ל מן היין ואוסר . ולימא ליה דהשתא עולה קמא ולבטל קמא
כמו כ' תוס' בבכורים ובמנחות גבי ר' יהודה דרבא בעי בטל הוא דבטלה התשובה קמא אף כלל כלי איך
באלף לא בטל ~~[illegible]~~ ואף אף הכי עני הל' מן היין . ואעג"ב דשלהו ריח פת אינו נאסר מחמת עצמו רק
מחמת היין אעפ"כ הל' מן היין . וליטר רלב"ג לעיל ונאמר הלא לפיר כריתי . ועוד היטב כסגד להם סוטה
הרי"ף ודו"ק — — —

— פסחים לף יג ביומא מעלת היא —

דאסור חם עם צונן בהדי ריחא שלהו ואף קליפות כחולין ע"ש ובדברי תוס' סתרי אהדדי · אבל לפמ"ש לעיל ניחא
דתוספות כאן בפסחים סברי דהא דקליפות כחולין הוי ל"ו ריחא שלהו · רק עיקר קושית תוספות היא סוגיא דבך ·
דהגרא קושית מהרש"א הנ"ל דבודאי [illegible] לרב לא [illegible] עד ועד בהדי הערוך [illegible] אלא אפילו [illegible] וטלה בהדי [illegible]
טעמים · ואי סלקא דעתך [illegible] בהדי [illegible] באיסור אבל [illegible] באוסר אבל [illegible] · ולהכי
הק' תוספות דלמא איירי קליפות כחולין דליכא איסור [illegible] וטלה שלהם כחולין כיון דהוי אינו מינו
שלהם כחולין [illegible] ריח שלהן אינו אוסר [illegible] ולהכי [illegible] רק [illegible] דלתרנגולת אין [illegible]
[illegible] וטלה [illegible] אסור [illegible] אף לתרנגולת אסור כיון דהוי ריח שלהו על לפנים · ובעי תוספות
דהכא [illegible] לא סתרו אהדדי · ודו"ק ··
וקאים אחר [illegible] הנ"ל דתוספות לא סתרו אהדדי · דבודאי גם תוספות דהכא בפסחים סברו דקליפות כחולין
[illegible] שלהו ואסור לתרנגולת [illegible] וטלה · ואפילו הכי [illegible] והוא ~~[illegible]~~ כחולין [illegible] רב ו
[illegible] כרבנן [illegible] נ"ט בר נ"ט אסור [illegible] נ"ט בר נ"ט אסור [illegible] נ"ט בר נ"ט ו[illegible]
תוספות [illegible] נ"ט בר נ"ט [illegible] דהא [illegible] שלמים אחר השאר [illegible] ל' ב
[illegible] בחטאת [illegible] נ"ט בר נ"ט הוא או [illegible]
כיון דבטל [illegible] אמרי' אדאורייתא · ע"ש · והרשב"א [illegible] נ"ט בר נ"ט אינו
[illegible] שלמים אחר השאר [illegible] כיון דהאי [illegible] היתרא הוי [illegible] נ"ט בר נ"ט דהיתרא ע"ש
· [illegible] לרב באוסר נ"ט בר נ"ט בהיתרא [illegible] שלמים [illegible] אחר שלמים ב'
[illegible] דהוא [illegible] שלמים אחר השאר [illegible] ב
[illegible] לרב [illegible] אמרי' אדאורייתא בטל [illegible] ו[illegible] · ו[illegible]
[illegible] הלכתא כחולין [illegible] בטל [illegible] לא בטל [illegible]
אבל [illegible] טעם [illegible] כחולין [illegible] אסור [illegible] א
[illegible] אסרוהו · [illegible] אמרי' אדאורייתא ובטל [illegible] בלא בטל כלל
אמרי' אדאורייתא ובטל [illegible] · [illegible] תוס' כחולין [illegible]
לא [illegible] האיסור [illegible] איסור [illegible] ותרנגולת דהא
[illegible] לתרנגולת · ולפי זה [illegible] תוספות [illegible] דבודאי קליפות כחולין [illegible] לתוספות [illegible]
איסור שלהו ואסור ~~[illegible]~~ לתרנגולת [illegible] בהדי בטל איסור לתרנגולת [illegible] לרב ולרב [illegible] נ"ט בר נ"ט אסור [illegible]
[illegible] אסור [illegible] לתרנגולת ואמרי' אדאורייתא · והכא בפסח [illegible] אמרי' [illegible] אדאורייתא [illegible]
לתרנגולת [illegible]

אפילו בה״ג

לכתחילה בעני ושלא בה״ג אפילו מיני [illegible] ולא [illegible] אסור [illegible] לכתחילה דקטניות מיני [illegible]
ומיני [illegible] לפיר [illegible] [illegible] חולין [illegible] לכתחילה והיינו בפסח וקטניות [illegible]
אסורין [illegible] [illegible] ג״כ [illegible] [illegible] [illegible] אסור [illegible] [illegible] לכתחילה [illegible] —

ומה [illegible] ע[illegible] הקונטרס [illegible] [illegible] [illegible] דלא אמרי [illegible] לכתחילה [illegible] [illegible] [illegible] הר״ן [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הירושלמי [illegible] [illegible] [illegible] אלא לכתחילה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הקונטרס דאסור לכתחילה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דאסור [illegible] [illegible] [illegible] דאסור לכתחילה [illegible]
[illegible] [illegible] באלפסי . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עם הירושלמי . [illegible] [illegible] [illegible] אלא לכתחילה . [illegible] [illegible] [illegible]
דבני [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אלא לכתחילה . והקונטרס
[illegible] לכתחילה אסור . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דאסור [illegible] [illegible] [illegible] דאסור לכתחילה . וזה
[illegible] . [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] . דהקונטרס [illegible] [illegible] אסור לכתחילה היינו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לכתחילה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טעם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לכתחילה .
[illegible] . דהקונטרס סבר [illegible] אסור [illegible] לכתחילה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] הפסח [illegible]
[illegible] [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הטעם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אסור [illegible])
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פסח [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ג״כ [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — —

ואמרי לה

של היתר
ולא יוכל לצאת לבר אלא טעם של נעוץ חתיכה יוצא עמו ואם כן כח אחר מעורב בה ובכה"ג לא הוי מין במינו
דשלהו איסור הנעוץ · ליוצא עליו מעורב בכח אחר דהיתר ולא הוי מין במינו ·
והנה על זה דאמר רב בשר שחוטה שמן ונבילה כחוש אסור דפטמי אהדדי · הני הפיטומים הא אין הנאסר יכול לאסר
אלא לפי לאוסר עצמו יכול לילך ונבילה כחוש הוא ולא יוכל לילך בעצמה · ותירץ דריחא לאו דחוזק ריח ה
הפיטום של שומן היתר הנכנס בתוך נבילה יוצא מנבילה ומוליך טעם הכחוש של הנבילה עמו · ועיין לק' ד
ר"ל מין זה הביא גם כן לפי הפיטום · ולדברי הר"ן ותוספ' הנ"ל דחשי שלהו לא אוריתן · הדרא קושיא של
הפיטומים הנ"ל לדוכתיה · איך אמר רב דפטמי אהדדי הא אין הנאסר יכול לאסור רק לפי לאוסר עצמו יכול
לילך ונבילה כחוש הוא ולא יוכל בעצמה לאסור · ולפ"ז תחזק תי' התוספ' דריח הפיטום של היתר שמן יוצא
מנבילה ומוליך הכחוש של הנבילה עמו · דהא לשיטת הר"ן ריח לא הוי רק שלהו · וריח כחוש של
נבילה היוצא · אינה רק שלהו · ושלהו של ריח נבילה לא יוכל לצאת אלא על ידי ריח הפיטום של היתר
שמן לנפוע תחילה כנבילה היוצא עליו · ובכה"ג ריח הפיטום של היתר ~~[illegible]~~ מוליך עמו ריח הנבילה · ואפ"ה
לא הוי ל' מין במינו בריח שלהו איסור של נבילה כחוש ולא יוכל לצאת לבר כי אם בכח אחר מעורב בה במינו
ריח שלהו של היתר שמן והיה לכח אחר של היתר מעורב בה לא הוי ל' מין במינו · ואפ"ה אוסר רב בשלי שמן
היתר עם נבילה כחוש שלהו מין במינו כשלהו · הא הו' כיון שאינו מין לכח אחר מעורב בה · ובנ"ל · רק
זה יש לחשב לפי מה דנ"ל דהחתיכה דנפה נעשית נבילה · ואפ"ה אף זה ~~[illegible]~~ שלהו ריח הפיטום בהיתר שמן
לנפוע תחילה בחתיכה נבילה · נעשית נבילה · ואפ"ה ליוצא אחר כך ריח הפיטום בנעשה נבילה ומוליך עמה
טעם כחוש של נבילה · הרי הכל נבילה · ~~[illegible]~~ ולהיפך היתר מעורב בה ולפי הנ"ל מין במינו · והנה [illegible] בחולין
בתוך זה [illegible] ולק"ש ס"ל אפשר לסוחטו אסור ונאמר הלכ' כמ"ד אפשר לסוחטו אסור קודם דלא אמרי' חנ"נ
ולמ"ד אפשר לסוחטו אסור יש לומר דאפ' אינו נעשה חתיכה דנפה נבילה ובע"כ כס' זו · ע"כ למ"ד אפשר לסוחטו
אסור מוכח דלא אמרי' חנ"נ · ~~[illegible]~~ ואפ"ה אי לא אמרי' חנ"נ הדרא קושיא הנ"ל לדוכתיה איך אמר רב ד
דפטמי אהדדי · ואוסר שלום מין במינו כשלהו הא הו' כח אחר דהיתר מעורב בה ובנ"ל בלא [illegible] · רק
דרב אוסר בריחא שאלתא דסוגי' דריח הוי נתינת טעם נפיר עד דליכא ס' נגדה · והנה כאן ר' [illegible] אמר
כתנאי והכא [illegible] ר' [illegible] סלקא לה · ור' [illegible] ס"ל אפשר לסוחטו אסור ולדידי' לא אמרי' חנ"נ · ואם כן
ליכא למימר בטעמי' דרב שלום דפטמי אהדדי והו' ריח שלהו ואוסר שלום מין במינו · דהא הו' כח אחר מעורב בה
ובנ"ל דריח הוי נתינת טעם נפיר · ור' [illegible] גם כן [illegible] ר' [illegible] ולהכי נאמר לפיה כתנאי · אבל [illegible]
למסקנא [illegible] דרבא [illegible] תנא ואפ"ה [illegible] כיון דהלכה [illegible] בריחא אף שלהו ליכא [illegible] לעיל ·
וכיון דלאו

ושיין דלוי. ליכא אלא מלקות · בע"כ להך לא הוי ריח נותן טעם נמי דהך מלקות דלא עבדינן פלוגתא רחוקה
ושינוי דרב בע"כ משום מין במינו לא בטל ודברי הרמב"ן נכונים בס"ד

אבל יש לומר באופן אחר קצת · דודאי עיקר הוכחת הרמב"ן כנ"ל ועי"ל · דברייתא דלוי בכרת מיהא בע"כ דליכא (וכתחילה)
אלא ~~—~~ מלקות ומלקות כרית · דאי הוי מלקות ומלקות אסור והריח אינו דלא קיימינן הך להכין היין סוף
סוף יש איסור תורה · הך אי חמץ ליעור מותר דית ודרבנן אסרוהו · הוי ניחא להכין דלעולם אלא דלוי יש ·
מלקות ומלקות כרית ולהכי לרי בכרת מיהא (וכתחילה) · אבל דהוי לי מלקות כל ניחא טפי לאיסורו הך דרבנן (בפשיטו) ולא קיימינן
לי כלל הך להכין היין ובפרט דהך בני אמוני מינה לי כרת לא אסרוהו רבנן · אבל אי חמץ ליעור אסור
מן התורה הדרא קושיא הנ"ל לדוכתי · דכיון דאיסור תורה אין להלך כן דלא מהדרין באיסורי אכילה דגמ"ל
השמעתך בחלבים ועריות חייב להכי שפיר · וכאן התבלן הוא ד' (בפסחים) כנ"ל ור' כנ"ל ס"ל דהוא דחמץ ליעור מותר
מן התורה · ור' סבי דמאסר כרתאי נאי אכ"פ כדלעיל · ואפ"ה לפיר דאסרלינן דלוי הנ"ל ריח מלקות ומלקות ולרב
הוי לי ריח נותן טעם נמי · אבל לדידן דקיי"ל חמץ ליעור אסור מן התורה ונ"ל הלכה כרבא דלוי וכתחילה
בכרת מיהא בע"כ דליכא אלא מלקות ומלקות כרית לוי · ואפ"ה לרב לא הוי ריח הך מלקות דלא עבדינן פלוגתא
רחוקה וכנ"ל ועי"ל ודברי הרמב"ן נכונים בס"ד ·

והנה עיקר ראיית הרמב"ן הוא דהלכה כלוי ס"ל הלכה כרבא דלוי בכרת מיהא · ותוספות בע"ז חולקין ב
בניהם דלאו כרת מיהא דריח ·· מן הנכנס כתוך אמוני מינה ליה · עיי"ש · והרמב"ן מיאן בסברא זו וכן
הרשב"א בתורת הבית ארוך מיאן בסברא זו · ודבין טעמו · ואחר עיון נראה בדבריהם נכונים של
למיאני כטעם זו · דביניהם כל איסורים שבתורה אינם אסורים רק דרך הנאתן · ושלא כדרך הנאתן לרי
דבר תורה · והיינו משום דבאיסורי תורה דכתיב בהו אכילה שפיר דמינה דרך הנאתן ולהכי קאמר אביי בפסחים
בע"ר בכלי כרום ובכלאי הכרם אסור אף שלא כדרך הנאתן מתורה דלא כתיב בהו אכילה והנה בעבודה
זרה ג"כ לא כתיב אכילה וכ"ה בפסחים דברן כל שעה כסוני דר"ן גמרי ילפ בכלי של היכל · דבע"ז אסור
אף שלא כדרך הנאתן מן התורה משום דלא כתיב בה' אכילה ~~—~~ ודברי הרמב"ם מורה נ"כ כן דבפרק
יונ"ג מהל' מאכלות אסורות פסק הלוחם יין נסך כל שהוא לוקה מתורה שנאמר לא ידבק בידך מאומה מן החרם
ודוק כל היכי דכתיב אכילה בעי דרך הנאה ובעי דוקא דרך הנאתן · ובע"ז חייב אף על כל שהוא דלא בעינן
אכילה הראוי ושלא בעינן דרך הנאתן · והשתא לפי כה"ל ערום הארוך בזה הנ"ל · ואם
כן דבע"ז אסור אף שלא כדרך הנאתן מה ליכא למימר דלהכי לרי בכרת מיהא דאינו נהנה ממנו דאינו
אמן

ואמרו בפרק [illegible] ...ולפי הנראה הכוונה בזה למעשה בנדון שאל על אשה שיצא הבעל למדינת הים ולא ידעו אם מת אם חי ואם יש לה לחוש שמא מת ונשאת ואח"כ בא בעלה הראשון ומצאה נשואה לשני ואם יש לה לחוש שמא מת ונשאת ואח"כ בא בעלה הראשון ומצאה נשואה לשני ואם יש לה לחוש שמא מת ונשאת ואח"כ בא בעלה הראשון ומצאה נשואה לשני

דף ע"ז בגמרא אלא הנה לרבנן כיון דבפסחים [illegible] לטומאה הותרה בצבור · הרמב"ם פרק ד' מהל' ביאת מקדש פוסק דטומאה ד
דחוי' היא בצבור · ופסק כר"י דבעיא ציץ על מצחו [illegible] אינו על מצחו אינו מרצה · וכתב עליו מה דבריו
פירושין נזהר זה · ולפענ"ד י"ל דלא קושיא הכ"מ תוספות על ר' שמעון דס"ל טומאה דחוי' היא בצבור וגם לאונס לא ·
ירצה [illegible] דאי' מירוש ר"ש למעון מיום הכפורים דאפילו כשאינו על מצחו מרצה דלא לעולם אינו על מצחו אינו מרצה
ויום הכפורים היינו טעמא דכיון דאי אפשר להיות על מצחו והדליקו דוחה טומאה כיון דקרבן צבור הוא דאתי טומאה מש
ותרצו עיין שם · והנה לכאורה קושייתם הוא דאין למוד אפשר משאי אפשר · ואף דלעיל אמרן כקושייתי' גמרא דאלה ח
תנעלו לה' כיוצא בה דמי על רה"ה ויום הכפורים דמוספין שלהם דוחה טומאה כו' מהולא וביה"כ [illegible] ובכ"מ
דטומאה הותרה כו' · אפילו הכי אין למוד ממנה [illegible] הא קרבנות צבור דטומאה הותרה דאין דנין אפשר מאי אפשר
דיה"כ אי אפשר [illegible] · אבל כל ימות השנה [illegible] דטומאה דחוי' ולא הותרה
ועיין בתוספות פרק איזהו מקומן [illegible] דר' אליעזר סבר דנין אפשר מאי אפשר בזבחים דר"א אומר ונכרת פסח דאין וקנן
והנה דאין לפסח זה פסח אינו בא מן החולין אלא [illegible] לא יבא אלא מן החולין ופסח נמי מ"ל דאין
פסח דורות ופסח מצרים זה פסח מצרים לא בא אלא מן החולין לעניין לא היה שלמים אף פסח דורות כן ו
והשיב לו ר' עקיבא וכי דנין אפשר מאי אפשר · אלא ונכרת פסח אתה לומר [illegible] לקרבן שלמים [illegible]
[illegible] · והנה הרמב"ם פסק כפירוש דפוסק פסח [illegible] שלמים [illegible] ונכרת פסח [illegible]
וכפרש"י ר"א ור"ע הלכה כר"ע · ולפי זה לא [illegible] כהרמב"ם [illegible] תוספות [illegible]
דאמר הכא דלא אפשר [illegible] דאין [illegible] וטומאה הותרה [illegible] ר' שמעון [illegible] דאפשר
דר' שמעון ס"ל כר' אליעזר דנין אפשר מאי אפשר · ולפי זה [illegible] ר' שמעון [illegible] טומאה דחוי'
היא בצבור [illegible] מאי אפשר [illegible] דאין [illegible] הותרה
הותרה בצבור · והרמב"ם [illegible] דאין דנין אפשר מאי אפשר · [illegible] ואינו כר' יהודה [illegible]
לטומאה הותרה · על כל זה [illegible] ר' יהודה [illegible] [illegible] דנין אפשר מאי אפשר והרמב"ם [illegible]
[illegible] כר' עקיבא דאין דנין אפשר מאי אפשר · [illegible] הרמב"ם [illegible]

בתוס' [illegible] [illegible] אינא [illegible] לחם הפנים ואפשר [illegible]
[illegible] דברי [illegible] דאינו [illegible] לאחר [illegible] ואפשר [illegible] לחם ואם [illegible]
[illegible] ואימא [illegible] תמיד [illegible] לחם הפנים דלא [illegible]
[illegible] היום [illegible] · ולא [illegible] במנחות פרק י"א [illegible] סדר את הלחם
[illegible] ואת הבזיכים [illegible] פסולה [illegible] לחם הפנים ולא [illegible] על השלחן אלא [illegible] יום
[illegible] · סדר את לחם ואת הבזיכים [illegible] והקטיר הבזיכין לאחר [illegible] פסול · [illegible]
[illegible] · והוא [illegible] לאחר [illegible] עיין שם [illegible] · במנחות פרק ב'
[illegible]

פרק ב׳ דמנחות דף ב׳ עריכין אין מחמצין את השאור אלא בלחם הפנים בלבד · ואי לאו דכתיב ביום השבת יערכנו
ונתת על המערכת לבונה זכה · ונתקה חובה לא הוי רק לבונה והלחם הקערות מתחלה על השלחן לחם הפנים
והבזיכין · וכתיב לפני תמיד · ותשיר ... על הלחם וגם על הבזיכין · דגם הבזיכין הוי מחוייבין להניח שם ית׳
תמיד · וכיון דכתיב ביום השבת יערכנו ונתת על המערכת לבונה זכה · אם כן ביום השבת מחויבים
להניח שם גם על הלחם לבונה זכה · ואי אמרת דלנתו הבזיכין בערב שבת ובקטירו אותו · אם כן כאן
יהי׳ אלא כיון דאם לא הניחו הבזיכין על הלחם עד שבת לסידרו לחם אחר · הרי לא נתקיים הבזיכין לפני
תמיד · ואי אמרת דהניחו שם הבזיכין מחויבים בערב שבת · הרי לא נתקיים על הבזיכין ביום השבת
יערכנו ונתת על המערכת לבונה זכה · ותנו דמתחלה לא חייבנו לבד ואם בערב שבת c
שאחריה בקטירו הבזיכין הוי מחוסר זמן דלא הוי הבזיכין על הלחם רק שלשה ימים · ואלא ... ב
בשבת בקטירו הבזיכין · ולפענ״ד הוא דרך ... //

דף פ״ג ע״ב אביי אמר אין עולת שבת בשבתו וכו׳ ופסח ... הוא ... ואין ... ובקטירו ...
... והא דכתיב ... ולא ... הלילה ... שבת ... ולא ... ב
בערב פסח שחל בשבת · ונתנו אחר כך ... פסח ... הפסח ... הנותר ביום ... יום
... ולא ... אביי ... בעולת שבת ... וזה הוא ... באמורה ... הלילה ... ולא
... ערב שבת ... הלילה ... יום טוב ביום טוב ·
ונראה ... כי אביי ... בהגינו ... הנותר עד ... תשרופו ... לשריפתו ... ש
שורפין ... קדשים ... ·
... הרבא ... ולא ... אסור לשרפו · ... תוספות ... רק
... תוספות ... הוא · ... אסור ... הנותר
ופסח ... עד ... · ... תוספות היא ... עולה ... אסור ...
עולה ... ולא ... יום טוב ... לשריפה ... ולא
... אסור ... אסור ... · ... אביי · ולכן ... א
אביי לא עולת חול בשבת · ואם כן ... בערב פסח בחול הרי אסור ... הפסח ... ו
ובשבת דלא עולת חול ... ולא ... · ואם ... ערב פסח בשבת הרי ... עד ... ב
באמורה ... לשריפתו ... ודו״ק –
וכו׳

וכיון נראה לן על הלכ׳ בקמחא נמי שבע עלי והיות כלבר ואמאי נימי עלה לירחה וכו׳ . ולמה עולה על הסיפא ולא
עולה סבעל הרישא בקמחא כשלא הנידון והנידון . ולרפו לשבע עלי . ולפמ״ש נראה דהעולה הוי ידיע שהא באורה ה
התורה ואין בקר לה לשריפה רק דהוי סרך מעליות תנ׳ בגזירת הכתוב היא ושרפו בקצ׳ ולא שלום איסור
שאירע ולפי זה ק׳ לע׳ ושרפו כו׳ ואל שהל ״ כלבר והוא ~~[illegible]~~ כהנ״ל תי׳ סבט באמו גזירת הכתוב היא
וזה פשוט . . . אמנם על זהעולה ו׳ בהקמחות דף ה׳ סוף דקאי באין עולה בוחה וכו׳ לול כן נית
ולפי זה אם עולה הלכ׳ יבא עלה וירחה וכו׳ . כמ״ש לא קאי על שבת רק על י״ט ואמ״כ נפתח כל הנ״ל . וכ״ה בא״י ו
. אי לאיסור בהמות סרק ז׳ בכל בעלה בוחה וכו׳ לול כן נשה עיין לם , אך לדינא לאה״ נראה ונ״ע

דף פ״ה ע״א כתנ׳ זה כלבוא אוסר ועצם לא תשברו בו בפסח שני יש ותרוך לה רבינו חיים דלצ״ל בודקא ספירש
לעיל כנותרתא באיסור שלום הפסד גדלים אל והעולה המה״א בואמי אמר נוליתם בקוסה עוסות עיין לם
ונראה ו׳ לולב בלק׳ . דהנה אמי ונראה בלא נראה ו׳ כטעמי׳ דרפא לעיל שלום הפסד גדלים . בזה הפסד יש
בזה ואע״ג דבדברו תוס׳ בזבחים דף צ״ו דאי אפשר ~~[illegible]~~ לשרוף העצם בנותרתא אם לא ילוך נצת מוח
מפנים מכל מקום כלבר זה לא היינו מכאן המוח לפנים לידי נותר . ועוד להניח נותרתא על העצם
העצם אע״ג דשלהו מוח נילוך כיון בשנות העצם . כדי לבו לואי המוח לפנים שלא יבוא לידי נותר
לכן הוכרח אמר לומר לא סגי . אמנם כלהו ערב פסח כלבר . ~~[illegible]~~ ^(קיימא) באוך לאמר אסור מן התורה
להניח נותרתא על העצם . דהא קיימא לן דאין שורפין גדלים כלבר וי״ט והוא איסור מן התורה
ולוין עלה . ואע״ג דאיסור שריפת גדלים אינו רק על כלבר להאו׳ ואפילו הכל לא על עשות שאין
בכלו אפילו . ומ״מ כיון דאי אפשר לשרוף העצם אם לא ילוך נצת מוח מפנים . ואם כלנותרך נצת
מוח עובר על איסור שריפת גדלים כלבר וי״ט והתורה נ״ל תוס׳ נם לאמר ובזה הי״ב /
ם וזה לו לפוסקן על זה הוא באיסור שריפת גדלים אינו רק כלנעלה כמו נותר אלהבא כבדרך לא
נעלה נותר הל כמו כילו ונו׳ לבק אולי נפל בשוק קי״ט , אמנם יל לבחות בשריפת גדלים בכל
ענין אסור ולפי״ט הל: ועיל בדף ס״ו ובמגלה בדף ק״ו אך נמינך לכל אסור קי״ט בדרבנן א
מחלוקי להבקרה שלאחר עי״ט ״

(בשוליים:) [illegible]

דף פ"ח ע"א בתוספות ד"ה לא לבית [illegible] וכו' ואומר ר"י דבהא פליגי [illegible] ולא אסור רק מדרבנן ד

בקדשים אלא [illegible] [illegible] חינוך מצוה הוי . וכבר בברייתא נראה לוחט על ידי בנו ובתו הקטנים

ואם מורה דבנים בקטנות ליכא חינוך מצוה . ומורה דבנה האב חייב לחנך בנותיו הקטנים . וזה תוספתא

על הסוגיא כפי' [illegible] לדבר ~~[illegible]~~ בקטנות לא ליכא חינוך . ומכאן מוכח דליכא בבנותיו גב חינוך

והנה באמת התוספות הי' להם להבין באופן אחר . דבוודאי אפילו איסור אסור להאכיל לבנותיו ובניו ה

הקטנים . אלא אפילו היתה רק לאסור להאכיל לנבלה לאסור על האב הנבלה לא מיקרי אפילו איסור והתוספות

בקדשים ועיין דף נ"ז תוד"ה כן ע"ש ,

שם בגמ' [illegible] ראשונים כאן בשלמים אחרונים . והנה הרמב"ם פירש להיפך מפי' רש"י וכתב [illegible]

כמה [illegible] ובחנן [illegible] , [illegible] לא הבינו פי' רש"י לפרש [illegible] ראשונים [illegible]

דהא [illegible] פרק ה' [illegible] הנאה זה [illegible] ר' אליעזר בן יעקב אומר זה [illegible] אלו וזה

[illegible] אלו והלא דהא [illegible] בראורייתא אין ברירה ותירץ התוספות יש [illegible] הרן והרשב"א דרך ב

ברירה [illegible] ברירות [illegible] דהבא הוי כאלו הורם [illegible] לקחה [illegible] אחד [illegible]

[illegible] ע"ש , ואם כן [illegible] בין [illegible] את רבו יום אחד ואת עבדו יום אחד ,

הוי כאלו [illegible] לקחה [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] את רבו יהי' [illegible] ואותו יום ל

[illegible] יהי' [illegible] . ואם כן [illegible] הי' [illegible] או [illegible] רבו או [illegible] עבדו [illegible] בנתיים

שם בגמ' [illegible] [illegible] חורין [illegible] ראשונים כאן [illegible] אחרונים עיין [illegible]

כפי' רש"י . והרמב"ם בפירוש המשניות וגם בחיבור [illegible] [illegible] . ונראה [illegible]

והרמב"ם [illegible] תוספות [illegible] [illegible] ולהתוספות [illegible] הרמב"ם להיפך [illegible] ראשונים [illegible]

[illegible] -

והנה הרמב"ם [illegible] [illegible] בפסח שני [illegible] [illegible] עולים [illegible] [illegible] בפסח שני

[illegible] דהא עברינן על [illegible] [illegible] באם [illegible] דפסח שני [illegible] אחד תמיד של בין

ערבים . ואיך [illegible] פסח שני [illegible] אחד תמיד של בין ערבים . הא [illegible] היא .

[illegible] דהפסח שני [illegible] אחר תמיד של בין ערבים ותוספות [illegible] [illegible]

[illegible] ע"ש

פסחים דף צ' ע"ב שם לה ע' יצאן שם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא אבל למחר יכולין לעשות הרמב"ם פרק ו' מהל'
קרבן פסח פסק דטומאת מת שחל שביעי שלהם בע"פ אעפ"י שטבל והוזה אין שוחטין עליו ונדחה לפסח שני דנאמר ולא יכלו
לעשות הפסח ביום ההוא · כדא"ל בנשיא טומאה מן המת להעריב שמש עליה אבל אם הי' טמא לשאר טומאות שאין העריב שמש עליה
שוחטין עליו כשאר טמאים [illegible] אחר שטבל והוזה · והנה הרמב"ם דהא רק ילפינן דאין שוחטין וזורקין על טמא שרץ ולכן הוי שמן
[illegible] ולמדנו מזה [illegible] דלא יכלו לעשות אלא בטמא מת [illegible] שמש עליה חזרו עיין שם · ונראה לי
[illegible] דבפרק [illegible] פסח כ' הרמב"ם וז"ל אם הי' רוב הקהל טמאי מת עושין את הפסח בטומאה דנאמר ויהי
אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם יחידים נדחים ואין הצבור נדחים · וכו' הרמב"ם [illegible] [illegible] ביאור הענין והרב
[illegible] לכן אותם כספרו (ונראה להמגיה אך צריך עוד דהוא יחיד ולא צבור · ונראה [illegible] והכתוב ויהי
אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם [illegible] הפסוק מורה לן דיחיד [illegible] בס' [illegible] על מה שאמר [illegible]
ואומרים הי' [illegible] הי' שם בעשה [illegible] לשאלה היה [illegible] ולכן הי' [illegible] ואומרים הי' אל לה' ·
[illegible] דאמר טמאי מת שחל ז' בערב פסח [illegible] הורה לן הפסוק [illegible] דאתי להורות [illegible] ואין צבור נדחין
על [illegible] מורה הפסוק [illegible] אנשים דיוקא יחיד ולא צבור [illegible] הספרי · [illegible] · והנה [illegible] אלו [illegible]
[illegible] [illegible] הפסוק דאמר [illegible] כי יהי' טמא לנפש [illegible] לנפש [illegible] כתיב א"ל כי ימות [illegible] באהל נדחה ואין
צבור נדחה · [illegible] ואם [illegible] לה ל' [illegible] [illegible] אנשים [illegible] באהל נדחה ואין צבור
נדחה [illegible] מן זה דדיוקא בטומאת מת צבור [illegible] בטומאת [illegible] מברכים טמאים
לנפש אדם ולא [illegible] טמאים [illegible] בצבור [illegible] לנפש אדם [illegible] הוא [illegible] דיוקא
בטומאת מת צבור [illegible] בטומאה אבל [illegible] · [illegible] על לנפש [illegible]
[illegible] להורות מן לנפש אדם [illegible] ואם כן [illegible] לנפש [illegible] · אבל [illegible] הרמב"ם נראה
[illegible] טמאים לנפש אדם [illegible] יחידים נדחים לפסח שני ואע"ג דטבלו והוזה [illegible] אותן טמאים [illegible]
[illegible] נדחו לפסח שני והיינו [illegible] בטומאה [illegible] מעלה עליה · ואין שוחטין וזורקין על טבול יום בטמא
טמא שרץ [illegible] מעלה עליה · אבל [illegible] [illegible] בטומאה שאין [illegible] מעלה עליה דאין שוחטין וזורקין [illegible] והיינו
[illegible] לנפש [illegible] להורות לן דאין בטומאה שאין העריב שמש עליה [illegible] נדחה לפסח שני
[illegible] והזה · ומזה [illegible] דאין שוחטין וזורקין על טמא שרץ [illegible] הרמב"ם
[illegible] · וזה [illegible] מן א"ל כי יהי' טמא לנפש · [illegible] לנפש אדם [illegible] באהלות פרק ג'
[illegible] דם [illegible] לנפש עיין שם · [illegible] פרק [illegible] ג' מבואר [illegible] דם אין
[illegible] מעלה אבל על [illegible] מן המת [illegible] מעלה · ואם כן [illegible] א"ל כי יהי' טמא לנפש ולא כתיב כ'
[illegible] להורות דאף לטמא רק לנפש [illegible] דם דאין [illegible] מעלה עליה אפילו הכי אין שוחטין וזורקין עליו ונדחה)
[illegible] והיינו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טומאת [illegible] · [illegible] הרמב"ם [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לנפש [illegible] א"ל כי יהי' טמא לנפש [illegible] עליה [illegible]

הוא נולד לו מן לא יכלו לעשות ביום ההוא. ולמה לא ילפינן קנ"ה מן ולא יכלו לעשות ביום ההוא. ולפמ"ש לעיל נמצא בהרמב"ם
ז"ל הא בגברי חלו' תליא ונמצא דרחמי הוא. לא קשיא רק לשיטת רש"י דרבים ונמצא דרחמי הוא שחל יום ז' בלאו הכי אפשר היו [illegible]
לרבנן דהא הלכה [illegible] לא עסקינן אלא שחל שביעי בערב פסח והיינו [illegible] ברשות הפסוק ולפסוק דביום השביעי הוי
ועוד כמ"ש תוספ' פרק פ"ט דסוכה דהוי ביום השביעי עיין שם. רק להרמב"ם ופרש"י דהלכה בגברי ונמצא דרחמי הוא [illegible]
[illegible] דרחמי הוא דהפסוק כי יהי' טמא לנפש [illegible] בטומאת [illegible] והיינו טומאה [illegible] חנגיר [illegible] עלה בלאו הכי
טומאה [illegible] עלה. ולהכי ילפינן לה מן [illegible] באמר טמאי מתים שחל שביעי [illegible] ולא יכלו לעשות
ביום ההוא ולמה לא שלחו והוכה אלא בע"כ בטומאה [illegible] עלה אף כשלא והוא אין שוחטין וזורקין עלה
ואם כן עדיין למה לו כי יהי' טמא לנפש תיפוק ליה [illegible] ~~[illegible]~~
ואי להורות דאיש נדחה ואין צבור נדחין כמ"ש לעיל [illegible] ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש נמי אלא
בע"כ להורות דאפי' טמא רק לנפש דהיינו [illegible] אין שוחטין וזורקין עלה
ולהכי הוכרח [illegible] להביא [illegible] כי יהי' טמא לנפש ומן ויהי אנשים וגו' ולא יכלו לעשות
ביום ההוא ודו"ק היטב כנ"ל — —

והנה תוספות הקשו למה לא שלחו. ותירצו [illegible] כי [illegible] רש"י פ' כי יהי' טמא ו
והרא"ם תירץ [illegible] ולאלו [illegible] עיין שם,
ולפענ"ד [illegible] דתוספות [illegible] כי יהי' טמא ואם כן [illegible] לפסח שני ותירצו
[illegible] כי יהי' טמא [illegible] טומאה [illegible]. ולכאורה [illegible] כי יהי' טמא ו
[illegible] אין שוחטין וזורקין [illegible] שוחטין וזורקין [illegible] ולמה
לא הי' [illegible] אסור [illegible] לעזרה [illegible] על ידי
אחר. [illegible] ולמה זורקין דם עליו [illegible] מטומאה [illegible]
[illegible] (ואם [illegible] ולמה) [illegible] ולמה [illegible]
[illegible] ולא הי' עוד [illegible] לפסח שני. וזה לפענ"ד [illegible] כנ"ל. —

[illegible] למה לא עשו פסח [illegible] שיהי' שלמים. וזה [illegible] על עלה בהשלמה אחת [illegible]
[illegible] לא [illegible] על עלה בהשלמה (וזה [illegible] סימן [illegible]) ועוד [illegible]
[illegible] תמיד הוי [illegible] בעולת ראיה [illegible]
[illegible] פסח בפסחים [illegible] לא [illegible] על זה בשלמים [illegible] ולא [illegible] בפסח עיין שם

Universitätsarchiv

בס״ד תירושו זה סוכה גבוה הרך .מה שכתב אוי׳ ... ע״ל מהסוגיו.. ל״ף

סוכה דף ה׳ ע״ב כולהו כשרה לא אמרי ... וכו׳ להעלות זה פירק הלכה בלוחו כשהם · בלשא גם דקא ס״ל כרבה דן ברבא
כא להוסיף בגון · בדרבה אם היו הבבנות מגיעות לסכך הוי הבעה כלים · ולרבא אף כרבנן פסול במחיצות ארוכ׳
בעינן · והלכה מעלה כולהו כשרה לא אמרי והיינו אף דקא מעלה · ומאי נ״מ בולמא כנ״ל · ולפום דהוא נראה להן כך · בהרא״ש
ועלין ג״ז כרבה כאוקימתא דרבה ... ותמוה ... על ... מאמינן ... על רבה ... תלוי ... ענני כקיר
... ונראה ... לא הוי אמרינן בגוא ה׳׳ ... ... כשרה ... ע׳ ... ... ענני ... לכשרה
אלא ה״ל בכורת תלוי ... ... ענני
כקוא אבל ... ביתירא בלוען ... ... ל
נראה דרבא ס״ל דביציע היוצא היא היוצא ... מכותל ... ... היוצא ... להוא
דירות ... לדירות עראי ולמה תלה ... ... אלא ... עלה סוכה ... ... כי אם ג׳ יוים
לרשמי כגון עראי · ע״ל מהרש״ל ... · ... ... · ... ...
לפרש דרבה ... ד׳ מיתרא בסוכה תלוי ... ... היוצא מכותל לסוכה ...
וכתב כסוכה תלוי · אלא ודאי ... ... והיינו
דווקא ... ... · ולכן כתב כסוכה תלוי ... ... עלה סוכה ... ... לך
· ולפי זה פרק הנ׳ ... ... כשרה לא אמרי ולרבא ... דרבא ס״ל ג״כ כשבר דן דרבא כא להוסיף ... ...
ימים · בלשא ... ... ד׳ מיתרא בסוכה תלוי ... ... עראי דן על ז׳
... ... תלוי ... ... עלה סוכה ... ...
... ... · ... ... עראי ... ...
... ... דרבא ... ... ד׳ מיתרא בסוכה תלוי ·
דרבא ס״ל ביציע היוצא היא היוצא ... ... כשרה · הלכה כולהו כשרה לא אמרי · בלשא ... לא אמרי כ
... ... בסוכה תלוי ... ... לא ...
ס״ל ביציע היוצא היא היוצא ... ... · ולפ״ז ... ביציע ... הלכה הוא ... דרבה ג״כ
ד׳ מיתרא בלוען ... ... · ... ... · ... ...
אך כאשר ... ... מוסרת
והדורה עלה סוכה ... ... לא אמרי ... דרבא ס״ל ג״כ ... בלוען ... הוא ...
וגדול ד׳ מיתרא בסוכה תלוי · ... להוסיף ... ... ·
ג׳ ימים ... ... הסוכה ... ... תלוי ... ... דירות ... ...
דהורה עלה סוכה ... ... · אם ... ... ·
... · ... ... ד׳ מיתרא בסוכה ... ...
... ... עלה סוכה ... ... והיינו
להורה ...

[illegible] · ולפי׳ הגולה [illegible] וכן לשבר · [illegible] עולה [illegible]

[illegible]

[illegible] ארמאוריינתא [illegible]

[illegible]

[illegible] ראשון [illegible]

[illegible]

[illegible] · [illegible] הלכה [illegible]

[illegible] · דיעבד [illegible]

[illegible]

[illegible] בדיעבד [illegible]

[illegible]

דף ט׳ ע״ב [illegible]

[illegible] עולה [illegible] ולקחתם לכם [illegible]

ואם כשל תנא רואה לסוכה ג׳ לים ומכדי אין [illegible] ול לקלות עריסה טי׳ הא ימלא תחת ב׳ סככים · וצריך זה היינו יעלון [illegible]

רש״ל באויר · ואינו גובה עשרה ושם לא ליך ב׳ סככים · אינה לשיטת המהרש״א הנ״ל [illegible] באויר · בנקמה עשרה הבי׳ הגמרא למה

ולכך בה״ל לקלות הא לינו ב׳ סככים שלא כמ״ש דבריו ל״ו לא ליך כלל ב׳ סככים הי״ב דהאוין הוא החמה מרובה מצלתה · ושלא כסוכת

הטורי זה״ב · וזה להביא הט״ז ראוי׳ מן כל הרוך ורש״ל כיון תחת הטלה כסוכה דפסול שלום סוכה לתחת סוכה והטלה הוא סכך פסול

לא נזכר זה אל זה · דהטלה ג׳ לים סוכה מחמת ארוכה עד ג׳ להוא ולפי׳ מינה לה סככים [בין כין הלאמן] אבל כלאו ואין ל

להסוך מרובה לא חל עליו כלל שם סכך · ולכן בדברי הט״ז בחוין · ובדברי הטור להלן על רבינו יחיאל נבונים וברורין · וכפרט לשיטת

תוספות בדעלה מעשרה מיגרי ג״כ סכך פסול כדי אין ובזה · ור׳ ירמי׳ [ואמר] בחתרון עשרה ועליונים פסולה כשלונים חמתם מרובה ·

ואפ״ה תחתונים כשרה [illegible] ולהבי׳ ט״ז הי׳ לה לפסול התחתונים שלום לה סככים · דבפני [illegible] לסוכה תחת אוין מיגרי׳ לה סככים

יבה סוכה שתחת סוכה [היינו] לסכך עליונים למעלה מן רג״ג סכך פסול הוא [illegible] אין אלא קמ״ל בלותי׳ להדפני הט״ז כלל וכלל ·

וכן נ״ל עיקר לדינא · ועוד נ״ל אף לשיטת הט״ז לרוב״ם לפסול שלום לה סככים היינו בדומא [כבכה] ג״ל כין אוין לקרקע והיינו בנג

על סכך התחתון עשרה טפחים · בדלמ״ה לא מיגרי סוכה לתחת סוכה פוז״ כפי׳ תרגה · וכן כ׳ המהרש״א להדי׳ להלן דבמרון כלה

ובאוין פסול כג׳ לים מרובה שלום באוין אויר׳ להוא למעלה מעשרה · אבל כלאו כין אוין לגג הסכך התחתון עשרה

טפחים לא מיגרי לה סככים · ואנ״כ באותם לבנין [illegible] הסומכין על הגג [illegible] והולכין למעלה · וכתהילות הלוח

דאינם גבוהים עשרה מן הגג הסכך התחתון · ואותכן כלל כתלו למעלה על גבה טפחים בחות מנובה עשרה

טפחים אין לפסול כלל הסוכה שלום לה מספרים ודלאו ל״ל תחת אוט הלוח · ואף שהלוין סומכין זה לזה

הסוכן מיכרהם קמיין [illegible] חולק עליו וגם ק״ו הרא״ש כנ״ז סיון לע״ח · האומה בהלך לם כנ״ה חולק עליו וגם

הגעים למעלה כ׳ רש״י לא התירים להניח הסכך על הלוטין ואנ״ מקוה הסכך [כשר] מן הלוטין ולי״כ למיסר מ לגוב כלרחב אחר

בהיות סכך כשר מסיען ביניהם · אבל כוונין על רבינו יחיאל להי׳ עולה מרובה תחת הגג · ואנ הי׳ לנו לומר לגוב ולכן גנו״ל בפנים עד

לנראה כין הלוטין · ומאות [illegible] עיין ב׳ [illegible] לפי׳ זה להלכו אחרונים הנ״ל וכ״ל באחרונים לגוב להחשיב בהו

כאן מורה מדברי הטור וכל סיעתו דלא אמרינן לגוב להחשיב · ונוף הרמב״ם כ״ל הרא״ש דלא אמרינן לגוב להחשיב רק

הסוכן אברהם ל״ל לגין סוף ס׳ תרל״ב ומקרוי בחוגים עיין לם · והנה לשיטת הטו״א באמרינן לגוב להחשיב ג״כ אין

סתירין לסכך תחת הלוטין כלהם סומכים כבחות מן ונמא לגוב והו״ל כסותם כלוטין · והו״ל סכך פסול למעלה · אם לא בנבחין בחוך

ג׳ עתי׳ דבעמא ל״י דלא ליהוי כלל מחיצם סתוה ואיך נמא אין על הלוטין לגוב · אבל לסברא זו [illegible] ראוי׳ מן הנורא א

כי נבונים הוא כטעם וכו׳ ·

ואגב נ״ל להעיר מדברי הטור הנ״ל להלוט על רבינו יחיאל בענין הלוטין והשלי׳ לעלות הסכך תחת הלוטין עיין לם

טעמו · · ולכאורה קשה הא אין הלוטין רחבים ד׳ ובפחות מד׳ אף שהלוטין הם סכך פסול בהלוטין הם

פסולים

פסולים משום תעשה ולא מן העשוי. אבל טעם הא דנ"ל כמ"ש תרל"ב דסכך פסול פחות מג' כשר ומותר לישן תחתיו ולכן א
אמרי' גבי [illegible] סוכה כלפורין והנה מין לפסול ולפסול סכך כשר אם אין כלפורין ג' בהסכך כשר. ומה כן אף שבלוין
(סכך פסול) הם [illegible] הא אינם רחבים ג' ואין כאן שום פסול כלל. וזה הוא באמת הטעם של [illegible] ולא הטור להכליר זה הטעם
ע"ש. ובעה"ז [illegible] ברמזי הר' יחיאל ושור היא בודאי כלהסכך [illegible] פסול שונה מעורב עם הסכך כשר או מותר אף לישן תחתיו
אבל (הגליון) כפני עצמו למעלה מן הסכך כמו לוין להם למעלה מן הסכך התחתון אם יש לו דין סכך פסול אף בפחות מג' ו
ולכן פסול. ולפ"ז לא מכלן הטור [illegible] באמת י"ל. [illegible] סכך [illegible] עד [illegible] הסכך [illegible] הלוין [illegible] ולאו [illegible]
[illegible] כל הפסול. אבל [illegible] אסור לישן ולכן תחת הלוין. דהא אלו הלוין י"ל להם הדין כמו סכך פסול המעורב
עם הסכך והל כו' ג'. דאז אסור לישן ולכן תחתיו כשרה נבילה ופסול משום [illegible] דלא [illegible] הכשר [illegible]
ג' על ג' [illegible] אף הלוין [illegible] כן באסור לישן ולכן תחת הלוין כנבילה ופסול משום [illegible]
נבילה אסור לישב תחתיהם [illegible] להם כשר. ועוד [illegible] נבילה י"ל לפסול [illegible] דהא אלו הלוין הולכין על פני
כל אורך הסוכה [illegible] ג' על ג' [illegible] אחד. וזו באמת [illegible] הר'
יחיאל [illegible] אבל [illegible] הטור [illegible] על [illegible] יחיאל [illegible] עיון [illegible] וצ"ל עיון.

והנה כתב' תרל"ב [illegible] הגאון אברהם [illegible] ז' [illegible] אלא ג' על ג' אינו [illegible] באפילו י"ל [illegible] ט' ומחצה סכך פסול [illegible] כיון דאי
[illegible] לפסול [illegible] הכשר [illegible] ודברי [illegible] בסוכה [illegible] ג' על ג' אם יש סכך כשר ז' טפחים וטפח אויר ודאי
[illegible] תוספות [illegible] (אויר) טפח [illegible] או טפח סכך פסול. ועוד דהא אמרינן [illegible]
הסוכה [illegible] אם [illegible] סכך [illegible] ולא [illegible] או [illegible]
אלא ודאי [illegible] סכך פסול. [illegible]
[illegible] טפח או טפחים [illegible] כשר [illegible] סכך פסול
[illegible] ז' טפחים [illegible] ט' ומחצה
[illegible] סכך כשר [illegible] סכך פסול ה
הוא [illegible] ב' טפחים [illegible] סכך פסול [illegible] הוא [illegible] ודאי. //

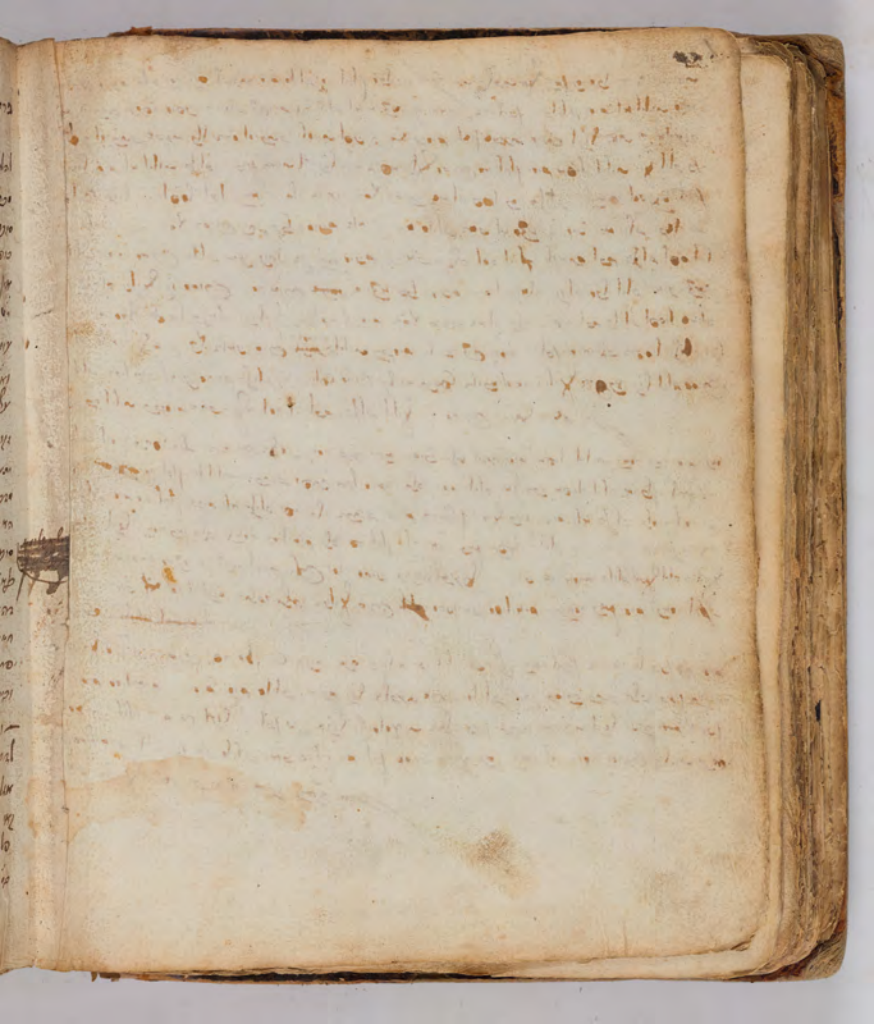

ברש"י אין לדבר סוף אם רצה להתענות אין אנו זקוקין לו · ול"ל דאין לנסוכו לפה לא כ' אם רצה
להתענות יתענה · ומה כוון בדבריו לומר אין אנו זקוקין לו · ונראה דרש"י ס"ל גם כן ד
הרוצה דבה"מ מחויב ואפי' פת פחות מכזית · רק דר' אליעזר קאמר דמ"מ עוברת חייב כסוכה
סכה דמפסיק תלמוד כמאן דתבורני ואם כן הוי לי' מצוה עליו · וכיון דאין כופין אותו ודמיון האומר
סוכה לאוני עליה תפלין איני מניח כ"ר מכין אותו עד שתצא נפשו · ואל תמה עי' לר' אליעזר כר
כופין אותו לקיים מצות ע"כ מצוה כסוכה · ועל זה אמרו רבנן דאין לדבר סוף ואם רצה להתענות
אין אנו זקוקין לו · והפירוש דכיון דאין זוקקין לו ולא כופין לו ואפי' כן דהוא עובר על לאחר
י"ט · דבחמר לאחר י"ט מחויב ואפי' פת ועל זה אין חקירה דין כופין דאין לברך מברך לאוקמא לאוקמא
עונה נ"ל כפי' רש"י · לתענית לו · להתענות ול"ל לומר ומסת כאכלות אוכל לו להתענות ע"כ ·
ואם אין כופין י"ל ורמיזא על זה דאמר דהוא לו לתענית להתענות לכפרה ט"ז אין זה מצוה
עליו אך כוונתי דהוא מחויב ואפי' פת כזית שלום לאחר י"ט · ולזה כוון רש"י לשון אין אנו
זוקקין לו · ועיין — ובזה נתבאר ג"כ פ' דהר' חגר כו' ר' אליעזר ס"ל אם רצה להתענות
יתענה · ועלי' דבלשון ג"כ רש"י אין אנו זוקקין לו · ובמה כ' רש"י אם ירצה להתענות יתענה ולמה שינה
מדבריו כולם · אמנם ל"נ דרש"י לענין להשיג על מהרש"ל ומהרש"א אף דאמר דחגר כו' קאי על לילה ראשונה
הא סוכה אין לה תשלומין ומהרש"ל תירץ בעניין ליפותא בט"ו ט"ו מחג המצות לא קאי על חיוב אכילה וחיוב
סוכה הוא מ"מ מהרש"א הלין עליו בליפותא קאי על חיוב סוכה ע"ש · וזה תלי בהך · אי אמרינן דבה"מ
[marginal insertion: ויום אחד תשלומין]
לאחר מחויב ואפי' פת שלום לאחר י"ט ורק למימר דיליפינן מן חג המצות לחיוב אכילה פת לילי ראשונה
דהא לאחר מחויב ואפי' פת כזית · ומן הלילה הזה ונקטי כתירוץ הר"ן והש"ס מהרש"א בעניין ליפותא קאי על
חיוב אכילה כסוכה ואף כדברי לנפש חייב בליל ראשון כסוכה · אמנם אם אמרינן דאינו מחויב ואפי'
ויסת כזית או לפיר אמרינן דיליפותא מחג המצות לא קאי רק על חיוב אכילה בליל א' וחיוב סוכה הוא מ"מ ·
וכיון דלנפש עשיר מסוכה · ור' אליעזר סבירא לי' כפסחים או פלוגתא או כולו ובה · ~~ואמר~~
— והנה הר"א כתירוצו הנ"ל למאי דפליג חגר כו' ר' אליעזר כמאי פליגי ר"א וחכמים · אך ד
לדעתי נראה דחגר כו' ר' אליעזר רק בליל ראשון ס"ל לר' אליעזר דאין לה תשלומין והיינו דר' אליעזר
אזל לשיטתו דס"ל או כולו לה · ואם ירצה להתענות כזית יתענה · ואפ"ה דאינו מחויב ואפי' כזית מעתה
קאי יליפותא בט"ו מחג המצות רק על חיוב אכילה בליל ראשון · ואם לחכמים אין לה תשלומין · אך חכמים
פליגי עליו ואזלו לשיטתם דמחויב ואפי' פת כזית בכל י"ט וחכמים דלה וחכמים ובה ואם דמחויב לאחר הכי
כזית ואפי' פת בכל ביליפותא בט"ו מחג המצות קאי על חיוב אכילה כסוכה בליל ראשון וסוכה אין לה ת
תשלומין

דף כ"ח מסיק הלכ' בסורה היא [illegible] ולפטור נשים והאזהרה [illegible] לרבות נשים. ונ"ל [illegible] תוספו' [illegible]
דלא תאכל עליו חמץ [illegible] שבעת ימים תאכל [illegible] להורות דנשים חייבות במצה [illegible] ולא ידעינן בה [illegible] אלא דנשים פטורים [illegible]
דהוי מ"ע שהזמן גרמא [illegible] האזהרה [illegible] נשים [illegible] ולא ידעינן בה [illegible] נשים פטורות אלא [illegible] צריך האזהרה [illegible]
דנשים חייבות [illegible] האזהרה לפטור נשים [illegible] ט"ו ט"ו [illegible] האזהרה אתי לרבות נשים [illegible]
ולא [illegible] צריך דהא מ"ע שהזמ"ג הוא אבל [illegible] דחייבות [illegible] האזהרה [illegible] ט"ו [illegible] תוספות
[illegible]
[illegible]
[illegible] בפסחים [illegible]
[illegible] לרבות נשים [illegible]
[illegible] לרבות נשים [illegible] נשים חייבות [illegible]
[illegible] האזהרה [illegible] לרבות נשים [illegible]
[illegible] לפטור נשים [illegible]
[illegible] נשים [illegible]
[illegible] ולפטור נשים [illegible]
[illegible] נשים פטורות [illegible]
[illegible] ולפטור נשים [illegible] האזהרה אתי לרבות נשים [illegible]
[illegible] לרבות נשים [illegible]
[illegible] נשים פטורות [illegible]
[illegible] ולפטור נשים [illegible] נשים חייבות [illegible]
[illegible] ולפטור נשים [illegible]
בגמרא [illegible] והנה

ותוספת עינוי [illegible] להשוות אשה לאיש לכל עונשין שבתורה [illegible] תוספת עינוי [illegible]
[illegible] נשים [illegible] תוספת עינוי [illegible]
[illegible]
[illegible] נשים [illegible] תוספת עינוי [illegible] נשים פטורות [illegible] האזהרה
ואזהרה [illegible] נשים [illegible] להשוות אשה לאיש לכל איסורים [illegible]
[illegible] חמץ [illegible]
[illegible] ר' יהודה [illegible]
[illegible] חמץ [illegible]
[illegible]

בכורים . אבל הייתי באיפכא עלה כלום ואל תעלה כיון הכא בעלה דלקתון [illegible] ו"ט . אם הבעלים עוקרים
על העלה הרי עולים מאליהם בקום ועלה . בר"ן לא פטרה התורה לבעלים . דבזה אינו דומה לפטורא
דפטרו הבעלים מתפילין . ובכל דוכתי אמרינן כל"ס בקום ועלה חשיב כן לב ואל תעלה . ולפע"ד
סברא זה ברורה אחר עיון היטב . ואפשר דבזה נלע"ד כדברי הרא"ה ז"ל הנ"ל כיון שציוותה ה
התורה לשמות מאליהם אם הבעלים עולים מאליהם בכורים ה"ז בכל"ל חטא . דכל חטא הוא על ידי
מעלה ובשוא עלה לאו' לכל חטא לבתורה . ובעירם לנ"ז כל"ל כן חטא . דאם האלה אוכלת חטן מלל
ולמעלה הרי עלתה מעלה בכורים ועוקרת בקום ועלה על עלה דתלפיות . ואם אינה אוכלת חן
הנוחו ולא ביתרו אינה עוקרת כלום באותה [illegible] אחלים אינם עוקפים מכל יראה עד ג.ו.ה
ונס כבנים מורה לאנשים מן התורה עד כ.ו.ה לר' שמעון [illegible] מן תלפיות עליהם בכפיתים
בע רו"ה ע"ב בתוספ' [illegible] ר' שמעון אומר [illegible] ובראו"ו עיין לם . אבל גם ווגאי [illegible]
אסור אכילת חטן משל ולמעלה מן התורה באוכ' רגלה ג' תוספות ורמ"ש לפה [illegible] טהורה .
ואמרינן לנשים כבעני עיין לם . ווה נעור

אחר זה מצאתי כיון סברא זו כ"ס פני יהושע בקונטרס אחרון לפ' בכורות [illegible] בתוספ' [illegible]
כתבו עלה ונעורה [illegible] דבשלמא לאו כרת כלם הולכא הא דאמרינן [illegible] עלה [illegible]
היינו דוודאי בעלה נשור [illegible] קום עלה [illegible] הכא [illegible] עלה [illegible] בעלה הוא אבל
הכי לא [illegible] האי עלה לדחור [illegible] כיון לאין כה קום עלה ע"ב והנאני [illegible] //

צא

והנה .הבעל"ה דמין ספק הלכ' בסופה היא הלכ' לפטור עליה . ובקונטרסין נט' הלכ' האגרה להוצא עליה . וראיתי בתוספות
יומא שחרית שם . ולפענ"ד אינו . דשל דבין אלין לגב' הבעל"ה שעט' בפרק דרתנן האגרה אלמא אגרה טין על
דבין גברי שלשע פי' דלאו ליעולם אגרה שלשע דין נברי . ואפשר' היה ספק ה' למעט' עליה . שלום בלעו' בן פלוני דא
דא' סורם סורה ההוא ואולי פסול דרבנן הוא . ודבין מפני שאין לך דרבנן לי האגרה כשאמו שלא לבל . שראל דאמין לגבי בסופה
אחת . ולפי' מצו' בא לאו ה' דהאגרה אעג' באגרה שלשע דין גברי ולא נל'. של סוגים הוי מרבין עליה שבנתים כל זמן .
יתגרא פוא ובן אמרינן בפסחים דף פג' כל שתחבר לא תאכל כל דרבנן עליה . אך הב' נמצא כן כל אדם לרבנן עליה ו
ולכן ספק ה' בסאגרה למעט עליה . שלום בלא הוי אמרינן בכל אחד להיות. סורה שאולה ולסתור שלשעות בלבם בהא
כאשר א' לבם נהנה למעט שאול ונעול כפי כלולם . ולכן הוי אמרינן בכל סורה עליה בסופה [וכל בבני יוסף] ולכן ספק
ה' לרבנות וספק קיומה דרבנן ה' למעט . וא' לוה בעל"ה הלכ' היא דביב"ב דרבנן
ה' למעט עיין שם . ואין להעל"ה דבין באגרה שלשע גברי ולא נל'. מהיכי תיתי נמצא בכל אדם לרבנות נל' ולסתור שלשעות באגרה .
זה ליתא דהא הלכ' מרבין אב' דהא דתלוי כאין תשוה סורה שלשעות באגרה לגברה עליה . אם כן אך אני נמצא כן דהא
בכל אדם לרבנן עליה ולכן ספק ה' למעט עליה בפירוש . אך לר' אליעזר דבל סורה שאולה פסולה ומוקי לה' ליתרא בכל
לרבנות עליה מהיכי תיתי. ולפי' מעלה הלכ' אם אגרה שלשע דין נברי ולא נל'. ולכן ה' וליתא למימר מה דהא כל אחד
בהב"ס . אבל אה"נ דסורה לאולה כלל בכל סורה שלשעות בלבם ולכן עליה הלכ' . שלום דהא בלבם בסופה מעט עולה
ולאו כפי לבם בלולם והא בכל אדם לרבנות עליה ולכן ... הבס . והנה ... דמיסבן דיסורה אסור אין סורה
שלא יהא נהגרן כה' מינים . אינו נהגרן כה' מינים סורה שהיות כבר קיום ושין עלה אינו בוין
חוץ מה' מינים אבל סורה דעלה כשאולה ולכן פסול כשאולה ולכן פסולים כשאר מינים
כשאולה דר' אליעזר . והנה יאוש סתם סברא דהיינו תורת כהנים הוא ר' יהודה וכן אמרו כיסורן דף
והך כרייתא דהאגרה נשים ביב"ב היא כרייתא בתורת כהנים . ולפי' מעלה הלכ' לפי' ר' יהודה דס"ל
סורה שאולה פסול ואם מעלה דסוף יתגרא דכל לגבי בהב"ס . ואם ה' דהאגרה להוצא עליה . ...
דבלבתא היא . ואל כריתות עוד הלכ' לבין דס"ל סורה שאולה כלל . ואם לא ספיקן ... הלכ' שלום בלפי ר'
מצ"ל בה' דהאגרה מעט עליה בלול' ה' . דהא בלא מרבינן יתגרא בלבם פסול סורה שאולה ונעולה כפי לבם בלולם וכל
אדם לרבנות עליה ולכן ספק ה' למעט עליה . ולפי' נט' הלכ' בקונטרסין האגרה למעט עליה ... //
אך עדיין . לבין זה מעלה הלכ' בכרייתא דשלשע כהב"ס ספק ה' לרבנן עליה באגרה שלשע גברי ולא נל'. דלא ספק ה' למעט
עליה בסופה

עלה בסורס דהוי אונקי ודרכין עליה בסורסין חלש כיון דהוראו מנגל דעו לו, ומיחך בהוראה מלעין גברי ולא עלי.
ולעולם הוי דרכין עליה מן הדל ולמן לבין ה׳ בהוראה מלעין עליה · ~~[illegible]~~ ודרהו׳ דבא
לגלותא דסורס בדרכין בהוראה מלעין גברי ולא עלי · אפה לפירטן לפלכרא לחלו הבלוס הא לחיות עליה ומלכו
[illegible]
כיון דהוראו מנגל דעו פו · אם כן איך אנן ני יצא מן כל הבלוס רק ה׳ בהוראה מעשי עליה בגלות הב :
הא לפרוח עליה מן הכל · ופירטן לבחון ולומר דאם נחפס להלוי בהוראה מלעין גברי ולא עלי · ולא לקיים לומר ה׳ ד
בהוראה מעשי עלי · והיינו בהוראה היינו לפוסרה · ולעשי עליה · [illegible] ומין לבאורי גם מעשי עלי · והוא אמן ·

סוכה דף ל' לולב הגזול וכו' א"ר יוחנן משום רשב"י גזול פסול כל ז' משום מצוה הבאה בעבירה · וכן פסק הרא"ש והרי"ף והטור והרמב"ם
בהל' לולב בפ' ח' · אך צ"ל לי לפי' הא דכ' התוס' פסק הטור והרא"ש והר"ן דבגזול שופר ותקע בו יצא · ומעם ה
כתב הרא"ש בהל' שופר משום דלא כתיב גבי שופר לכם · וקשה אף דלא כתיב גבי' לכם מ"מ הא הוי מצוה הבאה בעבירה ·
וע"ע בס' ... כתוב בשם הירושלמי דפליגי אמוראי אי שופר הגזול כשר או פסול · ומשני הירושלמי טעם מאן
דמכשיר בשופר ... פסול דכתיב גבי' ולקחתם לכם ובשופר כתיב יום תרועה יהי' לכם וכו' · ועוד טעם
דאין ... בגזול ע"ש · ובי' הפר"ח ... הירושלמי ... כתיב יום תרועה יהי' לכם וכו' ... הוא
ואם ... אין גזל ... ע"ש ... בירושלמי ע"ש · ועכ"פ נראה ... הא הוי מצוה הבאה בעבירה וכו'.
בשופר הגזול כשר · ... דרחמנא ... דגזול יהי' כשר ... דרחמנא ... גזול ... שופר ...
במצות שופר נראה דרחמנא ... בעולה ולכן שופר הגזול כשר
אחר ... ראשון ... שופר על ... וגו' שופר הגזול ותקע בו יצא ... המצוה ...
בשעת ... אינו ... ואין קול ... ואין קול בין גזל · ובי' הפר"ח וגו' ... [illegible]
... למצוה הבאה בעבירה ... ואין קול בין גזל ולא כתיב משום יום תרועה יהי' לכם ... הרי גם טעם
זה דאין גזל בקול ... נראה דלא הוי מצוה הבאה בעבירה דאין בין גזל לקול · ... הפר"ח ... בזה ...
... בשופר הגזול כשר ... הטעם דאין גזל בקול · ... דלא יהי' פסול משום מצוה הבאה בעבירה
ובי' ... פסק ... בזה ... פסולה · ומבואר ברא"ש בפסחים ... הטעם דכתיב ... אלא ... כתיב
גם ... הירושלמי הטעם משום דהו' מצוה הבאה בעבירה ... ... אלא זה ...
... בפי' ... ולא ... ... כלי ... המצוה · ... בפי' ... ... הגזול ...
... אך ... הלכה ... ... בזה ... בפי' ... ... המצוה ...
אך ... להבין ... הא בפי' ... פסק ... באוכל ... איסור אין מברכין עליו לא בתחילה ולא בסוף
והטעם משום דהו' מצוה הבאה בעבירה ... לא הוי למצוה הבאה בעבירה ... פסק בפי' ...
בגזול ... כל ימים · ... בפי' ... לולב הגזול ... לא הוי ... מצוה הבאה בעבירה אבל ...
ראשון ... מדאורייתא ... ... הוא דאורייתא ... פסק ... בפי' ... באין מברכין עליו בסוף · אך
... ברכות ... דהוא דרבנן [... בפי' ... סי' ...] ולא לא יברך בתחילה הא דרבנן לא ... למצוה הבאה
בעבירה · ועוד ... פסק ... איסור לא יברך עליו ... אי הוא יין נסך או פירות
... ערלה ... נבלה לא יברך עליו ... · והא ... הברכה אחרונה הוא דין דרבנן
... ... על ... פסק ... כשר ... ימים · הרי ... כיון דהוא דרבנן לא
... למצוה הבאה בעבירה · ... ברכות ... וגו' ... איסור בין ... בין ... איסור עליו לא
... ... או ... ובלות וטרפות או ... יין נסך ... ערלה ונבלות וטרפות
... הברכה אחרונה היא דין דרבנן ... ונבלות וטרפות ... הברכה אחרונה הוא ... ואפ"ה פסק
... משום מצוה הבאה בעבירה · ... הרמב"ם ... פסק ...
... על ... לולב הגזול ... א"ר יוחנן דגזול פסול כל ז' משום מצוה הבאה בעבירה משום ...
... לולב ... ... דהוי דאורייתא ...
הגזול

הגהה הערי' [illegible] ודרכתי' דה"ל ורבא והלכה. כגון כהתחיל באיסור כגון כהתחיל בהיתר דהא ולב התחיל באיסור
דסיפא דמשנה [illegible] בסמוך [illegible] התחיל באיסור דרב [illegible] ה"ל דקתני ומפסיקין לק"ש אעבור היום
דהא הכא בע"כ הי' ס"ל דמפסיקין לק"ש אפי' מסיפא וכו' וקשה נראה קודמי תוס' [illegible] לפירוש [illegible]
ספרא וסוגיא דלא פליג וסוגיא [illegible] כהתחיל באיסור כגון כהתחיל בהיתר ובע"כ [illegible] כהתחיל
באיסור · ולפי' לא עלה תוס' [illegible] בסוגיא אתרוייהו [illegible] ספרא [illegible] היום דהתם התחיל בהיתר · ואפ"ה אמרינן
עלי' תוס' לפי' דהא [illegible] הוכחתי מאירך דרבה [illegible] ס"ל דמפסיקין לק"ש אפי' מסיפא וכו' וא"כ אי
[illegible] בין התחיל בהיתר והתחיל באיסור ה"ל ורבא והלכה [illegible] דהא כגון [illegible] התחיל באיסור
וכהתחיל באיסור [illegible] לענין הפסק [illegible] התחיל בהיתר [illegible] דמפסיקין לק"ש [illegible]
התחיל באיסור הא לשיטת רבא [illegible] מפסיקין לק"ש אפי' מסיפא אלא בע"כ דרבה לא ס"ל [illegible] בין
התחיל בהיתר להתחיל באיסור [illegible] תוס' לפי' עבור היום · גם קשה נראה לפרש"י חששא [illegible] · והוא
[illegible] ספרא [illegible] כהתחיל באיסור [illegible] ומפסיקין לק"ש [illegible]
עבור היום וכו' · [illegible] הגהה הערי' על [illegible] ספרא [illegible]
וזה [illegible] תוס' [illegible] על [illegible] ויש לומר [illegible] הגהה הערי' על [illegible] וכו'
אך לכאורה לא עלה תוס' [illegible] עבור היום דהא [illegible] הוא [illegible] עד [illegible] וכו'
וא"כ [illegible] לפי' [illegible] דאין מפסיקין [illegible] והוא [illegible] [illegible] עד [illegible]
[illegible] דהא [illegible] לק"ש [illegible] וכו'
וכן [illegible] לק"ש
[illegible] עבור היום [illegible]
[illegible] עד ה
[illegible] אין מפסיקין [illegible]
תפלת המנחה עד [illegible] תפלת [illegible] ר' יהודה [illegible] תפלת המנחה [illegible] אומר [illegible]
[illegible] תפלת המנחה [illegible] עד [illegible]
[illegible] נראה [illegible] ולא עלה תוס' [illegible] תוס' [illegible]
[illegible] תפלת המנחה [illegible] ואפ"ה עלה תוס' לפי' [illegible]
אך [illegible] תוס' הוא על [illegible] הר"ן [illegible]
[illegible] ר' יהודה [illegible]
[illegible] ואפ"ה לא עלה תוס' [illegible]

סוכה

סוכה

ב"ה

סוכה

סוכה

סוכה דף ה׳ בתוספות ד״ה ולפי שאין כו׳ היתה אכילה כו׳ והק׳ נמי מעשר שני בגבולין ואוקמא דכבר קלטוהו

בסוף חלץ שהוא ממון גבוה עכ״ל והנה בקידושין דף נ״ג ע״ב אמרי׳ לה ר׳ יהודה אומר הפודה בגבולין

במעשר שני בזמן הזה וכתבו תוספות וז״ל ועלה בס״ חלץ משמע התם דבגבולין כ״ע לא פליגי דממון גבוה הוא

ולהכי פטורה מן החלה כו׳ ויש לומר דמ״מ לר׳ יהודה ממון הדיוט הוא אפילו בגבולין מ״מ נאמר רב חסדא דלאו עיסה

הוא להתחייב בחלה הואיל ואין ראוי גם לאכול ולא מיקרי עריסותיכם עכ״ל וכן תי׳ הרשב״א בקידושין ע״ש

והנה התו׳ הכא חולקים וס״ל אע״ג דאינו ראוי גם לאכול מ״מ מיקרי עריסותיכם כיון דיש לו היתר ע״י פדיון ומעשר

דרב חסדא כסנהדרין הוא משום דהוי ממון גבוה וצ״ע להבין למה נאדו התוספות הכא מדבריהם בקידושין

ולכאורה י״ל ... בהוכחתו ... בכ״מ סוגי׳ דהכא ס״ל דבגבולין ומיקרי עריסותיכם כיון דיש לו היתר (ולו היתר אכילה)

ע״י פדיון ... למה לא שבק המקשן סברת העולה דשאני דבמי דין ממון לא בעי היתר אכילה והא דה

דרשינן ... משום דכתיב ... תקנה יותר מעשר שני בגבולין אוקמא דרבנן ... ולפי׳ שאין

כו׳ היתר אכילה פטור מן החלה דאין לו היתר אכילה בגבולין ולמ״ד לפי׳ שאין כו׳ דין ממון הדי׳ כו׳ דין ממון

דהא ממון הדיוט הוא ודאי ... אלא בגבולין אלא כ״ע דהסוגי׳ דהכא ס״ל דבגבולין מיקרי לו ה

היתר אכילה כיון דיכול לאוכלו ע״י פדיון ולכך עלה תוספות לפי׳ דהו״א מעשר שני בגבולין אב׳

והנה לפי׳ זה התוספות בקידושין ע״ש׳ הנ״ל ... בהנה בסוף כתבו תוספות ד

דאחשוב גם שלא בפסול היינו משום דבי״ד ... ואי חלץ כו׳ והא׳ אחשוב הלותפין ולכך כתיב ולא לותפין

והנה אי אמרינן שאין דבמי דין ממון לא בעי היתר אכילה וס״ל דלכך דכתיב בנשא העיסה תורה ...

נמי אחשים שלא יהי׳ לותפין בהנאה אבל אי אין לשורף חלץ בהנאה אף שהוא שורף באכילה ... ,

לא יכול הק׳ ... דבין ממון ... ולא בעי היתר אכילה ... ולפי׳

שלא ואין לומר כמ״ש תוספות ... ע״ש בזמני׳ דבפסול אחשוב גם ש

עמו ... באכילה אבל בהנאה אין לו חלץ ... ואין הפסל ואחר ... ולכן ...

אלא בע״כ דבכ״ע בעי היתר אכילה ולכך אחשוב גם שלא בפסול ולכך הוצרך הק׳ לתרץ דבכ״ע בעי

היתר אכילה

ובזה יובן מה שעלה לי לפי זה ... בורה ... דבעינן היתר אכילה בעי ג׳ ר׳

תערובות ... אבל לענין היתר הנאה ס״ג בפ׳ תערובות ע״ש ...

לא בעי היתר אכילה ולפי׳ עלה ... המקשן סברת העולה דשאין דבמי דין ממון

ותערובות זה ... כמן אחשוב גם ערלה ... לאין כו׳ ...

ממון ... אחשוב זה תערובות ויוצא כו׳ ... דין ממון ולמ״ד לפי׳ שאין כו׳ היתר אכילה

... אבל לפי׳ ... ה״ה ... דבכ״ע בעי היתר אכילה ב

דאם לאו אחשוב גם שלא ... פסול ... וזה ברור ונכון

לג תוספות ד"ה [illegible] ועיין ג"כ תוספות — צ"ו ע"א
ע"ב ד"ה [illegible] — צ"ט ע"ב
בתוספות ד"ה [illegible] — צ"ה ע"ב

לד תוספות ד"ה [illegible] ועיין ... תוספות — צ"ו ע"ב
ע"ב תוספות ד"ה [illegible] ועיין ... תוספות — ק"א ע"ב

לה תוספות ד"ה [illegible] ועיין ... תוספות — ק"ג ע"ב
[illegible] ועיין ... תוספות [illegible] — ק"ד ע"ב

לו ע"ב ד"ה אומר אין [illegible] ועיין ... תוספות — צ"ו ע"ב

לז

לח [illegible] ועיין ... ד"ה [illegible] — צ"ח
[illegible] תוספות [illegible]

[illegible] ראש השנה

ב' [illegible] — ק"ז
[illegible] — [illegible]
[illegible] הספרי [illegible] — ק"ח
[illegible] ד"ה [illegible] — ק"ט
[illegible] — [illegible]
כ' [illegible] — ק"ט
[illegible] ד"ה [illegible] — [illegible]
כ"ב [illegible] — [illegible]
כ"ה בתוספות ד"ה [illegible] — [illegible]

ואלו [illegible] בדלוג [illegible] א׳

ראש השנה דף ג׳ ע״א בתוספות ד״ה ונאי באייר וכו׳ לא ליכא ש׳ ונראה הא דאמרי׳ [illegible] ולא הוי [illegible]
עכ״ל. ונלע״ד להבין [illegible] בהעולם [illegible] ואיתא ר״ה אייר [illegible] להבין [illegible] ה׳
[illegible] ר״ה אייר [illegible] ולכאורה הי׳ נראה [illegible] בכחדל הא״ש. לא [illegible] להבין [illegible] ר״ה
אייר. והא בלא [illegible] כלה לירח. [illegible] ביומא שלשים יום [illegible] חלוקין. ואכל פחות לא
ואם כן אם נחסר בר״ה אייר. והתחיל [illegible] החשון כר״ה אייר [illegible] ט״ו יום [illegible] לא
נראה [illegible] כל כין [illegible] שלשים יום. [illegible] החשון התחיל [illegible] כר״ה אייר. ולפי [illegible] ב
[illegible] לירח. [illegible] ויהי [illegible] הראשון [illegible] לירח [illegible] בחשון [illegible] ויהי [illegible]
נולה [illegible] ונאי באייר וקרו [illegible] לירח. ~~[illegible]~~ [illegible] ביום א׳ [illegible] חלוק [illegible] ב
[illegible] יום [illegible] הירושלמי. [illegible] אך לאחר עיון זה [illegible]. בהוכחה ירושלמי [illegible] ב
[illegible] [illegible] ולפי׳ הוכחה [illegible] בהכחה [illegible] חיתם [illegible] שלשים [illegible] עוד
דן יום א׳ לא [illegible] לירח [illegible] מולד [illegible] ר״ה [illegible] אייר [illegible]
יום ונשו [illegible] לירח. [illegible] באמת [illegible] לירח ויום א׳ [illegible] חלוק [illegible]. [illegible]
[illegible] אייר. [illegible] הוכחה׳ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] יום [illegible] ר״ה [illegible]
[illegible] אייר והי׳ [illegible] הא״ש. [illegible] ושני׳ [illegible] לירח. [illegible] ר״ה אייר [illegible]
נהא [illegible] לירח [illegible] נולה [illegible] א״ש [illegible] הא״ש [illegible] באייר [illegible] לא [illegible]
לה שלשים יום. [illegible] לירח. [illegible] להבין [illegible] בטעם אחד
[illegible] הנ״ל [illegible] יהודה [illegible] לו [illegible] באייר [illegible] לירח
בלא שלשים יום [illegible] חלוק [illegible] נולה [illegible] ה׳ או ך׳ [illegible] אייר [illegible]
[illegible] הנ״ל ביום א׳ [illegible] חלוק [illegible]. [illegible] בהוכחה ירושלמי [illegible] [illegible] אל
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] הוכחה הירושלמי [illegible]. [illegible] בלשון [illegible]
[illegible] על תוספו׳ ר״ה [illegible] אלמא [illegible] בלשון [illegible] או באייר [illegible]
[illegible] הלל [illegible] ואיתא [illegible] אייר ואיתא [illegible] אב. [illegible] [illegible]
[illegible] אלמא [illegible] לו [illegible]. והא [illegible] בגמרא [illegible] ב
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחד [ומן [illegible]]
[illegible] אייר. [illegible] הוא ואיתא [illegible] אייר. [illegible] בגמרא [illegible] לא [illegible] על [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בגמרא [illegible] הוא [illegible]
[illegible] ר׳ [illegible] [illegible] [illegible] עשרים [illegible] עשרים [illegible]
[illegible] ר״ה הוא [illegible] הוא ר״ה [illegible] [illegible] לא [illegible]
ואיתא אייר או [illegible] אם [illegible] הוא [illegible] אם [illegible] ואיתא
אייר או [illegible] או אבר ולא [illegible] ר״ה הוא [illegible] [illegible]

ועוד

ולבמורה עלה · דלפא ט"ו בניסן הוא ר"ה
והא דנקיט ומהי קדול הראשון [illegible] ה
הלבנה מא' לחודש · הי' כלום הבלשירות

[באור · דבאו מפשט ומפוני ט"ו לחודש אחד אין לקבוע ר"ה באין גם יום [illegible] ר"ה
מפשט החודש ובכ"ץ לדברי תוס' דמ"ל לא מהן כלום קדול הבלה · [illegible] דלפא ט"ו בניסן
הוא ר"ה אלא בע"ש [illegible] וזה פשוט]

דהיינו בניסן [illegible] והכי כתיב כלום הלבנה דהי' או [illegible] מא' בניסן עד ט"ו בניסן כלום הלבנה
השנה אלו · ובדרכן אנו למנין הירושלמי · [illegible] כתיב כלום הלבנה בעצמים [illegible] נולד העגל [illegible] והא מן ט"ו בניסן
עד ך' אייר הם ל"ה יום ולפה נרו ל' [illegible] שנה והא ה"ל [illegible] אלא בע"ש דהי' [illegible] כלום הלבנה ור"ה ·
ומקמו מן א' בניסן · ובזה נראה [illegible] הלב' [illegible] מא' בניסן [illegible] כן לפ"ב ב
ביום א' [illegible] כן לפ"ב [illegible] יום · והנה לפ"ב ביום א' [illegible] הלב'
ואיפא ר"ה אייר [illegible] הפסוק אלא [illegible] הלב' [illegible] בא' לחודש [illegible] הלבנה ה
[illegible] · [illegible] · כן [illegible] יום [illegible] ר"ה [illegible]
ט"ו בניסן [illegible] ר"ה · והא דנקיט בא' לחודש [illegible] הלבנה [illegible] ה' בניסן [illegible] · [illegible] הלב'
[illegible] הלבנה [illegible] עד ך' לחודש נולד העגל [illegible] ט"ו בניסן עד ך' אייר הם ל"ה ·
יום אלא בע"ש דהי' [illegible] ור"ה [illegible] בא' בניסן · ובזה [illegible] תוס' [illegible]
נראה [illegible] כי [illegible] לחודש [illegible] הלבנה · [illegible] ט"ו בניסן [illegible] ר"ה והא ה
[illegible] בא' לחודש [illegible] הלבנה [illegible] ה' בניסן [illegible] · [illegible] ניסן [illegible] ב
[illegible] בא' לחודש הלב' [illegible] הלבנה [illegible] ביום [illegible] ויום [illegible]
ט"ו ניסן עד ר"ה אייר [illegible] ט"ו יום [illegible] · [illegible] הלב' [illegible] הלבנה [illegible] לחודש
נולד [illegible] · [illegible]
ובזה נראה [illegible] הלב' [illegible] · [illegible] ·
[illegible] לחודש [illegible] ט"ו בניסן [illegible]
[illegible] בא' [illegible] הלבנה [illegible] לחודש נולד העגל [illegible] הלב' [illegible] כמ"ה
ועל [illegible] הנ"ל [illegible] הספרי [illegible]

[illegible] הפסח [illegible]
[illegible] פסח א' [illegible] והוא [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] הספרי [illegible]
[illegible] ה' בניסן [illegible] (ובן [illegible]) · ועפ"ה הנ"ל [illegible] ·
[illegible] ביום א' [illegible] הלבנה [illegible] · [illegible] ה
[illegible] יום [illegible] לחודש [illegible] ר"ה [illegible] ך' אייר
[illegible] ר"ה [illegible] · [illegible] בא' בניסן ר"ה [illegible] ב
[illegible] הלבנה [illegible] ה' בניסן [illegible]
[illegible] הלבנה [illegible] לחודש [illegible]
[illegible]

[...] ואת מעיל הפרת את הפרת ואת הפרת
ואת הפרת את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת
את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת
את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת
את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת
את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת
את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת
את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת
את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת
את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת את הפרת

קי"א

בראש השנה דף ט' ע"א כסוגיא דמוסיפין מחול על הקדש וכו' עד סוף הסוגיא. כל אותו ולותה בתלמוד ע"ש
ובמועד קטן דף כ' ע"ב הני הלכתא [illegible] עד סוף הסוגיא דף [illegible] בנוסחת הרי"ף
עם כל דיבורי תוספות [illegible] וגם [illegible] ראשונה.

הטור או"ח בסי' תר"ב ובסי' תר"ח פוסק [illegible] ואמו בערב י"כ [illegible] בחיוב להוסיף מחול על הקודש [illegible]. [illegible] ועינתם בכל יום ופוסק כמי דר'
כל ומזה [illegible] בערב י"כ [illegible] הבית יוסף [illegible] רא[illegible] [illegible] ועינתם
[illegible] כתרא [illegible] על חיוב התוספה. וזה [illegible] הבית יוסף [illegible]
[illegible] כתרא [illegible] לקמן עליו [illegible] הלכה כר' ישמעאל [illegible]
[illegible] (ועיין [illegible]) - והטורי זהב [illegible]
[illegible] ועינתם [illegible] הוספה [illegible] חיוב
[illegible] ועינתם [illegible] כל אותו [illegible]
[illegible] ולפניו [illegible] ר' ישמעאל מוסיפין [illegible] או [illegible]
התוספה. [illegible] וכן [illegible] חיוב [illegible] על חיוב
חיוב [illegible] כל [illegible] ועינתם כל [illegible]
חיוב הוספה [illegible] עד [illegible] לקמן הוא [illegible]
[illegible] ותלמוד [illegible] על חיוב הוספה [illegible] ולענין כל יום [illegible]
[illegible] על כל יום [illegible] הוספה [illegible]. וזה
בהוספה לפניו [illegible] וכו' [illegible] חייב
הלכה [illegible] לכו' [illegible] בחיוב בהוספה לפניו [illegible] אין [illegible]
[illegible] כפר [illegible] ע"ש
[illegible])
הוספה לפניו [illegible] ועינתם [illegible] על חיוב [illegible] לפניו [illegible] ר' ישמעאל [illegible] ה
[illegible] ר' ישמעאל [illegible] על [illegible] ומתני' הפוסקים [illegible] —
הוספה. אם כן [illegible] ועינתם כל [illegible] על חיוב הוספה. [illegible] חיוב ה
עד ערב [illegible] לפניו [illegible]
ההוספה לפניו [illegible] ר' ישמעאל [illegible]
[illegible] כל [illegible]
ר' [illegible]

ואם לא יהיה מקום לעמוד בו ויהיה צריך לעמוד בחוץ ויבוא גשם ויבלו הספרים ויפסדו
כמו שקרה לרבינו יצחק בר יוסף בעל התוספות שהיה לו בית מלא ספרים ונשרף ונפסדו
כל ספריו ואמר שהיה לו בית אחר שהיה יכול להצילם ולא היה לו מקום לעמוד בו
ולכן נשרפו ונפסדו כל ספריו. ואם יש לו מקום לעמוד בו ויש לו בית אחר שיכול
להצילם ולא עשה כן הרי זה מזיד ואינו נאמן. ואם יש לו בית אחר שיכול להצילם
ולא היה לו מקום לעמוד בו ועשה כן הרי זה אנוס ונאמן. ואם אין לו בית אחר
שיכול להצילם אלא בית זה ויש לו מקום לעמוד בו ולא עמד בו הרי זה מזיד ואינו
נאמן. ואם אין לו בית אחר שיכול להצילם אלא בית זה ואין לו מקום לעמוד בו
ולא עמד בו הרי זה אנוס ונאמן. ואם יש לו בית אחר שיכול להצילם ולא היה לו
מקום לעמוד בו ועשה כן הרי זה אנוס ונאמן. ואם אין לו בית אחר שיכול להצילם
אלא בית זה ויש לו מקום לעמוד בו ולא עמד בו הרי זה מזיד ואינו נאמן. ואם אין
לו בית אחר שיכול להצילם אלא בית זה ואין לו מקום לעמוד בו ולא עמד בו הרי זה
אנוס ונאמן. ואם יש לו בית אחר שיכול להצילם ולא היה לו מקום לעמוד בו ועשה
כן הרי זה אנוס ונאמן. ואם אין לו בית אחר שיכול להצילם אלא בית זה ויש לו
מקום לעמוד בו ולא עמד בו הרי זה מזיד ואינו נאמן. ואם אין לו בית אחר שיכול
להצילם אלא בית זה ואין לו מקום לעמוד בו ולא עמד בו הרי זה אנוס ונאמן.

כלים שנתקבלו בתוך הבית ונשברו בתוך הבית ונתקבלו בתוך הבית ונשברו בתוך הבית

כתב והרי ורב וכו' ואי על כאן הבא בלבישת דרבנן ובעס"פ בסו' דף אלו לבישת כאן הבא ואיך כ'
תוס' דלרבי בלבישת כבה"ג דרבנן נמא. אבל לפמ"ש נמא בודאי ולר"ע סב"ל בסו' ור"ע כרבי בלבישת כאן
הבא דרבנן. ולהכי הוכרח ה' הלש"ל לומר הלכתא דר' ור"י ור"ע. אבל ר' אלו ואי אליבא דהלכתא בסו'
לבישת כבה"ג בדאורייתא ועיין לעיל. והמאי ראי' דגם דר"ע כהחולש סו' לבישת כבה"ג
דרבנן. דתוס' הביא על ר"ע דאמר כחרוב אלא לומר כלבישת לכך נאמר לכך לא תהרג דלא נאמר ואי להודות על
איסור חרוב לבישת ותירצו בזה כדור תוס' חרוב לפי לתוס'. ובסוגיין תירצו תוספות עוד דר"ע סו'
דגם דלוקין על חרובה. ועכ"ל ס' ע"ש סוגיא הלש"ל על הסוגיא דהתם סולק כאן בהלאוין כסוגיא הא הלאו ה
הוי תולדה דזורע ותבר אבי דלבישת כבה"ג דרבנן. ורקא תבר דתולדות לא אסר רחמנא בלבישת
דהא לבישות. אבל לפי' דלוקין על חרובה לבישת וחייב לבישת על התולדה. דהא לתירוצו של רקא
תולדה למה סולק כאן בשלחין הא הלאו תולדה דזורע. והנה לכך תירוצו תוס' דר"ע ס"ל דלוקין על חרובה
כ' ומקשה בר' מאיר וס' יהודה ורבא כן עזור' והפרש וסתם סולק הוא רבי והפרט וסתם סולק ר"ע כוליה
ס"ל דלוקין כאן הלאוין לבישת ומע"ס בל' דר"ע ס"ל חרובה לבישת כאן הבא דרבנן ולכן הוכרח הלש"ל
לומר הלכתא דר' ור"י ור"ע. ותירצו תוס' לפי' דלרבי דאמר לבישת כבה"ג דרבנן לא אפשר דר"ע ס"ל כרבי וכו'
רביה ול לכן כתוס' לפרש כמאן כרבי בלבה ותניא הא איצטריך כחרוב לפי' חוב ולא [illegible] וכו' כדור לתוס'
[illegible] והביאוריהם ול תניא וגם לומר. וסוגיא הסוגי' לכוונתם לתירוצו הנ"ל עיין לעיל ולא
ולפמ"ש לעיל נמא בודאי אי אמרי' דר"ע ס"ל דלוקין על חרובה סובר דר"ע ס"ל לבישת כבה"ג דרבנן ואם
מוכרח לומר דר"ע ור' הלכתא כוותיה ואי. אבל כרבנן לא נמא להם כלל התירוצו דר"ע אתי כר"ע אלא
לפי דאין לוקין על חרובה ותירצו כדור לתוס' חרוב לפי לתוספות. ולהכי ס"ל דר"ע ס"ל לבישת כבה"ג
דאורייתא והא דלוקין כהב' לבישת דתולדות לא אסר רחמנא. והדר' ליתא לתירוצו דהא לפי זה הלכתא אין
ור"ע דהלכה כמאן לכהן גיים והלכה כמאן הבא. וזו כוונתם היא וגם לומר דמתירוצם לעיל עיין לעיל כוונתם

אמנם עיין לעיל להקשות על תוס' להלן על הגמ' ור' מוסיפין פנ"ל הא הלכה לפי' שמואל' העולם דהא לתי'
רמב"ל דהלכה כאיסור דר' דמן לכהן גיים וכו' הלש"ל ואי סולק כאן הבא הוספה ובפי' תוס' נפקא לה' לענין
וכו' דכוונת תוס' על [illegible] ר"י וכו' לומר דסוגיא הלש"ל לר' מאיר מוסיפין סולק כמאן הבא מוסיף
ר"י לכהן לם כסוגיא ליתן דסוגי' דהלכה ואי אין כמאן הבא ורבנן וכו' לא קשה כן כך
דמפסח ועלמת

בפסח ויעקרו עד לבד יום ולפי"ז לא שייך הלשון כלום ור"י מוסיפין מחול בהא הלכה היא . ואף דצריך ז' מחול לתוס'
לקולות דלמא סתמא דלשון הכא קאי . ודי אלו דסל"ו הלכה אינו רק כשון להחזיק קיים . וכ' בתוס' הוכיחו ונפלו בקע"פ
סתמא דלשון הכא קאי ודי לבין דהלכה קאי אף כמון הזה . או דמ"ל דהכא דלמאי' כמון הזה דרבנן .
והוא ז"ל לדברין למאי דמתרץ לא הלכה ודי ולעשן קאי ודע"ג . ואכ"פ מחול ודע"ג לעשות דלבד יום דאף דכתיבה בו
בכרת"ל לדורות על ~~איסור~~ חיוב הוספה דלא הוספה כל שהוא כמו כלכר ו"ט . דליכא חיוב הוספה דרבנן כל שהוא . ובלא
אי אמרינן הלכתא ודע"ג אם כן ההלכה אסרו בכרת"ל ואסור לבד יום דרבנן . וזה"ל למאי דמתרץ ר' נחמן לא קאי
~~[illegible]~~ למוסיף דרבנן והלכתא נמרה למילי' . ולכן גב' עיקר . דהא הלכה הי' להתיר כולה לחרול עכל נטיעות
כשורות קבעת סאה דבריו ב' אמה על ב' אמה לחרול כלו בערב לעשות עד ר"ה וסיפה דמיירי בהא וכיוצא
אמה על ב' אמה באסור דרבנן הוא . ואכ"ה לא קרא לסיפה דחיוב הוספה אינו רק כל שהוא . דהא לחרול כיון
ולא עבדו כן כשה ונפסד הדבר לחרישה הוא כמו מה יותר כל שהוא . ובע"כ דאסורה דתורה דרבנן יותר כל שהוא
המועיל לשביעית והיינו לבד יום . ובכ"ת כמו דין דאסור שלשים יום לפי אוסר חכמים . וכיוון לבד .
כל שהוא כמו כלכר ו"ט . וכן דרע"ג . ל"ק ל' . כן ועניתם חיוב הוספה לפניו ולאחריו וכן ועניתם מופה
גב' חיוב הוספה כלכר ו"ט ולשביעית ואכ"ה ל' . בכרת"ל ~~[illegible]~~ חיוב הוספה כל שהוא לשביעית נלמד
מן ועניתם ובע"כ בכרת"ל את לאסור חרישה בערב לשביעית המועיל לשביעית והיינו לבד יום . ורק לפי זה לא
שייך הלשון כלום ודע"ג דאי ועניתם מאי עביד ליה . דהא צריך לתרוייהו דמן בכרת"ל לחוד לא שמעינן לבד יום רק ה
הלכתא דבתים ועניתם חיוב נלמד חיוב הוספה כל שהוא אייתר לן בכרת"ל ובע"כ לדורות על איסור לבד יום .
וכן דהלשון כמון קאי ודי נחמן דסל"ו אף ודי עקיבא הלכה לשלה מוני הי' להתיר . ולכן ואכ"פ מחול לשעין
ד"ל איסור דרבנן שלשים יום וזה"ל שפיר כולה הך . ועניתם מאי עביד ליה . רק עלה ל' לדברין דצריכינן מחול
דלמא הלכה לא בעינן כמון להחזיק קיים אף כמון הזה לענין הוספה כלל . ולכן לשיך בכרת"ל על חיוב הוספה
כמון הזה . ועדיין הי' אמרי' דבזמן הזה לא חיוב הוספה כל שהוא מחול צריך לבד יום לכן לשיך ועניתם לדורות
על הוספה כל שהוא לשביעית בזמן הזה ואייתר לן בכרת"ל לדורות על הוספה לבד יום בזה"ז . ואכ"פ לא שייך הלשון מידי ודע"ג
הך ועניתם מאי עביד ליה ובנ"ל . ובע"כ צ"ל דסתמא דלשון הכא קאי ודי נחמן דסל"ו דלא עד' אלו רק דבהלכה הוא
אף כמון הזה ואכ"פ מחול מוכח הוספה דשלשים יום אף כמון הזה ולא שייך ועניתם ושפיר ודע"ג ועניתם
מאי עביד ליה . ולפי"ז מוכח דסתמא דלשון הכא קאי ודי נחמן דסל"ו דבהלכה הוי אף כמון הזה . ואכ"ה מחלים

תוספות

מעלת עשרה מיני מלאכות יקרות שהיו בבית המקדש ובירושלים, ואלו הן: עמוד של שיש ועמוד של זהב ועמוד של כסף. עמוד של שיש היה בעזרת נשים, עליו היו עומדין ומקרין בקול נגינה ושירה. עמוד של זהב היה בהיכל, עליו היה נר המערבי. עמוד של כסף היה בלשכת הגזית, עליו היה כתוב ספר תורה של עשרים וארבעה ספרים. ועמוד של כסף היה בלשכת הגזית, עליו היה כתוב ספר תורה של עשרים וארבעה ספרים. ועמוד של כסף היה בלשכת הגזית, עליו היה כתוב ספר תורה של עשרים וארבעה ספרים.

ועמוד של כסף היה בלשכת הגזית, עליו היה כתוב ספר תורה של עשרים וארבעה ספרים. ועמוד של כסף היה בלשכת הגזית, עליו היה כתוב ספר תורה של עשרים וארבעה ספרים. ועמוד של כסף היה בלשכת הגזית, עליו היה כתוב ספר תורה של עשרים וארבעה ספרים.

ועמוד של כסף היה בלשכת הגזית, עליו היה כתוב ספר תורה של עשרים וארבעה ספרים. ועמוד של כסף היה בלשכת הגזית, עליו היה כתוב ספר תורה של עשרים וארבעה ספרים. ועמוד של כסף היה בלשכת הגזית, עליו היה כתוב ספר תורה של עשרים וארבעה ספרים.

בעירובין דף [illegible] ע"א ובב"ב פרק [illegible] והלכתא מתניתא ומשלים סיגד את יום השלישי משהחלוא ראין לפחות שני

גה . ולי שאם ראוי לתקרה . בהלכה הלילה טעמי' ביום טוב הוא עיקר יום טוב משלימין , ולמאור ה

תוספות ר"י ופי' שאין מתענים ומשלים חייב את יום השלישי ולפ"ז הוא בראשון טעמי' ביום הוא עיקר יום טוב משלימין . ומיהו

בעיקר [illegible] ברצועה השוס ולא בקרסה ובפי' ראשון ולא השלישי ופ"ע ליכ שלא ה' היום בראשון השלישי ופ"ע ליכ שלא

את בראשון השלישי ולא בשני [illegible] ברצועה ומשלים בראשון ר' יוסי [illegible] עיקר שלפיר מדבר כן בראי שאחרי בראשון

בליכין השלישי אלא לפ"ז שני ראיין שלישי ראיין הוי עיקר בראיין השלישי והשלישי ואלא לפ"ז שהלילה עיקר יום טוב

ביום הוא עיקר יום משלימין בלשון שלישי ביום ה' שאחר עיקר השלישי אלא לפ"ז שהלילה עיקר יום טוב משלימין

ולא בקרסה אלא בעיקר יום ומשלים בראשון ר' יוסי הוי עיקר יום ומשלים ואלא לפ"ז שהלילה עיקר יום טוב משלימין

בראשון השלישי ופריך לפ"ז ומוקי לה ר' יוסי בתוספות . מאנים שהם

ב שמשלח בתוכה מלחמה ונהרגו ואחר כך יבא אליו השר הנשלח עליו ואז. ופשוטה היא עליו שהוא
ג לא יעלה כן שאין שאר הנשלחים עליו נהרגים אלא הוא בלבד שהרי הוא יבא אחר כולם ואחר
ד שכולם נהרגו ואין ספק שהוא יהרג אלא שיש לומר שהוא יבא אחר כולם ואחר שכולם נהרגו
ה ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג ואין ספק שהוא יהרג אלא שיש לומר שהוא יבא אחר כולם
ו ואחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
ז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
ח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
ט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
י שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
יא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
יב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
יג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
יד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
טו שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
טז אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
יז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
יח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
יט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
כ שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
כא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
כב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
כג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
כד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
כה שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
כו אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
כז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
כח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
כט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
ל שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
לא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
לב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
לג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
לד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
לה שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
לו אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
לז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
לח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
לט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
מ שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
מא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
מב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
מג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
מד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
מה שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
מו אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
מז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
מח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
מט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
נ שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
נא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
נב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
נג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
נד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
נה שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
נו אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
נז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
נח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
נט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
ס שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
סא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
סב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
סג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
סד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
סה שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
סו אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
סז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
סח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
סט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
ע שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
עא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
עב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
עג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
עד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
עה שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
עו אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
עז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
עח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
עט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
פ שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
פא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
פב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
פג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
פד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
פה שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
פו אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
פז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
פח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
פט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
צ שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
צא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
צב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
צג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
צד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
צה שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
צו אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
צז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
צח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
צט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
ק שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
קא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
קב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
קג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
קד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
קה שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
קו אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
קז תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
קח שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
קט יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
קי שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי
קיא אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום
קיב תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה יהרג. ואין זה נכון
קיג שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר שיבא הוא אל המלחמה
קיד יהרג. ואין זה נכון שאם כן אין לו שום תועלת בשליחותו שהרי אחר שכולם נהרגו ואחר
קטו

בהיותו הקרבה הזאת

יקרי לא אפשר. ומ״מ שכן דהך סתמא דמתניתין דציבור לענין דוחה לעזרה בטומאה אע״ג דאפ׳ לו אפשרות טהורין
כיון דעכ״פ לא אפשר. דהך הך סתמא דציבור לענין דוחה לכהן ועדיף מיחיד נמי כרת. ואם עכ״פ צריך
כהן דוחה לעזרה בטומאה היכא דלא אפשר עליו אע״ג דאפ׳ לו אפשרות טהרה ומ״מ שכן דהקרבת טומאה דחי
חביבה ביה לענין דוחה לעזרה בטומאה ודו״ק היטב

אמנם באופן אחר נראה לי ליישב דברי תוספות הנ״ל. והוא דתוספות סברי דודאי הא דאמר בפסחים בסוגיא
דעת׳ דמחוסר כפורים בעכ״פ דוחה לעזרה בטומאה טלוק עליה דרבנן לגמרי. אבל לגמרא דמולתא דמי
כיון דליתא לזה כלל ובטלו מחוסר טלוק דלא אפשר דמותר לעזרה בטומאה. והוא דבפסחים דף ס״ה גרסינן
ועדיין לא תלמדו בו אין מצב טלו בו זה או אינו אלא כרת שאין בו זה אע״ג בו זה יבוא עלה דפסח ויבחר הנ״ל
מוקרים וכו׳ דקא סברא דאין עלה דוחה ולא תעלה בקרבן דקאמר רחמנא ובמר עכ״פ טלו בו זה ע״ש
ולסי זה עלה איך נאמר הלו׳ טלמא במחוסר כפורים בקרבן פסח עלה דקרבת דוחה [illegible] עלה בהלכה. דהא
עלה חסר בן לא תעלה דכל דבריו עלה דוחה הנ״ל. ואם אמרת דעלה אינו דוחה ולא תעלה קרבנו מ״מ שכן דאין
דוחה לעזרה בקרבן. ואין לומר דעלה דקרבת חסר נדוחה לעזרה בקלמא, זה ליתא דהא קי״ל אין נמנין על
זה לבדבם כמ״ש בגמ׳ דף ע״ב בפסחים. ואם כן אם חבורה א׳ נמנו על קרבן פסח פ״א ואחר
על כרת. ונאמר אחר שאין לו עוד כרת ואכל מן פסח זה חוץ מזה שמנוליות ומנמנות. ואמרינן דאין
ולפניו העכ״פ בלבו זה. ואע״ג דמ״ט עלה דקרבת באכילת כרת בפסח הוא איסור כרת שמעת
מ״מ ואפ״ה אמרינן דאין עלה דקרבת דוחה אותו הנ״ל דלפירוש עכ״פ. הרי חזינן דבקרבנות אין עלה דקרבת
אינו דוחה ולא תעלה נדרא. ומ״מ שכן דאינו דוחה לעזרה נדרא. דעלה עדיפא ולא תעלה. ובעכ״פ נ״ל
דסוגיא דלפ׳ בפסחים לא קאי אליבא דרבא ונ״ל דעלה דוחה הנ״ל קרבנות. אבל לדידן דקי״ל דאין עלה דוחה
את קרבנות וכדאמר בסוגיא דפסחים דף. ואפ״ה מכרחין לומר במחוסר כפורים מ״ט הטעם טלוק דלא אפשר הוא

ביצה דף י״ח ע״ב [illegible] ואי איתא נגעה בלא אתי לאטבולי בעינייהו · הגה״ה מהרש״א ד״ה להעלות שלא יעבירנו בא [illegible]
ולכאורה יש להקשות דההיא בכלים איירי בוולד טומאה ובוולד הטומאה אית להו [illegible] תשפוך ולכן לא נקט שלא יעבירנו
והא דקאמר בכלים מלאים אסור לטבלן בעיני׳ ושמא אסורה היינו משום דגזרינן וולד הטומאה אטו אב הטומאה ·
והיינו דלכן (מלוכלכין) סריך כאשה דנעשה וולד טומאה אטו אב טומאה ושלש דרבנן גזירין הם והעלו [illegible] דבגמ׳ ולראשי
[illegible] אסרה לה וכדאמרינן דאיירי בכלי נגוב · ואם הא דקאמר בכלין כו מים וודאי איירי בכלי שאינו נגוב ואין
[illegible] לה ונראה׳ אטו אב הטומאה ולכן טבילה בעיני׳ אסורה ואם הוא [illegible] מהרש״א · אך
עדיין קשה [illegible] כמו דאמרי׳ בטבילה בעיני׳ (טבול טומאה) אסורה דגזרינן אטו אב הטומאה אף הלכתא כמלין
ג״כ יש לגזור אטו אב הטומאה ובאב הטומאה אף כלים אסור דגזרינן שלא יעבירנו כיון דהוא להוט · אך
[illegible] שאם [illegible] לסור להם [illegible] בוולד הטומאה דומיא לנשא כ״ט דטבלין אותו ובאב
הטומאה [illegible] לא ד״ה טבילה שלא לצורך · ואם לסור יש לומר בכלין איירי (באב) הטומאה לנשא כ״ט
ולמעלה [illegible] מהרש״א דיסרוך נגעה שלא יעבירנו · דכיון לנשא כ״ט שלא הי׳ [illegible] לטבלו [illegible] לא [illegible] לגזור
שלא יעבירנו וכן מהרש״א בתוס׳ באריך [illegible] הגה נגעה י״ט אטו עי״ט עיין שם · והא דקאמר בכלין אך ט
טבילה בעין וודאי אסורה היינו משום ~~[illegible]~~ באב טומאה הטבילה אסורה להיא
שלא לצורך ולא [illegible] דאב״כ אף הלכתא כמלין יש אסור ~~[illegible]~~ באב הטומאה אף בכלין אסור
כיון להיא שלא לצורך · וזה אינו דוודאי [illegible] לבלות מים אף בכלי לנשא באב הטומאה כיון [illegible] מים
המים ראוין לשתות [illegible] שאינו אוכל בטהרה או [illegible] שלאו חפץ טמא או המים ראוין [illegible]
ונראה [illegible] בכלים [illegible] [illegible] [illegible] מספר · ולכן [illegible] בכלי מים והוא טהור · ולכן ה
[illegible] להעלות בנגעה בלא אתי לאטבולי בעינייהו · וזה נכון לפענ״ד · · ואין להחזיק ולומר [illegible]
[illegible] בכלין כלי מים והוא טהור [illegible] · הא טהור [illegible] ואם לא [illegible] באיירי באב
[illegible] באב הטומאה [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] ראוי [illegible] · [illegible] ונאמר עפ״ה
אך טבילה [illegible] אסור וולד הטומאה לנשא כ״ט שלא צריך שלא יעבירנו לנשא כ״ט [illegible] ודוקא בכלין
כיון שהיא שלא לצורך [illegible] בכלין [illegible] אטו אב הטומאה ובאב הטומאה הטבילה [illegible] אסורה
ולכך [illegible] להעלות בנגעה בלא אתי לאטבולי בעינייהו · [illegible] באב הטומאה [illegible] לגלות [illegible]
אך לסוף [illegible] [illegible] בעינייהו · [illegible] מהרש״א [illegible] ·
י״ט אטו [illegible] ולא הוי [illegible] · [illegible] מהרש״א [illegible] [illegible]
[illegible] ולא הוי [illegible] לנזירה [illegible] נזירה הוא · הא עדיין [illegible] לנזירה הוא [illegible] אטו ה
[illegible] ובור [illegible] נזירה שלא יעבירנו · ומהרש״א [illegible] כמה יעו״ש · והי׳ נראה לומר על פי [illegible]
[illegible] שלא יעבירנו [illegible] ולא שלא [illegible] [illegible] בספרים [illegible] בשולה
[illegible] דחוליון הלכתא [illegible] [illegible] [illegible] · ולכאורה [illegible] [illegible] עיון
עשרה

ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל
ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל
ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל
ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל
ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל
ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל
ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל
ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל
ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל
ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל ואם אמר לו אל תעשה כן שאני מוחל לך אינו מוחל

כחול המועד ולכן הוכרחו תוספות לה לאוקמה לפרש בנוגה הלשון בוא דוקא על קמי הצד [illegible] אין
[illegible] כחול המועד [illegible]
ואין לומר [illegible] כחול המועד [illegible] שלום זה חן [illegible]
[illegible] ועוד [illegible] ודאי [illegible] לאסור שלום זה חן [illegible]
[illegible] ואם [illegible] אסור [illegible]
[illegible] דאיירי [illegible] הצד [illegible] ואם כתוב [illegible]
אין זה חן [illegible] לא אין זה חן [illegible] על שטן
באיירי [illegible] זה חן רק שלום [illegible]
ולא [illegible] אסור [illegible] וזה [illegible]
איירי [illegible] אסור שלום זה חן [illegible] אין זה חן [illegible]
[illegible] לא אין זה חן . וזה ברור "

בתוס' [illegible] אסור [illegible] שלום [illegible] והנה המהר"ם והמהרש"א כתבו ד
דתוספות נחתי לשיטת הר"ן [illegible]
הכי היינו שלום [illegible] אסור [illegible] תנאי [illegible]
[illegible] ואם [illegible] תנאי [illegible] בברייתא
[illegible] אסור לא [illegible] תנאי אם כן [illegible]
[illegible] כחול המועד [illegible] והוא [illegible]
[illegible] כחול המועד [illegible] תנאי
[illegible] להאיר ו
[illegible] לאסורה ואם [illegible]
לאסורה [illegible] תנאי [illegible] בברייתא [illegible]
[illegible]
[illegible] אסור [illegible] תנאי . [illegible]
[illegible] כחול המועד [illegible] שלום [illegible]
. אמנם [illegible] כחול [illegible] שלום [illegible] —
[illegible] אסור לא [illegible] תנאי [illegible]
[illegible] ר' יהודה . [illegible]
[illegible] ר' שמעון לא [illegible] תנאי [illegible] ר' שמעון ולר' שמעון [illegible] תנאי [illegible]
[illegible] . אמנם [illegible]
[illegible] לא אין זה חן רק שלום
[illegible] ור' שמעון [illegible]
[illegible]

עלה שהוא כרייתא דתני ר' עקיבא דלא שהני תנאי. ערלה להיא ברייתא דתני ערלה דשהב בי' תנאי . ודברי [illegible] .
[illegible] בין ר' דהשתא [illegible] הכא לדבריו עם ר' אליעזר . ובשעת [illegible] ה' הכא . לדבריו עם אמי ורבא
[illegible] בשנה אחר [illegible] ר' אליעזר דאמר ערלה בסוריא לא שהני בי' תנאי והרבה [illegible] [illegible]
ולמה לא הוזכרה [illegible] ברייתא אחרת . בריית' דר' עקיבא דשה חנ [illegible] דסיפרא [illegible] [illegible] .
ולפעמים [illegible] [illegible] . דהיינו לשיטת רבינו תם בחולין בין [illegible] [illegible] . והוא בכלל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ברייתות אחרות דהוי אחרינן לשיטת ר"י דגזרינן בעורה [illegible] [illegible] אבל לא [illegible] . וברייתא
דסיפרא [illegible] דשהני בי תנאי . איירי [illegible] דלא [illegible] בי' שה חנ [וכן [illegible] [illegible] הרא"ש דאיירי [illegible]] א
אבל הלכתא כדעת ר' אליעזר סיפא אתיא לערלה בסוריא . ועלה [illegible] [illegible] [illegible] ולמה לא [illegible] לי ערלה בסוריא
ואיירי [illegible] ובלא [illegible] בי' שה חנ [illegible] בי' תנאי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בי' שה חנ . ואם כן
עלה [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] לי באמור אינו [illegible] והיינו לשיטת [illegible] [illegible] [illegible] .
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] תנאי . אבל [illegible] ערלה דהיינו [illegible] [illegible] ערלה לא שהני בי' תנאי [illegible] שה חנ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . ולשיטת ר"י בחולין כאשר כן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . בדעת
לא [illegible] [illegible] ברייתות אחרות . דהוי אחרינן [illegible] עומדת [illegible] וברייתא דסיפרא [illegible] [illegible]
[illegible] דלא [illegible] שה חנ ולכן שהני תנאי . אבל הלכתא כדעת ר' אליעזר סיפא אתיא לערלה בסוריא . [illegible] למה
לא אמר ר' אליעזר ערלה בסוריא [illegible] דלא [illegible] שה חנ ולכן שהני תנאי [illegible] [illegible] [illegible]
~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ התוספות בערלה [illegible] ט' בהספרא [illegible] כיון דלא שהני בי' תנאי
בעורה [illegible] [illegible] [illegible] לא שהני תנאי . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואם כן
עלה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אמי ורבא ולשיטת [illegible] בתנאי דאינו [illegible] שהני [illegible] ערלה [illegible] בעורה
[illegible] דלא [illegible] [illegible] [illegible] . אבל [illegible] ערלה לא שהני תנאי דאינו [illegible] בעורה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] וכיון [illegible] [illegible] [illegible] בעורה [illegible] ולא שהני תנאי בעורה [illegible] [illegible] [illegible] לא שהני תנאי
ולכן [illegible] ר' אליעזר [illegible] [illegible] ערלה [illegible] . והוא [illegible] [illegible]
ועל פי [illegible] [illegible] [illegible] לשיטת הרא"ש ערלה [illegible] ט' הביא [illegible] [illegible] [illegible] בעצי ערלה אסורין [illegible]
[illegible] בין עצי ספק בין עצי [illegible] והלכה הרא"ש עליו [illegible] [illegible] חנ לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ספק אבל ע
עצי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . והעלה עליו הפוסקים [illegible] [illegible] עצי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ערלה באסור [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ערלה בעצי
[illegible] [illegible] [illegible] אבל [illegible] [illegible] אסור [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הרא"ש
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . ואם כן [illegible] [illegible] הרא"ש
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אסורין [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] ערלה
[illegible] ט' הביאו התוספות [illegible] ר"ת בחולין בעצי ערלה דגזרא בעורה [illegible] הוא [illegible] שה חנ ואסור
[illegible]

ב"ה

שתחילה בולע ואפשר לפליטן קבילה ולכן כיון דקיי"ל לסתם עכו"ם והבית יוסף בסי' תקי"ג והיש"ש סי' ק"א
כתבו דגם באיסור דאפשר לחזר באשר בולע היינו דלא לן אלא איסורא דרבנן נ"ט איכא . ולא
הקשו קושייתם כלל דהרב כיון דאורייתא טעמו דבר נאסר יפה נותן לגזרו אף מדרבנן וכו' וכה"ג ואורייתא תוספת
[illegible] בשיטת דרבנן לא שייך רק נותן טעם דלא שייך אורחים . הרי דאע"ג דאורייתא איסורא דרבנן בבולע ב
לגוף נ"ט בכירוך הטעם דבר נאסר יפה נותן לגזרו אף מדרבנן ואפ"ה דברי הר"ן והרשב"א נכונים .
ורבי' ז"ל דברי הב"י והיש"ש צ"ל כך . דבתוס' להוראה זה שלה תוספת שהרשב"א ארך חסרא דלא רק חסרא
איירי ע"ג גחלים ולא בתנור וצ"ל דרק חסרא פתחא נקט ליה ע"ג גחלים וכן בתנור בכל ענין איירי . וכן מוכח
בהג"ה שלה זה שלה הב"ס שעיסת כלים דלא עיסת כלים איירי בתנור ורק חסרא איירי ע"ג גחלים ועם
שרש פתחא בכל ענין איירי בין בתנור ובין ע"ג גחלים ואפ"ה אף שתני בעיסת כלים ג"כ איירי בכל ענין
אף ~~[illegible]~~ ע"ג גחלים ולפי שלה שפיר הב"י והיש"ש להה פתחו הר"ן והרשב"א דאף שטעם בבולע
נ"ט איסורא שהוא איכא ובר נאסר יפה לא שייך בהא איירי ג"כ ע"ג גחלים . ורחמני ליצלן ובדברי הש"ך
תוספת בפסחים ואח"כ ולא לפי לא יקרא לה שם עודם שהאסור . ורק"מ באיסור ואסור וספני לאסור ולולא
נ"ט כי לא קרא לה גם אסור צריך ולשיטתי בבולע ור"ל שלו ולכן כך חסא לאסור דר"מ של בולע פרפה דלא לא
כל הבולע רק הטעם דבר נאסר יפה . ותירץ ר"י דאיירי ע"ג גחלים עכו"ם . ולהוראה שלה שנ"ל ולכן כך ח
חסא דאיירי ע"ג גחלים . דלא איירי רק בתנור . ועכ"פ צ"ל דמתני' דעצמו פתחא בכל ענין איירי בין בתנור
ובין ע"ג גחלים ולפי דברי ב"י ויש"ש נכונים . אך הט"ז והעיטור והרשב"א אין עליהם קושיה כלל כך
דהם סוברים לשתי' דעיסת כלים בתנור דווקא . ערש"י ליבא ושאר שיטי' לדינא . ובין בעיסת
כלים בתנור ובין נותן טעם בבולע ואפשר לפליטן קבילה ונמצא כולה נאסרת לאדם . ואף ש"ה
הרב [illegible] ואפשר כולה נ"ט שרי שטעם דבר נאסר יפה ורצ"ל תוספת בהיתר דאורייתא בולע שהוא רק שטעמו
דבר נאסר יפה . וע"ג גחלים אסור לדינן אא"כ יש לו נקילה לפליטן . ואף גם שהר"מ שיש לו נקילה ו
לפליטן את הי' הדבר כל כך שאינו [illegible] ואסור דרך [illegible] הי' נראה להוראה לאסור דהא כיון שא"צ לה ו
ונמצא לאסור [illegible] בדאורייתא בולע אי שייך אורחי' הוא ל' נ"ט בר נ"ט נאסר יפה לא שייך
וזה ברור והחלט ואין לשנן ולהאריך .

והנה יצא לנו זה לשיטת הר"ן והרשב"א בשתי' דעיסת כלים בתנור לאסור אע"ג דלית ליה נקילה עכ"ל
וגם איכא כי' טעמי' דבר נאסר יפה . ולפי נראה בזורם להרבות לעקרו ולספרו כתנור א' או
בקדירה א' בגא אחד גן אע"ג דאין לו עדם דרך אחד לפליטן דאמרינן בולע ואפשר לפליטן כרוך
אחה לוי וגם שמתקלה הטעם דבר נאסר יפה . ולפי' שמוכן זה להלכה הדרך שלה [illegible]
הבית יוסף אחדבר' דלפי זה דפשין הב"י דרק חסרא איירי בתנור א' אפ"ה שונה דבתנור א' אסור
ולעיל כתב כלל אחרון חיים וצ"ל [illegible] ואיסור דבר [illegible] אם הי' בעצם [illegible]
[illegible] [ור"ל באורו נזירה או רתוך] [illegible] אלה [illegible] היינו דווקא לצרך [illegible] עכו"ם ואפשר
הפוסקים כן עכו"ם בית יוסף . ואנו לא יכלנו להבין קושיתו בוודאי על דברי אם שפיר הלא הקושיא

מ"מ אף באינו צריך רק לפי' אחד

בהא כיון

תוספות דרלב"ח דאיירי בפת של ישראל דאינו אסור מן התורה להרבות כי אם מדרבנן משום טרחא
יתירה אסרוהו ולכך משום פת נאפה יפה התירוהו אבל בשל גוי דאסור מן התורה להרבות כנ"ל
דכתיב לכם ולא לכלבים לא התירו משום פת נאפה יפה · ~~[illegible]~~ [וכמו שכתב הרשב"א דהוי באיסור איסור ·
סגולה התירו רבנן והאיסור לא הותר וכו' ע"ש בדבריו] ולפ"ז אפילו בעיסה א"י אסור להרבות בשביל גוי משום ש
להרבות משום יפה לא התירו רבנן וכנ"ל · ודברי הרא"ה נכונים · ואפשר דכמו כן [illegible] זה כדברי הר"ן
[illegible] תוספות דרשב"א [illegible] הנ"ל [illegible] זה בשם הרלב"ח [illegible] היינו [illegible] כגון ישראל אבל
בשל גוי לא [illegible] והיינו [illegible]

ובסי' תצ"ה סעי' י"א [illegible] ס"ק י' הלי"ג [illegible] יוסף [illegible] [illegible] הרא"ש [illegible] [illegible] לאפות
היינו [illegible] אם רוצה לחמוש [illegible] אבל אם אינו רוצה לחמוש אלא [illegible] [illegible]
אך אם הם [illegible] לאחר שום [illegible] דאינו רוצה לחמוש [illegible] כמשה [illegible] [illegible] כיון שאינו
צריך [illegible] והלוג [illegible] תוספות [illegible] [illegible] [illegible] ראוי [illegible] דאין היתר ך
[illegible] ה [illegible] של [illegible] כיון שאין לו רשות [illegible] אם [illegible] · ולא [illegible] זה אל
זה [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible] ולשרות [illegible] [illegible] וכבר [illegible] אסור א
אבל הרא"ש [illegible] צריך לחמוש כמשה אחת אך אם [illegible] [illegible] כמשה אחת ולפני
כמשה אחת [illegible] צריך לחמוש כמשה אחת ואפ' ~~[illegible]~~ אף שאינו [illegible] וגומר
כמשה אחת [illegible] [illegible] ואידך [illegible] לגוי אינו [illegible] [illegible] · [illegible] זה
[illegible] כאן [illegible] להרבות [illegible] ~~[illegible]~~ עיסה ושחות [illegible] [illegible] יוסף [illegible]

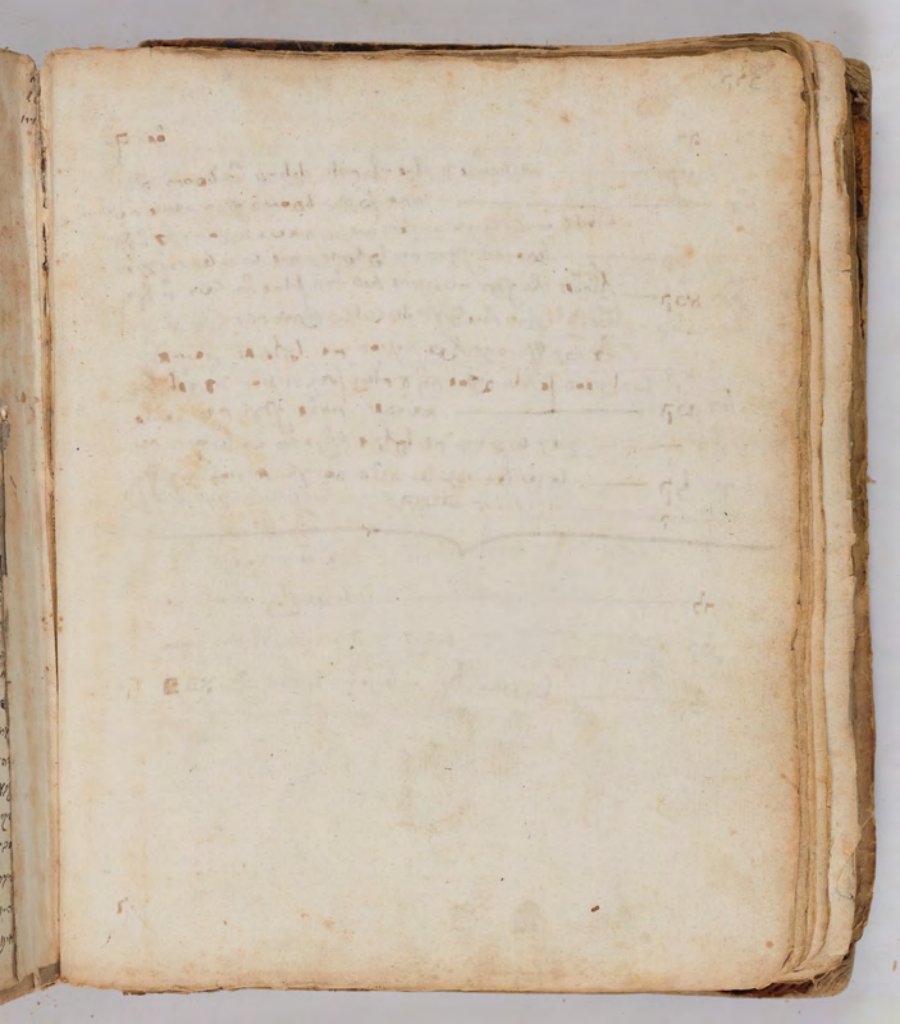

יומא דף פא בעצם היום על עיצומו של יום ענוש כרת יש כל הסוגיא עד ותנא בעצם עצם לפה לי ועניתם מיבעי'
לכדר' חייא מפרש כל האוכל ולומר בתלמוד מט

בכריתות פרק ספק בשלמא שנים חלב לפניו ועלה מאחד באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן עלה מביא אשם תלוי' -
ופרכו תוס' הא דקאמר שם דאינו חייב על חתיכה א' ספק חלב ספק שומן אשם תלוי כי אם דאיכא כאן שתי חתיכות א'
של חלב וא' של שומן · והטעם משום דבעי שתי חתיכות איקבע איסורא חתיכה אחת לא קביעה איסורא · א"כ צ"ע בא ורבינו בשלמא
בין השמשות ערוב לומר לכרת דאיקבע איסורא כלל היום · וגם איקבע איסורא לעלה מאחד ב
לפניו ועלה מאחד מהן ואינו יודע באיזה מהן עלה מביא אשם תלוי · והרמב"ם כתב ח' מהלכות שגגות כתב סתם לכרת וחלו ו
בעלה מאחד בערב לכרת בין השמשות חייב אשם תלוי · ואעג דהרמב"ם גופא גב' מ"ל דאינו חייב אשם תלוי כי אם דאיקבע איסור'
ובעב"ג צ"ל דהרמב"ם מ"ל דאף בהאי ביומא בעלה מאחד בערב לכרת בין השמשות בכ"ה הוי ל' איקבע איסורא דלא כתוספות
הנ"ל · ע"ש בלחם משנה · ולמאורה הבער נסה מ"ש תוספות דסתם לא הו"ל איקבע איסור בערב לכרת כו"ל ,
ואם כן צ"ע דמ"ן לו להרמב"ם ולהרבים בערב לכרת כה"ל הו"ל איקבע איסורא
ולאחר עיין נ' כאי' ולבתרו דכריתות דאמר ועניתם ... להוסיף בערב מחול לחוסיפין מחול על הקודש וכתב הראש
לא צריך קרא דבלאו הכי צריך לפרוש על בין השמשות ... להוסיף בין השמשות · בלבה
בעוה"יום נדול ע"ש בראש וקרן · והקשה ע"ש ... דבין השמשות ספק ... הוא ובעב"ג ניחא בוניתם דחייב להוסיף
דס"ל הא דספק דאורייתא ולחומרא היינו דרבנן מדאורייתא כל ספק לקולא ... מדרבנן החמירו בספק דאורייתא
אם כן הברא ... ולחומרא ... בין השמשות ... להוסיף בעוד יום · דלולא קרא על בין השמשות דמחוייב להוסיף מבין
השמשות ול"כ להכי ... ולא צריך קרא דהא לשיטת הרמב"ם ספק דאורייתא מן התורה מותר ע"ש ·
נראה להן דבספר ... חיים בסוף הספר ובספרי ... אסור ... ספק דאורייתא וגם ... להספים לזה
דלמה החתיכה היכי דאיקבע איסורא כיון דחזינן דהתורה מחייב אשם תלוי · [illegible] דבספק אסור ... מן התורה
אבל בחתיכה א' ספק חלב ספק שומן כיון דהתורה פטרה מאשם תלוי הולכין בספיקו להקל מן התורה רק דרבנן החמירו בו והא
בדאיכא היכי דחייב אשם תלוי אמרינן דספיקו להחמיר מ"ה מ"ן ... ע"ש , ולפי"ז ניחא ראי' אסורין
בערב לכרת בין השמשות גב' הו"ל איקבע איסורא · אם כן ... הנ"ל דלא צריך ועניתם להורות על בין השמשות של ערב
יה"כ ... דבלאו הכי חייב לפרוש מספק דהו"ל איקבע איסורא · ובעג דאי להוסיף בעוד יום , ומזה הוכחה הרמב"ם דינו דגם ב
בערב לכרת בין השמשות הו"ל איקבע איסורא וכו' ודו"ק היטב כמ"ש -
אותה התוספות דכריתות הנ"ל דבריהם דלא הוי ל' איקבע איסורא הלכה לשיטתם דספק דאוריי' הוא מן התורה ל
להחמיר ואכ"מ

לא שייך עצם עצם ד[illegible] דלאו חייב לפרוש מן ספק · ומע״כ דבודאי להורות חוב התוספה מקודם יום ספק ואה״נ ועניתם לפה״ג · אמנם
לפסוק ועיל גם זה לא יתכן · דוודאי בבין השמשות אי מדינא יה״כ דאיקבע איסורא אז כל היום חייב לפרוש מספק · ואף בבין השמשות
אי כניסת יה״כ אינו חייב לפרוש מספק דלא לא איקבע איסורא מפני תוספת כנ״ל · וכיון דלא איקבע איסורא גם ספק יותר מן התורה
ושייך עצם עצם להורות דחייב להוסיף בכניסת יה״כ והיינו בבין השמשות · ולא בקודם יום ספק ולכן כתיב ועניתם בחיוב
להוסיף בקודם יום ספק ולא שייך הלכה זו מידי · אמנם גם אפשר ד״ל דפליגי עלה דהא באסורין לא איפשר על חתיכה א׳ ספק ח
חתיכה חייב אשם תלוי ולא על חתיכה א׳ דאמר רבא הטעם בעינן שתי חתיכות ור׳ זירא דאמר הטעם משום דאפשר לברר איסורו
ורבנן תיפשלו קביעות דרבינא · בדרבא ור׳ זירא לפיר חייב אשם תלוי אף בעינן לברר בין השמשות דבעי שתי
כיון שהוא ספק יום או לילה ולר׳ זירא אפשר לברר איסורו שיעל לראות לפי ענין הלאו[illegible] לפעל בלא לפי זה שיל כבר עבר יום
הלילה ולא עבר ספיקו רק מעט ופעל מלאכה דהא ספק אם כן פעל בלא מן היום ע״ש בתוספות · ולפי זה מ״ל בנזל׳ הלכה ב
ביומא נאי לר׳ זירא ולרבא הנ״ל בפרט דרבא הוא קתני · דלשיטתם אף בעינן לברר כבל חייב אשם תלוי · ואם כן
גם ספיקו אסור מן התורה דמחייב עלה אשם תלוי כנ״ל דהא כבאמתלא · ולא שייך כאן ועניתם דמשמע עצם זמנו בודאי
להורות בזה חיוב התוספה ועל בין השמשות לא שייך כלל דבלאו הכי חייב לפרוש מספק · ומע״כ להורות דחייב להוסיף אף בקודם
יום גדול · והלכה הס״ד לפיר · אף לדידן דספיקן דר׳ נחמן דספק הטעם בבריתות משום דאיקבע איסורא בודאי ונ״ל
התוס׳ בכריתות אע״ג דרבא הוא קתני מלי ביום מתנא דלס׳ בכריתות סבר דהלכה כר׳ נחמן · ולכן ספק תוספה לדר׳ נחמן
עיין שם · ואם כן לר׳ נחמן דמעינן דוודאי איקבע איסורא · אם לרבא חייב אשם תלוי בערב שבת בין השמשות · ואם גם ספיקו
יותר מן התורה · ואי לא הוי כתיב רק עצם עצם · הוי אמינא דליכא חיוב בתוספה רק בין השמשות · ולכן הוכרחו קרא ב
דועניתם להורות חיוב התוספה אף קודם יום גדול · ולכן העתיק הרי״ף והרא״ש לעצם עצם וגם לדרשא ב
דועניתם נרע״ק הי״ט —

ובאופן אחר נראה לי לתרץ דברי הרי״ף והרא״ש הנ״ל · דלשיטתן דהרא״ש כיומא הביא גם להך דר׳ חייא מרפתי בבריש ו
להך דועניתם כו׳ ואחרו לו האוכל ושותה כו׳ כאלו התענה ט׳ וי׳ · והוא תמוה דהא לעיל מיני׳ הביא להך
דועניתם לדרשא דחייב להוסיף מחול לקודש · והלכה מלוא דפליגי בזה · ואין העתק הוא לתרווייהו · אם לא דניחא
דהך דר׳ חייא מרפתי הוא רק אסמכתא בעלמא · ומדבנן ולא דבר תורה · וזה דוחק · דבגמרא לשון הרא״ש מלוא
להך דועניתם בתשעה לחדש נאי על אוכל ושותה כו׳ · אמנם נשאר דהכל כהדא אחתא מתניתין · דלפום רהיטא נלה לר׳ חייא מרפתי דבריש ו
אתא · ומע״כ צ״ל דוודאי ר׳ חייא מרפתי ס״ל דמחוייב להוסיף · ומערב עד ערב נלה אחרי שיורדין מערב עד ערב תלמוד לבבם לומר א
לתרבם נאי על שבת וכו׳ · רק דך יתירא ועניתם כו׳ לחול סבירא ליה דלא נאי על תוספה · דסבר נלמד התוספה מן
עצם עצם · ולכן הוכחה לומר דנאי על אוכל ושותה כו׳ כאלו התענה · אף מערב עד ערב נאי על תוספה כלימוד
בוודאי · ולכן הלכה הס״ד לתנא מעצם עצם וי״ל הך כו׳ לחול · ומוכח להך דר׳ חייא מרפתי על אוכל ושותה כו׳ לחול
ושפה דברי הרי״ף והרא״ש נכונים כל הם · דמן עצם עצם מוכח דחייב להוסיף בכניסתו · ואם איתא הך כדלעיל לחול
ומע״כ בוודאי

והלכה

ובעוה"כ מכאי על אוכל ושותה . ולכן המתנין הרא"ש לכך מר' חייא. טרפה לכל אוכל ושותה . והמתנין נמי לכך כברייתא דר'
דמעיינה מכאי על הוספה והורה מחויב להוסיף גם ביציאתו וגם בלאו ויו"ט חיוב להוסיף . וקצה דברי הר"ן ז
והרא"ש ומשום כת"ב "

ואמנם עוד יש לעיין בשיטת הר"ן והרא"ש הנ"ל. כיון לא לבקן בברייתא להמתנין הברייתא בעצם היום לבד מאתה
דעל עיצומו של יום חייב כרת בלאותה ולא בהוספה . ועצם יום בכיפורי דעל עיצומו של יום חייב כרת באכילה ולא
בהוספה . ולא המתנין יותר מן הברייתא . ובאמת בברייתא עדיף עוד לא תמצא כל מאתה דעצם היום הזה על ע
עיצומו של יום חייב לאו . אבל בהוספה ליכא לאו . ואח"כ שוב טעם למה לא המתנין דגם זה . ולכן נראה ד
דבהדיון הלשון גבה . דהנה לעניין כיון דעצם היום הוא יותר ודרשינן לי' כעצם הברייתא הנ"ל. ובאמת
לא תני רק תנה בעצם היום כו' אמרבי' יה"כ . ולכן לעניין תני עד עצם היום [illegible] ודרשינן דהאי בתורה אתי
אבל לענין בפסוק כל אסור בגי' תן הלעניות תני וקראותה בעצם היום הזה מקרא קודש כל מלאכת
עבודה לא תעשו . ואם כן הך תנא בעצם היום בגי' לענייות יותר הוא . ואין כוונה לכך אם לא דנימא
דדרשינן בעיצומו של יום מקרא קודש אבל בהוספה לא יהי' שייך למקרא קודש ולהורות דאינו חייב בהוספה כלל ד
ביום טוב . דבפי' [illegible] דקרא דמעיינה כו' לחול מערב עד ערב תשבתו שבתכם קאי על חיוב הוספה ונראה דכ
מלאכה לכתבה דגם בי"ט ולכך חייב להוסיף ולכן כתב רחמנא בעצם היום בגי' לענייות להורות דאינו חייב כלל ו
והוסיף בי"ט . ולכן קרא דמעיינה קאי לחול דלא באוכל ושותה כו' . והנה לעיל הבאתי לר' חייא מגבת ג... ל
להך קרא דמעיינה לכל האוכל ושותה כו' . אם כן מערב עד ערב תשבתו לכתבה קאי אתי ולכך חייב דגאי
על הוספה ביציאתו וכן על הוספה לכתבה ויו"ט כמ"ש לעיל . דבפירוש' הרא"ש בלשון דף ט' מבואר לר' עקיבא [illegible] ב
כחול וכן לגבי תלמוד להוספה בכניסה וביציאה לשבת ויו"ט ונאמר הלכה לר' דבזמן דמעיינה לכל אוכל ושותה כו' עיי"ש
ואח"כ הרא"ש לדעתו מערב עד ערב תלמוד לשבתכם . אמנם יש למה לפמ"ש לעיל דבעצם היום גבי לענייות אתי ו
להורות דבי"ט ולכך ליכא חיוב הוספה כלל . ובזה נחה ודאי דקרא דמעיינה כו' לחול קאי על אוכל ושותה ונ"ל
רש"י ותוס' לגבי אפיק לשון עינוי להורות דבין עצום ביום ט' לעינוי בהתחלת בערב . אמנם כיון דמעינה כ
המפורש שלא להתענות כו' הוי אמינא [דאין מיצאתו עד שלום] דמעיינה כו' פירושו עינוי ממש דהיינו להוסיף מחול על כו' ואתאן . ולכן
רבינו תלמוד לשבתכם לכל דבר כלל אפי' יום טוב . להורות דמעיינה יה"כ ליום טוב ושבת לכו קלמת ויו"ט ליכא ה
הוספה כלל כמ"ש לעיל דפורה מן עצם היום גבי לענייות . כן כיום כשם ליכא הוספה כלל . ומערב עד ערב דקאי להוה
דאה"נ להוסיף ביציאתו כלום דעד ערב פירושו עד התחלת ליו"ב ולא עד בכלל כמ"ש כפ' נפשות תפארים עיין שם
וכזה אמרו הן טובה . על הלכה לעיל ותנא דעצם לגבי לא . ודעתם ופירוש' מבואר לענין מיירי הלכה לחיוב להוסיף מעין
זה . דלמא הלכתא דבכולם ודעתם דבוראן [חיוב] ההוספה . אמרינן נמי דשייך עצם עצם לעינוי . וכן במעורר כגה ב'
בס' נפשות תפארים וזהו"ע

בה' כפורים תשובה והתודה עיין שם. אמנם לפי' הפלוגתא בדברי הגמרא יומא דרבי ... לפי' רבי יוחנן ע"ש. ובתוס' ... בריש
עצם עצם לפטור התוספת דכרת. ואע"ג דלא לגמרי עצם היום בכל הא לפורעות. ובעצם לפטור באיסור חיוב התוספת ע"ש וכו'.
ולהכי יליף הלכה לפיו ... עצם לגמרי. ועניתם. בלילה לפטור ועניתם כו' ולהכי קאי על חיוב התוספת בעוד יום.
דאע"ג גם סיפא דקרא מערב עד ערב תלמוד לומר ... ואתיא ... דקאי להורות על חיוב התוספת כו' ...
ובאשר מעצם היום הזה גבי חנוך לפורעות ... אינו צריך להוסיף ע"ש. [וע"ש ... בעצם היום גבי לפורעות ... ולפטור ...
אלא ... לאו בתוספת אלא ... חיוב להוסיף ... ועניתם ... מועט ביום כפורים בלילה לאו בתוספת ... חיוב ב
התוספת ביום טוב מן עלה ועניתם תלמוד לומר ... עצם ... עלה על התוספת ולא לאו ע"ש ... יום הכפורים ...]
... להורות ... ועניתם ולא ... ולפי זה גם סיפא דקרא מערב עד ערב תשבתו לדרשה
ועניתם ... חיוב להוסיף ... וכו' ... ע"ש וכו' ... לא ... כו'
גם על ... להורות ... חיוב התוספת ולא על ... לכן כתיב בסיפא תלמוד לומר ...
... יום ... באיסור חיוב התוספת ע"ש. ודברי הלכה נכונים.
והנה כבר אמור הרמב"ן על התורה ... לפורעות בעצם היום ... הרמב"ן ... כתיב כאן
... יום כפורים בעצם היום. בפסוק לאסור ... ... יום ... עושה ... יום ... והקרבתם ...
הוא ... ואסור ... מלאכה ... להעריך ... קרבנות ... בעצם היום הזה ... כי ... היום
... אלא ... ולא ... ועניתם ...
תעשו בעצם היום הזה כי יום כפורים הוא לכפר עליכם ... היום הזה אסור במלאכה ... ולא
לכפר עליכם ... כי יום כפורים ... הוא
על חיוב התוספת. וגם סיפא דקרא מערב עד ערב תלמוד לומר ... להורות חיוב התוספת בלבד
... ולפי דברי הרמב"ן הנ"ל ... ועניתם ...
הן ... בכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפורים הוא ... היום הוא ... אך
כתוספת ... ע"ש ... בעצם היום ... כל ... שלשה פסוקים של עצם היום ... ויום
היום ... ואם לא ... הרמב"ן הנ"ל ... עצם
ועניתם ... והוא ... להוסיף ביום טוב. ולהכי ... הרמב"ן ... בדרך
... ויום טוב. ולרבי ... והכי ... בעצם היום להורות ... כפרת הרמב"ן הנ"ל ... ולפי זה ... בעצם ה
... והרא"ש ... הרמב"ן הנ"ל. ולהכי
אבל עצם היום ... כרת במלאכה ... לפטור התוספת ...
... לפטור התוספת ... לא ... כפרת הרמב"ן הנ"ל ...
... הרי"ף והרא"ש על ... ולפסקו להחמיר ... ועניתם ... להוסיף ... ויו"ט ...
ועיין הנ"ל

ועל פי דברינו הנ״ל י״ל דהך עולת עולם לשיטת הטור ושייעתו דס״ל דליכא חיוב להוסיף רק ביוה״כ ולא בשבת וי״ט ו
ואף ביוה״כ דלא ילפינן כלום מלמעלה דכתיב בכל מהר״ו ודקדוקי הלכתא להורות על התוספה. ולפי זה בראו הלומד [illegible] ת
בפרק הל״ו דר׳ עקיבא האי ועניתם מאי עביד ליה דלא אתי על חיוב תוספה - והתוספות הקשו [illegible] הנ״ל ט״ה ותרצו בענין
לסוגי לשבת וי״ט מלמעלה - אבל לשיטת הטור בנ״ל דלא ילפינן כלום מלמעלה דרבא עולא לשיטתו דלא ס״ל הכי ׳
סיני - ולפ״ז לק״מ [illegible] דאמרינן [illegible] להורות הבערה לצורך הותר נמי שלא לצורך [illegible]
[illegible] באחרונים [illegible] בירושלמי [illegible] לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת [illegible]
[illegible] ביום השבת הוא [illegible] אבל אתם [illegible] והבערה לצורך אוכל נפש [illegible]
על [illegible] אמנם לר׳ עקיבא דלא [illegible] בפסחים [illegible] דלא אמרינן ׳
אש בכל מושבותיכם ביום השבת [illegible] ביום השבת [illegible] אמנם [illegible] הבדל דלא [illegible]
להוסיף מחול על הקודש [illegible] ביום השבת אבל [illegible] לשבת אתם [illegible] והטעם דלא [illegible] דחייב
[illegible] הל״ו על [illegible] לר׳ עקיבא [illegible] בתוספה [illegible] יום [illegible] בתוספה [illegible] -
על חיוב התוספה [illegible] נפש [illegible] לר׳ עקיבא [illegible] הל״ו האי ועניתם מאי עביד ליה [illegible] ועניתם מאי
חיוב תוספה [illegible] שבת [illegible] הלכתא [illegible] על חיוב התוספה בשבת וי״ט ומאמר לר׳ עקיבא [illegible]
[illegible] שבת [illegible] ואם ביום [illegible] להורות [illegible] חייב להוסיף
[illegible] ואם [illegible] ועניתם מאי [illegible] אבל [illegible] דאמרינן [illegible]
התוספה [illegible] ביום השבת להורות דאמרינן [illegible] ביום [illegible] ולפיר אמרינן [illegible] ועניתם מאי על ה

ועפ״ה הנ״ל י״ל [illegible] ועניתם מאי עביד לי׳ [illegible] הל״ו [illegible]
[illegible] ועניתם להורות חיוב התוספה [illegible] חיוב [illegible] ביום [illegible]
[illegible] בירושלמי [illegible] הוא [illegible] אחד [illegible] והוא
[illegible] בירושלמי [illegible] דלא אמרינן [illegible] והבערה [illegible] לה
ביום השבת [illegible] ביום השבת [illegible] לא [illegible] והבערה [illegible] לא תבערו אש בכל מושבותיכם ו
בכל המושבות [illegible] דאמרינן [illegible] בכל המושבות [illegible] ולפי זה אי אמרינן [illegible]
אמנם אי אמרינן [illegible] ביום השבת [illegible] דלא תבערו [illegible] התוספה [illegible] לשבת
[illegible] התוספה [illegible] לשבת [illegible] חייב להוסיף [illegible] ביום השבת [illegible]
[illegible] חיוב [illegible] והנה [illegible] ביום השבת הוא [illegible] אבל בתוספה ל
[illegible] אבל בתוספה [illegible] ואם [illegible] חייב להוסיף [illegible] וי״ט [illegible] י״ל [illegible]
ודו״ק

לרבי' מה דלרבנן חיוב לאו כלל ויו"ט בהוספה · דלא כיון דחיוב להוסיף יש גם לאו של עבירה עליה · אך נראה כיון דמחד
קרא בועניתם דקיימא הוספה על יום הכפורים על שבת ויו"ט · ומכוון דביום הכפורים איכא כרת עליה · גם כלל ויו"ט כן
ליכא כרת עליה דהוקש להדדי · והנה לפמ"ש לעיל לדינא דקי"ל דאמרינן מכח כל הפוסקים דיו"ט אם כן עליה לאו ביום
הכפור ובעה"כ לדיוקא למעט ערב לגבי ההוספה והיינו אין מחויב חיוב הוספה בערב שבת · אבל למעט שלא יהי' כעונש
אזהרה דהיינו לאו · ומעתה עלה הלשׂ לפי ודאי דבעצם עצם לא ועניתם · והיינו דליכא לאו דאי אמרת ועניתם
קאי על הוספה (חיוב) ונם כלל ויו"ט חייב להוסיף · אם לא בקרא דמקרי ביום הכפור · ואי לדיוקא דבעצם שקי' לב' הוספה
דהא ועניתם מורה דחייב להוסיף · וקנה"ק ז"ל דאמר למעט שלא יהי' בהוספה ערב שבת עונש לאו · אך לא (ועוד)
שייך ביום הכפור לזה · דהא כיון כיה"כ דלרבנן לאו כדתניא דמייתי בעצם ביום השבת · על עצמו של
יום הוא לאו · ולא בהוספה · ולכך ויו"ט יליף לה"ב · דמלהו מחד קרא בועניתם · ולכן להו לחיוב ההוספה
דהא דבעצם עצם אין ועניתם ולא אוכל ושותה · ומשו"ה לא שייך וביום הכפור · ולכן מורה הלשׂ להכי דה
היום השבת · כדתניא דמייתי למעט מן עונש לאו בהוספה · ...ם ס"ל דבעצם עצם · והיינו דלא ...
דביום הכפור אם למעט מעונש לאו בהוספה · כן ס"ל דפירוש ...ן הנ"ל להכי לעיל · וס"ל
כן כיה"כ למעט לאו · ומעתה יה"כ לגבי קרא ועניתם · כמו כלל ויו"ט לאו בהוספה
היום הכפורים בה כרת · דהלא דבעצם היום השבת למעט ההוספה מלאו הלשון · ונם העיקר לדלא
ועניתם · אלא לפסק דבריהם עולים יפה · ודו"ק היטב //

שם בגמרא ... חמשה ...ים א' לאזהרה על יום וא' לאזהרה על לילה · והנה התוספ' ...
עי"ש ... או יום טוב לצריך קרא לאסור מלאכה בלילה · דמשו"ה נקט ביום ולילה חד הוא ·
... · וכן בזהר אמרינן כפשטא למעט לילה · כיון דבעינן ביה"כ בעצם היום הזה · ואמן דרשינן ל' למעט ההוספה
לכן צריך לאסור גם על לילה · וכן מוכח ממה דכתב בעצמו של יום הוא (בהיינו האיר המזרח) דחייב כרת אף בלילה ליכא כרת
עצמו של יום דהיינו האיר המזרח ... · ודו"ק · ועיין בתוס' ... · כן נראה לי פשוט
אמנם ראיתי בזוהר פ' אחרי מות דף ס"ט עמוד ב' וז"ל ...
אך ... ואיך עליו ... ועניתם את נפשותיכם ...
... ביום הראשון ...
... · אך ...
... ועניתם את נפשותיכם עכ"ל הזוהר הקדוש — ·

ולפי"ז ...

ולפי זה מתורץ ג' תנא' שלנו · דאף חלק קאי על יום התלוי' כנ"ל בזוהר · אף דהוי אמרינן דאף חלק קאי על יום עשירי
נקרא דהיינו שיהי' חלק [illegible] שיהי' [illegible] כל"ה בשלימות וכן [illegible] על אגדות [illegible] · וזה פשוט וברור
ועי' בפירוש [illegible] ויגהל גבי אף לכתוב תלוי' ולמעט [illegible] אות [illegible] הפורש ג"כ [illegible] הוא אף קאי למעט ג
[illegible] דהיינו [illegible] כספירה עיי"ש ודו"ק ״

והנה בס' ראה כתב [illegible] הפסח בערב כבוא השמש וס"ח: בערב ואחר [illegible] לחמה נעשה [illegible] בערב [illegible]
אור הנה' בברכות דף ט' בערב אתה זובח ובבוא השמש אתה אוכל · וכ"כ [illegible] בס' [illegible] בפסוק ולחמו אוכל
[illegible] ערבים · עיי"ש · ולפי [illegible] על הש"ס [illegible] אפשר [illegible] כתלוי' לכבר נאמר בערב · דהא
כתלוי' · והיינו [illegible] ואילך · [illegible] ואילך נקרא בערב וכנ"ל · ולעולם [illegible] היינו כתלוי' [illegible] ואילך לאחר ח
חצות היום · אם לא [illegible] ולא [illegible] ואילך ·
אמנם לדברי הזוהר נראה [illegible] אמרינן דהיינו [illegible] ואילך מיום התלוי' · [illegible] בערב [illegible]
[illegible] כנ"ל [illegible] · ומה [illegible] ג"כ אף [illegible] · ואף חלק · קאי על עינוי התלוי' · [illegible] בזה ·
[illegible] היינו רק [illegible] ואילך · [illegible] בערב · [illegible] דהא [illegible] היינו רק בערב [illegible] ודו"ק ·

אף כאמור [illegible] אחת על אף [illegible] והורה [illegible] על השמש ולא על [illegible]
[illegible] בספרן [illegible] עיי"ש ·
ומפי' באורה [illegible] ס' יומא [illegible] עם התלוי' · והיינו והורה [illegible] אינו [illegible]
דאף [illegible] אינו [illegible] · ולא [illegible] הוספה ביום ט' · [illegible] להוסיף ביום ט' [illegible]
[illegible] · ור' עקיבא [illegible] אינו [illegible] להוסיף [illegible] מדאורייתא [illegible] · ואם [illegible]
דאף חלק קאי על [illegible] והורה למעט יום ט' מן העינוי שאינו מחויב [illegible] להוסיף [illegible] [illegible]
[illegible] אחת [illegible] אמרינן [illegible] בין [illegible] ולכן [illegible]
[illegible] · וברור הארכתי [illegible] · [illegible] יום [illegible] ·
ודו"ק

והנה [illegible] הרב המון אברהם [illegible] ביום ט' הוא [illegible]
[illegible] פעם א' בין עיי"ש · ולא הבנתי · דהא תנא [illegible] ורא"ש [illegible] נראה הכונה [illegible]
ביום ט' לעינוי [illegible] בערב · [illegible] יום ט' [illegible] לעינוי יום [illegible] · עיי"ש ·
ולפי זה אינו [illegible] הכונה בכל יום ט' [illegible] אינה הכונה לעינוי [illegible]
וכ"ע [illegible] על [illegible] ביום ט' [illegible] לעינוי [illegible] עשירי · - -

סנהדרין ריש פרק קמא ר' אבהו אומר דבאורייתא חד נמי כשר [illegible] כל שלום [illegible] הרמב"ם כתב
בסנהדרין פ"ב כתב וז"ל אעפ"י שאין כשר דין פחות משלשה [illegible] לאחד לדון מן התורה שנאמר בצדק
תשפוט עמיתך ומדברי סופרים עד שיהו שלשה ולכם לדון אין דיניהם דין ע"כ והנה הלך כתב ג' ובן קלה
הכ"מ דהא כתב אמרינן בדרב אחא איה לי' בלשנא דאמר [illegible] דיניהם דין והרמב"ם [illegible] אחא
וזה [illegible] לבני אין דיניהם דין והכא [illegible] הלכתא [illegible] דס"ל הרמב"ם [illegible]
הם ודרבנן [illegible] רבנן [illegible] ג' אפילו [illegible] אין דיניהן דין והא דסלקי יהו"ם
דרב אחא איה לי' בלשנא [illegible] רב אחא איה לי' בלשנא ע"ש
[illegible] הלכה [illegible] מן רבא [illegible] אחא [illegible] רב
אחא [illegible] דאין דיניהם דין והא דסלקי רב אחא [illegible] אחר ולא [illegible] גם וודאי
[illegible] כי [illegible] בלשון [illegible] הלכה [illegible] אחר
[illegible] לבלשנא
תורה · [illegible] הרמב"ם [illegible] כר' אחא ולא [illegible] ג' [illegible]
[illegible] · [illegible] כר' אחא [illegible] ג' דבאורייתא ·
[illegible] ע"כ אמרינן [illegible] שלשה אבל [illegible] ולא [illegible] והנה הרמב"ם [illegible]
[illegible] דין [illegible] שלשה [illegible] לפני [illegible] מן התורה [illegible] ג' [illegible]
[illegible] דכתיב [illegible] הוא ודרבנן הוא · דהא [illegible] יהודה [illegible]
[illegible] ג' דבאורייתא [illegible] בלשון [illegible]
[illegible] דרבנן [illegible]
[illegible] דרבנן [illegible] גבי [illegible]
[illegible] זה [illegible] דגם גבי [illegible] ולא
[illegible] ג' אבל אי אמרינן [illegible] כר' אחא דבאורייתא חד נמי כשר [illegible] דרבנן [illegible]
[illegible] אין [illegible] גבי [illegible] הוא ו
[illegible] ג' [illegible] אינו [illegible] דאורייתא [illegible] ע"כ [illegible]
[illegible] כר' אחא · [illegible] דרבנן [illegible]
[illegible] גבי [illegible] דאורייתא [illegible] · [illegible] כר' אחא
[illegible] ג' [illegible] דרבנן [illegible] אפילו יחידי [illegible]
[illegible] ולא [illegible] לר' אחא מן התורה [illegible] דבאורייתא [illegible] ג' ו
[illegible] אפילו יחידי [illegible] אחא · [illegible]

אך לפי אומרו וכן נ״י הר״ן כלם הרי״ף ה״ל בסוגיות ואעתיק לשון הרמב״ם ז״ל דיני קנסות אין דנין
אותם אלא ג׳ מומחין והם הסמוכים בארץ ישראל אבל שאר דיני ממונות כגון הודאות והלואות א
אינן צריכין מומחה אלא אפילו שלשה הדיוטות ואפילו אחד מומחה דן אותן לפיכך דנין בהודאות והלואות
וכיוצא בהן בחו״ל ואע״פ שאין סמיכה בחו״ל לפי שאנו עושין שליחותם של ארץ ישראל עולין
ואין להן רשות לדון דיני קנסות בשליחותן ע״כ · והנה בפרק ג׳ ע״ב ולשון רבינו ר״ל דטעמי׳ דגזילות
דלא וטעמי׳ דשליחותייהו עבדי׳ חדא טעמא הוא ולכן סיים ר״ל דדיני קנסות בעינן מומחין ושאר דיני ממונות
כשרי׳ בהדיוט כגזילות דלא לא בעינן מומחין אפילו בארץ ישראל וכשרי׳ בלא ליכא גזילות דלא כגון בד׳
שורים וכגזילות בארץ ישראל בעינן מומחין ובחו״ל ליכא אע״ג דליכא מומחין עבדינן שליחותייהו כמו
דלפני׳ ואית בי׳ חסרון כיס וכן כתב בהרמב״ם שולחן ז״ל ד״ה שלא מגעיל
כתוספות ב״ק דטעמי׳ דגזילות דלא וטעמי׳ דשליחותייהו עבדינן חד טעמי׳ הוא תוספות ע״ש ופ״ב כלם
הרא״ש ע״ש · והרמב״ם כתב לה בסוף הפרק וז״ל מי שגנב או גזל גזלן דיני חו״ל לארץ
וכתב הכ״מ שם הטעם דטון בגניבה וגזילה לפני׳ עבדינן שליחותייהו בחו״ל ואע״פ ע״ש
ומעתה אמרי נ״י הר״ן כלם הרי״ף דהוסיף הרמב״ם לטעם דשליחותייהו עבדינן אע״ג דהלכה
אחא דבד״ח חד הדיוט גבי שורים וגזילות ג׳ מומחין ואין
הכי לשורים וגזילות ונזקים בחו״ל לזה הוסיף לטעם דשליחותייהו עבדינן · וזה כתוב
ודוק בלשון הרמב״ם לפרש וכתב כגון הודאות והלואות ש״ש אפילו שלשה הדיוטות שדנין אותן ו
לפיכך דנין בהודאות והלואות וכיוצא בהן בחו״ל ואע״פ ש״ש · ובלבד בלשונו תחילה סתם וכתב
בהודאות והלואות ג׳ הדיוטות דנין אותן ולפי״ז בכל מקום אף בארץ ישראל דנין ובסיפא
סיים לפיכך דנין בהודאות והלואות וכיוצא בהן בחו״ל ואע״ג · ולפי׳ דבעינן בחו״ל ואע״ג דלאו
לדון אבל לא בא״י אך הוא הדבר אשר דברנו · דבסיפא נקט כיוצא בהודאות והלואות וכיוצא
כגון ב׳ שורים וגזילות
בהן · והך וכיוצא בהן כוונתו לרבות כל מילי דלפני׳ ואית בי׳ חסרון כיס ולכן סיים בחו״ל
ואע״ג דליכא · אבל ברישא דלא נקט רק הודאות והלואות שוה אף בארץ ישראל דבד״ח חד הדיוט
ש״ש אך בסיפא כולל כיון וכיוצא בהן אף ב׳ שורים וגזילות דבעינן לדון בחו״ל ולזה הוסיף ו
לטעמי׳ דשליחותייהו עבדינן · ולסעודת זה כתוב ויכב בכוונת הדברים ת״ל //
ובזה יובן גם נ״י התוספות בפרק ה׳ ע״א להקשות ס״ל כהמעשה בשליחותייהו עבדינן ואפילו הכי ס״ל
דיחיד מומחה דן אף יחידי ע״ש · ולפי ס״ל מומחין דטעמי׳ דגזילות דלא וטעמי׳ דשליחותייהו עבדינן
חד טעמי׳ הוא ואף ר׳ אחא דלא ס״ל לגזילות דלא ס״ל לטעמי׳ דשליחותייהו עבדינן · בודאי תוספות
לשיטתם אזלו דס״ל דחד טעמי׳ הוא כמו שכתב בהרמב״ם שולחן ז״ל ס״ל אבל לשיטת ר״ל. והרמב״ם ה״ל כלל

ב"ה כאב על חלה גליל מעבר מים מפלגים על הפשרה זו שהוא מעניין שהוא לא יכול לעשות

ול״ע תיבת שלהם וזה לכאורה ק״ל לשיטת מהרש״א דלא הוי [illegible] תורה לכתוב רק וכתבו לו התורה הנאמר ו
ומה״ט יצטרך דיש לו שש תורות דאל״כ הא הדיוט ג״כ חייב כפשוט דמחייב וקדם כתבו לכם וש׳ · רק דגל
רק דאי לא הוי כתיב רק וכתבו לו התורה הנאמר · בוודאי דהוי לעיין בזה אף דיש לו כבר ס״ת
לכתוב כהדיוט הדיוט אפ״ה צריך לכתוב לו ס״ת לשי׳ ושם שלך בעזרה הכתוב הוא לכתוב לו ס״ת ושם
שלך · רק דהוי אומרין אף אי אין לו ס״ת [illegible] מלכות שלך די לו בזה ס״ת לכתוב ושוב ושם שלך
וא״כ וכתבו לו עוד ס״ת [illegible] לקיים ועת״ע ועתה כתבו לכם וש׳ · דבזה הס״ת לכתוב ושם שלך מקיים ג״כ
הס״ע של ועתה כתבו לכם · וא״כ דאי לו כס״ת אחד לכך צריך לכתוב שלהם להורות לעשות להיות לו
שני ס״ת · וא״כ ועתה הרמב״ם דבזה הס״ת לכתוב ושם שלך מקיים ג״כ הס״ע של ועתה כתבו לכם
באו״כ הדבר הנוש׳ הנל לורתי [illegible] ושלום ·

בענ׳ ואיבעי האי לורת ואי דבל שי׳ · והנה המהרש״ל מוי פריך למא ס״ת לאורך ס״ת יחידי הוא עולה
רק כמין קמ״ע · ומהרש״א הספים לגוש׳ זה עיי״ש · ולכאורה נ״ל [illegible] · והוא במהרש״א הל״נ על ה
המהרש״ל דרבים לפרש דר׳ שמעון ס״ת דששם אות להורות להשתמש הרבים כפשט לשי׳ ברבים [illegible] כ
כדי להש׳ ראוי להשתמש בה קמ״ע ועוד זה הלשון המהרש״א דהך דלא לא צריך בגמרא · אלא על הני נמצא
אירתא להעלות דהיינו על ר׳ שמעון שלנו לדרוש דששם תורה אות להורות על ב׳ תורות דלמא אין ל
לשלך רק חד תורה ושלהם אות להורות להשתמש ברבים [illegible] למא ראוי לקמ״ע · רק אחר הציון
לכן משום דהת״ק סל״ל מר׳ שמעון דהת״ק ספרי תורה שלהם פירושו הוא כתוב הראוי להשתמש
אבל ר׳ שמעון לא ס״ל הכי ומפרש [illegible] כתובות שלהם ולכך ספרי דרבים שלהם פירושו לשנים ורבים
גבי [illegible] [illegible] וא״כ לק״מ על ר׳ שמעון דלמא שלהם אות להורות להשתמש
הרבים כלל כקמ״ע · דר׳ שמעון לא ס״ל הכי ומפרש ספרי שלהם על לשון לשני הרבים כי אם דשלהם
פירושו שנים [ואף דהת״ק הקשה על הת״ק שנאמר [illegible] של [illegible] דגלות ראוי זה הי׳ [illegible] פירושו
לשון שני זה [illegible] עוד [illegible] להקשות על דברי הת״ק [illegible] הראוי [illegible] אף
[illegible] דיוקא [illegible] ופרוש שלהם פירושו לשון [illegible] שנים [illegible] לשון [illegible] רק להת״ק דהוי
שלהם על כתב הראוי להשתמש · אפ״ה הוי [illegible] דהת״ק ספרי שלהם דפירושו הוא לשני לפי אירתא להעלות
שלנו לו ודרוש כתב הראוי להשתמש דלמא שלהם אות להורות על שני כתב רק [illegible] ולא על שני כתב עברית
ואשורית · ובפרט לפי׳ מהרש״א כפירושו אינו להעלות על עזרא [illegible] שלהם הכתב והכתב [illegible]
[illegible] להעלות רק [illegible] לכתו וחננו [illegible] · ותירץ בזה לא הוי [illegible] בעזרא [illegible] על רק
[illegible] וכתבו לו שלהם תורה כתב הראוי להשתמש · ועל זה ק״ל [illegible] עזרא על [illegible] שלהם
[illegible]

ואגב

ולפ"ז הי' לנו לומר בהלכה כר"ג דר"א ביחיד ורבים הלכה כרבים אלא כמ"ש ערלה סתם ושמי' היא בחבל נוהג
בכל מקום · ואה"כ אם אנו אומרים בזו סדר [למשנה אף] כמ"ש סדרים ומ"ש ערלה עלייתי נודם ומ"ש עירובין ואה"כ ה"ל סתם
ואח"כ מחלוקת ומשולא אין הלכה כסתם והי' לנו לומר בהלכה כרבים דהיינו ר"ג דר"א אלא דאין זה לבוא בלשון ב'
כתשי סדרים ג"כ אין סדר למשנה ומ"ש עירובין עליית תחילה ואח"כ ערלה והלכה כסתמא בערלה לחומרא וגם
היא מחלוקת הפוסקים לם כמ"ש רבנ"ג עיי"ש – ומ"ש דהכא נשאם ראי' להם · דהכא עלה מאי אולי
דההיא סתמא שההיא סתמא ברבים עדיף ומ"ש ר"י בההיא דמ ואי גיא ושון בברייתא אחרונה הדר
רבי וסתם כשבן דמדינן כוותי' ע"ש · ~~[illegible]~~ ובקצוות דף ב' עוד הל"ה התוא בר' יוחנן בס"ל הלכה
כסתם ולאם היכי באותה רבי סתמי בסתמי כיון ר' יוחנן ראוי סתם לחבר בו רבי לכסוף ע"ש ואם
הכא בנדה סתם ושמי' הוא כר"מ ומינהרון סתם ושמי' כשכן אמרי' הלכה כסתמא דמינהרון במסדרין
במוגאי היא ע' לחבר בו רבי הואיל ברבים הוא אמרי' סתמא בך הלכתא · ואה"כ הרם ג"כ בסתמי' ב'
בערלה הוא כר"א ושמי' בעירובין הוא רבים אמרו סתמא ברבים עדיף ושמא בעירובין הוא יחיד
לחבר בו רבי הואיל ברבים הוא · ולוכא לומר בשתי' בעירובין לא חשוב סתמא כיון דנחלק בשתי'
דר"א חולק · זה אינו דבריו כיון שאמר ר"נ ככל סתמא ראיה כו"ה [illegible] ושורבי' ר'
המסורי' אלא ב' ר' יהודה חולק כיחידא ואמר אם לא היה [illegible] אסורה [illegible] סתמא קון בגלות
לאין רבים וזה ברור ונכון לפע"ד

ומכאן יל שאין סתמא דבריו כי [illegible] לומר דאין בגמ' כתשי סדרי אין סדר למשנה ה"ה כתשי סדרים
[illegible] סדר למשנה והרמ"ש חולק עליו כמ"ש ערלה וכמ"ש עירובין ע"ש · דהא בקצוות אמרי' הכי
היכי דחבר רבי וסתם דבריו כשלם אחרונה הלכה כסתם דאחרונה אף לר' יוחנן ע"ש ~~[illegible]~~
ואה"כ אלא בזו סדר למשנה הרי סדר [illegible] נשאר נודם ומ"ש [illegible] נדה ואה"כ נדה הוא סתמא דבתרא והלכה
כסתם בנדה ואלא בסדר [illegible] ס"ל לר' יוחנן לעולם כסתמא [illegible] הואיל בסתם סתמא הוא [illegible] יחיד גב
אינו [illegible] דר' יוחנן ~~[illegible]~~ דכוין הלכה כסתם [illegible] הוא כיון דרבי גופי' סתם [illegible] הלכה [illegible]
ע"כ דברור בהלכה כן ואה"כ ר' יוחנן [illegible] רבי [illegible] כן
נשה לפסוק כן [illegible] ברבים [illegible] כמ"ש נדה בהלכה [illegible] ר' יוחנן [illegible]
אלא [illegible] סדר [illegible] אין סדר למשנה

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

סנהדרין דף כ"ה ע"א תוס' ד"ה [illegible] ואוכל קיים · תוס' בד"ה [illegible] בספחים דף [illegible] ע"ש עיין לעיל [illegible]

והנה ר"י כתב כאן בשם [illegible] [illegible] גזירה לוה דשייך [illegible] לפירות והלוקח [illegible] כמו אותו [illegible] דרב נחמן ע"ש

אלמא [illegible] דברי רש"י דבלא רב נחמן לא [illegible] זמורות [illegible] [illegible] ולפי' דלהרי"ף [illegible] קיים [illegible] ליפה [illegible]

[illegible] ני' לריפה ואתא רב לומר זמורות וכ"כ ר"י [illegible] בספחים [illegible] בספחים [illegible] על [illegible] [illegible] ועל הפרק

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זמורות [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible]

והברייתא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] · דהא על [illegible] [illegible] או לאו [illegible] [illegible] ואוכל

קיים ואו לפירה היא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואוכל קיים [illegible] לריפה

ואת"כ [illegible] [illegible] [illegible] נחמן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לריפה [illegible] לריפה [illegible] לא [illegible] [illegible]

כבור [illegible] יפה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] אתרוג [illegible] כבור [illegible] ע"ש · והרי [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] היא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] נחמן כבור [illegible] יפה [illegible] או לאו [illegible] [illegible] ואוכל קיים לא [illegible] לריפה [illegible]

[illegible] [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הברייתא [illegible] והוא [illegible]

אך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לריפה [illegible] [illegible] [illegible] · ואת"כ

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חבלי זמורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] חבלי זמורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואוכל קיים [illegible] [illegible] לריפה [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואוכל קיים [illegible]

לריפה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לריפה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חבלי זמורות · אבל [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואוכל קיים לא [illegible] לריפה [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · לא [illegible] [illegible] · [illegible] על חבלי זמורות

[illegible] רש"י [illegible] [illegible] חבלי זמורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לריפה [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] חבלי זמורות [illegible] [illegible] דרב נחמן · [illegible] על רש"י ·

· והמהרש"ל [illegible] [illegible] על רש"י [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חבלי זמורות אבל [illegible] נחמן לא [illegible] חבלי זמורות [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] וחבלה זמורות [illegible] [illegible] [illegible] נחמן [illegible] [illegible] [illegible] ע"ש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] נחמן כבור [illegible]

[illegible] יפה · [illegible] [illegible] [illegible] חבלי זמורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יפה [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חבלי זמורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] יפה [illegible] [illegible] · אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זה

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יפה · [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חבלי זמורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חבלי זמורות [illegible] [illegible]

[illegible] יפה · אבל על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יפה · והוא

[illegible]

כלומר נ' השה"ב בה.ל.ק מעורה נקרה ט"ט לא ה.ל.ק דבש אפשר שלום בלדופן [illegible] ונ.ל.ק [illegible] דבקו' לדופן ממש ,
ומאור לק"מ בהיתר [illegible] דבקה בש אפשר הוי לדופן ממש דהא [illegible] [illegible] כעין [illegible] באונא קיים הוי רק בלמ.ו.ל
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דלא [illegible] [illegible] אפשר [illegible] לדופן ממש הוי אבל אינו [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אחרינן [illegible] [illegible] הוא [illegible] אפשר לדופן [illegible] באונא קיים הוי . והיינו [illegible] [illegible] לדופן
כל הדופן לדופן ממש הוא אחרינן [illegible] גם כבש אפשר הוי לדופן ממש . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אפשר [illegible]
דבקו' לדופן ממש . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דבקו' לדופן ממש [illegible] [illegible] [illegible] לדופן כל
הדופן לדופן ממש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לדופן [illegible] באונא קיים [illegible]
[illegible] לדופן [illegible] מעורה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דבקו' לדופן ממש . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בש אפשר
הוי בדופן ממש דלא [illegible] [illegible] מעורה [illegible] [illegible] [illegible] קיים [illegible] לדופן גם [illegible] בש אפשר [illegible] לדופן ולא
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אפשר הוי [illegible] [illegible] באונא קיים [illegible] [illegible]
[illegible] מעורה [illegible] [illegible] [illegible] אותם ולא [illegible] הא [illegible] [illegible] קיים [illegible] [illegible] . זה אינו [illegible] [illegible]
[illegible] מעורה [illegible] באונא קיים [illegible] לדופן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בש אפשר הוי [illegible] קיים [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אותם [illegible] גופם . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בש אפשר הוי לדופן ממש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מעורה [illegible] [illegible] [illegible] אותם [illegible] [illegible] ,
[illegible] הא [illegible] . [illegible] [illegible] היא לדופן ממש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] היא גם [illegible] [illegible] בש אפשר
[illegible] ולא [illegible] מעורה [illegible] [illegible] [illegible] לדופן ממש [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible]
[illegible] מעורה [illegible] [illegible] [illegible] בדופן ממש אבל [illegible] [illegible] [illegible] אפשר באונא קיים [illegible] לדופן אפשר [illegible]
[illegible] מעורה [illegible] הוי באונא קיים [illegible] לדופן [illegible] [illegible] זה לא [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בש אפשר [illegible] לדופן ממש [illegible] [illegible] לדופן כל הדופן לדופן ממש הוי . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אפשר [illegible] לדופן ממש דלא [illegible] לא הוי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יפה . [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] באונא קיים [illegible] לדופן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בדופן ממש
[illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] יפה [illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible] [illegible] ואחרינן דהוי לדופן ממש
[illegible] לדופן כל הדופן [illegible] [illegible] בש אפשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יפה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לא [illegible] [illegible] יפה [illegible] [illegible] [illegible] יפה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בדופן ממש
הא [illegible] הספרא [illegible] היא [illegible] לדופן [illegible] לדופן ממש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לדופן כל הדופן [illegible] כי אם לדופן ממש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יפה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] מעורה [illegible] [illegible] [illegible] באונא קיים [illegible] . [illegible] [illegible] לדופן [illegible] [illegible] [illegible] יפה

דהיינו

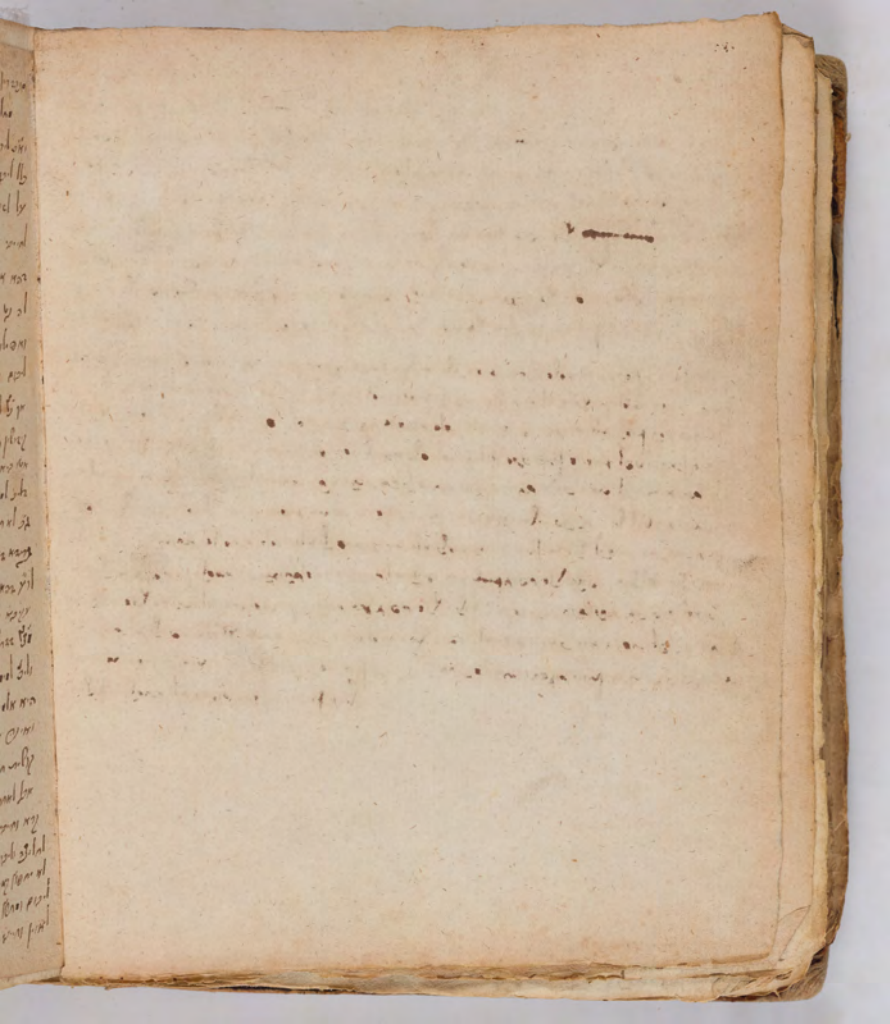

לשבועות דף כ"ז. בתוספות ד"ה ממון שאני [illegible] ונשבע שלא [illegible] וכ"ש בהד"ה [illegible] כשהמשביע מחייב לבועה בהפסיד וכו',
[illegible] נפילה [illegible] דבל זה [illegible] הוא ע"ש . ונראה [illegible] פלוני ולהכן [illegible] ב
[illegible] מן היתומים בהפסידן [illegible] על היתומים . ודאי דלא שייך לומר כלל טעם והפסיד
ממון המשביע [illegible] הן יתחייב ממון חבירו [illegible] שלא [illegible] תורה . [illegible] להפסיד בטעם ב
הדבר [illegible] אלוהו [illegible] באין [illegible] אלוהו [illegible] תורה
ואם [illegible] לבועה בו על הפלוה [illegible] ולא הי' יכול להשבע הי' מפסיד אך [illegible] ב
אלוהו [illegible] תורה ומפסיד הפלוה . [illegible] זה אי [illegible] סברא [illegible] הוא כשהמשביע אינו יכול להשבע
[illegible] אבל אותו [illegible] דלא [illegible] חייב המשביע לשבועה או הנשבע לבועה ואי להשבע משלם הנשבע אין טעם
[illegible] לומר [illegible] בבאלוהו [illegible] תורה . הא אך אי [illegible]
המורה [illegible] ולא הי' הפלוה יכול להשבע משלם הנשבע ולכך [illegible] התוספות והביא [illegible] סברא [illegible] הוא
כשהמשביע אינו יכול להשבע בהפסיד המשביע [illegible] ועי' [illegible] [illegible]

אבל לכאורה [illegible] להכן כל [illegible] התוספות [illegible] [illegible] [illegible] בהלוואה [illegible] סברא [illegible]
[illegible] ולא ידענא [illegible] . והוא בתוספות בב"מ דף ה' [illegible] דההיא [illegible] לא
ידענא [illegible] ובחלוק [illegible] לבועה [illegible] לבועה [illegible] עליך
או [illegible] הוא [illegible] ולכך לא [illegible] ע"ש . [illegible] דבחלוק לא
הוי [illegible] שאני [illegible] כיון דהוא [illegible] להשבע ולשמא לא [illegible] ולכך [illegible]
[illegible] ואם כן לכאורה [illegible] אינו יכול להשבע [illegible]
[illegible] ע"ש [illegible] [illegible] [illegible] פטור [illegible]
ואם [illegible] הכא [illegible] חזרה לבועה [illegible] חזרה [illegible]
בחלוק דלא הוי [illegible] כיון דהוא [illegible] להשבע [illegible] ב"כ חלוק מפסיד [illegible]
[illegible] לא ידענא [illegible] אינו יכול להשבע [illegible] . ובאמת [illegible] ולכך [illegible]
טעם אחת על [illegible] בחלוק [illegible] שלא [illegible] ע"ש . אבל [illegible]
[illegible] . [illegible] ב"מ [illegible] הלה [illegible] חזרה [illegible] חזרה [illegible]
הא [illegible] אינו יכול להשבע [illegible] מפסיד [illegible] לא יכול להשבע [illegible] חלוק
[illegible] הפלוה [illegible] לבועה [illegible] כיון להוא חלוק [illegible] חייב [illegible]
לבועה [illegible] להשבע כיון [illegible] חלוק [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ודאי מפסיד [illegible] חזרה [illegible] לה . [illegible]
[illegible] להשבע [illegible] כיון [illegible]
[illegible]

למיעוט בקל להוציא כהנים בעל כל בעבודה של זאת ש׳ . ונראה לתרץ קושית התוספות . דשיכין להקין להם ל׳ בכהנים חסונא
אלה להם הריב והורה בבעלי מומים דשיכין לעבוד . דסבר ולפי׳ בקצה דשיך להן לעבוד בכהנים ולהעלה להפיס
ויעמוד העם על פלה . אך לרבנן דס״ל דאיך כהולות בין דשיכין הקצה לעבוד נראה . דאין ויעמוד העם על פלה לא
למען רק תפילה נפר בין . דלא כתיב ולעולה לשפוט העם . ולשפוט בזיון גמר בין דס״ל ר״ל . כסנהדרין בן לב׳
עם עין לא . ולהני דשיך לדבום ואלה להם הריב והורה באיך כהולות בין דשיכי לעבוד הקצה . ולאקלה רק .
להבן קרא בויעמוד העם על פלה . בשלמ מן אלה להם הריב והורה בקצה דשיך לעבוד . בא׳ מן אלה להם הריב
והורה הני מומין ל׳ על מסתבר בזיון נפר בין בוונא לכן דשיך הני מומי . גם כלמ״ה דשיכין לקרא בויעמוד
העם על פלה כס״ל המנרתי כפ׳ ויחשו והורה בירשו ה׳ סותם לכל העם עומדים אף פ׳ ואם לו בין ודשיך
כהנים לעבוד . ולכן הוכיחו ירשו עין לא כמורתי . והנה תוס׳ הקשו דלא הא דנקט אלקים ולא כל בעבודה של . ונלים יה׳
דעדים דשיכין לעבוד . ודשיכין לרבנן אם כן לא נירם אלהים דלע לו . ודשיכין לומר בעל אחת והורה באחרי כעדים והורה
לפני דבלאו על׳ . בב׳ דעיכין דקרא בועמדו לפני אלקים אחרי כעדים בלוקא לומר בנלים כהנים לעבוד באותו לא נכלפט
כן לא כלו ועמדו לפני אלקים לרבנן ועמדו אשר להם הריב והורה הקצה לפני אלקים לא באחרי כעדים
ואלה לא על׳ דלא לו . אלא על ב׳ דבהפי׳ . ולפינן הנ״ל דבקרא כהנים ועמדו לפני אלקים בעדים שנאמר
המקרא אלקים והתם כתיב עם לשם עדים יום ובקט . ולפינן כמו בקרא עדים המקרא אלקים הוא הדין התם
בעלים . לשם עדים דס בוונא אלקים ומתרץ ק׳ תוספות הישם ודו״ק .
אך לפי זה נראה לרבנן . אבל לר׳ יהודה דס״ל אם רבים והולים לעמוד כשלה בין סולין . הדר קושיא הנ״ל לבונה
ועל לתרץ קושייתם . נפרש לר׳ יהודה דלדיך אשר להם הריב לגולא אחרים את . ואת״כ הדר קו׳ תוס׳ הנ״ל לבונה . ומה לרבנן
בקל לבועה העדות מנה״ם תשא אותו דשיך נמא בעבר פסול לעדות ולא יומתן אסור על כהנים . מש . ולפ״ל
ניחא דלא נאי הלכ׳ לרבנן בגמ׳ . כה ס׳ יהודה באם רבים והולים לעמוד סולין . ואת״כ אין לנו לומר רק על
אלה דפסולה לעדות בהדר׳ קו׳ תוס׳ הנ״ל לבונה בכהנים אלקים לום כל בקורה של ולעולם באשה שלה לעדות ולכן
דשיכין לקרא בלא יומתן אסור על כהנים והורה בעבר פסול לעדות . ואת״כ . ולפינן לא אלה בעבר כמורה לזה
בלה לה . והקשו״ת לספרא הלכ׳ כאן הולך מנ״ל דלא לו נאי לרבנן דס״ל באיך כהולות בין דשיכין לעבוד
ולפינן גם מקרא באשר להם הריב ופ״ל לעל ולפ״ז מתרץ קו׳ תוספות הישם . ודו״ק ״

יח

פ' שבועת העדות בגמ' למה קתני ר"ל כל כקרבן [illegible] באין עד ספי עד [illegible] . עיין לשיטת רבינו תם בזה
בסימן רח' בסוטה למה לשלוח עדות בקרבן [illegible] כל שאין העדות [illegible] [illegible] אין [illegible] [illegible] ולפ"ז
גבי [illegible] ג"כ [illegible] לשלוח עדות בקרבן [illegible] והגרא [illegible] תנא [illegible] . [illegible] . [illegible] רבי תנא כלאו [illegible] באם כן
נזירה לה [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] באיירי [illegible] [illegible] [illegible] עדות . וזה [illegible] ,

דף ל"ב כתוס' [illegible] [illegible] [illegible] ואת למה ירא [illegible] לבועה יותם [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] ב[illegible] בסימן ע"ה
סי"ק טז' [illegible] לבועה באורייתא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] אינו יודע [illegible] ב' [illegible]
[illegible] לבועה [illegible] [illegible] . ולפ"ז [illegible] באיירי [illegible] ירא [illegible] [illegible] אינו יודע [illegible] [illegible]
[illegible] על [illegible] או על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והוא [illegible] אינו יודע [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אינו יודע על [illegible] [illegible] [illegible] לבועה [illegible] , [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לא [illegible] [illegible] [illegible] .

[illegible] . [illegible] . לשיטת רבינו תם בסוטה למה לשלוח עדות בקרבן [illegible] [illegible] תנא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] תנא [illegible] [illegible] [illegible] באיירי [illegible] [illegible] [illegible] עדותם . [illegible] [illegible] [illegible]
הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים [illegible] אנשים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] , [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible]
[illegible] . [illegible] עדים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עדים [illegible] [illegible] עדים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ולפ"ז [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לעדות והא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] באיירי [illegible] [illegible] [illegible] .
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים [illegible] [illegible] אנשים [illegible] [illegible] עדים [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על פי עדים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים [illegible] עדים
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] , [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אנשים ולא [illegible] [illegible] [illegible] :
[illegible] אחר [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] נזירה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים [illegible]
[illegible] אנשים ולא [illegible] [illegible] [illegible] אנשים ולא [illegible] . [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
נזירה [illegible] . והא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים [illegible] [illegible] על פי [illegible] עדים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ולפ"ז [illegible] [illegible] [illegible] על פי [illegible] עדים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים [illegible] .
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אנשים באיירי [illegible] [illegible] . ונזירה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

אנשים וכו' · ובגמרא לגירסא אחרת ה"ז בגמרא · כי בגמרא · אומרים לא ולפי כך כי כן הגירסא לפנינו ה
הכתוב ר' חנן נמי ר' יוסי והרמב"ם ועמדו שני אנשים מיעוט אנשים שנים וזה ת"ל שני מופנה לגז"ש ולדון היינו גזירה שוה נ
נאמר כאן שני ונאמר להלן ויעמדו שני אנשים מה להלן אנשים ולא נשים וקטנים אף כאן אנשים ולא נשים וקטנים
הרי לפרש לשון האלה מיעוט עדים אין אלה בעדים (כן נראה אולי ר"ל למוציאי עדותם) ר' יוסי כך [illegible] אומר ר' יוסי
נאמר כאן שני ונאמר להלן ע"פ שנים עדים מה להלן על פי שנים עדים אף כאן עדים וכו' · הרי [illegible] הרבי ר' יוסי
ועמדו שני אנשים כן ולאמר לא אנשים ובלא [illegible] מהר"ם ז"ל ה"ל ·

דף מ"ט [illegible] אמר לשמור [illegible] אל"ז נבלה הוא לפרש או נבלה [illegible] והשעם לאין כאן [illegible] ולכך
פטור [illegible] לבורה · [illegible] בבא [illegible] כאן [illegible] בזה הוא לפרש או נבלה הרי [illegible] כאן והעור של ה
בנבלה
הבהמה · להוא הגלים ועליו לפרש ואומר לנבלה · הרי הגלים מפסידין העור · [illegible] בווא ראיה [illegible] ג
והנבלה
[illegible] וכו' [illegible] לפי [illegible] כך הוא ג' [illegible] תנא [illegible] ותנא [illegible] ותנא [illegible] כל שני [illegible] כיה ן
לכופר [illegible] אם [illegible] בנבלה [illegible] הוא [illegible] של [illegible] ולא שני בלוי לזה פרושה [illegible] ה
הלך בבא גלים [illegible] בנבלה ושל [illegible] הוא [illegible] · אבל [illegible] לפרש [illegible] לנבלה · אם [illegible] הנלה
נבלה והעור [illegible] כאן [illegible] בלא שני בלוה פרושה · [illegible] לא [illegible] לא [illegible] כן [illegible] בלם ב
כתיב כי הוא גם · אבל [illegible] [illegible] [illegible] על לפי [illegible] ו[illegible] ··

בעל"ה עכ"ל נראה הכל סוברים דלטענת חלוק על השטר בהודאתו [illegible] אלא כגון שטענם חלוקים, נ"ל ד' לשיטת
הסוברים וכן פסק בש"ע בסי' ע"ה סעיף ר"ג וכהנ"ל אם טענו כסף על פי העד כגון פלוני אמר לי
לפרעון [illegible] והוא כופר והביא העד שלקחו לשבועה באמונות כאלו הי' טוען ברי, ודווקא כשהעד לפניו
אבל אם אין העד לפניו לא מיקרי טענת ברי, [illegible] הטור [illegible] הסמ"ע [illegible]
לטענתו [illegible] כי כאשר [illegible] נאמנו על הפרעון והבעלים אינם יודעי'
אם נאנס או פשע בפרעון. והשומר הוא חלוק אז אומרין משאו"ל ונעשו ~~[illegible]~~ הבעלים כלי לשבועה. ומערכם
[illegible] והש"ס [illegible] כשיהם חלוקים והוא [illegible] בתוספות [illegible] והש"ס [illegible]
[illegible] כשטענו כסף על פי העד כגון פלוני אמר לי לפרעון [illegible] או פלוני אמר לי שאתה
הפקר אצלך [illegible] והוא כופר. והלוה או הנפקד הוא חלוק, ומערכם אלו הי' כא העד לפניו הי'
זה מחויב לשבועה באמונות והוא חלוק ואומרין מתוך שאינו. ונעשון הבעלים כלי לשבועה כלל. אם
עליו שאין העד לפניו אין עליו כלל טענת ברי ואינו מחויב לשבועה כלל, ודברי [illegible]

דף הגמ'   פירושי תוס' נדה   דף [illegible]

כט ע"ב [illegible] — קש"ר

ובדברי הב"ח [illegible] — ש"ם

כג [illegible] — קע"ך ע"ג

כד [illegible] — קפב

כז [illegible] — קפא

כט [illegible] — קפ"א

מה [illegible] — קפג

נד [illegible] — קע"ז

נח [illegible] — [illegible]

נט [illegible] — תל"ט

סא [illegible] — קע"ו

סד [illegible] — קע"ז

[illegible] — קפד

[illegible] — [illegible]

[illegible] הרא"ש [illegible] — קפה

ופירושי תוס' עוקצין

בסוף מס' עוקצין [illegible] — קפו

ופירושי תוס' הוריות

במס' הוריות [illegible] — קפו ע"ג

דף א׳ בתוס׳ ד״ה מעת לעת וכו׳ והא ת״ל דכל ספק טומאה ברה״י טמא וכו׳ ויש לומר וכו׳ ונראה הוכחתם לפי הוא דילפינן כל ספק טומאה ברה״י דטמא אף במקום דליכא חזקה דילפינן מסוטה. אך דוחק לעשות הבועל לסוטה וכו׳ תוס׳ בסוטה דף כ״ח ע״ב דבעינן להיות דומיא דבועל לסוטה ולכך [redacted] אמרינן בדאיכא במעת לעת דהוא טהור מטעם דאינו דומה לסוטה עיי״ש והיינו מהר״ם ולכן הק׳ אמאי לא נאמר הלכך לשמאי הטעם משום שהרות על חזקתה וכן להלל עיי״ש. ונ״ל דקושיתם עם קושית תוס׳ הנ״ל וכו׳ בתרא שהרת מהתם [illegible] דאמאי הוי דילפי׳ מסוטה לספק להיות דומה לסוטה דהתם איכא תרי חזקות חזקה ברורה וחזקה שהרות וכסוטה איכא רק חד חזקה ולכך לא ילפינן הכא מסוטה וכמו שכתבו תוס׳ [ועיי׳ במיוחסין דף ל״ה שהוא בתוס׳ ג״כ רק חד חזקה ולא תרי חזקה]

ובזה נ״ל ישוב קו׳ מהר״ם ולכן כתוס׳ שהק׳ אמאי העמד טמא על חזקתה והק׳ דהא לבתר דאיתא ב׳ חזקות ברורה לא ס״ל ג״כ חזקה טמא דהעמד טמא על חזקתה אינו חזקה והוי ספק ולכך בבירור העמד טמא על חזקתה הוי ודאי עיי״ש שבחן בעינן הפירוש הוא לשמאי וכו׳ נראה דילפינן ליכא חזקה דלכך לא ילפי׳ מסוטה להיות ספק קיימא׳ שלום דהכא איכא תרי חזקות חזקת שהרות וחזקה ברורה דהיינו העמד אשה על חזקתה ולכך פריך הלכך לפיר מטמא דדרבא נימא העמד טמא על חזקתה ולא והוי חזקה שהרה כנגד חזקה טומאה ולא הוי רק ספק טמא ודאי אלא טמא ספק ואין לומר חזקה העמד על חזקתה איכא חזקה כלל והוי ספק ולכך בבירור חזקה טמא הוי ודאי. דאם כן גם העמד אשה על חזקתה חזקה כלל ליכא גבי אשה רק חדא חזקה דהיינו חזקה שהרות והדר׳ קושיות תוס׳ לדעתי׳ דהלל דילפינן מסוטה דטמא למפרע שבדקה יהי׳ כרה״י וודאי טמא וכמו שכתב נ״ל במהר״ם ונ״ל ליכא לומר ב׳

וכרה״ר ליכא למילף מסוטה וכן צ״ל בחזקה טמא אינה [illegible] לספק. וה איכא דהא ליכא בין כרה״י ובין כרה״ר טמא ודאי ו׳

באר״ו נראה בספק [illegible] מסוטה דבעינן כמו שכתבו תוס׳ וכו׳ ולכך לא הקשו ראיה כפשיטות דהא ילפינן מסוטה ברה״י ספיקו טמא אף בלא חזקה כמו ספק נגע ספק לא נגע וגו׳ ראי׳ דהוי כסוטה מדאי׳ ואינה רק לשמאי ולהלל כרה״י וכו׳ ובעינן דומיא דבועל וכו׳ ליכא דף כ״ח ע״ב תוס׳ כמו שכתבו ולכך לא ראיה מהכא ראי׳ ספק נגע ספק לא נגע דהתם ליכא בין למפרע ובין להבא ולכך ליכא ראי׳ דף ספק נגע ספק לא נגע ולכך דדבקן כאשה. ולפי׳ שאני מסוטה ואף דשאני הוא למפרע. מ״מ דאין חילוק בין למפרע ובין להבא ובזה יובן מה שכתבו תוס׳ בחולין דף ט׳ במהר״ם ולכן נ״ל שהלה נ״ל עיי׳ בתוס׳ ריש פרק המרגיש דסוגיא דהתם ר׳

בספק

דספק טומאה ברה״י טמא דגמרינן מסוטה ש״ה א קינוי וכו׳ תנינא טהרה עיי״ש - ובקרוי תפוחין [illegible] כסוטה ג״כ
ל׳ חגיגה כמ״ש תוס׳ וכן בהיינו חגיגה לאיזו וודאי טמאה - וכל עיקר כמ״ש תוס׳ [illegible] ופוסקין [illegible] סוטה
[וכה״ג [illegible] אינה בקינוי הוי לספרק ובעב״ז [illegible] לספרק ולהבא] ואמ״ל [illegible] ג״כ [illegible] סוטה [illegible]
וודאי טמא כעין א״ע באיסור חגיגה כמו בסוטה באיסור ג״כ חגיגה ואעפ״כ עלה ספק [illegible] וגם פלוט

באמ״ר [illegible] ופי׳ בסוטה לטמא לספרק [illegible] [illegible] לא משעה [illegible] - טעם א׳ [illegible] והחסיר בין
דהאיסור ופנים פנין סוטה וספק [illegible] דהמוקל אוהבין ופנים [illegible] [illegible] אסורה [illegible]
ולאו כעין או כקינוי [illegible] בסוגיא [illegible] או [illegible] קינוי לא [illegible]
[וכה תוס׳ בסוטה בר״ה עם כרב אינו דין [illegible]] ולפ״ז [illegible] [illegible] להחסיר ולספרק אין [illegible] והוראה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שבת [illegible] [illegible] לספרק - טעם [illegible]
[illegible] בקינוי דווקא בסוטה ורש״י תוס׳ בסוטה [illegible] עם כרב [illegible] [illegible] בסוטה [illegible]
[illegible] וספק [illegible] ובנוסח וודאי [illegible] וספק [illegible] לספרק [illegible] ולא [illegible] ולפי׳ בסוטה [illegible]
לסוטה [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] לסוטה עכ״ל - ולפ״ז אין הטעם [illegible] בין
לספרק ולהבא [illegible] והוראה כי אם [illegible] ביאה [illegible] סוטה ולפ״ז אין [illegible] בסוטה בין [illegible] ובין
והחסיר - ובזה [illegible] תוספות [illegible] טעם [illegible] בין לספרק ולהבא [illegible] [illegible] לסוטה [illegible]
[illegible] והרמ״ה ז״ל [illegible] [illegible] הש״ס לר׳ שמעון [illegible] כרבי [illegible] טהור [illegible] ובעב״ז [illegible]
סוטה בהגורה שטהרה [illegible] [illegible] [illegible] לסוטה ואין [illegible] בין [illegible] בין [illegible] והחסיר ובעס [illegible]
בר׳ שמעון [illegible] [illegible] בסוטה [illegible] לסוטה או [illegible] בין לספרק ולהבא [illegible] ג״כ [illegible]
ברה״י [illegible] וודאי טמא וגם פלוט - [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] ובעס [illegible] עיין
כטעם ראשון [illegible] אין [illegible] [illegible] והוראה אבל [illegible] [illegible] ולמה [illegible]
אבל [illegible] טעם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הש״ס לר׳ [illegible] [illegible] [illegible]
וספק [illegible] [illegible] [illegible] ערום [illegible] [illegible] [illegible] ולכן [illegible] לא [illegible] ר״ש
[illegible] חגיגה [illegible] [illegible] הש״ס [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] חגיגה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הלכה [illegible] לה בסוטה וכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולאחר
[illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לספרק [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible]
[illegible] לספרק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אין [illegible] לספרק [illegible] [illegible] [illegible] לסוטה ולא [illegible] והוראה [illegible] [illegible] הש״ס [illegible] [illegible]

ומעולא הוי חציצה בתלוש שבאמת והוי פסול · והשהר״ש הנ״ל בהוי חציצה לאיזה מכוררת ובמקוה מחוסר
אמת
המים [illegible] · והיינו באמת כתרון [illegible] גאות הן בדברי הרוקח בחיבורו לס׳ ניבורון דף ד׳ ע״ש דמיון בוודאי
כנקה בטהרות אין להם לום חציצה ונפקו טהרות מחוברים וזה בתרומה וכן אומרין כמ״ש באיזהו ובודאי נגע
ולא אמרינן כיון חבורי טהרות אלא כיון שפין מגע עליו לטמא ולא נגע · והביא ראי׳ מתני׳ בנגע ה
בקרש שלא מקיר המקוה טמא ברוב שאובה ושהם ולד ולמה לא אמרינן כמ״ש חציצה דביה ואומר אוקים מעיקר
שאובה שאין להם ולד לחבורי ביה לשום טהור אלא מכיון בהו׳ באיזה מקוה [illegible] ל׳ ביה מחוברי׳ והגליא
ותרוץ זה נמצא בג״כ בחיבורו הרוקח״ע עירובין והוספה מן דברי רש״י ע״ש

בבמ״ה אבריהא העבר מקוה על חבורה · ועל כרחם לשם המטבן היוג׳ אך להלן באופן א׳ · אומר ירושלמי ו
לומר לפמ״ש מהולא לשימת תמ׳ שמחלק בין לספרע בין להביא בס״ל לס״ה לכן בלוקחין במקוה מכבי ט
טמא שלום בעלאו לספרע כשומעו ובודאי היכי דליכא חציצה ולכך הקלה הסוגין ג״כ על ר׳ שמעון דאמר תולין א
דמאי לא מטמא ובודאי שלום בעלאו לספרע כלאו שומאות ע״ש · ואפ״ה נמ כאן הקלה לפי אך
להלן אדרבא העבר מקוה על חבורה ולכ׳ לשמר בחציצה בהעבר מקוה על חבורה אינה חציצה כל כבשי עלאו ו
והגי׳ ספק ולכן מצרוף חבורה טמא שעלה ובודאי שלא״ב כשלם לכ׳ חבורה טמא נשאר בספק · גם
באו״ב גם חציצה העבר אשה על חבורה ג״כ אינה חציצה דלשיטת הסוגין חבורה אשה וחבורה מקוה ספרתו עיין
ואפ״ה דלי״ב בשאלה חציצה כל ה׳ שהראו׳ לשיות ובודאי טמא בהרבים עלו לספרע כלאו שומאות היכי
דליכא חציצה ומשאי הוי להלן ספק · ונכון · ואין להקשות מה שעלה הם לשמאי דלמא חבורה אשה חבורה מעלי
היא וגם חבורה מקוה חבורה מעליא היא רק באיזהו ג״כ חבורה טמא ולכ׳ הם חבורה טהרה והוי ספק ועלאו תחיים
במקוה
כלאו שומאות כיון דליכא חציצה · זה אינו דהא במקוה עיקרו בכלות הרבים טמא ובודאי ופרה״ר
לא״ה בעלאו כלאו שומאות כלאו שומאות גופא ברה״ר ספקו טהור
ועי״ל לפמ״ש ועל כרחך בודאי זה הוי חציצה מעליא בתלוש שבאמת בין הי׳ לספרע וכ״ש כשלם כל
השומאות כלאו שבאמת וכפי׳ כבתמכות בדף ע״ה בנפצא כם שומין ועובדה כבית אמה על האם להפנא
ראי׳ ע״ש במקום עצר ס׳ · ספק שלג׳ אינו צריך שלום הרחוק בתלוש שבאמת · אך כל זה הוי ב
דליכ׳ עמו חבורה כגון הרבה אלה כ׳ דאיכ׳ עמו חציצה כגון הרבה כמו כאשה דאיכ׳ חבורה כגון וכן
בנגע כא׳ כלולה דאיכא חבורה חי עמו לא אמרינן · וזה ברור · ועיקרם צריך לפרש מקוה בשמא ובודאי
דאיכ׳ לשמר בחבורה מקוה אינה חציצה כל דבר · בדאו״ב גם חציצה ~~[illegible]~~ ג״כ אינם חציצה כל והוי לן לומר כל
דאשה
כל השומאות כלאו שבאמת לחבורה מעליא וכן הי׳ לספרע ולהיות ובודאי טמא · וצריך הלס״ אך להלן ·

בבמ״ה פ״ג חבית ופ״ג מקוה · ולפמ״ש לזה לא אסקה כלו״ה הני חס׳ בלשונות אחרונים · ואיך נת׳ הבא כמס׳ נשה
וכ׳ ל׳ [illegible]

רק״ג [illegible] ומ״ש שהיא שהרגישה למה לא הוכיחו התוספות מדקתני בדיקה עלה תנא ואח״כ מצאה דם ועצמה
טמאה [illegible] שלא הרגישה עדיין כך נעקר ממקורו ולא הרגישה ותירצו [illegible] בדוק בלאים מרגלת לא פלוג רבנן [illegible]
ותירוצא דלא פלוג רבנן [illegible] [illegible] שהוא טהור [illegible] דרבנן התחילו [illegible] או [illegible] בדבק [illegible]
בכל [illegible] ולא פלוגרבנן אלא [illegible] טמא לא צריך [illegible] לא פלוג רבנן [illegible] על דברי תורה [illegible] ועתה
אי [illegible] [illegible] דמתני׳ [illegible] [illegible] בדרגישה או [illegible] ומצאה דם ולא הרגישה [illegible] טמאה [illegible]
כך [illegible] ממקורו ולא הרגישה ולא צריך [illegible] לא פלוג רבנן [illegible] [illegible] הוא [illegible] אינו א
[illegible] [illegible] ומ״ש דה״ה טהורה [illegible] [illegible] כך דרבנן [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible]
[illegible] מרגלת ולא פלוג רבנן [illegible] [illegible] ותנא להוכיח כן כי ההוכחה [illegible] תנא אינו [illegible] כלך
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
וכ׳ [illegible] [illegible] [illegible] התוספות ואח״כ [illegible] [illegible] ולא הרגישה שלכך נעקר ממקורו ולא הרגישה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא הרגישה
טהורה [illegible] [illegible] עד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דם
[illegible] כך שלא הרגישה טהורה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואח״כ [illegible]
תוספות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא הרגישה אינה טמאה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ולכך לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] הרגישה [illegible] ממקורו כך [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] תנא [illegible] [illegible] ותוספות א
אח״כ [illegible] בכתמים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הא כתמים [illegible] דרבנן [illegible] דרבנן [illegible] התוספות
[illegible] [illegible] [illegible] תנא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בכתמים [illegible] [illegible] [illegible] טמאה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] תנא [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טמאה [illegible] לא פלוג
רבנן בכתמים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] ממקורו [illegible] הרגישה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לא פלוג רבנן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולכך בכתמים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לא הרגישה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולכך לא [illegible] [illegible]
[illegible] בכתמים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הוא [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] להוכיח [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הרגישה אינה טמאה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בכתמים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] לא [illegible] רבנן בכתמים ולא [illegible] להוכיח [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] התוספות ואח״כ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא הוכיחו התוספות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

ונראה דלענין דברי תוס' לרבינו להוכיח דאשה טיגנה ביצים שנמצאו והוכיחו כן מהגמ' ולפה והם כל החרדה הגאתי ב
דאשה אי נימא דאשה טיגנה ביצים לבינים היינו דווקא אי עיסה בטהרות קודם זו ואח"כ הלכה לגוית אחרות ונמצא
דם אבל אם נמצא דם במקום גויות לעיסה בטהרות כלי סכין דבזה טיגנה ביצים שנמצאו ומתני' נמי איירי דשן ב
חולין ואפי' אף לנמצא דם במקום גויות לעיסה בטהרות ואפ"ה כלי חולין הא מבעיא כא' אמרינן דאף יוצא
בזה הי' [illegible] לבהמות כיון דבמתני' שהוא לחולין רק בקדשים על גבי וכיון שלעיסה בטהרות בגויות כן
וכגויות אחרות אח"כ בבזה דם הוי ספק לנקיות והוי דינו דחולין ולכך לא פלוג רבנן ואמרו בכל ע
עשן חולין לכך הוכיח להוכיח מהגמ' דאשה טיגנה ביצים שנמצאו · אבל לעיל בקושיית בספרי תוס'
דנימא כא' כל·זה טמא אף לחולין וכו' דהוא טמא מדינא עד דמשמע אף לחולין לפיר מה' תוס'
אמרתי דהכא ולכך להבל דאשה טיגנה ביצים לבינים שלה הנה אי נמצא דם בגויות אחרות אבל אי
נמצא דם במקום גויות זו ודאי הוי ספק שנמצאו ואפ"ה מטהרין לחולין אף כה"ג ולכך לפרש
בזה פלוג רבנן והכילו בכל עשן דהא כיון דמדינא טמא לא קיי"ל ונמצא לא פלוג וכו'

ולפי הנ"ל יולם דלכאורה יש הוכחת תוס' דאשה טיגנה ביצים שנמצאו דאו"כ [illegible] לחולין נוסח בטהרת
לבינים דבאשה [illegible] · ולכאורה לנ"ל דבקדשים פרק ה' [illegible] ג' נימוס דר' אליעזר ס"ל שאדם או כל
לכנו לבינן להם ראשון ולטומאה אם נגעו במקום אח"כ מן התורה אינו טמא כלל מן התורה ולעולם לכך
מדרבנן היא · ולפי"ז בלאו נוספה ולבטלו טהרות בגויות זו ואח"כ נמצא בגויות אחרות ואו"כ אף
הי' וודאי בזה"ן הי' מדינא במקום גויות לא הוי טהרות שאף בזה דהשתא טמא לנוספה ונגע בנוספה
ראשון ואח"כ הנוספה טמא לטהרות ועולם הוא אינו טמא מן התורה רק מדרבנן ולכך בספק אי הי' בזה"ן
מדינא או לא הו"ל ספק דרבנן ולקולא ואח"כ באשה אי הי' וודאי לבינה לעיסה בטהרות דאתא דם היתה
טמאה מן התורה לכך החמירו בספיקו ועלו חיוב בקדשים ולא הוכיחו תוס' מידי. [ועי' דבתוס' לא נימוס
דבר נפרא דר' יוחנן הלכה כזה [illegible] לנ"ל לחולין דלא חוני' ס"ל כבר נפרא] וכ"ל דאח"כ אולא כתוס' דאח"כ דם
דרבנן ואפ"ה מטמאין לפרוע ולא אמרינן ספק דרבנן להקל · רק מכתבים [illegible] ראוי' כמ"ש תוס'
דהוא כלכתבים [illegible] מטמא לפרוע לא חולין דרבנן מכתבים אלא מדרבנן כמ"ש ולעיל בזו אינו רק ב[illegible]
בלאו אבל לענין טמא דאורייתא לא נראה להם כחילוק זה

בתוס' ד"ה ואיבעי' אימא כו' קולא כחולין דלפנ"ז לא אש"ה הא דאמר לענין עלה סיני לדבריך עכ"ל · ולא הבנתי קושייתם דהא
לענין אמרינן דבקולא לשמאי אף נוספה נתמא לו לשמאי טעמי' דידי' מלום חוזה או מדגלת שהולים לו הלל
בלשון אחר מפנו עלה סיני לדבריך מ"ש דבכל התורה כולו אמרינן סיני והשיב לו שמאי כמו קשיא סתמי דרבנן
ועלה הא הלל גופי' מטהר לחולין אף כה"ג ואח"כ קשה בקושיית הלל מנוספה לא היתה רק לטמא בקדשים
מלום סיני אבל לחולין לא דאח"כ [illegible] ג' הלל ונפשי' וכמ"ש התוס' ד"ל נדה עי"ש והלים שמאי מלום

ברגלה או שלום חגיגה. הרי הדבר בגמ' [illegible] הנ"ל דלא הוי רק להתיר קרבנות והיינו כפיית והלום לשמי שלום
ברגלה ולא רבא מרבים להתיר קרבנות. ואח"כ זה הגלה הנ"ל [illegible] והיינו [illegible] קרבנות הראשונים
[illegible] ולא [illegible] רק להתיר [illegible] ונז' גלה [illegible] ולא [illegible] שלום [illegible]
[illegible] הראשונים [illegible] להתיר קרבנות [illegible] ראיות [illegible] ולזה לא [illegible]
דברי ורבי' [illegible] ראיותא [illegible] להתיר והלום לו שמא [illegible] להתיר [illegible] ראיות [illegible] שלום
[illegible] או לאו [illegible] [illegible] ראיות [illegible]
[illegible] ראיותא [illegible]
[illegible] הנ"ל [illegible]
[illegible] ומתרצה

בש"א בסוטה עלאו ספק כוודאי. [illegible] דעלאה [illegible] כוודאי [illegible] שלום [illegible] אסורה לבעלה
והא דהוצרך [illegible] בין [illegible] סוטה שלום [illegible] רש"י [illegible] ומתירה [illegible] לבעלה
והקשה [illegible] והי' [illegible] להרמב"ם [illegible] ולכן [illegible]
דאמרי' ספק [illegible] להתיר [illegible] אסור תורה [illegible]
ולכך הרמב"ם [illegible] סוטה [illegible] התורה [illegible] ספק כוודאי
[illegible] סוטה [illegible]

ויקרא [illegible] בתוספות [illegible] טמא [illegible] הרמב"ם ז"ל [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

הרמב"ם ז"ל פ"ק [illegible] וכו' [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ולא יכול לעמוד בפני הרוח ולא יכול לאחוז בימינו שמן ויין שהוא מרפא לחולה ולא יכול לאחוז בו
ולא יכול לעמוד בפני הרוח ולא יכול לאחוז בימינו שמן ויין שהוא מרפא לחולה ולא יכול לאחוז בו
ולא יכול לעמוד בפני הרוח ולא יכול לאחוז בימינו שמן ויין שהוא מרפא לחולה ולא יכול לאחוז בו
ולא יכול לעמוד בפני הרוח ולא יכול לאחוז בימינו שמן ויין שהוא מרפא לחולה ולא יכול לאחוז בו
ולא יכול לעמוד בפני הרוח ולא יכול לאחוז בימינו שמן ויין שהוא מרפא לחולה ולא יכול לאחוז בו
ולא יכול לעמוד בפני הרוח ולא יכול לאחוז בימינו שמן ויין שהוא מרפא לחולה ולא יכול לאחוז בו
ולא יכול לעמוד בפני הרוח ולא יכול לאחוז בימינו שמן ויין שהוא מרפא לחולה ולא יכול לאחוז בו
ולא יכול לעמוד בפני הרוח ולא יכול לאחוז בימינו שמן ויין שהוא מרפא לחולה ולא יכול לאחוז בו
ולא יכול לעמוד בפני הרוח ולא יכול לאחוז בימינו שמן ויין שהוא מרפא לחולה ולא יכול לאחוז בו
ולא יכול לעמוד בפני הרוח ולא יכול לאחוז בימינו שמן ויין שהוא מרפא לחולה ולא יכול לאחוז בו

רי"א

סיני דר' יהודה היא דס"ל באמת לברך לפני הת"ל והוא לשיטתו דאמר לברך אחר הת"ל ואה"נ היכא דליכא היא ו
לא צריך אלא כמ"ש באיכא [illegible] לברך חוב לברך [illegible] והוא כלל בעלמא [illegible] וה"ל [ועי' כו"ל. [illegible]
[illegible]]

תוס' כו"ל לכו עוכו [illegible] ר"ת [illegible] שכבר יוצא [illegible] לא תיקן לברך . ואפשר דלית טעם אחר [illegible] פרק [illegible]
[illegible] לפרעים [illegible] ואיסורא [illegible] ומחמת [illegible] לקולבן [illegible] . [illegible] אפשר לפני [illegible]
[illegible] אול [illegible] והבין [illegible] חוב והוא טעם נכון לכאורה [עי' [illegible]]

והנה [illegible] עוד סברא [illegible] כלבו [illegible] [או לפני [illegible]] [illegible]
[illegible] היינו [illegible] שאין לו [illegible] . [illegible] לא [illegible] ובכן [illegible]
דאמרי' [illegible] אורח [illegible] ואה"נ [illegible] לא [illegible] ובא [illegible] עם [illegible]
בהו"ל [illegible] מסברא זה [illegible] שלא [illegible] עי"ש [illegible] באמרינן [illegible] אורח [illegible] ולא
[illegible] עם [illegible] ולכך [illegible] לו [illegible] ולא [illegible] . אב"ה הכי [illegible]
[illegible] כו [illegible] כי יודע הוא [illegible] היא [illegible] הניח [illegible] ואין [illegible]
[illegible] בהוא [illegible] אבל [illegible] לו [illegible] והאור [illegible] כל [illegible] ועוד כון [illegible]
יום [illegible] לכו [illegible] כי חולה [illegible] לפני הת"ל [illegible]
[illegible] וכן סברא [illegible] לכאורה . ואם סברא זו [illegible] יש [illegible] הרמב"ם [illegible]
[illegible] יש לו [illegible] לו [illegible] לברך אחר הת"ל . ולפני הת"ל [illegible] ואין [illegible]
[illegible] לברך [illegible] אבל [illegible] אינו [illegible] לברך [illegible] קודמות [illegible]
לפני הת"ל עי"ש והראב"ד [illegible] דהא אמרינן [illegible] לברך [illegible] עי"ש . [illegible]
ונראה [illegible] הרמב"ם [illegible] לו [illegible] לברך לפני הת"ל ולאחר הת"ל אין [illegible] באמת לברך
לפני הת"ל [illegible] לאחר הת"ל כי הרמב"ם [illegible] ר' יהודה
אמר [illegible] עי"ש [illegible] דר' יהודה [illegible] לברך לפני
הת"ל ולאחר הת"ל ודר' יהודה [illegible] לא [illegible] דר' יהודה [illegible]
לקולה [illegible] . אך [illegible] הרמב"ם על הרמב"ם הוא על [illegible]
לו [illegible] לברך אחר הת"ל [illegible] לפני הת"ל [illegible] הרמב"ם [illegible]
אמרינן [illegible] . וכן [illegible] הראב"ד על הרמב"ם הוא על [illegible]
לו [illegible] עי"ש . ולפע"ד [illegible] נראה [illegible] לכו [illegible] היינו [illegible]
לו [illegible] לכו [illegible] ודברי הרמב"ם [illegible]
ואפשר [illegible] הרמב"ם [illegible] לברך אחר הת"ל [illegible] אמרינן [illegible]
[illegible] . ולא נראה לי [illegible] לי
[illegible] הרמב"ם [illegible] עי"ש . [illegible] ולא נראה לי [illegible]
[illegible]

אך הר"ן דחית לזה ונצאת לפי לשון ופירוש הגאונים [illegible] להוא כמו בדעת [illegible] והוא הנכון בשום
בפלוגתא דתנאי [illegible] בלבעלה אינן [illegible] דאמר ר"ח [illegible] וקוואה לא [illegible] טהרות וכו' [illegible] הר"ן והחזיר [illegible] כמ"ש
[illegible] הר"ן [illegible] ר"ח [illegible] לבעלה [illegible] ואמר [illegible]
[illegible] טהרות [illegible] היינו שלום [illegible] דפליגא בפלוגתא לבעלה הוא [illegible]
ולפי דרך זה דכתב הר"ן [illegible] דאמוראי [illegible] ואלו [illegible]

הרא"ש [illegible] על רב אלפס [illegible] ואי [illegible] טהרות [illegible] לבעלה ולא בני [illegible] אמר ר
[illegible] ולא בני [illegible] לבעלה [illegible] ראשונים [illegible] עכ"ל והר"ן [illegible] הרמב"ן [illegible]
הא אמר [illegible] לבעלה לא בני קריין [illegible] אמר [illegible] אסורה [illegible]
ונראה [illegible] לבעלה [illegible] ראשונים [illegible] לבעלה ולא בני קריין [illegible] עכ"ל [illegible] והרא"ש [illegible]
הלל אך הרא"ש [illegible] ואמרי [illegible] טהרות [illegible] אסורה [illegible]
[illegible] אסורה [illegible] טהרות [illegible] הר"ן [illegible] לבעלה ולא
בני קריין [illegible] בני קריין [illegible] ראשונים [illegible] אין [illegible] הרא"ש [illegible]
[illegible] לפי [illegible] חברא [illegible] חבירתא [illegible] רבי יהודה [illegible] ולא [illegible]
[illegible] ור' יוסי בר אבא [illegible] לבעלה [illegible] רבי יהודה
[illegible] עכ"ל [illegible] לבעלה ולא בני קריין [illegible] לבעלה [illegible]
כר' אבא [illegible] לבעלה [illegible] בני קריין [illegible] לבעלה ולא בני קריין [illegible]
[illegible] אמר רב יהודה [illegible] לבעלה ולא בני קריין [illegible]
[illegible] רבי יהודה [illegible] לבעלה ולא בני קריין [illegible] ראשונים [illegible] להוכחה
דר' ירמי' בר אבא [illegible] רבי יהודה [illegible] לבעלה ולא בני קריין [illegible]
[illegible] ר' ירמי' בר אבא [illegible] ולא
[illegible] בני קריין [illegible] הראשונים לבעלה [illegible] לבעלה ולא בני [illegible] הראשונים
[illegible] עולה [illegible] קריין [illegible] לבעלה ולא
בני קריין [illegible] ראשונים [illegible] ראשונים ולא בני
קריין לבעלה [illegible] ר' ירמי'
בר אבא [illegible] רבי יהודה [illegible] לבעלה ולא בני קריין [illegible] בין רב
יהודה [illegible] בני קריין [illegible] ר' ירמי' [illegible] טהרות [illegible]
[illegible] ראשונים [illegible] קריין [illegible]
[illegible] רבי יהודה [illegible] ראשונים ולא
בני קריין [illegible] ר' אבא בר ירמי' [illegible] טהרות [illegible]
לבעלה ולא בני קריין [illegible] ראשונים [illegible]

והנה

פ"ב כל היד [illegible] בתוספ' ב"ח ושחתם ביריכם פי' כעין לזמן בית השער יכול לילך ולא עכ"ל וזה הבנתי בדבריהם
בתוספתא בקשיון להבית יכול לילך לם שהשער לי בדיני עד ג"כ שחתם . ודפ"ק דהרא"ש לקמן ז"ל ועלה [illegible]
דהא ליכן רגל הרואה כתם מבואת בדאיך שהצאה בה על ירכה סעום לילך לקא שהשער אינה שמאה בדאורייתא [illegible]
דרבנן ומוקי כתם . וכן מבואר להדי' ברמב"ם פרק ט' שהל"א ב"ד דאורייתא רק כתם דרבנן ואלו הכא בברייתא עד [illegible]
אמרינן דטמאה עדה והיינו בתוס' פ' ונגי כהולא ז"ל דמון דגיל פרקים ועוד [illegible] ל' שבת מאמרות וכיון דגי' נדה כו
תלוים לבתך דבא מנסה מין דגבי כמון לה עיין . ואם כוונתו תוס' הוא על רב לוי בר חייא דהגלה לדף והא [illegible]
אמרו לן לפי דבריו דחוששת [illegible] כדינה עד גם זה רק שהרוחק ודע"ק

בתוס' ב"ח ולסחר פי עי' ש"ס שהרא"ם ז"ל והטורי זהב בס' ק"ג כפון ק"ב חולין מהרא"ם ז"ל ובחידושי ושם האריכתי [illegible]

דף ט"ז ע"ב בתוס' ב"ח כהמה אוכלת פי' שאומר ר"י בשוחט' בהמה מיירי שלא [illegible] ועוד אר"י שלא [illegible]
ותמוה [illegible] בקאיסור דרבנן אמרינן ספק מוצאה מידי וודאי . ואפ"ה יצא בין חבל דבצאתם כתם והנ"ע
[illegible] לשבול אמרינן דלא שלה וספק עלה מוצאה מידי וודאי כתם . כי כלאה אמרינן בכתמים להקל , אבל
[illegible] דרבנן אין ספק מוצאה מידי וודאי . והפוסקי' [illegible] סתמו כדבריו ולא חילקו [illegible]
כתם לס . וכן מבואר להדי' [illegible] דאף באיסור דרבנן [illegible] אמרי' אין ספק מוצאה
מידי וודאי . אך [illegible] ז"ל בחכם [illegible] בחוקות [illegible]
להמה כהמה אוכלת [illegible] ועי' לפי וגם ברמב"ם פ' [illegible] ולא [illegible]
[illegible] לסרול. פ' כי החי . ועי' [illegible] הרמב"ם [illegible] או כבייתא [illegible] דרכו

בג"מ איסור דאו' ורבנן ספק ראתה ספק לא ראתה ואת"ל ראתה . לדעת הרמב"ם והרמב"ן ז"ל בר' יוחנן [illegible] וספק
בדאורייתא [illegible] ז"ל . ואפ"ה נאמר הל' דהוי ספק ספק ראתה או לא ראתה הא אי [illegible]
בדאורייתא [illegible] וודאי ראתה [illegible] להביא הכא [illegible]
[illegible] היינו דהלו' היה [illegible] ג"פ [illegible] לפרול אחר [illegible] ספק דאורייתא
[illegible] אבל לא [illegible] לוודאי ולכך [illegible] ספק ראתה או לא ראתה . וכן [illegible]
[illegible] ודאורייתא [illegible]
[illegible] לה [illegible] ספק הרי [illegible]
[illegible] אפילו [illegible] טהורה [illegible] בדאורייתא [illegible]
וגם הרמב"ם ז"ל [illegible] וז"ל [illegible] וודאי ראתה
[illegible] עליהם [illegible] ולא [illegible] ספק [illegible] אין
[illegible] בדאורייתא [illegible] עליה [illegible]
[illegible] ועוד [illegible] הרמב"ם [illegible] וספק [illegible]
[illegible] היא [illegible] וספק [illegible] ועל זה נאמר הרמב"ם [illegible] עליה [illegible]
[illegible] בדאורייתא [illegible] עליה [illegible] כיון דראתה [illegible]
בראתה [illegible] ספק אי ראתה או לא [illegible] בדאורייתא [illegible]
[illegible]

דף יב אה״ב לא טעמו וסופו הלה דל״ו והא דתנן לקמן בפרק בנות ישראל של והתניה כלם הרמב״ן כתב להדיא ,
ע״ש. והנה רש״י בהאיבעיא׳ נאי מין במין וטעם חייב עשה אז לבו טעמו אבל לקמן איירי לאחר מין בשלישא
מ׳ חיוב עשה אף להבלעו לבו טעמו וסופו ליחה עי״ש וכ״כ הר״ן , וק״ל דא״כ מאי כשלא נמצא על אלו
של אינו פוסל ושלה בפרק הנזיר הכוונות וכרוך אותו עם דין השלמים אסורה אם היא כוונת אותו יום
אבל וודאי הך דפרק הנזיר וכרוך כלפי עבודה היינו לאחר אותו יום והו הנאמן אהרן נשה הלה עליו תנא
אלו כלפי כוונות לאחר זמן אינו חייב עשה בתלמוד באחת ראשונה ואף הוא אין לבו טעמו אלא בנמצא על אלו
הוא תמיד חיים חטאות ובפסח יבו׳ ותם לבו טעמו ובנמצא על עד אלו ודו״ק ,

אך יש להקשות בעיד הר״ן והרמב״ם בדבריהם נכונים דוודאי אם תנאי חכמים הוא לכרוך עצמו אחר תלמודו אין
לבו טעמו כי עיקר הטעם הוא לדורות כיון שכוונתו עצמה ספרא הרגילה אבל אם תנאי חכמים הוי לכרוך
בכל פעם אין לבו טעמו כלל וספרא גו תורה ברמב״ם ז״ל לבו טעמו של לכרכו בסוף כיון לזורע לחכמים
לא תיקנו לכרוך עי״ש . ואפ״ה אף לדוא ג״כ סוף כריתה אין לבו טעמו כי תנאי חכמים הוא לכרוך אחר כל
תלמודו ס״ל אם האשה תכרוך עצמה מיד ליעוד ווסתה אף בזה ג״כ תנאי חכמים הוא. להיות תכרוך אחר
עצמה אחר תלמודו (דאיתא הרמב״ן ושאר אחרו׳ הרמב״ם בסי׳ קס״ו) הטעם בשרך כל האשה לכוונת עצמה לזה וודאי
אח״כ אבל אם תטהר האשה ליום העד ולכרוך מיד ליעוד עצמה בה״ג יצאה ידי חובתה ועד של חולה הכל לא
כחולה גו שה טרפה לכרוך ס״ר וכשבעה הרגילה ולבו טעמו של ודעת הרמב״ן שאינם . אבל וודאי לדברי ר
רש״י ותוס׳ לאחרונים כסוגיא ססוגיא

עוד אחר הלה הו״ה הנאמן נשו והפה כלפי עיר ב׳ ימים וכו׳ הרמב״ם כבר לגבור באם סלסל עצה וכך
ימי ווסתה אף בנמצא על אלו פטור ועשה באונס הוא וכו׳ ההיתר מכרכך כליל ספוק לווסתה עי״ש . ע״ב
שה דמיבעי׳ בתכרוך בשני לחיים בעלה חשאה היינו בע״כ כליל ספוק לווסתה . אבו ברש״י עסיינן
ולליל ספוק לווסתה ונם אין לייך עוד לבו טעמו . ודו״ק ובאורה . אבל נ׳ אליב דשיטת הר״ן להבין כשאם
הכתוב אף בסי׳ קס״ה ובסי׳ קפ״ו כ׳ כלם רבינו שמח בנם אבעי׳ ראשונה וללא ר׳ זירא מר׳ יהודה ס׳ ג״כ
על אחר תלמודו עי״ש . ונם הראב״ד ס״ל כן בהלא על הרמב״ם מר׳ יהודה ס׳ דבעי כמות וכנס אחר רב ס״ל כרוך אחר
תלמודו שלא יהי׳ לבו טעמו של הרי להדי׳ דס״ל כן (והא דהלא הראב״ד מר׳ יהודה ולא מר׳ הונא להלכה ג״כ לרא
לבו טעמו של עולם דנצ״ל כנ״ל הרמב״ן הכאתנו ליעוד דבווסתה וכו׳ מין ווסת אז לבו טעמו אבל אח״כ אין לבו
טעמו לכן הלא מר׳ יהודה דלדעת האיבעי׳ דרב יהודה היא ג״כ על אחר תלמודו בע״כ דוודאי אף על אחר ליעוד
ווסת דאח״כ היינו איבעי׳ דרב הונא ועוד בזה לא ערך כרבינו ר׳ זירא ורב יהודה מזה ש״ד. לאיירי בווסת תוך
ליעוד ווסת ואפ״ה אומר רב יהודה לכרוך שה דבכל אין אסור לכרוך אחר תלמודו ולפי׳ הלא על הרמב״ם ותוס׳
ואח״כ עלה תשמיש אחר ווסתה לאחר תלמודו להל׳ דסגי׳ בחדא מיניהו ולפלוט לאיסורא וכן עיקר אח״כ
בעזרת ה׳ אך

דף נ' כשלקח זהב בפלוגה. התוספות ז"ל נסתפקו בנדרי סלעים או פונן. ומצאתי כולהו פ' האלה סי' ז' ו
שלנו דנתכסה הי' פונן עיי"ש.

דף נ"ה ע"ב כשלקח דם ולא כתם. יעי' הרש"ש זה להלכה והאריך עלי' עיי"ש. והנראה נראה לענ"ד דבזמניהם
כשמעות אבל לשאר דסב"ה דנתר' דלוגין דבגלו ושרו להעלות של [illegible] יסודר עלין ונשיות תוס' הנ"ל
ובזמן הזה רוב פעמים כלבנה דם ... כמוש כרוך א' וכתוס' כ"ה ורגלו בעצמה וזו עתה לא ה
הרגלה רגלים לדבר לכן כתם זה מצלמה ולא עגופה והאריך נ' תוס'.

דף ס"א ע"ב כתוב ... שנוי ונוי של באה"ב כלאי' בכ"כ ... בגד לאשונה מחברו נ[illegible] מ
נ' והשן דברי רש"י היטב. ד"ה לקבורות לדעת הרא"ש וסייעתו כתוין ק"ב בספרו הא דאמרי' בכלאים
דכלאים הרוכסן תכיפה א' אינה חיבור לתכיפות הנ"ג חיבור דווקא כלקלן [illegible] בתכיפה א' אינו חיבור
אעפ"י לקלן אה"ב כלאי' בכ"כ בלא ההשגה היכי דלכתה לה הא בכ"כ אינו רק תכיפה א' ועלה עליון
ולא הוי כלאים בכ"כ ... ומצאתי כש"ג סימן ש"ן ס"ק ב' והאריך הילך נכון בל היכי לשחבר תכיפות של בגד
וחבירו ש"פ ע"י חוט התפירה צריך כ' תכיפות ועלה כי כתכיפה א' וקשר אינו מספיק בל להחוט שעלה
בחוץ על שפת הבגד יתנתק שהר ... אינה דרך כתוס כי החוט הוא דרך דרך ואינו עלין עלין וכפהרה
ינתק החוט היכי שמחבר שני דברים להדבי שאה"ב בכ"כ לאין לה רק דיבוק החוטין לבגד ולא כשהרה ינתק
וכן מצאתי כבר ... הרשב"א. ומעתה אף אם נימא אה"ב לשיטת רש"י הכי וודאי היכי דעבדן
וקשר החוטין עצמם לבגד כמו בכ"כ אף כתכיפה א' ועלה א' הוי חיבור כמו כלאי' בכ"כ וזה לפינן
מיחדיו אבל היכי לשחבר לא חתיכות להדבי' ע"י חוט התפירה לא הוי חיבור כי אם שוע יחדיו ושוי' חדין
ונוין בהיינו אחד יחדיו אבלאי אינו כל א' בפני עצמו ואה"ב חיבור ע"י חוט התפירה לא הוי חיבור ועיין בו.

דף ס"ב ברש"י יום עיבור. ושבולה בן נכסו הרמב"ן ז"ל דאיידי בראות עונת אחת כמו כדמותה כיום ק"ב ללווה ראות אף
הסברא הלזה על פי' זה כיון בראות כאשר כל הפלגות יום הרי נעקרה ראייה יום י"ג עיי"ש ופלוגתא
אלהם הוא מהלוקה. ... כן שורי זהב וכו' וגו' כהנ"ל כמו נקט סעיף מ' י"נ כהנ"ל.

בגמ' לא דכ"ל סמך כרלב"ג. עלה ו' כמבואות בך ס"ב אשרי' בניואין ולקיות [מחוק] פרכי בהיינו
פסקי סתם פוסק
ברש"י מינה הוי חונף לחוורא וכלור בטועה וקוסטות סתם לך כשלקח כרלב"ג דבתלתא מינה הוי חונף דווקא
וכגוכלם כמיבול. ועתן על ... הטעם בניואין ולקיות ... ששני ברש"י מינה הוי חונה
אבל לור הטועה ... פעמים כי ספק ... א' פעמים כי ספק ... ולא לנקבע וחוורא לטבע וקוסטות
כיון בווסתות ... כה ואסורין ... עד שלקבע אלו פעמים עיי"ש [illegible]
ויש להקשות

דף ט"ו ע"א עד כדי קליפה ואין העד כדי קליפה ויקני לה' קליפה ~~[illegible]~~ כו' [illegible]

פסקו הטור והש"ע כגמרא דר' אשי דעד כדי קליפה לחשוב הוי חד אחד והוי כאילו תלוי. ע"ל והגה הביא [illegible] בהא א
אסינא [illegible] אלו קליפה. ובאמת כיון דלא [illegible] תיובתא יש להעמיד דינו של ר' אשי. אך צריך ע"ע לזה אסיני ג
קליפה אם יש לחשוב לזה תירוץ על ר' אשי. ולפע"ד [illegible] לחשוב כך. דמנייפל כדי הא עד כדי כו' ונשאה לפי
רה"ל [illegible] בקרייתא באין עד כדי כיון דמתניתן איירי כל עד כדי עכ"ל תוספות. ומינה כיון דתני בקרייתא ה
לישנא דרבי לחשוב הטעם ותשיח פני' כמו כאלם. ולכן כיון דתר לשון ~~[illegible]~~ קרייתא וכאלם איירי ג
כל עד כדי הד"ל לקרייתא לפרול. והנה לכאורה יש לומר לרב אשי כמתניתן חסורי מיחסרא כמו לר' חסדא
והיינו קאמר זה [illegible] אינו לאחר זמן כי לחשוב טעם ותשיח פני' כדה"מ כלל עד כדי אבל לאין עד כדי וכי לחשוב
[illegible] עד כדי הא [illegible] ליה [illegible] כה [illegible] (ויקני מסוה הוא כן לר' אשי. באלו אין תני [illegible] כי לחשוב וכו'
הא' עד כדי ואין עד כדי ויקני' לה [illegible] כמו כאלם [illegible]) ולפי"ז הוא קליפה כלל כו' הסוגיא לגמרי תוס'
והיינו כיון דקרייתא והאלם נקט חד לישנא דרבי לחשוב טעם והאלם איירי כל עד כדי. והיינו דהל"ל לפרול בקרייתא עד כדי כיון דמתניתן איירי כל עד כדי,
מיחסרא אבל רשוייהו נפרשי כאלם עד כדי ואין עד כדי. וכן הסוגיא הגה לפי' על הא דקא
דלעמיד תירוץ ר' אשי לאחר תירוצו של ר' חסדא באלם לתירוץ דרב אשי. אין אנו אומרי' [illegible] חסורי
מיחסרא והגה לפיר. אבל לאחר לכו דמ"צ כתירוץ ר' אשי וחסורי מיחסרא כאלם. ואף ג
דאין אנו צריכין לכך דהא מ"צ כתירוץ ר' חסדא. ומ"מ [illegible] לישנא דר' חסדא הוי כי לחשוב
אחר באחר אף להעמיד כדה ולרב אשי הוי חד אחד וחשיב אלא תלוי. וקרואה [illegible] כמו כי לחשוב
ועד כדי אסורה על קליפה וחיים לגרלה. ואפ"ה כן דר' חסדא [illegible] ור' אשי. אחר [illegible] כי
אשי בתחלה. ועוד דעדשאה הוא. ולפי נאמר הלכה קליפה לא תיובתא. דהדין של ר' אשי אינו [illegible]
כן כמאי דר"פ ר' אשי. לאוקמא מתניתין דלא חסורי מיחסרא על זה הלכה וכו' לעיל ודו"ק //

ולמעלה מן הכל יש לו מקום בפני עצמו ואינו נכלל בשום אחד מהם ואינו מתחלק כלל ואינו מתפשט כלל ואינו מתנועע כלל ואינו מתחלף כלל ואינו מתחדש כלל ואינו מתקבץ כלל ואינו מתפזר כלל ואינו מתרחק כלל ואינו מתקרב כלל ואינו מתמעט כלל ואינו מתרבה כלל ואינו מתחסר כלל ואינו מתוסף כלל ואינו מתגבר כלל ואינו מתחלש כלל ואינו מתעלה כלל ואינו מתירד כלל ואינו מתחלף כלל ואינו מתחדש כלל ואינו מתקבץ כלל ואינו מתפזר כלל ואינו מתרחק כלל ואינו מתקרב כלל ואינו מתמעט כלל ואינו מתרבה כלל ואינו מתחסר כלל ואינו מתוסף כלל ואינו מתגבר כלל ואינו מתחלש כלל ואינו מתעלה כלל ואינו מתירד כלל

— ולפי שהוא מקום שאין בו שום דבר מן הדברים שבעולם לפיכך אין שום דבר מן הדברים שבעולם יכול להשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו

— ולפי שהוא מקום שאין בו שום דבר מן הדברים שבעולם לפיכך אין שום דבר מן הדברים שבעולם יכול להשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו

— ולפי שהוא מקום שאין בו שום דבר מן הדברים שבעולם לפיכך אין שום דבר מן הדברים שבעולם יכול להשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו

— ולפי שהוא מקום שאין בו שום דבר מן הדברים שבעולם לפיכך אין שום דבר מן הדברים שבעולם יכול להשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו ולהשיג אותו ולהגיע אליו ולהכיר אותו ולדעת אותו ולהבין אותו

דף י״ט בע״ב אלא הכי אי דם טהור ליכא כאן פלוגי ׃ והקשה בספרו דרך [illegible] ופטים דלמא הך ב
קרא בין דם נדה לדם זיבה בנחלקין אם דם זה הוא דם נדה או זיבה . [illegible]
טמאין נ״ל על פסק ימי [illegible] טומאתה ויל״ל קרינן דהוא כזיבה ולא כנדה . והניחו בצ״ע . ולפענ״ד
נ״ל . דהא בין נגע לנגע פירשו בין בנגעי אדם בין בנגעי בתים ובגדים . ובוודאי דליכא ל
לפרש שם שנחלקים אם הוא נגע אדם או נגעי בתים ובגדים . דהא נראה אם ~~[illegible]~~ הנגע על אדם או
הוי נגעי אדם ואם ~~[illegible]~~ [illegible] הוי נגעי בתים . רק הפירוש שנחלקים בנגעי אדם
אם יש בנגע זה לטמא לאחד או לא . וכן נחלקים בנגעי בית אם יש [illegible] לטמא [illegible]
טהור . והכי נמי בקרא׳ בין דם נדה לדם זיבה שנחלקים בדם נדה עצמו אם הוא טמא או
[illegible] וכן בדם זיבה נחלקין אם הוא טמא או טהור . [illegible] בין נגע לנגע ל
[illegible] רק על נגעי אדם לחוד והכי פירוש שנחלקים בין נגע לנגע על נגע זה של א
אדם או לא . [illegible] בין דם לדם בין בנגע [illegible] בין
דם לדם וכן נגע לנגע אלא ודאי [illegible] הורה [illegible] ספיקות [illegible]
נחלקים בין בדם ~~[illegible]~~ שיחלוקו נדה . בין בדם זיבה שיחלוקו . בין שיחלוקו בנגעי אדם . ובין שיחלוקו
בנגעי בתים . וזה ברור לפענ״ד .
עוד הקשה שם בספרו דרך [illegible] דליכא דם טהור כאלה . וכן דם לדם נאמ׳ על דם
ירוק [illegible] שנחלקי׳ בדם ירוק [illegible] והחכמים [illegible] טהור [illegible] טמאין או
איפכא . ולע״ד נ״ל ~~[illegible]~~

ע״ב בתוספתא: כדתנא ליה ליה פי׳ ליה ליה ר׳ בירוקא אלא נפקא ל״י

החמור מקרא אחר ע״ש בתוס׳. ולכאורה זה קשה בתוס׳ כוה דהא על כרת לטמא גם תירוץ

הלז ליה ליה. ולא פירשו אם כן יש ולפרש״י הכא. ונ״ל דכוונת תוספ׳ הוא

כיון דעקביא לא פליג רק על ירוק. אבל על מימי תלתן ובשר צלי לא פליג. ובמשנ״ה דס״ל ט

כתלתן ובשר צלי טהור. רק כירוק מטמא ואפ״ה קמ״ל דאיתא ל״י. ולדרשא דרבוי רבוי דאפ״ה

אף כתלתן ובשר צלי ה״י [illegible] לטמא אלא כיון דאיתא ל״י לדרשא דרבוי רבוי. ואפ״ה ט״ו ר

בטמא כירוק ולכן הוצרכו תוספתא להביא בחד לי קרא אחר. וזה פשוט.

ולפי״ז מוכח דעקביא ס״ל ביותר מסתבר לטמא ירוק מן מימי תלתן ובשר צלי. דהא ס״ל כירוק ל

וטמא ומ״מ לקרא אלו על מסתבר דהיינו על ירוק. וכתלתן ובשר צלי טהור ובמשנה ביותר.

מסתבר לטמא ירוק: ומיהו אף רבנן דפליגי עליה וסברו דאף כירוק טהור היינו ר

דלא ס״ל לקרא יתירא בדרש עקביא. לטמא ירוק. רק ס״ל בדרשא דרבוי רבוי ירוקא ר׳ ולא ה׳.

אבל כוה אינם מחולקים על סברת עקביא דירוק נושה יותר לאדמומית מתלתן ובשר צלי. והיינו

דירוק נושה יותר לדבר אדמומית מן תלתן ובשר צלי

תנתי דיפלגו בסברת הפירות. ולפי״ז יל״ו. על הגיה יוסף לרמב״ם דבירק דאין אנו בקיאי׳

במראות מטהרינן לירוק כ״ש וכו׳ ומטמאינן לתלתן ובשר צלי. ואם כוון בתלתן וכו׳

צלי נושה לדבר אדמומית ואין אנו בקיאין כוה אבל ירוק אין נושה כ״כ לדבר אדמומות ע״ש

והרי חזינן בהסברא היפך הוא לעקביא וכן לרבנן ונ״ל לע״ל

וזה לפענ״ד טעם הגדולים העומדים ה״ל לרמב״ם להחמיר בירוק וכן מהר״ם מינץ לא הגדולים

יותר מדברי תוספתא הנ״ל לפרש״י וכו׳ לדינא. ולפענ״ד דבריהם יש להם

//.

נדה דף כ"ו ע"ב תני ר' אושעיא חולה לשיעור טפח ומסיק בגמ' דאתיא הכא במטמאין ולא ספרין [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ רש"י נהוג התירו פסול ואין ספרין [illegible] עלה [illegible]
[illegible] דולב · והפסול הוא בהמה [illegible] [illegible] [illegible] · והא [illegible] [illegible] פסול
והטור [illegible] חוץ [illegible] [illegible] [illegible] עד טפח [illegible] · [illegible] באמ
[illegible] [illegible] [illegible] עוד א' לשיעור טפח והיינו הך דולב וצ"ע ⁝

דף כ"ז [illegible] [illegible] יולדת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יולדת [illegible] [illegible] יולדת [illegible] א
איסור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] · [illegible] רש"א [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] סוף סיון וילדה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אלא [illegible]
איסור · [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] א
[illegible] [illegible] [illegible] סוף סיון · וילדה וולד אחד [illegible] [illegible] כסלו · וזה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] לג' יום וילדה עוד וולד אחר ג' טבת · והיינו
[illegible] [illegible] [illegible] בוולד ראשון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · והיינו
~~[illegible]~~ [illegible] ספר [illegible] [illegible] יום אחרון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] א' ויום
ראשון [illegible] כסלו [illegible] [illegible] [illegible] א' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · וולד
אחרון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כסלו · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ג' טבת
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] כסלו עד ג' טבת [illegible] [illegible] יום [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] איסור · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · וצ"ע [illegible] ·
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] עיין [illegible] · [illegible] וצ"ע [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] רש"א [illegible] [illegible] ⁝

[illegible]

נדה דף מ"ה ע"ב ר"ש בן אלעזר אומר דברים האמורים בתינוק בתינוקת אמורים · ופי' זה לו'
לשון כ"א בתינוקת אין נדרי' נבדקין עד שתהא בת י"ב שנה ויום אחד ואז נדרי' נבדקין
כל שנת י"ג · ובתוספות ואמר הלז' בדף [illegible] האב מופר נדרי בתו נדרי' דכתיב בנעורי' בית
אביה והקשה הל': הא כתיב כי הניא אביה אותה והרי הכא בקטנה כתיב ולכן א"צ להוסיף כי
בנעוריה לנערה · ועל ~~[illegible]~~ הקשה הע' בנערה י"ב שנה ויום א' אין נדרי' קיימין כלל
ולאחר י"ב שנה ויום א' נדרי' נבדקין · והוא בנערה י"ב שנה ויום א' היא קטנה ומשכחת לה
י"ב שנה ויום א' ~~[illegible]~~ מיקרי נערה עד שתהא י"ב שנה ושלשה חדשים הל' מוקדם · ואם כן
הכי דכי הניא אביה אותה ענינו על נערה דהיינו לאחר בת י"ב שנה ויום א' בנערה לאין
זה אין נדרי' קיימין כלל ובקטנה דקאי על י"ב שנה ויום א' · בנערה נבדקין אם ידעה לשם
מי נדר בשבר חייל [illegible] ועל זה קאי כי הניא אביה אותה ואח"כ מופר בתי הניא אביה
קאי על נערה ואם כן למה לי רק בנעורי' בית אביה וק"ע —

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

ם

נח

נט

ס

סא

סב

סג

סד

סה

סו

סא

סב

סג

סד

סה

סו

סז

סח

עב

עג

עד

עה

עו

עז

עח

עט

פ

פט

פח

פז

פו

פה

פד

פג

פב

פא

צא

צב

צג

צד

צה

צו

צז

צח

צט

טיק
יוק
כיק
לוק
מוק
נוק
סוק
עוק
פוק
צוק
קוק
ריק
שיק
תיק

בסיומא דמסכת בבא מציעא סליק ונגמר בסייעתא דשמיא

רצה

שבח ... קלו

קלב

קלג

קלד

[illegible]

דף ה[illegible] ומפתחות מס' בבא קמא דף הספר

ומ"ש [illegible] שהשור [illegible] ——— תפח ע"ג

נד [illegible] ברשות ולא אמרו חמור ולא [illegible] ומ"ש [illegible] ——— תפח ה
[illegible] חמור [illegible] ——— שם ע"ג

ק הי' [illegible] פלפול ארוך בשם הגאון המפורסם
מוהר"ר אברהם ברוכים זצ"ל ביחוד בדברי הפוסקים ——— תלט ע"ו תנא

ומפתחות מס' כתובות

ב [illegible] הוא ראוי [illegible] ——— תקט ע"ב [illegible]

לף [illegible] ——— תלב ע"ב [illegible]

מו אבל [illegible] ——— תלב ע"ב [illegible]

מז [illegible] ——— תלג ע"ב [illegible]

מח ע"ב אמר רבינא [illegible] ——— תלב ע"ב [illegible]

ר"

כתו'

מפתחות מס' כתובות

סח בבא אמר [illegible]. [illegible] אמר רבא [illegible]. מספקא ליה [illegible] אמר רבא [illegible] — תעז ח
[illegible] — שם ע"ב
ב עור ובשר [illegible] קיום — ותענת
ב דברי בית [illegible] שם — [illegible]

עט מספקא ליה [illegible]. מספקא ליה [illegible]. מספקא ליה [illegible] — תעח ע"ב
ברבי הריף [illegible]. ובדברי הרמב"ם [illegible] — תעט ח
[illegible] — תפ ע"ב
עו מספקא ליה [illegible] — תפא

עה [illegible]. מספקא ליה [illegible]. [illegible] — תפג
מספקא ליה [illegible] — תפד

פא קיי"ל אומרים [illegible] כתובה ולא [illegible] — תלב ע"ב. [illegible] ע"ב

פר אמר רב הונא [illegible]. בדברי הריף והרמב"ן [illegible] — תפב

פט [illegible] כתובה [illegible] ומספקא ליה [illegible]
מספקא ליה [illegible] — תפה

ב

הנה בקונטרס [illegible] ורבי בה דהלכה כוותי׳ ומסתברא נמי דרבא אמר כוותי׳ ס״ד · ונשאל לי בענין ·
[illegible] דליכא למימר דגרסינן רבה [illegible] מאי פריך [illegible] ומאי קנ״ו · [illegible] למימר [illegible]
הדין [illegible] הא רבא [illegible] הסנהדרין [illegible] הא ולפי זה גרסי׳ רבה [illegible]
[illegible] הלכתא כוותי׳ [illegible] · [illegible] למימר [illegible] דרבא [illegible] הלכתא [illegible]
[illegible] דרבא [illegible] ומאי קנ״ו [illegible] נמי [illegible] רבי [illegible]
הא ולפי זה [illegible] הלכתא [illegible]
[illegible] משום [illegible]
[illegible] ומאי פריך [illegible] ומאי קנ״ו [illegible]
או דגרסינן רבא [illegible] פריך [illegible]
[illegible] רבא [illegible] לא אמרינן [illegible]
רבה [illegible] ומאי קנ״ו [illegible] אמרינן [illegible]
[illegible] רבי [illegible] משום [illegible] רבי [illegible]
[illegible]

[illegible] · [illegible] רבא [illegible]
[illegible] משום [illegible] קנ״ו [illegible]
[illegible] רבא [illegible] לא אמרינן [illegible]
[illegible] לא אמרינן [illegible] הוי [illegible]
[illegible]
[illegible] רבי [illegible] ומאי קנ״ו [illegible] רבא [illegible]
[illegible] רבי [illegible] · [illegible] רבא הוי [illegible]
[illegible] ואמאי [illegible]
[illegible] רבי [illegible] הלכתא [illegible]
[illegible] רבי [illegible] אמרינן [illegible]
לא אמרינן [illegible] רבא [illegible] רבי [illegible] · [illegible]
הנה [illegible] רבי [illegible] רבא [illegible]
ורבא [illegible] · [illegible]
[illegible] כאן [illegible]

ר"ה

בגמרא כלומר חוץ לנו דקאמר לה כן דבר אלא פוק ש דלא נ"ל האי ספר זוני' תניא דהכא ניחא לי' גנב חוץ ולכן פריך

דלא הוי לן למימר דקאמר האי מאי את"ל ש' ונ' ל' ותן כלומר מנומן דקי"ל רבי' כו' ואמ' אומרו בדני גונב

ש' וכלומר הגניבה לבדו ליטול כה חבירו החלי' לו הגניבה שנים ש' ... להבי' דאין לדבר כה דכל כלומר להגניבה

שניא' נמ לומר היום בוודאי הכי שכל א' וא' סכוין בהגניבה לבדו ליטול כה חבירו החלי' אלא מאי אוקמי' דיבר' בגניבה

לא נמ מידי וכה באיסור וגני' דאף לב"ה אלא מיפא כלל דבעי מומן והבי' עד"ש. ואת"ב ופי' עכ"ל דהכא

דמאי עליה ואמר חוץ וספק שהגניבה ש' איירי את"ב בהס"ג דספק הגניבה לבדו ליטול כח חבירו החוץ החלי' דאת"ב

מאי איירי' סקיוחוץ אפי' תשוייהו סקין ב"ב לא נמ בהס"ג ובמ"ב דאיירי בהס"ג ואת"ב מה פריך הל"ה האי ספק

אוקמי' דיבר' וגניבה איהו לא נמ לאחריני נמי הא ופס"ל מוכח דהכא איירי בהס"ג להגניבה לבדו ליטול כח

חבירו החוץ החלי'. ולכאורה הוא דבר תימה. אבל אחר העיון נ"ל. דוודאי אין הכוונה כלומר להגניבה

שניהם ליכוין כל א' וא' בהגניבה מסיוע להחזיק אינם כח חבירו החלי' אלא מאי הגניבה סתמא לא גם אינם דאין לי

להגניבה סתמא אמרינן אנן מסתמא ניחא לי' ולהוי ל' אותו של חבירו אע"ג דחבירו לא עשאו שליח ונם הוא לא

כיון להבי' כלומר הגבהה כלל חבירו מ"מ אמרינן מסתמא ניחא לי' להיות שלוחו של חבירו כדי ליטול גם הוא

על ידו וכן כ' בברייתא ופירשה בפי' רש"ט וכמו"ש לה, (דומה לזה כ' בש"ן נא"ה כלל הרמב"ם כפי' ונ' ומעשה כו'

כשלטונה שאולה עיי"ש] ומעתה פריך הל"ה לפרש האי מאי. כלומר בעלמא כל סקין להגניבה שניהם יחד לפרש

נמי תשוייהו דאע"ג שהגניבה סתמא מ"מ אמרינן אנן סהדי דניחא לי' להיות שלוחו של חבירו כדי ליטול גם הוא

על ידו אבל בחוץ וספק כיון דאיהו לא נמ את"ב בהגניבהו סתם איך נימא דאנן סהדי דניחא לי' להיות

שלוחו של חוץ כדי ליטול גם הוא ע"י הא ספק לא נמ והן הן דברי הש"ס האי ספק אוקמי' דיבר' וגניבה

לה איהו לא נמ לאחריני נמי. כן דברין כלה מהמשנה דכמו דהכא איירי בהס"ג דהספק פירש להבי' כלומר ה

הגבהה לגניבה לבדו ליטול החוץ ואת"ב לא כלה הס"ס מידי. כן זה אינו דהא דהכא אמר חוץ עם ספק מנה ו

ומאי מאי מנה דב' חולין והנם חולין המעורבים כמן הבא לאיזו לענין. ואינן מדברין אלא או מדין אע"ג לאום

ולענין הה' רשות לכל דבריו [כמו' שיירה ברשה סמן א' ממון באורייתא ומרשו רשו חולין] ואת"ב כיון דרמא וליך אמר חוץ נמ

מנה עם דב' חולין בה"ב אף בהס"ג לאום מרשין נב"ב חוץ נמ פריך הל"ה לפרש אמאי הא אוקמי' דיבר' בגניבה

ולפ"ז לפרש דאיירי לאשה ... והבי' לענין כלומר הגבהה לאחר חבירו הא וליך לה מב' חולין וכלל חולין לא ו

ליך זה. ולפ"ז מתרץ אליו ואמר לפרש כלומר חוץ עם ש' והנם לפרש בהס"ג להבנה ואמר להבי' לענין

כלומר הגבהה לשור החוץ ול"מ הא ספק אוקמי' הכא' וגניבה ... איהו לא נמ לאחריני נמי באיירי. לענין לבדו

ליטול בחוץ אבל ספק כמאי נמ ובלא אלא אימא חוץ עם ספק לא עם כלה מאי מנה דקאמר רמא ובנ"ב דוליך

לה מנה דב' חולין ואת"ב לפ"ז אף להגניבה אוקמי' דיבר' מ"מ נמ החוץ כדי כב' חולין דאע"ב כל א' הגניבה מסתברא.

 // סוף ספר ... האי ספק אוקמי' דיבר' וגניבה איהו לא נמ לאחריני

ע"ב כתב [illegible] ופ"ב תנא [illegible]

והנה [illegible] ולכך [illegible] בהגה"ה [illegible]

[illegible]

[illegible] היא [illegible]

[illegible] היא [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ופטור הוא [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הוא [illegible]

אך [illegible] הוא [illegible]

טעם [illegible] פטור [illegible]

דף ט' ע"ב ברש"י ד"ה או דלמא אונסיה עדיף תימא דלפלוג בסתמי' מי ולראות ... עליות תניסות [illegible]

דכפ"ז דאיבעי' דלא ידע דהיין דלפלוג באפוך להו אלא הוה ידע סתמי' כמו להוא ופנא דחמיים

דחייבי' והש פוטר לזולת בקרן ולפ"ז לפיר נימי' להו או דלמא אונסיה עדיף ולן סתמי' דספ"ק דסתמי' אתיא

כר"מ דפוטר לזולת בקרן דיולב לאו סירי עדיף והא דקיש כסתמי' יחלון היינו רוכב ואונסיה כרעלין ודקש"ל מ

תוס' אוסי' דאי רכוב דסתמי' איירי באונסיה כרעלין כל דאונסיה עדיף דאפי' בקום רכוב ואונסיה כרעלין ונפ יכל ב

בקום רכוב להוי' דאונסא עדיף והיינו דנוקא לר' מאיר דכל דיולב וכן רוכב לאו סירי עדיף אבל סומא ד

דרבנן דמחייבי' לזולת בקרן ולפ"ז לפיר נימי' להו רוכב עדיף דאפילו [illegible] חוורן קו' תוס' היטב

ועפ"ז סוורן נמי' המהרש"א ול הספר' הריטב"א כיה ופסל תוס' דהא דנקיטי' ר' רוכב עדיף דתפסיה

ה"ל [illegible] קטוסירה ומאלא נמי מעט מחמתי' א"כ מה פלט ל' דלחיים דחרני' פוטרי' לזולת בקרן

דלמא הכא נמי כלאים סלום דליכא סוסרה (ואי' או איירי בקוסירה הא פקן כ' תוס' דלענין לאו' אינא חלי כלל בקוסירה)

ונם ערב ומשואל באשרי תרווייהו סוסירה לא נני א"כ לא נפלט סירי דרב ולמואל איירי בקוסירה נדירה אבל לא ה

דאלא מעט מחמתי' והאיבעי' נמי ברק"ל דיל תנחס [illegible] תפסי בקוסירה ומאלא מעט מחמתי'

ולראות יש [illegible] דהא לפטר לעיל הא דנקיטי' ר' רוכב עדיף דתפסיה כב לא [illegible] סתמי' דקיש חוכב

ואונסיה יחלון דספ"ק דאמר' כר' מאיר דפוטר לזולת בקרן סלאם האיבעי' נמי אליב' דהלכת' כחכמים וסנ"ל

אך לפה דאמר נמי אונן דלמואל סהפך ורב חכמים פוטרים לזולת בקרן א"ס דהלכה' כחכמים א"כ לפ"ז לפיר

מעלה סתמי' דליב' לסור דסתמי' אתי' כר' מאיר הא לסואל אסין ורב דרב מחייב וכדע"כ דאמר' כרבנן ולמואל"כ ס"א

דהלכ' כחכמים הוי סוגא סתמי' דאונסיה עדיף. דין כיה עדיין ה' קום לזה דסתמי' איירי כלי סוסירה [illegible] ולכן

אונסיה עדיף אבל היינו דאיכא סוסירה לזולת רוכב עדיף ולא נפלט סירי סתמי'. אך לפמ"ש לאמרו רב ושמואל

דסוסירה לא נני לפיר נא פלוט סתמי' דאונסיה עדיף דליב' לסור רוכב עדיף כין דתפסי קוסירה תעלה הא

כותי' נקט יחלון ולא דסתמי' איירי כל סוסירה עלה א"כ אסאי יחלון הרוכב עם האונסיה הא רוכב לאו

סירי עדיף דסתמי' דלאו דחרני' פוטרי' לזולת קרן סוגה דרוכב לאו סירי עדיף ואם אמאי יטול הרוכב חלק

כמו האונסיה וכע"כ דאיירי בקוסירה עלה א"כ למה יטול האונסיה יחלון כמו הרוכב אלא כע"כ תפלוט האיבעי'

דאונסא עדיף והלמא איירי סתמי' באונסיה כרעלין ודקש"ל תוס' דאי רכוב דסתמי' איירי באונסיה כרעלין ואונסיה אפילו

בקום רכוב ואונסיה כרעלין ונפ יכל באונסיה עדיף. ודסון

בד׳ ה׳ כתב׳ הב״ח ומ״ש שלום שליחות של [illegible] ואת זה עשיתי להורות ע״ש כמהר״ם ואין להאריך כאן . ועיין [illegible]

ק׳ תוס׳ דהכא ידוע דממונא מאיסורא לא ילפינן וכ׳ התוס׳ לקמן דף ק׳ ע״ב דהיינו טעמא שלום [illegible] אין

מחייבין בממונא דהא אין הולכין בממון אחר הרוב ובאיסורא אזלינן בתר רוב ואפי׳ הכי [illegible] באיסורא [illegible]

הרוב ולא אמרי׳ [illegible] אבל איסורא ממונא ילפינן [illegible] היטב . ודברי [illegible]

נכונים בלשון הגמרא [illegible] בק״ד שלום [illegible] שלום שליחות [illegible] שלוחו של

ורמז לזה דברי הגהות [illegible] היא דאי משום שליחות [illegible] ממונא הוא [illegible]

[illegible] שליחות [illegible] הוא [illegible] אך [illegible]

[illegible] אין [illegible] [illegible] אינו [illegible]

[illegible] שליחות [illegible] ואם אין [illegible] [illegible] ושלחה [illegible] לאשה [illegible]

[illegible] ואם [illegible] שלוחו [illegible] ואם [illegible] שלום [illegible]

[illegible] [illegible] שליחות [illegible] [illegible] שליחות [illegible]

אין שליח לדבר עבירה של [illegible] [illegible] באופן זה [illegible] שלום [illegible] שליחות [illegible]

[illegible] ממונא [illegible] מאיסורא לא ילפינן ואם [illegible]

[illegible] להיות שלוחו כיון דאין [illegible] הוא [illegible] [illegible] ולא [illegible]

[illegible] לכך [illegible] אין שליח לדבר עבירה של [illegible]

אך [illegible] שלוחו [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ממונא אבל [illegible] [illegible] שלום [illegible]

[illegible] שלום שליחות [illegible] [illegible] שליח [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ממונא [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

אך [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] שלום שליחות [illegible] אין שליח לדבר עבירה [illegible] משום שליחות [illegible]

[illegible] שליח לדבר עבירה [illegible] ממונא [illegible] [illegible]

[illegible] להיות שליח [illegible] שלום [illegible] ממונא [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] . אך [illegible]

[illegible] אין שליח לדבר עבירה [illegible]

[illegible] אין שליח לדבר [illegible] ממונא אבל [illegible] אין שליח לד״ע

[illegible] שליחות [illegible] הוא ולא שלוחו [illegible] [illegible] אין שליח

לד״ע

מתורת אישות כלל הה״ח חוץ לאיש שלהתיר א״כ אינה מתורת אישות כלל ולא שייך גלוי דעת . או יותר יש להסתפק
פי׳ דהוי אסתלק. בירושל׳ ב[illegible] אלא שלא נתגרשה וכו׳ א״ג בשלב דעת חוץ לענין אסתלקה. מ״מ אסור אלא
בספק דעת עלה ולא נפיק מיניה כלום אלא להורות ספיקא לעקור עלה אף הכא חוץ לאיש שלהתיר א״כ הא מכ״ן

בד״ה כ״ש רה״ מכי שהם של אמל חוץ ה״ל לא בעדי אישות ולא בעדי גלוי של עי׳ שה״א לה לפנים של הר״נ כ״ה
. ולכאור׳ אפשר ה״ם בהסב לעיל בהכי חוץ לאיש אלהתירו אינה קונה הנשאים דהוי כחול לעולם
ויקון דאיתא מתורת אישות באות כתיב כסולה דקונין בה בעדי לשלהתירו כיון ה״ל חוץ לאיש שלהתירו א״כ
הוי כאלו אינה כן בעדי באיש שלהתירו על ידו . ובספרים דוקא א״ג בעדי כיון באינו שלהתירו הוא וקנ״ם כ״ש הרא״ש
ומיסתר אני באחרי׳ בכיון דאינו הספק ולא כמה בלא זה כי הספק הוא שלוה לבעלי הגירש בהוי כן בעדי לאורה
הגירש הוי לסיר על ידו שלהתירו . וזה הוא כוונת רש״י בלקוחות לשונו דאמר אישות אימא בעדי השילוח או
בעדי השילוח ומש רש״י ת״ש׳ בכמה לשונו בעדי השילוח רעם להו א״ג בליב׳ בעדי אישות כיון כשהם ל
לגרשו לו כיון חוץ לאיש שלהתירו א״ג בליב׳ בעדי אישות רעם להו בחוץ כאפשי נפשו׳ וכן כן בעדי
ליהי׳ שלוה על ידו אפש״ה כיון דהוי בעדי השילוח דהיינו בעדי הגירש לסיר הוא שלהתיר על ידו לאורה הגירש .
או בעדי השילוח רעם להו בסוגיה שלנאם ולחכמה גופו ו[illegible] אישות ~~[illegible]~~ או שהנשאים קונים שלהתירו א״ג באימא
בעדי בעולה כיון דהוי הספק מ״מ אימא בעדי אישות רעם להו אך כמה השלהתירו א״ג באימא כן בעדי מ״מ כיון
בהוא שלוה על ידו ספיר הוי כמו כן בעדי אבל חוץ לאיש שלהתירו ולכן שנשאים לא הוי ~~[illegible]~~ אישות ולא
בעדי אישות ולכך קונין חוץ שלהתירו .

אגב נראה אעלה פה שנתגלית כיון אמרינן מ׳ עמ״ש כ׳ כל האנדרה באמת שנא דבר כחוש כמ״ב אות קו
והעבד לא קנה בחוץ כני׳ פרה יד ואין יד העבד זכה ועלה לו . הא כמאן דמצינן בא׳ עמ׳ בחוץ קונה
פרה יד מ״מ לא נפק משאישות יוצא נמי משום אישות ומ״מ ה״ל להורות הנשאים העבד אם לא בעינן דבר
אין אישות לעבד וזה שייך עיון /

(פ״א בעני׳ הוס׳ אוה״מ דעי׳ התוספות ר[illegible] וכן רעו׳ [illegible] והנ״א רבינו [illegible] משום לו אישות ועלה ריש ות[illegible] ועי׳ [illegible] רבינו [illegible])

ערבריהם אמ״א רבנינא דשמעי׳ לאסו׳ בשם חסדא מ״מ לא שייך רק למר בדבר ספק לנו אמשם רבנן דהא
איכא למימר כדברי רבי יוסי דנעל נעור היינו דבריהם וכן לפרש רב חסדא כאשר ופירש לעיל //

בגמ׳ ואמ״ר חסדא על נמר דבריהם של אלו הוא כפי׳ ר״ת ספק׳ דלא פליגי רב כהנ׳ ואמ״ל רב חסדא טעמי׳ דר׳ יוסי
אתא לאשמועינן שלא אלו בהלכה ואפשר דר׳ יוסי נמי ר״ת אלאמורא. לפרש כדברי ר״ת דאמר ג׳
פלוגתא דר״ם שלום בחיים על נמר דבריהן רק אחר ואפשר דלא היו על דאוריתא דר׳ יוסי חולק והוי דרבנן. ולכן נאמר ר׳
בחסדא דר׳ נאמר על נמר דבריהן אמ״ל כדר״ל ר״ת נאמר שלום אחר אלום אלא לא על נמר דבריהן

דאינו לוה כל עיי"ש . ולפ"ז ליכא לסתור מה"ת תוספות בקושיות הש"ך ואי אשוואם בע"ל באיסורי קרבן
דאמר אכיו הטמא והחזיר המוכנה דמג איכא תרי עשה עשה דכיבוד אם ועשה דהלכה אכילה . ועשה
דהלכה אכילה דחי לעשה בטומאה דכיון דעשה בטומאה אינו לוה כל אג עשה בטומאה צריך . ועשה
דכיבוד דחי ול"ת בטומאה דעשה דחי ול"ת . ולפי הורחה רש"י לפרש בקושיות הש"ך ואי לאו החזיר
ובזה מיושב ליטות רש"י . . אבל התוס' לשיטתם אזלו דלפ"ז לעיל דתוס' לא ראו לפרש רש"י ז"ל .
ולא קושי' הנ"ל דאמר אכיו הטמא עד לתרוייהו הבעלים איורו בל"ת עשה . ובעז"ה דהתוס' ס"ל כאיזק פ
פוסק' הטופחים מ"מ אסור בל"ת עשה כאם הניח האכילה והלך לו . ולכן מפרשים אשוואם ואי קושיות
הש"ך . ולפ"ז לא עלה קושיות הנ"ל דלא איורי קרבן דאמר אכיו הטמא והחזיר האכילה דאיכא תרי
עלה זה אינו דהא לשיטה זו ליכא' להך עלה דהלכה כלל כהניח לאכילה ולא הניחה ודו"ק //

ובזה תורצי' קושיות התוס' בפרק בן דף ה' ע"ב על הא דקתני אין לוקין על הלאו שניתק לעשה ע"ש פרק כל פרוש .
ליכא עשה דשריפה עלים ודחי ול"ת דלאו א' ר"ל משום דשריפה עלים עשה ול"ת עלה
ולא תעלה ואין עלה דוחה ל"ת ועלה ליכא אסור דכתיב ליה ולא עולה שלא כדינם דאמרא אין [illegible]
והעלה תוס' דבגמ' ליכא ותמיהא דכמ"ש ל"ה דכתיב לא ס"ל דל"ת עלה ולא תעלה וכן' [illegible] אפי'
אפשר כרה ואסור ליכא להדי' דל"ת עלה ול"ת עיי"ש דחזן [illegible] ונ"ל . . . עפ"י הנ"ל דמדאי
גם ליכא ס"ל לתרוייהו דל"ת דאי עלה ול"ת הוא אך דעלה ליכא ע' תוספות בקידושין עלים ד
דאיתם חייבי' עלה יהי' כל והאין לאין לריבה ע"ש והרתמא פסוק ורת אין לוקין עלים ע"ש
אך לשיטתם אסור [illegible] על הדבר ואינו לוקה ואמר [illegible] ורמז הנ"ל דכיון דהוי עשה ול"ת לאו דאלים הלאו
כל דוחה על ספיקא זה לכן [illegible] ליכא ולא עולה שלא כדינם [illegible] [illegible] [illegible]
לשום . והיינו כמ"ש תוס' לא דוחה את תרומה דאמר' קנ"ז רק דה"א דאתי עשה ודחי ל"ת ואי עלה
לך הא י"ל עשה ול"ת משום דל"ת מיעוט [illegible] על שום אסור [illegible] עלים לא [illegible] מיעוט דל"ת
עלה ול"ת הוא ואין עלה דוחה ל"ת ועלה ולכן כתבו בלא [illegible] הלוחש ע"ש ליחפור [illegible]
ומתחא מות [illegible] לאלים דגופיה מתא [illegible] הלוחש [illegible] ליכא לפיו ודו"ק היטב

ובחידושי' לח"ה הורחה דהרא"ש בעה"ס ס"ל כאותן פוסקים כאם הניח האכילה והלך לו הג' עובר על עלה
ועל ל"ת . דהרא"ש כתב לקמן [illegible] ואינו לפי כבודו לפטור התורה אהלכה אכילה אפילו
אם ירצה

אם ירצה הוא [illegible] למחול על כבודו אינו רשאי דאיסור הוא וזלזול בכבוד התורה כמ"ש התוס' פ' אלו מציאות אמרי' ר"ל פרק
שבועת העדות [illegible] שהדבר אתי לקל' דבר [illegible] אותו [illegible] והתוס' [illegible] לא אשכחן אלא הא לך
עשה עשה דכבוד התורה עדיף. הרי לך דעשה דכבוד התורה דוחה לעשה ~~[illegible]~~ וכ"ש דעשה דכבוד
התורה דוחה לא תעשה דהא בכל התורה כולה אין עשה דוחה עשה ואפ"ה עשה דכבוד התורה חלוק
ועדיף ודוחה עשה ולא תעשה דוחה ול"ת ואפ' [illegible] דאיכא [illegible] ואיך לפי טעמו
הא שמא [illegible] דבסתר [illegible] דעשה דכבוד התורה דוחה ול"ת דלא [illegible] להתיר [illegible]
דאמרי הלכתי [illegible] את [illegible] והלך לו [illegible] כעשה ול"ת [ואין עשה דוחה ל"ת ועשה] ועכו"ן [illegible] ביאור הטור
והעלתי שהאריך הפוסק שם עיי"ש.

דף ל"ב ע"ב [illegible] הנ"ל והטעין [illegible] ע"ע [illegible] בעלה הא דפריך לסבור טעם דאיסור
[illegible] איך [illegible] והטעים [illegible] כפוסק [illegible] טעמי' שלום איבה
[illegible] נפק' [illegible] על זה [illegible] בהוראת הזקן
[illegible] הנ"ל והטעים [illegible] שלום איבה [illegible] אבל הנ"ל
הוראת הזקן היא [illegible] כבוד ישראל [illegible] דחייב [illegible] תורה [illegible] תורה
[illegible] ישראל [illegible] תורה [illegible] [illegible] ישראל [illegible]
[illegible] הזקן [illegible] ישראל [illegible]
[illegible] ישראל [illegible] הזקן [illegible] ישראל
[illegible] הוראה הוא [illegible] ישראל [illegible] ישראל חייב [illegible]
[illegible] חייב [illegible] הטעם שלום איבה
[illegible] איבה [illegible] והרמב"ם [illegible] שלום איבה [illegible]
[illegible] ישראל [illegible]
[illegible] הנ"ל והטעים [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] הוראת הרמב"ם [illegible] ישראל
[illegible] הטעם
שלום איבה [illegible] חייב [illegible] שלום איבה [illegible]
[illegible] חייב [illegible] [illegible]
שום לדבריו.
[illegible] הרמב"ם [illegible] שלום דאיסור [illegible]
ואפילו אם אין [illegible] נפק אם עושה לו [illegible]
[illegible] טובה [illegible] שהוא [illegible]
[illegible] שהעני [illegible] טובה [illegible] [illegible]

במ״ כוונ׳ בסוגיא פרה כחמור [illegible] עם כל התוספות הנ״ל וזה [illegible] ראשון פסקא ר״ד

בתוספ׳ ד״ה האי מני סומכוס היא וא״ת ואמאי קאמר סומכוס [illegible] רבנן באומן [illegible] מעוברת והקשה התורת חיים דרבנן [illegible] סיפא [illegible] בעבדים זה אומר א״י וזה אומר א״י יחלוקו [illegible] [illegible] והעולם [illegible] בכוונת תוספות היא על הא דבעלה [illegible] על הברייתא [illegible] זה אומר [illegible] וזה אומר יחלוקו מני סומכוס היא סיפא זה אומר [illegible] [illegible] יחלוקו [illegible] [illegible] ברייתא איירי במעוברת באומן ואמאי [illegible] יחלוקו ולא אוקי בהבנה פרה [illegible] [illegible] חגיה מעוברת כנגד [illegible] אומר [illegible] [illegible] אבל [illegible] כוונת [illegible] התורת חיים [illegible] [illegible] דרבנן בקיימא באומן אף בברי וברי יחלוקו [illegible] חגית מעוברת כנגד [illegible] בקושיא [illegible] על הסוגיא [illegible] על הסוגיא [illegible] פרה [illegible] והסוגיא איירי בברי וברי [illegible] אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ובכוונת תוספ׳ היא להקשות על הא דאמרינן הניחא הא מני סומכוס היא [illegible] [illegible] אומר באומר סומכוס [illegible] [illegible] ברי וברי [illegible] אמר בברי וברי [illegible] סומכוס [illegible] בהמ״ע [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] באומן [illegible] [illegible] [illegible] מעוברת [illegible] פרה [illegible] ביחלוקו [illegible] [illegible] בריש׳ יחלוקו [illegible] [illegible] הסיפא בעבדים באומן [illegible] ביחלוקו [illegible] [illegible] [illegible] כסומכוס [illegible] [illegible] ולמא יחלוקו [illegible] [illegible] מעוברת וא״כ לא פריך הש״ס [illegible] בברי וברי [illegible] אמר סומכוס וזה ברור בכוונת תוספ׳ [illegible] גם [illegible] [illegible] התורת חיים באופן אחר [illegible] [illegible] [illegible] הש״ס [illegible] [illegible] בכוונת [illegible] [illegible] הסיפא בעבדים [illegible] זה אומר א״י יחלוקו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ברי וברי יחלוקו [illegible] [illegible] [illegible] הסיפא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סיפא בעבדים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בקיימא באומן [illegible] חגית מעוברת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סיפא יחלוקו בעבדים [illegible] חגית מעוברת [illegible] חגית [illegible] [illegible] ויחלוקו [illegible] [illegible] [illegible] כסומכוס [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סומכוס [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יחלוקו ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מעוברת [illegible] [illegible] [illegible] וזה [illegible] וברור :

המהרש״ל [illegible] על תוספ׳ [illegible] [illegible] [illegible] הקושיא [illegible] [illegible] עי״ש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בקיימא באומן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הש״ס קיימא באומן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הפרה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] איירי בקיימא באומן [illegible] [illegible] [illegible] הש״ס [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הפרה עי״ש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הש״ס [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הש״ס [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] עיין [illegible]

והיה רו״ח [illegible]

והנה האי ספק שור שנגח פליגי אביי ורבא בפירושא דמשנה אם בפרה שנגחה שור דאמרי' דין לה בפרה בחד וולד ב
רבא ורבא הגיה עליו דאין לה בפרה וולד בחד ובן אחר' לפרה שלמה ספרה לחוד' לפרה שלמה וולד ורבינו
תוספות ז"ל בחידושי' דבא אחר' המשנה כר' ישמעאל עיי"ש והנה לר' ישמעאל בע"כ המשנה איירי במוחזק בולדה ו
לאוקמי' בקיימא באגם אחר דבא לר' ישמעאל יולם הלוה ומשלם הנזק מעות אם ירצה . ולפי' זה ע"י תוספות והמשנה
דוקא . לשמואל חולק בקיימא באגם והא אינו סוברים וכל בסורה סוברים במוחזק וכו' . ופע"ב בלשנא דסוברים כל ולדה
באיירי בברי וברי איירי דוקא במעוברת באגם ובע"ב דס"ל בתירוץ אביי לה ואתיא [illegible] כר"ע דאמר יחלוקו
הלוה . אבל ר' חייא בן אבא בהמשנה ס"ל בפשיטא דרשא כל ולדה דמתני' איירי בפרה וולד בחד ו[illegible]
אתיא כר' ישמעאל . וכו' ואם כן ליתא לאוקמי' המשנה בקיימא באגם ובע"ב בהמשנה איירי ב
במוחזק וכו' ואי"ב בע"ב פליגן דאמר דסוברים פליגי בברי וברי ודאי במוחזק ס"ל דיחלוקו ולא אמר חולקין
חבירו על סומכוס . . ולא הוי זה תי' המשנה . אינה על כל זה התוספות שלים לפירש הרשב"א בהרשב"א
פוזן הרא"ש כפורש כל בבבא קמא דף לה . והרשב"א כתב גם לספק הרא"ש אינו לדינן בהלכה כסומכוס ב
דסוברים לא פליגי בברי רק בשמא אבל לא במוחזק . ובאמת לדינן ליתא זה בגמ' כתירוצא דרבא דהמשנה
אתי' כר' ישמעאל ולר' ישמעאל איירי המשנה בע"ב במוחזק . ולפי דס"ל לר' חייא בן אבא דחולקין חבירו על
דרבא ופליגי סומכוס אף בברי וברי ומוחזק . ולכן הגיה תוספות זה דהא בבבא קמא כהמשנה סברה לדינן ק"ל כתירוצא
לדינן בגמ' דבבא פליגי סומכוס אף בברי ומוחזק ולכן נאמר חולקין חבירו על סומכוס . אלא וודאי דלא כהרשב"א ב
בסורה סוברים בברי וברי ומוחזק . אבל שמואל דאתכן בקיימא באגם וסומכוס היא וס"ל
והמשנה בשור שנגח בקיימא באגם . ולכן לא אתי' הלכה לדינן אלא . ופוסקין ע"י המהרש"ל . . וכו' והסברה .
ברי ושמא . ה"ג שלום בהמוציא מחבירו שאינו יכול לברר והמוציא אמר אני ברי בגדול . ולכן טענים כבר א' שלום בברי ולא ב
אמרינן ממון שאינו יכול לברר שלום בל' הענין ויושב . והנה רב ושמואל סברו דלא א
לסוברים דאמר בברי וברי יחלוקו היינו בקיימא באגם והוי כמו לתרגם וחולקין אבל באחד מוחזק בנזק
אז הלוקח ושוקל מ' מחם כרי . אבי בברי ושמא כיון ששל בריא בשמא אין להוציא ממון אלא רק בן אבא
לדינן בס"ל דברי איים כלום והא בגדול בגדול היינו שלום שאינו לברר בשלום . אבל ברי א
ורבינו כלום ולהס ס"ל דאף בברי וברי פליגי סומכוס ודו"ק
והנה תוספות בכאן כתבו ומיהו להוציא ממון בחזקת מעוברת אין להוציא והביאו ראיה מסוגי' דבבא דפליגי סומכוס
היא ולא אמרו' בחזקת מעוברת דמסייע ללוקח ליה' הכל ללוקח עיי"ש . ויש לדקדק מנין בעינן ראיית תוס'
הוא מסוגי' דבבא ולמה לא כתבו תוספות זה כאן ולא כתבוהו רק בכאן כי בכאן הוא העיקר הוכחה . ועי' לקמן .
ברבה

ובזה המהרש"א הקשה לו כבר לזה לא הביאו דאי' כן הרמב"ם בשור ולבנה הסרה דאין יוצאין ממון בחגורת מעוברת
עיי"ש · ובמאמר לק' ברמב"ם אינא למימר דאיירי במוכין מיל ולכן יחלוקו דבחגורת מעוברת לא צריך להוציא מוכין
מיל · אבל היכי דנקיטא באגוז דאינא כן חגורת ערא ... איטא דגזלו הלוקה ויוצאין ממון בחגורת מעוברת כנ"ל ·
ערא דחגורת מעוברת צריך מערא ... לכן הביאו דאי' דהרמב"ם סותם היא ואיירי בקשיא באגוז ואפילו
הכי יחלוקו לה' דחגורת מעוברת לא צריך מערא ... · אמנם כל זה לדעת הרמב"ם דבסתם סותם היא מ"מ
דאיירי בקשיא באגוז · אבל לפי מה להקשות תוס' על הרמב"ם מכן הסוגיא · ואם כן קשה הא גלא נכסינן אלא כפי לפי
באסיפת ... דהוי כאלו אסור אלא דרבה בעצום אלהן סוג' מה קלה עיי"ש · ולפי זה לומר דסתם סותם
היא איירי הסוגיא במוכין הסורג מיל · ואפ"ה יחלוקו כסותם · ועתה אין ראי' מה"ד דלסותם דחגורת ערא
ואמ לדבר' ... אינו חגורה ... היא דבא ... יחלוקו · אפשר היכי דגזל הלוקה חגורת מעוברת כנ"ל ערא
ואמ יוצאין ממון ... ואמ · והא דסתם סותם היא איירי במוכין מיל · וודאי להכין דחגורת ערא ואמ חגורה
טובה היא אבל בחגורת מעוברת אין יוצאין ממון כנ"ל חגורת ערא ואמ · אבל לסותם לפיר' יש לומר דבחגורת מעוברת
יוצאין ממון כנ"ל ערא ואמ · ולכן כבאן להקשות תוס' על פירושו של הרמב"ם ועחו פירושו ועפ"י כנ"ל דהוי כאלו אסור
אלא ומ"מ אמרינן לומר דבסתם סותם היא איירי הסוגיא במוכין מיל · אין ראי' כלל · וכן לא כתבו תוס' הך ... להוציא
... מ"ש וזה פשוט · כן נכון כתבתי לשיטת הרמב"ם · ונכון ·

והנה ... הם לשון תוספ' כרו"ה דאנו סותם מ"ש ובפרש"י של תוס' היכי דאיתמר חגורת מעוברת והגורת
ממון גם לפירוש זה · ואי כתי תוספ' פסו קשה · ועי' המהרש"א דכוונתם להקשות על הסוגיא דלעיל גזה אוסר
אי' לשאלה או לפירה דחלוק עיי"ש · והוא דוחק גדול דאיך תלי זה בסוגי' דכאן כלל כיון דעיקר ראי' דחגורת
מעוברת בסוגי' דשור ולבנה · והוי להו להקשות דבריהם על שור ולבנה או לעיל בסוגי' דשאלה ולפירה ואיך
תלי' זה בכאן · ונר' לומר כך · דהנה לעיל כתו' ונהי דקשיא דאין יציאה כתבו דבזמן דאיתא דרוא
דשונא ושוען הלוקה כרי אין להוציא מיד הלוקה ודייק על זה בתוספות לשון כל הרא"ש ולא דמי להגבו כאן
יוצאין מידו דהתם שלא ... כדי עיין שם · ולכאורה הוציאן בתוספות בסוגי' דהגבו כאן וכן בכתובות
... ראיה בתוספות סכה דאף כשהגבו כאן ושוען כדי יוצאין מידו דאף לל"ל דרא בשונא בכל מקום יוצאין
לנולד הספק ולא הוכח ... כן ... לנולד הספק עיין שם · ולפי זה הכא ... הלוקה ... תפיסה לאחר
שנולד הספק ולא מהני ואיך כתבו תוספות דאין להוציא מידו הלוקה כשוען כדי · הא תפיסה לא מהני · והוא קולא חגה
אחר עיון נראה ל... ... · וודאי לדידן דקי"ל שהכא דאוקמיה על חגורת ערא ... באגוז ולכן אף לאידך
מוחזק ... בכל מקום אמרינן ... ערא ואמ ויוצאין מידו אבל לסותם הס"ל קשיא באגוז יחלוקו דהוי כאלו יש
לאיהם מוחזק כו' ולירא כאן חגורת ערא ואמ כלל כיון באגוזא דרוא בשונא ולכן אם הלוקה מוחזק אין להוציא מידו כלל דהא
אין כאן חגורת ערא ואמ קשיא באגוז וכה"ג להלוקה מוחזק ... · ולכן יש לומר דודאי ... להקשה כתחילה ·

ונחזי·

והיינו לשואל
ונחזי כהלואה דמאן קיימא, ידע דהמלוה אתי כסופטים. דהך דלעיל לי בסופטים לא אמרינן בכרי דקיימא באנם אצל בכרי ומוחזק מיגו
סופטים דאין להוציא מידו. ולא כמו תוספות כתובות כיון דאיכא ברירא דממונא ומוחזק הלוה בכרי אין להוציא מידו
והיינו אליבא דסופטים דבעינן ברירא דממונא להיכי דקיימא באנם דיהלוני דאין כאן חזקת מרא קמא. ולכן כשהלוה מוחזק ו
וטוען ברי אין להוציא מידו. והא דגיטין [illegible] כן מוחזקין ולא מהני תפיסה אף בכרי היינו לרבנן ורמב"ן לעיל. וזה פשוט,
אך כל זה לשיטת הרשב"א דלא נכסי אלא אצל [illegible] דנאמנו תוספות שליש הרשב"א [illegible] דפרק המניח. ומ"ש דהוי
כאלו נכסי אלא ולאו דמדין סופטים היא איירי המלוה אף במוחזק [illegible]. ואם כן לא [illegible] בגוילות כולן דהיינו לשואל ל
להעלה וכו' בחזקת מרא קמא ידע דהמלוה [illegible] אתי כסופטים ולהכי [illegible] דאין להוציא מיד הלוה בטוען ברי. דהא אי א
אמרינן דסופטים ספק אף בכרי ומוחזק ג"כ דיהלוני. אם לא מהני המוחזק לגבי [illegible] לגבי לוה דלא מהני המוחזק
ולפי [illegible] דיהלוני ובעכ"פ בלשואל דהוא הנזכר [illegible] ספק [illegible] שבכן ואפ"ה [illegible] הנ"ל [illegible]
אין ספק המוחזק שהוא כהלואה לוה דאין להוציא מידו הא [illegible] מוחזקין מידו. [illegible] כן דאף לרבנן.
[illegible] ונחזי כהלואה דמאן קיימא דאף שהוא כהלואה הלוה אין להוציא מידו בטוען ברי כיון [illegible] תרי חזקות
חזקת מעוברת וחזקת ממון. וכן יבואר [illegible] לשיטת הרשב"א הנ"ל שהוא דפרק המניח ובעכ"פ [illegible]
[illegible] או הוי כאלו נכסי אלא ואיירי כהלואה אליבא דסופטים [illegible]. אך לפי זה [illegible] איך נאמר [illegible] ו
ולהרא [illegible] כהלואה הלוה אין להוציא מידו הא תפיסה לא מהני אף בכרי [illegible] לאחר [illegible]
יהלוני ובעכ"פ [illegible] אתי כסופטים. דהא לסופטים לא [illegible] סופטים ספק בכרי אף במוחזק.
בכרי [illegible] תרי חזקות [illegible] ואם כן [illegible] [illegible] היא דאין להוציא מלוה [illegible]
דהא [illegible] מוחזקין מידו [illegible] חזקת ממון וחזקת מעוברת. [illegible] לא מהני. לרבנן [illegible] מרא קמא
להוציא מיד הלוה. [illegible] מרא קמא. אפ"ה כיון [illegible] חזקת ממון ומעוברת [illegible] רבנן דאין
[illegible] ולכן [illegible] ועיין היטב

הרמב"ם הובא בש"ע סי' [illegible] ספק בחלוקה [illegible] וזה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע וקיימא באנם יהלוני. ו
[illegible] ולא [illegible] הרמב"ם [illegible] לא [illegible] סופטים [illegible] מוחזק אצל דקיימא באנם ולא ולא
[illegible] אם כן [illegible] אף [illegible] אמר כי אמר סופטים [illegible] ולא [illegible] שלא .
[illegible] אף [illegible] והמלוה איירי ובקיימא באנם ולכן יהלוני אף לרבנן [illegible]
באמר אמר סופטים אף בכרי [illegible] זה אמר [illegible] יהלוני הא סופטים היא [illegible]
[illegible] ואיירי בקיימא באנם ולכך באומר איני יודע יהלוני ובטוען ברי [illegible] והוא [illegible] ,
ונראה [illegible] לשיטת הרשב"א הא [illegible] סופטים בכרי [illegible] היינו דקיימא באנם אצל המוחזק [illegible] ס
סופטים .

אחר ו' ואחר

אחר ו' ואחר

אף כ' והסן בתשו' [illegible] ע"פ כתבו עליך [illegible] והלה [illegible] כרי ולא כרי [illegible] ניחא ו
ולא כרי צריך אומר [illegible] בפטורים [illegible] ולא כאומר אינו יודע [illegible] (ומה[illegible] הראשון בכרי צריך
הוא [illegible] ולא כרי [illegible] בדין [illegible] ברי טוב אבל לא כברי [illegible] והוי כרי [illegible] ולא [illegible])
וכאוסיפה [illegible] הביא [illegible] הואיל [illegible] נראה היינו [illegible] קנייא מאנס או [illegible] אבל אם
[illegible] הטורח ומוחזן [illegible] ראוי [illegible] ולא [illegible] ערער אחר
עליו [illegible] ראוי [illegible] עליו . ולפי זה [illegible] קנייא כאנס [illegible] לפי
על [illegible] אומר . [illegible] . [illegible] סופרים כברי ו
והיינו [illegible] קנייא כאנס [illegible] קנייא כאנס [illegible] הרשב"א [illegible]
[illegible] קנייא כאנס [illegible] ופלוני' [illegible] וסופרים [illegible] מוחזק [illegible] נם כברי ו
וכרי [illegible] קנייא כאנס [illegible] כאנס [illegible] רבנן [illegible]
הרי [illegible] . [illegible] סופרים [illegible] כברי [illegible] ניחא
[illegible] מוחזק [illegible] וסופרים [illegible] כברי [illegible]
[illegible] עליו [illegible] קנייא כאנס [illegible] רבנן [illegible] רבנן [illegible]
[illegible] (ואיכ' ניחא [illegible] הרשב"א אבל אי אמרינן [illegible]
[illegible] או אי אפשר [illegible] הרשב"א . ולפי' [illegible] הרשב"א [illegible] בלא [illegible]
[illegible] סופרים [illegible] באורייתא [illegible] ואומר [illegible]
[illegible] אירי מוחזק [illegible] וסופרים [illegible] קנייא כאנס
[illegible] אומר [illegible] רבנן [illegible] ואנס אף
רבנן [illegible] עליו [illegible] כברי ומוחזק אף סופרים [illegible] בסופרים ו
ורבנן איירי בקנייא כאנס [illegible] ולא אף קנייא כאנס [illegible] כברי [illegible]
[illegible] או על [illegible] סופרים [illegible]
באורייתא [illegible] באורייתא [illegible] ואנס אף רבנן [illegible] ופלוני' בסופרים כברי [illegible] איירי .
[illegible] הרשב"א [illegible] —
ונראה [illegible] ראוי [illegible] הרשב"א [illegible] שאנו עוסקים כו' [illegible] . והוא [illegible]
אומר [illegible] והטורח אומר איני יודע [illegible] אף כברי ולא [illegible]
[illegible] ראוי [illegible] אחוזתו [illegible]
אומר [illegible] איירי [illegible] והטורח אומר איני יודע [illegible] ו
ומשום [illegible] ואינו [illegible]
לא [illegible] אי אפשר [illegible]
לא [illegible] על ידי [illegible] ואינו [illegible] .
[illegible]

ואם לא יכול לעמוד בפני עצמו אלא בכלי אחר, כגון שהוא מים שאובין או מי פירות, אינו מקבל טומאה אלא מדרבנן, ואינו מטמא אלא מדרבנן. ואם הוא מים שאובין שנתערבו במי פירות, אינו מקבל טומאה כלל, שהרי אינו יכול לעמוד בפני עצמו אפילו מדרבנן. ואם הוא מים שאובין שנתערבו במי פירות, אינו מקבל טומאה כלל, שהרי אינו יכול לעמוד בפני עצמו אפילו מדרבנן.

ואם הוא מים שאובין שנתערבו במי פירות, אינו מקבל טומאה כלל, שהרי אינו יכול לעמוד בפני עצמו אפילו מדרבנן. ואם הוא מים שאובין שנתערבו במי פירות, אינו מקבל טומאה כלל, שהרי אינו יכול לעמוד בפני עצמו אפילו מדרבנן.

ואם הוא מים שאובין שנתערבו במי פירות, אינו מקבל טומאה כלל, שהרי אינו יכול לעמוד בפני עצמו אפילו מדרבנן. ואם הוא מים שאובין שנתערבו במי פירות, אינו מקבל טומאה כלל, שהרי אינו יכול לעמוד בפני עצמו אפילו מדרבנן.

אך דבריו צריכין עיון שהרי זה להרמב"ם דאפילו כי מהימנא בעדים לשבועה גם אינו חייב הן משום דאית שהימניה

אלא אם יפסול שהוא להרמב"ם ה"ה [illegible] ה"נ לטעמו של רבא דאית שהימניה [illegible] זה פלוגתא [illegible]

לומר לשומר הוא [illegible] רב [illegible] ע"ל [illegible] [illegible] לעיל ומזה הוכיח דהימנא [illegible] לשבועה חייב

משום דה"ל פלוגתא דר' יוחנן ורב פליג [illegible] [illegible] [illegible] לשבועה [illegible] פטור [illegible]

הוי פלוגתא [illegible] לשומר [illegible] [illegible] [illegible] רבא [illegible] לומר [illegible] לשומר [illegible] ומזה [illegible] [illegible]

הרמב"ם . אלא התוס' אלו לשיטתם [illegible] לעיל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] דינא של הרמב"ם . וגם [illegible] לשיטת ר' חמא [illegible] [illegible] . והן [illegible] [illegible] [illegible]

שהימני [illegible] ולכן אם יש עדים [illegible] [illegible] רבא [illegible] לטעמו של ר' יוחנן ולא [illegible] [illegible]

[illegible] ולא כר' חמא [illegible] [illegible] . והטעם [illegible] כך הוא [illegible] [illegible] עדים [illegible]

פטור [illegible] והיינו [illegible] [illegible] פטור [illegible] [illegible] לשבועה [illegible] [illegible] לשבועה [illegible]

ולא [illegible] [illegible] הרמב"ם [illegible] [illegible] לשבועה אם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] רבא [illegible] לטעמו של ר' יוחנן ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] לשבועה גם אינו חייב [illegible] משום [illegible] שהימני ולכן אם יש עדים [illegible] [illegible]

[illegible] לשיטת הרמב"ם ה"ו [illegible] [illegible] לשיטת [illegible] חמא [illegible] [illegible] [illegible]

ולכן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אלו לשיטתם

[illegible] [illegible] ולכך לא [illegible] [illegible] לשיטתם

בגמ' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

והנה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] התם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] האונס . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רבא [illegible] [illegible] [illegible] התם [illegible]

[illegible] [illegible] ר' יוחנן חייב הא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] התם [illegible]

בר' יוחנן לא [illegible] באונס [illegible] [illegible] דר' יוחנן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] באונס פטור [illegible] [illegible] ר' יוחנן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דר' יוחנן [illegible] באונס [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] אלא [illegible] אונס [illegible] אונס [illegible] או אונס [illegible] או אונס [illegible] אין

האונס

האומר ראוי להיות נאמן עד שיבואו הנזכרים ואפ"ה [illegible] ומ"מ לא אמרי' הכי [illegible] [וזה [illegible]
[illegible] בפרק [illegible] ראשון לא [illegible] אלא [illegible] ולא [illegible] כיון [illegible]] ואפ"ה [illegible]
[illegible] אם [illegible] [illegible] [illegible] והן הן [illegible] [illegible] באחרונה אין ראשון
[illegible] [illegible] בפליגה [illegible] וחייב והיינו [illegible] [illegible] אם לא הי' [illegible]
[illegible] נאמן האומר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אלא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

בתוס' ד"ה כל הספק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
וכ"ל [illegible] אם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] פטור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הוא ספק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] לאומר פטור היינו [illegible] [illegible] פטור [illegible] פטור אם הי' נאמן
[illegible] אבל אם נאמן בפליגה [illegible] [illegible] גם הראשון חייב [illegible] [illegible] [illegible]
בנאמן בפליגה [illegible] [illegible] חייב [illegible] [illegible] פטור אך אם נאמן בפליגה [illegible] [illegible]
[illegible] אחרים חייב אם [illegible] בפליגה [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חייב [illegible] [illegible]
[illegible] לאומר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ראשון [illegible] לא
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא
[illegible] [illegible] [illegible] חייב והיינו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אחרים אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] פטור [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] כיון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] פטור [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ב אם לא תשיגנו ידו ולקח שה אחד כבש זכר תמים
ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ולג שמן
ג ואשם ויניף הכהן אותם תנופה לפני יי על חטאתו
אשר חטא מאחת מהנה ונכפר עליו וכן יעשה
ד באשם כחטאת משפט אחד יהיה לכם הנפש אשר
תחטא בהן תביא את קרבנה ליי על חטאתה
ה אשר חטאה מן הצאן כבש או עז נקבה תמימה
תביא לחטאתה ונכפר עליו הכהן מדמ החטאת
ו בידו ונתן על קרנות מזבח העולה ואת כל דמה
ז יצק אל יסוד מזבח העולה ואת כל חלבה יסיר
כחלב זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה אשה
ח ליי וכפר עליו הכהן על חטאתו ונסלח לו ואם
כשה לא תביא לחטאתה נקבה תמימה תביאנה
ט על חטאתה אשר חטאה וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחטו
י את העולה לפני יי וכפר עליו הכהן על חטאתו
יא אשר חטא ונסלח לו ואם לא תגיע ידו די שה
ולקח את קרבנו אשר חטא עשרון סלת לחטאת
לא תשים עליה שמן ולא תתן עליה לבנה כי חטאת
הוא ונתנה אל הכהן וקמץ הכהן מן הסלת מלא
קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יי
חטאת הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה כמנחת
יג הכהן ויכפר הכהן עליו על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה
יד ויקרא אל משה לאמר נפש כי תמעל מעל
טו ושגגה מקדשי יי והביא את אשמו ליי איל תמים
מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם
טז הוא אשם הוא ואת אשר חטא מן הקדש ישלם
ויסף חמשיתו עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר
יז עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא
ועשתה אחת מכל מצות יי אשר לא תעשינה
ולא ידע ואשם ונשא עונה איל תמים מן הצאן
יח בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על
שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם
יט הוא אשם אשם הוא ליי

ויקרא דפקודי פרשת

ב אם לא תשיגנו ידו ולקח שה אחד כבש זכר תמים
ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ולג שמן
ג ואשם ויניף הכהן אותם תנופה לפני יי על חטאתו
אשר חטא מאחת מהנה ונכפר עליו וכן יעשה
ד באשם כחטאת משפט אחד יהיה לכם הנפש אשר
תחטא בהן תביא את קרבנה ליי על חטאתה
ה אשר חטאה מן הצאן כבש או עז נקבה תמימה
תביא לחטאתה ונכפר עליו הכהן מדמ החטאת
ו בידו ונתן על קרנות מזבח העולה ואת כל דמה
ז יצק אל יסוד מזבח העולה ואת כל חלבה יסיר
כחלב זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה אשה
ח ליי וכפר עליו הכהן על חטאתו ונסלח לו ואם
כשה לא תביא לחטאתה נקבה תמימה תביאנה
ט על חטאתה אשר חטאה וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחטו
י את העולה לפני יי וכפר עליו הכהן על חטאתו
יא אשר חטא ונסלח לו ואם לא תגיע ידו די שה
ולקח את קרבנו אשר חטא עשרון סלת לחטאת
לא תשים עליה שמן ולא תתן עליה לבנה כי חטאת
הוא ונתנה אל הכהן וקמץ הכהן מן הסלת מלא
קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יי
חטאת הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה כמנחת
יג הכהן ויכפר הכהן עליו על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה
יד ויקרא אל משה לאמר נפש כי תמעל מעל
טו ושגגה מקדשי יי והביא את אשמו ליי איל תמים
מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם
טז הוא אשם הוא ואת אשר חטא מן הקדש ישלם
ויסף חמשיתו עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר
יז עליו באיל האשם ונסלח לו ונפש כי תחטא
ועשתה אחת מכל מצות יי אשר לא תעשינה
ולא ידע ואשם ונשא עונה איל תמים מן הצאן
יח בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על
שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם
יט הוא אשם אשם הוא ליי

והיינו כמ"ש התוס' והרא"ש בשם רבינו ת"ל דמיירי בפלוגתא ואיכא דאמרי דאוקמוה אלא ב"ש דבה להוי פלוגתא מה לסברא
לומר אחר כיון דאמרו לכן דעתו ולכן קשה הטעם באמת דהאמת ע"ש והרמב"ן כתב ע"י כמ"ש מאירי
ומ"ש יעלה א"כ דבאמת בהיפוך לא א"כ לא בהיפך ... הא כיון דהלוה בראשון איש יודע הלוה איני יודע
אם הלויתני אלא כמ"ש כמ"ש הש"ך וזו ראיה ברורה ועוד דהתוס' ושאר פוסקים בהא איני יודע
אם פרעתיך כמ"ש והרי בש"ך סי' ... סק"ד
ועוד ראיה ברורה לדברי הש"ך בקידושין דף ס"ו ה' כו' הלוה חייב ושותין לאחר אונסיה
לפטור איש יכול לישבע ולטעון דהרי איש יודע ודאי שאלו והוא בדברי התוס' וביאור
הסוגיא לה הטעם דכיון דתובע מלוה שאינו בטענה ... ע"י לפטור ולכן כלא"ו לישבע פטור הלוה
מקום והרי בדבריו זה להוציא לטענתו ולכן הי' הלוה המלוה חייב לשלם ואמאי לא נאמנינהו
לו יהי' לאיש יודע כ"ע נאמן גם פטור ועוד בהרמב"ם ... והל"ע ... לו ...
טען ליודע הודאה לפרעו אבל ... ושתו ואמאי הא כאיש יודע אם הלויתני ... בפטור אך
הנראה דהוא חלוק ושותין איש יודע אם הלויתני אפי' פטור ועוד בטור כ' לו לדברי ...
והרמב"ם לחלק על הרמב"ם ואמרו דבל שומר ... לישבע לפטור הלוה ... ליודע ודאי איני יודע
אם ... הלוה ... לאיש יכול לישבע ... הרי והבי' בלוה לאיש יודע כ"ע נאמן ה"ל שמא שאלו
ואף להמחבר בסי' ע"ב דפסק כהרמב"ם היינו הטעם כמ"ש הסוגיא דכיון דתובע מלוה לפטור ... ושתו
ואין ... להלוה לישבע ולכן כלא"ו הלכה ... לישבע ... וספור הלוה ... באו"ה כ"ע נאמן
ה"ל שאלו ... וזו ראיה שאין עליו תלונה ... ועיין על המחבר בסי' ל"ה ... בדברי הרא"ש
אשר הרמב"ם ... וכמ"ש ... ... הש"ך ... לישבע ... בין ...
... עליו ומ"ש ... ... הלוה ... אינו ... שאלו ... בסי'
ע"ב ... הלוה ... לאיש יודע ... שאלו ע"ש ... ראיה ... והרמב"ם ...

ובאמת לא הבנתי ... ... הלוה ... לאיש יודע כ"ע נאמן ה"ל אם הלויתני
וסיום ... ... שאלו אע"ג דאמרינן ...
לא ... ה"ל ... איני יודע אם הלויתני אפ"ה ... ...
... ... הוא ... ... לאיש יכול לישבע ... לשלם ... ...
... ... הוא ... ... הלוה ... איש יכול לישבע ... לשלם אע"ג ...
כאיש יודע אם הלויתני ... ... ע"ש ... הרמב"ם ...
... ...

בסי' רנ"א

בתו׳ דף י״ז כתב ר״ת דקאמר ע״ל. ומודה ר״ט הה״ד בהא ליפרך [illegible] מ״ו ולפי׳ ר״ח א״ש לה
ליישב . דצרורות הרי הם כקרן ע״ל. מ״ו כתב״י חנ״ה בראיה [illegible] אין חולקין כך
א״כ כי מתני׳ ברישא איירי לנז״ק וסיפא איירי [illegible] והכרעה להו בלנ״ק בכל ענין חייב אלא
היכי בלא הוי לו׳ לשנות והתנ״ה חולק עליהם [illegible] בלא הוי לשנות אלא לנ״ק פטור ע״ל . [illegible]
[illegible] להם ראוי [illegible] בלנ״ק בכל ענין חייב אלא היכי בלא הו״ל לשנות פי׳ הי׳ [illegible] להם [illegible]
[illegible] דהתם חייב לפטור ר״ט [illegible] חייב לנ״ק ולא הי׳ [illegible] להם [illegible]
[illegible] עפר [illegible] וע״כ [illegible] בלא הו״ל לשנות ע״ש
[illegible] בר׳ [illegible] הי׳ חייב [illegible] ולא [illegible]
[illegible] דהיכי בלא הו״ל לשנות פטור אלא [illegible] וק״ל בר׳ [illegible] חייב
[illegible] לנ״ק והרב [illegible] איירי [illegible] הרי [illegible] איירי [illegible] . [illegible]
[illegible] בלא וסיפא [illegible] לא יהי׳ [illegible] ברישא [illegible] חייב צרורות לנ״ק וסיפא
[illegible] פטור צרורות [illegible] . [illegible] בכל המתני׳ איירי [illegible]
[illegible] ופטור [illegible] איירי [illegible] או דאיירי [illegible] בלא [illegible] בכל המתני׳ איירי
בלא הו״ל לשנות . [illegible] צרורות אפילו [illegible] לנ״ק חייב אלא היכי
דאיירי [illegible] בכל המתני׳ איירי [illegible] להודה [illegible]
[illegible] לנ״ק . [illegible] ר׳ טרפון [illegible]
[illegible] . [illegible]
[illegible] ופטור [illegible] צרורות אלא [illegible] בכל ענין חייב
[illegible] ופטור [illegible] לא יהי׳ [illegible] חייב צרורות [illegible]
[illegible] איירי [illegible] להודה [illegible]

[illegible] . [illegible] איירי לנ״ק וסיפא [illegible] בלא הוי לשנות פטור
אלא לנ״ק . [illegible] פטור [illegible] בלא הו״ל לשנות
[illegible] פטור אלא לנ״ק [illegible] חייב לנ״ק . [illegible]
[illegible] ר׳ טרפון [illegible]
[illegible] חייב לנ״ק אלא היכי בלא הו״ל לשנות . [illegible]
[illegible] ר׳ טרפון [illegible] . [illegible]
[illegible]

ביצה

בגמ׳ הך דרבים לחוד כרבנן כו׳ של כרש״י כיון שפסק זה הלוקח ואפילו כתרתי רבים ע״ה להקנות לו חפצו או של ,
פלוני ספי׳ רש״י דהתנאי הוי כלעיל פסיקה ואפ״ה לא ליכא · ותחילה כתב ר״ל כיון דהמוכר של ומוכר השור ו
ונתחייב לו המעשר אז לוקח פרה של ו׳ לאו שנין לך של פלוני דהתנאי הוי אחד שנין לבסוף של השור · ולאומרה
דברי רש״י פירשנו · וכבר האריך בקושיא זה בכל עדיות יומא ובתוספות גיטין ע״ש · ובתוספות גיטין כתב להשיב
דרש״י ס״ל דעולם כרבי השור הוא קונה הפרה ולא פי׳ קושיא ליישב הלשון דקרית כל המעשים רבים כאחת כיון אלא
זה דפלוני דלעיל וביאור הלשון בשור נקנית הפרה לשם ע״ש ועדיין אומרים כל העירוני · וכן נראה ז״ל
דגלה רש״י קושיות תוספות איך אמרי ואין רבים להם כרבנן הא אמרי קידושין בעצם כלוה אינה נקנית
דכלוה להוציא שניהם לבני רש״י דבר כל המעשה שפסק הלוקח השור כתרתי רבים ע״ה להקנות לו חפצו או של ואין כן
הלוקח ע״י שליחו שפסק הלוקח השור עבר הקנין ולאו שלוה היא וכ״כ בתוספות גיטין להדי׳ כדב״ה ואין רבים של פלוני
סיפא זה לאו שלוה היא ע״ש ועדיין קושיות תוספ׳ · ומוכרח רש״י לפירושו , ומה לפירש ר״ל בתחילה
דהתנאי הוי אחד שנין לסוף השור ונתחייב לו המעשר · גם כן קנה וההרשב״א קידושין שלה על תירוץ תוספות
דסיפא שפסק השור דומה לרישא אם כן איך שלא יש רבים להם כרבנן אין הסיפא דומה לרישא ברישא איירי
בפוסק בתרתי של וסיפא איירי בתרתי רבים ותירץ רש״י בגמ׳ לרישא באיירי בקנין ופסק ע״ש וכ״כ פה
השה״לא ע״ש · ואם אמר ספרין פירש לא של רש״י באיירי דהתנאי הוי כלעיל פסיקה ועי׳ שלו לבסוף ה
השור עבר הקנין אם כן אין הפוסק נוטר הקנין בעיקר הקנין נגמר ע״י שליחות השור ולא הוי דומה לרישא · אבל לפי׳
ראשון של רש״י ניחא · והנה רש״י פירש בגמ׳ הש״ס אלא לר״נ סאי כיון דאי כן לסב״ר וכן לישנא והנראה ד
דהתם הך דרבים של שהוא ג״כ לסב״ר ורש״י שהוא קידושין בלשב״ר תשמי קנין בהיות רישא איירי בדינא דקנין
שפסק בתרתי חליפין וסיפא איירי בתרתי רבים , ואם מוכרח רש״י לפרש בתחילה באיירי בתנאי הוי א
אח״כ · והיינו דהתם גם לשאי דסב״ר ברישא איירי בקנין ופסק בתרתי חליפין וסיפא הך דרבים של וכע״פ
כתוב הרשב״א בגמ׳ דלשנא דאיירי בקנין ופסק והוכרח ר״ל לפרש דהתנאי הוי אח״כ · אבל לשאי דסיפא כל
השוים של מוכרח רש״י לפרש באיירי בתנאי הוי כלעיל פסיקה כיון שלא יעלה לה ע״ז הפוסק כלוה אינה
מגודר · אבל קידושין חזר בו ר״ל · וס״ל כדברי רוק הפוסק׳ ותוס׳ דלפיה ואחריהן ואין רבים של ג״א ה״ז
שלוה דאיירי כהנאי שהוא שלוה או כדברי הרשב״א שהוא על חוק שחסרו סך לחוק שחסרו הלוואה כנזכר
כפי׳ ע״ש ר״ה · וכך חזר ר״ל · מפירושו ופירש דאיירי דתנאי הוי אח״כ ולכך מיושב לא ליכא · ובזה
ובזה יל ליישב גי׳ תוס׳ לחלוק לשיטת רש״י בשור ופרה בגמ׳ דברי אח״כ הי״ת פירוש קרא · לא קאי לפי׳ הסוגיא כשלום
דבריהן לומר דתוס׳ ס״ל בלשאי בתאסרי׳ יש רבים שהן כחליפין של שתיהן לפיה גם כל המעשה ורש״י ר״ל
קידושין וכ״כ בתוספות גיטין להדי׳ כלפי עליון תוספות דתוספות ס״ל דגם כל המעשה שתיהן כשוק והוי קאמר
כל המעשה רבים כאחת דהיינו ופירשים קונה הפוסק כיון לאפוקי של כיון פי׳ קונה אותו שהוא להכריע בכל
המעשה כיון

דהא הלמא נקטי' בגמ' שטבע נ"ה איירי רק כלוה כלוה . רק י"ש להר ולבחור דלמא נקט' השוין נאי' ליסקא דמתני'
כל הנולדים ואח"כ אי קיימא בזוי' בברייתא דכל הנולדים דאיירי כל כלל. אפילו אינו לוה לפיר שנשה ולה"נ מאי כ"ב
ולעולם פלוגתי' דרם ולוי איירי רק כלוה כלוה . אפס על זה הי' שלה ~~אי אמרת בשטבע~~ עז"ן לוזר דספיר שלה תני' בד"א דפלוגתי'
דרם ולוי איירי לוה כלוה מה שלה ולה"נ מאי כ"ב דלמא איירי לוה כלוה דברייתא דכל הנולדה ג"כ איירי באינו
לוה ולוי"ב לוזר בשלה ליסקא דרם כל הנולדים . שלה הא אי אמרת בשטבע הוי פרי דקיימינן על דווקא קוובאי ב
שור ופרה הוי פרי . ורבותא כהנ"ל [illegible] בשטבע לא נגע שבעלי חיים ע"ש . ואח"כ בשור ופרה הוי פרי
שלה נ' שהרש"ל בקידושין אין חלי' נ' השוין ולה"נ מאי כ"ב כלאים ושמי' דהכא לסהלא הגלה קלוג וצ"ל כבירות
הסהרש"א גם דכ"ב להנולדות אין לפ"ז בכל המעשה . ואם דבריכין לומר כע"כ בנולדות השוין נאי' אך לפ"ב
בכל הנולדה . ואח"כ צ"ל בנולדות נאי' סרם בזוי' בברייתא דכל הנולדה דאיירי אף באינו לוה לפ"ז שטבע נ"ה שלה
תני' לפיר וכי פליג ר"נ אדרב ולוי . אבל לפ"ז לעול [illegible] כמה אנפי נ' שהרש"ל הדרינן לבקי' האמורי'
לשלה דר"נ אין לפלוגתי' דרב ולוי כלוה כלוה וני' השוין וקן ולה"נ מאי כ"ב נאי' ליסקא' בכל הנולדות . ולק"מ על רש"י .
ולפ"ז לעול להבין נוסי' שהרש"ל באחרונה דבלוג לא רכ"ב להנולדי השז"ל בשור ופרה שנשי' כלי' אבל הלוה [illegible] ולמאי
דס"ד מאי כ"ב הנ"ך ופרי נעי' עכבה חליפין של שוה בשור ופרה שנקרי פרי . שמחלן דרלי . ולנ' הכא כלה שור
ובקידושין נרם רב' כלה שור . ולפ"ז לעול שושב . דהא שלה נ' שהרש"ל אין חלי' נוסור השוין ~~[illegible]~~ ולה"נ מאי כ"ב
כלאים ושמי' הכא וצ"ל כלל דבלוג הוי אמרינן בשור ופרה שנקרי כלי' אבל הלמא שלה ולפ"ז מאי כ"ב
ונשיך להבין דהנ"ך ופרי נעי' עכבה חליפין שוה בשור ופרה שנקי' פרי שלה לפיר ולה"נ מאי כ"ב .
ואי אמרת בנכסין כלה לוה עבדין לא שלה שרי . ולא כע"כ בנכסי' שור ופרה . אבל בקידושין אינו
שוחן רב' לנוסי' בכלה לוה . ולפי' שבקידושין לא שלה נ' שהרש"ל רנ"ה הרמב"ן כשלמטה ה' בלם הוא
השלם שניטל היטב' לפיר ולה"נ . לא צריכין לשוחן לנוסי' . בעם דכלה שור .

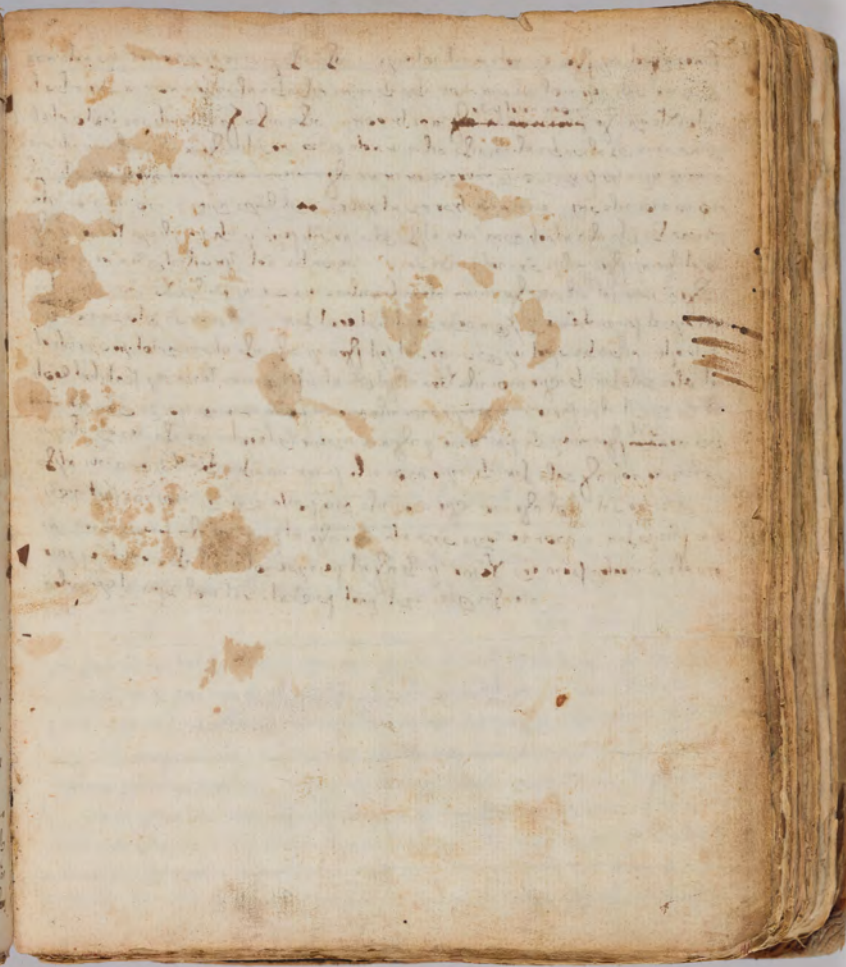

ראובן מכר לשמעון בית אחד ונתן לו מקצת דמים ואמר לו אם לא אתן לך שאר דמים עד יום פלוני הרי הבית שלך ולא עשה כן ובא שמעון ומכר הבית לאחר ונתן לו שאר דמים ואמר לו הרי הבית שלי ואתה אין לך בו כלום ואמר ראובן לא מכרתי לך אלא בתנאי זה ולא נתקיים תנאי ואין הבית שלך ומה דינם

תשובה. אם ראובן מכר לשמעון בית אחד בתנאי זה ולא נתן לו שמעון שאר דמים עד יום פלוני הרי הבית שלך ולא עשה כן ובא שמעון ומכר הבית לאחר ונתן לו שאר דמים ואמר לו הרי הבית שלי ואתה אין לך בו כלום ואמר ראובן לא מכרתי לך אלא בתנאי זה ולא נתקיים תנאי ואין הבית שלך ומה דינם

תשובה. אם ראובן מכר לשמעון בית אחד בתנאי זה ולא נתן לו שמעון שאר דמים עד יום פלוני הרי הבית שלך ולא עשה כן ובא שמעון ומכר הבית לאחר ונתן לו שאר דמים ואמר לו הרי הבית שלי ואתה אין לך בו כלום ואמר ראובן לא מכרתי לך אלא בתנאי זה ולא נתקיים תנאי ואין הבית שלך ומה דינם

תשובה. אם ראובן מכר לשמעון בית אחד בתנאי זה ולא נתן לו שמעון שאר דמים עד יום פלוני הרי הבית שלך ולא עשה כן ובא שמעון ומכר הבית לאחר ונתן לו שאר דמים ואמר לו הרי הבית שלי ואתה אין לך בו כלום ואמר ראובן לא מכרתי לך אלא בתנאי זה ולא נתקיים תנאי ואין הבית שלך ומה דינם

וכן אר' יוחנן תינוק לסיר [illegible] היא [illegible] ולבני [illegible] באין [illegible]
[illegible]
אך [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אר' יוחנן [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אר' יוחנן [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

באופן אחר כ' לישב ק' מהרש"א הנ"ל · [illegible] להבין לדברי [illegible] להקשות מהרש"א דבסוגי' [illegible] ב
בכותל [illegible] · מ"מ [illegible] לעבור קב' לאוין [illegible]
[illegible]
[illegible] עליו [illegible] ולאו [illegible] לאוין [illegible]
[illegible]
[illegible] ולאו דלא תעביד [illegible] לעבור עליו [illegible]
[illegible] דלא תעביד [illegible] לא [illegible]
[illegible] ולא [illegible] ב
[illegible] עליו [illegible] לאו [illegible]
[illegible] ולאו [illegible] הנ"ל [illegible]
[illegible] ולעבור קב' לאוין · [illegible]
[illegible] לא תעביד [illegible] לעבור קב' לאוין [illegible] לא תעביד [illegible]
[illegible] לא [illegible] לעבור קב' לאוין [illegible]
[illegible] ולאו [illegible] לא תעביד [illegible] אסור [illegible] ולא [illegible] לאוין
[illegible] ואין [illegible] הנ"ל [illegible] לא תעביד [illegible] ולא [illegible] לא [illegible]
[illegible] · [illegible] · [illegible] הנ"ל [illegible] ולא
[illegible] · [illegible] לא [illegible]
[illegible] הנ"ל [illegible] גופי [illegible]
[illegible] לא [illegible] לא [illegible]
[illegible] ואין [illegible] מהרש"א [illegible] דלא תעביד לא [illegible] גופי [illegible] אסור
[illegible] לא [illegible] דלא תעביד לעשן [illegible] לא תעביד [illegible]
[illegible] ולא [illegible] מהרש"א [illegible] ·

ועפ"ז כ' לישב דברי הרמב"ם [illegible] לא תעביד [illegible] אפילו [illegible]
אסור [illegible] ·
[illegible] ·
[illegible] לא [illegible]
[illegible] ולאו דלא תעביד [illegible]
[illegible] · והנה [illegible] הנ"ל [illegible]
[illegible] אסור [illegible] הרמב"ם גופי' [illegible] דלא תעביד · [illegible]
[illegible] · [illegible] הרמב"ם [illegible]
[illegible] הנ"ל [illegible] דלא תעביד [illegible]
[illegible] · לא תעביד [illegible] ·

[illegible]

כו"ל גם גבי . דלעיל בד' ל"א ואסור הל"ס [illegible] דאי כ' אחיך הא"ה דווקא עושין בלא פשוא לגבי . אבל נגד [illegible]
לגבי . לא שייך כהנים דעיף ואי כ' דעיף הא"ה עושין ב"ג בשרה מ' גרמי נפי אסור לכך כתיב אחיך . ואם נימא
ספרות שהרו"ל בין הפתח לאוין ואזהרות לקבורה להורא נאמרה ולא על נפי . וודאי פריך [illegible] לפירקה
דהא"ה בוין עושין אבל נגד בפט לגבי' אסור והיינו דהוי אסרין לאסור שוחלב עם נעהו [דהורים כר"ע דאסור
נגד נפי שוחב עם נעהו דרשא פ"ל פגות וה"פ הרשב"א] דלא פלוג בשיך לבעון עם נעהו לאסור לנגד נפי כר"ב
אבל איפכא . ולהגלות לזה לו אחיך גבי עושין . ואי נימא [illegible] בפשיך הש"ס באו לאו אחיך הא"ה דווקא
נגד בלא טרח אבל ב"ג בשרה גרמי [illegible] יהבי' אסור . ותקלה שהי תנתי יהבי' נפי אסור בעושין ב"ג . ואיפכא
להכן דהא"ה לאסור עושין ב"ג [illegible] בנפי שוחלב עם נעהו דהא דלפו דכתיב דעיף נגד נגד ובשעט נגד
דנגד נפי שוהם א"כ [illegible] בעב"ם ליתי' לדרלא דוחלב עם נעהו בדרלין בשיך לבעון עם המנשי [illegible] העצ
בעיור להחזיר לו שעותיו דהא דעיף את להורות בנגד נפי שוהם ואם נגד נפי שוהם פליגא בא"ה לבעון
עם נעהו וא"כ להחזיר לו [illegible] ובע"ב בליתי' להך דרלא דוחשב עם נעהו וא"כ שהי תנתי לאסור עושין
אלא בע"ב בלא כשהרו"ל אלא דהוי אסורין בלאו בלא תעשון כו"ל נם נפי לך שייך אחיך גבי זול
וא"כ לבסוף [illegible] רעיף בשיך לפעט נב תולה בלא תלין רבה לגין בד' ל"א ולא נאי דעיף כו"ל
אבל כוודאי אסורין בלאו בלא תעשו כו"ל בם נפי כמין דליב [illegible] לפעט נפי בדעיף איצטרין כל
כפו דהוי אסורין בלא תעשון כו"ל נם נפי אי לאו דכתיב [illegible] דאחיך הה נפי לא תעשו כו"ל נם נפי
וא"כ לפיר פסק הרשב"א [illegible] דהענו או גונב נפי עושר בלא תעלה בלא תעשו בלא תעשו כו"ל נם נפי
להגלות מה הא לא תעשו נאי אסור ב"ג ולא נאי אנגד גה אינו דבעך כהכרת לגו [illegible] כל המאכ
וסייעה דאין פלה נגד יוצא מזה פלוה מן [illegible] לעושין אינו לו' את העושין וא"כ דבר .
הרשב"א ברורין [illegible] וברור .

מקואות לבינא

הפהרש"א הביא פלוגתא טור ורשב"א עם תוס' . בטור ורשב"א סברו דאין [illegible] על לאו דרייקא ואונאה ו
ועיינתי ברשב"א וכתב הטעם דכיון דעיקר הספק אין [illegible] וכ' הט"ז גב [illegible] בסתות כל המשלם אינו
[illegible] והטעם [illegible] כדיש [illegible] פלוני' בר [illegible] ורבנן גבי [illegible] בחרפה סברו [illegible] פלוני
דבהם [illegible] הלוה [illegible] א' [illegible] ואי אתה [illegible] כ' דלעות' . ותוס' סברי דאין על
לאו דרייקא ואונאה ועושין ב"ג . וכ"ע דהא [illegible] הלכה כרבנן בסתות בכל המשלם [illegible] בה"ל [illegible]
ואף אם אין לו לשלם מ"מ אין [illegible] כיון דנקרא [illegible] הוא אם יהי' לו [illegible] יב גבן הנלה
באסב . ולכאורה [illegible] על תוס' [illegible] ולפי [illegible] דווקא [illegible] סברו [illegible] כן . [illegible]
[illegible] . ועוד [illegible] נאמר הל"ה והרי [illegible] פי' [illegible] דבן כיון דמשלם אינו
[illegible]

בד"ה עכ"ב בנקבה מאי טיפולי עלה הא בהאי ענין בר"ר ר"ת ניקבו אונו הדי ובזה דנקבי היתירא אתו איסורא ובאסורא
לנ"ב דביעית הרמב"ן החולק על תוספות וס"ל היכי דריאה סרוכה ספוד כשר אף העורים פסולים והכא איירי בכלי הקרן עם
הריאה ולא ערוכין לשאר יבה גם הריאה פי' כשה"מ המוכרזין דגדיין לשאר יבה מין ראשון דבהמה אי גבי מין הראשון הרי הכל
אסור שהרי אין הלוקחות כל השנון אלא כבן אבל כאן אפילו אבה את הריאה בקרן לכשר לא עבר איסורא ולא נפישין היתירי
אתו איסורא עכ"ל · ולפ"ז נראה דהכי יעלה ש"ס דרבנן דהא עכ"פ איירי הכא בכלי הקרן עם הריאה ואפ"ה ש"ס דרבנן דלא
נקבי כפי המוכרים דנקבו לשאר יבה מין ראשון הנ"ה הכא נקבה שזה אבה עם הריאה · ולזה שלפי דרבנן ש"לא נפישין היתירא אתו
איסורא אבל במוכרים אוכה כל השנון אלא כבן · [ולשון כמאי טיפולי להו כלשון מאי טעם שניהו מן הבריתא דבד"ה עכ"ב ·]
ובזה יש ליישב קו' תוספות הבו"ן לכתבו דסוכה לה בא אף בחייב סוכה וכו' ר"ת מבדבדי לה לנקבי גופן משום לכן והגי'
על זה תמיה סוף זה הכא דר' מאיר הא המוכרים אינו פסול רק הכשר · ונראה ליישב בהגה החולק על הרמב"ן דחולק
דאונה המוכרים טורף כל השנון אלא כבן אבל בריאה בקרן שכשר לא עבר איסורא לא נפישין · ועוד נראה להרוץ
הלפ"ז בהן דשלש רק מאיר אפילו תימא רבנן התם קרן גופא עבר איסורא אבל הכא לן בהיתירא הוא · אבל למאי
דסוגיא דעתי דשלן גם במוסר לשאר כתנאי רב דאמר כר' מאיר ולא כרבנן · וכן לפירוש דבריו החולק על הרמב"ן הנ"ל
דאלו רב אמר כשמין גם כן בהא לה הקרן גופא עבר האיסור אלא כעכ"פ דלא יבע החולק הנ"ל · ואכ"ע עלה לבייני
איך איירי פלוגתא דר' מאיר ורבנן אי בריאה ספוד הא העורים פסולים ואי בכלי הקרן עם הריאה גם
לרבנן יש לומר שזה ויבה עם הריאה · והתרוצא על הרמב"ן לא עלתה עליתא עדיין · ובעכ"פ צ"ל דס"ל דפליגי
בחייב סוכה ברעיני אף בחייב סוכה ורבנן לא נקבי בחייב סוכה · ולכן פריך לפיר לשאר כתנאי · אבל למאי
דשלש הלכה רמב"ם דס"ל כרבנן והחולק מן היכי בקרן נקב באיסורא או קרן גופא בהיתירא הדבוין לספרא החשיבא
דר"ח ורבנן לא פליגי רק אי נקבה כשר או לא אבל לחייב סוכה אף ר"מ מודה ולפיר סוף הגמ' דקתני בלשה"ק
המוכרין רק מאיר בר' מאיר גופ' סוכה כחייב סוכה

בתוס' ד"ה שהרי כו' ריאה ש בגוונא עדי חסם ש · עלה זה דשין ריב"א לחלק בזה דאין עורים פסולים הוא
אף כל שוטר ריב"א והחולק עליו אב"ד פ"ד בעורים פסולים ורפי לרבינו תוספות למה לשבשתם · ואפשר
דכוונתו ריב"א דלא נקט דבאמת העורים פסולים והא דאמרי רבנן גופה הקרן איירי כחייב סוכה ופליגי כחייב
סוכה לכן כתב ריב"א דלרבנן בחייב סוכה אף ר"מ מודה ואף סבני הריאה אף אי עדן סרוכה נקבה לר"מ ופליגי אי עיקר
עורים ולאו אין פסולין דלאו עדי חסם הוא · אחר כך עלאתי לדברי הגאון הדברים כך כונתו וכו'

באו"ד ועלה דכתב בתוספות התוספא לשר לכל כו' ריאה וכו' ש · ולפמ"ש יש ליישב קו' התוספות · דהרמב"ן
תוספות כתבו בפשוט שלום טעמי דלא נקט לרבים ובאמי שהני לפוסלו לנקרו ולא גבי כו' כלל · וכוונתו דבריהם
דסוכן דלא נקט לרבים כלל · כלל ואמר פרעתי והלה אומר כלל ואמר לשרך כיון שבקי באומן חוטב לשנחו כיון שכן באומן עלון
הריאה שהר כלל והסיפא כעלמא הוא וכאשר אמרו לקן כעורת השם באריכות · ולפ"ז היכי דבריאה ספוד כשר
דאז הכשר נקט לרבים בהא הקרן כפני עצמו מחוב וריאה כפני עצמו מחוב וס"ל כמוסבת נוגעים להדי'

ולפמ"ש גם בריטב"א ושי' זה שהרשב"א הטעה וגם בתוס' מהדורא בתרא נדחה דשטר לאחר הזמן בלא הספק החוב ונמצא
דין לטעון פרעתי נאמן דאינו חושש להניח השטר ביד המלוה כיון שכתב אע"פ שהוא תוך זמנו דאז חזקה בלא
פרע גובה הזמן ועמ"ש כי לא דברו בזה הראשונים והאחרונים הפוסקים ע"ש

בגמ' אר' יוחנן גזירה לא יגבה מזמן ראשון ~~[illegible]~~ ושיטת רש"י דגובה מזמן שני
השטר שלוה לגבות בו מזמן שני ... [illegible] ... מזמן ראשון ... מלקוחות ... ודאי דהשטר שאחר מזמן כיון
כיון דין ונכתב דין גבי' שוה כמו ... ועלה אע"פ שגבי ... ממנו שלקחו מזמן שני ולוה אם לקוח מזמן
מזמן ראשון כיון דכבר מגבינן ליה ... ונשא וני' גם ... אף לשיטת תוספות דאינו ... מזמן שני שהלוה בלא יגבה
מזמן ראשון ... [illegible] ... דהשטר שנכתב בין דין לגבי' ... הכתב דין מזמן [illegible] ... ויכתוב השטר מזמן
ונלמד בו ... כמ"ש ... ונשיטין להתם ... לגבות בו מזמן ראשון ... חכמים ... מזמן
שני לא יגבה מלקוחות ... כיון שבשטר ... אין לחוש לגבות בשטר ... לא ... חכמים אלא ...
... לגבות מזמן ראשון ... אלא ... מזמן שני ... ומזה ... כמ"ש ... אך ...
בזמן אחר ... כיון דכתובות ... עוסקת ... בו מזמן ראשון ... השטר ... לא ניתן לפרעון ... והרי הוא
חספא בעלמא ... בשטר שלא נעשה ... גזירה ... ופסול ... [...] ואף
... גבי ... ויותר ... כיון ... שלא כתבו ... אין ... (ע"ש) ... ולכך אינו גובה מזמן שני כי אין ... השטר זה לשיעבד ... כיון שלא ניתן לפרעון בחלא בלא
יגבה מזמן ראשון ... ודאי ... לא אר' יוחנן גזירה לא יגבה מזמן ראשון ... אלא ... מזה הטעם ב
בלא ניתן לפרעון לא הוי ... כיון בהא ניתן לפרעון מזמן שני ... דכתב ... יוחנן ... גזירה לא יגבה מזמן ראשון
והלוה ... גזירה ... לא ניתן לפרעון ... ולא נעשה השטר ... ופסול ... בו ... אלא
מזמן שני
ונפקא מיני' ... ויהא ... כמ"ש ... הטור ...
... חכמים לא יגבה בו מזמן ... אבל ... הרי ... שטר ... ואינו יכול לטעון
פרעתי ... לשרף ... מה ... הרי ... גובה ... ולא יכול לטעון פרעתי ... השטר
לשר ... יכול הלוה לומר לשרף ...
אבל ... השטר ... לשר ... ואז יכול לטעון פרעתי
[...] ... כיון בלא ניתן לפרעון ... ויכול
לטעון פרעתי ואינו חושש להניח שטר ... [illegible] ... כיון ... לא ... ע"ש
הוא ... מזמן ראשון כיון ... לחוש שיגבה מזמן ראשון ... חכמים ... מזמן שני ... אם כן
בשטר ... גובה ... חכמים ... אע"פ ... בגובה ...
... ויכול לטעון פרעתי ... ולשרף ... כיון ... בשטר ... גובה הוא ...

שלא״כ ולעשות לה לכתובתה כיון דיש לנזרו לאבהו מזון ראשון מתחלה כשנכתבה לה שכתב לכתובה כלל והוי חספא בעלמא ואין עליו · תורת שטר כלל אינו גובה משעבדי ביפוי שטר פרעתי והשלוה אינה יכול לומר שטר [illegible] כלי באות חוב [illegible] כיון דאין עליו תורת שטר כלל · וכן משמע בלשון התוספות [illegible] דלא נשאת לכתובה [illegible] פסולה לנזרי ולא גבי כלל · [illegible] דלא גבי [illegible] משעבדי ביפוי לטעון פרעתי

ובזה [illegible] ותוספות [illegible] · [illegible] הטעם ראשון לכתובה כיון [illegible] לגבות [illegible] זה מזון ראשון [illegible] [illegible] אבל השטר [illegible] גמור הוא [illegible] השטר ולכך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כטענת פרעתי [illegible] כיון דשטר גמור הוא [illegible] השטר [illegible] ולכך [illegible] [illegible] הטעם דאין עליו תורת שטר כלל ונאמן לומר פרעתי [illegible] כיון דאין עליו תורת שטר כלל ולכך לא גבי [illegible]

ובזה [illegible] [illegible] על התוספות [illegible] דהא [illegible] [illegible] [illegible] לכתובה [illegible] לגמרי ולא גבי כלל [illegible] והלכה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דלא נשאת לכתובה [illegible] לומר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ליפטר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הלוואה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לכתובה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מזון ראשון [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לשטר כלל תורת שטר [illegible] לטעון פרעתי [illegible] לכתובה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לכתובה [illegible] [illegible] [illegible] השטר תורת שטר כלל [illegible] [illegible] לטעון פרעתי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לכתובה [illegible] לנזרי ודברי התוספות [illegible]

ובזה [illegible] בדברי [illegible] השטר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שלא [illegible] לכתובה מזון הראשון [illegible] השטר אבל [illegible] בדברי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחר הלוואה [illegible] כיון

[illegible] בתשובת ראו' [illegible] אלא [illegible] וראשון לא [illegible] לרבות [illegible] והרי הוא פסול [illegible] דלא
[illegible] ואין [illegible] לשערא [illegible] ולכך אינו [illegible] ואם כן לפי [illegible] הרמ"א אבל [illegible]
[illegible] ולא לוה [illegible] הלשר [illegible] פסול [illegible] ודברי הרמ"א [illegible]
והטור [illegible] על הרמ"א [illegible] הטור [illegible] אותן [illegible] לא [illegible]
כו [illegible] הרמב"ם [illegible] אבל [illegible] בכנפו אותו [illegible]
[illegible] הטעם [illegible] ושקט [illegible] היינו [illegible] הלשר גסות הוא [illegible]
[illegible] לפי [illegible] הטרה [illegible] ולא לוה [illegible]
אבל הרמ"א [illegible] הטעם [illegible] על [illegible] באונו [illegible] ומן
[illegible] הרמ"א [illegible] הטור [illegible] הטור [illegible] והרמ"א אבל [illegible]
והבית חדש [illegible] על הטור [illegible] פרק [illegible] על ר' יוחנן [illegible] לא [illegible]
[illegible] הכונה [illegible] ובהא [illegible]
[illegible] ולכך [illegible] ר' יוחנן [illegible] ולא לוה [illegible]
[illegible] ואפשר [illegible] הטור [illegible]
ואם [illegible] לפיר [illegible] גסות הוא [illegible] והא [illegible]
גסות הוא [illegible] ר' יוחנן [illegible] לא [illegible]
[illegible] אבל הלשר [illegible]
ר' יוחנן [illegible] דלא [illegible] בהלשר לא [illegible]
[illegible] דלא [illegible] הרי הוא פסול [illegible] ומה [illegible] אם [illegible]
[illegible] ולא לוה וזה פשוט
[illegible] על הטור שהביא [illegible] אלא [illegible] הטור [illegible]
[illegible] ומ"מ [illegible] סימן [illegible]
[illegible] הוא [illegible] ולפי [illegible] לשר [illegible]
[illegible] ולא לוה [illegible] ולפי [illegible] ר' [illegible] לא [illegible] ואין [illegible]
[illegible] ולא [illegible] בפסול [illegible] הוא [illegible] ואין [illegible]
[illegible] בפסול [illegible] לשר [illegible]
[illegible] אם כן [illegible] לא [illegible] ולפי [illegible]
אבל [illegible] ולא לוה [illegible] ולא [illegible]
[illegible] בפרק [illegible] בפרק [illegible]
[illegible]

ואולם

בס' דף צה ע"ב בגמ' הליסטים אין להם ליסרה אלא בגזלן

תוספות ד"ה אמר שמואל כו' נראה לפרש דהיינו כגזלן שהגזלה בעינא אין קונה הגזלה בשינוי
חייב גזלן ליסטים מזוין מלוה הגזלה בעינא אבל ...ין ובעניין בגנב ... ולפע"ד ...
הא דשמואל קאמר ב"ק ... ולהכי ... אלא לסייעתא דאמרי הגזל תוספת ... ומ"ש דשמואל ... דלא
אפשר להשיבה אבל גנבה ואבידה ... ולכך ... הבקעתא לא ... ולפע"ד דווקא גנבה ואבידה לא
... אלא שהוא ... דלא אפשר להשיבה כמו כתם גניבה ... באפשר להשיבה
אבל גנבה דליסטים מזוין ... הוי ... דאלו דלא אפשר להשיבה דהא ליסטים מזוין
היינו לגמרי ... ותוס' ... בס' דף נז ... דגמרי ... ליסטים מזוין ... הוא ...
... ואינם ... ליסטים מזוין ... וגזלן ... מזוין ... או ... לשלם ...
... גנב ... וכן ... גנבה ... ולפע"ד
... דליסטים מזוין ... חייב גזלן ... דליסטים מזוין הוא אונס
... ולא אפשר להשיבה ... גנבה ואבידה וגם גנבה אונס בהיינו לגנבה
באונס ... או ... או חולי ... באונס ...
... אפשר להשיבה ואין לגנבה באונס היינו באונס הוא ... ...
או חולי ... לא היו ליסטים מזוין ... גנבה ... אפשר להשיבה כמו ...
אפשר להשיבה ואפ"ה לא ... ולפע"ד ... תוספות ... דשמואל ... גנבה
אונס ... חייב ... דהא ... הספקא דשמואל ... גנבה ואבידה ... אונס ...
... אי אפשר להוליך ... ולא אפשר להשיבה ... גנבה ואבידה ואין
גנבה אונס אפשר להשיבה ... והלכתא ... חייב גזלן ... גנבה ...
... חייב גזלן אף ... אונס דהא ... גופא פטור ... גנבה אונס ...
... אי אפשר להוליך ... הוי לא אפשר להשיבה ... ליסטים מזוין לא ...
דהא אף ... ליסטים מזוין חייב גזלן דשמואל ... ליסטים מזוין
... אי אפשר להשיבה ... לא ...
החיוב ... אין ... אלא ...
... ולא ... חוזרת ...
... ליסטים ... חייב ... דלא
... ...

ובזה ... דף ... ע"ב ... ותוס' ... והלכתא
... ולכאורה ... ע"ש

... ולכאורה

ויהי בהיותם בארץ כי קרבו ימי מות ישראל ויקרא לבנו אל יוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני נא במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי ישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר יוסף אל אביו הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם וואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ויראו בני ישראל את מתתיהו ויאמרו הנה חלום הבעל בא והעתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו ויאמר ראובן אל אחיו אל נכנו נפש ואל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים ויקחו את יוסף ויעלו אתו מן הבור ויתנו את יוסף ביד ישמעאלים ויבאו מצרים ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו יוסף אולי ישטמנו ושלם ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו ועתה צוה אביך לפני מותו לאמר כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם ויאמר יוסף לאחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה ויהי יוסף בן מאה ועשר שנים וימת יוסף ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים

ודחמיה קג״ה ובשואל ואבידה נעשה לפשיעה ואפ״ה פטור בבעלים ואבידה מיקרי פשיעה גמורה · עי׳ לכ׳ פנים ·
ג״כ לומר סברא זה כיון דאבידה פשיעה גמורה הוא והתורה פטרו בבעלים אין לחלק בין פשיעה גדולה לפשיעה
גמורה ובכל ענין בבעלים פטור · ומה דאמרי׳ סברא זה לענין גניבה אונס להיות הגנב חייב כפל וכו׳ · אלא
בעצם דבת׳ ובאי סברא הנ״ל דבודאי ניגנב באונס ענין הוא ~~פשיעה~~ (בחיובו) התורה אין לא ~~בגניבה אונס~~ (בגניבה אונס הוא)
אבל אין לענין אבידה דפטור בבעלים ג״כ הוי משום כיון דפשיעה גמורה הוא והכי נשיגן לענין ...
ולומר ... בפשיעה גמורה פטור בבעלים · ואפ״ה מוכח דגניבה אונס פטור קג״ה · וכן זה
ליתא ... לן ... דוין ... וכ״ל ... גניבה אונס פטור ... בלא ... עדיין א
... דוין ובפרש׳ לפש״ה התוס׳ גם דבריהם דנקט ל׳ כוון היינו אלו לא נאמר ... · הדרין ליפרה
החילוק דגניבה אונס חייב קג״ה ורש״י וכו׳ ... הרא״ש ... לפיר אפע״א לפטים ... הוא ולא
... הא גניבה אונס פטור קג״ה · ולסב״ו גניבה אונס חייב קג״ה ·

ובאמת ... נעשה ... הרא״ש ... דסוברים גניבה אונס חייב קג״ה והטעם כיון דמתם
גניבה אונס הוא וחייבו רחמנא ... אין לחלק בין אונס גדול לאונס קטן · אב״א ... אונס נאמר
בגניבה דחייב קג״ה ובשואל ואפ״ה פטור בבעלים ואע״ג דאבידה פשיעה גמורה הוא אב״א אין לחלק
... בין פשיעה גדולה לפשיעה גמורה ובכל ענין פטור בבעלים · ואפ״ה ... הא ... אורחא ...
... בפשיעה בבעלים ... חייב הא אבידה בבעלים פטור · ואין לומר ... בפשיעה בבעלים
חייב ... דגם באבידה בבעלים חייב זה אינו להעיין ... לא ... הגמרא · ועוד דפשיעה
ואמרי׳ ... בפשיעה בבעלים ולא באבידה בבעלים ·

ובאופן אחר י״ל ... זה · דהנה ... השואל ... הב״ה ... ולן ... בשמירה ...
... וכו׳ ... באונס דפשיעה ... הוא ... באונס דלא ... הוא · ... או
... בין ... · והנה גניבה אונס ג״כ אונס דלא ... הוא דהוא אונס דלא ... ומן ...
ו... הרא״ש ... באונס הוא · ואפ״ה ... דגניבה אונס פטור קג״ה ... גניבה אונס חייב קג״ה
ואבידה ... ג״כ ... דגניבה הוא חייב · אב״א כשואל ... חיוב ...
... ואפ״ה ... ולא ... הלכו׳
דגניבה אונס ... ג״כ לא ... הוא ... אונס דלא ... הוא
... ~~...~~ ואפ״ה חייבו רחמנא ... ואפ״ה ...
קג״ה פטור ... ואבידה ... דין כיון דגניבה ואבידה ... קג״ה ... דין זה
... פטור ... ג״כ פטור ... זה אינו דהא גניבה ואבידה ... ליתא ·
דוין

דגזין שמיך וכו' תני הכא כון בולפין זכה ויז שמיך הוי כאילו כתיב בגופו ואמינה כשואל והבי' ולא שייך הם
ונפר דין · ולא כתב בגטבך אוש פ עור [illegible] באגב' בחייב כבו הייא סתם בגופו ה' ואכ' אין כשואלין
לבני עשין או לרבות לבני · ולבגה לשטאים בולפי' בגופו ואמינ' כשואל זכה ויז שמיך אלא לסבר בולפין לו'
זכה לי מכה לו להשואלין או לרבות לבני · שלום בבוי אמרינן דין והדרינן לספקא החושבת בגטבך אוש
כבו חייב כגט השעם כלם הרא"ש ולפי' שלא הלב' לפיר ומשמע לפעים שאין [illegible] הוא ולנה לי' תוספו' ·

בהשגה רוי פרן שלא הלב' [illegible] עדיפא ורבע דהא שואל [illegible] ואינו [illegible] אלא [illegible] · והעלה
וההרא"ה האו' [illegible] עדים לא ידעינן [illegible] בשואל חייב [illegible] ושמך עדיו הגט [illegible]
שמיך [illegible] וכשהוא [illegible] עדים [illegible] כלם [illegible] ורבו' [illegible] אחר [illegible]
עדיו [illegible] [illegible] שאין [illegible] הוא · והשהרא"ה [illegible] · ואחר [illegible] הדין [illegible] אמרינן [illegible]
הההרא"ה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] כי אם [illegible]
[illegible] עדיפא [illegible] [illegible] הוי [illegible] ולפי' [illegible] והורה [illegible]
הההרא"ה [illegible] וגה ברור

בתוס' ד"ה [illegible] בעלי' העלה [illegible] בעין אחד [illegible] עלו כן שלא להפסיק
תשתי [illegible] ר"ן לא נמצא [illegible] בעין אחד , [illegible] על ר"ן
[illegible] אינו [illegible] שלום [illegible] הפסיק תשתי . [illegible] הסחוט [illegible] פרה כחמור
דהוי חליפין [illegible] הפרה [illegible] החמור [illegible] לא יאמר [illegible] בעלי'
[illegible] העלה [illegible] בחליפין [illegible] בעל החמור את ה
הפרה [illegible] אפילו [illegible] הפרה עד [illegible] בעל הפרה את החמור [illegible] לא [illegible] אונס [illegible]
[illegible] כיון שלא [illegible] ויאמר לו [illegible] הלכך לא [illegible] באורייתא עי"ש ,

ולפי' [illegible] ר"ן [illegible] לבינא [illegible] החטים כיון [illegible] עדיין [illegible] על החטים רק שומר חנם ,
[illegible] החטין [illegible] אך בתוספות [illegible] נ"ב ע"ב [illegible] שומר שכר על ה
[illegible] כ"מ [illegible] דהוי ש"ש [illegible] רק שומר חנם עי"ש [illegible] סעיף כ"א
[illegible] עיין לבינא [illegible] לא [illegible] בראשונים ואחרוני'
[illegible] הפרה [illegible] כמו שאמר ה' חמור [illegible]
הפרה [illegible] ר"ן [illegible] הפרה ולא [illegible]
או בחליפין [illegible] אין [illegible] חליפין [illegible] חנם [illegible] שומר [illegible]
[illegible] ר"ן [illegible] ש"ח על היין [illegible] ולא [illegible]
[illegible] דהוי שומר [illegible] אחר כך [illegible] סעיף ב' [illegible]
[illegible] ע"ב [illegible] ש"ש
חייב [illegible] באונסים [illegible] לבית [illegible]
אך לא [illegible] דהוי ש"ש [illegible] שהם ע"ש [illegible]
[illegible] דהוי רק שומר חנם [illegible] ר"ן [illegible] דהוי שומר חנם [illegible]
[illegible] ולאמורה [illegible] דהוי רק שומר חנם [illegible]
[illegible] בעל החמור את הפרה עד [illegible] בעל הפרה [illegible]
[illegible] לא [illegible] הא הוי ש"ש על הפרה [illegible] רק שומר חנם
[illegible] הוי [illegible] לבינא [illegible]

[illegible] בין [illegible] כיון [illegible] ע"ש [illegible]
[illegible] דהוי [illegible] ש"ש
[illegible]

רסא

ופרים לפרקו וטריפה להב״ז ולא יחוש לגולא או ליורע סנפלו שאינה דבקין ולא יחזור כמולו ולקמן ס׳ לפרש וטריפה להב״ז
שלא״כ אי הניחו אבה״ע מעור עוברי כבל ששלא וטריפה להב״ז אך מיעט להחריף ולכך עקרו בה ומה וטריפה להב״ז שלא ל
שלא יתפרקו וגם שמא הלוקה יהי׳ דבקין ולא יחזור כמולא ומה שלא ׳ ומה שכתב עוד בהג״ה לגס לגלד [illegible]
בן ה״ל לר׳ יוחנן ע״ש ׳ ולק״מ דבלא״ה אי׳ בנ׳ [illegible] שוכא טן ה״ל לר׳ יוחנן כען בקרום של לוקה שולים לעורם או״ה
הפורש הלכיר ׳ ולוקה עקום בקרום כנ׳ בשור ס׳ נ״ב או אם הי׳ המשולשלין בעוף בליפא ושוחט לבליפ׳ אי נמי לפירוש
משולשלין כיון דהעקץ של הפורש טרח ומב״ז ולר׳ יוחנן מעור עוברי בלהם נגוע אבל להרא לקיל אין מעורין עוברי כלל ׳׳

ליעל בך ס״ו ע״ש הגה נתפסל ע״ש לא עקרו רבינו בחליפין לשמא נלרפו חושך בכלל׳ ולהאורי״ש ה״ה ביבוש משום
משבץ בסירוב
חליפין אינם מנקבים אם הוא לוה זה כנה או לא ׳ ומא״כ זה אמנ להו רבינן לקען בחליפין של משבע לא יגנה הכל׳
מן הסירוב שלום לסא׳ אמרו ע׳ נלרפו חושך ולא וטריפה להב״ז ולכך אי׳ [illegible] וטריפה הפורש להב״ז שלום ליאמר
לפסי׳ תלוי כהם לשם יתפרקו אחתור כי ׳ דהא דאמינו דצלין להיו בעוף לעשות חליפין ולא היה מנקבים אם לוה
יורש או לא נקע״כ דאין מחובר על סך הסירוב רק על גוף החפן דאמני ושוחט ׳ ואא״כ גם הפורש לא וטריפה ׳
להב״ז דהא אינו חושש לפרש מעור יורש או שמור ׳ רק על גוף החפן לסבר זה הי׳ הבליות כוונת ׳ ולא שלה
תפסל סידי רק נתפסל לעיטרם עלים לסיר לסירו דטרח הפורש להב״ז כי׳ שלא יחזיר מן הלוקה ׳ ושלה תפסל
לסיר אבל לשרר ר״ב ׳ רב״ל בעינן העיקר הי׳ ליחזור הפורש כי׳ שטריפה להב״ז [illegible] כלעיל שיוכל להחזיק ׳
לא שלה כלל עמדו נתפסל פנ״ב דכון נסתה חליפין אינם מנקבים וכל לאויש מנקבים עפם כלשעה להחליף אם לוה
יורש מדמי הפנה או שמור רק לא יתנקבר אם יתחייב ויהי׳ לוה מעט יורש מדמי הפנה או לא ואין לומר ה
היינו דלוה גם כנה כען חליפין ומנקבים עליהם על זה יהי׳ שלה עליורש תכ״ה יש לומר דלא פלוג ומצ״ש מהרי״ם ז״ל
לם כתב״ה ׳

בך פא״ה כתב״ה ב״ה ואמר רבא ׳ ומא״ש מאי קס״ל רבא בפרייתא ~ וכתב׳ ב״ה בבכים ואיכא כהדייהו מעור ואא״ג
ודגמרי לה ש׳ ׳ ש לנשם ב״ מסיור תפסל שלו כחבא מחמא ׳ דלמאי דמסיק אך להרא לקים בבריים ואיכא
בהדייהו מעור ואי כאבל בבריים ולימא מעור לא נאי מאבל ולא כפרה הסגן שהלוה יחד בבריים נקובא ובכבים
עם מעור ׳ ולקמן פסק רבא כמוס לקיל באמר עשא ומהנא׳ מסיי׳ להרש לקיל כנ׳ בסוגי׳ וכתב׳ ׳ ולכך ה
הלסיעה רבא אם אין לה שר ׳ רבם לומר כי׳ דלא תימא דאין חילוק להרש לקיל בין בבכים נקובא׳ ולבכבים
עם מעור וכי היכי דגרים פורתני׳ ס׳ לפרש לבכבים עם מעור ה״ה לבכבים נקובה ג״כ הוי חומם׳ לפרש ולכן
אמר רבא א״א אין לנו הפורש אנו בגזי״ז כמוס לקיל ג״כ אין לנו רבאין רוח חכמ׳ נחה היום אבל אינו חייב
ס׳ לפרש כי אם על בבכים ואיכא כהדייהו מעור ׳ רק על זה לבאשר הפרש שחלין להרש לקיל בין בבכים נקובא׳
לבבכים ואיכא כהדייהו מעור׳ אבל לסבר דמען שלא היה רבם לחלק להרש לקיל כנה ׳ אא״כ שלה מה
קס״ל רבא בפרייתא נמי הפגעים שלא כע״כ דרבא אומנא הלסיעה אנו אין לנו ש׳ רבם לומר אנו בגזי״ז כמוס לקיל
אין לנו

אינו אלא אין רוח חכמי' נוחה הימנו ולא מי שפרע בלבד כיון דאין מעות קונות ומצלה [illegible] לשיר ושמרב' היום [illegible]
[illegible] לגטרם אפשר [illegible] רבותי לקין [illegible] ליזון [illegible] רבא ס"ל [illegible] וחזן דבר' מעות קונות

בגמ' הלכתא דלא אהדרי' נרא מסייע ליה [illegible] והגלה התורה חיים [illegible] אין נאמר הלכתא דלא אהדרי'
נרא מסייע לי' מה [illegible] דלא [illegible] הוא דהדר נרא ומעין [illegible] לא אירי [illegible] אצלו
ואפ' כון באהדרי' נרא לעין לא [illegible] לאהדר [illegible] . ונשאם [illegible] אהא דאמר [illegible] ואלו [illegible]
[illegible] לא אהדרי' [illegible] לאו [illegible] טובא אם אמאי אהדרי' כרולי' דחיים נרין [illegible] כיון דלא
[illegible] ואפשר לומר [illegible] לאו [illegible] ומשום הכי [illegible] אבי נרין באפשר [illegible]
[illegible] כיון דלא אהדרי' אבי והשיב [illegible] דלא [illegible] לא [illegible] משום דלא [illegible] . ולפי' [illegible]
דלא אהדרי' נרא מסייע לי' [illegible] לומר [illegible] הוא דהדרי' [illegible] לא [illegible]
יג ובכיס' לא [illegible] הלכ' [illegible] לסמוך על [illegible] שלא [illegible] כרולא [illegible] ובכיס' לאיהדרי [illegible]
[illegible] בכלל [illegible] לא אהדרי' [illegible] דלא [illegible] לא [illegible] משום דלא [illegible] . ולכ'

[illegible]

בשעת' דמתניתין בעלמא ... ופריך ... ורמב"ם ... [illegible] ע"ש ... ז"ל שלום [illegible]

[illegible] ... גופו כתב ידו ... [illegible]

[illegible] ... גופו כתב ידו ... [illegible] ... גופו כתב ידו ... [illegible]

[illegible] ... גופו כתב ידו או לא ... [illegible]

[illegible] ... גופו כתב ידו ... [illegible] ... ורבנן ... [illegible]

[illegible] ... ועדיו ... [illegible] ... ז"ל שלום [illegible]

[illegible]

[illegible] ... דרבנן ... [illegible]

[illegible] ... ע"ש [illegible]

[illegible] שלום [illegible]

[illegible]

[illegible] ... גופו כתב ידו ... [illegible]

[illegible] ... ורבנן ... [illegible]

[illegible] גופו כתב ידו ... [illegible]

[illegible] ... גופו כתב ידו

[illegible] ... ז"ל שלום [illegible]

[illegible]

ובזה ... [illegible]

[illegible] ... תוספות ... [illegible]

[illegible] ... תוספ' ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... בגיטין ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... גופו כתב ידו ... [illegible]

[illegible] ... גופו כתב ידו ... [illegible]

[illegible] ... כתב ידו ... [illegible]

גופו כתב ידו ... [illegible]

[illegible] ... הטעם ... [illegible]

[illegible] ... הטעם ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... הטעם ... [illegible]

בשמואל ה׳ סובר דשלום מיירא בבבא דפליג עליה דר׳ [illegible] עינו ולגבי [illegible] רב [illegible] שלום [illegible]
[illegible] ובע״כ בטעמי׳ ברה״ר [illegible] ר״ה בס״ל [illegible] [illegible] הלכה [illegible] והיינו בס״ל [illegible] ולא׳ [illegible] עינו ה
הא בבבא [illegible] לן [illegible] [illegible] [illegible] עינו ו [illegible] [illegible] [illegible] אמרין [illegible] בטעמי׳ [illegible] שלום [illegible]
דברים [והיינו [illegible] ר״ה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]] [illegible] ר״ה ׳ ובזה נראה
מי שאמר אסרין נפשי׳ ור׳ שמעון על גב [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] ור׳ שמעון [illegible] [illegible] [illegible] ונראה ב
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ע״ש ׳ ולכן הרא״ש [illegible] ה
הלכה [illegible] בטעמי׳ ר״ה [illegible] שלום [illegible] ולכן [illegible] [illegible] [illegible] ואמר אסרין נפשי׳ ר״ה [illegible] [illegible] ׳
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואמר [illegible] אסרין נפשי׳ ר״ה [illegible] בטעמי׳
ר״ה שלום [illegible] [illegible] שלום [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אין [illegible] הלכה [illegible] הא
בבבא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עינו ובע״כ בטעמי׳ [illegible] שלום [illegible] ׳ [illegible] אי אמרינן אין סדר [illegible]
[illegible] בטעמי׳ ר״ה בס״ל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואח״כ [illegible] [illegible]
[illegible] ואח״כ [illegible] ואין הלכה [illegible] [illegible] אלא [illegible] [illegible] בס״ל [illegible] [illegible] עינו ׳ [illegible] הא
[illegible] סדר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סדר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר״ה
הונא ורב יוסף [illegible] הונא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא ואין סדר [illegible] ורב יוסף ס״ל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] סדר [illegible] ׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הלכה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אין [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ׳ ובזה נראה בשמואל דאמר אסרין נפשי׳ ר״ה והיינו בטעמי׳ ר״ה שלום [illegible] [illegible] [illegible] הלכה א
[illegible] [illegible] הלכה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עינו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] אין סדר [illegible] ׳ [illegible] דאמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] היא [illegible] [illegible] סדר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ובע״כ בטעמי׳ [illegible] שלום
[illegible] [illegible] [illegible] דאמר אסרין נפשי׳ ור׳ שמעון ולא [illegible] [illegible] [illegible]

Sebastian Poetich

ב"
1 cr 31

הרא"ש ר"ל לשון רב אלפס ז"ל וכן פי' רש"י [illegible] והנה לפי הבנת הרא"ש בדברי רב אלפס ז"ל [illegible]
[illegible] האלפסי [illegible] נאמן [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אמר הטוען [illegible]
[illegible] דרב אלפס ז"ל [illegible]
[illegible]
[illegible] הרא"ש [illegible] בהאלפסי [illegible]
[illegible] נאמן [illegible] האלפסי [illegible]
[illegible] להאלפסי [illegible]
[illegible] נאמן [illegible]
[illegible] הטוען [illegible]
[illegible]
[illegible] נאמן [illegible]
[illegible] נאמן [illegible]
[illegible]
[illegible] נאמן [illegible]
[illegible] נאמן [illegible]
[illegible] הטוען [illegible] האלפסי [illegible]
[illegible]
[illegible] הטוען [illegible]
[illegible] נאמן [illegible]
[illegible]
[illegible] בהאלפסי [illegible]
[illegible] נאמן [illegible] הרא"ש על האלפסי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
הרא"ש [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

טלית עכ"פ הוגאל עצמו ולעצמו אלוה אכל בעי אחר אפי' חבעו ממנה ורמב"ם חייב ברכות לא יגיע
של אכל נכ הוא לשבועה ואמר גר כל שנים שלשה שחייבין אותו מזון אחד שחייבין לקובעה והגלה הרא"ש כלל הירושלמי
והרי נקוט שנים שחייבין אותו ואפה אין עא שחייבו שבועה ותרן דלא אמרינן הך כלל אלא כלל כיון לקובע
ה"ל בנקוט לית' בתיע לקובעה כלל וכל אגל עא אינו שחייבו אלא בתפ"ח אותו' כיון לקובעה אף
דכתבה"ג
לתפ"ח ימי ממשה לית' לקובעה וה' כיון דבעינן אות' לקובעה על' ולפ"ב אף בדבה"ג לא מיגו
אלתעוט' וה' כיון דלפעמים כיון ליה אולתעוט' סגין כשורה טלית אפ' אף בגוונא דלא ליה אלתעוט
וה' נלבר עפ' עם אחד והבה"ג נושי' שה"לא לבורכה

והנה הפה"ם לי"ל הגלה האיך אמרינן אכל הגואל עדיים דלית לומר חפי בשלתעוט הא' כיון בחלוב ל
לגזול חלוב נמי אלתעוט של דאו"כ לא מצינו עא לחייב לקובעה בתפ"ח הכל ואת"כ נמא כיון דחלוב אלא
עכ"ב אלתעוט' ואפשר ל..ל דאוקמו לנקוט עם אחד נאי על הך גוונ כשורה טלית סגין וכן ואמינך כימי
שהוא עכ"פ
והאלתעו פרס דאוג אינו שחוב לשבע שבין שורה טלית דבעינן שעיב ושעיב רבאות' כלקוטע רק באיירי
בגוונא דמגוזפורהכל
באיירא עם אחר על הך טלית ואת"כ לית' יגו בתפ"ח כל אוף דאינו יכול להעיב עגו העב בספיר
כלגוו(נקוט דיהי' לפיך ל..לבע) וחייב ל..לבע אחוי כל סלגא ובגו לפיר ליה אלתעוט כיון דלא כ
תפ"ח כל - ודע"ן לפו זה בנאמר הש"ס זה לגב א' שכן על זה להוא שיר הוא נלבר של ואפשר ל..ל בגוון אחר ודי"ל

כתוספ' בנ"ל אכל הגואל עדיים דלית לומר ככ"פ אלתעוט איזה כיון בחלוב הוא לגזול חלוב נמי אלתעוט של כ
הורף מונים בודאי נרא בשלו ואמר עלין כי הוא זה לאלעות' הוא רק כשורה עכ"פ עצמו רק
דהגואל עדיים ל..ל לעלו' כתוספתן בנ"ל ועכ"ב נאמר הל"ס דהא דבתפ"ח כל לא מיגו אלתעוט' ואת"כ
חלוב הוא לגזול וחלוב נמי אלתעוט ולתד"ה ר"מ ביל"פ' שהגואל סוף כל לפגואל סוף הוא חייב ל..לבע א
אף כיון הוא חייב לישבע ואת"כ לשבע ומאל רבין של מאלו בשהיכי הרהתי לפיה"ר יותם שהגואל עצמו
ואדרבא לא הוי שחלקין ל' כהגואל סוף [illegible] ודנין שיהי' חייב בה לקובעה ולימול בה לסגנו
אלא הוי אמרינן אין כאן חיוב לקובעה מן התורה כלל ועכ"ב נאמר ר' חייא בנ"ן הוא דלא יהי' פטור מן כ
כל שבועה ועכ"ב דלא חלוב אלתעוט' ותכ"פ כפ"ל לא חריפתא על ד"ה הרא"ש קסיו"בי' ולו"ד
חוין לנין בדאל כסיגין של והיינו טעמי' כיון דגבי גזלה של ורמב"ם וב"ז ואי לאו דאלכין בגזלה ל..ב
לא הוי שחלקין ל' כהגואל סוף להליכ"ע לסגנו אלא הוי אמרינן אין כאן חיוב לקובעה מן התורה כלל
עכ"ל עכ"ל - ועיי' לקמן רק ה"עכ"ב כזה לתרוץ תוספ' כלל ה"ה חסיב וש"ש

דף ב' עכ"ב ר"ע אומר אינו אלא כמלים אבדה ופטור של שמאן ל' להגלות לדעת הרמב"ם ושייען דלא אמרי'
מגו לאפטורי מלקובעה ומפרשים ההיא ברמב"ם וה' אמרה תורה שורה טלית ל..לבע ה"ל ספי זה אמרה תורה
דוונא וה' ולא כוכרהכל בגו תפ"ח הכל יהי' חייב לשבע עכ"ל - ועלה שמאן דהא כל שעמי' דבה' עניש ה
הוא כפטור מלקובעה כמגו דאי בעי אמר להיים ולתכריהם הא לא אמרינן מגו לאפטורי מלקובעה וכ"ה
כתוספ'

ולא יהיה לו שום הנאה ממנו ואפילו אם יש לו בו שותפות ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים

ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים

ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים

ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים

ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים

ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים

ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים

ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים ואפילו אם הוא שותף עם הגבאי בשאר דברים

והר"ן ז"ל והרשב"א ותוס' כתבו ואין להוכיח מדליכא אתנייא דהא אמרינן בעובדא דהעיזי לשכנגדו נשבע ונוטל ואמאי
ניחוש דלמא נאמנו אלא ש"מ דלהאומר והר"ן כאומר לא נאמנו דעי דאי איתא דנאמנו הוי פטור ונפל קולטא
דכי דאמרי' בשבועות על האומר לא נאמנו כאומר לא פרעתי דמי [illegible] וכו' [illegible] ס"י ע"ב והנה [illegible]
כתבתי דעת הטור וסייעתו דחיוב הלווה הוא החלוק ולשכנגדו טוען לא נאמנו לשכנגדו נוטל בלי שבועה ולפ"ז
לפי זה הש"ס תיפוק לי' דהו"ל רועה הר"ן האיך אלא ר' זירא לשכנגדו נאמנות על קושי' נ"ז ואמאי נוטל נאמנו
דלמא נאמנו וא"כ דאי איתא דנאמנו הוי פטור ונפל קולטא והוי טוען נאמנו ולזה טוען והר"ן גם אינו ב
דברינו לא הוי טוען נאמנו דהוא ידע בנפשו דרועה פסול וחלוק לשבועה ואי הוי טוען האמת לנאמנו הוי
מחויב לישבע שבועה דאורייתא והוא חלוק וא"א לישבע והוי גם לשכנגדו נוטל ולפיכך טוען הר"ן ואף א"כ
לישבע כיון דהוא חלוק ורשע דאורייתא לא חשבינן אלא לעולם האמת לנאמנו ואמאי נוטל גם לשכנגדו ושכן
רק גם ניחא לדעת הטור אבל לדעת הר"ן דאין לשכנגדו נוטל בלי שבועה [illegible] כל הנ"ל ואפשר לומר
באופן אחר דהתוס' כתבו בדף ו' ומשום לי' כפרה ומיירי כאן דאל"ו אל תחזירני אלא בעדים כו' ע"ש ופרש
הנהר"ם שזה דעדים על האיך מסרו להם דלמא יטען לנאמנו ותירץ דעל זה יהי' מחויבים לישבע שבועה ד
דאורייתא וע"ש ולפ"ז לפי זה הל"ל ותיפוק לי' דהו"ל רועה ר"ל כושי' הר"ם איך ואי אתני להם
במסרו לי' על יומי' כפרה דלמא יטען לנאמנו ואי כתירוץ דגם יהי' לשכינה לישבע ע"ב תיפוק לי' דהו"ל
[ואפי' אלו לשכנגדו ע"י [illegible]]
רועה וחלוק הוא לשבועה וחלוק אין הכא ומחי' אותו לישבע וגם הלשכנגדו אינו יכול טוען טענה על
לפלוג כא ואה"כ אין לשכנגדו יכול לישבע ואינו נוטל כלום בלי שבועה ודע"ל ואפשר ע"פ הנ"ל
האיך הלא קושי' הל"ז ה"ל דהוי לי' רועה הכא כמאי דנאמר הלז' לשכנגדו נאמנות ומפי' הנ"ל אפשר לומר
דכתוספ' בה"ל לשכנגדו נאמנות וא"כ אמאי לא אמרינן משאו"א כו' האיך הלי' קולייתא הכא ולזה לא שייך כלל
אמרינן דלשבועות דתני' שכנגדו נשבע ונוטל וכיון לומר דאמרי' לא הי' על כל כך דהשתא דתני' מיירי כ
במי שחייב לשבועה דרבנן כגון לשבועת היסת ואריסין וכדומה אז לשכנגדו נשבע ונוטל בשבועה דרבנן לא א
אמרינן משאו"א כנ"ל אבל הכא דשאני לשכנגדו נאמנות אף בשבועה דאורייתא לפי זה מוספות
והוכחנו התירוצים בתינוקי שבועה שום בשבועה דאורייתא איתא ליה ולך או תשבע או תשלם בהוא כ
כרבנן ולפי כן ולעולם הקושיא כל הכא דלפי תירוץ בתרייתא לא הי' נוטל גם לשכנגדו כלום רק ע"י שבועה
תיגני שיטול והיכי דאי לישבע אסור. ובזה ניחא כולהו לא הי' על הל' דהו"ל רועה והל' [illegible] כלל
דהקושי' היא ואי אתני להם למסרו לה יומי כפרה דלמא יטען לנאמנו והוא אינו יכול לישבע דהא הוא חלוק
ולשכנגדו נמי לא יכול לישבע ואינו נוטל כלום בלי שבועה. ובלאו הכי אמרינן בשבועה דאורייתא כיון דהוא ח
חלוק ואמרינן משאו"א ומתני' דלשבועות דתני לשכנגדו נשבע ונוטל איירי בשבועה דרבנן אבל ערום דלא לשכנגדו
נאמנות על הקושי' תוס' וכו' בתירוצם דהוא כרבנן ולפי זה לפי על הל' דהו"ל רועה.
כתוספ' בה"ל בחלוק נאמנות של והר"ר יהודה חסיד תירץ כו' בזה שהוא שלא ע"י עדים ואין זה הלכה ושלא בעדים ולא עדים של
ע"כ. ולפ"ז מדרבנן זה לא הי' מוספות לעולם דבך ג' עם כהנה אלא העמדת עדים של ואף גם בחזרינן לכן ב
דלא

קידושא אע״ג דסליק אדעתיה רק לגוי׳ מקידושא דלא אמר מחילה · הרי דרבינו קידושא [illegible] דקידושא לגוי׳ א
אקידושא דלא אמר מחילה ולהכי בהמקדש בשטר חבירו לא חבירו · ועוד הא דקאמרה אינו מקדש [illegible] בין זה
הא מיירי להשיך ולומר דבין חבירו ובין עצמו דרובא [illegible] באומר הנו ולא אמר [illegible] · והא דאמרי׳ לירושלמי כפרט״ה
המקדש בשטר מחילה [illegible] חבירו ומחב״ו אמר ~~[illegible]~~ עליו אני רוצה בה לגופה ולעצמי [illegible] [illegible] והוי מוכח
בפלוגתא כל [illegible] ספק ומשום דהמקדש בשטר חבירו לא חבירו [illegible] כל [illegible] ימחול [illegible] באומר לו [illegible] לו ואם
לא [illegible] קידושא [illegible] מחילה וכ״ו דבהרוצא אלעזרין אע״ג דעבאו אליה [illegible] יכול לומר אני רוצה
לגופה בה עליו דהמקדש בשטר חבירו לא חבירו אף היכי דעלאו אליה רק על זה על זה [illegible] [illegible]
הי׳ על זה הוי לי׳ [illegible] [illegible] דשטר גדולה [illegible] אבל באומר לו [illegible] לו דעבאו אליה [illegible] לו [illegible]
ומש״ה לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לו [illegible] דלא עלאו אליה [illegible] אלא [illegible] דהפי׳ ה [illegible]
הוא [illegible] דהאמרי׳ אלעזרין דווקא [illegible] לומר לחבירו [illegible] לו ולא עלאו אליה [illegible] [illegible] לכן ·
יכול לומר אני רוצה לגופה [illegible] עליו דהמקדש בשטר חבירו לא [illegible] אלא היכי דעלאו אליה ואמר [illegible] לו [illegible]
[illegible] יכול לומר אני [illegible] לגופה עליו [illegible] [illegible] חבירו דהמקדש בשטר חבירו [illegible] חבירו ה
היכי דעלאו אליה · [illegible] [illegible] [illegible] דהיכי דעלאו אליה [illegible] [illegible] · · רק [illegible] ?
[illegible] [illegible] אמר לר׳ יוחנן [illegible] המקדש בשטר חבירו [illegible] חבירו אף [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] באומר הנו ולא אמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לר׳ [illegible] [illegible] אלעזרין בין זה הואיל
דלא אמר [illegible] ואמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
היכי דעלאו אליה ולא [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ה
הלכה כר׳ יוחנן ועולא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ספקא [illegible]
והנה [illegible] [illegible] [illegible] חבירו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מחילה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ר׳ יוחנן [illegible] עולא [illegible] [illegible] מחילה [illegible] [illegible] יכול לומר [illegible]
[illegible] [illegible] מחילה [illegible] [illegible] עצמי הא [illegible] דחבירו [illegible] עלאו אליה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חבירו
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] באומר הנו ולא אמר [illegible] ולא עלאו אליה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר׳ יוחנן [illegible]
[illegible] דלא אמר מחילה אלא [illegible] הוא [illegible]

[illegible] יא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ספקא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

הטלתערות אדרבה שלמה מונה ע"כ . והנה לפ"ז צ"ל דאי שלי השם ולא גרע משליחות. דהא שליח שלמה לא
א"צריך ג' דה באמ שלאם מילי ידו אע"ג דאינו עושה ע"ג כפסקת הר"ן כך ב"ב [illegible] וצ"ל בשלומפתם אי"צריך גם
בוודאי כתב הטלתערות לפרוזי. ידו אע"ג דאינו עושה ע"ג כפי הרנב"ך ז"ל דבל זה לא לדו כי ניחא ל' דלים
בתב הטלתערות הוא נותן ודה אדרבה הוא שלא כתב לאינו שלתערות ואינו עושה כלל [illegible] דאז לא צ"ך לומר
יד אדרבה היא דבל זה לא לדו בתב הטלתערות הוא נותן אבל בתב לאינו שלתערה והוא הספק ולכל הרוצה לומר
אינו נותן וכ"ל דאף שטעם שליחות דבעי לאשם [illegible] . וקצה מילה ללו"ז אדרבה לא הי' [illegible] מידי דהעלן הי' יד
מספקת הרנב"ך ז"ל דבשלאם בתב הטלתערות אע"ג דאינו עושה [illegible] מילי ידו יד אדרבה אבל לא
אפשר דגם כותב דלא לייך יד אדרבה וכו' סריך לפיר ואלו דקאי. דלא גרע משליחות [illegible]

הפרלא בקנין ריש פ' הגוזל אהא דקאמר הש"ס לא ליתא כהא [illegible] בשם חלק שלום שליחות איתשפאי [illegible] ה
האיך ס"ד לומר בש"ס חלק משום שליחות דגעלה [illegible] הש"ס הכא ודי איתא לרב חלק שלום שליחות איתשפאי והאמ"י
ונתן כיוה [illegible] ע"ש ונראה ל' [illegible] דהכה [illegible] דקאמר הש"ס שם יוסיף שלאם [illegible] הגלה המהדורי [illegible] ה
הפלא [illegible] ותירץ דאם הוי שלין כלל גבי [illegible] דאיתשפי חלק לא הוי יוסיף כלל [illegible] אחר בשלינו
גבי [illegible] דאיתשפי חלק יוסיף ל' לענין זה [illegible] כהא איתשפי חלק שלום יד הכ"נ [illegible] ע"ש והנה כאותו לואי ב
דקאמר הש"ס גבי גט [illegible] בחלק שלום יד איתשפי [illegible] לענין שלאם ש"ס לא יוסיף שלאם [illegible] ל
והאין לזה באותו גבי גט אמרינן בחלק שלום יד איתשפי ואסי [illegible] גבי [illegible] לא אמרינן בשלום יד איתשפי חלק
מטעם שליחות ואע"ג דתוספ' כתבו [illegible] ואי משום שליחות [illegible] בפסוק [illegible] בתוספתא [illegible]
והרגל אפילו בע"פ [illegible] בשלום ידו איתשפי [illegible] גבי גט [illegible] רבו החתנה ו
חלק [illegible] שליחות [illegible] כי גבי [illegible] דאין לומר הואיל [illegible] החתנה ונתן [illegible] אמרינן [illegible]
ידה בע"פ אין חלק גבי בע"פ זה אינו להוציא [illegible] וצ"ל כפי הר"ן [illegible] לר' בקנין
לעולם בס"ל שלום ידה איתשפי [illegible] הילך [illegible] בקנין [illegible] אבל אינו עושה [illegible]
אפילו [illegible] ביאת [illegible] שהיא [illegible] הרגל [illegible] היא לה
והרגל [illegible] דהא [illegible] לומר לא [illegible] וצ"ל [illegible] דהא [illegible] שליחות
[illegible] שלום [illegible] היא [illegible] ואע"פ [illegible] הרגל [illegible] ע"כ [illegible] ל
ניחא [illegible] בקנין שלום ידו איתשפי [illegible] לומר שלום שליחות איתשפי והיינו ע"פ [illegible]
[illegible] ומטעם [illegible] שלא [illegible] ופסקת הר"ן [illegible] אלא בע"פ בחלק
גבי גט שלום ידו איתשפי . ולפ"ז ניחא דהתם בקנין [illegible] אמרינן לה' [illegible] בס"ל חלק שלום שליחות [illegible] גט
והיינו בצ"ל [illegible] ס"ל דהמציא [illegible] גבי בע"פ [illegible] ידו איתשפי [illegible] לומר מטעם שליחות
דגעלה [illegible] הש"ס [illegible] שליח [illegible] ותרוצים של [illegible] לא ס"ל ובע"פ בשלום
יד איתשפי [illegible] גבי גט ניחא [illegible] גט [illegible] אלא בע"פ [illegible] אתי [illegible]
[illegible] ידו כמו [illegible] חבירה [illegible] מטעם שליחות . [illegible] סריך הש"ס ל
לפיר

לפירוש [illegible] [illegible] שלום [illegible] אומר שלום [illegible] והרן הנ"ל

[illegible] לאומר [illegible] [illegible] [illegible] שלום [illegible]

[illegible] [illegible] ואפ"ה [illegible] שלום

[illegible] [illegible] ואע"פ [illegible] הדינין [illegible]

והרמב"ם הנ"ל [illegible] שלום [illegible] · ונסך ·

[illegible] ע"א [illegible] בד"ה [illegible] לשטר [illegible] · והגהות מיימוני [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] דאמרינן [illegible] [illegible] לשטר [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שלום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

וזה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · וזה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והגהות מיימוני [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא ברור

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

והנה הגהות מיימוני [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ואע"פ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

המלוה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ואי נמי הכא דלא יחזירו למלוה לשטר זה · הרי הוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אבל באותו [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] פורעין לשטר ללוה אע"פ שאין [illegible] [illegible] ואין פורעין

[illegible]

אשר

שטר ללוה אלא אפי' לוה עדיו והעלה הרמב"ן בחידושיו דליכא דאין כותבין ללוה כו' ותרין בזמן דאלימין אע"ג דקני מהלוה שלא
בפני המלוה אם בא המלוה אח"כ ורצה לו ואין כותבין לו בלא אחריות שהרי זכין ומרבה עוד אלא בפניו אבל זכין שלא בפניו
לא ע"ש וכן פסק הלח"מ פ' [illegible] ולפ"ז קשה האיך משני בלשון הגמרא דקני מיד הלוה הא הוי הזכין
שלא בפניו וזכין שלא בפניו לא זכה . ואח"כ מצאתי להרב הפרישה והרב ועל בלשון הגמ' וכאן פסק הרמב"ם
דזכין זכה שלא בפניו . והו לדידן דפסקי' דלא זכה שלא בפניו עיין . ועיינתי בב"ח ובדרישה בסי' [illegible] ומצאתי ד
בפרישה
דלדידן דוודאי כותבין זכין שלא בפניו ואח"כ בא המלוה ורצה לא אמרי' דלמרבה עוד הואיל דזכין שלא בפניו אבל אם
זכין מיד הלוה ואמר הלוה כתבו לו שטר אז הוי כזכין גמור וכותבין ונותנין לו ואז זוכה המלוה מיד אע"ג דלא נשא מיד
[illegible] וכן פסק הטור והש"ע בסי' ל"ט [illegible] אמר הלוה לעדים שלא בפני המלוה [illegible] חייב לפלוני כך וכך וכתבו
לו הרי אילו יכתבו ויתנו לו ואין נותנין אותו ליד הלוה כיון דזיה כלעת זכין זכה המלוה אבל אם אמר כתבו ותנו
אותו בידי הרי אילו יכתבו ולא יתנו למלוה ולא יזכה המלוה עד לידו ותחת יד הלוה אבל אם יצא מיד הלוה אפילו לו
ואין מוסרו ליד הלוה זוכה המלוה ומבחין ולעת הזכין . עי' בב"ח באר היטב לזאת . ולפ"ז [illegible] ה
הלש' בלשון הגמרא דאע"ג דזכין הוי שלא בפניו כל זמן שמסרו הלוה לעדים כתבו לו לשטר הרי הוי זכין ב
בפניו . והנה הך דכותבין שטר ללוה באיזה זכין פירוש דכותבין שטר ללוה ומוסרין אותו ליד הלוה וכ"כ ה
המפרש והרב' בתוספות [וכן מוכח באה"ע דפירוש דבלדים יהי' [illegible] הוה עלה הלש' [illegible] ואז הא בזכין כותבין כו'
עיין לעיל כ"ב ש] ולפ"ז בש"ע ד"ה באיזה זכין מידו ואמר כתבו לשטר ותנו אותו בידי . ולפ"ז כתבו לא זכה
המלוה עד לידו ותחת יד הלוה . ולפ"ז ניחא דעת ה"ה דהא דאמרינן בלשון הגמרא דכותבין ומוסרין ליד הלוה
והיינו כרשב"א דאמר כתבו ותנו אותו בידי היינו דווקא דמשא לשמי' לה המלוה אבל לא משום [illegible] . ודברי
נכונים וברורים . ובש"ע דמותרת אפ"ה אהך גוונא זכין מסתמא שלא בפניו . דבוודאי קנו בפני המלוה א"צ כלל דעת
הלוה דהא בפני המלוה הולך [illegible] לעדים וכתבו לו שלא בידיעת הלוה דסתם זכין לכתוב עוזא . וזה ג
נכון וברור [illegible] . ומ"ש הג"ה כזה אם לכתוב הלוך כל ה"ן למקום פירות יוסף בסי' נ"ח בלשון הגמרא
כותבין דלאפוקי שטר ליד ע"ש . ובאמת הנימוקי יוסף סוף פ"ק במציעא הביא והרי כל ה"ן דלא כותבין בלאפוקי
שטר ליד. ולפירוה בפרי הר"ן שוחטין . ובאמת לפ"ז ניחא דאין בסי' נ"ח [illegible] בזכין [illegible] לגמרי קנין וזכין
בפניו הוי כזו שלא בפניו כמו [illegible] כח"מ סי' רמ"ג . ולכך כעין אותו דלאפוקי שטר ליד ע"ש היטב
ותמצא כן כתב . ומה לתלוי על ה"ה ופירש שהא באמת לשואל המוציא שטר הגמרא כל זכין יחויב דאי שום כתב
ולה ולמלוה הא ליעקב נפלה . באמת ניחא דמיד הלוה נפל ולא משום עדיין הנשאלים . ולא עליא מידי דלכן
כפי' דה"ה הביא הטור והש"ע כל הרש"ה בהא דכותבין שטר לעורכם אע"ג שאין לוקח עמו אם נשמע מתוך ה
השטר להבקה הוא מדעת לעורכם אין כותבין שהן עדיין שהלוקח חסב כנגד ושעדים לא ניחא להו ללוקח ב
כהפי דליפוך עלי' קלי' באותו לי' צאי' דליה לי' דלא אמר לוי הקול הספה מקום אחר . אמ"ה יכתבו שלא לעורכם
איך להשוהם כא ולפניהם ואמר להם כך וכך וקול כזה לא יפסיד ללוקח שהרי אין הקול יוצא שהלוקח הספיד ל
דבר ואמרו יכול להיות שאין לו שום ידיעה בזה . וע"ש בש"ע בס"ג ד' . וכתב הב"ח שם דה"ה כלשון . ה
הלואה

דף יג ע"א בגמ' ש"מ והא דתנן המוצא גט אשה ש' ואומרים [illegible] והלכה כר"א בלא סל [illegible]
ויש לדקדק דהא הרא"ש כת' [illegible] אמר ש' [illegible] ונ"ל דנקטו שלום בדוקא דאי אין כתוב בו [illegible] כתוב בו זמן
בודאי זה לא יחזיר דחיישי' לקנוניא או לפירות בספרא [illegible] וכוונתם דאי הוה אמר ר' יוחנן הכי המוצא גט
וכתוב בו זמן בו ביום יחזיר לבעלים הוי בדיוק בודאי בו ביום אבל אין כתוב בו ביום לא יחזיר דחיישי' [illegible] לא כ
כתב [illegible] בניסן ולא זזה עד תשרי אבל אי כתוב כתוב הזמן בודאי זה אפילו אין כתוב בו ביום יחזיר
דלא חיישי' לקנוני' או לפירו' בספרא לכך אשמעי' ר' יוחנן אף שהזמן אי אין כתוב בו ביום לא יחזיר דחיישי' לקנוני' או
לפירו' בספרא ולפ"ז ניחא' מהרש"א ומהרש"ל ועיי'

והנה לשיטת רש"י בעיקר דף יב בסוגי' דלשדי [illegible] דחיישי' שמא כתב בניסן ולא זזה עד תשרי
ולאחר [illegible] [illegible] דלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לכך זה בו [illegible]
אם כן צריך עיון כהן [illegible] ר' יוחנן בודאי [illegible] הזמן [illegible] זה [illegible] דלא זזה עד תשרי וכן [illegible]
[illegible] המוצא [illegible] [illegible] ועיי' [illegible] [illegible] דלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אם כן בודאי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
דף יט ע"ב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ויש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אבל אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ועיי' [illegible]
[illegible] [illegible] וצ"ע

הרא"ש בסוגי' זו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] והלכה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לא יחזיר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] וכן הלכה [illegible] ולפענ"ד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עדים
[illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] המוצא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
דלא [illegible] [illegible] [illegible] אלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הסופר והעדים דלא [illegible]
עד [illegible] [illegible] דלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואו אם
[illegible] הסופר והעדים דלא [illegible] עד [illegible] ולפ"ז צריך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

ומיהו נראה הכא מוכח לכאורה כיון דלאלה מודה יחזיר לקבל בעבה"ק ואע"ג דלא [illegible] ליה · עליו באלה מודה [illegible]
[illegible] בתרתי ה' [illegible] הקבל [illegible] [illegible] פרע לה [illegible] · ואף באין [illegible] דלא לא [illegible] [illegible] וכן
[illegible] [illegible] המקורות [illegible] [illegible] כיון שכל הקבל · [illegible] דלא הראה היא [illegible] העדים
[illegible] [illegible] ולא [illegible] [illegible] הקבל [illegible] המקורות · זה אינו באף [illegible] כן [illegible]
ספק [illegible] את הראה עם העדים [illegible] המקורות [illegible] [illegible] הקבל [illegible] [illegible] הקבל [illegible] המקורות
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המקורות [illegible] [illegible] הקבל ו
[illegible] [illegible] [illegible] הקבל [illegible] המקורות והוי זה [illegible] אינו יודע את [illegible] [illegible] [illegible]
[ואף [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המקורות [illegible] לא
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]] [illegible] [illegible] הקבל
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ה' [illegible] [illegible] [illegible] עד [illegible] [illegible] · והוא טוען כן [illegible] · ואף דלא [illegible] [illegible] · [illegible]
הרי [illegible] ספק [illegible] הוא [illegible] הוא הספק והוי אינו יודע את [illegible] [illegible] [illegible] ו
[illegible] הכא [illegible] טוען [illegible] [illegible] עם העדים והוה טוען ספק [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —

דף ד' ע"ב. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שאין עליו עדים [illegible] [illegible] עדי קיום [illegible]
עדים [illegible] עליו [illegible] [illegible] אין עליו עדים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כן [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] באין עליו עדים [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אין עליו עדים [illegible] [illegible] עדי קיום [illegible] [illegible] [illegible] ו
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אין עליו עדים [illegible] עדי קיום [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אין עליו עדים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] באין עליו עדים עדי קיום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] המקורות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

הי' [illegible] הלוה הלטר חוב ממנו · ואח"כ נמצא בלוה אחת מצא הלוה הלטה ואח"כ הבליך הלורב [illegible] ממנו
[illegible] לו [illegible] הלורב בהא [illegible] יחזיר לו [illegible] הנייר הלטר · ולירפא למימר במיירי [illegible] כיד הלוה הלטה·
[illegible] הא · [illegible] [illegible] דקתני בהא לא הוי רק לוה [illegible] ופליגא [illegible] הלוה לומר פרעתי ומכאן הי'
[illegible] להביא ראי' לדעת החולקי' בפי' [illegible] על הקעה"ר בהקעה"ר [illegible] אם אומר הלוה אין לטרי [illegible]
[illegible] כי הוא [illegible] אחרת [illegible] אין [illegible] לו כיון שהוא [illegible] לא יפרע לו עד [illegible] ויחזור לו לשון
ואחרים חולקין עליו וכו' [illegible] [illegible] · ואח"כ נמצא [illegible] [illegible] מיירי בהלטר הוא עדיין אותו
כיד הלוה [illegible] אם [illegible] אחרת ואח"כ [illegible] הבליך הלורב [illegible] ולקרוע [illegible] הלורב · [illegible] לדברי הקעה"ר
[illegible] וצריכין לומר [illegible] מיירי [illegible] כיד הלוה הלטה וכגון [illegible] עדים לעדיין הוא [illegible] ממנו [illegible] אין אמת
[illegible] ממנו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הלוה [illegible] [illegible] אפילו [illegible] ממנו ע"ש
אפשר לומר [illegible] מיירי [illegible] עדים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ע"ש] והגון פי' סה
[illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] ע"ש

דף [illegible] ע"א [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] ל' [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] חוב על חבירו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הלוה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הלוה הלטר
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הלוה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר
עדיין הי' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] להביא עדים [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואח"כ עדיין [illegible] הלוה לומר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עדים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עדים על
זה ואח"כ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

דף [illegible] ע"ב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ע"ש [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ה
הוא [illegible] [illegible] הרי הוא [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ע"ש · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ע"ש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

וקיבי תנה יהי' חשוב טענים ואחר אכבוה כלוא פריך מהר"ן טענו' שלום צבח באות כו' אבל טענים והיכי תנה
ונ"ע

פ' המפקיד רמ"ה בבה"ל שאין היה גו' בעסקי' באות ואחר כך והלא טענת אונס [illegible] אלא [illegible] כו' ונ"ע ל"כ
כגון בר"ש [illegible] בטענות [illegible] הוא [illegible] בר יוחנן [illegible] והיכי דלא [illegible] הכי ג
גזירה הדרבנן [illegible] בטענות [illegible] וכן [illegible] ברמב"ם [illegible] ובפ' [illegible] ע"ש והרא"ש
לא [illegible] הכי גזירה ומ"ש הדרבנן [illegible] בטענות [illegible] ועי' [illegible] בטענות [illegible]
[illegible] כגון [illegible] אין [illegible] ע"ש [illegible] ברמב"ם ורש"י [illegible] בלחמא ע"ש

[illegible] ה' [illegible] והא [illegible] ודבר [illegible] ונראה [illegible]
הרמב"ם [illegible] כ"מ [illegible] ע"ש [illegible] בשבועה [illegible] ועי'
[illegible] וכ"ה [illegible] ע"ש [illegible]
[illegible] כל דמפקיד [illegible] הפקדון [illegible] אם [illegible] או לא
ואע"ג [illegible] שאין [illegible] עולה [illegible] הודאה [illegible]
יודע הוי [illegible] ע"ש [illegible] על [illegible] אם [illegible] ה' [illegible]
והא [illegible] ע"ש [illegible] הרא"ש והטור [illegible] בשבועה [illegible]
[illegible] הוא [illegible] בשבועה [illegible] הפקדון [illegible]
[illegible] אם [illegible] או לא [illegible]
[illegible] ע"ש [illegible]
[illegible] ע"ש [illegible] הרא"ש [illegible]
[illegible] הרא"ש והטור [illegible] בשבועה [illegible]
[illegible] בשבועה [illegible] דרבנן [illegible]
[illegible] הרא"ש [illegible] ע"ש [illegible]
[illegible] בשבועה [illegible]
[illegible] דרבנן [illegible]
[illegible] ע"ש [illegible] אם [illegible] לא
[illegible] אם [illegible] או לא
[illegible] ע"ש [illegible]
[illegible] אם [illegible] או לא [illegible]
[illegible] מהרא"ש [illegible] בהחזרתי
[illegible] [illegible] ע"ש [illegible]

ואחרי הסתלקו מהם הנביאים ונתקבצו ויעמדו ויתנו עצה ביניהם איך יעשו בדבר הזה ויאמרו אלה
הנביאים שהיו עמנו היו אומרים שהיה הדבר כך וכך ואלה אומרים שהיה הדבר כך וכך ואנחנו
לא נדע מי מהם אמת ומי מהם שקר אבל נראה לנו שנעמוד ונתפלל אל ה' ונבקשהו שיגלה לנו
מי מהם אמת ומי מהם שקר ויעשו כן ויתפללו אל ה' ויבקשוהו שיגלה להם מי מהם אמת ומי
מהם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים
שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך
הם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים
שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך
הם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים
שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך
הם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים
שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך
הם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים
שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך
הם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים
שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך
הם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים
שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך
הם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים
שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך
הם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים
שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך
הם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים
שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך
הם שקר ויאמר ה' אליהם אלה הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם אמת ואלה
הנביאים שהיו אומרים שהיה הדבר כך וכך הם שקר ויאמרו אליו ה' איך נדע שאלה הנביאים

ואחרי כן יבא אל הכהן ונתן הכהן את הנגע וסגר את הנגוע שבעת ימים׃ וראה הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור ופסר הכהן שבעת ימים שנית׃ וראה הכהן ביום השביעי והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור והכהן יטהרהו מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר׃ ואם פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראות אל הכהן לטהרתו ונראה אל הכהן׃ וראה הכהן והנה פשתה הספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא׃ אדם כי יהיה בו נגע צרעת והובא אל הכהן׃ וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפך שער לבן ומחית בשר חי בשאת׃ צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא׃ או כי יפרח פרחה הצרעת בעור ויכסה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן׃ וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך כלה טהור הוא׃ וביום הראות בו בשר חי יטמא׃ ראה הכהן את הבשר החי וטמא את הבשר החי טמא הוא צרעת הוא׃ או כי ישוב הבשר החי והפך ללבן ובא אל הכהן׃ וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן והלך הכהן אל הנגע וטהר הכהן את הנגוע טהור הוא׃ אדם כי יהיה בעור בשרו שחין ונרפא׃ והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה מדמדמת ונראה אל הכהן׃ וראה הכהן והנה מראה שפל מעור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחה׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה אינה מעור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמאו הכהן נגע הוא׃ ואם תעמד הבהרת תחתיה לא פשתה היא צרבת השחין וטהרו הכהן כי צרבת השחין היא׃ או כי יהיה בעור בשר מכוה אש והיה מחית המכוה בהרת לבנה מדמדמת או לבנה׃ וראה הכהן והנה נהפך השער לבן בבהרת ומראה שפל מעור הנגע צרעת היא במכוה פרחה וטמאו הכהן נגע צרעת הוא׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה אינה מעור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמאו הכהן נגע צרעת הוא׃ ואם תעמד הבהרת תחתיה לא פשתה בעור והיא כהה שאת המכוה היא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה היא׃ ואיש או אשה כי יהיה בראשו נגע או בזקן׃ וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מעור ובו שער צהב דק וטמאו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא׃ וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מעור ושער שחור אין בו והסגיר הכהן את הנגע הנתק שבעת ימים׃ וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ושער צהב לא היה בו ומראה הנתק אין עמק מעור׃ וגלח את ולא יגלח והנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית׃ וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו אין עמק מעור וטהרו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃ ואם פשה תפשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃ וראה הכהן והנה פשתה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא׃ ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחור צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן׃ ואיש כי יהיה בעור בשרו בהרת בהרת לבנות׃ וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרות כהות לבנות בהק הוא פרח בעור טהור הוא׃ ואיש כי יתמרט ראשו קרח הוא טהור הוא׃ ואם מפאת פניו יתמרט ראשו גבח הוא טהור הוא׃ וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת בקרחתו או בגבחתו הוא׃ וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר הוא׃ אדם צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו׃ והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃ כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׃ ובגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים׃ או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור׃ והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן׃ וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגוע שבעת ימים׃ וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה נגע צרעת מאכלת הנגע הוא בעור טמא הוא׃ וישרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי נגע מאכלת הוא באש תשרף׃ וכי יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור׃ וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגיר אתו שבעת ימים שנית׃ וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו ונגעו לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו׃ ואם ראה הראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו ובקרעו אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב׃ ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת היא באש תשרף את אשר הנגע בו׃ והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס והסר ממנו הנגע וכבס שנית וטהר׃ זאת תורת נגע צרעת בבגד צמר או פשתים או שתי או ערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו׃

בגמרא מקשי גזל מגזל הא דקתני עלה וטובה ר"ט · והקשו מספק דבמאי [illegible] [illegible]
גופא אמאי טובה ר"ט · ונ"ל לתרץ דהרשב"א [illegible] [illegible] הלכה [illegible]
[illegible] לחלק דבזונה באתנן חיים [illegible] אחד מנה · אבל בלא אתנן לא ובאתנן בזונה [illegible]
היכי דאין ההוצאה מוטלת על הנשק [illegible] אבל [illegible] בהוצאה מוטלת על הנשק [illegible]
[illegible] ור"ט [illegible] אף אמאי עלה [illegible] ורמי גזל מגזל בלא בזונה [illegible] הוא דפטרי' ר' טרפון
אע"ג באתנן [illegible] ההוצאה מוטלת על הנשק אבל [illegible] טובה היכי באתנן וקתני' [illegible]
באתנן · [illegible] הש"ס [illegible] ורמי גזל מגזל דקתני אחד [illegible]
או אביו של א' [illegible] ורמינן גזל [illegible] הך או אביו · [illegible] יתן הוא · [illegible]
[illegible] מספקות [illegible] אפילו בלא ולא חיים [illegible] · ולפ"ז קושי'
[illegible] הוא [illegible] ורמי גזל מגזל וא"כ דהכא איירי באתנן עלה הא קתני [illegible] או אביו של אחד מהם
ואמאי [illegible] וא"כ [illegible] באתנן אף לאו לזה ולא הוא אלא [illegible]
ולא הוא דהא הי' [illegible] אף [illegible] הי' [illegible] טענה [illegible] באמרי [illegible]
בלא אתנן ועלה [illegible] ר' טרפון ולפי זה [illegible] מספק [illegible]

[illegible] ע"ב במספק ב"ד והא אי [illegible] לא [illegible] כיון שאין הלוה יודע [illegible] ועלה [illegible]
[illegible] ורב נחמן [illegible] לחבירו או [illegible] חבירו [illegible] לקח [illegible]
לאחרים [illegible] חבירו עלה את כן האיך [illegible] הלוה [illegible] של הגנב [illegible]
הא [illegible] הוי [illegible] לאחרים [illegible] [illegible]
[illegible] חבירו [illegible] הלוה [illegible] הגנב חיים [illegible]
[illegible] ואין לומר [illegible] אע"ג [illegible] לאחרים [illegible] על ידי השליח [illegible]
[illegible] הגנבה [illegible] שום שליחות [illegible] שום שליחות [illegible]
[illegible] · ואף אע"ג [illegible] לאחרים [illegible] · [illegible]
[illegible] חבירו [illegible] לחבירו [illegible] לקח [illegible] עלה אם כן
האיך [illegible] של אדם [illegible] הא הוי [illegible] לאחרים [illegible] לחם לאחרים
[illegible] חבירו [illegible] שהוא [illegible] והלוה [illegible]
[illegible] לאחרים [illegible] אחד [illegible] [illegible]
[illegible] לאחרים [illegible] חבירו [illegible]
באה"ד [illegible] כיון שאין הלוה יודע הוי [illegible] · והעלה [illegible]
[illegible] על [illegible] לחלק בין [illegible] ואף אמאי לא
עלה [illegible] אין [illegible] ובקושי' [illegible]
[illegible]

רחמנא עבדינהו לרבנן אף היכא דאיכא [illegible] שליחות לגבי עכו"ם ,ולענין גט בקדושין ילפי' מיניה ע"ש.
אלב"ע ,ומה גם בלאו הכי מספקא לן ורש"י בקידושין [illegible] גבי שליח בחטא חטאו לאו .
ורבותא היא דמחדשינן [illegible] ע"ש חלוק וודאי [illegible] דאורייתא לחומרא . כן יראה לי [illegible]
בענין זה . וצ"ע

בג"ד אלא מעתה האומר לאשה ועבד [illegible] בלאו בני חיובא נינהו ה"נ בלא מחייבי . ע"ש טומא וכו'.
זה לפי' רש"י בשיטת המקשן דשליח בר חיובא הוא . ולמאי הוא מוזהר על הדבר הרי פטור השולח
דאמרינן אין שליח לדבר [illegible] ולא היו [illegible] . ואם כן אף אשה ועבד הא ג"כ מוזהרים אלאו בלא
[illegible] ונ"ב [illegible] בפני הרב [illegible] ואע"ג בלאו בני חיובא הם [illegible] זה בכך וצ"ע

[illegible] ע"א שלשה שלוו מאחד [illegible] ללוה [illegible] נינהו [illegible] אמר . והא
[illegible] בלאו איירי [illegible] ע"ש . והנה [illegible] לפי' [illegible] להביא הלוה [illegible]
[illegible] ואם לא הביא [illegible] נאמן הלוה [illegible] לא חלל הלוה [illegible]
ואיבדו . ולפי' [illegible] נאמנו [illegible] הלוה [illegible] נאמנו ונפלו [illegible]
אמרינן [illegible] חלל [illegible] . והי' [illegible] בהלוה טוען [illegible]
[illegible] ולא [illegible] מעות [illegible] והי' [illegible] להחזיר ללוה [illegible] והיות [illegible]
[illegible] אמרי [illegible] חיים [illegible] לא יחזיר ע"ש . [illegible]
[illegible] שלוו מאחד אמרינן [illegible] נינהו ולא [illegible] בהלוה מעות [illegible] אלא
[illegible] נפלו . [illegible] לא [illegible] כיון דלוה [illegible] לא טוען [illegible] לא [illegible] האומר לא [illegible]
[illegible] לא [illegible] . ולפי' [illegible] ע"ש [illegible]
[illegible] מאחד [illegible] ללוה את הלוה טוען [illegible]
[illegible] ולא [illegible] הוא [illegible] הלוה [illegible]
[illegible] ולא [illegible] ולא [illegible] יחזיר [illegible]
[illegible] מאחריות [illegible] בלא [illegible] אמרינן [illegible] הלוה [illegible]
[illegible] מאחריות נכסים [illegible] ואין [illegible] ומה [illegible] אמן [illegible]
[illegible] ע"ש . [illegible]
[illegible] ע"ש

[illegible] ע"ש
[illegible] הא [illegible]
[illegible] ע"ש [illegible]
[illegible]

בדף ק״ו דבה בלחך מש המהרש״א השיג על המהרש״ל באמרו דהרא״ש ס״ל כגי׳ הספרים צבורין ושיירי קרוב כזית.
והש״ך בסי׳ רס״ח ס״ק ב׳ השיג על המהרש״א וכ׳ דלא התוספות גורסין הכי לא כתבו לכן אלא ב״י דגורס
גרסי׳ צבורין ושיירי ברוב כזית ואח״כ הגיה המהרש״א לפי שלן להגהות שחנות דלא גירסת רש״י אמר ו
ושיירי ברוב כשיעור ולא גרסי׳ צבורין ע״ש · ודבריו תמוהין · ולפענ״ד לק״מ וגו׳ המהרש״א ב
דהמהרש״ל סייג קאי על תירוצם לתירץ לפי שהצלות הם דבר קטן ואין סופן להצלא וב״י קאי לי הא ר״א
ס״ל בפשוט אפילו צבורין ומונחין ע״ג השולחן והפירוש דברים אינן מלתרי לפי׳ להל נכנסין ויוצאין ע״ש
ורצה לומר כיון דמונח ע״ג השולחן ונראים לעין כל הנכנסין וכל החולין מעות עם השולחני ניתן מעותיו על השולחן
ומונחין על השולחן קוודאי אינו מתייאש · ולפענ״ד קצ״ב ראיית התוספות בחך בחנות לא הוא אחד ב
דר׳ עוירא דרבי אליעזר דאמר אפי׳ צבורין ומונחין ע״ג השולחן כנ״ל כמהרש״ל וע״ש בחנות ראיות א
מפלוגתא דאמרי׳ בגמ׳ מצא בחנות הרי הוא שלו ואמאי לנקט לו חבירו בחנות הוי מלתרת ומפלוגתא ב
דאמרי׳ לרבא דאמר מצא באושיי ברוב ישראל ושטים ייאוש שלא מדעת וזה ברור ונכון בעניינו א
מהרש״ל כן גאונים ואחרונים לפי ע״ד הענין יוסף דהא בגמ׳ כפיפא אם הי׳ צבורין נוטל ומכריז
שלי גם אחריו בנצא בחנות של ע״ז וזה נכון
ברא״ש ס״ק א׳ ולא דמי להך דלה נתחייב כה באדרבה הוליכה לשום המלתרת יוחנן ולא אינטי׳ ג
כגון בריתא ע״ש ודוק עיין לפני בסוף דף נ״ז ע״א חסר ל׳ ועוינא לך בקלו׳ חיים כיון ב
דנלטי׳ שגרי בריתא כי הלכה דונא לבית דנינראה אלא בחזקת לאינם מינעשא או · וכ״כ התוספות
לעיל בדף ק״ט · ואמאי נימא ג״כ כיון דהוליכה לבית אף שאינם מלתרת היטב ש״ו הוליכה לשום ה
המלתרת יוחנן ולא אינטי׳ כגון בריתא ע״ש ועי׳ לעיל בדף ק״ט בתוספות ואפשר ליישב ,
בדף ל״ה ע״א בלא הוי לי׳ יוחנן ועי׳ חירוין ובתוספות ואפילו טלאים ע״ש וקלה הלא שלום שאינו ג
בנינין סי׳ הגונה פירות להיות מספרים עליהן ~~לחורי להן לבעל ספרים~~ תשובות ומעשיות עליהן בחנות להן נמצא ו
ואינו חושש לשערנו · ואף אם נימא דבו באמת תוך הש״ס דלא חייב לשערנו שלא בלא לקיה א ומן
כתב הה״ט בתשובות סי׳ ע״ש שם ע״ה לרב נחמן בר יצחק בס״ל דאף בזמן ועי׳ חירוין שלום לכה ,
ומשום הכל ועי׳

לאמרו איסור ללוי. דאין האיש שהיינו הקונס על הכל [illegible]
[illegible]
לעולם. וזה נראה [illegible]

[illegible]

[illegible]

למעוטי דספרושין כל הנישואין וכולו חדא מילתא היא לסי' ונפרש רש"י באיירי ... הוי כשעת הקידושין
דבה ג"כ הוי לא שכיח כולי שהורכתי ועלה ... דשואל ... בגמ' החולץ סרה ... וכו' ... רש"י ורפט
לבעתיים ... כבה ... תוספות ... קידושין על ... רש"י ... הוי ... א
אב מאי ... הלכה ... ולמאי ... ומי ... וסירי ... אלא ... זאי ... שלוש ... ל
שלא ושרי ... מאי לא ... ע"ל ... ומתני' ... החולץ ... היא ... סירי ... לא
עכבי חליפין ... ... נוחא ... כהן ... ... חליפין ... לי
סברת ... חבא ... לא ... ולא ... דלא ... לימן ... קטלני
קטלנין ... ועוד ... הוי ... השור ... לא ... הנשים ... בעל
הפרה ... עוד על ... ואם ... בוודאי הלכה ... בנים ... חליפין ו
והיינו ... דהיינו ... לא ... לימן ... קטלנין ... ואם ...
לא הוי ... ולא ... הבתא ... בחלוצה ... אחר ... נפלה חליפין ... עלה
ולא ... ולפרש ... בנים ... סיפא ... והיינו ... הלכה אפילו ...
לבנים והיינו ... ראשון ... הוי ... לא ... וכו'
אי ... וכו' ... קידושין ... עלה ... פירש ... וסיים ב
קטלנין ... חסורי מחסרא ... חליפין ... ובן ... בנים ...
חסורי מחסרא ... ולא ... בנים ... חליפין ... ו
וסיפא ... חבא היא ... חליפין ... עלה ... ו
... קטלני וסיפא ... בנים ... חסורי מחסרא ... בנים וכו'
ועוד ... חליפין ... עלה ...
סריך ... בנים ... עלה ... אלא ... בנים ... עלה ...
ולא ... עלה ... סיפא ... כמאי ... וגם
הרי ... הנעלה ... חליפין ...
... ... עלה ... אין ... נמי ...
לוה ... עלה ... כמוה ... ולוה ... ב
... הנישואין ובין ... הנעלה ... בנים וזה ג"כ ...

... חליפין ... הנישואין ... לא ... רב נחמן ... ולוי
ועלה ... הנישואין ולא ... ב
דבסתמא לא ... ג"כ ... רב ... פליג עם ר' יוחנן ור' יוחנן פליג
עם רב ... ולא ... עלה ... הדא ... ב
גם עלה ... בנים ... חליפין ... לא ... ולכן ...
ובקרין ... חליפין ... חולין ... רב ... רב ...
ושמע נ"ה

ואמרינן מלאכה הצריכה לגופה אי הוי מלאכה שצריכה לגופה אי לא הוי מלאכה שצריכה לגופה ואי לא הוי מלאכה שצריכה לגופה אי הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה ואי לא הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה אי הוי מלאכה שצריכה לגופה ואי לא הוי מלאכה שצריכה לגופה אי הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה ואי לא הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה אי הוי מלאכה שצריכה לגופה ואי לא הוי מלאכה שצריכה לגופה אי הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה ואי לא הוי מלאכה שאינה צריכה לגופה

(והא דבעינן [illegible]) (אין לגבי [illegible])

אינו צריך אלא א״כ לא יטרח להצ״ו ושום שאין לגבי [illegible] הניחו אבל תורה בשלך א״ל נעלו [illegible] באחת [illegible]

ע״ש שהאריך · ובהך [illegible] בחליפין [illegible] עליהם [illegible] הוא והקפיד עליהם הרי הוא [illegible] ואין [illegible]

עד [illegible] גם [illegible] בחליפין [illegible] עליהם [illegible] דליכא הוא [illegible] דליכא הוא וגו׳ [illegible]

[illegible] אי [illegible] באמר ר׳ יוחנן [illegible] ציצית [illegible] היינו [illegible] ציצית [illegible]

[illegible] ציצית [illegible] ר׳ יוחנן [illegible] · ואם [illegible] אי [illegible] לא הוי ח

חליפין והוי [illegible] הא אי אפשר [illegible] הניחו [illegible] הניחו אבל תורה

בשלך [illegible] נעלו [illegible] ואם [illegible] לא הוי [illegible] חליפין והוי [illegible] הא הואיל באי אפשר [illegible] הניחו אבל ת

תורה [illegible] · ובמ״ש [illegible] ר׳ יוחנן [illegible] ציצית [illegible] והיינו [illegible]

לו או [illegible] ציצית [illegible] ולא [illegible]

[illegible] כי אם [illegible] ובשלך אינו נעלו בחליפין [illegible] והיינו [illegible] חליפין [illegible] ב

בחליפין [illegible] לא · ואם [illegible] הואיל והקפיד עליהם לא הוי [illegible] חליפין ו

[illegible] הכתוב [illegible] גם [illegible] ג

[illegible] באחת [illegible] בלא [illegible] ה

האחד [illegible] אלא [illegible] על

והנה [illegible] ר״מ [illegible] הוי [illegible] או [illegible]

[illegible] · ואם [illegible] הוי [illegible] הר״מ [illegible] הוי [illegible]

[illegible] חליפין וצ״ע

[illegible]

גם [illegible] ציצית [illegible]

[illegible] חליפין [illegible]

[illegible] ציצית [illegible] חליפין [illegible] והיינו [illegible]

[illegible] בחליפין · [illegible] חליפין [illegible]

[illegible] החסן [illegible] ציצית [illegible]

ואם [illegible] ציצית [illegible]

בתוספות ד״ה [illegible] ציצית [illegible]

[illegible] ציצית [illegible] הוי [illegible]

ולכן [illegible] הוי [illegible] ·

[illegible] הוא [illegible] הוי [illegible]

[illegible] ר״י [illegible] ר״י [illegible]

[illegible] הוי [illegible] הוי [illegible]

[illegible] הוי [illegible] ולכן [illegible]

[illegible] · [illegible] ציצית [illegible] היינו [illegible]

[illegible]

אך דברי מהרש"א הללו צ"ע לכאורה דלהדי' מפורש בפ' ר"ש בהו"ה דבר הבא לעולם אלא [illegible]
חלוק דבר שלא בא לעולם ואה"נ דאין לו [illegible] אינו קונה המעות כלל בהו"ג אף דיצא הלער דהוא הוי דבר ש
שלא בא לעולם . ואחר עיון מצאתי דבמחלוקת לענ' דין זה בתוס' ר"ן ס"פ גבי קרקע ודקלים אני מוכר לך וכו'
ומבואר דפליג בזה הראב"ד ומסייעו עם הרמב"ן דהרמב"ם ס"ל דבר"ג הוי דבר שלא בא לעולם אבל
הראב"ד פליג וס"ל דלדבריו דלהכי [illegible] אע"ג דאינו בידו כלער [illegible] הוי דבר לבא לעולם כיון
דלהכי כלוך [illegible] ולפ"ז [illegible] שהרשב"א בתוס' ס"ל כהרמב"ן דהוי דבר שבא לעולם . אך לפ"ז [illegible]
[illegible] לדבריו לפני זה בגזל אע"ג דאין לזה [illegible] כיון דאם [illegible] לחזור הוי [illegible] לפרע
ואמאי כרבו דלא [illegible] לפרע הא הוי [illegible] הוי דבר לבא לעולם ואין לפרש [illegible] במעות
אינן קונות . זה אינו דעיקר הטעם דגזל אינן קונות היינו [illegible] חיטך [illegible] והיינו דלא שייך [illegible]
[illegible] לבין תורה במעות קונות [illegible] ס"י [illegible] עי"ש והכא [illegible] על
הלער לא שייך [illegible] דהוא [illegible] האחרונות על [illegible] כיון דאין הפירות [illegible]
עי"ש ואה"נ מעות קונות [illegible] . וצ"ל [illegible] לא [illegible] זה [illegible] ומסייע
[illegible] ברכת תורה [illegible] ואין [illegible] ודוק הרשב"א [illegible]

[illegible] דה לקח [illegible] הרשב"א [illegible] במעות לאסוקי [illegible] אין ע
[illegible] אין לו [illegible] אין לו [illegible] במעות [illegible]
[illegible] הוא [illegible] אין לו [illegible] אין לו [illegible]
[illegible] אין לו [illegible] אין לו [illegible]
[illegible]
ולכאורה [illegible] אין [illegible] על הפירות [illegible] עיי"ש
[illegible] אין [illegible] הוא [illegible]
[illegible] דה [illegible] אין לו [illegible]
ולכך [illegible] לו [illegible] כיון במעות קונות [illegible]
[illegible] ולכך [illegible] ר"ל [illegible]
[illegible] אין לו [illegible] אך [illegible] בעל' [illegible]
[illegible] אין לו חטים ואסור . [illegible] נפתח . ובאמת הסלוט
[illegible] אין לו [illegible] יש לו הוה [illegible] חטים יש לו ו
ואפ"ה אסור [illegible] ר' חייא [illegible]
[illegible] אין לו [illegible] חטים אין לו [illegible] אסור ולכך
[illegible] כיון יש לו חטים [illegible]
[illegible] ר' חייא [illegible] אסור [illegible]
[illegible] אין לו [illegible] יש לו [illegible] ואין [illegible]
[illegible] ולכך כיון במעות קונות [illegible] ולכך [illegible] לו [illegible] אין לו לא [illegible]
[illegible] אין לו [illegible] אסור [illegible] כיון [illegible] הוא לו חטים [illegible]
[illegible] יש לו הוי [illegible] חטים יש לו ואפ"ה אסור ו

וכבריית'

ובברייתא דר׳ חייא . דבפו״ט אי איירי ששני׳ בפסקו ואת״ל כיון דיוצא בשעות קונה בכה״ג ליכא
[illegible]
משום רבית . ואין לומר דהא דשני׳ איירי בלא פסקו . דהא האמת הוא איתא בברייתא דר׳ חייא
דהיינו דלא פסקו דאף קנה לו אסור [illegible] ונכון הוא

והנה הרא״ש כלל ס׳ ל״ב בהג״ה כתב דהיכי דלא שייך נתרפו השערים לבין תורה בשעות קונות . והנה הא ל
לכתבי התוספ׳ כיון דאם כאן מורה לחבור הוי [illegible] לפרוע אין רא״י לסתור דבריו דאיכא לשור לתוספות
כרבו באור וה״ל בס״ל [illegible] . רק השוה וכל הפוסק׳ (עיי׳ [illegible]) [illegible] דברי תוספ׳
הנ״ל והם פסקו כר׳ יוחנן וצ״ל דאפשר דהם ס״ל דהוי דבר שלא בא לעולם ולכך הוצרכו לשעה׳ [illegible]
לפרוע . אבל עדיין צ״ע [illegible] דר׳ חייא ותניא כיון דיש לו הא שעות קונות [illegible]
דלא [illegible] הוא [illegible] כיון דלא [illegible] הוא לא גרי׳ [illegible] של תיבות . הא תוס׳ [illegible]
[illegible] על [illegible] דר׳ [illegible] דלא שייך [illegible] נתרפו [illegible] דאף דיש לו [illegible] אינו [illegible] וכל
האחריות על [illegible] . ואת״ל דלא שייך נתרפו [illegible] וגם [illegible] לעולם [illegible]
דר׳ חייא [illegible] . ואת״ל [illegible] תוספ׳ [illegible] בשעות דלא [illegible] הוא . אלא [illegible]
דלא [illegible] הרא״ש בהג״ה . גם [illegible] דלא [illegible] . [illegible] רא״י דלא
[illegible] בזהב [illegible] הכסף ואין הכסף [illegible] זהב ואע״ג דאין התורה שעות [illegible] ולימא [illegible]
[illegible] אין השעות [illegible] ואמר נתרפו הא תוספ׳ [illegible] דשעות לא שייך לומר
נתרפו [illegible] אין להם [illegible] אלא [illegible] ואת״ל אין הכסף [illegible] דלא [illegible]
[illegible] וזה ברור [illegible]

[illegible] והנה [illegible] מי שחייב [illegible] האיך [illegible] הרא״ש . [illegible] דהא
[illegible] עם [illegible] הברא [illegible] שהתם [illegible] ב
[illegible] רבית [illegible] דיהיב [illegible] ויוצא [illegible] ואין [illegible] רבית ב
[illegible] . [illegible] דהא אין [illegible] דרך יוצא [illegible] ואת״ל [illegible]
[illegible] אין [illegible] דלא [illegible] . [illegible] והנה
[illegible] מי שחייב דהא [illegible] עולה [illegible] . [illegible] איירי [illegible] רבית . והוא ב
[illegible] הא [illegible] עולה [illegible] . ואם אינו עולה [illegible] אינו חייב [illegible] ב
[illegible] על איסור תורה [illegible] אבל [illegible] דרבנן [illegible] אינו [illegible] וחייב ב
[illegible] . [illegible] דהא איירי [illegible] רבית ולכך [illegible] דהא לא הוי [illegible] ב
[illegible] . ואת״ל [illegible] כיון דאינו [illegible] הא [illegible]
[illegible] ולכך [illegible] אבל הרא״ש [illegible]
[illegible] דרך יוצא [illegible] הא [illegible] היוצא [illegible]
דלא [illegible] ומיהו [illegible] של [illegible] והנה [illegible] ב
[illegible]

צריך לה״ל פירון באותו ~~[illegible]~~ הגה״ס אלא אמר רבא לרבא נסך כלאי תבואה ולא תשבחות כלאי נסך ולוה חלון יו׳
ומזע בלורא מצוות כל״ז ונסך כל תשבחות או תשבחת כל נסך · ועלה הא הרא״ש כתב הל׳ אחלם בלא
עיסה ואגרא בלא הוי דיבור כל״ז בלא חסרי׳ זמנא ואסי׳ הוי גברא בעקב לשיגר דיסגם ותרבה זמני
ז״ז עלך אין כאן מ״מ ואמרי׳ ולעולם באין תשבחת כלאי נסך ולורא איסור תבואת ואפילו איני זמנא בדחוקא
חסר אל רבה ואמר עלך ותבואות ואם לקרות אהדר דינא בעדך וזה אלא לוק זה יחזיר עלם הרי בלולה
הקרא בהר אחיך עסך הוי אמרי׳ בתבואות כל עסך כרבה״ג · כתלם בלא עיסה ואגרי׳ ואכי׳ בעקבה לשיגך
אסור רק זכה וראו בהר אחיך נפתח זה ואת״ס אין אמר רבא לית תשבחות כלאי נסך וכלם הספקא ועם
רס״י ומצוות הפוסק׳ כתלם בעייה׳ ואגרא ועל בהו ג״כ׳ בלא עקבה לשיגר אסור ב״ה א״כ הרי הוי נסך
כלאי תשבחות וכבר כתבך נתעורר הלחם ועלם קבס״ה אלם אלה ולוה ע״ש

בף ס״א ע״ב בגמ׳ ואי אי לישנא הא לא נק׳ מ״מ פרכין ני׳ ורבינו רמ״י׳ קרוה בלא רבעת ראוי
להבאות לעולם ברבם לומר בזול עול היכי בלא צריך לפרוש · בא׳ כבר הין במצות ל
עומד היכי בלא צריך לפרוש א״כ זה סריך הלס״ הרבא אי לישנא הא לא נק׳ · מאי לא נקט גבא
הרבא גבורך על הפירות לא צריך הלא מאמר לפרוש חוטך כמליה הלא הלוקח לשיך לקבל עליו כל
האומנין כיון דהפירות אינן מבוררין ורפ״ל חס״ בקף ס״א ע״ב כבר הוא נוח לרם מ״מ ורפ״ל ה
הפוסק׳ יוסף גם כלם הרשב״א ויתם פוסק׳ אזו בלא סלוק רבנן כראמריה ומה יעזו זמות
אינן עומד חוץ היכי בלא לכיוה · וזה ברור ונפסק

בף ס״ב ע״ב בגמרא אי זמנו׳ הא הן כתלם בלא עייני׳ ואגרא מ״מ איסורא לא נק״ט · והעלה שהר״א סלק ל
ולמשרא לאיסור אף כלאי עיסה ואגרא ולא עקבה לשיגר בלוה ר״ג נק״ט כעקב לשיגר · ותירוץ עליהם דואין
ומאי סבת ג״כ הבא תירוץ הרשב״א · ועוד תירץ דכ״ז שהלכה בהו הגה״ס אבל חלם בלא עיי׳ ואגרא ואגרי׳
בלא עקבה לשיגר ה״ל או אגר׳ בלא עקבה לשיגר איסורא לא נק״ט · וזה שיך לדירן דפוסקי׳ כפי׳ ועוד כמס׳ תוס׳
כל הפוסקים הר״ן אוסר כלאי עיסה ואגרא אף בלא עקבה לשיגר ואין אי׳ חולק על זה · ונמצא לו ל
ו״ולם בלשונו עלה אמרי׳ בעלם הלוה (אח) חבירו לא ידור בחצירו חנם ולא ישכיר זמנו בפירות וכו׳
להוא רבית · ולשונו עלה ית״ר ריבא בלא ידור בחצירו חנם בהלואה כפיסא בלוקם זמני ונותן
לו לפירות אסו״ר כיון בלא נתן לו כל הפירות כדרך עולם ליתן אסור וכי׳ היכי בדר ל
בחצירו בחנם לגורי בסוחי׳ כריבית · וכי׳ לשם דבנם הרא״ש והמחבר שחולקי׳ קבין או אדר
הלווה ודור בחצירו כתלם בלא עיסה ואגרא מכרה בעקבה לשיגר בהרא״ש ס״ל בלא הוי ריבית קצוצה בהוי
תרבית כלאי נסך כיון בלא עיסה ואגרא והמחבר ס״ל דהוי ריבית קצוצה אע״ג בלא עיסה ואגרא כיון באמר
הלוני ואדור בחצירי הרי גלי אדעתי׳ בריבם להלוותו ומעתם עיין חלם דיבמי׳ ואגרא והוי נסך ותבואות ע״ש
כרא״ש · וכזה פרוש בזמני׳ אמרי כלאי עיסה ואגרא ולא עקבה לשיגר ואי לא הוי עלם רק סיפא בלא ילכוד
זמני בפירות היו אסורין היכי בלוקחו זמנו הוא באסור באף בלא עיי׳ ואגר׳ וגברא לא עקבה לשיגר אבל עשה
הלוה שהלוה הלוותו גלי אדעתי׳ בחלם בדיבי׳ עיסה ואגרא · ואם הלוה ששוכרו גלי אדעתי׳ שהשתא הוא ע
עקבה לשיגר אבל היכי ~~[illegible]~~ שדור בחצירו חנם כיון בלא עיי׳ אגרא ולא עקבה לשיגר בלורא נסך ותבואות
דבר נפסק זה לא חסר

© Bibliotheca Palatina, Universitätsbibliothek Heidelberg

ואמאי לכתוב אחאי אלא ומי אמרינן דכתב ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה
ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה ולא ידע ליה

דף [illegible] ע״א בד״ה. חייב המנהיג [illegible] חמור זה [illegible] עיין בר״ן מה שהשיג על רש״י. [illegible]
[illegible] רש״י. והוסיף [illegible] [illegible] המנהיג אם לא רוצה [illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible] כ
[illegible] [illegible] אחד [illegible] [illegible] והוסיף [illegible] אחר [illegible] [illegible] נבילה
אבל הבריירה [illegible] עיין שם. [illegible] [illegible] [illegible] רש״י [illegible]
[illegible] [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible] חייב [illegible] או חמור [illegible] בכלאים [illegible]
[illegible] חמור ולא [illegible] עיין שם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] רש״י [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואם [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חייב [illegible] [illegible] חמור [illegible] [illegible] [illegible]
חמור זה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]] ואם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] המנהיג חייב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הא חמור זה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המנהיג אי [illegible] אלא [illegible] והוסיף [illegible]
[illegible] [illegible] חמור אחר או לשכור [illegible] חמור אחר אבל [illegible] חייב [illegible] או חמור [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ואם [illegible] [illegible] [illegible] חמור זה. ואם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בכלאים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אבל אי אין [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אי [illegible] לשכור [illegible] והוסיף [illegible] [illegible] [illegible] אחד. [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] והוסיף [illegible] [illegible]. אי [illegible] לשכור [illegible] [illegible] חמור אחד [illegible] אין [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ולכך [illegible] לשכור [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

זה לאמרתי בשנשאלתי בס"ד יום ה' ג' אב תק"ח לפ"ק

יען כי [illegible] לנפשו ואין [illegible] לעיניו מאי והנה הרא"ש ז"ל ותמיהני לזה עלתה איבעי' זו בקונו [illegible]

[illegible] הלוג עליו וז"ל דהכא [illegible] להוות קול [illegible] העיניים ע"י נוגע כי חבירו יראנה •

[illegible] העינים בחלון ויאמר כאן גינתי [illegible] שלא [illegible] הלכך [illegible] ביני [illegible] ולא

יאמר חבירו עליו [illegible] גינתו שלא [illegible] וכ"כ [illegible] • וז"ל [illegible] ב'

[illegible] הרא"ש [illegible] ותמיהני לזה עלתה איבעי' א' בקונו • [illegible] היא [illegible]

[illegible] לזה עלתה בקונו [illegible] ה"ל [illegible] מאי איבעי' [illegible] דבל [illegible] אינו [illegible]

[illegible] ה' [illegible] היא [illegible] דהוי [illegible] אומר [illegible] אמר ב'

[illegible] ר' יהודה אמר [illegible] היא [illegible] א'

אמר [illegible] ואמר [illegible]

[illegible] אמר [illegible]

[illegible] ולא [illegible] ב'

[illegible] ולא [illegible] אבל [illegible] אינו [illegible]

על [illegible] היא [illegible] הוא [illegible]

[illegible] הרי [illegible] הם [illegible]

[illegible] הם [illegible] הוא [illegible]

[illegible] • ואח"כ [illegible] אם [illegible] ולא [illegible]

[illegible] כיון [illegible] של עליון [illegible]

[illegible] של עליון [illegible] • [illegible] כיון [illegible]

[illegible] של עליון [illegible] ואין [illegible]

[illegible] ואין [illegible] אם [illegible] שלא יאמר חבירו עליו [illegible]

[illegible] שלא [illegible] או כיון [illegible] אינו [illegible] •

[illegible] של עליון הוא [illegible] • והנה זה [illegible]

[illegible] היינו [illegible] הרא"ש [illegible] וכ"כ [illegible]

[illegible] • [illegible] הרא"ש ותמיהני לזה עלתה איבעי' זאת [illegible]

בקונו ה"ל [illegible] הם שאלו האיבעי' זו [illegible]

[illegible] הוא [illegible] הוא • אך על [illegible]

[illegible] לזה עלתה איבעי' זו בקונו ה"ל דהיינו [illegible]

[illegible] היינו [illegible] • הא כיון [illegible]

[illegible] של עליון ולא היי' [illegible] זאת האיבעי' [illegible]

הרא"ש [illegible] ותמיהני לזה עלתה איבעי' זאת [illegible]

אך

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא ולא יזכה לעמוד בדין ולא יזכה לראות פני השכינה
ולא יזכה לשום דבר מכל הטובות הגנוזות לצדיקים לעתיד לבא ולא יזכה לשום דבר
מכל הברכות שברכו הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הנחמות שנחמו
הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הישועות שהושיע הקב"ה את ישראל
ולא יזכה לשום דבר מכל הנסים שעשה הקב"ה לישראל ולא יזכה לשום דבר מכל
הנפלאות שעשה הקב"ה לישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הגבורות שגבר הקב"ה
על ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הנוראות שנורא הקב"ה על ישראל ולא יזכה
לשום דבר מכל הקדושות שקדש הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל
הטהרות שטהר הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הגדולות שגדל הקב"ה
את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הרוממות שרומם הקב"ה את ישראל ולא יזכה
לשום דבר מכל השבחות ששבח הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל
התפארות שהתפאר הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הקדושות שקדש
הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הטהרות שטהר הקב"ה את ישראל
ולא יזכה לשום דבר מכל הגדולות שגדל הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר
מכל הרוממות שרומם הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל השבחות
שהתפאר הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הקדושות שקדש הקב"ה
את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הטהרות שטהר הקב"ה את ישראל ולא יזכה
לשום דבר מכל הגדולות שגדל הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל
הרוממות שרומם הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל השבחות שהתפאר
הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הקדושות שקדש הקב"ה את ישראל
ולא יזכה לשום דבר מכל הטהרות שטהר הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר
מכל הגדולות שגדל הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הרוממות
שרומם הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל השבחות שהתפאר הקב"ה
את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הקדושות שקדש הקב"ה את ישראל ולא יזכה
לשום דבר מכל הטהרות שטהר הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל
הגדולות שגדל הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל הרוממות שרומם
הקב"ה את ישראל ולא יזכה לשום דבר מכל השבחות שהתפאר הקב"ה את ישראל

[illegible]

בבא קמא

ואם אי אפשר לו לשלם לו מעות שיעור הקרן ורוצה לשלם לו בשוה כסף ואינו מוצא לקנות בהן כלום אלא בזול יותר ממה שהיה שוה בשעת הלואה אינו חייב לשלם לו אלא כפי מה שהיה שוה בשעת הלואה ואם אי אפשר לו לשלם לו מעות שיעור הקרן ורוצה לשלם לו בשוה כסף ואינו מוצא לקנות בהן כלום אלא ביוקר יותר ממה שהיה שוה בשעת הלואה חייב לשלם לו כפי מה שהיה שוה בשעת הלואה

ואם אי אפשר לו לשלם לו מעות שיעור הקרן ורוצה לשלם לו בשוה כסף ואינו מוצא לקנות בהן כלום אלא בזול יותר ממה שהיה שוה בשעת הלואה אינו חייב לשלם לו אלא כפי מה שהיה שוה בשעת הלואה ואם אי אפשר לו לשלם לו מעות שיעור הקרן ורוצה לשלם לו בשוה כסף ואינו מוצא לקנות בהן כלום אלא ביוקר יותר ממה שהיה שוה בשעת הלואה חייב לשלם לו כפי מה שהיה שוה בשעת הלואה

ואם אי אפשר לו לשלם לו מעות שיעור הקרן ורוצה לשלם לו בשוה כסף ואינו מוצא לקנות בהן כלום אלא בזול יותר ממה שהיה שוה בשעת הלואה אינו חייב לשלם לו אלא כפי מה שהיה שוה בשעת הלואה ואם אי אפשר לו לשלם לו מעות שיעור הקרן ורוצה לשלם לו בשוה כסף ואינו מוצא לקנות בהן כלום אלא ביוקר יותר ממה שהיה שוה בשעת הלואה חייב לשלם לו כפי מה שהיה שוה בשעת הלואה

ן דרכיו הם אמרו ואם אמרו לפטור שלוחו דרכיו היה אינו נאמן באומדנא

ד"ג ע"ב בסוגי' דנפול בבבא קמא ·

בתוס' ד"ה רוח [illegible] ואת [illegible] היא · הקשה מהר"ש"א למה לא תירצו התוס' דר"ה איירי ואליבי' [illegible]
בתוס' דלית' [illegible] · [illegible] [illegible] בזמן נאמר הלא גבי ההיא חלבא בחורא [illegible]
בספרי [illegible] הרוח [illegible] [illegible] · ואי אמרת דר"ה לא איירי [illegible]
ברוחי' דלית' [illegible] בזרוע [illegible] אבל ברוחי' באיירי [illegible] ולא [illegible] [illegible] במצייתי בש"ס חנוות [illegible]
אם למה נאמר [illegible] [illegible] · הא לא גבי חלבא הוי רוחי' באיירי [illegible] בגמרא [illegible]
[illegible] [illegible] ואם אך [illegible] ר"ה [illegible] באיירי [illegible] [illegible] · ולכך הוצרכו תוס'
[illegible] דר"ה איירי ואליבי' [illegible] ולא [illegible] רוח [illegible] גבי חלבא לא [illegible] [illegible] ושמן
ואם [illegible] [illegible] [illegible] בחלבא בחורא [illegible] ולימא [illegible] חנוות ברוח [illegible] הולכין אחר
הרוח [illegible] [illegible] [illegible] הולכין אחר רוב אומד [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ברוח [illegible] הולכין אחר הרוב [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] אך לר' חנינא לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

בתוס' ד"ה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] תוס' [illegible] באין הולכין [illegible] אחר הרוב [illegible] אבל [illegible] [illegible] · וא"כ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לרוב [illegible] ·
[illegible] הוי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא אי [illegible]
[illegible] לא הוי [illegible] ואי [illegible] אחד [illegible] [illegible] [illegible] · א"כ [illegible] הוי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] באין הולכין [illegible] אחר הרוב וא"כ באין [illegible] [illegible] [illegible]
הרוב [illegible] באין [illegible] [illegible] ע"פ רוב [illegible] [illegible] [illegible] הוי [illegible] ולא [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] באין [illegible] [illegible] ע"פ רוב ולא ע"פ [illegible] · ולא [illegible] תוס' [illegible]
[illegible] [illegible] התוס' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] א"כ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רוב לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כיון דלא הוי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא הוי [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ע"פ רוב והה' · ע"פ [illegible] [illegible] [illegible]
תוס' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רוב · [illegible] [illegible] באין [illegible]
[illegible] ע"פ רוב [illegible] [illegible] [illegible] · וא"כ [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible]

[illegible]

ולכך הוא אלו כיון להוא מותן וסיפא דמתניתא כן בי יוסף אמרי רחוק נ׳ והוי ליוסף אלו קורבא דאוקי עד רובא
דעלמא ולשון זה להרמ״ה כן דמתניתא כיון בי יוסף מחוור לקרוב אע״ג דרוב נפולי מחבי׳ ותו׳ בשם״ס ע״ש
אוקמינן ליה באיירי רחוק נ׳ באמ״ה איך רק מחבי׳ על מחבי׳ יחזוני׳ ובדלי׳ בליתי׳ לרבנן הרמב״ן
והדרויש ומש׳ רמב״ן לסיר׳ [וקנה מי׳ולם גבי את ואמורה י״ו] לרמב״ן אחרונים להרב״ג דיניש לא
צריך עלא עולם דמעי׳ לסוף וניגול בתר רובא דעלמא ועוד דהאי והפלוני בליו וניגול בתר רובי׳ דעלמא וחא בפי׳
הנשוי ורב דרוסיי׳ שובך ואין לומר דהתם הוי קרוב דאוי עורה אבל הכא הוי קורבא ושורה ועוד הא הסיק בעל
ופרש לפרש׳ דהכא באיירי בעל לוכסין הרבה רחוק עשים רום ואם לא הוי רק קורב׳ דשורה דהא כן שורה
ומציעה׳ בפרש׳ כתוב לו׳ דבתו׳ אלו בליכה קורב׳ בשורה מגב׳ לוכסין ליו׳ כרחוק עשים רום ואם הי׳ והפלוני
ונשאו בתר רוב ולפי׳ נראה דאין והפלוני כלין קורב׳ וניגול בתר רובי׳ ונ״ב דאיירי רחוק נ׳ על הלש׳ ואוח׳
באוח׳ נראה לפרש באיירי חוץ לנ׳ וכנודרה] ולפי׳ זה׳ שתפ׳ אבל ע׳ ודוקא כנ״ש מקודם ועי׳ בט״ז סי׳ ב׳ ע׳
ע׳ מגולא הכל שורה בליתי׳ לרבנן הרמ״ה ומש׳ הרמב״ם לסיר׳

הרמב״ם פט״ו רוצח ולמיר׳ פ״ט כתב הציור השובך אל החלון מביאם ע״ש הייא כדליכא מפולי עינים והלשון
לכך תרוצא דיולכי׳ בין ההרים ודגה הכל ע״ש עמו על להלשונו [מחוק] והרב״ן ליליבו
כרוחק אבל הוא נגב הגמ׳ אלו׳ ע״ש ונראה ליול דהרמב״ם ס״ל הא דאמר ר׳ חנינא רוב וקרוב הולכין
אחר הרוב הייא דוקא כרוב׳ דאוקי׳ קין אבל כרוב׳ בליתי׳ קין לא עדיף קרוב שובך ואם כן לא אלה הא וליגול בתר
רוב׳ דעלמא דבה הוי רוב׳ בליתי׳ קין אבל הא עיר המסורה נפולי עינים הל׳ רוב׳ דאוקי׳ קין לכן ליטין ו
ואוקי׳ באיירי כדליכא נפולי אבל איכא קוי׳ ליגול בתר רוב׳ דעלמא לן׳ כנ״ל דהל׳ רוב׳ בליתי׳ קין מש״ה ר׳
זירא דפריך וליגול בתר רוב׳ דעלמא ה׳ סברת דאל כרוב׳ בליתי׳ קין רוב עדיף משובך ולכך הקשה
ר׳ זירא לפיר׳ וליגול בתר רוב׳ דעלמא ולפי דרכו הליכו דאיירי ביולכי בין ההרים אבל מאחר דהאי
סברת דר׳ חנינא לא איירי רק כרוב׳ דאוקי׳ קין ואם לן׳ מה בליגול בתר רוב׳ דעלמא כנ״ל ולכך הלשון
הרמב״ם לכך תרוצא דיולכי בין ההרים ואין לומר ס״ל להרמב״ם זה בלשא ר׳ חנינא איירי
אל כרוב׳ בליתי׳ קין אמינא דאוקי׳ ברורה לזה דבחולין אמר סנ״ל דאזלינן בתר רובא דהא דפריך
אחרי רבים להטות הייא כרוב׳ דאוקי׳ קין אבל רוב׳ בליתי׳ קין כנ״ל ומשה תוספות לם הא קי״ל רוב וחזקה
רוב עדיף והרא״ש ברש אחחכו׳ סריך בלא עם ל׳ דחזקה עושא [illegible] הלכה למשה מסיני ואין לפרש קי״ל
[illegible] ע״ש ולפ״ז אלה עדיין מה אלה מלך דאזלין בתר רובא הא ר׳ חנינא ס״ל ברום ושובך

מכך שני דנאמנו וגם לא ידע מכך הנאמי דפליג בלבוקות פי הך פלוגתא דאמוראי בלבוקות הוא דין כ
פריותא וכלם בלא אמין אוקמה סברא בלאן דין ד׳ כן לא ידע מפרייתא בלבוקות דין פט

והנה להרמב״ן ז״ל מפרש׳ דהא דרבה איירי בלי לבוקה ז״ל דהוא ג׳ תוספ׳ אוקי לא משום רבה ואביי וקול׳ דרב נחמן
דאי איירי אמין אך אחר שני ׳ ונשאת [בלענין] פי הכסית לרבה ולאביי סתני׳ דמסהב עדים בלא ראה ואמין אין
לו חזקה פירוש בלאלמנה לגה דוחק גדול לאמור ומלמעות הלשון דמשמען דאין לו חזקה כל ענין אף בלבוקה והוי
לרבה להרמב״ן בעדי מסירה ובעדי ראה ובמוכן לומר דרבה לחדל לא דין חדל אחר זה הדין וסמך על הגמ׳
דאיירי כאמין אך באחר ונשאת דמתני׳ דאיירי בכל ענין אין לו חזקה אף בלבוקה מיירי בעדי מסירה וראה וזה
פלוס לאמור] א״ והנה עוד יש לומר דלענין כיגו דנאמנו יגו בלא לבחי הוא ולאו יגו הוא דין דאמוראי
ז׳ יגו דגנבה ואכילה בלבחי ׳ ולפ״ז מתרץ ג׳ תוספ׳ דנוראי דאינשא לפיר ולעתני׳ ,
ולא קשה מאי איירי׳ אמין אך אחר שני דמ״ל וודאי דיגו דנאמנו ומשמע דמנו בלא לבחי הוא דין יגו ב
דגנבה ואכילה ואמין מומר לריך הוא כגי׳ בבמ״ ביך סא ,ואת״ה מי ואכילה אפ״ אחר בלומר
חנם הוא פטור מגנבה ואכילה ול״ג ג׳ רב נחמן בר יצחק עד לבסוף דאמין בעדי מסירה ועדי ראה דמא לימא
יגו דנאמנו פריך לפיר הכנסת ועיין ׳

ומה שהקשו תוס׳ על הכל מפרש׳ זה פריך מראה עדיו כיד אמין דבמתני׳ איירי אפילו בלבוקה אינו נאמן ז״ל ד״ל צבי
ולפ״ש התוספ׳ בב״ח אפ׳ מסרו לו אפ׳ לאמין אם צריך הוא להביא עדים וכ״פ מתני׳ רמב״ן ׳ והמורה
שלה אך ליפטר בעדים עדיין אינו בטוח ביגו ולענין נאמנו דין ראה כן צריך לומר לבוקה דאורייתא
ועוד כראה בתוספ׳ ובקידושין מהר״ם לוך בסוגי׳ דהאי רעי׳ דלימי הוי מפקד בפהדי בב״ק ביך ה׳ ע״ל ׳ הרי
מוכיח דהיכי דאינו יכול לומר להיות בטוח אין החזין נאמן כנגדו כלום טענה ולכך פרש׳ העלו׳ ל
להלאוי ולהלכה אינו נאמן אף כאמין יכול הוא לומר לוי׳ בטוח בחבירו שלא יכפור ׳ ולפי זה נקלה הלכ״
לפיר לזה ז״ל ראה ולימא לעולם דבלא ראה הי׳ נאמן לומר החזרתי ביגו דנאמנו זה אינו דבעדים לימא
יגו ׳ והיינו דבעדים לומר עדיו ואמין גם כן אינו יכול לומר כלוה למסרו לאמין ליהי׳ בטוח בו שלא
יכפור דאע״ג ליפטר אפ׳ בעדי מסירה ויעון החזרתי ביגו דנאמנו ולימא לומר דאמ״ב
יהי׳ צריך לבוקה דאורייתא זה אינו דהא ג״ל אין נלבקין על העדים ואמ״ב לימא כאן לבוקה א
אינו יכול להיות בטוח ואינו כנגדו דעלו׳ להלאוי ולהלכה דאינו נאמן בטענה לגוה ואת״ה זה ל׳
בעדים ראה ועיין ׳

בתשובה הנ"ל הספיק שם ולא חלוק הרמ"א בדרכי משה שם שלא מצא בהג"ה להמורים היתר מאחר שנוגע לאפטורי ש[illegible]
ילבושה · וזה להמורה נגד הש"ך בסימן ס"ב ובסימן ס"ו ס"ק [illegible] ולא אמרי' שנוגע לאפטורי ש[illegible]
ילבושה להמורי היתר ודו"ק ·

לעיל הבאתי תירוץ הרב הגאון [illegible] בתשובת [illegible] שלא פירש ולכך לא מהני [illegible] עכו"ם · יעו"ש
א׳. על תירוצו [illegible] הנ"ל ס"ל [illegible] אחרונים [illegible] דבר [illegible] לקושי' [illegible] בדברי החשוב
היה [illegible] בעדים ולהיות כשנוגע בהחזרת [illegible] בעדים [illegible] הספיק בעדים
אין צריך להחזיר בעדים [illegible] צריך להחזיר בעדים · ולתירוצו של הרב הגאון [illegible] שהיין [illegible]
[illegible] בספק ס' וס' [illegible] שלא פירש [illegible]
[illegible] · וזה [illegible] אבל [illegible] ויהיה כשנוגע [illegible] החזרת [illegible] בספק [illegible]
וספק [illegible] · [illegible] בנגיעה ולא [illegible] שהיין לענין [illegible] · [illegible]
[illegible] הספיק [illegible] בעדים א"צ להחזיר בעדים [illegible] להחזיר בעדים [illegible]
[illegible] היין [illegible] כשנוגע בהחזרת ספק ס' וס' [illegible] בעדים [illegible]
[illegible] של הגאון הנ"ל · ודו"ק ·
ובזה [illegible] הט"ז [illegible] בסימן [illegible] בעדים [illegible]
החזרת כשנוגע [illegible] בעדים [illegible]
[illegible] ודו"ק ·

ל"ש ע"ש ש"מ ה"ג ש"ה ב"ש ב"ה ע"י ש"א ש"ב ה"ר ש"ל ש"ד ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ש"י ש"כ ש"ל ש"מ ש"נ ש"ס ש"ע ש"פ ש"צ ש"ק ש"ר ש"ת

בבא קמא דף ג' ע"ב בסוגיא דהכונס פירות של [illegible] היא [illegible] ג'

בתוספות ד"ה ולהוי אי דמי רגליה של [illegible] לפי של [illegible] לא היה לום חיוב לרגל של · ותוספות בב"ק ריש
פ' הכונס דהו כדרך אחד דפריך אלימא דרכה וחיבור הבא עניינו · ולכאורה יש לדקדק דהא ליכא התם
מדברי דרבא · ונשאם [illegible] בהם [illegible] דבריהם הוא [illegible] לרגל דאין חיוב לרגל הוא · [illegible] ברה"ר
אלוין כרם רוחב אין הייני באין הרבים [illegible] ומפרשין אלימא באלוין כרם רוחב הייני ברבים [illegible]
וליכא [illegible] לום חיוב לרגל באגל כרם רוחב [illegible] סיועתא דבים · ולכאורה לשיטת רה"ר [illegible] הייני [illegible]
הכונס [illegible] ואין בן הסיוע [illegible] לא אלוין כרם רוחב ולפ"ז לא [illegible] ב
באין לום חיוב לרגל · דהוא גם בן חיוב לרגל [illegible] דהכונס [illegible] ואין בן הסיוע
והא דב"ל כרם [illegible] דהולכן אחר הרוב כיון דרבים [illegible] ואם בן לפי' לשיטת רה"ר [illegible] תוספ'
[illegible] עוברת דהמ"ל איפכא · ונראה להך תירוץ של רה"ר בב"ק [illegible] לא [illegible]
דליכא [illegible] סיועתא דבים · אך לתירוץ [illegible] רה"ר [illegible] ר' זירא או לאמ"ה הנולו של
[illegible] איפכא ובלשיטת [illegible] דלא הנולו והרבים הוי [illegible] ו
והוי גם בן חיוב לרגל · ולכך בב"ק לכתבו תוספות [illegible] דבריהם [illegible]
[illegible] דאין הולכן אחר רוב כיון דברבים [illegible] ועל זה [illegible] דהמ"ל איפכא [illegible]
בן לשיטת רה"ר דהמ"ל איפכא והיינו לתירוץ [illegible] רה"ר [illegible]
הנולו והרבים [illegible] לרגל והוי [illegible] חיוב לרגל לשיטת רה"ר [illegible] תוספות [illegible] באופן
אחר [illegible] הבא עניינו [illegible] ועל זה [illegible] דהמ"ל איפכא
[illegible] לפי' דליכא לום חיוב לרגל כי [illegible] לא [illegible] דברי רה"ר [illegible] אחר תירוץ
זה לשיטת רה"ר ודו"ק

אך [illegible] אחרת והוא [illegible] בב"ק [illegible] ולפ"ז [illegible] לפי' [illegible]
[illegible] לא [illegible] זה ולכאורה הוא [illegible] דבריהם ולכך [illegible] הכא
[illegible] הנ"ל [illegible] בדרך [illegible] · [illegible] בב"ק לא [illegible] תוספות [illegible] על
[illegible] איפכא דאין לום חיוב לרגל · והיינו [illegible] באגל' כרם רוחב הייני [illegible] ולרגל
אגל' כרם רוחב אין [illegible] סיועתא דבים · [illegible] לא אגל' כרם רוחב
הייני להרבים [illegible] לום חיוב לרגל [illegible] לא אגל' כרם רוחב אין [illegible] סיועתא דבים
[illegible] איפכא [illegible] ואיפכא
איפכא [illegible] באגל' כרם רוב הייני [illegible] והוי לפי' חיוב לרגל [illegible]
[illegible] חיוב לרגל [illegible] לפי תירוץ [illegible]
דלא

ואמרו

נשרה כיון שהוא עדיין מוסר בו והב״י כאלו תרווייהו שוחטין וחולין אבל אם השוחט טועה כיון אז אליבא חכמי [illegible] אלו
והמע״ה · אה״נ הכא כבודק לזה דאין השוחט יכול לטעון כדי שלוקח ממנו לשחיטה כיון שבלוקח לקח שלא בלוזר
והוא נקרא מומחה להם והם שי [illegible] המעמידות הלכה להשוחט שלוקח ממנו לשחיטה · ואה״נ יכולין לומר בודאי ג
ברמ״ה שאמר רב דחולין כיון דנ״ר ב״ד לומר דמותר אליבא חכמי דשוחט ושיעור והב״י פלוגתא דפלוגתא שלום
דחכמי משום של השוחט אינו חושש כל כך כיון שטוען שמא אבל הכא היכא דהשוחט יכול לטעון שטענה כדי
כשר בכבודה דהמקל טוען כדי אלא לאתויי שוחט רק באליבא חכמי משום שלו והד חנוך ושיעור ומכל והב״י
פלוגתא ופלוגתא · ולא עלה השו״ע מידי · ובמ״ש צ״ל הכא דבבודק לזה ונמצא ניכר דשוחט נגד השוחט הוא רק
טענת שמא · ובאה״נ עלה ל׳ הא הרמב״ם גופי׳ ס״ל דמכרי׳ וכתי׳ היכי דשוחטין מה שורה סומכים בהשו״ע
ורמ״ה ועל כלו ומה כן מה עלה הרמב״ם מסומכים על שוחט דהא בודק לזה השוחט שוחטין מה קטעות שלא
בעה״ב דטענת השוחט הוא רק שמא ואה״נ הכא לי״א הע״ד לברכה׳ [וס״ל כמש״ה יהודה מנוחם אהרן ל[illegible]]
ולדברי המקל האמור להכאות לכל טוחן · ומשה״ר גם ורמב״ן שמא מ״ב בשליה״ב הוא כיון דאיכא גם חכמי המקילין
ורוב הגה״מ עלי כל עדים ודיין ׳

עתה אבאר בדברי הטור וש״ע והלב״ש בסי׳ ר״ך כדין ורש הכבד לא ורכם העוף ש״ע // השוחט לגינא //

השור כשר ואפילו אם אין בו נקבי׳ לכבד שלך רק הרוב נקבי׳ לכבד שלך כשרה הרמב״ם להבדים שוחטים כאן וכשם שלא
הסמיכוהו וה״ל בכתוב כשרים ומעמידות הרמב״ם לאין הדמים שוחטים אה״נ כל נקבי׳ לכבד שלך והוא גאמר
להרמב״ם סובר אף שאין בו נקבי׳ לכבד כגון רק רופא · אה״נ דמים שוחטים עיי״ש ואחרים הלך הכה״ן וכמו שהלב״ש ה
הרמב״ם רופא לא שהוא רק בודקה אם כל נקבין לכבד שלך · ולמשורה אינם מכוונים כן היטב בדברי הרמב״ם בהא ג
ניבסר הרמב״ם היא באיכא ביגון לכבד שלך ואיכא ביגון לכבד שלך ושלשה להם · נראה בודקה כפלוגתא ופלוגתא אחרי א
אבל אי רופא נקב לכבד שלך שהוא באה״נ ואמר רשב״א עגולה מכה אף בדמים לכבד שלך אין בדמים שוחטים [ומשמע מהלכה]
ומשה״ר ומר להכריחו מדברי׳ רמב״ם כבר עיי׳ ע״ב כה״ל כלו בכן ו׳ לכתוב וה״ל הא וודאי כיון דכל׳ שלא
נקבין גם לכבד שלך הדמים שוחטים ש״ע · שלשה כלו שלא בודקה ולא רופא · ומשה״ר עוד להוכיח כן מדברי
הרמב״ם לספרו הנ״ל׳ ולכאורה אי בזה רבים רבים דבהדמים שוחטים בלשונו׳ גבה׳ ואפילו אם אין בדמים
דבריו ש״ע · ועלה זה בהון הרמב״ם לגבי בהא אין ברמב״ם אמר אין הדמים שוחטים של נקבים היכי באיכא
רופא בדמים שוחטים והכא רוב להם׳ גמיש ועוד גם זה הכא הדמים שוחטים אלא מהלכה בה״ל להרמב״ם ראה ג
בר״ה ש׳ אין הדמים שוחטים ודברי ש״ע ושאר כהנים :
וכו׳

בבא קמא דף ל"ג [illegible]

עד הרמב"ם [illegible] בהמה [illegible] ה' [illegible] וכ"כ תוספות ע"ש . [illegible] ה'

[illegible] להגהה [illegible] עם [illegible] שלום [illegible] /

[illegible] וט"ז [illegible] ואין לומר [illegible] לבחון ולומר בגו

וט"ז [illegible] שלום [illegible] אחרון

[illegible] ,

[illegible] לבחון ולומר בגו

וט"ז הם [illegible]

[illegible] ולומר בגו וט"ז [illegible] . ואם [illegible] הרמב"ם ותוספות [illegible]

[illegible] החובל [illegible] ולא ט"ז

[illegible] ט"ז [illegible] ע"ש . [illegible] /

אך [illegible] הרמב"ם ותוספות הוא [illegible] חכמים א

[illegible] ולא ט"ז [illegible] חכמים ולא [illegible]

[illegible] וט"ז [illegible] חכמים [illegible] הא הוא

[illegible] וט"ז [illegible] חכמים [illegible] או לא . [illegible] ט"ז

[illegible]

[illegible] ט"ז [illegible] חכמים [illegible] עם בן

[illegible] אחרון [illegible] וט"ז

ולא [illegible] ט"ז [illegible] חכמים [illegible] הוא [illegible] ט"ז [illegible]

[illegible] החובל [illegible] וט"ז [illegible]

[illegible] ט"ז [illegible] חכמים [illegible] ט"ז [illegible]

[illegible] החובל [illegible] ולא ט"ז [illegible] הרמב"ם ותוספות

[illegible] החובל [illegible] ולא ט"ז [illegible] וט"ז [illegible]

[illegible] חכמים [illegible] ט"ז [illegible]

[illegible] ותוספות [illegible] הרמב"ם [illegible] חכמים [illegible] חכמים

אחרונים [illegible] ותוספות [illegible] חכמים אחרונים [illegible] . והרמב"ם [illegible]

[illegible] . והרמב"ם [illegible] . ותוספות [illegible] .

[illegible] ולא [illegible] לומר [illegible]

[illegible]

ב ולכן אמרו חכמים שאין אדם נוגע בדבר עד שיהא בו ארבעה דברים שהם מוכיחים עליו ואלו הן
ג אומנתו ומקומו ומעשיו וחבריו אומנתו מנין שאין אדם נוגע בדבר עד שיהא בו אומנתו שנאמר
ד ויעש בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה את כל אשר צוה יי׳ את משה ומקומו מנין שאין
ה אדם נוגע בדבר עד שיהא בו מקומו שנאמר ויעש בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה ומעשיו
ו מנין שאין אדם נוגע בדבר עד שיהא בו מעשיו שנאמר ויעש בצלאל בן אורי בן חור למטה
ז יהודה את כל אשר צוה יי׳ את משה וחבריו מנין שאין אדם נוגע בדבר עד שיהא בו חבריו
ח שנאמר ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן וכל חכם לב אשר נתן יי׳ חכמה ותבונה בהמה
ט ואמרו חכמים כל שיש בו חכמה יש בו תבונה וכל שיש בו תבונה יש בו חכמה ומה תלמוד
י לומר ותבונה בהמה אלא שיש בו חכמה ויש בו תבונה יש בו חכמה לקבל ויש בו תבונה
יא להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
יב להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
יג להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
יד להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
טו להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
טז להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
יז להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
יח להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
יט להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
כ להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
כא להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
כב להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
כג להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
כד להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
כה להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
כו להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
כז להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
כח להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
כט להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
ל להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
לא להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
לב להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
לג להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
לד להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה
לה להבין ויש בו חכמה לעשות ויש בו תבונה להורות ויש בו חכמה לשאול ויש בו תבונה
לו להשיב ויש בו חכמה ללמוד ויש בו תבונה ללמד ויש בו חכמה לכוין ויש בו תבונה

[illegible] :

[illegible]

ועפ״ז [illegible]

ואחר שנתן לכל אחד מהם ראוי לו לפי ערכו ומדרגתו ומעלתו ומה שהיה מגיע לו מן הקרבנות ומן הלחם הפנים ומן השיריים ומן הנסכים ומן הכלים ומן הבגדים ומן הכלי שרת ומן הכלי נגינה ומן הכלי מתכת ומן הכלי עץ ומן הכלי חרס ומן הכלי זכוכית ומן הכלי אבנים ומן הכלי עצמות ומן הכלי בהמה ומן הכלי חיה ומן הכלי עוף ומן הכלי דגים ומן הכלי שרצים ומן הכלי רמשים ומן הכלי טהורים ומן הכלי טמאים ומן הכלי מתים ומן הכלי חיים ומן הכלי נבלות ומן הכלי טרפות ומן הכלי שחוטים ומן הכלי מנחות ומן הכלי נסכים ומן הכלי חטאות ומן הכלי אשמות ומן הכלי שלמים ומן הכלי תודה ומן הכלי עולות ומן הכלי מנחות ומן הכלי נסכים ומן הכלי חטאות ומן הכלי אשמות ומן הכלי שלמים ומן הכלי תודה ומן הכלי עולות

ויקח את אהרון ואת בניו וגו׳ ואת הבגדים וגו׳ ואת שמן המשחה וגו׳ ואת בית וגו׳ ואת הכיור וגו׳ ואת החצר וגו׳ ואת שער החצר וגו׳ ואת יתדות המשכן וגו׳ ואת יתדות החצר וגו׳ ואת מיתרי החצר וגו׳ ואת כלי השרת וגו׳ ואת כלי הנגינה וגו׳ ואת כלי המתכת וגו׳ ואת כלי העץ וגו׳ ואת כלי החרס וגו׳ ואת כלי הזכוכית וגו׳ ואת כלי האבנים וגו׳ ואת כלי העצמות וגו׳ ואת כלי הבהמה וגו׳ ואת כלי החיה וגו׳ ואת כלי העוף וגו׳ ואת כלי הדגים וגו׳ ואת כלי השרצים וגו׳ ואת כלי הרמשים וגו׳ ואת כלי הטהורים וגו׳ ואת כלי הטמאים וגו׳ ואת כלי המתים וגו׳ ואת כלי החיים וגו׳ ואת כלי הנבלות וגו׳ ואת כלי הטרפות וגו׳ ואת כלי השחוטים וגו׳ ואת כלי המנחות וגו׳ ואת כלי הנסכים וגו׳ ואת כלי החטאות וגו׳ ואת כלי האשמות וגו׳ ואת כלי השלמים וגו׳ ואת כלי התודה וגו׳ ואת כלי העולות וגו׳ ואת כלי המנחות וגו׳ ואת כלי הנסכים וגו׳ ואת כלי החטאות וגו׳ ואת כלי האשמות וגו׳ ואת כלי השלמים וגו׳ ואת כלי התודה וגו׳ ואת כלי העולות וגו׳

[illegible] הספק [illegible]
[illegible]
[illegible] הספק [illegible]

ומה [illegible]
[illegible]
[illegible] הלוואה [illegible]
[illegible] הלוואה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] הלוואה [illegible]
[illegible] הלוואה [illegible] הלוואה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] הלוואה [illegible]

ומן שאם [illegible] באותן אחד בלשון הה"ל בגה"ל באותו מו ואה"ג איסור באסור חה"ה כגון סירות בגל בדקני. באותו מו ולמאורה
לה הא סבך ע"ט ע"ס בב"ה אוסר בלשון. ורה כ' תוס' ופרי' דהיינו בגוף מעולם וא כדי עקיבה באתי כמו בגל שנת ז
ואלתחררי בשנולת לרה"ה אע"ג דלא עקיבה באתי ע"ט ומן תרת"ב פריבות ובפרקיות בגל נה ע"ס ע"ז ואם כן ה"ג
הגוף הוא מעולם ולא כדי עקיבה באתי. וצ"ל דכוונת תוס' קושייתם הוא לומר דמשן הלס מעל הך פריית דלך
גורם [illegible] שנה' הא [illegible] רה"ה הוא ולכה ג"כ אין הגוף לכה מעולם כלל הליעקבה ואפ"ה [illegible] לרה"ה בפליטות [illegible]
והו[illegible] להרוצים באלום כה הליעקבה ואין לומר דאיירי בלקחא [illegible] דכריית [illegible] כל לכה [illegible] ספיסה [illegible]
באלום כה הליעקבה. [ובזה מתרץ מה שלה על תרוצם לתקם דלשונו ס"ל כרה"ה
אע"ג דפקינן ס"ל כשמן. והקול' בכריתם [illegible] באם נה' ולשונו באלום כה הליעקבה [illegible]
הלס' בבך ע"ט ע"ב כ' גם תירוץ הה"ל דהיינו בהגוף מעולם לא כדי עקיבה באתי והלה אע"פ [illegible] כרה"ה פליג על רבנן
אך בסירות בגל [illegible] היינו בהגוף מעולם פליג רה"ה אבל בסירות בגל דאין הגוף כלל מעולם מודה רה"ה לרבנן.
ו[illegible] כלה [illegible] ז"ל כיון [illegible] תנאי [illegible] בספרו [illegible] אך בכר [illegible] הגוף מעולם כלל ותירץ [illegible]
ואה"ג [illegible] לא יהי' רה"ה [illegible] על הגוף מעולם ולא עקיבה באתי ופליג על רבנן ורבנן ס"ל דאף הגוף מעולם אינו [illegible]
רה"ה ע"ש]. והנה [illegible] דפליגי רה"ג ורה"ה [illegible] ולמ [illegible] לומר דרה"ה והגוף [illegible] עמו ואף בסירות בגל פליג
[illegible] בבך ע"ט ו[illegible] דפליגי רה"ג ורה"ה [illegible] [illegible] ולמ הגוף מעולם כן בלא עקיבה באתי
ו[illegible] לחשן ע"ז ואם כצ"ל בבך [illegible] ולם [illegible] הניחו [illegible] דה"ל התם אין הגוף מעולם ולא עקיבה באתי ע"ז
היינו [illegible] דהתם ה"ל אין הגוף מעולם ולא עקיבה באתי אבל [illegible] בהגוף מעולם [illegible] לרה"ה בגוף
והא [illegible] לרבנן היינו [illegible] ורה"ה [illegible]. לא פליג [illegible] רה"ה באע"פ [illegible] לרה"ה [illegible]
רה"ג ס"ל כרה"ה ורה"ה [illegible] כרבנן ואם [illegible] כל [illegible] לא [illegible] אף היינו בהגוף מעולם כי [illegible]
רה"ה [illegible] רה"ג [illegible] מעולם ⌐ וזו כוונת תוס' [illegible] קושיתן [illegible] כרה"ה והיינו [illegible]
וצ"ל [illegible] באלום [illegible] כלה באין הגוף מעולם כלל ס"ל לרה"ה [illegible] תוס' איסור באסור רה"ה [illegible] באתי
[illegible] ושפ"ה לא [illegible] תוס' על קושייתם [illegible]. ורא"י [illegible] וזו [illegible]
ולכן הקלה זה בכה"ה [illegible] לא נה' להם [illegible] תירוץ [illegible] ואע"ג לפיר הקלו. [illegible]
לאו[illegible] רה"ה אע"ג לא קלה [illegible] בפליטות [illegible] באלום ליעקבה [illegible] אין [illegible]
[illegible] ה"ל [illegible] קושייתם.
[illegible] בתוס' בכה"ה [illegible] איירי לאחר [illegible] רה"ה [illegible] [illegible] הלכה [illegible]
[illegible] ע"ש. והנה [illegible] ס"ו [illegible] ספרי תוספות וכתב על זה [illegible]
אמנם

אבנים שהתנו בדברי הרמב"ם ולאו פוסק' לא שלא מן דין הסתם שלסור דאין שלוחו' לאנו אחר שורפין ק"ה אינם נקבר
אפילו לטעמי' דאין נודרין ונשאה ומר כהן דאמרו אין מוצי' אין ודבר נדרים שלום לאין נודרין מתחילה שלא לנפשיה
נכסי הבעל ונכסי מלוג אפילו נשאה אחת נדרים לא שלום ו[illegible] לרוע עלי' הלך ולדעתי אין כאן [illegible]
הא נראה דרוב היא כנגדן בקי' נ"א אר' נתן אומר כמין לעדים מנחו של שני לבסוף של ראשון אל נדם לבסוף של
ראשון לבסוף של שני נעה מנכסי' שלא נדרים ופירש תוס' לא דמקין לעדים לבסוף של ראשון היינו נודרין ואין כוחן וכן
פ' בחיבורו דרמב"א ע"ש · וזה ברור לפענ"ד בלא ספק · והוא הדין דאמ"א אין נודרין א"כ שלוחו אחר לשורף א"א
הלכה ונכנס שלא נדרי' אבל א"א שלום לאין כוחן אינם נעה שלא נדרים וכנגדן יש פלוגתא דתנאי בבריית' נעה
אי אין כוחן או נודרין · ולכך בכ"מ לפי דרבא תוס' מתחילה · דאיירי אחר [illegible] שסרע שהן שלוחות
ולא נבה הלכה שלא נדרים דאע"ג להלכה נדם בסוגיית' אתי' שפיר דנא דאין כוחן והוכחה לזה
עבר דאמ"א דגם שם מ"ל אין נודרין וא"כ אין לו הרגן אחר רק באפוטרופוס וא"כ מאי נעה טען דאיירי
באפוטרופוס ובירה [illegible] דבעי' לידה להגן לשווא בלא עדי' באפוטרופוס · וה"ל לבעי לידה ה"ב אין כוחן
לבן הגרלה לפיר באיירי דאחר לשורף נשן אבל בכ"מ הנלה תוס' זה לבירר דנ"ל אין נודרין כנ"ל כסימן ס'
תוספות לפיר והוכחה להגרלה דאמר לאו דאמר הבע ע"ש ונ"ל ג"כ נשן [illegible] דנעה לשה מן שני חוזר נעה
לשורף הלכ"ה לו ומגרלה לאו באפוטרופוס הש"ס לבירר וזה ברור] ולכן כ' תוס' ישבו באפוטרופוס אם
[illegible] דנ"ל אין נודרין מחסה לישב באפוטרופוס · אבל לי' הסוגי' בכ"מ [illegible] לידה להגן על שווא
סברו אין כוחן וא"כ אין הבטחה לאוני' באפוטרופוס דמע"ג דאחר לשורף נשן לכן כ' דישבו [illegible]
באפוטרופוס עין בטורח לאוני' הש"ס · וזה ברור ו[illegible]
[וביותר יש להסביר זה עפ"י מ"ש הרשב"א בחיבורו כנגדן בגלי' דבל שלא נדר נכסיו בפירוש אפילו מ"ב לעיכוב לאו
דאורייתא לעיכוב מסור לו עולם מוזה דהא דאורייתא ע"ש הביאו הלך בס' לט · ולפ"ג ר"ה מ"ל
ולא כרשב"א כרול פרק הנזקין הוכחה בראיות דלפ"ג אין נודרין לעיכוב לאו דאורייתא בכל סעם וזה פשוט
דאורייתא כדמ"ל אין כוחן · ולכך בכ"מ לרבא זה לר"ה ובכ"מ תוס' לבירר]

חולין א עא

מאוני העזרכה . לא ברכה . לשורה וערוכה . ואדוני הרב המובהק . עולה פלא .
ס' [illegible] חריפא . [illegible] . סיני ועוקר הרים . הגאון [illegible] יהודה [illegible] נר"ו [illegible] .
[illegible] .

אחרי [illegible] שבוא [illegible] לא לפי [illegible] באת . [illegible] [illegible]
[illegible] ונדולה [illegible] בעולם [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] דבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] והוציא הדין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ובין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הבורר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] השניים והוציא הדין [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הדין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הגאון [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

דף ל"ג ור' זירא [illegible] [illegible] [illegible] בר' זירא [illegible] בר' אחא [illegible] [illegible] באין טריפה [illegible] חיות ,
[illegible] [illegible] [illegible] ר' זירא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ראשון . [illegible] ר' זירא [illegible] [illegible] ראשון [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טרפות [illegible] חיות [illegible]
[illegible] [illegible] זירא [illegible] טריפה [illegible] חיות . [illegible] [illegible]
בר' זירא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ר' זירא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] חיות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר' זירא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ר' זירא [illegible] [illegible] [illegible] ורוח [illegible] //

דף ה׳ ותשובה ל׳ שלום לעונית · הנה לפי שלשון הסוגי׳ זו שוחט ושחוט כבהמה כריאה לכתחילה אבל בחתך אסור אף
בדיעבד כל הבהמה כיון נעל הריאה כשרה לאחר הסרכא אלא שלשון הרשב״א בב״ח שהאב ע״ז לכתוב השוחט כבהמה
כריאה שוחט שמשך בחוט שהוא אלא בדיעבד מל וק״ו בחורי כשכן ולקיה ולא ליפנה כמות בחוטה לכתחלאאין לעשות כו
שלום לעונית באיסורא וכן פי׳ הרשב״א בדעת הרשב״א בפי׳ נ״ב · רק הכסף שומנו לאו מן יבשה ושפרו אף שסולין ד״ה משום חומר
דע״ג אסור לכתחילא ולשון שוחט שלוק בדיעבד ומחתך אסור ונראה אף בדיעבד · והנה כשהו אברהם אפ״ה משה הל״ס
ותשובה ל׳ שלום לעונית באיסורא אי על ההיתר נסיך האדשה הרשב״א משום׳ שוחט היום בדיעבד וכאשר אסור לכתחילה
ואי על איסורא נאסר האי משום שמעי׳ אינו נאסר רק כדי קליפה ומשום ע״ז נאסר כל הבשר · ולי נראה לחלק ד
באמת באמצע׳ השוחט כשכן ע״ג עולין בקרום השחיטה רובא ע״ה הרשב״א כחידושין אמאי עולין הא שומן ומפעפע
ומפשט בכל הבהמה ותרץ אע״ג דמפעפע מ״מ לא בעת ש״ה או ספוד שסשלאלקיה ירוק והחתוכים שם אע״ג
שיש כחתיכה ס׳ לבטל האיסור שלין קליפה ודאי׳ שנשך רשכו על החרם וחנה אלין וישול את שומן ע״ש · אבל בה
דאחר איסור׳ אבל בע״ז באומר כשהו ואפי׳ כאלו לא כשל כל הבהמה אסורה בשומן ומפעפע ואוסר כשלהו · ולפי׳ כ
סריך הלש״ס לפיר ותלא שלום לעונית באיסורא ועל איסורא נסריך דלרבא למיסה בשלום לעונית אינו נאסר רק כדי קליפה גם
אינו בהמה שכן אל ע״ז פי׳ רש״י. שמשתמש׳ כהם לעשנות ע״ז ואחר כך סכין כלוז משמנוני ע״ז ועי׳ אוסר כשלהו ולעונית
מפעפע בכל הבהמה ואח״כ כל הבהמה אסורה

בגמרא ותלא שלום לעונית · קשה הא קי״ל כפי׳ רבא סתם כלי׳ אינן בני יומן ואע״ג דנ״ט לכתחילא אסור ש״ה שוחט ושחוט
על סמך שינלסנו אח״כ דלרבא לפחל בלמא מיבעלי. ולא ילפינן כיון בחורים רק שלום נעיה אסור את בו׳ ולא משמע וכו׳
הרשב״א והר״ן קו״ס ס׳ אין מעלימין רבפכין אל ני שאמינו כו׳ שוחט ושחוט על סמך שינלסנו אח״כ בלמא ראשונה בלמא מיבעלי.
ומכאן הי׳ נראה ראי׳ לדעת הבה״ג והר״ן כפי׳ ר׳ סי׳ נ״ו באפי׳ כשכן שאינו בו׳ והוא נגי אסור לכתחילא על סמך שינלסנו
להשלשות חבית ומחמא לעונית שה עלסנו ושאין נפנם ואח״כ סריך הלש״ס לפיר ובלמא והיינו [illegible] סכין שריך
באיסור׳ דשבלעו כשכן · והיינו דקלה לרש״י. דבר שלום לעונית · אך קלה לרש״י. שהא לא תירץ הני׳ בסלילות בחורי כשכן נני בנודאי וכן פירש בנודאי
דלון בהטעם דסתם כלי׳ אינן בני יומן · ואח״כ הבדא נוי׳ לדוכתי׳ הא סתם [illegible] ואפשר
דהן בהטעם דסתם כלי׳ אינן בו׳ מבואר בתוספות קלו וכפוסקי׳ בהך פ״ס סכין נפתחו בו אחרו ואתו לחשל בו היום ל
לשא לחשל בו פרבר הפונה כיה התבשיל · וסכין אל ע״ז פי׳ רש״י. שמשתמש׳ כהם לקרבנות של ע״ז · שלוק לון ה
הסרה אינו משמש׳ ביה הסכין לדבר׳ אחרי׳ ורוב תלויו לקרבנות אח״כ לירא תה סכין ואח״כ היום לשא לחשל
בו כבר אחר הפונה כיה הבהמה הא רוב תלויו הוא בקרבנות [וזה מבואר כפי׳ ע״ג כאן הייב באורך ולולי באיסור
שפי׳ מפרשים לו״ב סכין] ואח״כ לירא כאן רק סכין א׳ שלא נפתחו בו אחרו היום וסכין באורייתא לחומרא ופריך הלש״ס
לפיר · ע״ל לפי דעת הרשב״א הובא בתוספות קע״ג אף סן הריאה כו׳ כמ״ח סי׳ תשו ולע״ל הייב באיסורו כשלהו גם נט״ל
אסור דאין לך טעם פגום ולוס יותר משלהו ואפ״ה אסור הה נט״ל ע״ש · ועי׳ איסורו כשלהו ואח״כ פריך הלש״ס
לפיר ותלא שלום לעונית בסלילות שנבלעו כשכן ואע״ג דהוי נט״ל מ״מ כיון שע״ז איסורו כשלהו גם נט״ל אסור
והרשב״א כתב הארוך כתב בנוי׳ הטעם הוא ותלא משום לעונית · ר״ל שלום לעוני׳ הטעם על פניו [כב׳ בהמה
הגדולה דף ק״ו אות י׳ משום] וחלק הרא״ש · ולפי׳ לו״ב לא תי׳ הני׳ בסלילות בחורי כשכן נני ובו׳
בנודאי

ואיירי בנ״ט בר נ״ט [illegible]

דחריפי השתא לא בלע לאוסרו. משום דר״נ באופן אחר דשרשא [illegible] ולכך בחנוא ה׳ לאוסרו מותרא דר״נ בפירוש כיבוץ
שהוא נגי באה״ב הל׳ ופרוש סכין ע״ג שאין אסורי׳ עומד על פניו · והחתך דשלא בלע בעוביה כאוד ולא אוני באיירי כיבוץ
להוא נגי נ״ל כמ״ש הר״ן דהגה׳ ה׳ יורד לעובי דאיירו שהבלע דוסכין בי בהבלעו רק הא דהר״ן באיירי בעוביה וחמא
דשולתא נאמרו הכא שלא אסור על דינו הבליעות כאן כאן ופסק חסה״ו דרך עלה לסור לטהר אותם טהרה גמורה ·
והנה רש״י פי׳ בגמ׳ הב״ה הוא אורחא באסור מותר ולחתוך באטמי בשיגר׳ לגורגא ולא פירש בגמ׳ הלב׳ נאי אורחא
באסור מותר לחתוך כחסה כריאה · ונש׳ בהלכ״א הלל אהא דאמר רב נחמן תיפוק ל׳ ר׳ זירא אסר לעולם חייבו
לך נהלא שלום לסוניתא · דר״נ איירי כחתם שלא הטה הסכין ולבצין ע״ש ולפ״ז נראה דמש״ה דר״נ דאסור מותר לחתוך
דמותר לחתוך אטמי שאסור לפיר דלא שייך כאן סירוש רוח אך אהא דרבא
פריך שלום שלמותא ... ביני הא הסכין לא סלט שום כאן · ונ״ל דהב״ה ס״ל כלישנא הר״ן דאלון דהיינו ד
דאיירי דוקא בסכינא אוסר אף כאן
המהרש״א הב״א על הרא״ש בגמ׳ הב״ה הוא אהא דגאסור מותר לחתוך של בשריבין מותר אף לכתחילה ע״ש ולדעתו
דבקי רא״ש נכונים · לכתחילה ולעולם כלי הרלב״א דהשלן בחנוא ה׳ לאוסרו מותרא דר״נ בפירוש כ
כיבוץ שהוא נגי וכיבוץ שאינו בן יומו באה״ב הל׳ לפרוש אלא דר״נ איירי בכל נותן בין נגי ובין אינו נגי בן יומו
ובין אינו כ׳ ולכן פריך והלא שלום לסוניתא ... וקשה דבקי הרא״ש נכונים דלכתחילה אסור דפריך אהיתרא כ״ב
דבדיעבד הוא · ול״נ נאי נ״ש כיון דשריך שאן אסור לכתחילה לחתוך שלום לסוניתא והא דנקט מותר לחתוך היינו ה״ל דלב איסור ע״ג מותר טון
נגע מותר לחתוך דשלא אסור לכתחילה לחתוך ה״ל דנ״ט בקיעתם אינו נאסר רק מגוף החתך · ול״נ אמאי
מותר לכתחילה לחתוך אף לכתחילה ה״ל דאיירי בכל נותן אף באינו בן יומו ונם בחריפי נגי ובאינו בן יומו
אע״ג דנ״ל לכתחילה אסור ע״ש שרי לחתוך על סכין שנתפסו אח״כ כמו בהוא אינו כ׳
כמ״ש הרא״ש ס׳ אופיצירין והקשתו לעולם [...] ע״ש ה״ל דל״נ לאוסרי׳ בשתם בקיעתם אם שאין ה״ל דבא כאינו
כ׳ אסור לכתחילה לחתוך אע״ג דהוא אינו כ׳ ע״ש משום איסור ע״ג אסור לכתחילה אע״ג דבעלמא הוא כמ״ש הכשרה הקודמין
נגעו ולכן אסמכי׳ דבעי אף לכתחילה היכי דבעלמא] ולכן נקט מותר לכתחילה ואע״ג דאיירי גם באינו נגי או בבן יומו ה״ל
דבעלה בוונתי רב נחמן בשתם שלום היתם ע״ש והיינו בקיעתם דאם לחם בשתם ואינו נאסר רק מגוף החתך אלא קע״ב
אמאי מותר לכתחילה בבן יומו הל׳ שלום לסוניתא · ואת״ל דקאמר אסור לכתחילה לחתוך והא דנקט מותר היינו לכתחילה
היינו דאיירי באינו בן יומו ע״ה הא מתשא נקט שלא דבלע על בן יומו א׳ רב נחמן בשתם · ואת״ל דבבן יומו כ׳
כוונתי ה״ן דשתם היינו דלב איסור ע״ג כיון דבעלמא הוא ולכתחילה כאסור אסור שלום לסוניתא · ע״ה הא שלום
ע״ג בלא״ה מותר בקיעתם אפילו היכי דהוי שרוך ובע״ב בשתם אף לכתחילה שלום דבעלמא הוא ע״ה תיפוק ל׳ שלום ל
לסוניתא יהי׳ אסור לכתחילה ·
ע״ב השוחט בסכין של נכרי׳ רב א׳ נחמן · כתבו התוספ׳ והרא״ש דאיירי כיבוץ שהוא בן יומו · ע״ה טורא אמאי לא
הרא״ש כמ״ש הר״ן והרלב״א דשרשם סכין אינו [...] ויש לחוש לשמנוני׳ שעל פניו · ואת״ל דסברא ה׳ התוספ׳ והרא״ש דלוב׳
לחלק בין סכין לשאר כלים ונם סתם סכין נגי ע״ה דלוקין ס׳ של הכלי נגי שבן לחתום בסכין של כלי כ׳ התוס׳ והרא״ש דבי׳
לעולם זה בסתם סכין אינו נגי · ונם את״ל דבש״ם והרא״ש דלשמני׳ היתא על הסכין כדין חב״ ... נגי ואחר מעלין דה א
אינו דבסו׳ ל״ב ס״ב נגי [...] חולבה שבדיחו כרוזה של כלי שבולעם והב׳ בשם הטור והרא״ש דאינו נגי וכ״ב ה
הטור והב׳ סי׳ [...] דאיסור כדין אינו נגי אף אחר כמה ימים · והבדרישה [...] דבעינן ... ע״ש
וסכם

נשל

ובכל הלאוהו כס' כספרי הגדולה דאין לא נ"ל הכי ועוד הנה לה לבעל האומר' סתם סכין [illegible] ושכין שחתכו ב
בסכין של כלי דאסור ואחלו בדותה לאו הרא אע"ג דהוא ע"י נסתם כלי' אין כי זו חורם דבבון ושלום [illegible]
אכתי נלה דהא דאמרי' לה וה"ה דבון אכל קלוד גדיד לכי פגי ואמו אמי' הנאה דהסכין [illegible] יהי' פגום אף בלי
גדירה כיון דהסכין [illegible] ונכנס ונכוות אינו חריף ואין בו כח והפליטה הלכך בסכין אלא וודאי בחייבון
לשונות הנזכרין ותיך על פני הסכין עיי"ש והוא נגעי' [illegible] . ולי נראה דלכך קלוקלי' מיאוס הרלב"א שאמר דאסור
רק הלוחט בסכין שג' ניכר תיפו ול' בנ"י [illegible] נראה דאסור לעולם חיבורו נוגע להבונו דכה"ג מירוח רוח ולדברי
הסכין אינו נוגע' כלל בקצוות הכפה ותרי"ן [illegible] אירי כידוע לה"ל הסכין ע"ש וגם דוחק נדול ורק כל
זה אי אמרינן דהאיסור הוא לחתוך בסכין שג' מלום לשונות' איסור הטוח על פני או נגעה הרלב"א פיר ב
דהא לדברי הסכין אינו נוגע' כלל בקצוות הכפה ונם ליכ' למיחש מלום לשונ' הטוח על חודו של סכין שנוגע בקרב
החירוק כשיטון . דהא צריך להשחיז החוד ונם לבדוק כ"כ כדינות שלא יהי' שום פגימה ולהסיר ה
הכל מעל חודה ובוודאי ברור שלא יודע לום שמן על החוד . אלא א"א דהאיסור הוא לחתוך בסכין שג'
שום הלכך כסכין שפיות ושתי כלב לג' דאף ע"ג בדברי הסכין אינו נוגע' כה"ג זה החוד של סכין
שנוגעת מעט חירוק הסכין נקרו בחלק מבפני' ר' נראה חיבורו נוגע להבונו שלא אין נוגע בזה שלכן רק החיבור
נוגע ע"י הרשב"א] ואם חייב' בפליט מחודה של סכין לחוץ ונסתם כה"ג לכן נוגעי' הרלב"א ורק אם
אמרינן בעינן החשש הוא שום הלכך כסכין נלה הא סתם כלי' של גוי אין כלי ואם הוי נ"ט ולכך
העמיס הנסמך והרא"ש ואונקי' דאיירי כידוע להסכין הוא כלי . וזה נכון וברור .
והרשב"א תרן זה ואפשר לומר דהשוחט בסכין שג' איירי שלוחט ולא נגע על עצמו שלא יטה אי נמי כגון של
הטה הסכין ונגע כוודאי . וכה"ל הרמב"ם ז"ל לענין סכין בלכתחילה אין סומכי' על דהירוק ובריש
עכ"ל ובל"ע דהא אמרי' לשיני כדינים איבעיא וטוסרא ואחלתי רוחתא והטעם כה"ל הפוסק' הנזכר הרא"ש אף
דכה"ג שירוח רוח זה חייל' . לא יטה ע"ש . ועיין לשון שזה דלא צריך כדינים רק אחר של סכין ויש 3
שזה באף דאיכא פגימה ושלה זהם לדברי' התוספות' אבל לבדוק אחר פגימה . דלא איכא [illegible]
שירוח רוח ושל כוונת' ואם כן לה על חודה של הרלב"א בלוחט בסכין שג' איירי בשוחט ולא נגע על עצמו שלא יטה לה
הא צריך שיהיה אחלתי רוחתי' ולהשחיז להסיר שום כל פגימה מעל החוד וכ' הלבדי' הסכין . ובוודאי כך שלא ה
לה הא בכה"ג אמרי' דכה"ג שירוח רוח ליכא למיחש שום לשונ' הנוגע בנופי הסכין אשר לשלה ככל דברי התוספות' עותם .
ושם בכה"ג סמכי' אכה"ג שירוח רוח וראיי' דהא אין בודקי' יותר מכ' לדברי התוספות' אבל לא לשלה [illegible]
בזמן שהטה הסכין ונגע כוודאי (ובפרושה ל' ראיתי בן [illegible]) . ולתרוץ ב' של הרלב"א שתרץ דאיירי ב
מכ' לדברי התוספות' אך אי דוחק . הי' נראה דש"ך דאיירי שהטה ונגע אף כיון דנופי הסכין אשר לשלה
ובזה אמרתי ל..ב דבעי נגול . אל לפרש"א נראה הכל כפי' ונכון ונכון הוא

הטור והש"ך כסעי' ג' וז"ל סכין ששחט בו טריפה אסור לשחוט בו עד שידיחנו
בלבון של ואם שחט בו צריך הנחה ידיחנו זה שלקחש בו של עכ"ל והסיום הכל עליהם הרמב"ם הכה השג הלך
נפי' בלכתחילה דע"ג לסכין כברורה שום נלה הוא ולכן אלא ע"י רחיצה זה היכי דלא הדיחו כלל ומשנתנו
והוא עלו כעין ולשון נלים דלא בדיעבד אם סכין שג' ע"יש כברכתיהם ולפי זה לעולם נראה
הכל

בכל ולכן כסף הטור בדי. בשבח אלא לא אם זה ואם אמת

ઉપર પ્રમાણે ચોથું ભાવિકાળ સંબંધી કહ્યું. હવે પાંચમું ભાવિકાળ કહીએ છીએ. ત્યાં પ્રથમ ભાવિકાળ
નામ કોને કહ્યું તે જણાવવા અર્થે કહે છે. ભાવિકાળ ત્રણ પ્રકારનું છે. તેમાં પ્રથમ ભાવિકાળ
ભાવિકાળ જેમાં ભાવિ ભાવ ભાવિકાળ કહીએ

של"ך

ביבמות פרק ב' דף ה' ע"ב משנה כן בכל יבום פוטר את אשה מן החליצה ומן היבום וחייב על ערוה ועל
ולוה [illegible] ורבה אומר בן בכל יבום אפילו ממזר - וכתב הרמב"ם ז"ל כ' הייתי סבור
דהא יבום מ' לביאה עם אלה כן פסח בין א"א ובין ערבה ואסורה זה הערוה מנו ואפי' הוא מותר לה א
אחר להוא כמו לענין ירושה הרי זה סבור לענין יבום דבל"ם לביאתם עם ביאתם עם אחר וחולצת ולא
מתייבמת וכו' בהלכ' אייתי כנן. להו' לביאתם חקוקים בכורות אסורין עכ"ל הרמב"ם ולגאו חכמי לף
ובכן היא סוברין הכא אין אפוטרופוס לעריות וכתבו מפי השמועה האריך בזה - ולפענ"ד יל
ליישב דבריו בלפאורה לא עלה הרמב"ם בזו בהלכ' אייתי להורות אם כיון עיקורה כעיר לרוב ישראל וכיוצא
גוים וישראלי' הברים לא הם יוחסין בבכורות והמירות וא"כ לא חייל' הא ליבמתן עם אחר באסור' אוני אחרי'
בבעל [illegible] בישראלי' כאותו עיר במנגנת בכורות הן ולא חיילין לני בכל דברייל אחוזי נפרדו
ורוב ישראלי' באותו עיר ולמסקנא בהמה ניכר באלון כמו רובא בכל דופה וא"כ לא עלה הרמב"ם
דברי ז"ל כך ולפי בחי' בגמרא כהן על תנ' בהירות ויוחסי ואסרה אמרו פלוני ובן הוא רב ורא אומר'
מנות ואסורין לא דווקא אם היה' רוב אנשי אותו עיר מיוחסי' לכהונה ודווקא חוץ לעיר באסורי' כל
דברייל ערוה נפרד אבל בעיר [illegible] אפילו פירש הטעם ואזיל לכתה נזירה אינו הימנו באיהו אלא
ולאמיהו ואמרי' כל קבוע כמחצה על מחצה דמי עיי"ש - ולפי"ז קושי' הרמב"ם נתבאר ניחא לזה הלכה היא
אבל נני ובעל אותם ולא סייך הא ליכא כל דפריש מרובא נפרד בהא כהנ"ג הוי קבוע וכמחצה על מחצה דמי
[ונראה שם כ' תוס' כתב סי' בדף ק"ה ע"ב באחד בעיר שהוא יוחסי' בכורות לענין רציחה ~~[illegible]~~ אם הלך אל עיר אחרת הוי
קבוע עיי"ש] ולכן הצדן הרמב"ם באיירי בלפיהם חקוקי' ברא"ש ורבה אומר באיירי אג"ם כמנגן ישראל וכנ"ל
רן בלפיהם חקוקי' א"כ איירי וא"כ לא הרוויחנו הא בזה הלכה היא אבל הנני וכמו בהא היא חקולה בקא"ם
רן באסורי' כמו אין אפוטרופוס לעריות לזה לא אחר פעם א' אבלה על זה אמרי' כל דפריש מרובא נפרש
ורוב הם כאותו עיר ישראלי' יוחסי' לבכורים ובכל"ל ולפיה תי' הרמב"ם בלפיהם חקולי' בקא"ם אמרי'
ולא עלה איך שלא הב"ס אין אפטרופוס לעריות בלזה איירי אג"ם בכ"ל כעיר לרוב ישראלי' וחקוקי' בקא"ם
ט' ואמר בלואי דבחי בלזה לענות לא אמרי' כמו רובא ואיירי בלפיהם חקוקי' על זה לפיר שלא לביאתן בלא
אולי כמו רובא איך בלפיהם חקוקי' שהי בהם נימא אין אפטרופוס לעריות ובלאו הכי כמו אבלה אך
ברוב הם ישראלי' הא עליו נימא ליה בפרק בלא אמרי' כמו רובא ולא"כ הרמב"ם ותרין ולמסקנא בלא [illegible]
כל הקהלה כולה באמרי' כמו רובא א"כ איך תירוצו. עולה השונן

גרסי' בפ"ב ד' יוחסין דף פ"ב אמר ר' יוחנן אלין ושולין ושורפין על החזקה - ונרסינן בירושלמי בפ' הנערה שנין
להורגין על החזקה ר' שמואל בשם ר' יוסי בר בון אמר כהנים ורבו אחים ואינו שותפות וכו' דכתיב
כתובא הוא לגב אכן וגם אינו הורגין אף הכי הורגין עכ"ל הירושלמי -
וז"ל הרמב"ם פ"א מהל' איסורי ביאה ואלין ושורפין וסוקלין על החזקה כיצד הרי שהוחזק לנו אחותו או
בתו או אמו ובא עליה בעדים הרי זה לוקה או נסקל או נשרף ואע"פ שאין עם ראיה ברורה אלא בחזקה בן
כלבד ונעשה קהלה אחת לבסות ולרושלים ומנוע שורבב לה על כתובה והבעולה בחזקת זנות שנים ובא
עליה

עליה והכאה לבד דין וסקילה · וראב"ד דין זה זה לדבריו תורה בקלל אביו ומכה אביו ליומת ומיין
לע"ד ראוי' כבורה לגה אביו אלא בשגגה כך שאר נרופים בשגגה עכ"ל הרמב"ם והגיה בהלכות חובל
הל' ע' סימן י"ג הא כתב פ"ק דחולין ולפינן מינ' בטעם רוב גאמינן עלה ולא טעם חנוק ובלא כ
כירושלמי ואם לזה הסכימו הרמב"ם עיי"ש בתחילתו · ונלפע"ד ליישב · דבגמרא דף מחרינן
לאביו ולאמו ויוצא זה ת"ל אמו אלו נשמר אביו ולא נשמר אמו חייב אומר זה אביו לאינו שהבוא אף
אמו לאינו שהבוא אמו לנקלה שנין ת"ל ואמו אלו נשמר אמו ולא נשמה אביו חייב אומר זה אמו
כירוש אף אביו כירוש אביו לחנק שנין ת"ל ואביו · וכן הוא בתורת כהנים פ' אמור
ודברים הם הרב מהרן כלם הרמב"א להגיה ומה לא דבגמ' כן גבי המקלל וגוים ד
דכתיבו נשמר אביו ואמו ... ועוד הגיה באע"ג דיומת אמו ולא יומת אביו האיך א
אפשר דנשרוש אמו כירוש אף אביו כירוש הוא דברים כו' ומה אם זהו חנוק בין באביו בין באמו ליורם
לאסור לא כ"ש ... ותרץ הרמב"א דטומאי הטעם לאם הואיל וחבל כהם הרמב"ם ... חייבו
לטמא ונרופים הרופאים כב' דברים לה יטמא מצוה ואם לא ... אומר קול שמחו ולגה אילו
לא נשמר לה יטמא חייב דין כל שאפשר לו ע"י אחרים לא יטמא לו ועליו דברים ומשנה לה יטמא לא די להתיר
אלא שחייב לטמא להם ופיינו חירושיה ולפיכך אין לך בו אלא חידושו והייתי אומר אביו חנוק לא עכ"ל
בארוכה עיי"ש — והם מטומאם לפיר תרץ הרמב"א · אבל עדיין יגלה דהא כתיב מכה אביו ו
ואמו מות יומת ומקלל אביו ואמו מות יומת ... בתרווייהו לכתוב רק במכה במכה אביו ואמו יומת ומקלל
לחוד' ואנא ידענא דהה"ה לאמו' חנוק · אלא וודאי אי הוי כתיב במכה אביו ואמו
הוי מוקמינן לקרא כדמוקמינן ... הי' קלה של ... אמו קוודאי ואפ"ה ... רק לשא ג
דינם עם אחד ומפטין אותם דרוב קטלות הלך אחר הפטו · אבל היכי דלא ידעינן כלל אם זה היינו
ומך מיצטריך שגיר בקלל אביו ואמו דאף כמ"ש מוקמינן אותו והלך דבמי הרמב"ם וראב"ד לדין
דה זה לדבריו תורה במכה אביו ובקלל אביו ליומת · הלכה לומר שדרשה התורה במכה ובקלל ומכה
אמו ואביו לא דאף כמין לנו ראוי' מעוה לגה אביו אלא בשגגה כמי מוקמינן אותו · · באופן אחר נ"ל
ה"ל הרב מהרן ובמאור הרמב"א נשאלה כמיתה או מהרמב"א ד"ל במוחה אביו חנוק מיין בלאה לן נשא לגה ו
ליטמא מ"מ אם הוא אביו לפיר מטמא לו ואם לאו אביו הוא אע"פ מגדר הוא ואינו מוזהר על הטומאה
והלכך הרמב"א דאיצטריך לוי שנותן לו עכ"פ עדים שהוא כהן ואינו מכיר את אביו ולאחר זמן כא ולא' ואמר
שהוא אביו ונוהג עמו כאב ומת וקא לטמא לו מבקשין לו' עכ"ל ובזה אפשר להלוות הירושלמי והרמב"ם
דלא פליגי אהדדי וגם וזה מוכח מבין קרא ... אביו ועוד · והוא דלכאורה קשיא לגה לו מה
אביו ואמו לא לכתוב רק מכה אמו יומת ואנן לומר דהא דבמכה אינו חייב דלמא לאו אביו הוא ונתערב
עם אחר אע"פ שאמו נמי לא יהא חייב דהא אינו עולה מעשה עמך אם נשתנה עם אחר ואזהרה על איסור
אשת איש והיינו דאמו ואמו אינה עושה מעשה עמך השוה על הכאתם וקללתם אלא שחייב על

שילק

על אמו ולא חיישינן לזנותה ש״ה טעים ברוב קיילות הלך אחר הבעל · ואפ״ה לאמו · וצ״ל באמיו דהא
הוכרו אף כאין ספק אותו כלל רק לאחר זמן כא לו ונוהג עמו כאביו (ואמר שהוא אביו) והכה אותו או קללו חייב עליהם ·
טעם חנוק · דה ואילו הוי כתנם לאביו הא באיננו חייב (על) הכאת אביו כהכ״ג בלא אגלוין טעם
חנוק דתנא שזה הוא אביו בלא אחר הוא אביו לכן איצטריך לאביו · ולפ״ז נראה דהירושלמי
לשיר הוכיח עושא דורה אביו ש׳ דבעל״ב אירי אף כאין ידוע לנו כלל שהוא אביו רק עפ״ה חנוק
בא״ם חנקה לכוים רק לאמו ויה׳ א״כ אותה נחמים על הכאת אמו ברוב קיילות הלך אחר הבעל
ולפלו׳ לאמו אלא כ״ם להורות אף כאביו חנוק בחיים · והגו״ה הוכיח א״כ לשיר בדוחה באגלוין
כרס רופא ברוב קיילות הלך אחר הבעל בא״ם טעם חנוק לחוד׳ לא ספ׳ באין דמוחזק לן
שהוא אביו לערלה ונכורין ונוהג עמו כאב ע״ה חוילי׳ לשא זינתה אלא עם אחר ואפ״ה לאו׳ לה
חייב על הכאת אביו · ונם על הכאת אמו לא יהי׳ חייב טעם דה דמינקי רק אותו עולה ונצא
עמך אלא כעוב ברוב קיילות הלך אחר הבעל וכיון שמוחזק לן שהוא אביו ומה שנוהג עמו כאביו
[struck] ורחמנו דהי׳ כוונתי (לפו) קצה של אמו אפ״ה לא חיישינן רק לשא זינתה עם אחר ברוב קיילות ה
הלך אחר הבעל ואפ״ה בדברי הרמב״ם נכוני׳ ·
רף יא ע״ב כנ״ל באו״ה רה דה״נ למיעוטא הוי אשל כוליא · התוס׳ בקונטרוס בא״ה (כא) אסור הרפי
דחנוק מסייע למיעוט הל׳ לחם וסולא ואיתרע להו רובא · והקשה המהרש״א למ״ל נצ״ל אפ״ה אמאי
לא נאסור הש״ס היכא אשכחן כולרא דחנוק דבהמה כמו׳ קהיגה איסור עומדת מסייע למיעוט בלא פ
כיצים נקב לחוט ש׳ ע״ש שתירוצא של המהרש״א כליך עיון נבול כאשר פירשתי לכן קשה לי
והגרע עיון קושי׳ ונ״ל לחלן לנשיאתן דבהמה התוספת שקנו הורה למעלה בנקבתי לנקבא הרבה
אחר טריפה לו הנקבתי אסורות · וצ״ל הש״ס הכן כרב דרכי׳ אטעם פלם ה״ם והכא לאו לו
לאסור הנקבתי ש׳ דהני חנוק באו״ה שכה רוכא והוב כהסור כדור אפ״ה אסרינן הלתא הוא דנטרפה
ונה מסייע ולכ״ע באמריו אם תאמר דרובא לחוד לא סגי דהא חזינן כבך הבהמה דנטרפה באוי״ה מן
הרוב מ״מ חנוק לכאה שמך רובא ששו לאוקי׳ אחזקה דהלתא הוא דנטרפה ע״כ הש״ס חנוק ה
התוס׳ חולק׳ כבה על הכן ורש״י · וטעמם דהא לכרא לאסור טעם חנוק באו״ה שכה רובא דהא חזינן
כהך בהמה דנטרפה באוי״ה מן הרוב · הרי מבואר בלוני׳ דכין תוס׳ להש״ס דהיש״ס (ור״ן) סוברים אף
בלאו רוב נקור חוא ש״ה הך חנוק באו״ה שכה רובא מסייע לרובא ואמרי׳ הלתא הוא דנטרפה ו
והתוס׳ חולקי׳ עלין וטעמם בלאו רוב נקור הוא בבהמה זו שנטרפה יצאה טפלי רוב · רק לבה אי
נפצא לאחר שחיטה ריעותא בבהמה לטריפה כבך ויצאה מכלל רוב אבל מן הסתם בלא ידיעין
כלל אי הי׳ ריעותא בבהמה זו או לא כוונתי [struck] דאוקימין זו בכלל רוב ואפ״ה לא״כ בבהמה זו
חנוק באו״ה שכה רובא · ולפ״ז מתורץ קושית המהרש״א בלא פס הש״ס להעלות לדידן הייתי אמלינן
כולרא דחנוק דבהמה כמו׳ קהיגה איסור עומדת מסייע למיעוט · וש לומר כיון דלא חזינן בבהמה
אדרבה אם ריעותא אמרי׳ דגם היא בכלל רוב ואין מאן חנוק שחשב רוב ואפ״ה איכא חנוק ורובא
ולכך שרי׳ באו״ה לרה דחשיב למיעוט פריך הש״ס לשיר ליכא למימר דיש א״כ חנוק שחשב רוב והוי
רובא וחנוק · דה אינו אלא להבין דשאלו כבל דומיא כרס רוב אבל לרה דחשיב למיעוט ואפ״ה

ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו
ואם לא יכפר לו ויתן לו כל מה שנתחייב לו ויתרצה לו

בתוך לרוח שלא רוח כנגד שאמ"ר בדעל ענולה כ"ט ולא הפרים ע"ג קרקע גם הוי ריעותא כמ"ש ה
הפרים שולין [illegible] בחולין דף נ"ה לענין התפסות ברוב הוולדות הולכין כן קיים כלולא ופליט'
הפרים' ע"ג קרקע ואי לא הפרים' ע"ג קרקע הוי ריעותא ע"ש ∴ ואמ"ר בדעל שענולה ולא הפרים הוי ריעותא
[illegible] רוב וולדות . ואמ"ר [illegible] להתיר שלא [illegible] ולא זה כל"ל הרוב דהא [illegible] מן הרוב . [illegible]
להתיר שלא [illegible] רוב . דהא עולה היום ומעולם [illegible] או חוצה לחמה . ובכור הוא

אך [illegible] כ[illegible] . דבקולם בחולין וכו' נ"ה [illegible] לחוש לחסרון איברי' לכך [illegible]
ואמ"ר [illegible] ובדין [illegible] לא [illegible] ריסון איברי' אינו [illegible] ולאחר [illegible] בכבר [illegible]
ריסון איברי' לכך [illegible] אחד [illegible] טריפות . והנה [illegible] הנערה [illegible] לחוש [illegible]
לכבר [illegible] [illegible] ריסון [illegible] אבל [illegible] דלא [illegible] הריסון
פליט' באסור לחוש וכן [illegible] הטור [illegible] ב' [illegible] וכן [illegible] חדל [illegible]
עוף הנערה בלשון [illegible] לחוש כ"ט ולא [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] טריפה [illegible] אחר
[illegible] ריסון [illegible] אחד [illegible] טריפות [illegible] אדרבא [illegible]
[illegible] לחוש כ"ט אבל [illegible] הרוב [illegible] ענולה [illegible] ריעותא [illegible]
[illegible] לחסרון איברי' לענין [illegible] לחוש כ"ט [illegible] ע"ג קרקע [illegible] ריסון איברים [illegible]
[illegible] . וכן [illegible] הש"ס [illegible] טרפה או טרפה [illegible]
[illegible] אחד [illegible] ואחת [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] לא [illegible] איברי'
[illegible] לחוש כ"ט . [illegible] הש"ס [illegible] לא [illegible] אלא [illegible]
אסור לחוש כיון דלא [illegible] ריסון איברים [illegible] ולאחר [illegible] ריסון [illegible]
[illegible] או [illegible] לחוש כ"ט או לא . וכן [illegible]
[illegible]

בחולין דף יא ע"ב דאזלינן בתר רובא ר' מרי אמר אתי מרבה אימו ואמו ליחוש דלמא לאו אביו הוא
אלא אזלינן בתר רוב בעילות אחר הבעל מאי דלמא [illegible] אמו ואמו חבולים בכרת אסורים
אין אפוטרופוס לעריות · וכתב התוספות [illegible] ולפי [illegible] אפילו [illegible] פ
פוטר אותה מן החליצה ומן הייבום · וקשה [illegible] כיון דמספקא הוא [illegible] לבינתה עם זה
כן בינתה עם אחר וכן כ' הרשב"א [והוא [illegible]] [illegible] עם אחר [illegible] אינו פ
פוטר מחליצה ויבום [illegible] עם זה כן אפשר [illegible] עם אחר · ותירץ דאיירי כגון
להיות [illegible] חבולין בכרת אסורין וממילא פוטר מחליצה ויבום · וכ"כ [illegible] ובכרת [illegible]
וקשה [illegible] על [illegible] חבולין בכרת אסורין הא אין אפוטרופוס לעריות
והוא [illegible] · ולפע"ד נראה לתרץ · דהנה בבבא קמא [illegible] אמר ר' חנינא רוב וקרוב ה
הולכין אחר הרוב [illegible] והי' העיר הקרובה אל החלל [illegible] אחרות [illegible] לא ב
[illegible] בתר רובא [illegible] מן [illegible] וכן קשה [illegible] בין ב' [illegible] ו
ותירץ דאיירי [illegible] עיי"ש · והנה [illegible] להקשה [illegible] דאזלינן בתר ר
רובא [illegible] תוספות [illegible] כיון דאמרינן [illegible] בתר חזקה כל שכן בתר רוב דרוב והחזקה רובא עדיף
[illegible] כי [illegible] חזקה [illegible] הלכה [illegible] ואין [illegible] והלכה ·
[illegible] דהא ברוב עדיף מחזקה [illegible] דאזלינן [illegible] באזלי' בתר רובא אע"ג
[illegible] עיי"ש — ויש להקשות כיון דאמר ר' חנינא רוב וקרוב הולכין אחר רוב אם כן
כל שכן בתר רוב דרוב וקרוב [illegible] דאזלינן בתר רובא כיון דאמרינן [illegible] בתר קרוב
הלכה [illegible] ואין [illegible] אחא [illegible] · ותירץ ראשון [illegible] וחזקה היינו
החלל · ואם כן [illegible] כפסין [illegible] אבל קרוב הוא [illegible] כפסין והי' העיר הקרובה אל
[illegible] ורוב עדיף [illegible] וכיון דאזלינן בתר קרוב כל שכן בתר רוב
[illegible] דהא ברוב עדיף [illegible] קרוב [illegible] דאזלינן בתר רובא [illegible] ואם כן
[illegible] דאזלינן בתר רובא · אמנם נראה [illegible] על [illegible]
[illegible] בעיר הקרובה [illegible] עגלה ערופה [illegible] הקרובה [illegible]
[illegible] ההורג · [illegible] לעיר [illegible] אותם והולכין לעיר א
אחרת [illegible] והוא [illegible] הקרובה נראה [illegible] תוספות —
[illegible] כפסין [illegible] עיי"ש
והנה [illegible] לנו ב' פירושים [illegible] פסין והי' העיר הקרובה [illegible] עגלה ערופה · פירוש אחד
[illegible] העיר הקרובה

בלהכי מביא העיר הקרובה עגלה ערופה שלום דמתוך הקורבה מורה לשם בא ההורג . ולפי זה צריכין לומר
דליכא עיר אחריתי בתוספת ע"ש . ובאה"ע אחריתי דמוכח דמערוכא דעלמא בא ההורג ולא מן הקורבה . ואמנם פירש
אחר ז"ל דגזירת הכתוב הוא של עיר הקרובה להביא עגלה ערופה ואע"ג דההורג אינו משם, כמו באחרונין ובשיטות תוספות בע"
דמניחין עיר שאין בה בית דין והולכין לעיר שיש בה בית דין . ולפ"ז לא צריכין כלל לומר דלהכי מביא הקרוב
עגלה ערופה דמשם בא ההורג כיון דקרובה היא . דמ"מ דאינו בא משם ההורג אפ"ה מביאה כדמוכח הוא
כתוב . ולא צריכין רק לומר כדליכא עיר אחריתי ע"ש . ומערה לסוגיא דעת דסוגיה הלכ' ז"ל דאזלינן ב
בתר רובא . והיינו דלא ז"ל בתר רוב ולומר דגם פירש מן הרוב . רק דלא מן מיעוט הוא . ולא אמרי'
דמוכח דפירש מן הרוב . דלא אזלי' בתר רובא . ולפי זה ז"ל דהי' סובר דכיון דמניחין למיעוט ולא כ
כ"ל בתר רוב לא אזלינן א"כ בתר קרוב . דרוב עדיף מקרוב . ולא אמרינן דגם פירש מן הקרוב
רק דלא פירש ממקום רחוק אחר . והא דעיר קרובה מביאה ע"ע גזירת הכתוב הוא ונפירוש לה ל
לפרושי לעיל . ועי' תוספו' בע"ז . ואע"ג דאין ההורג מן העיר קרובה אפ"ה מביאה עגלה ערופה . ושלה
הלכ' לפי ז"ל דאזלינן בתר רובא . רק הלכתא כסוגיא דגזירה דאזלינן בתר רובא ואמרינן כיון דאיכא רוב
מורה דמן הרוב פירש . ~~[illegible]~~ ס"ל לרבי חנינא ולסוגיא דהלכ' בכל מקום דהיינו שע"כ בעיר
קרובה מביאה ע"ע דאמרינן דמתוך הקורבה מורה לשם בא ההורג . ומתרץ קושיות הנ"ע
וזה יתורץ א"כ דברי המרדכי להתחלתו . דלהאור ז"ל זה מתרץ הלכ' אין אפוטרופס לעריות . עדיין קשה
ז"ל דאזלינן בתר רובא . ומה אביו ואמו אוירי לנינהו חבושים בבית אסורים ואפ"ה דאין אפוטרופס לעריות
והיינו דלא א' מעלמא נכנס לבית אסורים ואינה עמה . הא הבעל הוא קרוב . דהוא קרוב ומצוי
בבית אסורים ואפי' דעלמא פני רחוק וקרובה דאורייתא כמו דתנינן בעגלה ערופה ובנכסי השבא
כן כ' לובבר . דאזלינן בתר קרוב ואמרינן דמתוך הקורבה מורה לשם הוא . וכ"ע דאורייתא . אך לפי
לעיל נראה . דמתרץ לפי אין אפוטרופס לעריות . על דרך זה נפלק . דאם אמרינן דלהכי הקרובה
מביאה ע"ע דמתוך הקורבה מורה לשם בא ההורג . ולפי זה כ"ע אמר באחרונין בפירוש ראשון שכתבתי לעיל .
פירש מן רובא הוא . דרוב וקרוב רוב עדיף . אלא מוכח דאזלינן בתר רוב . רק אי אמרינן דמתוך הרוב מורה לשם הרוב
כל"ל בתר קרוב לומר דמורה לשם הקרוב פירש . רק כע"ע גזירת הכתוב הוא . ונפירוש לה . אע"ג אולמא קל
התורה לא אמרינן כלל לתלות דפירש מקרוב . אל ואם יש מקום לשאול לומר כיון דאזלינן בתר רובא וכו' לעיל
ולהכי מתרץ הלכ' לפיר מן מה אביו ואמו דלא אמר חבושין בבית אסורים דאין אפוטרופס לעריות ומו לא ע"ה
דהא הבעל הוא קרוב אצלה . דהא עליו לייחדן דלא אזלינן בתר קרוב ולא אמרינן דמורה לשם הקרוב
פירש

הקרוב פירש · ואכ״ כ״ש מותר באגודין כתב רופא · ומעתה נבין דברי הפרישה והתחלתי בלשונה
באגודין כתב רופא · ובאגודין ג״כ כתב ל קרוב ולמעט בדעת הקורבה מותר לשום פירש, אכ״ לפיר ·
מרבה המרבה. דהפלוגה בקרובות כמו בפוסר מחליצה ויבום איירי שלהם חבולים בבית אסורים ולא
וזה רק הא אין אפטרופס לערווה ודלמא אחר מעלמא נכנס ללם · באגודין כתב קרוב דהיינו הבעל
טון לחבול עיה בבית אסורים ומתחילה עד הפתיחה מותר בזמן הקורבה הוא כא ומשום מעברה ·
ומר לן כיון דרוב עריין קרוב זה דהוי כחבולים בבית אסורים ניחוש לרוקא דעלמא שמא גינתה עם אחרים
מרובא דעלמא ולא יפסרע מיבום וחליצה · זה לימא בחבולים בבית אסורים לימרי כאן רוב · דהא
אף ליכנס מי מעלמא לשם כסתר וכהלאו הוא · ודרוב דעלמא אינם יכולים ליכנס לם ואף ליכנס לם
אי הא · לא כולה מילה לסתורה · אפס חלילה היא שלא גינתה עם אחר ולימא כאן תו רוב · ·
חדבתי הפרישה בטעם והרווחן כסבר —

ונלפר ראוי לבררי הפרישה הנ״ל בהדמכם בספרבל׳ נראה וכן כלשון ח״מ סי׳ רע״ז ספיקן מותר לבוא ב
בטר גטו פילגשים ובן כן פוסר לבוא מותר גטו חוץ ירושתו כמ״ש משארי בני הפרים ועלה איך מוכאין
ספון על פי׳ זה · דלמא לאו אביו הוא ונועם עם אחר ובע״פ כ״ל כחבולים בבית אסורים ונעשי׳ ה
הפרישה הנ״ל · ותי׳ שלא הביאו האחרונים קרה כל״ל רפסורי יורש דרובא בכבר · וכ״ע להיעי —
אפנה נול׳ הפרישה הנ״ל מעיקרא · הי׳ נראה וכבר דלק כללי גוליית דהראשון פוסן בזונה מיוחדת לו,
בכורה לא אמרי׳ דגינתה עם אחר ופוסר מחליצה ויבום ובכיוון הרמא כאע״ס סי׳ גו׳ בהג״ה · ו
ומעתה כ״ל הא דלאמר הפלוגה דבן א׳ מותר פוסר אותו מחליצה ויבום איירי בכה״ג דהיינו בזונה
מיוחדת לו, סבירתו לראשון ובכה״ג פוסר מחליצה ויבום וכ״ל הראשון בחליקה כל״ל פ״כ הטעם כיון
דמיוחדת לו ורגל אצלה תמיד לגבין רוב בעילות בתריה · לעיי׳ · ולא מגלה הפרישה מידי
והי׳ נראה וכבר דברי הפרישה דגוליית על הפלוגה כירושה דקתני כבן מותר כגו לכל ברע ליורשו · ועל זה
הגלה הפרישה לפיר איך יורשו ומוציא ספון מלאחר יורשו הפרים · ד ניחוש דגינתה עם אחר ולא
נעציא ספון מספק ולימא לפיר באיירי בזונה מיוחדת לו והוי רוב דרוב בעילות בתריה איך נעציא
ספון כרוב זה · דהא קי״ל אין הולכין בממון אחר הרוב להוציא ולימא לפיר דאם נאמן לומר על בנו
זה בכור הוא ואל׳ כסור נאמן מכל מקום זה שמא האב נפשא אמר כבריה ויודע היה דאיהו ל
עפ״י לא ידע כוודאי לאחר לא בא עליה ודלמא אחר בא עליה והוא לא ידע ואמר בריה ומוציא בז
הנ״ל

ועוד דהא דאמרי׳ אין אפטרופס לעריות פירושו דחיישי׳ שמא ב השחר עמא נינה עמה אבל לרוב עלם לא חיישי׳

שלא כלשון כבן אותו הבכור בה רוב והבעל 3 כר׳ באונו אמ׳ חוזר שלו על כסור ליכא בהבן הקנין לא אסורה לו

של״ט

הקרוב פירש · ואח״כ מצא מורה באגודה כתב רופא · ומעתה נדחו דברי המרדכי שהתחלנו בלמסקנא
באגודה כתב רופא · ובאגודה ג״כ כתב לקרוב ולומר דמותר הקורבה מותר לשום פירש · אח״כ לפיר ·
מרבן המרדכי דהשלמה מקפות כמוזר דפוטר מחליצה ומיבום איירי שניהם חבושים בבית אסורים ולא
נשה רק הא אין אפטרופוס לערוות ודלמא אחר מצאה נכנס לשם · באגודה כתב קרוב דהיינו הבעל
שון שהכול עיה בבית אסורים ותחלתו עד הסוף מותר דמן הקורבה הוא כאן ומשום ערוה ·
וה״נ כיון דרוב עריות קרוב מה שהם בחבושים בבית אסורים ניחוש לרוקא דעלמא שמא נתייחדה עם אחרים
מרוקא דעלמא ולא יפטרנה מיבום וחליצה · וה״ה דבחבושים בבית אסורים ליכא כאן רוב · דהא
אף ליכנס לו מעלמא לשם בסתר ובחלאי הוא · ורוקא דעלמא אינם יכולים ליכנס לשם ואף ליכנס לשם
א״ה הא · לגם בעלה אצלה שאסורה · אפס חשש היא שמא נתייחדה עם אחד ולירא כאן תו רוב · ו
ודחיתי המרדכי מרועש וברורין כסף —

ונראה ראוי לדברי המרדכי הנ״ל דהרופא בפ״ק ביבמ׳ נאור וכן כל״ע חס״מ ס׳ רע״ו פסקינן מותר שהוא ב
כפר נעשה פילגש ובן כן פלוני שהוא מותר נעשה חוץ ירושתו כה״א משארי בני העדרים ועמ״ה איך סומכין
מומן על פי זה · דלמא לאו אביו הוא ונייחד עם אחר ובע״פ צ״ל דחבושים בבית אסורים ונדחו ה
המרדכי הנ״ל · ותפי׳ שלא הביאו האחרונים כה״ת כל״ע דמותר יורש דווקא בכה״ג · ובע״ז לרש״י —
אינם נשי׳ המרדכי הנ״ל מעיקרא · ה״י נראה ותבין דלק כלל נוליותו דהראש פוסק בזונה מיוחדת לו
בבירא לא אמרי׳ דנייחדה עם אחר ופוטר מחליצה ומיבום והביאו הרמ״א בא״ע ס״י נ״ו בהג״ה · ו
ומעתה נ״ל הא דנאמר השלמה דכן מ״ע מותר פוטר אשתו מחליצה ומיבום איירי בכה״ג דהיתה זונה
מיוחדת לו בביתו והנ״ל ובכה״ג פוטר מחליצה ומיבום וק״ל הראש בתשובה כלל פ״ב הטעם כיון
דמיוחדת לו ודרכו אצלה תדיר לדינן רוב בעילות בתריה · ל״ע״ש · ולא מנה המרדכי מיירי
והוי׳ נראה ותבין דברי המרדכי דנוליותו על השלמה מקפות דנחו כבן מותר כע״ל דרק לירושו · ועל זה
הקשה המרדכי שפיר איך יורשו ומוציא ממון משארי יורשיו העדרים · ד ניחוש דנתייחדה עם אחר ולא
נמצא ממון מספק ולירא למימר דמיירי בזונה מיוחדת לו והוי רוב דרוב בעילות בתרי׳ איך נוציא
ממון ברוב מה · דהא קי״ל אין הולכין בממון אחר הרוב להוציא ולירא למימר דאם נאמן לומר על בנו
זה בכור הוא ואף כמותר נאמן ספי מיום שלא הוא אם נפשא אמר בדבריו ושיעה לה דאיהו נ
עצמו לא ידע כוותי׳ שאחר לא בא עליה ודלמא אחר בא עליה והוא לא ידע ואמר בדבריו ונוליא בו
הנ״ל

ומע״ד דהא דאמרי׳ אין אפטרופס לעריות פירושו דהוי׳ שמא ה השומר עמה אבל לרוב עלם לא חיישי׳

בשלמא בשארי בניה אשתו הפנויה לו ד״ל רוב והנה״ת 3 נב״ר דאוני אמר״ל דהנהה שנה״ה אע״ג כמותר ליכא לא בחזק מזנה דלא אסורה לו

העלה הרא״ש בתשובה והח״מ סברא[illegible] דאות אותו נאמן בטענת ברי שלו בזה״ז דגם בע״ע דבלא
טענה בדברי יבמי כיבמות בהחזקה היא מלחמה בקול דאונס [illegible] וטר [illegible] בקלי בלא
דטוען עלמה בדברי ע״ש . והובא הסמ״ע ולבן דאיירי בלא בחזקה [illegible] .

והשתא דאתינא להכא סבינו לתרץ דברי הרמב״ם [illegible] ביה להלן לעיל ולעיל על תירוץ [illegible]
והנה להם אקולים בקבא כיון דאסורין אין דום אפוטרופוס לעריות . ולפ״ז נראה דקולות
הרמב״ם היא דלא יונעם עם אחר ולה״ג לאסור דאיירי דהבעל טוען ברי [illegible] נתעברה ובני ה
אשת
דבלא איהו גופא לא ידע בודאי . בלא נם אחר בא עליה אלא אסר בדברי וטוען ברי . ולכן תרן
הרמב״ם דאיירו בחבולים בפיר אסורים . ול״ק הא אין אפוטרופוס לעריות ובלא אחר מעלא
בקירות אסורין לא בא אדם אליה . כי הוא לפיר יונה והעיד עליה בבירור [illegible] כיון לה״ג תפיר
אין אפוטרופוס לעריות בדלא לאו אכו הוא . ול״ג לאסור דהבעל טוען ברי בזה בני ולא בא
אחר עליה . גם לירתם בעל פיו לא קשיא לזה . אבל לענין יבום לפיר אחרי דנאמן לומר זה בני
ופטור אשתו מיבום וחליצה וכ״ש בפ״ט נחלין דף ע״ב בזה הואיל ופירו לפטרו [illegible] עיין שם .
עיין הרמב״ם בפנים ותרוץ כשר //

ואחר זה מצאתי קלות חוט השני סי׳ י״ח להעלה קושיא זו על הרא״ש איך נאמן בזה״ז [illegible]
דבע״א ולענין ירושה [illegible] ברוב בעלות לדינא ברי . הא אין הולכין בממון אחר הרוב בלא
לאחר אלה בעלה [illegible] מסורה והוי רוב בעילות אחר בעל רוב [illegible] אבל בזה״ז לא[illegible] זה
ע״ש והנשוי למאוד [illegible] לבעלת [illegible] [illegible] .

חולין דף י"א ע"א באוקימתן כתב רובא · תוספת ואם תאמר כיון דאוריתא גמ' כתב חזקה ז"ל כתב רובא
דרובא וחזקה רובא עדיף ועיין ז"ל בד"ה אתא פי' כתי' בלא קיים ל' חזקה עדיפא רק הלכ' ואין למדין ק"ו
מהלכה · ולפע"ד יש לתרץ קושית תוספ' דבגמ' דף י"ח ע"א ר' חייא בר הונא בפרוזגור ח
חייבין עליו על ביאת מקדש טומאת באוקימתן כתב רובא ורוב ביום מן הסוכר עיי"ש ובבבלי כתב דף ד"ג ע"א ואמר
להר' השעם טומאת רוב · וחייבין בנאמר היינו נרבן עלונן ועליות כשמיה כת"ג כשגרת פ' אלו הן
הלוקין טמא שנכנס למקדש לוקה · ומירקא מאורץ קושית תוספות להתפלון דלירא לאומר באוק' כתב רובא ...
לאמן כיון באוקימתן כתב חזקה ז"ל כתב רובא ברוב עדיף · הא אין עונשין מן הדין ואיך מחייבין ·
מלקות על רוב ביום מן הסוכר · ורוב גם הוי גב רוב דלית' ומן ... לא בבבא קמא · ומאורץ ג
ע' תוספ' היטב · ולירא לאומר דקושית תוס' ... ק"ו העלהו ... ... באחרי ...
להשות אחרי כל עונן אוקימתא דלית' ומן · ראו"ב לא ... תוס' ... ר' אחא ... בחון'
לא ודברי' הוי הלכה ... ואין למדין ק"ו מהלכה דהא אינו רק עליו ... וכו' ·

ובזה אמרתי לתרץ בבבא קמא עלה הך דר' חייא ה"ע בנאמר חייבין על ביאת מקדש ואמר רבא ל"ו
... ל"ו רובא באוריתא ... תוספת דהיינו רוב דלית' ומן · והוא תוה למאור הוא ... ה
... גולה מן ר' חייא · אך לבריינו ... באוקימתן כתב רוב אך ברוב דלית' ומן וכו' אין
... בדברי' חזקה אינה רק הלכ' ואין למדין ק"ו מהלכה ... תוספ' ... בחולין ... לרב
... ב... · ולכאורה ... · והוכרחו האוריתא ... להביא ...
עיי"ש · והנה לר' יוחנן דלית' חזקה ... · לפי ... דלא ... ... באוקימתא
דילפינן ... חזקה כיון בדברי' חזקה ... בנגעים · לפי ... דהא באוק' כתב רוב ברובא דלית' ומן ג
כתב חזקה ז"ל כתב רוב ברוב עדיף · רק לפי ... לא ... חייב מלקות ברוב בהיינו ...
בפרוזגור טומאת רוב ביום מן הסוכר · דהא אין עונשין מן הדין · ורק לעיל · ולכן אמר רבא ל"ו
רובא באוריתא ... לאמר כיון דר' חייא ואמר ... בפרוזגור חייב מלקות ... · ולירא לאומר בהא
באוק' כתב רוב ... ק"ו מחזקה דהא אין עונשין מן הדין ... דילפינן ל' ... באחרי
רבים להטות באחרי כל עונן אך ברוב דלית' ומן או ... ולפותא באוריתא' בחולין
ולפי ... · והיינו בנאמר רובא באוריתא ברוב ... כפסין ... ב
כתבי' ולא ... · ודו"ק ·

//

ואם לא יהיה לו מה לתת לה ויאמר לה שתמתין לו עד שיהיה לו מה לתת לה ויתן לה אחר כך אין לה עליו כלום ואפילו אם נתן לה אחר כך כלום אין לה עליו כלום שהרי כבר נתן לה מה שהיה לו ליתן לה ואין לה עליו כלום ואפילו אם נתן לה אחר כך כלום אין לה עליו כלום שהרי כבר נתן לה מה שהיה לו ליתן לה ואין לה עליו כלום

ואם לא יהיה לו מה לתת לה ויאמר לה שתמתין לו עד שיהיה לו מה לתת לה ויתן לה אחר כך אין לה עליו כלום ואפילו אם נתן לה אחר כך כלום אין לה עליו כלום שהרי כבר נתן לה מה שהיה לו ליתן לה ואין לה עליו כלום ואפילו אם נתן לה אחר כך כלום אין לה עליו כלום שהרי כבר נתן לה מה שהיה לו ליתן לה ואין לה עליו כלום

ואם לא יהיה לו מה לתת לה ויאמר לה שתמתין לו עד שיהיה לו מה לתת לה ויתן לה אחר כך אין לה עליו כלום ואפילו אם נתן לה אחר כך כלום אין לה עליו כלום שהרי כבר נתן לה מה שהיה לו ליתן לה ואין לה עליו כלום ואפילו אם נתן לה אחר כך כלום אין לה עליו כלום שהרי כבר נתן לה מה שהיה לו ליתן לה ואין לה עליו כלום

ם שלים ליה אבי אבי מלעשות בנגד ם ואני בידוע בזה אם זה לפשוטה אמר ב' לא
לפוסי ואמרי ליה אבי אמר לפלוני לא תעשה אם ב' אמרי לא יהיו אמרי אמרו שלים מעשיהם
ם ואם לא שלים ליה אבי אמר אל תעשה ואם עשה עשה ואם ב' אמרי לא יהיו אמרי אמרו
ה ואם אמר אל תעשה ואם עשה עשה ואם ב' אמרי לא יהיו אמרי אמרו שלים מעשיהם
ם ואם לא שלים ליה אבי אמר אל תעשה ואם עשה עשה ואם ב' אמרי לא יהיו אמרי אמרו
ה ואם אמר אל תעשה ואם עשה עשה ואם ב' אמרי לא יהיו אמרי אמרו שלים מעשיהם
ם ואם לא שלים ליה אבי אמר אל תעשה ואם עשה עשה ואם ב' אמרי לא יהיו אמרי אמרו
ה ואם אמר אל תעשה ואם עשה עשה ואם ב' אמרי לא יהיו אמרי אמרו שלים מעשיהם
ם ואם לא שלים ליה אבי אמר אל תעשה ואם עשה עשה ואם ב' אמרי לא יהיו אמרי אמרו
ה ואם אמר אל תעשה ואם עשה עשה ואם ב' אמרי לא יהיו אמרי אמרו שלים מעשיהם

ר' ביצה שהוציאה ביום טוב ראשון שאחר השבת מהו שתאכל למחר ביום טוב שני
ב' ביום שלאחר יום טוב ראשון שחל להיות אחר השבת מהו שתהא מותרת לאכילה
ג' ביום טוב שני של ראש השנה שחל להיות אחר השבת מהו שתהא מותרת לאכילה
ד' ביום טוב שני של ראש השנה שחל להיות אחר השבת מהו שתהא מותרת לאכילה

ר' ביצה שנולדה ביום טוב ראשון שאחר השבת מהו שתאכל למחר ביום טוב שני
ב' ביום שלאחר יום טוב ראשון שחל להיות אחר השבת מהו שתהא מותרת לאכילה
ג' ביום טוב שני של ראש השנה שחל להיות אחר השבת מהו שתהא מותרת לאכילה
ד' ביום טוב שני של ראש השנה שחל להיות אחר השבת מהו שתהא מותרת לאכילה

ס' ויכו שלום. והשמיעו קולם ואמרו ברכו ה' כל מעשיו בכל מקום
משרת ממשלתו. ברכי נפשי את ה'. הללויה. ברכו את ה' כל מלאכיו
גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו. ברכו ה' כל צבאיו משרתיו עושי רצונו. ברכו ה' כל
מעשיו בכל מקומות ממשלתו. ברכי נפשי את ה'. הללויה. ויאמר יעקב אל לבן
הגידה נא לי אשר שכרך עלי ואתנה. ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי ויברכני ה' בגללך. ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה. ויאמר אליו יעקב
אתה ידעת את אשר עבדתיך ואשר היה מקנך אתי. כי מעט אשר היה לך לפני
ויפרץ לרב ויברך ה' אותך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אני לביתי. ויאמר מה
אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשוב
ארעה צאנך אשמר. אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל
שה חום בכבשים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי. ותענה בי צדקתי ביום מחר
כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים וחום בכבשים
גנוב הוא אתי. ויאמר לבן הן לו יהי כדברך. ויסר ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים כל אשר לבן בו וכל חום בכבשים וישם ביד בניו. וישם
דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות. ויקח
לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשף על המקלות
אשר בשתות המים אשר יבאן הצאן לנכח הצאן ויחמן בבאן לשתות. ויחמו
הצאן אליו על המקלות וילדו הצאן עקדים נקדים וטלואים. והכבשים הפריד
יעקב וייתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן ויתן לו עדרים לבדו ולא
שתם על צאן לבן. והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות
לעיני הצאן ברהטים להיחם במקלות. ובהעטף הצאן לא יתן ויהי העטופים
ללבן והמקשרות ליעקב. ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות
ועבדים וגמלים וחמרים.

Property of the Library of the Jewish Theological Seminary

ובזה

חולין דף ק"ה ע"ב בתוספות ד"ה אתא כו' [illegible] ועוי' רבא כו' ש"מ לים חול. לאמרים והגיה הסה"רלא [illegible] לא ידענא מ"ט שבשום חול. שאמרים הא למיעוטא בדרוסה גופא איכא למיחש דאין לו בדיקה מבחוץ [illegible] ודיפא ע"ש והניחה בצ"ע · [illegible] סביר [illegible] דלית כלל דבבכורות גרסינן [illegible] ואילך ספק · ואמאי הוי ספק הא רוב בהמה [illegible] וולדות [illegible] כי אזלינן בתר רוב הני מילי. היכא דרובא [illegible] ומיעוטא [illegible] אבל היכי דרובא עי' [illegible] מעלה ומיעוט [illegible] לא אזלינן בתר רובא והכא ה"נ רוב עי' מעלה דבהמה [illegible] לעולה עי' גמ' ע"ש וכן ספק [illegible] בבכורות [illegible] · וכן [illegible] היכי דאפשר [illegible] היכי דלא אפשר [illegible] הרשב"א וג"ל [illegible] היכי דמיעוטא ורובא [illegible] תלי' במעלה ולא שכן ברובא דלא תלי' במעלה ומיעוט תלי' במעלה אבל ברובא דתלי' במעלה ומיעוטא לא תליא במעלה [illegible] למיעוט [illegible] ולפ"ז נ"ל [illegible] למיעוטא [illegible] היכי דמיעוטא ורובא [illegible] לא תלי' במעלה או [illegible] תלי' במעלה אבל היכי דמיעוטא תליא במעלה ורובא [illegible] · [illegible] לא חיישינן למיעוט כלל · ומדרבנן [illegible] דרבנן אזלי' בתר רוב דאורייתא ואפ"ה היכי דרובא עי' מעלה לא אזלינן בתר רוב · [illegible] למיעוט [illegible] מיעוט עי' מעלה [illegible] חיישינן למיעוט והו' כמו מיעוט דמיעוטא דלא חייש לה ר"מ כלל · [illegible] תוספות [illegible] הוא [illegible] היכי [illegible] אזלינן [illegible] למיעוט דדרוסה · דהא הך מיעוטא בדרוסה ה"נ מיעוטא דתלי' במעלה ולכן תרצו · ש"מ לים חול. לאמרים [illegible] דרוסה וה"נ [illegible] מיעוטא [illegible] · ולא הגיה הסה"רלא [illegible] ·

ועיין [illegible] על העיון · [illegible] עם הסה"רלא [illegible] כלל [illegible] חול. לאמרים [illegible] הסה"רלא [illegible] הוא ולא [illegible] תוספות · [illegible] צריך [illegible] היכי אבל [illegible] פסח [illegible] תוספות [illegible] צריך [illegible] דאורייתא לא חייש ר' מאיר למיעוט אלא מדרבנן [illegible] צריך [illegible] כלל [illegible] פסח [illegible] להחמיר [illegible] ע"כ תוספות · [illegible] הוא הדין לרבנן [illegible] תוספות דהא ר' מאיר לא חייש למיעוט רק מדרבנן [illegible] המיעוט חייש ר' מאיר למיעוט [illegible] ולפ"ז [illegible] תוספות [illegible] · [illegible] דאורייתא [illegible] · [illegible] למיעוט דאורייתא

דלמאן אמרי' אמר שמואל נעבדה זמורה ורוב כלל עשה משום מאהל ואת אומר מעשה בעלי זמורה כל רוב
כלל הוי נעבדה למט · ובפירוש' רש"י ובתוס' מבואר דבעינן דוקא ס"ל רבותי' דלמא הכל עיין וכן
בריש ובהמ"ל · ולפי"ז וצ"ל בשיטת גב' אלעזר דאת נעבדה זמורה ורוב כלל הוא בשר נבילה אלא
רוב כלל לא הוי נבילה ~~דהחוס~~ דלא תימא להרי' דמעשה בעלי אינו כל רוב כלל לכן הלימא בעינן ממש דם
רוב כלל ולפי"ז לא וצ"ל דאין אין שיעורא לשון קושי' הוא דמאי אלעזר תנא · בשיטת אלעזר ר
רוב כלל לא הוי נבילה · אלא הא דאין אין שיעורא לשון שיעורא הוא · ולפי"ז העלה הולכה לפיר

דף ק"ג ע"ב בתוספ' ד"ה פרה לא מליקה למליקה כו' דלמאן דאית רוב לענין והלכה אין בהן כזית טהורה
והעלה והולכה אב"ה עולה הא' והא עולה מליקה ~~בכתבה~~ מליקה כזית [כליקה כזית interlinear] ופרה הא אין בהן כזית טהורה · ונ"ל לכאורה בעולה
בדף ק' אמרי' אמר לו ר' ינאי כל בעוף ובא מליקה כלל ות' הולכה כזית ונ"ל דלא אוכלין בעוף תורה א
אלא מנו עוף אלא כפרתיה כל שאתה יכול לעשות עולה מליקה כזית לעולה עוף עולה ברייתא כמוכן אחד
עולה ופי' להתירה התירה אפילו כבר ירדה אבל כל בשר הוא והבא להוא כלל וטעמי' בדא אמר מחזיר מיכן מי
שלא נאמר עולה · והנה עולה עריפה דאיתא בשוק לעוף מול עורף ומאן כפוטה ברכים ורובו ע
מליקה בעולה בהל דאיתא עריפה עריפה מחטאת עוף עיי"ש · ולפי"ז להאמר יש וקם לומר דמליקה כ
דמליקה גב' כלל רק לעורף הוא מצוה מן המובחר אבל בדיעבד זה לא אמרי' במליקה מחבר למליקה במתני'
במולת' שוה כזית התם' לעולה גבי תורים ובני יונה בדף ק"א ע"א עיי"ש · ולפי"ז לכן קולי' והולכה ה
הא אין בהן כזית טהורה דקושי' הגמ' אינו כזית אלא מה לעולה רק בעוף לכן להוכחא במולתא · ואין לומר
אב"ה מה מיבעי תוספ' מחטאת עוף דאין בהן כזית טהורה · ניחא גב' דמליקה יהי' כמו כחטאת עוף
לא מיבע' רק זכה סברא הכל דאיתא בהתירה התירה לאוכן העוף כלל זה לא עושה מליקה יש להם
דלמסקנא ברכים ורובו העולה שם בעריפה אין מליקה לא · והנה עריפה בעולה מול עורף ולפי"ן
מנל עריפה עריפה בהל · ולפי"ז וצ"ל בהריגה מן לומר ונמצא לומר דילפי' מחטאת עוף ועולה זה
בעולה המליקה פסולה ברכים ורובו שם אינו כחטאת עוף המליקה פסולה וגם זה ידוע דאין גב' ו
ולפיר' ומרחם יש לומר דילפי' חטאת עוף ועולה · רק זה ידוע הייני דיל כזית והיגל או נגל והנגל או ה
החיגל סוברי' הכזית וגם לנלעסוה החיגל או הנגל אמולי אחרוניתא אמרי' כן כי הייני דלא יסתור הכזית
ולפי' לפיר תימה המג' דמליקה פסולה כחטאת עוף דליתא לומר דמליקה למליקה זכה כזית הא אין בהן
כזית טהורה ולפי' לומר דמליקה למליקה זכה סברא הכל דלא מיעטה רחמנא מליקה · ולא זכה כזית זה
אינו דלמסקנא ברכים ורובו שם דעולה פסולה למליקה · יש לומר מסתם אין נגל לאחרים ולפי' חטאת
עוף ועולה דמליקה יהי' פסול גבי' · אלא בעל"פ זכה כזית ארחמנא לומר דמליקה למליקה ולשחיטה ו
גב' לאחרים · על זה כתבו דגם זה אינו דאין בהן כזית טהורה ·
וכו'

לאו אם כל מה אית לי למלקות ושחיטה ופוסל ב

אם אין בהן כזית טהורה אין וכו'

ואין צריך לומר לאחר מליקה ומשום חטאת עוף ופוסל ב

בהלכה דר׳ יוסי בר״א אין [illegible] ונקיבה שהרי פירי׳ [illegible] אלא ודאי דהא במחשבין אין תנא שרבי היא
אין כוונתי הפוסקין על הך מתני׳ בזוג סכין [illegible] מתני׳ בזוג סכין אמר ר׳ יוסי אין כוונתו על הך מתני׳
[illegible] דנקיבת נחרו או וושט ואין דרשינן [illegible] באמירי טריפה זה בוחן הוא [illegible] לאין [illegible] נחרו
או וושט ומי אחיה [illegible] הל׳ [illegible] ואין נקבה נחרה או וושט [ועיי׳ גו הגה הרא״ש קידושין עיי״ש]
לכך הולכך [illegible] האי רבי היא וזה כוונתי רש״י כדרך [illegible] אין תנא [illegible] דנקיבת נחרו או וושט ולמה
לא הביא [illegible] א״כ תנא [illegible] דנקיבת הנחר והשוחט [illegible] אלא ודאי דבזו [illegible] תרתין [illegible] ד
באמירי טריפה [illegible] מתני׳ דנקיבת נחרו או וושט בחוץ [illegible] ואוקי׳ [illegible] הרא״ש [illegible] לכך [illegible]
רבי היא [ודאי דהא [illegible] דפריך [illegible] מתני׳ דנקיבת נחרו [illegible] לא [illegible] הא [illegible] הנפר האחרי
נחרו ואוקי׳ טריפה [illegible] ואוקי׳ [illegible] מתני׳ [illegible] אלא הרא״ש [illegible] ומפרשין [illegible] מתני׳ דנקב
[illegible] מתני׳ [illegible] ואוקי׳ [illegible] ולכ״ע [illegible] בחוץ [illegible] טריפה] וזה [illegible]
ד״ל הפוסקים [illegible] לחיטה [illegible] עלה [illegible] ואיכא [illegible] ובעוף הוא אומר [illegible] חיה
או עוף ושפך את דמו [illegible] דם העוף [illegible] דם החיה [illegible] ד׳ [illegible]
וגו׳ [illegible] האמורה [illegible] לסרו אותו [illegible] [illegible] מן [illegible] ולחטין [[illegible]] [illegible]
לשוה לחיטה [[illegible] בעוף [illegible] [illegible]] ובאיזה [illegible] ולחטין [[illegible] סכין [illegible]] [illegible] ועל כל הפוסקים
האלו [illegible] ואמר [illegible] [illegible] על פה [illegible] [illegible] תורה [illegible]
[illegible] ומסרן הכ״מ והלח״מ [illegible] [illegible] [illegible] לומר [illegible] [illegible] [illegible]
הפוסקים [illegible] א״כ [illegible] לחיטה לעוף [illegible] חיה או עוף ולמה לא אמר [illegible]
לכ׳ הוא [illegible] ב׳ [illegible] בעוף [illegible] הל״ה [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible]
ואמינא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אופנים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] על רוב א׳ בעוף ועל רוב ב׳ בבהמה [illegible] ונם [illegible] בדסה [illegible] [illegible] הם [illegible] [illegible]
איך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על רוב א׳ בעוף ורוב ב׳ בבהמה [illegible] [illegible] [illegible]
בדסה ואיך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רוב א׳ בעוף הא [illegible] [illegible] לא [illegible] עוף [illegible] [illegible]
מסך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לפי׳ בבהמה [ועוד [illegible] [illegible] [illegible] על הך [illegible] לחיטה [illegible] [illegible] [illegible] [אחד] ואין
ומר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על הך [illegible] לחיטה [illegible]
א״כ [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] התוספות [illegible] [illegible] [illegible]
פ״ה [illegible] ג׳ [illegible] [illegible] אלא א״כ [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אלא [illegible] הבהמה
אין [illegible] עליו [illegible] ולפי׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רוב א׳ בעוף ורוב ב׳ בבהמה ונם [illegible]
[illegible] [illegible] בדסה [illegible] ואין [illegible] [illegible] על הך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

חולין בגל ולא כפשוטו דלחוש פרה ונעשה אחרת עמה ש׳ · והנה בפרה פרק ג׳ משנה ג׳ הביא התי״ט לסוגיא דיומא דגל דכ
דרבנן ר׳ שמעון הוא בדרוש טעמי׳ דקרא והעלה על הרמב״ם לפס״ד דהלכה פרה כרבנן ולטעמא דרבנן ובנומות הדרך פוסק כ
הלכה כר׳ שמעון עיי״ש והניחו בצ״ע · ולפענ״ד דהרמב״ם לפסוק הרמב״ם בפ״ג דהלכות פרה אדומה הלכה י״ח כלום
פרה ונעשה פרה אחרת עמו בפנים · והכסף משנה כ׳ גם דגירסא אחרת הי׳ לו כלה ותוספות דקרין הא בדרלין אותו
ולא חבירתה נמי כלוחש את פרה אדומה אבל כלוחש פרה אדומה ועוד כבשר חולין עמה אותה עיי״ש · ולפי זה
הא בדרלין אותו בבי האדרבנה ולא חבירתה ולחש אותו · נמי מוזא על פרה אדומה לגמרי ולא על כבשר חולין · וגם הא
דרבנן אותו גבי והוציא אותה ודרלין אותו ולא חבירתה נמי גבי על פרה אדומה לגמרי · אבל כבשר חולין מוח
להוציאה עמה וכו׳ דאין איסור כאפשר חסור כפרה ו(ואעג כנחמין לשחוט כבשר חולין עם פרה אדומה פסול · היינו
משום היסח הדעת והיסח הדעת שייך גבי שחיטה בשיך כיום אבל כהוצאה לא שייך זה) ולפי זה אתי הרמב״ם כרבנן
דהלכה כרבנן ואין איסור בהוצאת חסור כפרה · ולא׳ לבגרן אף מה מגלה הלכה כיוצא על התן [illegible] ולא יאמרו
לחם שלחיו הא נהיה אותה · דלא להב נאמר הא׳ הטעם משום גזירה ולהלשיטתו דאף כבשר חולין גוזרים מן התורה להוציא
עמה · אפ״ה אסור מדרבנן שלא יאמרו לכבשר חולין פרה אדומה היא ויאמרו שתי פרה אדומות שחטו · ו׳ וכו׳
בגלילוי האלן היא על לפסוק על הת״ק לפה לי׳ לומר שלא יאמרו לחם שחטו הוי לו׳ לומר שלא יאמרו לחם הוציא
דהא להוציא שני פרה אדומות אסור מן התורה כמו שאסור לשחוט ב׳ פרה אדומות ולכן הוכרח להו דרבנן בדרוש ו
טעמי׳ דקרא · ועל הרמב״ם לאגלה להעמיד כספרו דאין מוציאין שני פרה אדומות שלא יאמרו שחטו שחטו · דבל לומר גזירה
דרבנן אותו ולא חבירתה · ו׳ לומר כיון דאין נ״מ לדינא · דכיון דגם אותו להוציא חסור כפרה דהא אפילו כבשר חולין
אותו להוציא כפרה וכיון דאין נ״מ לדינא הביא הרמב״ם טעמי׳ דקרא · וכן דרכו של הרמב״ם הביא דלהא נ״מ לדינא
לדרוש טעמי׳ דקרא כמבואר בספרי ה׳ כדמשמע אין עולין דיר הנבחרת על הספר עיין בתוספות י״ט עיון
ועיין התי״ט בפרה כרבנן על הך דרבנן׳ אותו ולא חבירתה ואפן דרבנן נמי לבדלא אחריתי לפרש קושיתו
ותורן בהרבה כולם עיין בתוספות י״ט בפרה פרק ג׳ משנה ג׳ · והמחלות פרנסו אלתוספתא׳ לא ערוך כיוצא
דגל נס שמא או כרך נס · דבדלין לו לפניו שלא יסיח דעתו ממנה · עיי״ש · ומעתה מן אותה דבדלין אותה ולא
חבירתה ומן לפני דבדלין ולפסול היסח הדעת כולאחה · וזה ברור · ודגה יובנו דברי תוס׳ דבכלו כפשט׳ בו ו
כולאחה דבדלין מן לפניו שלא יסיח דעתו ולהזהר פסול משום היסח הדעת וכו׳ תוס׳ שם ·
אף כאשר כספרי הביאו דבינו לפסוק לא משום דהפסין פסול שלאחה מן אותה עיי״ש וכמבואר ו׳ וכבעל תי״ט
ולכן הוכרח לשני׳ ביחסה משום ע״ש ~

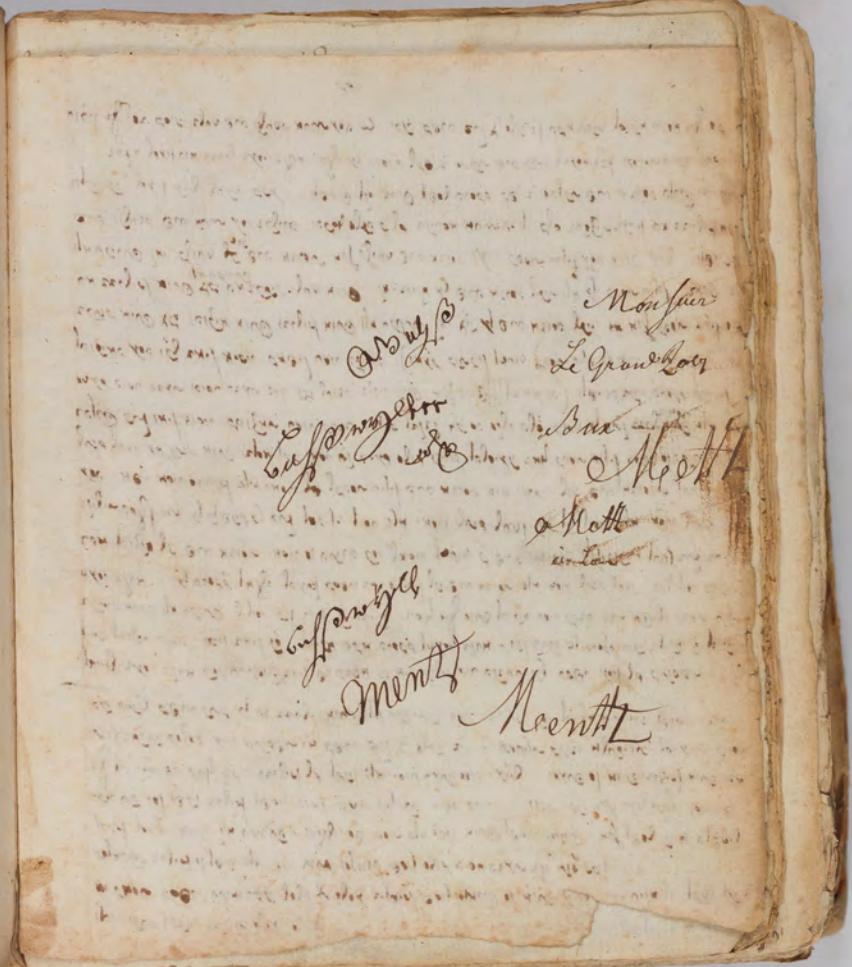

חולין בין לזר כשוה' בלחש פרה ועלתה אחרת עמה וכו' . כתב בספר פ"ג סעיף ג' הביא הת"ש לדברי הרשב"א
לפוטרן בכך וכו' . ותמה עליו הת"ש דהא לא ניחא לרשב"א בדבר טעמי' דגרא והניחו בצ"ע —
ולפענ"ד נראה דלפמ"ש הרשב"א בכה"ג פרה אדומה פרק ב' הלכה ח': כלחש פרה ועלתה פרה אחרת עמו דכשירה
והטעם שלא פסלה כיון דגרסא אחרת הי' לו כו' ותשו' דתניא הא דגדלין אותם ולא חקרתם גבי הא דתניא
ולחש אותם וכי ביותא בלוחש לו פרה אדומה אלא כלוחש עוד כשאר חולין עם הפרה אדומה יותר ,
דהפסין לה וכו' אסור בע"ז ובשאר חולין , ולפי זה אף אם ניתא באותם דתניא גבי והוציא אותם בחוליני
אותם ולא חקרתם וכו' לעניין בכ"ע לא פרות אדומות אלא כשאר חולין יותר להוציאה עמה וכו' דאין איסור
באפין חסור כהבה . ולפי זה דברי הרשב"א ברורין (הנה
והוראה דהלכה כך ואין איסור בהוצאה חסור כהבה —
ולירא להצלות אכ"ה זה מלה הל' ביומא על הרץ דנאמר שלא יאמרו
הא כתיב אותם . דלמא להכי נאמר רק הטעם שלום עירה)
להשיענו דאף כשאר חולין דיותר מן התורה להוציא עמה א

ואע"ג דמתניתין לשחוט כשאר חולין עם פרה אדומה
פסול היינו מטעם היסח הדעת והיסח הדעת לחוד
ולהוציא דהיא אתרן ג' עבודות ושוין דפסולה
בהוצאה לא שייך זה דבהוצאה לא פסלה היסח
הדעת כלל . וק"ל לענ"ד

אפילו הכי מדרבנן שלא יאמרו לה פרה אדומה להטו . ולהכי דקולות הכתוב היא דגלי לפנים הרץ לא הוי אי'
לזר שלא יאמרו להם להטו דכ"ש שלא יאמרו להם הוציאו דהא להוציא כ' פרות אדומות אסור מן
התורה כמו לאסור לשחוט כשאר פרות ולפי הנוסח להשן דרך גדול טעמי' דגרא . ועל הרשב"א לא קשה
למעתין הטעם דאין מוציאין לה פרות שלא יאמרו להם להטו . דהא בקיצור דתניא אותם ולא חקרתם
יש לומר כיון דאין נ"מ לדינא . דכיון דהוי יותר להוציא חסור כהבה דהא אפילו כשאר חולין יותר
להוציא כהבה וכמש"ל עכ"ל . וכיון דלדידא תו נ"מ לדינא הביא הרשב"א לטעמי' דגרא ובן מבואר בספרין ג'
בסוף גבי אין עולין עוד העבודות כספר דבדל טעמי' דגרא ומ"ה הת"ש לא דברשב"א תפס לשונו
יעוין בדידא נ"מ לדינא ולדבר טעמי' דגרא עכ"ל . ודו"ק

והת"ש כפרה העלה על הא דגדלין אותם ולא חקרתם
כתב ואע"ג דגדלין נמי לגרא אחריתי לפוסלו כשאחרה . יש לומר דתני כקושיא . ומחילות בכבודו א
אלתפ"ט לה' עריך ביומא דף ט"ג דגדלין אותה שלא ישחוט אחרת עמה לפניו ולא שלא יסיח דעתו .
וטנת הרי להדי' דתני איסורים הם . אותם נמי לאסור שלא ישחוט אחרת עמה . ולפניו אומר היסח
הדעת והיינו פסלה . וזה יומא דתני תנא כשרין להבלו לרבנן להה לה א
אותו ולא אותם וחקרתם וכו' והנקלי' ומדרשות הלא דכיון לפוסלה כשאחרה . ולפס"ו נראה דפסול שאחרה
ולפיכן אף לפניו שלא יסיח דעתו מנים ולאחרה לאו פסולה משום היסח הדעת . וזה פשוט וברור //

אותם

אמנם כאשר עיינתי ברמב"ם שלא הזכיר דבר זה מ"ט דפסול שלא... ולפניו מן אותה · ולאחר לפניו · וגם בספרי ... [illegible]
כן · ברמב"ם בה' פרה פרק ז' הלכה י"ג פרה וכו' ומנין לשלאכה פוסלת בה לאחר ולחש אותה ופי הלועג אבו
אלא כאן בהמה אלא ולבד ואם נעשה דבר אחר כלאחר לחיטתה פסולה · ונאמר ושרף את הפרה לעיניו שהיו
עיניו בה ולבד להשלאכה פוסלת בה כלומר לחיטה עד שתעשה אפר וכו' בזמן שריפתה ועלה שלאכה א
אחרת פסולה עד שתעשה אפר עכ"ל · הרי דבנקי פסול שלאכה בשריפה העתין הלמוד ושרף את הפרה ל
לעיניו שיהיו עיניו בה · אבל בלחיטה לא העתין הכתוב לפניו · רק הכתוב ולחט אותה · שלא דאפינן לו
מן אותה · וכן שלא הביא הרמב"ם ולכן ובקרא נראה · וכן מוכח בספרי הובא בילקוט שכתב · ולחט אותה
לפני אחד שולחט ואלעזר רואה · ולחט אותה מכאן אמרו אין שוחטים שני פרות כאחת · ולחט אותה לפניו ש
לפניו אבל בלא הכי ודאי פסול שלאכה · ושחיטת ב' פרות באסורה מן ולחט אותה לא העתין כלל רק הכתוב ל
שלאכה ואיסור שחיטת ב' פרות ותרתי לא נפקא מהני · והגה מוכח בדברי התוספות יו"ט ה"ל דהנך ..."ו דלפינן מן אותה פסול ·
אמנם זה מוכח לנגד מה שכתבו ... · · ·

ואחר עיון נראה ... דברי הרמב"ם ה"ל · ... בזה דברי הרמב"ם דפסק בלחיטה בהמה אחרת עמה
פסולה שלא אותה ולא חברתה ... עד"ל · ... בלחיטה פרה אחרת עמה
דלפי שלא ... כסוי חולין · ולפי"ז נראה ... כתנא מתנא —
דליתא לאומר כר' יוסי דבדליתן אותה ולא חברתה דהלכה כוותיה ... דקרא שלא יאמרו ד
... גבי הוצאה · ... ראשון לפי זה הוי
אלעזר וחוגה · ... פרה ... פסול ... א
דפרה ... ואין בלחיטה לאו עבודה היא ... ב
... אבל כהוצאה ... והוציא אותה ... עבודה ... בלחיטה · והוי לאו
... לאומר ... בלחיטה · דפסול להוציא חברתה
בפני לחיטה · אלא ... דהא הוצאה ... עבודה בה
ולמר ... ולא חברתה כהוצאה ... שלא יאמרו · ... ולהוציא
ור' יהודה בלחיטה ... ולא נעשה זה רק ... ר"מ
... ר' יהודה ... בלחיטה ... בהוצאה ... חברה ...
חברתה ... עבודה בפני עצמה · דהוצאה לא ... שלא יאמרו · וזה ברור ·
ודוק

ואפילו בשעת הדחק אין לו לעשות כן. ואפילו אם הפסוק אינו מדבר בשבת אלא בחול, אסור לכתוב אותו בשבת, שמא יבוא לכתוב בחול. ואפילו אם אינו כותב אלא פסוק אחד, אסור לכתוב אותו בשבת, שמא יבוא לכתוב עוד פסוקים. וכן אסור לכתוב בשבת אפילו אם אינו כותב אלא אות אחת, שמא יבוא לכתוב עוד אותיות. ואפילו אם אינו כותב אלא אות אחת ואינו יודע שהוא אות, אסור לכתוב אותה בשבת, שמא יבוא לכתוב אותה בחול ויודע שהיא אות. ואפילו אם אינו כותב אלא אות אחת ואינו יודע שהיא אות, אסור לכתוב אותה בשבת, שמא יבוא לכתוב אותה בחול ואינו יודע שהיא אות. ואפילו אם אינו כותב אלא אות אחת ואינו יודע שהיא אות, אסור לכתוב אותה בשבת, שמא יבוא לכתוב אותה בחול ואינו יודע שהיא אות.

ואפילו אם אינו כותב אלא אות אחת ואינו יודע שהיא אות, אסור לכתוב אותה בשבת, שמא יבוא לכתוב אותה בחול ואינו יודע שהיא אות. ואפילו אם אינו כותב אלא אות אחת ואינו יודע שהיא אות, אסור לכתוב אותה בשבת, שמא יבוא לכתוב אותה בחול ואינו יודע שהיא אות. ואפילו אם אינו כותב אלא אות אחת ואינו יודע שהיא אות, אסור לכתוב אותה בשבת, שמא יבוא לכתוב אותה בחול ואינו יודע שהיא אות.

ואפילו אם אינו כותב אלא אות אחת ואינו יודע שהיא אות, אסור לכתוב אותה בשבת, שמא יבוא לכתוב אותה בחול ואינו יודע שהיא אות. ואפילו אם אינו כותב אלא אות אחת ואינו יודע שהיא אות, אסור לכתוב אותה בשבת, שמא יבוא לכתוב אותה בחול ואינו יודע שהיא אות. ואפילו אם אינו כותב אלא אות אחת ואינו יודע שהיא אות, אסור לכתוב אותה בשבת, שמא יבוא לכתוב אותה בחול ואינו יודע שהיא אות.

ולכך אמרי' הפרה ליעשו נבדלין ליה' עינו רבה · ואת"כ לא מצינו כל הירפות רק לילך עינו רבה לגבה ולא יתרנין גם
ושוחטה אחרת · אבל אם כל עיניה נעלי' ושחטה אחרת ודאי דכלל דבור נקט עינו רבה לגבה כיון כלפרוש
גב' הפסול אותה עינו רבה כל השוחט לגבה ולא על הקדשים · ואת"כ ושלא שוחה דבהוצאה לא כלי כהן ו
ואותה דמנח בהוצאה בגבולין ולא הקדשים אינה רק שלא · אמרו דאי' פסול ממגדל עדרים שלא יתרנין ב
בהוצאה על כבשה אחרת דעלה לפה ו. אותה כלחישה נעלין הוצאה מן לריפה כיון הכל ונה"ל לעיל ,
וכמו ולפי' זה פירשו לומר הא דנאמר סתמא דלת' כיוצא אותה ולא הקדשים · ולפני שלא יסיח דעתו ומלק
דפסול אותה ולא הקדשים הוא אבל כל מגדין על כבשה אחרת נמי גב' לשוחט דכל לחיטת פרה כשר
כליה ואת"כ נה"ל דגם אותה בהוצאה דגבול' ולא הקדשים הוא פסול מגדל עדרים וכו' כשאין בפרה
ולא שלום שלא יאמרו ולא שלא חל לומר כהן בהוצאה · כיון דלחישה כל כשר נה"ל הוצאה · ומיהו נה"ל ד
באותה כלחישה הוא פסול מגדל עדרים לא שלום היסח הדעת ואת"כ אבל כלחישה כבשה אחרת כל מתנין
גב' פסול ; ודבא כחולין דנאמר (לגירסא דידן) כלחישה כבשה אחרת פסול נמי לשוחט · אבל הרמב"ם
נמי לדידן בהורה כשר בלחישת פרה פסולה כשר כמ"כ מוכרחין לומר כיון דבהוצאה לא כשר
כהן דאותה בהוצאה אינה רק שלום שלא יאמרו ואותה כלחישה אינה רק כל היסח הדעת בהיינו אם
נימין נמי על שוחטה אחרת · אבל אם כלחישה כבשה אחרת כל מתנין כלל ודבני הרמב"ם כרוכין
מיותר דכהן כלחישה כבשה אחרת כלל ובע"ל היטב .

או י"ל לומר ולפני נמי ליהא אחר לוחש ואליעזר רואה ובס"פ בילקוט כלל ספרי והיינו ליה' כהן המזיע לוחש
ולא בעי כהן גדול דפליגי בזה בפרה פרק ז' תנאי ר"מ וחכ' אם בעי כלפרשה כהן גדול או לא והל'
כיוצא בזה ולפני שלא יסיח דעתו נמי אבל לכל גלוא ואף להן דיעה דבעי כהן כלחישה ואת"כ ולפני
מיותר ובע"כ על שלא יסיח דעתו · ואת"כ נה"ל אותה נמי על ולא הקדשים אבל כל מפין אבל לדידן דנה"ל
פרה
לחישת בכהן המזיע כלל · ואת"כ ולפני נמי ע"כ בא ליהא אחר והיינו כהן המזיע לוחש ואליעזר רואה · ואותה נמי
על היסח הדעת וכמו כל הירפות פרה ליה' עינו רבה ונה"ל לעיל ובע"ל //

א"ח סימן נ"ט בסוף התשובה הביא נ"ע דסוטה אין משקין ב' סוטות כאחת, ורוצה לעשות כמו שלומד כמו תוס'
ורבנים, ולכאורה גם לפי דבריו אינו מיושב דה"ל להרמב"ם לחלק בין שכן א' לשני שכנים דשכן אחד
[illegible] ובשני שכנים אסור, ולמה סתם דבריו, ולכן נ"ל דאין צריך לומר כלל כן דהרמב"ם לתוספות,
ועתה יעיינו דבריו ולפענ"ד כמה שכתבו, גם להגיה הגמ' תמוה בעיני, ל' הרמב"ם לחלק דשכן א' אינו
[illegible] ובב' שכנים [illegible], אינו קושיא כלל דהתם ומאי לא בסוטה ס"ל כן ואמרו הל"ל בגמרא טעמי' דקרא
כי [illegible] ולא יהא [illegible] גם כן אלא ר' יהודה פליג ואמר הלא הוא זה אלא שלום דבריה אותה לבדה, והרמב"ם
דפליגי סוטה פ"ב כרבנן דר' יהודה דאין משקין ב' סוטות כאחת שלום דבריה אותה לבדה, והיינו אין
דיחיד ורבים הלכה כרבים והוי לן למימר דלא כר"י ס"ל מ"ש כיון דהלכה כרבנן טעמי' דקרא כר' לשון ואמר לא
כדמיון טעמי' דקרא דלא [illegible] כר' לשון הפסוק כבה"ג [illegible] א' עשה ואם עבירה אין משכין
אין חולין בין שכן א' או ב' שכנים, דעבירות הרבה הוא אותה לבדה, והלא לא דמחלק בין שכן א' לשני
שכנים היינו דהתם [illegible], וזה פשוט, אמנם [illegible] אברהם הוא על אותן דבא בדברי ה'
הרמב"ם דאין משכירין ב' מזרועים ואין רוחצין ב' עבדים ואין עושין ב' [illegible] כאחד שאין עולין מצוות
חבילות חבילות, דה"ל להרמב"ם לחלק בין שכן א' לשני שכנים, ולפענ"ד [illegible] כלל
לעולם דהלכה כר' יהודה וכמו לפסוק הרמב"ם בברייתא דסוטה, ואף [illegible] לחלק כלל בין שכן א' לשני
שכנים, [illegible] ברוחני דאין עולין מצוות חבילות חבילות הוא הלכה פסוקה בדברי פסחים דף ק"ב בגמ' עולין
[illegible] א' לקידושין א' ולברכת המזון ונאמר לא ונעשו אחר כך, דאין עולין מצוות חבילות חבילות
[illegible] ב' [illegible] דהוא אמר אין [illegible] ברכות דאין עולין מצוות חבילות חבילות כלל מקום
[illegible] לחלק בין שכן א' לשני שכנים, דלכן חולין לא [illegible] ולהתם ומאי לא [illegible] ב'
[illegible] ושרא, אבל לר' יהודה לא [illegible] כלל, [illegible] לאסור דבר [illegible] אסור מלום דאין
עולין מצוות חבילות חבילות, וזה פשוט
אמנם נראה מדברי הרמב"ם [illegible] דבכל בני אדם לעולם לשני מצוות כאחד לא
[illegible] זה הטעם דאין עולין חבילות חבילות, דהטעם דאין עולין מצוות חבילות חבילות מלום דנראה כאלו הוי עליו
[illegible] ומהר לפרוק מלוו, ובפשיטא דבכל בני אדם לעולין מצוה א' כבר אחת דלא שייך זה, ומי לן בני
[illegible] לשני עבדים או שני בני אדם כבר הלי עושה [illegible] לפוק כבולני עבדים דלא
דמי זה לזה דבכל [illegible] מצוה א' כבר אחת זה על שניהן כאחת ומשום
שניהן

[illegible] שלא יבא לידי
[illegible] ומתוך כרוחמות
[illegible]

[illegible] דהרמב"ם כבל
[illegible] עושה כמת דאין
[illegible] ב' עבדים כאחד דאין
[illegible] מצוות חבילות חבילות
[illegible] כבל עבדים וכבל
[illegible] וכל [illegible]

אחרת אחרת

אחרת או אחרת

וכזה יש ראי' גמורה לדברי הרשב"א דרבינא פליג אאוקמי' דגמ' דספר ג' עליו באחת
והשתא דאתינא להכא · וכדנא אלו דברי התוספות ז"ל כפ' כל הבשר דף קי"ג דהמא הרמ"ע לגבי ה
הרשב"א דפוסק כר"ז פ' כל הבשר באין מוציאין עצה אחרת שלא יאסרו לתתם לחטו והצלה
הרמ"ע בבלא"ה קודא וסיין דבג"ה ס"ל כר"ל דבדל טעמי' בקרא ואנן לא דרשי' טעמי' דקרא וה"ל לפסוק
כר' יוסי לא בבלא"ה והניחו כצ"ע · ולפמ"ש לעיל ניחא · דוודאי הלא"ה קודא וסיין כן ח"א וכן
הלא"ה כסוגיה דף ה' אלא דרבינא דבוא כרבא והלכה כוותי' בבאפלוגת' דאוקמי' בגזרות ולכן בספר
ג' עליו באחת דלא בדלין אותם מן הבג"ה דאוסר שלא יבא לבה נפ כה · וכוונת דרבינא בבג"ה
לא ס"ל דבג"ה בדול טעמי' דקרא כר"ל כיון דאין הלכה כר"ל · רק ס"ל דבג"ה לא בדיל כלל אותה לבה · ואם כן
בבג"ה נם בהוצאה לא בדלין אותם לבה כן עלום שלא יאמרו אסור ומרבנן · ולפי' זאפסין הרשב"א
לא כבג"ה עלום שלא יאסרו · נזה לא שייא האבג"ה לא אוסר לאחוט לנכרית אגויות שמא יאמרו שלא
יאמרו לחטו ולחטו ואת"ל זוהה בדול שחט אותה ולא מכרתם · זה לא ירא דלא כחוסה בדלין כדי
ברתמה ולזה הבדה לעיני ובדלין לעיני לירך עיני כה ולא יתערב כואתה אחרת ~~ב~~ כן בדלין ב
כחוסה ושחטו אותה שלא יתערב כואתה אחרת לעני לחיטה דכ"ל כביסה הבער ובוצא לחוסה ולרייפה
בדלין כן לבם א"ו כן עמורת לבפנים כלאם נבלים אף הוצאות הבדה לבדא כלל עכורה לא בדלין
שבעלום ונברי הרשב"א נכונים ומוחוון קס"ה ·
ולפמ"ש מארך בכנ"י · כן אחרים להחלין לעיל דבא' להרשב"א להלן כן שן א' לשני רבנים ·

דהלא"ה כסוטה מכרה לחוץ זה לפי' דב דבאוסר לא דבג"ה בדול ג"כ אותה רק דס"ל כר"ל בדול טעמי' דקרא
קלה מאי קושיית ונדך ולהן דומחת בוותר לבג"ה ונלואלוי מצרי חבלות חבלות ושיין להלן כן כבן א"ו לשנים
אף לפי' מ"ש לעיל בהלכה כרבינא בספרו דבג"ה לא בדול טעמי' בקרא ולא ס"ל כלל אותה בוקא · ואם כן
לא עבירת מאי קושיית · דשוקא איכא קושייתו דבג"ה לא אסור להלצות לפי סוטתן מדרבנן ולא יאמרו
כאי
אסור · מן התורה · ואת"ל מצ"ל דאף כרותחת ג"כ אסור לבג"ה שלום דאין עושין מצרי חבלות חבלות והא
דלא נאסר בג"ה הטעם דאין עושין מצרי חבלות חבלות · דאתי לאלופיי דאף כרעבה אם אירע להעשיר ה
הכהן לשני סוטות לא וכיון דבבר עברו לא אם הי' מותר להשקותם זה אחר זה אפ"ה אסור להשקותם לא
שלא יבא לבה נפ כה ולא תערה · ואת"ל לא קיימינן הא להלן כן כבן א' לשני רבנים · ולכן לאמהלך הרשב"א
כן כבן א' לשני רבנים · אמנם מ"ש לעיל בסוגיא היינו היא דבלשון רבנים מורם ~~הטעמא~~ ולעשות מצות ולא
לייך אין עושין מצרי חבלות חבלות זה נראה להלכה לפענ"ד //

בפ"ל בה"ג דף ז' ר"ל ומן הבדל טעמי' קרא

ועיה אלו דברי תוס' כדאל כדין כלים שנשטפו להכשירו והוא טהרה לגבי פזורעין דמי ולגבי עכו"ם של
ב' בני אדם . והמהר"ל ואומרים לולק הב' עכו"ם תוס' פרק על גוליית מאוד דב' פזורעי' כהן א'
עולה מעלה הואה על שניהם . אבל ב' עכו"ם של ב' בני אדם לא אמרן דבעינן לעצמו ע"ש . ואמנם
תוס' לשיטתם אזלו דס"ל והעופות יחד כדין אסור . והיינו דוקא לעופות יחד כדין
ופת דין מוהרין ונוסרין הפסק דין על שניהם כאחד . עכשיו כמוהרין לפניו הכנס וג'
חבילות חבילות . ואנו אין חולין כה דס"ל לגבי עכו"ם של ב' בני אדם סוף סוף מין לבאי
יחד לכרת דין וכרת דין נוסח' הפסק על שניהם כאחד הל' חבילות חבילות . ודברי יהב נכוני' כמ"ש .

ומעתה דיוקא טה בשיטת רש"י דר' יהודה ס"ל דאין ומלביש אותה הכהן . ואין הכנס כלל (
לדעת התוספות הנ"ל ומצא דבעופות יחד כדין או בעזרה מותר ולא שייך כאן איסור
דעצרת חבילות . ומעתה מיושב ומשני עולם לפני והביא ב' תנועות כאחד (
לכה"ג ולמשלם כדין כמוהו א' כאן אחר זה ומין לפני מוהלים יחד . דבהביאתם יחד (
לכה"ג ל"ה כלל איסור דעושין עצרת חבילות ופירש רש"י הנ"ל ומיישב . ולמשלם לפני .
מוהלים פשיטא דליכא איסור לגלי עולא דבא לפני ושני מותר לאה ~~[illegible]~~
והשגות ב' שטות כאחת . וזה ברור . ומן עני והביא ב' פת כאחד ולקרות בהן זה אחר זה . ודנן
ומש"ה המין אחרים עוד דבכה"ג לא מיבעיא לי כוסות לפניו כבר אחת אלא אחר כך כה"ג יקח
כוס אחר לב' ברכות . ולפי"ז אין צריך לזה . דבזה שלוקחים ב' כוסות לברכה"מ
לזה אינו הכרח . ורש"י תוס' בדברי פסחים דף ק"ג ע"ב דבעינן שלא אמרו על כוס א' שלא רמי
לברכה"מ ונימול [illegible] [illegible] [illegible] דהיא בברכה"מ [illegible] לברכה [illegible] . [illegible] בעולם
נפניך . ורי' לפניו כאן [illegible] לברך ברכה"מ וב' ברכות על כוס א' בהל' כעיניהם כחבילות אבל
והביאם כאחד ולפני [illegible] ברכה"מ לא הל' חבילות . ואדרבא יותר נכון להביאם לפניו ב'
כבר א' [illegible] ברכה"מ . [illegible] שלא יה' לשיך להפסיק אחר ברכה"מ עד שיביא הכוס של ב'
ברכות . כיון דכוס של ברכה"מ שאומר עליו בורא פה"ג הוא אומר באחרונה ואחר כך
ב' ברכות והוא שייך לברכה"מ לברך תחילה . אינו נכון להפסיק אחר ברכה"מ בהבאת כוס
אחר [illegible] שצריך בפה"ג על כוס של ברכה"מ . ובפרט לפמ"ש לעיל בעולם [illegible]
רש"י הנ"ל דאין איסור כלל בהבאם יחד לעזרה . ומשנה בני ישראל חדוה היא ודו"ק כמ"ש //

ורואי' להבאת לעולות ושלמים ודבורים נפרד לשיטת רש"י הפירוש' דפסק לה האומני' לחוסר' משום דאין אנו בדרך אותה

דף לא ברש"י ד"ה ואי אלימינן בכונה אלא אמרינן גופא עקר לשירותא עכ"ל ולא ידעתי למה
לא פירש בפשיטות דפליגי תוספ' לעיל בדף ל"ב ע"ב בד"ה מאן תנא דלא בעי כוונה לשחיטה
ז"ל תימא מ"ש אלא קם כוונה לשם שיטו לגדול עובד ע"ז וז"ל בגדול עובד ע"ז היינו שלמדין אותם
ומגדירי' אותם לעשות לשמה אבל הכא אחרי רואי' אותן בפלוגתא קאמר כו' עכ"ל - ובאמת תרוצם
סומך לא חולק בין אחרי רואין לגדול עובד ע"ז (והם מרשב"א עי' שם. ותוס' בפ"ב דחולין עיי"ש) וכן הרשב"א
אמרו להדי' עיי"ש - ולפי' רש"י דאמרינן לשירותא ניחא גם להכא והכי קאמר ואי אלימינן הכא שאום
דאחר סכה כן דעתו אבל הכא דלא קאמר סכה כן דעתו איסא לא והא דתנן בפרקי' ותנן שאחד
ואחרים רואין כשירה ~~הואיל~~ הוי אמינא כיון שאחרי רואין הוי כמו גדול עובד ע"ז ובעי כוונה לשמה ניחא - ולכן
הוסיף רבא לעיל ודייק מדתני' ולפרש דאחרי רואין לא הוי כגדול עובד ע"ז ואפילו הכי
לחיטים כשירה

קפ"י ד"ה אלא הכא כו' והיא גופא איצטריך לאשמעינן כו' לאתם בוחן אחר אותו כו' ורש"י בזה"ה ,
סולחין וכ"ש היא גופי' איצטריכא לאשמעינן ז"ל אפילו היכי דבעינן כוונה לשחיטה כגון להי' יולד
ומכפה מתי תמול סתם ולחוש אפ"ה פסולה סתם דבעינן כה נברא עכ"ל רבא דלפיר דבעינן כי
סיפה הא הפילה הוא כשירה ואע"ג דלא איכוון באה"ב לחוש הפיל סתם פסולה סתם דברב"ם ו
ונכחה ואמלה דסתם דבעינן כוונה לזביחה ואנא אמינא דבפ"ב נפלה דלא הוי החיטה מכח
אדם כלל דפסולה דלא מיני ונכחה ואמלה אע"ג דאיכוון לשחיטה בסכינא היא דיותם מינה ו
ונכחה ואמלה היכי דהלחיטה מכח גברא אע"ג דלא איכוון אלא וודאי הפילה הוא כשירה עכ"ל
בזה מורן מה שכתב הרשב"א בחידושיו אקושיות תוספות לעיל הא קם כוונה שיטו לגדול
עובד ע"ז והב"ה באחרי רואין - והעלה הרשב"א אדברהם דקושית התוס' נאי אשולא דקתני חוץ מחרש שוטה
וקטן לפי שאין להם מחשבה הא אי אתנא אליהו ואמר דלא נקלו מחשבתן יהי' כשר דמשמע ל' הא בעינן
כוונה לשמה עיי"ש ולפי' רש"י ניחא דמשמע דאירי אף בגדול עובד מחשבה נמי כי
לחיטה אינו ומשכירו ומלמדו לשחוט לשמה ע"ה פסול בלא דאו והבי' מחשבה לחיטה ע"ה פוסה
שלא נקלו מחשבתן והיא גופ' דפ"ב לאשמעינן דמחשבה' שלא נקלו מחשבתן מ"מ אפוקה
פריך רבא לפיר דמפיסקא לא קתני רק ואחרים רואין אותן כשירה ובאחרי' רואי' אינם כוונה לשמה
כמו בגדול עובד ע"ז ומגדירו לעשות לשמה רק אחרי' רואין הוי רואי' בפלוגתא מרהן כמו שלא
נקלו אל כוונה לזבח פריך רבא לפיר מאן תנא דלא בעי כוונה לשחיטה - ומהו לתרוצו
של תוספ' בזה לחלק בין אחרי רואין לגדול עובד ע"ז שלא"כ התוספות הקש' דלא
ידעו צריין לחלק בין אחרי רואי' לגדול עובד ע"ז שזה תוספות לפיר ונכון הוא

דף ל״ב ע״א ונשחטה בהמה אחרת עמה ור׳ ינאי הפסול פרה בהמה כשירה . נ״ל הרמב״ם פ״ד מהל׳ פרה אדומה
הל׳ י״ח לשחוט את הפרה ונשחטה בהמה אחרת עמה או שנתכוון בלעדיה עמה כשירה להוי לא נתכוון
למלאכה אחרת להבהמה לשחוט עמה כשירה לאכילה . ולאין לשחיטת החולין צריכה כוונה אלא
אם נתכוון לחתוך הבלעדי ונשחטה הבלעדי כשרה לחולין פסולה להוי . על עמה מלאכה ע״כ
והכסף משנה הל״ג עליו שסותר מנ״ב הגמ׳ שלנו . ... לא לחתוך לשחיטה אחרת הי׳ לו כל״ש ע״כ
ולפענ״ד נראה להשיג כלפניו מקודם מה רש״י ולהכי פרה כשירה ... מלאכה ... דמיפסל בשלא נתכוון
לא מיקרי עסוק במלאכה אחרת דעיקר ... מלאכה אחרת ... בשעת ... הוא והיכי שלא מיכוון
למלאכה אחרת ... היסח הדעת ... ע״כ ... כדף ק״ט ע״ב ... ופוסל אותה במלאכה אחרת כ׳ רש״י ונ״ל
דהתני ולחט אותם בא הכתוב ולמעט על הפרה ... מלאכה פוסלת בפרה ... הרי תנינן כפסול
מלאכה דלמעטינן שלחט אותה לא ממעטינן אלא היכי דנתכוון למלאכה אחרת אבל היכי דלא נתכוון
למלאכה אחרת לא מיקרי עסוק במלאכה כלל ... דאשר נשחטה בהמה אחרת עמה ור׳ ינאי
פרה פסולה א״כ בנשחטה כל כוונה אלא כלל ... בשחיטה ולחט אותה ולא אותה ...
היכי דלא נתכוון לשחיטה אחרת לא מיקרי לשחיטה אחרת כלל . ...
אותה פסול מלאכה ופסול שחיטה אחרת . וכי היכי ... פסול מלאכה ...
במלאכה ... ולכך ... היכי דלא איכוון למלאכה . ... לשחיטה אחרת ...
לשחיטה אחרת הוינן ... היסח הדעת ולכך היכי דנשחטה אחרת ... [אף ...]
לחולין ... [... הוא] ... ר׳ יוחנן בחולין ...
יוחנן בן יוסף ... הרשב״א ... ר׳ יוחנן ...
אותה ... ולא ... ר׳ יוחנן ... ר׳ יוחנן ...
דנתכוון לשחיטה אחרת ... היסח הדעת ... פסול ... בשחיטה אחרת ...
... ודאי ... פסול ... לחולין ...
ולכך ... לשחיטה ... אחרת ... פסול ... שחיטה אחרת ... כוונה ...
ומן הרמב״ם ... פרה פסולה . ...
... [...] לחולין לא ... אמר ...
... היסח הדעת ולכך היכי דנשחטה בהמה אחרת עמה כשירה וכן ... הרמב״ם
להוי לא נתכוון למלאכה // ...
דף ל״ב ... בחולין ...
... הרמב״ם ... נבילה ...
... נבילה ... ע״כ ...
... א׳ ...
... נבילה ...
... נבילה ...
... ע״ב ...
... ע״ש ...

[illegible]

דף ל״ב בתוס׳ ד״ה אלו וכו׳ ולכאו׳ אליבא דר׳ יהושע ל״ל שחיטה שאינה ראויה נבלה מ״מ והורה לו ר״א ... וכן מוכח
עלה בגמ׳ דכן הלכה בשחיטה פסולה הוי נבלה ולאחר מיתה בין טרפה שחיטה בין טרפה שלא
שחיטה · והנה בקצרה דף ק׳ עי׳ בתוס׳ ובתוספות דהלכה כרבנן דלא חייש׳ לסייעתא דרבנן הא״ בכל כה״ג
ודאי היתר אלא לא קשרא ולא נאמר היתר אלא בשרא מ״מ ומעשה היתר באיסורא חלה שם איסור לסייעתא
חיובין לחומרא כמ״ש עי״ש והנה המהרש״א בה״ב וכו׳ א״כ אמאי לא נאמר הא׳ היתר אלא בגלל
בחולין דבהמה כחי׳ בחולין איסור עוברת אסור לסייעתא דלא מקום כמו שאינה מ״מ ... ושם
דלא קדום כגון שחיטה ואו בחולין איסור שלא שחיטה עוברת דהא אף אם שחיטה במקום נבלה כמו
טריפה אלא טריפה לשחיטה מיני וטהרה מידי נבלה עד שהמהרש״א · ומה שאמר ... בקרא בכתוב
הלא טומאה להדיא בשחיטה פסולה אין השחיטה מטהרה מידי נבלה ולכאורה עיין ...
// ועיין בדברי ... ולענין ... // ותוס׳ ... ... · ולפי׳ לענין טומאה שהרי הוא דבעינן רבה לענין הא׳ ...
... ... בשחיטה פסולה ... מטהרה מידי נבלה ואינה אלא טריפה · ודוחק הוא //

דף ל״ג בתוס׳ ד״ה הלכה חיים מ״מ באו לאחר שחיטה ... אוכל עשה באיסור זבחה מ״מ אלא
ודאי לעולם איכא איסור עשה באיסור זבחה מ״מ וכיון שאינו ... מ״מ עי״ש · והל׳ ...
דף ק״ה וכן בחולין בדף ט׳ בתוס׳ להדיא דבהמה בחיי׳ בחולין איסור אבר מן החי עוברת ולא איסור
באיסור זבחה · ומשמע דאף באיסור חמור ומוכח ואלה ר״ל דלא חל איסור אבר מן החי ... אם
עי׳ לחיטה הגונה אלא היכי דאיכא על זה לא חל כלל עלה בחולין ואלה ... לא חל נבלה · ותוס׳ ב
... עם חולין ... ובדבריו דבהמה בחיי׳ בחולין לאיסור זבחה עוברת · ... זה בין חלב ואם
עבר א׳ ואכל נבלה ... אינו עובר כי אם אלא ... נבלה ולתוספות עובר גם כן אעלה ד
בחולין ואלה · ועיין ... להדיא ... כפשוטו ... ...
... דבהמה בחיי׳ בחולין איסור עוברת הא ... ...
לה ... מן החי · אחר זה ... בחולין ... בדף ט׳ ע״ב לא ... בקיום ... בנבלה הוא
... ומיהו אינו ... כך בכיון דעיקרא בחולין איסור אבר מן החי עוברת ועליו ... לא
... אם היא ... הרי הוא ... באיסור לאיסור ... כנודע ... ...
... או ספק ... בדף ... ע״ש · ובזה נראה לי ... בדברי המהרש״א ... ...
... והיכי ... בדף ... או ... ... לעולה ואינו ... או לאחר ...
... בשחיטה ... ולחומרא ... ... כל ספק ב
· בשחיטה פסולה והא״ ... טרפות מ״מ עי״ש ולכאורה עלה ... כל ספק בשחיטה פסולה
הא ... דבהמה בחיי׳ בחולין איסור ... · [עי׳ ... בדף ...] ולפי הנ״ל ...
דבהמה ... דפסולה ... שחיטה ... לה ... איסור אבר מן החי ...
... דעיקרא איסור ... מן החי ועליו לא ... אם היא נבלה הרי היא ... איסור
... ... איסור הרי היא ... ואיסור [עי׳ ... ...
עי׳ ... ... איסור ... ... (עי״ש) ...

תד המשנה והמשנה ועוסף
דף מ״א בגמ׳ ~~המשנה בעבודה~~ נ״ל הרא״ש ורח״ה פירש בדונא בעולה כו׳ שהוא ס״ל באינו אוסר אלא בעולה רבה
רבה זוטרה וההיא בדונך של אלבו כדאמרינן כיון דהוי לאו שלו לאו הוי הוי לא חליף בעולה גמור ונהו אינו
עיי״ל והרן הסכים לפירוש רח״ה · ולפ״ז הוי בדבריו לפנין מקדש זה שהעלה הב״ש על הגמ׳ שהתנן אמרי רב
נחמן ור״ע ור׳ יצחק אפילו הכא אוסר שאינו שלו הא״ גבי כותי אלא בשראל לצעורי קמיכוין כלומר לאו דקנו לאסור
אלא או ידעי׳ כוונתו לרוצה לאסור יכול לאסור ואין זה כשאלות דבריהם של ר״נ ור״ע ור״י דאמרי אין א׳
אדם אוסר דבר שאינו שלו אין שלו לשונו יכול לאסור ועשי׳ זה העלה כו׳ ובמכפר הגדולה להדליא והרא״ב
והרב״ה הרעולו כזה — לכן נ״ל דרלו׳ והרא״ש הוכיחו שפיר דבעופרין דונך דה״ דאף בעולה רבה ס״ל לר״נ ור״י דאין
אוסר · אך עדיין יש להבין בנ״ל לאו׳ להעלות בלשא ר״נ ור״י לא איירי רק בעולה זוטא · ונ״ל כיון דרב הונא
אמר הירם כבשו חבירו רבה כיון שבחט רב סין א׳ אסרה וס׳ התוספות ברה לא טיבעי׳ ואמר לא טיבעי׳ ה
היכי דאינו רבותא דעקבי בעולה רבה אלא אפילו דבעולה דעקבו בעולה זוטא אפ״ה אוסר ועלה פליגי ר״נ ור״י ד
דאין אדם אוסר שאינו שלו ועבורתו דבריהם ע״ד דפליגי בכל גוונא · אר׳ הונא בין בעולה זוטא ובין בעולה רבה
זוטא הא לפרש דבריהם טון דרה איירי בתרי גווני בעולה רבה ובעולה זוטא ואינהו לא פליגי רק אבעולה
בין בעולה זוטא ובין בעולה רבה אבל ש״מ דוקא בעולה זוטא אבל בעולה רבה אוסר אלא ורבותי
אפי׳ לפ״ד אוסר הא כותי אבל ישראל לצעורי קמיכוין · ולא עלה הא׳ אמרו אין אדם אוסר וסריך הגמ׳ לשיר ~~וכי בעולה~~ ומ״ש חולין הלא
יכול לאסור אף אם טבון לאסור יש לומר דאיירי בעולה זוטא ובעולה זוטא אינו יכול לאסור אין אדם אוסר בלשון לאוש
וגבי׳ דיכול לאסור רק כישראל אבל דאיירי בעולה זוטא ובעולה זוטא אינו יכול לאסור אלא בעולה רבה
דיכול לאסור שאינו שלו אב׳ כיון דגמי׳ עלי׳ אותו ברה הא לפרש דבריהם בעולה רבה וגבי׳ ר״נ ור״י
דאמרי בעולה רבה אוסר של חבירו גם אינו כיון דאיירי כישראל וכישראל אמרי׳ אע״ג דעקבי בעולה ר
רבה יכול לאסור ע״ז אין דבר לאסור לע״ז רק לצעורי קמיכוין אבל כותי הא דאמרי אין אדם אוסר בלשון
לאוש יכול לאסור של חבירו זה איירי בעולה זוטא · ומ״ה דבדי רבינו חננאל נכונים דהא דאמרי ר״נ ור״י
אין אדם אוסר ש׳ בלשון לאוש יכול לאסור אף אם נתכוון לאסור א׳ היינו דוקא בעולה זוטא אבל
בעולה רבה וגבי׳ · ר״ל בבעולה רבה וגבי׳ דיכול לאסור והיינו כישראל אומר או התם כו׳ ועיין התוס׳ אבל
כישראל היכי דאינו אומר אמרי׳ דלצעורי קמיכוין · ולנ״ל מ״ש אב׳ זה סריך הלס״ ~~בונך~~ · נ״ל לפ״ז ליישב דהתם
כבש״ב עלה לפיר ברסתו דבריהם ולא חולין בין בעולה רבה ובעולה זוטא ולא דאף בעולה רבה פליגי
דאינו אוסר של אב׳ ומסקנא דשלא לחלק בין ישראל לכותי עלה איך אמרו אין אדם אוסר בלשון לאוש ·
יכול לאסור אלא כעב׳ דגם נמי מעשה זוטא אבל בעולה רבה יכול לאסור רק בישראל אף כתבו ·
ותם דאמרי׳ לצעורי קמיכוין אבל כותי אוסר ודברי רבינו חננאל נכוני׳ ובפרושי׳
— וראיתי׳ עצמה ודברי רבינו חננאל בבעולה זוטא הלכה כר״נ ור״י דאינו יכול לאסור אף אם נתכוון
— לאסור יעשה לו ע״ס גיטין דף ג״ן דרב א׳ בונך ושמואל א׳ ערב א״ב ערבה ט״ו לא א׳
בונך א״ל בונך נים לי כמחמת טוני׳ ולפ״ז בונך הט״ כמה׳ ירוש׳ ט ולכאורה לשמי׳ דמסקינן הרא
הלכה כר״נ ור״י דלצעורי קמיכוין אב׳ עלה בונך וצ״ל כתרוץ הגמ׳ דאיירי כישראל ~~אוסר~~

ואב׳

ובזה

ם ולפי ענין הענין אינו נראה ואולי שהוא לשון הפעיל, ר"ל שהיה מתעכב אחר הזמן שהבטיחם עד

ויעמדו ישראל לפני ההר ויבואו בתוכו ויעמדו שם ויקבלו התורה ויצאו משם ויחזרו למקומם ויהיו שם עד שיבוא משה ויקבל מהם שיעשו מה שנצטוו ויחזור ויבוא אל ההר ויעלה עמו אהרן ויקבל ממנו התורה ויחזרו ויבואו

ועיין בב"י ... דכתב הרא"ש בתשובה אם אלו אינך ... ה"ל דמאי ... בלא ... א
אדם בחוליין ונקבלו בכל שעה אחרי של חולין ונראה רק ... אינו נקרא ... לפני ...
ו... לדעת הרא"ש בדוגמא ... ... על ... אינו ... ...
... ה"ל בלא ... בכל שעה ... של חולין ... ...
לכן ... אומר ... בדוגמא הרא"ש בתחלה ... אלו ... האו ... [illegible]
וכן ... ... דרום ... נקרא ... בחוץ אלא ...
על ... חוץ ... אינו נקרא ... ראה ... דרום ... נקרא רק ...
אינו נקרא ... בכל ... ... לא ... א
(... א' ...) ואח"כ ס"ל להרא"ש בתחלה ... ... חוץ דרום ...
נקרא רק ... לא ... ... אינו נקרא בחוץ ...
גם הפנים ... החיצון ... גם הפנים ... ... ולא ... א
אדם ... על החיצון ... בכל ... אורך של החיצון ...
... דרום ... נקרא ... ... רק על ... ... ד
... ... נקרא ... ...
... ... לא ...
... ... לא ה' ... על ... חוץ ... ... אין לו ... בחוץ
... ... דרום ... נקרא בחוץ רק ... ... א
... ... ואח"כ
... ... על ... חוץ ... ... ב
... ... נקרא ... ... והנה
... בדעת ... הרא"ש ... לא ... ... בחוץ ... לא
... ולא ... ... הוא בדוגמא ... ...
של הרא"ש ... והולך ... ...
... ... של הרא"ש ... ...
... ...
שם ... ... הרא"ש ...
... חבירו ... ... אין ... עליו ... לא ... הרא"ש ...
... על החיצון ... בכל שעה ... החיצון או ... ואין חבירו
... עליו ... ... ה"ל ... ...
... דברא"ש ... ... בכל ... ... חבירו ... וזה ...
והנה

ב עליה וה' שבועות ושנה אחת לעולה ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות
שנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת לעולה ושתי שבועות
ג שנה אחת לעולה ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
ד לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
ה לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
ו לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
ז לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
ח לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
ט לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
י לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
יא לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
יב לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
יג לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
יד לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
טו לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
טז לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
יז לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
יח לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
יט לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
כ לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
כא לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
כב לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
כג לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
כד לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
כה לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
כו לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
כז לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
כח לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
כט לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
ל לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לא לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לב לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לג לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לד לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לה לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לו לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לז לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לח לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לט לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
מ לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת
לעולה ושתי שבועות ושנה אחת לשלמים ושנה אחת לתודה ושתי שבועות ושנה אחת

דף נ״ה ע״א ומקשי ליה רב עוקבא בר חמא אילו איעקר הוושט והאי טריפה לימא עוקר הוושט · [illegible] ואי קולא הא
כיון דאלו טריפות אמרינן בהנא דינן לא חשיב כמנה ולב [illegible] [illegible] ואמר בה הכא והנא ב
דבר ה׳ [illegible] [illegible] חלוקין להו דין כולהו עוקר חד הוא · ומ״מ ואי קולא לימא עוקר הוושט בהנא דינן
[illegible] כולו [illegible] והנא דבר ה׳ [illegible] כולהו עוקר חד הם · ועי׳ [illegible]

ע״ב בתוס׳ ד״ה בלשא אי הוי ריאה נקב הוי [illegible] של ונכנס בריאה מבחוץ · ועי׳ הא [illegible]
המהרש״א דסברת התוספות הוא בנקבה וחזרה ואחוריה הא לקמן דף נ׳ ע״ב הלוגן תוס׳ על רש״י:
בתוספות וס״ל בלא חיים · [illegible] הכביא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בלאו [illegible] [illegible]
דפ״ע ונמצא חזרה הושט לאחוריה אבל התוס׳ וכ״ה בשונה נ״ח אי איתא בנקבה לא חזרה הושט
לאחוריה עי״ש · ואכ״מ [illegible] חיי׳ · אבי ריאה דנקבה וחזרה לאחוריה · וצ״ל דסברת התוספות הוא
דבוונא [illegible] התוס׳ וכ״ה אי איתא דנקבה והכריא לא חזרה הושט לאחוריה באופן [illegible] בחוץ
[illegible] להשט [illegible] לאחוריו [עי׳ [illegible] [illegible] אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אופן
[illegible] · ועי׳ [illegible]

דף נ׳ ע״ב בתוס׳ ד״ה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ט
טריפה · [illegible] [illegible] הא [illegible] ור״ו [illegible] [illegible] · ועי׳ במהרש״א [illegible] [illegible] [illegible] על
המהרש״א [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ר״ל דבתוספות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הדין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ואכ״מ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] טריפה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הוא [illegible] אבל אם לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] · אבל [illegible] [illegible] בתוספות [illegible] [illegible] [illegible] אמרינן [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · ואין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לא חיי׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
עדיין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ורש״א [illegible] וס״ל [illegible] [illegible] [illegible] אם לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ודברי הרמב"ן דאין חוששין לס' דרוסה משום שנמצא בקוץ א' קלירה כו' . והאי' ז"ל ב' גב' הב"ח בסי' ל"ב . ואין
כתשו' הר"ש ספרוסטין (כמנין ומיירי) בחלק ראשון שאלה א' הביא עליהם וז"ל על סחרך הך קוצי . שעלה הרא"ש (והראב"ן) משום שנמצא בקוצי
כ"ה אינה סוערת אלא אם נפרש הכבודא מאין כריא שנתרפא ועלה כן נקום . אבל נפרש' (הריאה) ואין נקב לא צ"א כלל
משום שנמצא בקוצו כ"ה דלא התם נמי קלירה עליד' כדינו והכא גבי וושט וחיישי' (לדרוסה) שמא הכניא ולכך לבדוק אז .
לבעה"ד וכו' וסייעתא הכא אלא לפסקי' דאין חושש כדינו לנקב נקב ולכך טריפה . אלא בעו"ב דהראב"ן נפרש בדברי
עולא דס"ל אין חוששין שמא הכניא מאין נתרפא . והרא"ש שהביא בדברי הראב"ן [כדכ' לעיל אע"ג דהרא"ש ג"פ לעיל מנה
נפרש להדי' בעולא ואמר אין חוששי' שמא הכניא מאין נקב] היינו אלא בפסק בהדש כדינו לוושט מבחוץ ואח"כ מיפס לה קוץ
אף בלית' לעולא מחוש' שמא הכניא ה"ל שנקב לחוץ וז"ה ההש כדינו אך אלא תפרל הכניא לנתרפא וכגה לא .
ההש כדינו ואח"כ אי לית' לדעולא לא הי' ההש כדינו כלל לכך הביא בדברי הראב"ן בפירוש זה הלכתא כעולא בלא
חיישי' לנתרפא משום שנמצא כ"ה מ"מ אבל לעולא כך להרא"ש והראב"ן כדינו (אפי') קוי אם נקב וסולו ועכם א' ומם
ובגה לגבי הלך והב"ח בסי' נ"ח וכל האוסרים בדבקו הרא"ש אין לבדוק כדינו ע"כ לכתשו' מהרי"ק נמרון
ואם בקוני לא נכתב להבין בדברי כלל ואע"ג בדברי הרא"ש וז"ל והשו נסכם עולא אין חוששי' לס' דרוסה ולכן פסק
דחוששין למען דרוסה הלכך פסק רב אלפס דחוששין לשמא הכניא . והראב"ן נמי פסק כעולא והכא ראוי' משום שנמצא
בקוני כ"ה אלא א' קלירה ולא חייש' לשמא הכניא והא דחיישי' לס' דרוסה משום דרבנן לגבת . וגם לכח כו' ואפשר דרב
אלפס הי' מחלק משום דעובי כ"ה הוא עב לא חיישי' שמא הכניא ומסתברא כדברי הה"ר אליעזר משום עובי כל דהו
אין לחלק ע"כ הרא"ש ז"ל . ואח"כ לדבריו דהראב"ן נפרש בדברי עולא הכניא לנתרפא ופסק דעולא אבל כדינו
מודה בקוני אח"כ לא הי' נפקותא בין פסקו של רב אלפס לפסקו דהראב"ן דהרי נמי לדעת רב אלפס דפסק בלית'
לעולא דחוששי' שמא הכניא היינו שנקב [כמו לקמן סמך בדעת הרי"ף] ומאין הרא"ש מלוק בפלוני שכ' הלכך
לענין דינא . לשמא הכניא והראב"ן נמי פסק כעולא . משמע להדי' דהרא"ש ס"ל דר' אלפס והראב"ן פליגי

ועוד קשה לי נמי' עדיפא עלי' דגו"ל רב אלפס . אם לה קוץ בוושט חוששי' שמא הכניא פירוש דלא נתרפא . ופרל
הר"ן והב"י בסי' ל"ג דהרי"ף נפרש הכניא מאין נקב וכ"כ בכנפי הנעולה של הפוסקי' ראשוני' ואחרוני' .
מפרשים כן לדברי הרי"ף ואין א' שחשם נמי' גה ע"ש . ואח"כ לדבריו דהראב"ן נפרש הכניא שנתרפא
והרא"ש להכא בדברי הראב"ן אע"ג בלית' לעולא ג"פ נפרש הרא"ש הכניא מאין נקב . היינו משום לכ' כל ר' אלפס
בלית' לדעולא וחוששי' שמא הכניא ה"ל שנקב ומ"מ כדינו ע"כ ההש כדינו ורבי' אלא תפרל הכניא שנתרפא
ואח"כ אי לית' לעולא לא הוה כדינו לכך הביא בדברי הראב"ן בפירוש נתרפא בע"כ זורק בהלכתא כעולא וכ'
משום שנמצא בקוני כ"ה
כ"ה הוא עב לא חיישי' לשמא הכניא . ואח"כ זה זה לכתב הרא"ש אחר כך ואפשר דרב אלפס הי' מחלק משום דעובי
הכניא . ומסתברא כדברי הה"ר אליעזר משום עובי כל דהו אין לחלק
ולכן כלל דהא הרי"ף נפרש להדי' הכניא מאין נקב ואח"כ אף שהרי"ף פסק דחוששי' לשמא
הכניא היינו לענין אבל ע"כ כדינו בקוני ומשום שנמצא בקוני כ"ה אח"כ בקוני כדינו לראות אם נקב לחוץ
ולא מרור לי כמשו דהראב"ן נפרש לדעולא דאין חוששי' שמא הכניא מאין נקב ואפי' כדינו ס"ל לעולא בלא
והכניא ראוי' משום שנמצא כ"ה א' קלירה . ובסירה משמע להדי' כל כדינו וכ"כ הב"ח להדי' בסי' ל"ג

ואם לא

כלשונו דברת הרחם אין בו שום ריסוק אברים זה שנמצא הבקר אברהם בקאל י"ט סיון תנ"ה על הרוא"ה
תורתו היטב וכהבנתו לעיל בדף י"א בסוני' דעל בזאולי כחש רופא והנחתי שם בד"ה בלשון
הרוא"ה ביו"ד סי' ע"ן ובאורח חיים סי' תנ"ה פתחי אהבה //

דף נ"ט ע"ב שכחת לו' בשלהי כסוי. ולפי מה לו' אותם רוש אלו טריפות ע"ב ב"ה אמר שמואל כל הנלה בהרי"ם
ז"ל הא שמואל איירי במעוכה חוט חולי עם ואה"כ לר' יוחנן ז"ל בחליט חוט חולי ובלע במעוכה ולא חסרון י"ח
וחסרון ז"ל ונראה מתוס' ס"ל בסוגי' דהכא ס"ל כלשונו דאתא בשמואל דאיירי בהחוט חוליא שום בטריפות דהוי חוליא
לא שייך הכא ושחלבי' והרא בפש עלה שום בכלל חסרון כלורה דנאמר כ"ב חוליא אחת היא בכבר חלב לה הנא
עכ"ל. ותמיהא לי הא חסרון כלורה דקאמר כ"ב חולי' אחת היינו בשלהי כסוי בלוב שם בלשון
ולמ"ה שורה דגם הש"ס בלעיל רוש אלו טריפות הי' סובב דהא דאמר ר"ה א' שמואל ובן ושריפה איירי בשלהי כ
סוי דאלו עלה איך נחשב לחסרון כלורה כהני הטריפות הא לעיל דף ל"ב אמרינן בפרק' באלו ט
טריפות לא נחשב רק נבילה בלא שהאבו מחיים בשלאבו מחיים לא נחשב וכ' התוס' לא דגם פה הכלל כל ש
שאין כמוה חי' טריפה לא ... ערקינן אלא טריפות ולא נבילה ע"ש. והכא אמרינן דאם כאוך בלע
מכאן ובלע מכאן היינו נפסקת וא"כ אם האיך קאמר הש"ס לעיל מעריקין פה הכלל כפל"ב והיינו כ"ב
חסרון כלורה דהוא חולי' אחת הא בה הוי נבילה מחיים אלא ק"ב דיבוע הש"ס בזה דאיירי בשלהי כסוי
א"כ נפסק תירוץ של מהר"ם ב"ל ודע"ק /

שם לשעשי' שאי אפשא לשעשי' החלחלות. בב"י סי' נ"ג מביאם פלוגתת הפוסקים בהאות נוגע פ"ל בכל חיה שהוא ל
לשעלה מן הגאב בורסי' כגון גפה ... הגאם כבוגן ולא קנפה והרשב"א ס"ל בזה שלשעלה מן הגאם היינו מאם
וכ' במעורות הכסף וז"ל ולדעת הה"ה תפהני אמאי לא תורץ דהא אתם רב יהודה לשמעינן דקאמר כגבה לשעלה מן ה
הגאב ולשעלה בלשעלה מן הגאם ולו' בין אחר ויש לזה בשבוע לתלמוד בזהו כללא דבפי ר' יהודה קמתניתין דקאמר
דרוסת הגאב כבוגן הא כל שלשעלה מן הגאב ... ולבין אשי והוא אף קנפה וכן צ"ל נמי להרשב"א הנה בגלה למימר
דלמא הא נ"ל דבי יהודה בגן הגאם ולשעלה ונאם כללא הכל שוין אלא וודאי צ"ל בזהו כללא דבפי רב יהודה באמר
ודרוסת אשי קנפה הא כל שלשה מן האשי' היינו מאם עכ"ל. ועלה לו' א"כ דיוקא דמתני' פתחי אהבה
דסיפא דקאמר דרוסת הגאב כבוגן שלש כל שלשעלה מן הגאב היינו כאחרי ומסיפא דקאמר דרוסת האחרי קנפה
שלש הא כל שלשה מן האשי' אף שהוא לשעלה מן הגאם היינו מאם וא"כ דיוקא דמתני' פתחי אהבה. וזה ו
ומביאם כל הש"ס היכי דהלכ"ה רולם לדייק בכל מתני' והתחלן סותר ומביא דיוקא אחרת מסיפא במתני' היפוך
הרישא אמרינן אלא שהא לרפא לשלש שוכב בלא יבעינן איגה בינן עיקר. וא"כ הבר' קושי' הנה"כ
לדורתי' זה פריך הש"ס ולו' והתלא כתירות דיוקא דמתני' הא שמתני' לרפא לשלש שכי' כון דהבינונים
פתחי אהבה. רק לדעת המור גוף יש לו שבק עלה דיבוע היכי בדיוקא דמתני' פתחי אהבה א

אמרינן נעלה

אחרונים נעלה סירכא והולא · ואת״כ הרא״ה בתורתו׳ [illegible] כן ברוסת הואב [illegible] הא כל זה [illegible] הואך
נעלה [illegible] ואחרי אין קנה [illegible] ביחד וכן [illegible] בקרית יואל [illegible] נ״ב [illegible] כן והנה [illegible]
[illegible] לפי׳ על רבי יהודה [illegible] זה [illegible] · כן זה [illegible] בסיפא להולא אחרי נעלה [illegible]
ואחרי בבריאה בהולא עינן וסיפא אחרונים נעלה שלאת״כ הסיפא לא אחרי בבריאה בסיפא [illegible] עיין והולא
יהי׳ ואו בווע״א ומלה [illegible] רו״ל [illegible] בכ״ב [illegible] ומבח [illegible] · ולפ״ז [illegible] לשיטת הרלב״ח
[illegible] לשיטת האור זרוע ותוכחה על הרלב״ח וצ״ע

[illegible] ע״ב ברבנ״ב [illegible] ההולה הנה״ם [illegible] וזה לא [illegible] הרא״ה [illegible] לרואים [illegible] בין הנוגעים [illegible]
חוטי׳ · לפ׳ ברוסה [illegible] וכמ״ש לכו״ע אח״ה לכמון לאחר להוטה [illegible] טריפה והוי [illegible] לפירוך ואין [illegible]
[illegible] כמו לאותו׳ אין [illegible] ברוב [illegible] אין חוטי׳ · לפ׳ ברוסה [illegible] לאותו׳ [illegible] ברוסה [illegible] ברוסה נגע
החלל [illegible] אין לרב [illegible] ובאי ברוסה ועוד [illegible] להרלב״ח לכ׳ [illegible] היא מבחוץ ואם לא
נמצא בחוץ [illegible] מבפנים עיי״ש וכן כ׳ [illegible] זה [illegible] להרשב״א · ואין אומר
לפע״ד הסיפה [illegible] זה נכון [illegible] ברוסה נגע החלל זה הוי [illegible] ובאי ברוסה ואין [illegible]
[illegible] לברית הפוסקי׳ [illegible] על הרשב״א [illegible] אין דאינו [illegible] האדם מבחוץ [illegible] מבפנים [illegible]
[illegible] האדם [illegible] אין [illegible] סברת הרלב״ח [illegible] בנפחה היי׳ נראה רושם האדם מבחוץ · ואם [illegible]
חוטי׳ [illegible] כן [illegible] עד שאינו [illegible] מבחוץ אין רושם · זה [illegible] בחוטי׳ [illegible] ברוסה [illegible]
לרב [illegible] אין חוטי׳ [illegible] ברוסה · את״כ [illegible] אם [illegible] מבחוץ ולא [illegible] רושם את״כ [illegible] מבפנים [illegible]
[illegible] הקרום מבפנים [illegible] אינו [illegible] לספרא · [illegible] ברואים לברוסה נגע החלל [illegible]
[illegible] אין לרב [illegible] ובאי ברוסה · [illegible] ובאי [illegible] כיון [illegible] [illegible] ואין ראוי׳
לברוסה נגע החלל [illegible] הוי [illegible] ובאי · [illegible] מבחוץ [illegible] נגע כל החלל [illegible] עליו אדם [illegible]
[illegible] מבחוץ ולא נמצא עליו שום רושם [illegible] ובאי · [illegible] מבפנים אח״כ [illegible] חוזר [illegible]
[illegible] לפנים [illegible] עד שלא [illegible] רושם · והן [illegible] כ״כ [illegible] ולא ובאי
[illegible] בובאי · [illegible] והלכה [illegible] וכן [illegible] הרא״ש [illegible]
לאותו׳ אין [illegible] ברוב ואת״כ לא [illegible] לאותו׳ [illegible] ברוסה [illegible] לראיה [illegible] נגע החלל
ואת״כ הי׳ [illegible] אותו מבחוץ ואותו [illegible] מבחוץ היא הברוסה ואם לא נמצא שום רושם מבחוץ
[illegible] כל [illegible]

ודע [illegible] לשיטת הרלב״ח [illegible] היא מבחוץ אח״כ אפילו לשיטת התוס׳ [illegible] לברוסה אין [illegible]
[illegible] בחוטי׳ [illegible] קרום אדם [illegible] מבפנים · ובחוטין אין [illegible] היינו [illegible]
[illegible] לעיין כל העור [illegible] · [illegible] כל העור [illegible] מבחוץ על העור ואם
לא [illegible] רושם [illegible]

[illegible] על [illegible] לשיטת התוס׳ [illegible] בחוטי׳ · [illegible] ברוסה והנה
[illegible] לברוסה [illegible] על עור [illegible] מבחוץ [illegible]
[illegible] מבחוץ ואם [illegible] על הפנים [illegible]

בדף נ"ו הנראה לפע"ד קושיא התוס' כאן בקושיא מברהם העולה לבעת הנעל אשרי ה"ל אלו שמיפור דמבד קושיא זו

תרעה היינו אף קושיא התוספ' [ולא נרשם עד דשיננה] בין בעילאה בין בתתאה לחוד טריפה ואמ"כ איך

אמר הש"ס הנראה לפע"ד קושיא התוספ' הא אף הוא ג"כ שורה דשמע עילאה לחוד טריפה ואמ"כ נם לדיבי' שפיר

נקט' הש"ס בלשון עילאה אוניב תתאה או איפכא עי"ש מה שהאריך ולפענ"ד וק"ל · דבגהל אשרי' ס"ל

כשיטת רב אלפס דברים אמרו לה קושיא תתאה לא גרס עד · ולהך נירס רב אלפס איכא לספוקי אי הפירוש

הוא דווקא קושיא תתאה ובעילאה לירא טריפות כלל או דס"ל בעילאה לחוד ג"כ טריפה רק דבתא להוסיף דאף

בקושיא תתאה לחוד ג"כ טריפה · וס"ל להגהל אשרי' כיון דאיכא לספוקי כמה אמרינן לחומרא דפסירו [illegible]

לחוד
בין בעילאה בין בתתאה לחוד טריפה · ומה לספוקא דמאן דלאמ"כ הספק לא הוי יכול להקשות לפע"ד קושיא תתאה

לחוד טריפה נחוש בלשון עילאה איכא שדבע"ל דהפירוש הראשון הנ"ל בדווקא קושיא תתאה לחוד

טריפה אבל בעילאה לירא טריפות כלל · וזה ברור לאין גמגום ושלום //

בדף ס"א אמר אמרי לא נשמעה סימנין דדברי תורה שלא מדברי סופרים · הרי מבה דאיכ' ברורה להחמיר ביוצא לכך בקלאם ענים הוא ולא אחת

הפירוש כאשר ונו' [illegible] · בפירוש ורי שי לכן אף מנחד דברי סופרים

דף נ"ט // בו יבואה נקט' רש"י רבינו ותשובת של הצ"א כהם"ש סופר ס' יקפ"ו ותנ"ט בנו"ב להבין

שהלאו חות יאיר ויעוין נקט' מהרש"א על המהרש"ל והשך דבפי' תוס' וראו... להרש"ל

בתוספת ד"ה אלו הן סימני חיה · בהם"ש סופר ס' יקפ"ו העתיק הרש"א דבפי' הר"ן דלוסר מבהמה טמאה ספול

לשבר ולתוך והעלה רש"י רבינו ונע"ש שהרי משנה אלא כאבה כל ג"ש לו קרנים יש לו טלפים ואמ"כ

איך יבא לוסר מבהמה טמאה ותרוץ הצ"א בלאיכין בתוס' דהכא לסורה מבריהם בלא נאי כלל גה רק לעון

חיה דכל ג"ש לו קרנים מפוצלות או כרוכות יש לו טלפים אבל לעין בהמה ליתי' לכלל זה וכן מורה מהרש"ל ,

חשיר אפי' לעין טומאה וטהרה אין הקרנים סימן עליהם עי"ש וגם כ' התנ"ט בנו"ב ס' כאו סימן

והחות יאיר בתשובה ס"ק האריך לענין מאוד והשה עליהם דלא מחפרול לה הכי הל' כריתות דתפיס

ור' דוסא דמפורש כדבריהם דכיפות חיה איהי שלאח"כ כמשנה הנ"ל דקתני מתני' כל ג"ש לו קרנים כל

קרני קרנים מירי והאריך עוד לם בתשובתו עליהם · ובאמת כאורה צריך עיון והנה [illegible]

עיניה לשהרש"א ז"ל כתב בסוף דיבור תוס' זה לשיטת רש"י וז"ל והא דפירוש זה מתני' דכל ג"ש לו קרנ'

של כל קרני הקרנים בין חיה בין בהמה ש · , הרי מורה והרי' מדברי מהרש"א דווקא לפירוש זה

דהיינו לשיטת רש"י איירי מתני' אף בבהמה משא"כ לשיטת ר"ת לא איירי מתני' כל ענין רק חיה ·

ואמ"כ הרי מורה כתי' הצ"א ותנ"ט — רק לשיטת רש"י שהיכן משמע להם כן מדברי תוספות

ונראה דמוכח לפע"ד ר"ת ונ"ל ור' דוסא אומר כל ג"ש לו קרנים נשני חיה יש לו טלפים דס"ל לר' דוסא

דחיה טמאה.

דחיה טלפים אין להם קרנים כו׳ ・ ובדברי התוספות כל שיש לו קרנים קרני חיה יש לו טלפים ולא כ
כתבו סתמא דר׳ דוסא ס״ל כל שיש לו קרנים יש לו טלפים ・ גם מה שכתבו עוד בסה״ד דר׳ דוסא דחיה
טלפים אין להם קרנים ולא כתבו סתמא דר׳ דוסא ס״ל דטלפא אין לו קרנים ・ אלא מ״מ בס״ד והתוספות דבך
מתני׳ דכל שיש לו קרנים לא נאמר רק על חיה ולא על בהמה ∴ ・ ובזה דברי הש״ך נכונים ומבוררים ובדברי הריטב״א הנ״ל
ראיתי להעיר דעדיין קשה אהריטב״א גופא מנא לי׳ דאמר דהא מתני׳ דכל שיש לו קרנים איירי בין בבהמה ובין
בחיה ・ יש לומר דהיינו קשה להריטב״א מסוגי׳ דהכא עיין א׳ דאמרי׳ מצא בהמה שפרסותיה חתוכות יבדוק
בפיה ואם פיה נמי ... והיינו הא בקשיא יתר׳ גם לבדוק ・ ואי דאיירי באם
קרניה חתוכות הי׳ לו לפרש דפרסותיה וקרניה חתוכות ・ וגם בבריית׳ אמרינן מצא בהמה ופיה נמי
חתוך בפרסותיה ולא נאמר ביה לבדוק בקרנותיה אלא ש״מ דבבהמה ליכא סימן טהרה כלל בקרנים ・
ונ״ל נכון [דאין לומר דמשום דלא נקט סימן בקרנים דסמך על מתני׳ דנקט דקרנים וקרנים סימן טהרה הם דבהאי
דהא מתני׳ דמתני׳ לא איירי רק בחיה כמו שכ׳ הפוסקי׳ לפי האמת והא דשעות הש״ס שלא דאיירי בחיה מתני׳
טלפים ולא נקט פרסות כשאר מקום ל׳ בהמה] ועל הנ״ל גופי׳ לקושיא הגמרא דאמר דהא גם בבהמה איכא
סימן טהרה בקרנים ・ יש לומר דהיה לגמרא קושיא ודאי דאין הקרנים סימן טהרה בבהמה ・ אם ליכא
דמתני׳ הכי דאיכא אחרת יש לו טלפים ולא נקט פרסות דלישנא דטלפים שייך בחיה כמ״ש הט״ז
בטלפים הם שפירא פרסות ואחרות׳ הם כמ״ש האשר׳ ע״ש ・ ומש״כ בבהמה אינן ארוכות וחרין ...
פרסות ・ ... הלין ... דמתני׳ לא איירי רק בחיה ・ ואת״כ דברי הש״ך נכונים ・
לפ״ד אמרתי להשיג קו׳ מהרש״א על המהרש״ל שהקשה וז״ל אם איתא דכוונא דמשתנין בטלפים איכא
ולומר נמי דמשתנין נמי בקרניהם אלא דברשותייהו אין משתנין כלום בבהמה ואין כאן קושיא כלל ופי׳ רש״י
עכ״ל ・ ומשני לפי׳ התוספות׳ ・ בלשון הרמב״ם מסוגי׳ דהכא דאין הקרנים סימן טהרה בבהמה
ואת״כ אף לפירוש רבינו תם ורש״י מסוגי׳ תוספות דמתני׳ דנקט אתי׳ אף כרבנן היינו דאפליגי דליכא
הריטב״א דס״ל דמתני׳ לא אתי׳ רק כר׳ דוסא כתבו תוספות דאתי׳ אף כרבנן לסיעתם ・ אבל ע״כ לא איירי
מתני׳ רק בחיה ולא בבהמה ・ והנה המהרש״ל כתב בכוונת דבריהם ד״ל והפוסקים שלא ולמה׳ ・
ואין עז ורחל כיון שיבשה בטלפים ~~בהמה~~ והחיה ・ בוודאי אין כוונת רש״י שמשתנין טלפי בהמה לטלפי חיה
דא״כ לא עלה לספק משום סימן טהרה ~~רק כוונתו~~ ועוד לא יזה צריך כתבו ד״מ טלפי חיה דומות לבהמה ・
הה״ד בקצר שלא משתנין טלפי בהמה וחיה ・ רק כוונתו דחיה׳ משום ד״מ טלפי חיה דומות ממש לבהמה
כמ״ש הראש בטלפי חיה ארוכות וחדי׳ [ואינן ארוכין כ״כ ・ ואת״כ הי״ו שלא משתנין לפעמים גם טלפי
בהמה דומות ממש לחיה ויהיו ארוכים ממש ・ ואת״כ הי״ו שיהא להתיר חלב בהמה זו שדומה ממש
בטלפיה לטלפי חיה ונסבור שהוא אותו חיה שדומה ממש לטלפי בהמה שאינן ארוכות כ״כ ・ וזה כוונת
מהרש״ל ・ וכתב המהרש״א גופי׳ התוספות זה כפוף דבריהם עיי״ש ・ ורבה
עוד קו׳ המהרש״א דלא הוי מצי להשיב שיטה לר״ת דבקרנים וחובי׳ לא סגי׳ משום ד
בחיה שנן

דחיישינן דישתמש קרני בהמה וכו' והיינו באופן הנ"ל דישתמש נמי קרני חיה שלה ויסבור שהוא חיה ו
ובאמת הוא בהמה · שלה אמ"כ מתני' בנדה ברים כל שיש לו קרנים יש לו טלפים והיינו ע"כ קרני
חיה · דבבהמה אין הקרנים סימן טהרה כנ"ל באריכות דאף שיש לה קרני בהמה ע"ז אפשר להיא טמאה
רק מתני' איירי כל שיש לו קרני חיה כדנקט שיש לה טלפים והיא טהורה · שלה נימוס דלא בהמה
היא ובהמה טמאה יש לה קרנים · דאף שיש לה קרני חיה הא לפעמים גם שלה בהמה דומה לקרני
חיה · אלא ע"כ דקרני בהמה אינן שוכחין לעולם ועד לקרני חיה · ומתורץ קושיות מהרש"א ו
ובזה מתורץ ויישב הפשט דבריהם לרבינו והשתא אתי שפיר מתני' דפ"ק כאן סימן וכו' ואתי' אף כ
רבנן · ... דנקט לה ... ולא קאי לשיטת ר"ח · ולפמ"ש נראה
והוא דאף אי נימא כקושיות מהרש"א דעשה דבעינן תשוייהו דחיישי' דישתמש נמי קרני בהמה לחיה
וכו' · אין כוונת המהרש"א לקיים דברי ר"ח כלל (כשמעות הקושיות) דהא ר"ח תנרן להבי' דחיישינן שלא אין אחד
גולה אין שור פלם ועז שיש לה קרני חיה והא שלה תוספות לפיר הא אמרי' שלו וידוע שלנו ו
שאין אין טהור כלל גולה שור פלם ועז · רק כוונת מהרש"א הוא אתרוץ כפשא ויש לומר וכו'
דשמו דברי ר"ח · לזה נחרו כלל ונתן להם להן דרבנן דסני' בקרנים לחוד' או בטלפים לחוד' הל
ותכן דבעינן תשוייהו דבהמא לחוד' חיישינן דישתמש לפעמים · והנה לעיל כתבתי ו
ויישב קושיות מהרש"א דאמ"כ תגלה מתני' בנדה וכו' · רק לכאורה שלה דעדיין קושי' מהרש"א כיון
דהוא ס"ל דחיישי' דישתמש לפעמים הקרנים או הטלפים לכך בעינן תשוייהו ור' דוסא פליג בקרנים
לחודי' סגי' דלא חיישי' דישתמש הקרנים · אבל בטלפים לחודי' לא סגי' דחיישי' דילמא הטלפים
ול"ל מתני' בנדה בפשיטות במתני' בנדה אתי' כר' דוסא ור' דוסא ס"ל דקרנים אינן שוכחים
רק הוי אמרי' בשינוי הטבע הוא לפעמים הטלפים אליבא דהלכתא אף כרבנן וכו' · וכן הן המלך
דבריהם מתורץ נ"ל בפ"ל ולא קרנים או טלפים וכו' שלא תגלה קושיות מהרש"א דה"ל ולא
דבעינן תשוייהו ולא · ומתני' בנדה אתי' כר' דוסא לכך פרכינן ע"ז · והשתא מתני' בנדה א
אתי' אף כרבנן
והא לא שלא או שמא להלכה במתני' בנדה לא קאי רק לשון חיה אבל בבהמה אין הקרנים סימן טהרה
אמ"כ מה שלה תוספות ארבינו תם · שפיר תנרן ר"ת תם דבקרני חיה לחוד לא סגי' דאל
אין בהמה טמאה ... לאינו שלי ... ולו לה קרני חיה לכן בעינן טלפי חיה אמ"כ · וזה
אינו · דמ"מ שלים לפיר ארבינו תם לתרץ דהפא לא איירי דשלן להתיר חלב (והא) דבעינן
דוקא טלפי חיה · שלה לזה לו טלפי חיה הלא מ"מ אף אי נחתכו הטלפים וחגיין להיא
טהורה כיון שהיא שלה גרה או ישלה נמנים אגי דעלין שהיא טהורה ויש לה קרני חיה א"כ פליגה
דלא שהוא בהמה הא הכתובות השמות הן דוקא לשור פלם ועז והם אין להם קרני חיה וזה ברור ונכון
והנה לבנים

דחיה טמאה.

והנה לדעת לכ' הטור והש"ע דקרנים אין סימנין רק שיהי' ספק חזיר אבל אין הקרנים סימן טהרה לידע אם
טמא או טהור [illegible] ונם שכתבו הר"ן [illegible] והוא ס"ל [illegible] לה קרנים [illegible] והיא טמא
[illegible] הוא [illegible] החוה ואיל [illegible] דהאור והרא"ש והר"ן ס"ל [illegible] הרמב"ם [illegible]
[illegible] בגמרא [illegible] ולא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אחר [illegible]
[illegible] וזה הוא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] הרמב"ם [illegible] בטלפי חיה [illegible]
[illegible] ולא חולקין [illegible]
[illegible] בטלפי חיה [illegible]
[illegible] הרמב"ם [illegible] קרנים [illegible] חיה
[illegible] הקרנים אין הטלפים [illegible]
[illegible] בטלפי חיה [illegible]
[illegible] סימן [illegible] בטלפי חיה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] בטלפי חיה [illegible] סימן [illegible]
[illegible]
[illegible] סימן [illegible] בטלפי חיה [illegible]
[illegible]
[illegible] סימן [illegible] בטלפי חיה
סימן [illegible] הקרנים [illegible] טלפיה [illegible]
[illegible] וחיה [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] הקרנים [illegible] טלפי חיה [illegible] טלפים [illegible]
[illegible] טלפי חיה [illegible] הקרנים [illegible] בטלפי חיה [illegible]
[illegible] טלפי חיה [illegible] טלפי חיה [illegible]
[illegible] הקרנים [illegible]
[illegible]

דף סו ע"ב ומאי דקשיא לכולא הוא · עגל העולם לפי תנא דבי ... כל שיש לו צללת יש בהן צלא כל שיש לו [illegible]
צללת יש לו ספירה הוא הלבש ולא עליה · ואמ"ר ליבא ואומר דצללת הוא ספירים הלט וצורה כחם
וספירים הם לכולא דהא הלבש ולא עליה הוא כל שיש לו צללת ויש לו ספירה · ואי אמרת דאיפכא
הוא וצללת הם הצורה ולט כחם א"כ איך אמר עליה כל שיש לו נשמה דהיינו הצורה כחם יש לו ספירה ד
דהיינו לכולא · הא כמה מינים עצים בעינן כל יום · שיש להם אותן הצורה ולט כחם ואין להם
לכולא ואי"כ לא סרין הלט [illegible] · ולהאורה [illegible] · דלעיל [illegible] הלט [illegible] ג
דברים שאין להם צללת ... [illegible] עתירין כמה שעולים מן הגוים או ע
עתירין ונכלים לאחר זמן · ולפי כל דברים הבאים לפנינו יש להם ספירה ואין להם צללת לכאורה
יש לפרש כחם דלוא הי' להם צללים והסירם כחם או עתירין ליגל עליהם צללים · רק שספק אין
להתיר · ולפי [illegible] הטלן נכונים מאי דצללים היינו לכולא דלוא צללים הם אותן הלט וצורה
וכחם וספירה הם לכולא ולא עליה איך אמר עליה כל שיש להם צללת יש להם ספירה הא כמה מינים עצים
בעינן שיש להם אותה הצורה ולט כחם ואין להם לכולא · זה מבין לנו דלוא הי' להם צללים כחם או הסירן וכחם
או עתירים ליגל עליהם צללים · וזה פשוט ודעת
אך יש לפרש באופן אחר דהכי קאמר לבעלי שתי דעות · ואי כל ספירה הא שאין צללת ספירה הרי
דאין לצללים סירל ידוע · ואי"כ קאמר הלבש דבל ספירה ולא ידעינן דצללת לאו ה
היינו ספירה אך צריך ... דאיתנן ... דצללת היינו לכולא דלוא צללת הוא דבר אחר ולא ו
לכולא · ועוד [illegible] ספירה ... ספירה אך ... צריך דהוא לכולא דלוא
דבר אחר הוא ולא לכולא ולכך הוצרך לחלק דספק איקרא דהיינו לנשים הוא לכל
ותירוץ זה נראה הוא לפענ"ד · דבפנים לפי [illegible] · והאורה [illegible] אור לנו ט
טעמים לידע ... צללת ... ופירוש ... [illegible]
דגליות ... צללת · רק התורה ... הפירוש צללת · ולא ... ונביאים וכתובים
התורה ספירה ... [illegible] ... התורה · ... לידע
... צללת ... התורה · ... ונביאים ... · ... [illegible]
אי"כ ... דבספירה אין ... הוא ... ספירה הוא אותן הצורה ולט כחן · ראי
אמרת ... גם בספירה ספירה ולפרש דספירה היינו לכולא א"כ איך ... הנקרא ד
דהתורה כל ספירה להנצל תורה ... הוא צללת הא על ידי ספירה
עדיין לא ידעינן ... צללת אי לכולא הוא צללת או אותן הצורה ולט כחם הוא צללת וספירה
הוא לכולא ... צללת · א"כ ... ספירה ... לו · אלא
עב
דחיים ...

עכ"ב בספק שפיר פירושו ידוע דהן אותן הטו"ז וסורה כהם ולרבנן ליטעי כהו כלל רק גבי שליא איכא ליטעי. ולכן אחרן
השם לספר אף בספיקן פרק בנות דשליא הם לבולא טו"ז והנעל תורה ויאמיר כתבו לנו התורה גבי בלא
נשיא דשליא הם ספיר לכל ספיר ~~אף בספיקא לבנות עדיין איגא~~ ואה"כ הלה דה פריך עקיבא ...
דשליא הם לבולא בלא איסורא דשליא הם הסורה כהם וספיר הויא לבולא. דהא לפי"ד בספיר הפירוש
ידוע דהוא הסורה כהם. ואה"כ בעי"כ דשליא הם לבולא. אלא וודאי דקושי' הלל היא בלא שליא הוא
דבר אחד וודאי אליבא לשטר דהוא וספיר אבל ספיר אך עדיין עולם דהוא לבולא בלא דבר אחר הוא
אלא כעי"כ דספק איקא בנות ~~איכא~~ דזה סרך איכא ובגם שליא ולא כעי ספיר דהוא כעי"כ בלא דהתורה ספק
איקא בנות ונשם להנעל תורה ויאמיר איגא דבשני לה בנות כתבו לנו התורה גבי בלא נשיא ב ספק
דשליא הם ספיר איגא דספיר והוי איא דספק דבעין איכא ליטעי דשליא הוא דבר אחד ודפרין
עדיין ליקא בנות א' ער"ם דבעין דספיר דשליא ואו ספירין הם וגם תוס' הרטב אחר לנו ליגע
מהו שליא. וזה נכון

אך כאשר על הך דהנעל תורה ויאמיר לא פי' רש"י כלום. ולכן לכ"א אומר לי ברש"י ס"ל כפשוטו דאין ל
לשליא פירוש ידוע ואין לספיר פירוש ידוע רק הא באמת' וודאי' דשליא הוא לבולא הייני.
איקא בנות ולא שלה לבגם שליא ולא כעי ספיר דהא בספיר לא תלי' עירי בלאו לשליא. ולספיר
וספיר ולחוד ל' מיש' טהרה כי אם כעי' שליא ואה"כ ... ספיר לגה ערכן להנעל תורה ויאמיר דהיינו
דהתורה הודיע לנו דשליא וספיר בן הן הסימן טהרה כבנים. ודרוש וקבל שכר ה"ל דרוש וחקור
מה הוא ספיר ומה שליא כי הן הן הסימן טהרה. אע"ג בלא נ"מ אין עירי כהא דב' ספיר זה כתבו לנו וקבל
שכר. [ודוגמא לזה דהכן עקיבא אומר כלם הוכה לגבורות יגדיל תורה ויאדיר ופירשו המפרשים בכל דהכה
לדור עכבל ברורה כמון ... שלו א' מרגלים כהם ואין מן הצורך לאסרם לנו. ומשום הרבה לאין יגיל
לא' ליגרים וכמבו לנו לכון דרוש וקבל שכר ולכן הנעל תורה ויאדיר עכ"ל] וזה הפירוש נכון וברור לסוגי
(ואחר עיין מצאתי כהרב פהרת ... עיין)

בזה אמרתי ליישב דבגמרא נ"א הלה תוספתא וגו' ואת"ה הא רבים לא תרחו כלור וחוזר יחרון דלספק או לא
כתיב יחרון אמרינן או הא או הא והכא בלא רבים יחרון בלשא או הא או הא וכחד פיון סוגי' עכ"ל
והכא כמון לא שלה תוס' קושיא. ולפי' הנ"ל ניחא. דלמאור"ג בלוקא לומר או הא או הא ... ל"ה לרבנן
דהוא ספיר ולא כעי' שליא דהא לב"ב לו קושיא. לו ספיר [וכן מצאתי להרש"א ז"ל דהגיה כן בגמרא עיין]
רק לפי' הנ"ל ניחא לשיטת תוס' דס"ל דהשם ... אף דספיר ליתא הוא דהא לב"ב לו לשליא. דלו ספיר אפ"ה
כרבנן לספיר להנעל תורה ויאדיר והודיע לנו דשליא וספיר בן הן הסימן טהרה האמורה כבנים. (ודרוש וקבל שכר) ותנא
אב. ואלה ... או אחרת או הא או הא לרבנן דהוא ספיר ולא כעי קושיא. דבשב"א דרבנן לשליא להנעל
תורה ויאדיר להודיע כי הן הן הסימן טהרה ודרוש וקבל שכר. ומשום הכי כמון ס"ל לתוס' דהא ל
בשלה להנעל תורה ויאדיר היינו פירושו בספיר נאמרה להודיע לנו איזה שליא. בספיר פירושו ידוע
דהוא הסורה כהן וכבר ספיר ודעין דשליא ואו ספיר הוא ותנא כאריכות. ... לא ... ה
תיספות

תוספות להעלות ולספינא בלא או הא או הא דינא אם לזה לו קשקשת [illegible] וקנוב' שהוא כנגה ואין להן
להגדיל תורה ויאדיר והיינו להודיע לנו את הפירוש של סנפיר כך כתבו התוס' קשקשת ידוע והו סנפיר
הא הפירוש של סנפיר הוא ידוע ומורגש קשקשת אין פירושו ידוע כמו סנפיר לכך כתבו התוספות ה
הכא כחולין לא רצה לפרש קשקשת [illegible] אבל כנגה [illegible] ולכך [illegible] //

והנה העולה [illegible] דתוס' כנגה לא הקשו [illegible] בתוספות [illegible] סו' א' תנן אשר [illegible] ואמר ר' יונה אומר
[illegible] כמחט [illegible] כפני [illegible] עד [illegible] יחדיו [illegible] וכן אי כחולין
[illegible] ולפי' גבי [illegible] אי לא הוי כתיב יחדיו הוי אמרינן לחוורא [illegible] או כחוור [illegible]
אשר לחוד [illegible] כתיב [illegible] יחדיו [illegible] סנפיר וקשקשת [illegible]
יחדיו [illegible] כתיב יחדיו אמרינן [illegible] לחוורא דוגא [illegible] סימנים טהור ולא [illegible]
ולא [illegible] תוספות [illegible] ונראה [illegible] קשקשת
אחד ור' יהודה [illegible] דוגא [illegible] קשקשת [illegible] היא [illegible]
[illegible] דוגא [illegible] אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו ולא כתיב [illegible]
אשר אין לו [illegible] דאין לו [illegible] סנפיר וקשקשת [illegible] אין לו סנפיר וקשקשת
אלא [illegible] דאין לו סנפיר וקשקשת כלל [illegible] קשקשת [illegible] טהור הוא [illegible]
ולפי' [illegible] התוספות [illegible] הכא בלא כתיב יחדיו בלא או הא או הא ואין [illegible] בלא כתיב יחדיו א
אמרינן [illegible] לחוורא דוגא [illegible] סימנים טהור ולא [illegible] [illegible] חוורא [illegible] קולא
[illegible] דוגא [illegible] סימנים טהור [illegible] הא [illegible] אשר אין לו סנפיר וקשקשת [illegible]
דוגא אין לו כלל [illegible] קשקשת [illegible] טהור הוא [illegible] קשקשת [illegible] היא [illegible]
[illegible] אין לו סנפיר וקשקשת [illegible] דוגא אין לו כלל לא סנפיר ולא קשקשת הא אם יש לו [illegible] אחת
או [illegible] או סנפיר טהור הוא אבל לעולם [illegible] קשקשת [illegible] קשקשת [illegible]
[illegible] נכון.

יגדיל תורה ויאדיר. [illegible] עין [illegible] כל הש"ס [illegible] זה [illegible] כמו
[illegible] בכל התורה [illegible] ונ"ל [illegible] הרב [illegible] אהרן
רופא [illegible] שנקרא [illegible] יש לו קשקשים ואין לו סנפיר [illegible] הוא סם המות
[illegible] [עי' [illegible]] [illegible] אמר [illegible]
[illegible] תורה ומצות שנאמר ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר [illegible]
[illegible] על האדם [illegible] ה' חפץ [illegible] טוב לעולם [illegible]
[illegible] שנאמר ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר ואמר [illegible] אין ראוי לאכילה [illegible]
[illegible] יש לו קשקשת ואין לו סנפיר אף הוא סם המות [illegible] לא יאכלו [illegible]
סנפיר [illegible] יגדיל תורה ויאדיר [illegible] התורה [illegible] תורה לא [illegible]
[illegible] //

[illegible]

[illegible] דבעינן [illegible] בלא הוי [illegible] ולא הוי [illegible] רוב [illegible]

[illegible] על [illegible] ... [illegible]

בלא הוי [illegible] [illegible] הוא רוב [illegible]

[illegible] לפי [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] בין [illegible] כשר [illegible]

[illegible] לא כשר [illegible] ספק [illegible]

[וכזה [illegible] עם [illegible] וכן [illegible] עם [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] חלב [illegible]

[illegible] ספק [illegible] כל חלב בעלמא ולא [illegible] חלב בעלמא [illegible]

[illegible] עם [illegible] ולא [illegible]

[illegible]

[illegible] עם [illegible]

[illegible] מן החי [illegible] וכיעא [illegible]

[illegible] ספק [illegible] ספק [illegible]]

בגמ' כל חלב בעלמא לאו [illegible] מן החי [illegible] הלכה [illegible] דבעינן [illegible]

נמצא דבר כל האיברים ואבר זה לבהמה בו אסור טריפה [illegible] חיבור לחיבה

תורה כחלב בעלמא [illegible] חלב טריפה [illegible] הטריפה [illegible] אסורה [illegible]

[illegible] בכל חלב בעלמא [illegible] אסור [illegible] מן החי [illegible] חלב טריפה [illegible] איסורי [illegible] מן החי

[illegible] איסור טריפה ולכן אסורה [illegible] חלב חיבור הוא [illegible] מן החי [illegible]

[illegible] חיבור [illegible] אלא חיבורו [illegible]

[illegible] [illegible] ואכ' [illegible] כיון [illegible] התורה [illegible]

החי כחלב בעלמא [illegible] חלב [illegible] מן החי [illegible] הוא [illegible] חלב [illegible]

הטריפה [illegible] התורה [illegible] כחלב בעלמא [illegible] מן החי [illegible] חלב טריפה [illegible] חלב

בעלמא [illegible] מן החי חיבור הוא [illegible] אלא חיבורו [illegible] מן החי התורה התירה [illegible] חלב

אכל איסור טריפה לא [illegible] התורה [illegible]

בסי' יד [illegible] החלב [illegible] אסור [illegible] טריפה [illegible]

[illegible]

[illegible] חלב [illegible] אסור [illegible]

[illegible] טריפה [illegible] חלב [illegible] חלב [illegible]

השמטה

אלו כלחוטין דהוי כאחד מאיבריה ורבא סליג וס"ל דלא הוי כרא' מאיבריה כי היכא עושה כבשר עצמו רק משום
כלישות תאן שהם נגיד הגיד · ולפי' קשה דהכא באמרי' שכן אסור · וכן הקשו שיש בו איסור יוצא גם קולא
של איסור יוצא ובע"כ דכה הולד תלוי בכח האם הכן בווזה [illegible] דהוי כאחד מאיבריה ל"ב לומר דשמא גבי
סימני' אמלי רחמנא דלא הוי כא' מאיבריה כי היכא עושה כבשר עצמו בהא"כ משמע יהי' איסור יוצא כלל קולא
דהא היכא הוא עושה כבשר עצמו · [ולכך למור אע"ג דגבי בהמה הוא כבשר עצמו כיון שבבהמה יגירה נעשה מאורגן
יהי' חסור בה אינו דבסוף [illegible] גבי אסורה דכתיב [illegible] הטעם נסרה ונתפסף ונעשה עשר ונעשה כנולא אלא קע"ב בהאיסור
הוא משום דבעיין כל שי היות הולד קטני אם משון וונך ונבל כח אותו אכב היוצא] אלא וודאי לס"ב באמרי' כח אסור
אם כלחוטה האם דגם סימני' אלו כלחוטין / והשתא אתיא סברה זה כיון דאמרי' כח אסור ואיסור
יוצא [בחמור] כאם יש גם קולא · אב"ה נמי אם נבל תולדות הלחוטה לחלחוט סימני אם כלחוטו סימן ולהגב
אב"ה קע"ב אמר' נמי לר' מאיר דקס"ל הכא על כל דעת' הולד אין לו [illegible] דאמ"ב לחוטן דאמרן לכח לא אמרי'
הבדינן לסברת' דרבא דב' סימני' אמלי רחמנא דלא הוי כאן מאיבריה ולית' לדרך [illegible] // דהן כסברתא
על דעת סברא דגם היא אל כהן כשעה [illegible] //
כאופן אחר אפשר לי [illegible] עד [illegible] תוס' כד"ה כן פסק [illegible] רב' [illegible] ג סימני' אמלי רחמנא לומ'
לדרך [illegible] דהכא [illegible] בעובר [illegible] אכב אלו אין לו תקנה כלחוטה · וכוונתם [illegible] הל' הכא
אי דלאו הכא כיון דלית' ל' תקנה לאיסורי' כלחוטה [illegible] ל' סימני' כלל כלחוטה האם ולשיטת רב' משמע אין
לאכב היוצא [illegible] ב' סימני' אמלי רחמנא · ולכאורה לא קשה' מידי דבאכב היוצא נגירת הכתוב הוא וכל כלה
טרפה שלכן [illegible] אין לו תקנה · אך כ' קשה' תמי' שפיר הוא דשה הכרא [illegible] דלית' לשיטת רב' · דבאמר רחמנא
כל כלה טרפה [illegible] טרפה אין לו היתר אף אכב [illegible] אין לו היתר אלא לאין לו היתר רק כלחוטה עצמו ·
ואמאי אין לו היתר כלחוטה עצמו אלא וודאי להכי אמרו הכרא דכיון שבועלין שחוטה אסור להתיר את כולו חוץ
מאותו אכב היוצא גם אין סימני' אלו ראוין להתיר אכב היוצא כלחוטין ועומדין הן [illegible] [וכן [illegible] קיימא
[illegible] ע"ב [illegible]] ולא נחא לכם לומר [illegible] שיטת רב' אמר דסימני' אלו אינן כלחוטין ונראה דכלל כלה ש
גזירת הכתוב הוא לאיסור אכב היוצא · [illegible] נגירת הכתוב הוא אם [illegible] טעם לאיסור // [illegible]
אך לפשוט [illegible] כלה הכה באמ"ב [illegible] אף אין לו תקנה כלחוטה [illegible] הכא [illegible]
לתקנן את חלבו כיון דלית' ל' [illegible] לאיסורו כלחוטה · [illegible] טרפה כלל רק דאין
הלחוטה [illegible] אסורין דחלבו [illegible] כל חלב [illegible] החי ולהי הה כלחוטה נמי [אין בו] איסור כלל
רק אכב מן החי חלבו [illegible] רק האיסור' הוא כאיסור יוצא כיון באיסורו [illegible] וכל כלה טריפה כיון דהכתוב [illegible]
האסור [illegible] סימני' אלו אין ראוי' להתיר אכב היוצא [illegible] · ולפי' צ"ל בגזירת הכתוב הוא באמ"ב [illegible] חלבו [illegible]
[illegible] טריפה כלל רק דאין הלחוטה [illegible] · [illegible] אכב היוצא אין עליו איסור
ואב"ה אכב היוצא [illegible] חלבו · ואב"ה דבאין [illegible] רק איסור אכב מן החי
[illegible] סימני' אלו אינן כלחוטין רק [illegible] היוצא [illegible] ואין [illegible] הולד [illegible] בגזירת הכתוב
הוא [illegible] [illegible] ולא קע"ב בגזירת הכתוב הוא [illegible] טריפה · [illegible] לשיטת
[illegible] הכא [illegible] חלבו מותר והיינו [illegible] טריפה
אי חלבו מותר · ואב"ה אי אמרי' חלבו מותר דלא [illegible] טריפה ולא אמרי' בגזירת הכתוב הוא · [illegible] רב' [illegible]
הלכה [illegible] סימני' אלו כלחוטין ואב"ה קע"ב צ"ל בגזירת הכתוב הוא לאיסור אכב היוצא · [illegible]
[illegible]

Generated by Wellcome Digital Library
http://wellcomelibrary.org

. ופתרה אותו בפה אחד . ולפיכך לפרשה לפי שהוא הלשון הקרוב אל הלשון שבו

ב"ה

ורש"י לשי' כר' יהודה · ופירש"י לא נ"ע [illegible] וה"ה אופנים [illegible] אופן אחד
[illegible] והוא דברי' ז"ל כ' תוס' [illegible] ר' א
אליעזר [illegible] בא' [illegible] הנה' ~~[illegible]~~ בר' אליעזר הא חלבו [illegible] היינו חלבו [illegible] ולא חלבו [illegible] לכך [illegible] בר' אליעזר [illegible]
הרי [illegible] כן [illegible] · [illegible] אסור וחלבו מותר (עיין [illegible]) [illegible]
[illegible] ואין [illegible] אסור [illegible] אם אכל חלב [illegible]
[illegible] לא נאסור חלב עד שיולד השור ואין [illegible] אם לאחר [illegible] לא [illegible] עד שיולד [illegible]
[illegible] · ופי' לא [illegible] דר' יוחנן [illegible] הל' [illegible] [illegible] דחלבו [illegible] היינו
חלבו [illegible] אכל חלבו [illegible] · [illegible] מותר [(עיין תוס' [illegible])] [illegible] אסור עד שיולד [illegible] עד [illegible] נאסר
לכך [illegible] ר' יוחנן [illegible] חלב [illegible] אסור [illegible] אמר [illegible] לאסור חלבו · [illegible]
לא [illegible] לפסוק הלכה כר' יהודה [illegible] [illegible] [illegible] חלבו [illegible]
היינו חלבו [illegible] אכל חלב [illegible] מותר [illegible] · [illegible] לומר דר' ~~[illegible]~~ יוחנן [illegible]
[illegible] · ודברי הרמב"ם נכונים
אופן [illegible] הרמב"ם דר' יוחנן [illegible] · והוא [illegible] דר'
יוחנן [illegible] כר' יהודה [illegible] חלב [illegible] · [illegible]
לא נאסר [illegible] אסור אלא לאחר [illegible] הולד [illegible] לאחר [illegible] אכל [illegible]
[illegible] והוציא החלב [illegible] חלב [illegible] לאסור [illegible] · [illegible]
הרמב"ם [illegible] [illegible]
[illegible] דר' יוחנן [illegible] כר' יהודה [illegible] חלב [illegible] החלב [illegible]
[illegible] הרמב"ם [illegible]
[illegible] אלא [illegible] דר' יוחנן [illegible] חלב [illegible] אין
[illegible] וחלבו אסור · ולא [illegible] ~~[illegible]~~ דר' יוחנן [illegible] כר' יהודה [illegible] הלכה כ
חלב [illegible] אלא [illegible] הולד [illegible] לאחר [illegible] אכל [illegible] והוציאו [illegible]
[illegible] החלב [illegible] ר' יוחנן [illegible] חלבו אסור [illegible] חלב [illegible]
[illegible] ר' יוחנן [illegible] חלב [illegible] ר' יוחנן [illegible] כר' יהודה [illegible]
[illegible] חלב [illegible] אלא [illegible] אסור
[illegible] אסור [illegible] הולד [illegible]
[illegible] הרמב"ם [illegible] נכונים [illegible]
וכהג"א [illegible] הגאונים להתיר החלב ולאסור [illegible] · [illegible]
להתיר החלב ולאסור [illegible] הגאונים
חלב [illegible] רמב"ן [illegible] החלב [illegible] דבחלב לא [illegible]
[illegible]
[illegible] אבל לא [illegible] · [illegible]
[illegible] ואפ"ה חלבו מותר [illegible] חלב [illegible] · [illegible] ר' יוחנן [illegible] חלב
[illegible] והוציאו [illegible] וחלבו [illegible] · [illegible] אלא [illegible]
[illegible] · [illegible] הרמב"ם [illegible]
הרמב"ם [illegible] אך הוא [illegible]
להעמיד [illegible] על [illegible] הלכה
[illegible]

ואלו שאין עליהן קללה ואלו שאין עליהן ברכה ואלו שאין עליהן לא קללה ולא ברכה
ואלו הן שאין עליהן קללה כל שאין עליהן ברכה ואלו הן שאין עליהן ברכה כל שאין עליהן קללה
ואלו הן שאין עליהן לא קללה ולא ברכה כל שאין עליהן לא קללה ולא ברכה
ואלו הן שאין עליהן לא קללה ולא ברכה כל שאין עליהן לא קללה ולא ברכה

ואלו הן שאין עליהן לא קללה ולא ברכה כל שאין עליהן לא קללה ולא ברכה
ואלו הן שאין עליהן לא קללה ולא ברכה כל שאין עליהן לא קללה ולא ברכה
ואלו הן שאין עליהן לא קללה ולא ברכה כל שאין עליהן לא קללה ולא ברכה
ואלו הן שאין עליהן לא קללה ולא ברכה כל שאין עליהן לא קללה ולא ברכה

ואמרתי לו שאני מוכן לשלם לו את מה שהוא רוצה, אבל הוא לא רצה לקבל ממני כסף. הוא אמר לי שהוא עושה את זה בשביל אבא שלי, כי אבא שלי עזר לו פעם כשהיה לו קשה. אני לא זוכר את זה, אבל אבא שלי אמר לי שזה נכון. אז הוא תיקן לי את הרכב בחינם, ואני הרגשתי שאני חייב לו משהו.

אחרי שהוא סיים, הוא הראה לי את החשבון שהוא רשם. הוא כתב שם את כל החלקים שהוא החליף, ואת המחיר של כל אחד מהם. הסכום הכולל היה קצת יותר ממה שחשבתי שזה יעלה, אבל לא הרגשתי שאני יכול להתווכח איתו. הוא עבד קשה, והוא ידע מה הוא עושה. אמרתי לו שאני אשלם לו את הכסף מחר, כשאקבל את המשכורת שלי.

הוא הנהן, ואמר לי שאין בעיה. הוא אמר שהוא יודע שאני ילד טוב, ושאני לא אברח בלי לשלם. הוא צחק כשאמר את זה, ואני צחקתי איתו. אחר כך הוא הוריד את הרכב מהגובה, ואני התיישבתי על הכיסא הנהג כדי לנסות אותו. הוא עבד מצוין. הוא נסע חלק, והמנוע נשמע טוב. הרגשתי שהכסף שאני הולך לשלם לו הוא כסף טוב.

לפני שעזבתי, הוא נתן לי כרטיס ביקור קטן עם השם שלו ומספר הטלפון שלו. הוא אמר לי שאם יש לי עוד בעיות עם הרכב, אני יכול להתקשר אליו, והוא יעזור לי. הוא אמר שהוא לא לוקח כסף על כל דבר, אבל הוא לוקח כסף על עבודה טובה. הוא צחק שוב כשאמר את זה, ואני חשבתי שהוא בחור נחמד.

כשחזרתי הביתה, סיפרתי לאבא שלי מה קרה. הוא שמח לשמוע שהמכונאי עזר לי, ואמר לי שהוא יחזיר לו את הכסף. הוא אמר שהוא מכיר את המכונאי הזה כבר הרבה שנים, ושהוא אדם ישר. הוא אמר שהוא שמח שהוא עזר לו פעם, כי עכשיו הוא יכול לעזור לי.

אני חושב שלמדתי מהיום הזה שלפעמים, כשמשהו נראה קשה מאוד, הוא לא באמת כל כך קשה. הוא רק צריך מישהו שיודע מה הוא עושה, ושיש לו את הכלים הנכונים. אני גם למדתי שחשוב להיות אדיב לאנשים, כי אז הם יהיו אדיבים אליך בחזרה. ואני גם למדתי שחשוב לשלם על עבודה טובה, כי אנשים שעובדים קשה ראויים לקבל את הכסף שלהם.

לכשר נאסר חוזר ואוסר אף בה [illegible]

[illegible]

באו״ה והרב״ר אליעזר [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ועוד קשה [illegible]

[illegible]

לא יעשה כן אלא אדם שהוא מתיירא מן הבריות ואינו מתיירא מן המקום ברוך הוא
שנאמר ומפני אנשים לא אגורה ואומר ויגר אהרן ויבן מזבח לפניו ואומר ויגר יעקב
מאד ויצר לו ואומר ויגר משה ויאמר אכן נודע הדבר ואומר ויגר אליהו וילך על נפשו
ואומר ויגר ישעיה ויזעק ואומר ויגר ירמיה ויאמר אהה אדני יהוה ואומר ויגר יחזקאל
ויפול על פניו ואומר ויגר דניאל ויקם המלך בבהלתו ואומר ויגרו מפני חרב יונה
ואומר ויגרו מפני חרב נחום ואומר ויגר חבקוק ותרעד שפתי ואומר ויגר תרח ויבכה
ואומר ויגר יואב ויקם וילך ואומר ויגר שאול ויאמר מי אתה אדני ואומר ויגר שמואל
ויאמר המלכים ידברון ואומר ויגר בועז ויפן ואומר ויגר איוב ויאמר מי יתן טהור
מטמא ואומר ויגר דוד ויאמר מי אביא אלי ואומר ויגר יעקב מפני עשו אחיו ואומר
ויגר אברהם מפני המלכים ואומר ויגר אדם הראשון מפני קול יי אלהים ואומר ויגר
קין מפני יי ואומר ויגר נח מפני המבול ואומר ויגרו מפני חרב ואומר ויגר מפני
חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר
מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר
ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב
ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני
חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר
מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר
ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב
ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני
חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר
מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר
ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב
ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני
חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר
מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר
ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב
ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני
חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר
מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר
ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב
ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני
חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר
מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר
ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב
ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני
חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר
מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר
ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב ואומר ויגר מפני חרב

ומ״ש להקל׳ ס׳ לבד הבשר · ואף לדברי המחבר בסי׳ צ״ב והרשב״א וסייעתו דאף לר׳ אפרים [illegible] צריכה לשער באיסור׳
ג״כ [illegible] תוס׳ לסיר דהא הדינן טעם ע״ש ר׳ אפרים בכל שאר איסורי׳ אין חנ״נ כיון דהאיסור חוזר ונתפשט
טעמו אל שאר החתיכות כלה דאפשר לסוחטו האיסור שבו רק דאף החתיכה צריכה לשער כאיסורה דאפשר לסוחטו
אסור כיון דהוי עלי׳ טעם א׳ של איסור · וזהו צריך כאן [illegible] לכל האיסור עם ההיתר ולא הי׳ ס׳ וכו׳ ו
ואח״כ כשיפול לקדרה אע״ג דנתפשט האיסור שבו כיון שכבר נאסרה נשארה כאיסורו אבל הכא בבשר ש
לעירובה עם שאר החתיכות ואח״כ שנ״נ אי נתפשט לכל האיסור כלה לכל החתיכות א״כ אין מתחילה [illegible]
נתפשט האיסור כלה ולא נאסרה הבשר מעולם ואי לא נתפשט האיסור כלה מתחילה אין לבסוף לא נתפשטה ו
ונשארה הבשר כאיסורה עם שאר החלב לקדירה וכו׳ וליכא [illegible] ס׳ לבד הבשר

באו״ה דאפשר לסוחטו אסור · ועיין לדברי הטור דקאי אפרים דהוי דאפשר לסוחטו אסור חנ״נ ושאר לדברי
דפליג בכל האיסורי׳ חנ״נ א״כ זה סותר המעין נפל לקדירה אחרת אל יאסור כיון דהוי׳ ניתא לי׳ למעין
בשר דבשר גופא נאסרה והיינו כפירוש התוס׳ הכא דאפשר לסוחטו אסור א״כ אמרינן ג״כ חנ״נ · ונשאר ג
הכא דאמרינן חנ״נ היינו דווקא אם החתיכה נאסרה מתחילה מכח טעם האיסור והי׳ [illegible] בקדירה ונתן
האיסור טעם בה אז חנ״נ בטעם כעיקר הוא ונפסק ההיתר כלו והיות כאיסור ורש״י תוס׳ כסוגי׳ [illegible]
[illegible] ע״ש [illegible] הכא שלא נאסרה הבשר מכח טעם איסור שהי׳ [illegible] הבשר גופא מעולם דלא הי׳ בה
מעולם טעם חלב רק נאסר [illegible] ה׳ בה ואדר׳ הוא דעדיף עלה אבל כל הבשר גופא היתר
הי׳ מעולם ונעשה לבה ס׳ [illegible] כיון דאף [illegible] ההיתר הוא אע״ג דבה
מוכלע בקדירה [illegible] הירך [illegible] כולו היתר הוא רק [illegible] עיי״ש והנ״ה [illegible] //

אך נ״ל לדברי הפוסקי׳ בסי׳ ע״ב וכסי׳ צ״ב דאיסור דבוק בהיתר צריך ההיתר [illegible] ס׳ נגד ה
האיסור [illegible] ס׳ [illegible] נגד כל החתיכה שהאיסור דבוק בה ומ״ש [illegible] הכא דבשר ה
הוי דבוק לחלב [illegible] ס׳ [illegible] נגד החלב ובשר כאשר [illegible] ס׳ נגד החלב ונעלה כל ה
בשר חנ״נ [illegible] ס׳ נגד כל הבשר [illegible] הי׳ [illegible] והוכיח
לסוף [illegible] אע״ג [illegible] חנ״נ בשאר איסורי׳ וגם איסור דבוק שחשיבין · ש״מ דווקא [illegible] איסורה
דאורייתא אבל היכי דאוף איסור דרבנן אע״ג דגם [illegible] שחשיבין לומר חנ״נ ש״מ איסור דבוק
לא שחשיבין כו׳ · ודוחק [illegible] בסי׳ צ״ב [illegible] כאיסור דבוק
ומ״ה ה״נ [illegible] האיסור דרבנן לא אע״ג דשחשיבין כו׳ לומר חנ״נ ש״מ איסור דבוק לא אמרינן
[illegible] וזה דין חדש לא מצאתיו בפוסקים //

ואמאי לא אמרינן דמשום דלא מצי למיתב ליה מידי אחרינא לא מחייב ליה ולא מיקרי מזיק כלל ומשום הכי לא מחייב ליה אלא כל זמן שיש לו מה ליתן לו ולא מיקרי מזיק אלא כשיש לו מה ליתן לו ולא נתן לו ואמאי לא אמרינן דמשום דלא מצי למיתב ליה מידי אחרינא לא מחייב ליה ולא מיקרי מזיק כלל ומשום הכי לא מחייב ליה אלא כל זמן שיש לו מה ליתן לו ולא מיקרי מזיק אלא כשיש לו מה ליתן לו ולא נתן לו

ואמאי לא אמרינן דמשום דלא מצי למיתב ליה מידי אחרינא לא מחייב ליה ולא מיקרי מזיק כלל ומשום הכי לא מחייב ליה אלא כל זמן שיש לו מה ליתן לו ולא מיקרי מזיק אלא כשיש לו מה ליתן לו ולא נתן לו ואמאי לא אמרינן דמשום דלא מצי למיתב ליה מידי אחרינא לא מחייב ליה ולא מיקרי מזיק כלל ומשום הכי לא מחייב ליה אלא כל זמן שיש לו מה ליתן לו ולא מיקרי מזיק אלא כשיש לו מה ליתן לו ולא נתן לו

אלא מעתה מלוה שנתן לו לוה שטר חוב ואבד לוה את שלו ואבד מלוה את שלו ואמאי לא אמרינן דמשום דלא מצי למיתב ליה מידי אחרינא לא מחייב ליה ולא מיקרי מזיק כלל ומשום הכי לא מחייב ליה אלא כל זמן שיש לו מה ליתן לו ולא מיקרי מזיק אלא כשיש לו מה ליתן לו ולא נתן לו ואמאי לא אמרינן דמשום דלא מצי למיתב ליה מידי אחרינא לא מחייב ליה ולא מיקרי מזיק כלל ומשום הכי לא מחייב ליה אלא כל זמן שיש לו מה ליתן לו ולא מיקרי מזיק אלא כשיש לו מה ליתן לו ולא נתן לו

אמר רבא

ת 11

באור והלוש רבא ס' בחנו לפרש ש"ס · ~~[illegible]~~ ולכאורה קשה' מהר"א על דבריהם קלה טובא דקלה ורג"ו תוס' בלאו)
תירוץ כזה ש"ס ומזה הוכחה לפרש טעכ"ע לאו דאו' · אבל אפשר ליישב והוא דכ"ן נ"ל פוסק בג"ה כשיטת רש"י
דטעכ"ע דרבנן אך מהלך החולין נכון דבדוכתא היכי דנתערב טעמו בהיתר כשיטת של איסור אבל גוף האיסור לא
נפתח בזה טעכ"ע דרבנן אבל היכי דנפתח גופו של איסור בזה גם רש"י ס"ל דטעכ"ע דאורייתא ולא קשה כלום ואי א
אי קשה כשיטת תוס' א"כ לוקין וכן נתפרש בקידושי' דלבא"ה כלל דמחק נ"ל :: ולכאורה הוכחתו לזה דאי טעכ"ע בכל ע
דבן לאו דנו' וכשר בכלום אכ"ב דקלה כשיטת הרבה [illegible] היכי שלוקה בהא פרק נתבשל
כרום ונתוש' זו קלה כב' שנפרו כבן וכפסחים גבי כותח הבבלי פורח להרי' דרבנן דנפשי' אכ"ב דאורייתא ע"י תערובת
אלא דקכ"ב כשאת הר"ן נ"ל ועי' בלכה כחידושי הישב · ועיקר קלה תוס' לסור בלוב לסור ברב"י הוכחה דטעכ"ע
דרבנן [illegible] תוס' [illegible] אין · ולפי' כב' כאותו שום [illegible] אלא טעכ"ע דטעכ"ע דרבנן קלה תוס' הוכי
בלא נתערב גופו של איסור רק פליטתו אבל היכי דנפתח גופו של איסור ונתערב דאג"ה קאי כב' בהא הנסך
כלא כל איסורין שבתורה כב' אלו אך שנפתח גופו של איסור אג"ב כב' ועל זה קלה הא כבש"ג טעכ"ע דאורייתא
ואין לוקין לשיר כבש"א כב' אלא כקצ"ב [illegible] בלולא דקלה ה' [illegible] דפסק הטעם כב' קלים תוס'
לסור ש' בחנו לפרש טעכ"ע לאו דאורייתא

אך נ"ל ליישב לשיטת רש"י דבקצ"ב פורח בטעם כעיקר דרבנן וגם פורח דקדשים אוסר בכל שהו · דבקדשים ס"ל הרא"ש
וכ"ל ועוד באוסרי' [illegible] שבכל יום כעשה [illegible] להמתין ש' והיא קשרוזה לכל שלמים לאחר חטאות ש
ע"ש · אך לכאורה נראה סבה יש ראיה לשיטת רש"י מהאי ולשיטת תוס' דטעכ"ע דאורייתא בכל איסורי' אכ"ב ה
היאך פורח לכל שלמים לאחר חטאת ואין לומר דאין כאיסור דאורייתא [illegible] קאי הא הרוטב דהיינו הטעם לחוד ע
בכשל' כב הוא אינו [illegible] החטאת [illegible] ורוטב [illegible] הבלוע [illegible] בג"ה דאין [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] נותן כבעשים או כלי שאין [illegible] דב רן דב [illegible]
[illegible] הוספה [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] הוכחה [illegible] ס' ג"ה
בנתערבה [illegible] באיסורי' [illegible] אינו [illegible] · אכ"ב הכא נמצא ג"כ אבל
לדעת הסה"כ ושך ופר"ח החולי' עלו הבה' קושיא הנ"ל לדופה' · אלא כצ"ב דטעכ"ע דרבנן אכ"ב אף כרוטב
קשה כדוכתא פי טעכ"ע דרבנן אכ"ב פורח לכאורה דטעכ"ע דרבנן · ונשאר בסופו דטעכ"ע בקדשים
אוסר אפילו כל שהוא · והוא דלכאורה תירוץ הנ"ל אינו מספיק דבזמן דקלה אף בכלים איסורי' אין טעם
הפתערות אוסר דת"ה טעכ"ע דרבנן ע"ש הא קדשים טעם התערובות אוסר מדינא איסור [illegible]
חטאות ש' ואכ"ב קלה אין בכלי' שלמים אחר חטאת הא הטעם חטאת כלל כבושם דהוא [illegible] הרוטב ס'
[illegible] וטעם כעיקר קדשים דאורייתא · אך נ' ליישב דהרשב"א [illegible] בחידושיו כב' אמר רבא ש' לשיטת רש"י
דטעם נבלע דהיינו כל שהוא בקדשים אוסר דבוכתא כאין כזית וכו' · הוכחה כלאו איסורין כן ורבנן בקדשים אבל [illegible]
כלאו [illegible] אך בקדשים קאי [illegible] והסביר בטעם [illegible] הר"ן הבאו הש"ס כב' ג"ב [illegible] דוכתא כאין [illegible]
קאי אבל [illegible] קאי [illegible] הוא ונלאו [illegible] הנתערב [illegible] אבל [illegible] כבם אף
[illegible] הנתערב אינו [illegible] והתערובות [illegible] כלם דבק לנתערב [illegible] · אכ"ב הב' ורבנן בקדשים ג"כ נמצא
[illegible]

ועוד ועוד דלא אסרה רחמנא כשלהו רק כזית אבל כשלאו"ה הה"ה בכל איסורי' דעלמא. ולפ"ז ניחא דלפי' בטלה כלל
החטאת [illegible] ברותח כרום. כי טע"כ בשלא"ה דחכן בכל איסורי' והה"ה בחטאת כנ"ל. וקצת תרוץ עי' קרוש
אהלה אי קשי' בכל שהוא [illegible] אין פוטר לכלי חרס, אחר חטאת זה אינו דאסורי' סלק מזה כו' שאינו ולאינו
רכך עליו ומבטלו ברותחא כי החטאת בטלה כזית כהוגן. אך כל זה אי [illegible] אסורי' דבקדשים אסורי' ה
רחמנא בכל שהו לפי' הנ"ל כפכרא דלפ"מ דלא אסורי' רחמנא כשלהו רק כזית אבל לא כאינו מינו ושבר' יהודה [illegible]
אבל אי אמרינן דבקדשי' אסורי' רחמנא [illegible] בנותן טעם דווקא אם"כ אמרינן כוותי' אימר רחמנא באינו מינו וידוע שסמכם
בגוף אימור באינו מינו מבטלה דאמור' כזית כיון דגופא אסור בנותנת טעם דווקא ובשלא"ה נותן טעם שלא"כ באין כ
כזית (וכמו לדין בטע"כ דה"ה דווקא באינו מינו אבל לא כזית כיון דאיכא טעם) אם"כ הגוף נו' הנ"ל דרבנן' הא החטאת
פוטר לאך הכלי דהוא אינו מינו והכלי לב' סוגיו כנ"ל ול"ב ואסור סלק שאינו מינו כשלהו אינו ואין רכך עליו ומבטלו
הא הגוף וכ"ש ופרח חולין על השתא כנ"ל אלא בגוף דבקדשי' אסורי' רחמנא בכל שהו ולפ"ז דווקא כזית [illegible]
דרחמנא לא גזר מנינות טעם רק לאפשהו מארוטפת וכנ"ל כל הדלכא. ואם"כ לפי' בטלה החטאת כזית כולו
ולפ"ז טורח בינה דרבי' בטע"כ דרחמן גם בכל שהו אוסר בקדשים באין טע"כ [illegible] דאוסורית בכל האיסורין ואסכן
פליטא דבקדשי' טע"כ דאורייתא והרו' נו' הנ"ל דרבנן' הא הי' פוטר החטאת לאך הכלי אלא בגוף בטע"כ דכנינוה
בקדשי' אוסר בכל שהו אם"כ גם בקדשי' אינו אוסר רק כזית אבל באינו מינו ג"כ בטלה ברותחא ולפ"ז לפי' הי' [illegible]
אחר חטאת

ואין להקשות דבדין אינו אסור אך אם נימא דהכלי כרוכה הקדירה [illegible] כזית כרום תנה אי סלאו כל הקדירה כזית
אבל אם לא נתן כזית דכך [illegible] שאין בקדירה עד שנתבלא שלא הקדירה כזית [illegible] פחות מזה אם"כ לא יו אם
כזית רוב נגב כל הכלי זה אינו דאין הקדירה פוטר אותו מידי כי אם כשלום לו כזית אבל דוקא הקדירה אשר הוא
חולין לא פוטר מידי כנ"ז כו' כפ"ב כרחם כך לאך הכלי דאם"ב לעיר רק נגב מה לרחם ברותח דלא אסורי' חם סלק
חם בלוע שיולין פליטא כולו לחוץ כנ"ז אם ומכ' נכ"א כלך כמוריכור ואין להקשות עדיין אם"א דבקדשים אותו
בכל שהוא אין הי' מבשל כנ"ל ואין ועוד דאסורי' סלק כזית כפי' לאינו ואינו סוגם רכך עליו ומבטלו בגוף הא [illegible] לאפשין
דלפעמי' הי' מבשלים כל מים ומאין כלי נחש ואם"כ אם ליכא רותח והני מין כזית דבכל שהוא אסור. זה אינו
דאין לוכ' רותח כלל לא פוטר הקדירה מידי דבוי חם לאך חם דקיי"ל כפי' נו' אין איסור [illegible]
כלי רותח ואע"ג דרמ"א מחלק בין כלי אחד לכלי. ונ"ל דכלי פוטר כל רותח היינו לאסור כבי' עליה ועליה חוזר קולא'
הוא כנ"ז קפוסי' וכמוש אומה מבאורייתא ועוד רב"י אפשר לא ס"ל להך דינא דרמ"א כי הרבה פוסקי' חולקים
ונ"ל דאף בכלי אינו פוטר כלל כלי רותח. והכל נכון כפ"ז

אך אמרתי ליישב דברי תוס' והסוגיא דכולהו יהי' להקשות בהוך [illegible] על רש"י. דהנה התוס' הקשו עוד פסי' עליו ונתחם [illegible] ושם
ונתחו להרבינו [illegible] והרשב"א כ' כ"ב דלפ"ה ליישב קושייתם וכתבו דהא דאסור רחמנא נבי חטאת היינו דווקא ב
כשלא כמינו והטעם דבשלא מינו בעינן נ"ט אם"כ לא חולק התורה כבכו לאסור אם' טעם. כל שהוא ארג"ה באינו נ"ט נפור
שלאם"כ במינו דלא בעינן נ"ט כלל עכ"ל. ורק לפ"ז נפתח תירוצו לעיל שחולקי' [illegible] רש"י דהא אי בקדשי' אסורי' רחמנא ב
בשלא כזית אם"כ פליטא דעלה הא החטאת פוטר לאך הרותח מים וכנ"ל. ולפ"ז עלי' תוס' [illegible] רחוק לרש"י. [illegible]
ועוד כפ"ז לחלוק דרחוק לרש"י. ונו' הנ"ל אין הי' מבשל. אלא הא פוטר לאך הרותח וכמ"ש דטע"כ דחכן ונמצאים אסור
בכל שהו

בטל שהוא ואח״כ נשא ונעשה [illegible] גב׳ [illegible] כגון [illegible] ביום [illegible] בטל ברוב [illegible] ורבי׳ [illegible]
[illegible] ונתן [illegible] [illegible] בזה [illegible] ואפ״ה בטל [illegible]

באור [illegible] [illegible] ואין [illegible] [illegible] באח״כ [illegible]
[illegible] הא אף [illegible] בטל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] עי׳ שם

באור [illegible] הרבה על אותו [illegible] עד שלא יהי׳ רוב אותו [illegible] [illegible]
[illegible] ביום ובטל ברוב [illegible] עד שלא יהי׳ רוב אותו [illegible] [illegible] ואין איסור
[illegible] אף [illegible] [illegible] רוטב [illegible] בטל [illegible]
[illegible] רוב [illegible] ביום בטל ברוב [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] רוטב [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

חולין דף צ״ט בסוגי׳ דגיד של נבלה. אמר רבא לא נצרכה אלא לטעם כעין דקנקלים אסור ובפגא לדי ופירש״י ב
דקנקלים אסור אעג״ב דבל לזה ובפ״ב רש״י והרי׳ כה״ג ואם כלדה היא דבל כלוך בקנקלים לא בטל כלל ,
והעלה הרא״ש כלל דבינתים ובאשורין פ״ג דם חטאת דבל יום נעלה נעלו לחבירו ולדי לכל חטאת ואחת אלפים
אף דבמעט באמצעות אלפים דחטאת אסור לגוים ולדים ועכברים ובעכ״ב דמין במינו בטל ברוב ובלי נקד לאוך מדאורייתא
אלא אי אמרי׳ בקנקלים אוסר בכל לזה הרי מעט באמצעות אלפים בטל עיין לם , ונראה לפענ״ד ליישב דהנה ת
תוספות בסוגין עבודה זרה כתבו לשיטת רש״י דלוגי׳ לזה פוגם עלה לפה הבריתה התורה לבירה ומריקה והיינו לאחר
לנעלה נעלם , לאחר מעט הלחר ואי כעם פגם טעמו לפגם ותרו״ל הרא״ש בגזירות הכתוב הוא עיין לם
והכן הרא״ש ... עיין ...
והנה אי אמרינן טעם כעין דרבנן והטעם כפרש״י דלא ילפינן ונעלו. נעים דחידוש הוא . והיינו כפרש״י בפסחים
דף מ״ד דנותן טעם לפגם לדי ונו אסור ואעג״ב דלא אסרה תורה אלא גזירה כרי יומא סבירא לי׳ דגזירה כרי יומא
אי אפשר דלא פגמא פורתא והי׳ להתיר ואפ״ה אסרה התורה ולכן חידוש הוא ומחידוש לא ילפינן , —
ולפ״ז בכל איסורים לבירה הבלועים בקדירה , אע״ג דלפעמים אחם בבלוע היתה בקדירה . אין התבלו״ע א
אסור מן התורה אע״ג דבטל בקדירה כמאה יום בלום דבקדירה כרי יומא אי אפשר דלא פגמה פ
פורתא והוי לי׳ נ״ט לפגם . ולפי זה נראה . ונראה דבקבלות מריקה ושטיפה היא לאחר לנעלה נעלם
אע״ג דהוי נ״ט לפגם דגזירות הכתוב היא , ולתרוץ ולשטוף כלהניע אין הנעלם אע״ג דהוי נט״ל
אמנם ר׳ טרפון ס״ל לפי דבגעל כל הרגל ואין צריך למריקה ושטיפה בכל יום ויום נעלה נעלו ופולט
בלמים ... אחר החטאת טעם הבלוע בקדירה מן החטאת פגם . ולא עלה הא מעט ו
ולאפים באמצעות . זה ליתא דהא הו״ל נ״ט לפגם דבקדירה כרי יומא אי אפשר דלא פגמה פ
פורתא . ואם הטעם הבלוע בקדירה מחטאת אינו אוסר להאלפים אמאי דבל נ״ט לפגם . ולכן
צריך למריקה ושטיפה כלל ודו״ק היטב כנ״ל — —

תוספות

ל

אבל כיון דלענין איסורים אין מבטלין טעם ואפ"ה נאמר רב הרא"ה דאוסרת לתערובת אחרות כשלהו ובעכ"פ הס"ל באיך דפליטה
של איסור והיתר יוצאין מעורבים זה בזה מ"מ אומר לר' יהודה כשלהו ואפ"ה דברי הגמ' הנ"ל דבזמנינו לא"ה נותן טעם
אף כי לא היה טעם מ"מ אותו שלהו יוצא והוא ואוסר אלא בעכ"פ כנ"ל הרשב"א ולדעת ה' א"ח חיים דשלהו נאסר ב
כתערובת ואין כח בה לבטל עוד · ופ"ג נמ כתוב בפסח ה' שאם התיר חבי שלהו כיון דאותו שלהו א
אינו יוצאת עוד · אך כתב הפסקי הרן והמשנ"א דבנם שלהו איסור הבלוע בתערובת יוצא רק דפליטה של איסור
והיתר הוי מעורבי' ש"ו וכ' השך כמעורת הכסף דלפ"ז הוי השלהו כחתיכה עינו ולכך כתוב דבנם אינו עינו כשלהו אב
גם השלהו כלוחת אוסרת · ולי נראה הדבר כלפי עיין דהרן תה"א כך כיון דפליטה של איסור והיתר יוצאין
מעורבין בתערובת לא אסרי' דאין בעינו לא בטל עכ"פ · ואפ"ה אסור לבטל דבחסרי' שלום חוזרת דחשי' כשלהו אב
לא מחזירין אלא דוקא היכי דנ"ס שלהו חשי' כאין על החתיכה אבל היכי דשלהו חשי' הוא יוצא כלחוד אוסרת
והיתר מעורבים גם כן לא מחזירין יותר מכפי כשיעור כשלהו לר' יהודה · ועיין בספרי ראשון בסוף
הספר מבואר שהעלה הרבה אסרות לדעתו ואל נוסו' זו בסוגיא דשלהו עצמו נ"ט מן התערובת ואוסרת לאחרות
אם נמ כתוב בפסח · ויותר כן כיון דאין באותו שלהו לא טעם ולא ממש שלא הוא בטל ואינו אוסרת לאחר התערובות עכ"ל
חשין · וכבר האריך הטורי זהב בסי' תפ"ז לבחות עלה ראיה של מגורת הכסף עיין ·

באר יו"ל כיון שנפשטה הנבלה וכו' עלה לדעת המגורת הכסף דשלהו יוצאת רק דלא הוי רק חשין כחים לר'
ערש כקולי' ניכרו ואפ"ה צ"ל דהרא"ה אגב ס' נמ נגד הבלוע והרדא נ"ל תוס' לדעתי' ולפ"ז ה
הרשב"א ה' נראה אף [illegible] בדבריהם לא נזכר' בדברי הרא"ש · וכ"ו לולי דאי אמרינן דשלהו הוצאת
היו כחים עינו אפ"ה לא צריך הכותם להיות ס' נגדו דהתערובת גופא · ולכך לכולו דהא שלהו הא הוי
אינו עינו · ולפ"ז לעולם לר' אפרים צ"ל כעכ"פ דשלהו כלל נשרף כתערובת ואינו יוצאת עוד לעולם
כלשו הכי נראה ·

באר אין הכזות ברוטב אלא לפי חלבו · עלה הא יותר מס' לענין לדעת דאיו נעשה התערובת נבלה והיינו שלום ב
דבפחות מס' כיון דבעינן נ"ט ונשפך אף ההיתר לאיסור כנ"ל הרא"ש כמו דהא דטעם כעיקר דאו' ולהכי ס"ל ו
לדעת דחנ"נ שלאפ"ה כמ' דבפשיט הטעם אין התערובת ענ"כ ואפ"ה אף הכא בבשר אינו גברין נ"ל היינו מבא נראה
הכרות אבל ערש כותם מ"ר לב' טעם ואפ"ה לא אין לגוף התערובת נב' (ואפ"ה בהכא אחרים כל כמין דאב אין
מותר כטעם ואפ"ה העכ"פ היינו כמין בעכ"פ ואולם טעם כנגד כמים מ"מ ראש חלק רבו מה"ב) וכן בעני' תוס' וא' דהא
כל עיין נאסר אין ברוטב אלא לפי חלבו ואף בפחות מס' ולם ה' התערובת ענ"כ · ואין להקשות הא אף לדרכא
אפרים לא יותר דלפ"ה הרשב"א לדעת דשלהו נאסרה כתערובת ואינו יוצאת עוד · אב [illegible] ביותר מס'
אוסרי ברוטב לפי חלבו כיון דהוא יותר מס' אותו רק שלהו ונאסרה התערובת ואינו יוצאת עוד והם כן אף לפי
חשין

פ כלי הבשר

אכילה עוכב · וכן תירץ הרשב"א כתירוצו · והתוס' נמי כתבו תירוצו ותירצו בענין אחר · וכ' ולפ"ז הוכרחו לבקה"ד

דאין לומר כתירוץ הר"ן בלורבינו האי נקט הכא אסור לבשל פירושו בישול וגזירה אטו אכילה כמו שלשון דבריו והוי ·

ואם איך תירץ רב אשי · ולפי [illegible] של [illegible] הכא האסור עוף עם בבישול כמו [illegible] ולא [illegible]

וכיוצ"ב בלבשל דהכא היינו לאכול וכה"ג הרשב"א והר' כתירוצו רב · ואע"ג דהכא דלבשל היינו לאכול ה

הוכרחו התוס' לתרץ בענין אחר · והנה יש לעיין עוד התוס' אתה [illegible] ואסור להעלות שהאי חוץ לא איצטריך

דאפי' לבשל נמי של [illegible] אפשר · והוא דלפי תירץ הר"ן דהאי נקט דלא אפשר האי אסור לבשל פירושו

בישול וגזירה אטו אכילה · א"כ לא שלה תוס' [illegible] דא"י לא הוי [illegible] חוץ מבשר דגים וחגבים והוי [illegible] אסור

להעלות עם הגבינה של הא דגים כלבר דגים וחגבים אסור ואמאי [illegible] ואסור נמי להעלות [illegible] דנקט

כל הבשר אסור לבשל חוץ מדגים וחגבים לא [illegible] בבישול אבל לעולם אסורי' הן באכילה ובהעלאה

כמו בבשר עוף [illegible] בבישול ואסור באכילה ובהעלאה והוכרח הסיפא [illegible] דהעלאה על דגים

וחגבים [illegible] התוס' דנמי' תירוצו של הר"ן והיינו [illegible] לבשל [illegible] פירושו אכילה לפיה

[illegible] האי חוץ לא איצטריך · ולפ"ז תלי' הענין בב' [illegible] ספרי הגמ'

דף קד תוס' [illegible] האי עוף אסור של אבל אין לומר דב"ע [illegible] כל הבשר · הא דנקט תוס' לומר [illegible] כל ולא

[illegible] סיפא לאן דהוי גזירה לגזירה [illegible] מוקי' · ועוד אפשר לומר [illegible] ב

[illegible] דהוא כתנא [illegible] הרשב"א והר"ן · ואע"ג אי אמרינן דהוכחא הי' סיפא דהוי גזירה

לגזירה ואפילו הכי לא [illegible] לה רב אשי · ותירץ [illegible] א"כ [illegible] רב אשי [illegible] דאמרי' [illegible]

אטו העלאה [illegible] גזירה לגזירה א"כ [illegible] כרב אשי דכל עוף [illegible] דרבנן · אבל אי אמרינן ד'

דהוכחה הוא הי' [illegible] כל הבשר של ולא [illegible] ההוכחה [illegible] סיפא דהוי גזירה לגזירה

א"כ [illegible] רב אשי לא דהוי [illegible] כל הבשר אבל [illegible] רב יוסף [illegible]

סיפא דהוי גזירה לגזירה יש לומר [illegible] רב אשי והוכחה [illegible] רב יוסף דהוי [illegible] רב יוסף ו

[illegible] דהוי [illegible] ולא [illegible] עליה [illegible] · [illegible]

[illegible] מוקי' אבל הוא [illegible]

בגמ' [illegible] לבשר

[illegible] על הר"ן [illegible] בבישול [illegible] אף [illegible]

[illegible] האי [illegible] אסור לבשל [illegible] ועוף אסור לבשל [illegible] לומר

דהאי לבשל [illegible] הוא [illegible] והפרי חדש [illegible]

[illegible] אסור [illegible] לאכילה [illegible]

[illegible] אין [illegible] · [illegible]

[illegible] הר"ן והרשב"א [illegible] כל הבשר אסור לבשל [illegible] בבישול [illegible]

[illegible] פירושו [illegible] לבשל פירושו [illegible]

[illegible] אסורין

[illegible]

מדה״ ונפרש מדרבנן והספרי רבו . ועוד י״ל דבקון על הפירוש תנה ותנא דבי ר׳ ישמעאל דבריו גם לא תבשל חד מינייהו
לאיסור אכילה אע״ג דכתיב באפי׳ לאכילה ואחרי׳ לבשל כי בישול . ולכן דף ע״ה ע״ב אמר רב אשי שנין לגבי בחלב
לאיסור באכילה דרבנן לא תאכל כל תועבה ורבי ירמי׳ יליף לה מקרא אחרינא וגם רבי ור׳ יוחנן יליפה לה מקרא שלישי
עיי״ש . עכ״פ לרב אשי לא כתיב לקרא באפי׳ לאכילה ואחרי׳ לבשל בישול . דהא איסור אכילה נלמד מלא ת
תאכל כל תועבה ואע״ג איך אשני הכא רב אשי. וכו׳ שהן אסורין לבשל מדה״ . וגם הר׳ אפשר לומר דרב אשי. הנא
שלש ווי שהן אסורי׳ מדה״ והיינו אכילה דווקא והיינו בשר בחלב דרבנן כתב דבי ר׳ ישמעאל באיסור אכילה נלמד
מלא תבשל באפי׳ ראשון לאכילה ואחרי׳ לבשל בישול . אבל זה דוחק וכפרש דרבי גופא לפרש למעבה יליף לה ו.
לאיסור אכילה מקרא אחרינא . ועוד עלה הא רב אשי. קאמר דבעלה מתני׳ ר״ע היא . ור״ע קאמר כדף ק״ג ב
במתני׳ גדי פרט לחיה גדי פרט לעוף גדי פרט לבהמה טמאה ואם כן לר״ע ליכא לאיסור בי׳ ולכך איסור אכילה
מדרבנן לא תבשל גם חדא לאיסור אכילה . דהא לא מוזהר כלל באיסור לג׳ פעמים כדברי ר׳ עקיבא לפרש
חיה ועוף ובהמה וכו׳ דר״ע יליף לה לאיסור אכילה מקראי אחרינא ואע״ג הדרא קושי׳ הנ״ל לדוכתי׳ . ועולה לה ג״כ על
הטור דפסק ריש סי׳ פ״ז דפסק כר״ע דחיה ועוף מותרין מן התורה והיינו מדרבנן גזי׳ ג״ב ופסק ג״כ ותנא דבי ר׳
מדרבנן לא תבשל ג״פ א׳ לאיסור אכילה . דשין עיין שנין לנו ללמוד תשובתו וכבר הארחי פ׳ דלפנים
וכמ״ש ראם בפורש להדי׳ דהעק תשי בלשון חלוקות מן וכל א׳ חולק אחבירו . ובתוספות הגדולה פ׳ כל הבשר
פ׳ ראה דאך לדרשת ותנא דבי ר׳ מדרבנן א׳ לאיסור אכילה יש עדיין אותו מחוזן דה״ל לאיכתב ג״פ לא ת
תבשל כל בחלב ואה״ו. תבשל גדי ג״פ אלא כר״ע לדיוקא דר׳ עקיבא גדי פרט לחיה ועוף אבל איסורא עלה
הלכה בדאורייתא ולדעת דר׳ עקיבא דמשמעות מני חיה ועוף וטמאה אע״ג הוכחה הבהמה לכתב ג׳ לאוין ו
פי׳ לומר כל בהמתי׳ סמך אע״ג פעם הא לאיסור א׳ לאיסור אכילה . ולפיכך לדחוק בתשובת לשונו
אך עלה חטור וש״ע לפה לן לדחוק דהא אמוראים רב אשי ורבינו ור׳ יוחנן יליפה לה מקראות אחרות וה״ה ג״כ
כר״ע דחיה ועוף מדרבנן ואפה יליפה לה מקראות אחרות אמנם נמצא הכי וכו׳ .

עכ״ב אתה לאסוך כל בשר ובשר . הטור והרמב״ם כתבו דעוף לא עולה נזירה לכאורה לאוכלו זה עם זה . שלש
דאסור לעולם בגיותה ואם אכילה בידו . ואת הכי שלש בגוי הצאת אתו העלאת בכל בהמה ועיין בתוספות
חייה ועיין בכרם משם שהן דאסור לאוכליה עם העלאת אתו העלאת הה העלאה אתו אכילה וחבא אותה עם לה
הרמב״ם והטור והולכין אדה׳ עיי״ש .

סוף סוף כל עם הוא וכל עם היא מבשל והרב הריטב״א הל׳ פי׳ איסורו בישול לענין לפוט והתחיים עליו וכן לענין
כל בחלב . אבל לענין איסורין וכו׳ כל עם אפילו ומבליע שבו בשיבוא שאין אפילו ולא נקיע שכות ה
הלחיטה לה״ר והמה ושלחמה עכ״ל הריטב״א . פה מוכח דכל כל שני חלבה לגבי כל בחלב באפילו ומבליע בכרם יליפה
דאינו אלא מדרבנן בדאורייתא כי׳ דווקא בישול . ואם כן הגליפה עד׳ ג״פ בהנאה כמ״ש ר׳ פי׳ שבו כל בחלב
דאינו אסור רק דרבנן שהם הנאה וכ״פ בחידוש. שהרי אינו וכן מעשר כרין פ״ס כל הבשר אבי דבי אינו אסור בגליפה
בלא אסור׳ חכמי עיי״ש — והנפש עלה דעיון לדעת האומרים בדינו. מבשל בכי יליפה ואע״ג למה לא תירץ הבה נזירה
בשא יערה

חמיך עוסם

למה יערה באלפס רותח דהא אף בעירוי איכא איסור דאורייתא בעירוי. א"כ מבשל בכ"ג עכ"ל והגה"ה פר"ח [illegible] פ"ג ותמיה תה"ח
דאין הנ"ל דהט"ז ליישב הכי אלא בעדיפא מיני' ואמר .

ויש להעיר אחר דכתב דב"ב וסי' נ"ה חולק האחרונים על רמ"א וס"ל דבדבר גוש אפי' בכלי שני אוסר . ויש לספק מה כוונתם
אי כוונתם כיון דהוא דבר גוש ואין דמניחו [illegible] חשוב ככלי ראשון והיינו דבדבר גוש מבשל [illegible] כמו שעושו בכלי
ראשון או כוונתם כיון דהוא דבר גוש [illegible] דאין לשאר כחשיבות ומבליע ומפליט אבל אינו מבשל . ונפק"מ טובא
חתיכה בכלי רותח אלי ראשון והניחו על [illegible] של חלב ואי אמרי' דבר גוש מבשל הוי כלי בחלב מדאורייתא ואסור
הכלי וגם [illegible] שניהם אסורים בהנאה . אבל אי דבר גוש אינו מבשל רק מבליע ומפליט אינו אסור מדאורייתא
אינו כלי בחלב רק מדרבנן ואפי' מותר א"כ בהנאה .

ולכאורה יש להוכיח מן דרמ"א דבדבר גוש מבשל . א"כ זה פריך הש"ס הכא [illegible] כלי [illegible] הוא . הא כלי כבשה הוא
[illegible] דבר גוש ואוסר אף כלי [illegible] אינו [illegible] דבדבר גוש אינו מבשל רק מבליע ומפליט [illegible]
ומפליט אינו [illegible] מדאורייתא [illegible] כלי בחלב [illegible] הריטב"א . אך באיסור והיתר [illegible]
[illegible] אבל כלי רותח [illegible] של חלב [illegible] הספק של חלב [illegible] ואם אינו' הכלי אסור
אפילו בהנאה [illegible] בכלי שני שאינו מבשל אפילו [illegible] דהתם איכא דופס הכלי [illegible] אינו [illegible] אבל
הכא [illegible] שהוסם בכלי [illegible] ובולע ומפליט ואע"ג דאין כאן גם דופס הכלי ראשון [illegible] החשיבות [illegible]
ארוך ואינו מבשל ובולע [illegible] בולע [illegible] ראשון [illegible] ואם א"כ דופס הכלי
[illegible] או הארוך . הרי והרי' דהאו"ה ס"ל דבדבר גוש אינו מבשל [illegible] כיון שאין גם דופס כלי ראשון [illegible]
החשיבות [illegible] ארוך רק בולע ומפליט . ואפה ס"ל דאסור בהנאה [illegible] דאע"ג דאינו מבשל רק מבליע
ומפליט א"כ אסור מן התורה . [illegible] אינו אסור [illegible] רק מדרבנן [illegible] אסור בהנאה הא האו"ה
[illegible] ה' [illegible] והרי' [illegible] כלי בחלב לאיסורו [illegible] מדרבנן הוא מותר בהנאה [illegible]
[illegible] . וא"כ [illegible] בדבר גוש אוסר בהנאה [illegible] דאסור מדאורייתא . הרי דהאו"ה [illegible] עם ה
הריטב"א [illegible] ומפליט א"כ אסור מן התורה בכלי בחלב והריטב"א ס"ל דאינו [illegible]
[illegible] מדרבנן [illegible] דבדבר גוש אינו מבשל [illegible] ומפליט וא"כ [illegible] הריטב"א [illegible] בהנאה [illegible]
~~[illegible]~~ דבכלי בחלב אינו אסור [illegible] אבל היכי דמבליע ומפליט ולא [illegible] אינו אסור מדאורייתא ו
[illegible] בפרי חדש [illegible] דפליטה ובליעה אינו תלוי בבישול [illegible] . ובכלי בחלב [illegible] בישול
[illegible] דבדבר גוש [illegible] בכלי בחלב אינו אסור [illegible] התורה

בגמ' ויש [illegible] על [illegible] ההוראה [illegible] בכלי [illegible] . והא [illegible]
[illegible] או אינו [illegible] . [illegible] בכלי [illegible] ואף [illegible] לא פליג
[illegible] אלא [illegible] אבל [illegible] ולא פליג [illegible] דהוא דאורייתא [illegible] הוא [illegible]
[illegible] . וא"כ [illegible] דהוא [illegible] על [illegible] . [illegible] ראיה [illegible]
[illegible] וא"כ לא פליג אלא [illegible] אבל [illegible] הלל [illegible]
[illegible] בכלי [illegible] דרבנן [illegible] הריטב"א [illegible] ולפמ"ש [illegible] ר' יוסי [illegible]
[illegible] ברבנן [illegible] בהנאה [illegible] בכלי [illegible]

[illegible]

הפלפ' ותשו' והפסק דכל לחומרא וכ"ה לקולא דאע"ג הוי הלכתא כר"ה דעולה על השולחן ואין צ"ל דאינו עולה אלא
אינו מן השלחן ומלבפנים הוא ולא נכון כלל מ"ש בשם רבינו עכ"ל אם דברי כ"ה דאינו עולה עכ"ל ומשם
דאמרינן וכו' וכו'

בגמרא ה"ה כלה אכל כמאן הא תניא הרמב"ם והטור כתבו ר' פרק זה הביאו כמאן כל נטילה והרא"ש והטו"ר ...
תנא עליהם וכתב בספר הגדולה תניא עוד ר' נתן דאמר אכל כזית ...
... דספיקא ולית חילוק בין ... כל ענין הנטילה הוא חובה וכו' נ"ל ...
וכ"ה אומרים ... הספרים ... ברכת המזון ... הפת והברכת ידים ...
... לפרש ... ברכת ידים היינו נטילת ידים וכו' ... [ר"ל היינו ברכת ידים] ...
... הוא חובה לנטילת ידים ...
... נ"ל ...
... היינו ...
...
...
... היינו ברכת ידים ...
... ברכת ידים ...
...
...
...
...
... לנטילת ידים ...

... היינו נט"י ...
...
...

...
... ברכת ידים ...
...
... ברכת ידים ...

בתוספתא ...
...
...
...
...

ע"ב למה כתבו תוס' באפ"ו עוף וגבינה נאכל באפיקורן מאי אפילו אדרבא דווקא עוף וגבינה הוא דנאכל באפיקורן תט
האי גבינה וגבינה צריך נט"י אלא כו' רבה ותוס' בשמעתין דאמרו דגבי עוף ובשר דוקא לכך נאכל באפיקורן,
ולפ"ז קשה למה נקטו תוס' פתרון דשמא ורפ"ן שהביא המהרש"א ז"ל. ובאמת כלא הו"ל הוי אפילו ביה ותוס' כל עוף
בחלב באורייתא ואפ"ה לא שייך הא תרוץ הפ"ן אבל לפי מה דהוכחתי בק"ע ס"ל לתוס' בשמעתין דאמרה דגבי עוף בחלב
דרבנן הוא אלא לרווחא. ומפשר [illegible]. דוודאי אף לפי מה דס"ל לר' יוחנן דגבינה ואפ"ה צריך קינוח א"צ
נטילה היינו דווקא בשתא גבינה אבל בגבינה לפניה דנשמע בידים ודאי אף ר' יוחנן מודה דצריך נטילה [ודאי
כשר לפרטופרן] ולפ"ז לא מי מבעיא ותו סתמא גבינה ואפ"ה צריך קינוח נטילה כלי נט"י דלאו מילתא דפסיקא
הוא דהא בגבינה לפניה צריך נט"י לכך נקט מעיקרא סולת דפסיקא עוף וגבינה ~~[illegible]~~ ועוף בכל ענין
א"צ נטילה דמין עוף בחלב הוא דרבנן [illegible] מעיקרא,

באד"ה אלא בנטילה וקינוח הפה. פירוש להמון מאין יצא לתוס' זה אדרבא מילתא דרב חסדא דאמר אכל בשר אסור
לאכול גבינה משמע דאסור אף בנטילה וקינוח דאל"כ איך אסרינן סתמא אסור לאכול גבינה בשר' דאפשר,
בקינוח והדחה ועוד דמשמע דסר עוקבא מחמיר על עצמו הי' הוא בזמן שעל' הפה היין. ונראה כן פלוס דרל"י,
והרמב"ם סלי' בשמע' דהסתם מסעודה לסעודה דהסכמה כי הטעם פלוס כל שכן הלכתים שאינו סר בקינוח,
ור"ל כי הטעם פלום להפלג מוצא לזמן. ונוגה הורה רת"ה ונפ"מ. דכ"ע לתו' והעתקתי שמזו דטעם של
הרמב"ם לכל לפסר כמו שהעלו על הפוסקי' גם מהר"מ פולקין ז"ל דאפ"ה זה נמצא. א' כל לזמן הלכתים מבו עוף
ושמה שכת' גם לתו' בלשון אמר ר"ל לא אלא כיון תכבש לתבשיל אכל כיון תבשיל לגבינה חורב ומפרש רת"ה דהיינו ד
~~[illegible]~~ תבשיל של בשר ואפ"ה גבינה. ואי אמרת דלבדן שהי' מסעודה לסעודה פלוס להפלג מוצא לזמן אפ"ה אף
תבשיל של בשר ג"כ נימא דמוציא ממן ולבדן שהי' [וכן מצאתי להדי' בתוספת העזרה בלשוני רש"י. אף תבשיל של בשר לבדן
שהיי'] ואע"ג שסיימו תוס' כדבריהם לזמן ויתכן פירוש זה אף להכי' הפלטרין שהי' מסעודה לסעודה כו' לאו דבר
רת"ה הם אלה התוספות הוסיפו זאת כדבי' שלא יגלה על עושלם אבל רבינו תם גופא לא הי' ס"ל זה. וגם י' זה
[illegible] להדי' כן ז"ל אלא כ"ע בנטילה וקינוח האמת לדי' אף מחה כל כו' וסמכן יצא לתה' ולהג' לשיטתם,
ועדיין קשה לי. אתרוץ נמא לתרצא דמאונה פלוס דכלאם כל צריך נטילה והיכן מצינו זה כי אם בגבינה תבשיל
[וכן מצאתי כך ז"ל שבסה רא' לת' כמו לכתוב]
עי' פירושם בשמהרש"א פולקין ז"ל. ועלה האי רב נחמן דאמר כן תבשיל לגבינה חורב ולשיטת תוספות אחרי
זה בתבשיל של בשר תבשיל ממ' בנטילה כו'. ע"ש בכת נקט חיוב הנטילה והא דגם קינוח צריך נטילה לכך
הולכן מורא להשיטת כל נטילה וצריך עיון,

דף קה בתוס' ד"ה מים אמצעיים ועוד אמרו דהיינו דאמ' כו' להוס' דלקון דגם רש"י. ס"ל דהלכה כמסקנא ס"ל ד
דבהדחה צריך קינוח. והא דלא שפרש רש"י. כסבר בבית אלא. דבקינוח ולא כעי מריח פירוש תוספ'
דאי' דקינוח אע"ג דגריד ולא בעי מריח. דגלה לרש"י. דה"ל לשפרוק מיד ה"ל מגלי. כל ומחורי כמה הלל ,
ועוד דאפ"ה ה"ל לא"ה ומה לכך כעי מריח ותירולם של תוספות דאמורי דבעינן לכך ולא בעי עיגנא גם לבית הלל
ועוד קשה לשיטת תוספות למאי דאמר בלו"ה אף מריח ה"ל מגלי כו' ומחורי כה. ולשיטת תוספות דכה
פליג הלל דצריך מריח אבל ע"ש מי מריח לא צריך רק קינוח. אם כן למה נאמר הלה"ה אף מריח מאי לשון
אף כלו"ה ולכך צריך להדיח דווקא אלא כ"ע דהלה"ה כסבר ה' סובר לשיטת רש"י. דבהדחה לא צריך קינוח ואף
[illegible]

לסוגיא ס"ל דגם דברכה צריך ניגוב · ומהר"ן ג"כ עשיות מהר"א דכתב דלישנא דלא עיי"ש נ"ל ודו"ק · ולסוגיא
לסרס דקיימו תשויהו דלא ניגוב צריך מברכה ע"ש ולפמ"ש ניחא דלסוגיא ס"ל דגם הפטרא דהלכה דלכ"ע ה
הברכה צריך ניגוב · ונ"ל הוכחה לנ"ל דלסוגיא בע"כ ס"ל דגם דברכה צריך ניגוב דאל"כ ע"ש ניגוב תוספ'
אמאי דחיק לאוקי' דלא פליגי לימא דלכ"ע צריך ניגוב וקה ס"ל דברכה לחוד' מנ"ל אלא ע"כ דס"ל דהברכה צריך ניגוב ואז
פורח ג"כ דשייך תשויהו ·
דראוי · והמים לגב דברכה צריך ניגוב · דהר"ן ורש"בא והר"א הלו ורש"י וסוגיא דספרים סדיה על ברכה פי'
לפה לא הגיעו אנשי כלי הרחת פה ע"ל · אלא אי אסורין דהברכה צריך ניגוב לנ"ל באורא נמי כלומר
דקוטא דאפילו ניגוב לא שייך ומ"מ דלא שייך הרחת פה ·
בגמ' כל שכן הביניים שבו · ע"י כשהר"ם זה שהקשה על הרשב"א · ונ' דלא"ב דוודאי פרכינן רב חסדא דאסור אלא כל
אסור לארבעה אוא מבואר להדי' דלא סגי בנטילה וניגוב רק בשעת לסעודה · דמבינן לפרש ברב חסדא
דאסור כל נטילה וניגוב אבל בנטילה וניגוב לחי כמו לפרש כאסור דת"ה · רק אבן דספרים לרב חסדא
דאסור אפילו בנטילה וניגוב היינו משום דבחינא לן ברב רב חסדא דאסור אלא כל אסור ואנו ג"כ נ"ם
שהביר על כל זה דבר · ונ"ב · הלא רב חסדא עי"ש · ודוק מפרש דבר זוכא לפרש לו מ"ש הר"ן דבחון לומר בה'
וניגוב והיינו כמ"ש הרשב"א שום כל שכן הביניים · ול זה אי' ואני טעם ברור ונכון לאסור אף בנטילה ו
הוי לפרש לפרש רב רב חסדא דאסור דווקא כל נטילה וניגוב · אבל אי' לומר' לפי טעמי' לא לבין הביניים כר"פ
יורד אי כל שכן הביניים מינה כל ה' מסופק אם כן פרכינן רב חסדא אף פירושו אי אסור אף בנטילה
וניגוב או לא · ודבר ן לרב חסדא הכל זוגא בין ליניהם · והרשב"א אזל לסוגיא דרב חסדא אפילו
הביניים מינה כל · וזה פשוט ודו"ק
דף ק"ז תוספות ד"ה אי לאו הא כמילתא מעי' נט"י · ש"ל דהש"ס ולשדוך ע"י כשהר"מ לשון למימר' זה ·
ולי נ' לו משום · ומהר"ל אמרא רואי' עליה לסתור פירושו על פי הר"ם דמשום דבני תוס' הוא על הפלוגתא
דר"ע ממורא דרב תחליפא · משום דלפשורה זה שלה תוס' הוא ר' יבין ה' אוכל חולין בטהרה מש דלא
על טה' אי ג"כ אסורין כמה דאוכל טהרות · [ובתשובה לי בה' תוס' בן ...] וצ"ל דזה לרתא ...
הם התחליפא התירו מפה לאוכלי תבואה והיינו הם נקיים ולא התירו מפה לאוכלי טהרות · ואי אותא לפלוג ו
ולרתא כבירי' דגם לאוכלי תבואה גופי' לא התירו מפה אלא כל עם באוכלי' על טהרה ניגוב ולפה התוס'
ר' תחליפא התיר לאוכלי תבואה מפה כל זמן אלא בע"כ דלאוכלי תבואה דהיינו הם נקיים כאחד
ע"י מפה אף לאוכלים חולין עשה דמשון דרבנן · להגהה ולכ"ש דב' וכ"כ כשהר"ם אף · ולפמ"ש מוכח גם כן
דלאוכלי תבואה מותר ע"י מפה אף כאוכלים חולין נגיירא אלא על טהרה תבואה דאלו הגירא נגיב'
הכל לדרבנן' א"כ התוס' ר' תחליפא להתיר באוכלי תבואה מפה ליפלוג ולימא כבירי' ותנ"ל אלא בע"כ דלאוכלי
תבואה כאחד

היתר לבשולו איסור נמוח ונבלע בתוכו כגון פרי לתוך כלי · אבל היתר בלוה ענבים כמים דאין בה בשולו כלל רק טעם כעין
אינו אסור כלל [וכן ראיתי להפרי חדש בסי' תנ"ב בקצה בס] וכן יוסיף בשלי חלב · ובשלי חלב להנזיר [illegible]
הדין דטעם כעיקר · בלאו שלי חלב בהיתרו הוא · אם בקליטה בדרין לפרא [illegible] דטעם כעיקר והיינו [illegible] התוס'
דף [illegible] דרבנן אמר לא תשל נבלה אלא טעם [illegible] · לכן [illegible] לבלוע בשולו דטעם כעיקר דאורייתא ואם
כך [illegible] דלא תשל נבלה [illegible] נבלה [illegible] דהוא הדין טעם נבלה ובשלי חלב אינו רק [illegible]
כלל כן טעם לטעם דבכל ענין טעם כעיקר אף שאין בו רק טעם של איסור ולא בשולו כלל כמו לוה ענבים כמים · וקצת
עיין [illegible] תוספות היטב כאן

ועפ"ז אמרתי [illegible] בבקירות [illegible] עכ"ל [illegible] לאסור חלבו · אמר ר' [illegible] [illegible]
[illegible] לאסור חלבו [illegible] · [illegible] בחלב [illegible] אסיר [illegible] לאסור [illegible]
[illegible] הוא [illegible] באתי [illegible] ולרי [illegible] והאי חלב [illegible] הוי · ולרי והלכך אפילו [illegible])
[illegible] · וחלב [illegible] טהורה [illegible] אילימא [illegible] בלי חלב הא להנזיר [illegible] חלב להנזיר
אסור [illegible] בלי חלב [illegible] אסור · [illegible] העולם [illegible] בהולך [illegible]
[illegible] לאיסור [illegible] לאיסור [illegible] · לא [illegible] · [illegible] חלב [illegible]
אסרה תורה ולא חלב [illegible] בהתורה [illegible] האיסור [illegible] על [illegible] לא [illegible] חלב [illegible] · והוא
טעם [illegible] · רק [illegible] אסרה תורה וחלב · [illegible] האיסור [illegible]
חלב · רק [illegible] חד וחד להנזיר [illegible] הוא [illegible] נבלה [illegible] אחד · [illegible] חלב ·
רק [illegible] חד וחד להנזיר [illegible] הוא אל אי אמרינן [illegible] אסור [illegible] הוי [illegible]
[illegible] · [illegible] אמרינן [illegible] אסרה תורה ולא חלב אינו [illegible] בקליטא [illegible]
[illegible] דאורייתא · [illegible] בשולו [illegible] בלוה פרי [illegible] בשולו איסור [illegible] · אבל [illegible]
בלוה ענבים כמים דאין בה בשולו כלל רק טעם [illegible] אינו אסור · ובשלי חלב [illegible]
אסרה התורה [illegible] בשולו חלב [illegible] · והפרי חדש בסי' [illegible] פסח [illegible]
חלב [illegible] לאסור [illegible] חלב [illegible] טעם [illegible] והיינו [illegible] החלב [illegible]
ואינו [illegible] רק טעם החלב [illegible] · [illegible] חלב אסור [illegible] החי [illegible]
[illegible] אסור · ואי [illegible] בחלב [illegible] אסור [illegible] החי [illegible]
[illegible] אסרה תורה ולא חלב [illegible] האיסור [illegible] · ואי אמרינן
[illegible] אסרה תורה ולא חלב [illegible] טעם [illegible] האיסור [illegible] רק טעם [illegible]
[illegible] אסור [illegible] לא [illegible] לאיסור [illegible] ולא לאיסור הנאה
ולא לאיסור טעם כעיקר · והיינו [illegible] רק [illegible] בשולו החלב [illegible]

אבל

דף קי' ע"ב תוספות ד"ה כבדא זה [illegible] כו' וכו' ואור דפליגי [illegible] ולאחר מליחה [illegible] והאידנא [illegible] לאיסור

[illegible] ובא [illegible] תוספות [illegible] בזמן הש"ס [illegible] רק [illegible]

[illegible] הביא לו [illegible] ר' [illegible] בג' מה [illegible] לאיסור [illegible] לא [illegible]

[illegible] דבזמן [illegible] נאסרת לאיסור [illegible] לא [illegible] והא [illegible] אוסרת [illegible]

[illegible] לאו [illegible] בן נפלה ולא נפלה [illegible] נפלה [illegible] שאני [illegible]

[illegible] כבשיל [illegible] כבולא [illegible] 3

[illegible] לא [illegible] במליחה [illegible] לחוד [illegible] מליחה [illegible]

[illegible] כבשיל [illegible] ומשנה [illegible] ולאחר [illegible]

[illegible] נפלה [illegible] הרבה [illegible] לאיסור לא [illegible]

[illegible] היא [illegible] בין [illegible] ונאיא [illegible] פולטת [illegible]

[illegible] נפלה [illegible] ולא נפלה אז

[illegible] בטרוב [illegible] בין הכבול היא פולטת [illegible] במליחה [illegible]

[illegible] כבין הבשול [illegible]

[illegible] רב ספרא [illegible] נאסרת [illegible]

נפלה [illegible] במליחה [illegible] או לא [illegible]

[illegible] דר' זירא [illegible] ר' אמי [illegible] במליחה [illegible] אנא [illegible]

במליחה [illegible]

לאיסור [illegible] לא נפלה [illegible]

[illegible] לאיסור [illegible] לאיסור [illegible] במליחה [illegible]

אינה נאסרת [illegible] לא נפלה [illegible] במליחה [illegible]

[illegible] במליחה [illegible] לאיסור [illegible] לא [illegible]

[illegible] אוסרת [illegible] כבדא [illegible]

[illegible] רב ספרא [illegible] ר' זירא [illegible] ר' אמי [illegible]

[illegible] במליחה [illegible] במליחה [illegible] לא [illegible]

[illegible] ר' זירא [illegible] במליחה [illegible] אבל [illegible]

[illegible] מליחה [illegible] מליחה [illegible]

[illegible] 3

[illegible] לא [illegible]

[illegible] לא נאסרה [illegible]

[illegible] כלשון אחר

והוא [illegible] נאסרת [illegible]

[illegible]

ובעלמא ואי אמרי' בהג' איירי בין נפולה בין לא נפולה והא דהולכין לפי רוב דפולעי ואיכא כולהו היינו בלא נפולה
אבל בנפולה בלאו הכי דבעי' בדיקה ...
אבל בנפולה ... בלא פליג ... ר' יוחנן בן ברוקה דפליג ואוסר בצלעות ... ולא פליג בין אלא נפולה
... דרב נחמן ... בפולעא בשוחט ... וכ' הגהות ...
בלאוה ... רב נחמן ... נפולה ... בלא נפולה ... ולכן שוחט אף
בלאוה ... ר' בן ברוקה דאוסר בצלעות אוסר ... בלא נפולה וע"ש

ראין ... דהאיבעיא ... אי הוא אי ... הכא ... אוסר או לא אין ... כהנא ...
נחן אין ... דפליג ... בטריפה ... נאסרה מפני ... וקולא
... טריפה אבל ... אין איסור ...
...
בלאוה אלא ... בצלעות אינו ... אבל ... ע"ש הגהות ...

באר ... אחד ...
... טריפה ... נפולה ... נאסרה
הסמ"ג והרא"ש ...
... אחד
...
לא אמרי' ... הר"ן ... הרא"ה ...
... טריפה ... אוסרת ...
... נאסרה ...
... עם טריפה ... נאסרה אף
... טריפה אוסרת ...
...
הר"ן והריטב"א ...

תוס' ד"ה ... תוספות ...
יוחנן בן נורי אוסר ... אוסרת ... נאסרה ...
עם ר' יוחנן ... פליג
... פליג ... בהמה ...
... אלא ... פליג ...
... אינה נאסרת ... ספרא ...
או לא פליג ... פליג ...
... ונכון ... דף ...

ואם לא יתרצה לו בשום אופן ויאמר שאינו רוצה לקנות ממנו כלום אלא שהוא רוצה לקנות מאחר
אז אין לו לראובן שום תביעה על שמעון כלל שהרי לא הפסיד לו כלום שהרי לא היה לו שום
משא ומתן עמו ולא קנה ממנו כלום ואין לו לראובן אלא על עצמו שלא היה לו לסמוך על
דבריו ולא היה לו לעכב מעות אצלו ולא היה לו לשלוח לו סחורה עד שיקנה ממנו ויתן לו
מעות אבל אם שמעון אמר לראובן שהוא רוצה לקנות ממנו ואמר לו שישלח לו סחורה ויתן
לו מעות ושלח לו ראובן סחורה ונתן לו מעות ואחר כך אמר לו שאינו רוצה לקנות ממנו
אלא שהוא רוצה לקנות מאחר הרי שמעון חייב לשלם לראובן את הפסד שהפסיד בסחורה
שהרי בשעה שאמר לו שאינו רוצה לקנות ממנו היה הסחורה ביד ראובן ולא היה יכול
למוכרה לאחר ועל ידי שאמר לו שרוצה לקנות ממנו ואמר לו שישלח לו סחורה ויתן לו
מעות נמנע ראובן ממכור הסחורה לאחר ועל ידי כן הפסיד בה ולכן חייב שמעון לשלם לו
את הפסד שהפסיד בסחורה ואם ראובן מכר הסחורה לאחר בשעה שאמר לו שמעון שאינו
רוצה לקנות ממנו ואחר כך נתייקר הסחורה ומכר לאחר בדמים יקרים יותר ממה שמכר
לשמעון הרי זה שכר שכרו ואין שמעון חייב לשלם לו כלום שהרי לא הפסיד לו כלום
שהרי בשעה שאמר לו שמעון שאינו רוצה לקנות ממנו היה הסחורה ביד ראובן ולא היה
יכול למוכרה לאחר ועל ידי שאמר לו שרוצה לקנות ממנו ואמר לו שישלח לו סחורה ויתן
לו מעות נמנע ראובן ממכור הסחורה לאחר ועל ידי כן הפסיד בה ולכן חייב שמעון לשלם לו
את הפסד שהפסיד בסחורה ואם ראובן מכר הסחורה לאחר בשעה שאמר לו שמעון שאינו
רוצה לקנות ממנו ואחר כך נתייקר הסחורה ומכר לאחר בדמים יקרים יותר ממה שמכר
לשמעון הרי זה שכר שכרו ואין שמעון חייב לשלם לו כלום שהרי לא הפסיד לו כלום
שהרי בשעה שאמר לו שמעון שאינו רוצה לקנות ממנו היה הסחורה ביד ראובן ולא היה
יכול למוכרה לאחר ועל ידי שאמר לו שרוצה לקנות ממנו ואמר לו שישלח לו סחורה ויתן
לו מעות נמנע ראובן ממכור הסחורה לאחר ועל ידי כן הפסיד בה ולכן חייב שמעון לשלם לו
את הפסד שהפסיד בסחורה ואם ראובן מכר הסחורה לאחר בשעה שאמר לו שמעון שאינו
רוצה לקנות ממנו ואחר כך נתייקר הסחורה ומכר לאחר בדמים יקרים יותר ממה שמכר
לשמעון הרי זה שכר שכרו ואין שמעון חייב לשלם לו כלום שהרי לא הפסיד לו כלום

הפרש הורשתו תוס' להיות · אבל להעלן לא אסרי כלל הך סברא דבפסח לא רצו להתיר · ולפי' [illegible]
וקשה [illegible] הרלב"ג [illegible] כיון דאו [illegible] ולענין [illegible]
לפסח · ולפי' [illegible] · דהא [illegible] להעלן [illegible] רבי [illegible] דרך לא [illegible]
תוס' ואי אמרת [illegible] לא [illegible] דרך לא אלא [illegible]
[illegible] ואת"ב [illegible] דם ואי לא הוי [illegible] דרך לא [illegible]
דם הכבש הוי [illegible] הפסח [illegible] דם [illegible] הכבש [illegible] לא [illegible]
דם [illegible] הפסח [illegible] הכבש · אבל [illegible] דרך לא [illegible] הפסח [illegible] ואת"ב
[illegible] הרלב"ג [illegible]

[illegible] סוגיות והבאתו תוס' [illegible] ואת"ה
[illegible] דרך [illegible]
[illegible] · וקשה [illegible] לא [illegible] אסור אף [illegible]
הפסח [illegible] פסח [illegible] כגון [illegible] ואי
[illegible] דאסור אף [illegible] הפסח אבל [illegible] הפסחים [illegible]
לא הוי [illegible] · והנה [illegible] ואמר [illegible]
[illegible] הוי [illegible] לאסור אף [illegible] לפרש [illegible]
הפסח [illegible] פסח · [illegible] הפסח [illegible]
[illegible] דהפסח לא [illegible] כיון [illegible] דאסור אף [illegible]
[illegible] הוא [illegible] ·

תוס' בד"ה [illegible] כולן [illegible] הפרק [illegible] · ולדעתי [illegible] כלל · [illegible]
[illegible] · והנה [illegible]
[illegible] דאמר [illegible] ולא [illegible]
[illegible] · והנה תוס' [illegible] דלא [illegible]
[illegible] דם לא אסרי [illegible] · [illegible] דם אסרי [illegible] ואת"ב [illegible]
דאסרי [illegible] דם · ואת"ב [illegible] · וכן [illegible]
[illegible] לא [illegible] · [illegible]
לא הוי [illegible] דם לא [illegible] כלאים [illegible]
[illegible] · אבל [illegible] כלאים [illegible] כלאים · פרי [illegible]
לא הוי [illegible] כלאים [illegible] כלאים [illegible]
[illegible] כלאים · ואם כן הוה [illegible]
דהוי תוס' [illegible] דם אם כן [illegible]
[illegible]

דף קי"א ע"ב אמר [illegible] אסור לחתוך בסכין ששחט בה [illegible] פירש"י [illegible] רותח ונועץ הסכין [illegible]

הרשב"א [illegible] בחולין [illegible] בהלכות [illegible] סכין של גוי [illegible] על רש"י ע"ש ומצאתי תירוץ

על רש"י בהגהות המאור [illegible] והלכות [illegible] סכין של גוי [illegible] רש"י ז"ל [illegible] דאסור [illegible]

בסכין טריפה [illegible] אפילו [illegible] אלא [illegible] איסורא אלא [illegible] סכין של גוי [illegible]

[illegible] באיסור [illegible] הוא [illegible] דאסור [illegible] רש"י ז"ל [illegible] טריפה

[illegible] אפילו [illegible] אפילו לאכול רותח ע"כ [illegible]

להסיר [illegible] בעל המאור ע"ש [illegible] הרשב"א [illegible] סכין של גוי [illegible] איסורא

[illegible] והוא [illegible] איסור [illegible] סכין [illegible]

טריפה [illegible] ע"כ [illegible]

בסכין [illegible] תשובות [illegible]

[illegible]

ובדה [illegible] הרשב"א הרמב"ן על רש"י [illegible] בני הרחם [illegible]

[illegible] בני הרחם [illegible] הר"ן והרשב"א [illegible] אסור

[illegible] רותח [illegible] בני הרחם [illegible] הרחם [illegible]

[illegible] בני הרחם [illegible] הרחם [illegible] הר"ן [illegible]

אלא [illegible] רש"י [illegible] דאסור [illegible] רותח [illegible] בסכין [illegible] הרחם [illegible]

[illegible] בני הרחם [illegible] הסכין [illegible]

[illegible] ולפי [illegible] סכין טריפה [illegible] הלא

[illegible] הרחם [illegible]

[illegible] סכין טריפה [illegible] הרחם [illegible]

בסכין [illegible] הרחם [illegible] הרחם [illegible]

[illegible] הרחם

[illegible] ורש"י [illegible] הסכין [illegible]

[illegible] בני הרחם [illegible] הרחם [illegible] הסכין האיסור [illegible]

[illegible] הרשב"א [illegible]

הרחם [illegible] באיסורא [illegible]

[illegible] בסכין [illegible]

[illegible] רש"י [illegible] הסכין [illegible]

[illegible] בני הרחם

וסברת בעל המאור ז"ל [illegible] רש"י [illegible] הסכין אסורה [illegible]

[illegible] סכין של גוי [illegible] הסכין [illegible]

[illegible]

כדאי לאסרו לפי שאינו חריף אלא שמן ואין טעם לוון נרגש בו · ואי אמרת דהיינו דליכא חורפא אין האיסור נבלע בו נ״ט ו
ואינו צריך [illegible] ואין טעם לוון נרגש בו הא לא נבלע כלל [illegible] אלא [illegible]
דשמן הוא חריף וטעם הלוון נרגש בו [illegible] נ״ט [illegible]
[illegible] נ״ט [illegible] נ״ט ב״נ · והא
[illegible] היא ואינו נבלע [illegible] ראשון של ר״ה [illegible]
[illegible] אבל לטעם לפגם [illegible] לפי [illegible]
[illegible] נ״ט ב״נ ·

קילחא [illegible] לטעם ראשון של ר״ה [illegible] גדול על הסכין · [illegible]
כמו [illegible] · [illegible]
[illegible]
[illegible] קבעה [illegible]
[illegible] כלי הפוסקים עכ״ל ·

תוס׳ [illegible] ואם האחד אינו [illegible] אסור [illegible] עכ״ל [illegible]
[illegible] טעם [illegible] נ״ט [illegible] · ונ״ל
הוא אסור [illegible] לפי [illegible]
[illegible] אוסא [illegible]
[illegible] ובר נ״ט [illegible]
ובישול [illegible] וזה ברור [illegible]

[illegible] כ׳ הרב באם האחד אינו [illegible] עכ״ל · ולטעם [illegible]
טעם [illegible] אסור · [illegible]
[illegible] נ״ט [illegible] טעם [illegible]
[illegible] הטעם [illegible] ·

[illegible] · [illegible]
[illegible] ונ״ל [illegible]
[illegible] עכ״ל [illegible]
[illegible] האיסור [illegible]
[illegible] איסור [illegible]
[illegible] ע״ג [illegible]
[illegible] כיון [illegible]
[illegible] נ״ט · וזה [illegible] ברור [illegible] נ״ט [illegible]

תוס' בח"ל רש"י ונ"ל דשאני הכא דפי' דב"ח קדירה דעה כבוש בה כבואר בגיעולם · הרן הגעלה כיון שהכלי נאסר לאסור אחר
הכלי לעולם · והמהרש"ל תמה עליו באמת אם יפלוט הכלי היא נאסר הלוך בדם שפולט הכלי בחמי ונ"ל שלאחר [illegible]
הדם לעולם עיי"ש · ולק"מ דהתם הרן לא נתנו לו בחורין תוס' ליתנה דהיינו בלא נלחצה אפילו שלהו [illegible]
לבש"מ אפשר לסוחטו מותר · וסברא זה מיוסד עפ"י הכלל דאין הנאסר יכול לאסור אלא כשיעור להאוסר כדמוכח בחולין
ובפו' לבררם לזה היטב בחידושי ליו"ד סי' צ"ב · והרן לא מיבעי רק סברא דאין הנאסר [illegible] כשיעור [illegible]
בטעם חלב עיי"ש · דבבב"ם להבי' לפוי' בגיעול אפשר לסוחטו אסור אבל אם נסחט כל האיסור אפילו הכי
[illegible] כאיסורו · ולכך בהגעלה הרן מיעוט תוס' ביאסור הלוך מחמת הדם דאפ"ה אפשר לסוחטו אסור הרן
הרן בעינן אחר והוא בלא זה לא כלי שהביאו כלל אלא בליעה כלל ונ"ל דשאני [illegible] נעור הדם לעולם וכו'
הרוטב [illegible] כל הדם · ולפ"ז הגעלה המפץ הרן לפי דסוף סוף הלוך כלי נאסר מחמת דם ואח"כ לפולט הכלי
[illegible] כלי אין פולט דם [illegible] ורוטב הלוך כלי שנאסר ונ"ל מחמת הדם ואורו [illegible] אוסרת לעולם ואעג"ג דהדם
נעכר לעולם מ"מ הרוטב האסור' אוסרת לעולם ולכ' לאיסור אין הנאסר יכול לאסור אלא כשיעור להאוסר יכול לאסור
בהרן לשיטתם אבל בלא"ה [illegible] נלא"ה נ"ל ·

דק"ק בתוס' דה אין מחזיקין [illegible] בהפמ"א דם [illegible] · והרוטב [illegible] הדם בפליטו [illegible] כמו דם [illegible]
פולט [illegible] [illegible] · ואח"כ [illegible] תוס' [illegible] ·
הגעלה תוס' [illegible] לעולם [illegible] לכליא [illegible]
באסורין [illegible] הגעלה [illegible] לאסור מחמת [illegible] הגעלה [illegible] אחר כל
פולטת דם [illegible] הוא כבוש אלא [illegible] פולטה [illegible] אחר [illegible]
פולטה לא [illegible] כבוש [illegible] הגעלה מחמת להפליט את הדם [illegible] · הרי בלא [illegible]
[illegible] לעולם [illegible] ולא כן [illegible]
[illegible] · ולכך [illegible] התוספות [illegible]
אין [illegible] · [illegible] התוספות [illegible] הגעלה מחמת להפליט את הדם [illegible]
הגעלה [illegible] הפוסקים [illegible] · ולכך [illegible] הגעלה
[illegible] שהפליט דם [illegible] הגעלה [illegible] סי' [illegible] ס"ק [illegible] עיי"ש · אלטה היטב
ועכשיו [illegible] לאחר [illegible] דם [illegible] נפחה
הגעלה [illegible] ולא [illegible] הגעלה מחמת להפליט הדם [illegible] הגעלה [illegible]
הפליט [illegible] · ואח"כ [illegible] הגעלה [illegible] קטיר [illegible] אלטה
היטב [illegible] ובפליטתה [illegible]
[illegible] ואין [illegible] כלי [illegible]
ואין [illegible] · ואין [illegible] אמן ·

טמאה דאין בטעם כלום אין אחע"א דהא התורה פטרה אף בבישול זה אינו דפ"ט דפטר בבישול דכיון דנאסרה
לאו אי אפשר בבישול נפ"ל ואו אי ... מאה לומר לוי"ע ... הלב נקט אחע"א ולא שייך נעשה לה · ולוי"ג דהא
איצטריך נעשה [illegible] דחלב ומתה בחלב הא כיון דבטעם פטור הכתוב דאין אחע"א הא דמ"ה על חלב ומתה אין איסור
דבלי וחלב חל · ו [illegible] בארץ · ו ... [illegible] כמ"ש הר"ן כאן גר אוכל חמא וגר אוכל חמא ולא פלוג ולא תלי א
אכילה בבישול ואפ' לרבא דאיי' בטמאה דאין איסור חל איסור דהא פטור אפי' בבישול ובפירוש בהה"לא · ואם כן
כיון דבעלמא כל איסור חל על איסור שוא לא שייך נעשה לחלב ומתה · אלא הכא נימא הטעם ושיהי' לאו
דבר דלא אסור עי' ... מר אמר חמא ומר אמר חמא ... והוי כל לגופו דהא נקט חלי' דכיון דנאסרה לאו אי אפשר
נפ"ל ואו אי · נאסר בגופו לפיר לגופו דנקט אחע"א בעלמא ואפה שייך נעשה לחלב וחלב ומתה [illegible] //
ובאופן ... ולהם ... הלוי' דלאגלה ...

ומה שכ' אחכן עוד הפה"לא לשיטת רש"י דבר בטמאה איפכא דאין אחע"א · והוא דלשיטת רש"י דפסק
טעם כעיקר דרבנן ואפ' אם בישל נבילה או חלב טמא בחלב ונפלט בזית טעם חלב בחלב · טומאה לא [illegible]
החלב בטעם כעיקר דרבנן ואין כאן איסור נבילה או טומאה כלל · ואפ' לרבא דמרבין בטמאה דאין איסור חע"א
דהא מיירי דהתורה פטרה בטמאה אף אם אוכל החלב לבדו ואין בו רק טעם חלב טמא ואפה פטרי' רחמנא
בלא טעם דאין אחע"א דהא טעם לאו כעיקר דאו' ולית כאן איסור חלב טומאה כלל ואפה פטרי' רחמנא ו
חלב בחלב גם דאין הטעם כלום דאין אחע"א ושלא הלוי' לפיר

וכזה עי' גם דברי רש"י בחולין אין איסור חל עא"א דהל' הפה"לא לם בדברי רש"י אינם נכונים אלא לגירסת
הספרים אלא לשיטת רש"י ... נראה עי"ש ולפי זה נימא דלשיטת רש"י איצטריך נעשה לטמאה אחע"ג ב
דלא אין אחע"א זה אינו דלשיטת רש"י דטעם כעיקר דרבנן אפ' אם אוכל החלב לא הוי כאן איסור ט
טומאה כלל והוי ראוי לחול איסור חלב בחלב ואפה פטרי' רחמנא לכך צריך נעשה לה · ורק כל זה לשיטת
רש"י דטעם כעיקר דרבנן אבל אי אמרי' טעם כעיקר דאורייתא א"כ לשיטת תוספות הנ"ל ... הפה"לא
לדבריו זה פריך הלוי' דמרבין בטמאה איסורא דאין אחע"א לכך הוצרך התנא לפירוש דהוי כל לגופו דהוי אין א
אחע"א לא הוי מוני נעשה אלא בדברי · ואזיל רש"י לשיטתו' ותוספות לשיטתי'

והנה לעיל בסי' ... בטעם כעיקר כתב רש"י דטעם כעיקר דרבנן ... אסור בחולין בפסחים ... והיינו מצטרף
לאיסור ושכ"ע ... בנעווה ... אסמכתא בעלמא הוא דנעווה עם חיוב הוא ורבנן ... שכ"ע ... הל' ...
ונעווה גוים ב' ... הכי' באמר ... עי"ש · והליגו התוס' דרבנן ... בשכ"ע דאורייתא ולאו כרוך אסמכתי'
ולפי ... לשכ"ע דכיון ... והיינו מצטרף לאיסור ודלא ... היא ולא כרוך אסמכתא הא דרבנן
גם דלפי ... לשכ"ע גם לאו כרוך אסמכתא ולפי ... עי"ש · הרי חזינן לשיטת תוס' דשכ"ע דאורייתא
והיינו דרבנן אבל ... בשכ"ע דרבנן ... נעווה עם ... היא · ואפ' נימא דהכא
נאסר בגופו לפיר נעשה ... אחע"א דאי אין אחע"א לא הוי מוני נעשה אלא בדברי · ולאגלה אי אחע"א ... א
... נעשה

דף קי"ג ע"א בתוס' ד"ה כל בהמה טהורה כו' הא כל עוף דרשינן איסור מן התורה . ועיין בר"ש פ"ק דב"מ [illegible]
חתיכות . ולכאורה [illegible] לחולין [illegible] [illegible] מן
וה פריך [illegible] דהא לר"ע [illegible] בכל בהמה [illegible] צריך למיעוט חיה ועוף ושאם לר"ע [illegible] בכל
בהמה [illegible] ונבי [illegible] . ואין לומר דהא [illegible] ר"ע [illegible] [illegible] חיה ועוף [illegible] [illegible] [illegible] א
אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שיין התורה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
בהמה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
למיעוט חיה ועוף ושאם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ואפשר דאף לר"ע פריך [illegible] [illegible] ג' בבהמה חיה ועוף ושאם . דהא נבי [illegible] [illegible] ואי צריך
עוד מיעוט נבי [illegible] מיעוט אחר מיעוט ואין מיעוט אחר מיעוט אלא [illegible] בכל בהמה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] נבי [illegible] [illegible] חיה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בבהמה .

ע"ב בתוס' ד"ה עזים [illegible] [illegible] [illegible] מיעוטא [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] דהא [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] עזים [illegible] [illegible] [illegible] נבי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עזים בסתם נבי [illegible] נבי עזים [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] אבל נבי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] עזים [illegible] [illegible] עזים למיעוטי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] מיעוטא דעזים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ונבי עזים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] נבי [illegible] עזים ולא [illegible] [illegible] [illegible] העזים למיעוט ב
[illegible] [illegible] [illegible] נבי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] נבי [illegible] ולא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] העזים למיעוט [illegible] [illegible] נבי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

מדינא ופריך שפיר משמע. וכזה נראה דבלאו הכי משמע דהכא לא הו"ל לפרוך מהתם דהכא בדגים וכו' ב
נבילה אסורה משמע דהתם דאסור משום דאיסורין אותם בעור וכרס נבילה הא כיון דעכשיו חזיא בהמ"ג דהכא איירי אסורה
רק שלא דישאין כלל נבילות ושלא טמאות. אבל בדגים לא הוי אסורין שלא שפיר כיון דלא כ' כאן שלא סרך איסור
לכן ואסור משום בעור וכרס נבילה. משא"כ הלכתא בחמור שאינו חזיא וכרס ולחיטה ערום נבילה ועלה ס
מקשו' תנא ליה וכרס ערום נבילה ומ"מ כ"ש לעול להורות דאע"ג דהוא ע"י לחיטה גלויה טמא אסה אסורה
מדינא שלא דהוי כעפרה פריך הגמ' שפיר משמע בחמור משום של הא אין עפרה ליה //

ואחר כותבי מצאתי כד' רבינו דלא שייך לאסור בנבילה שלא טמא אלא דווקא בדגים לחם מאליה אבל ע"י לחיטה
ערום לא שייך טמא. דלקמן בסי' ק"ז כ' הטור וז"ל גבינה נקיים מסוריות של משום לעשירין אותם בעור וכרס
נבילה וכתב בם בספרים וז"ל אינו ה"ל נבילה שלא דהוא טמא וז"ל הרשב"א בעור וכרס לחיטה ערום להיא נבילה
שלא החי והדי' כד' רבינו //

ברש"י והלא הנמצא בקיבה עכול מש וכו' [illegible]
התם דהוי טעם לא כחתם דבלעבדם הטעם כלך כנים עדיין הי' הדגים כלו היתר ואף שנבנם אחר טעם כותח
כדגים מ"מ כיון שלא טעם הכלך עדיין והוי נ"ט בר נ"ט משא"כ כאן בלעוס הטעם כלך הכלך החלב הגבינה ונבנם בגבינה ה"ל טעם
לא כאיסור טיב. וכן העיר כמהר"ם שיף בקונט' זה. וז"ל והפשט בדעתו ר"ל. כאותן פוסקים הנזכרים והרשב"א כסי' בגבינה
לעלו בנערה של כלך מש דסברו דאף טעם לא כאיסור ג"כ טמא ויצא להם זה משה בזאת הלכ' לעיל והא דרב לאו כפירוש
מיתסר אלא שלא איתסר מש והא דבעו קיבה שמבשל בה כלך לא יבשל בה חלב ואם בישל בנ"ט הוא כשנתבשל בווקא אבל
על לא עיי"ש באריכות. ואפ"ה אף הכא ג"כ הוי לדי שלום בהגבינות לא נעשה טעם כלך [illegible] טעם אף היטעם ואף
כלהטעם לא כאיסור ג"כ הוי לדי. וכן תירץ רש"י בחנם יבוא החלב נ"נ ואפ"ה אף היוצא מגוף החלב ג"כ אסור ואוסר
לגבינות [illegible]
[illegible]
תו י"ל לנעשה כמש רש"י דאין כחום לא בטל. עלה ואי הנלקה לכן תיפוק לי' דבדבק המעמיד אפילו באלף לא בטל ואם
נחשב ברש"י ס"ל כרבה ב"ס דבדבק המעמיד בטל כמ' וכן סבתו תוס' דהכא כמו לאפרים לכן נראה ועיי"ש ב
דגמ' רש"י ס"ל דבדבק המעמיד אפילו באלף לא בטל רק בס"ל לחן כמ"ש הרשב"א והביאו הש"ע סי' פ"ז והרשב"א והר"ן
דווקא כלהמעמיד אסור כבת א' עצמו כמו נבילה הוא דלא בטל אפילו באלף אבל כבלו כחלב כיון דכל חד
וחד לחודי' היתרא בטל כמ' דלא כמו ל"ל לדי איסור בטל כמ' ולכן הנלקה רש"י לשעמי' דאין כחום לא בטל. ולא עלה
תיפוק מעור הקיבה כמו ובגבינה לפיר בטל כמ' דכל חד וחד לחודי' היתרא ולא כמו כלל לדי נעשה טעם אבל כלהחלב
נעשה כמין הקיבה ונעשה החלב נבילה ומכ כלך כחלב וכלענין אחר שהחלב לגבינה המעמיד הגבינה ל הוי איסורא
ולא יהי' בטל אפילו באלף הש"ך בסי' פ"ז העיר בקונט' זו ותירץ דדווקא בדבק המעמיד אסור מחמת עצמו כמין נבילה הוא דלא ב
בטל משא"כ הכא לאין המעמיד אסור מ' עצמו מש
וז"ל הלך

ואם לא יכול לעמוד בפני עצמו אלא בשנים כגון שהוא מן הדברים שאין דרכן לעשות אלא בשנים כגון שני מחזיקין בקורה ושני נושאין במטה ושני מושכין בחבל ספינה הרי אלו כאחד ואם אחד מהן מת או נתרפא או נתעשר הרי זה מחזיר שכר חבירו שכן דרכן של שכירים שאין אחד מהן עושה אלא בשביל חבירו שאם לא יבא חבירו לא יעשה הוא כלום ואם אחד מהן מת או נתרפא או נתעשר הרי זה מחזיר שכר חבירו שכן דרכן של שכירים שאין אחד מהן עושה אלא בשביל חבירו שאם לא יבא חבירו לא יעשה הוא כלום

ואם אחד מהן מת או נתרפא או נתעשר הרי זה מחזיר שכר חבירו שכן דרכן של שכירים שאין אחד מהן עושה אלא בשביל חבירו שאם לא יבא חבירו לא יעשה הוא כלום

ואם אחד מהן מת או נתרפא או נתעשר הרי זה מחזיר שכר חבירו שכן דרכן של שכירים שאין אחד מהן עושה אלא בשביל חבירו שאם לא יבא חבירו לא יעשה הוא כלום

ואם אחד מהן מת או נתרפא או נתעשר הרי זה מחזיר שכר חבירו שכן דרכן של שכירים שאין אחד מהן עושה אלא בשביל חבירו שאם לא יבא חבירו לא יעשה הוא כלום

אבל לא תאכל ופירושו בווגא אכילה ולא הנאה הא כל מקום דכתיב לא תאכל פירושו בווגא אכילה ולכך איצטריך לא [illegible]
אשר לא [illegible] להורות בווגא [illegible] בנבילה [illegible] הנאה הא כל מקום דכתיב לא תאכל פירושו [illegible]
איסור הנאה [illegible] [illegible] להורות [illegible]
איסורין שבתורה] ודפשוט

ובזה [illegible] [illegible] אומר [illegible]
[illegible] איצטריך [illegible]
[illegible] דנבילה [illegible]
[illegible] דנבילה [illegible]
[illegible] רחמנא לנבילה [illegible] ר״מ [illegible]
[illegible] איסור אכילה [illegible]
[illegible] איסור הנאה [illegible] נבילה [illegible]
[illegible] הנאה [illegible] לא יאכל [illegible] איסור אכילה [illegible]
[illegible] רחמנא [illegible] נבילה [illegible]
[illegible] איסור הנאה [illegible]
[illegible] אסור בהנאה [illegible]
[illegible] להורות [illegible] לא יאכל אסור [illegible] בהנאה
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] והנאה [illegible]
[illegible] לא תאכל [illegible]
[illegible] לא תאכל [illegible]
[illegible] הנאה [illegible]
[illegible] אכילה [illegible]
[illegible] בהנאה [illegible] לא תאכל [illegible]
[illegible] איסור הנאה [illegible] אכילה ולא הנאה [illegible]
[illegible]

ובזה [illegible] איסור הנאה [illegible]
[illegible] איסור
הנאה

ב״ב ג״ז בענין יש אומר פ׳ בחיות רגשו׳ לפעל · וויסבורג

בחולין דף נ״ז הביא לפני טרפה חי׳ אלא לפני אינה חי׳ ס״ל הע״ה תוס׳ דבעינן ב״ע שלמים באנך
לפני טריפה חי׳ נמעט טריפה מחיות עי״ש · ואמר לו הגאון שו״ לחם · דגמ׳ הטעם הביא
יהי׳ בעינן בסימן אחר · ב״ה ובמאורה על פרק הל׳ אלא לפני טריפה אינה חי׳ ס״ל · דלא אייר׳ ב
בכה״ג דגלו׳ הצפורן ובכ״ב טריפה וגם לפיר יכול לחיות ול״ז צריך מיעוט שהורות ולא
טריפות למעט בכה״ג שגלו׳ ובכ״ב טריפה · רק זה לק׳ במאורה · דבסוגיין בנמלים דבעינן ליהן.
ואת״ל לא צריך מיעוטו׳ על זה ודהא הכשולחת צריך להיות מום
במקבלה גלא אמרה תורה אלא לעגלה · ואת״ל מילא נמי בלחוטה צריך להיות מום ואמילא ·
ולא צריך מיעוט על האי נוונא · רק עדיין קשה במאורה ובנולד ובכ״ב סכן טריפה
ובכ״ב טריפה מום ליתנם להשולחת · ולכא לאמרה כיה לא אמרה אלא לעגלה · דהא
ספק ספיקא · וסכן א׳ דלמא מבוא לפני הנרבי · את״ל לפני דלמא לא איכה טריפה
והוי אמינא דמום ליתנם בכה״ג בין להשולחת בין לשחוטה לגה צריכא שהורות למעט
בכה״ג לשגוש · רק זה ג״כ לק׳ דהא יכול להלכות ה״ב חורש ובמיתות ה״ב חורש · דהא
מאי ספק טריפה [ול׳ הפני מאורה להשחת לא מטרינן על ס״ס כמו׳ בכמי׳ ה׳ בן דבריך לפלכיני מו״ס]
רק לצא לפני טריפה אינה חי׳ · אם עמא בינול׳ לכי׳ ה״ב חורש · אבל לפני טריפה חי׳ אין לכרר כה
· ולפני עמא גלפירו׳ · וגבי פירוק · הנמאא לפני טריפה חיה · ולפיר צריך ליתנה בשהורות למעט
טריפה · ולא עלה להבל׳ מיעוט הא נמעט ג״כ מחיות · ד״ל במאורה נולד ובכ״ב ספק טריפה
ובגה לפיר יכול לחיות אפי׳ אם יהי׳ הכלל כאמת טריפה · ולהשולחת מום ליתנם
בכה״ג במאורה ס״ס כמו׳ לעיל · ולא נמעט מחיות ולן צריך למיעוטא בשהורות אלא לפני
טריפה אינה חי׳ ס״ל בלו״ג לפיר במאורה לנולד ובכ״ב ספק טריפה · דהא יכול לקרא להלכות
ה״ב חורש · לפני טריפה אינה חי׳ ונמ״ל = לעיל · ודבה מתרץ קושיות הגמ׳ ה״ל רק לי
גם אי אמרינן בשיטת החור לכן לחור אייל בכוזרבע אלא לפי׳ כל כשנים בענינים וגם
קושיות הגאון הלוק כפ׳ משורש מקום להר׳ דבכוזרבע לר׳ אך לאותם לחור · נסתם
כ״ה דבריו לא עלה הנראה · לפני טריפה אינה חי׳ ה״ל במאורה בנולד ובכ״ב ודאי טריפה ו
והוי אמינא דבכוזרבע אם לנתו לשחוטה יהי׳ מותר ולן צריך מיעוט בשהורות למעט ב
בכה״ג אך כוזרבע · ובמאורה עלי׳ בו תאוה ·

ובן כוזן הביא כלי דוואר דף ס״ב ע״ב · ודייו
ג״ב בחולין ד״ף יו״ד ע״ב וכבר לי הלכות וגם
ובגות

٢٤٥

ماح نعز

ויגר בגרר ויאמר יצחק אל רבקה אשתו הרה אנכי והנה
ראה אלהים את ענינו ואת עמלנו ויוכח אמש ושלשום
כי אמר פן אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית
לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו
אשמה ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש
הזה ובאשתו מות יומת ויזרע יצחק בארץ ההוא
וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה׳ וילך
האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד ויהי
לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו
פלשתים אתו ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי
אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום
עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת
ממנו מאד וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב
שם ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם
אביו אשר סתמו פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא
להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו ויחפרו עבדי
יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים ויריבו רעי
גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם
הבאר עשק כי התעשקו עמו ויחפרו באר אחרת
ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה ויעתק משם
ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות
ויאמר כי עתה הרחיב ה׳ לנו ופרינו בארץ ויעל
משם באר שבע ויראה אליו ה׳ בלילה ההוא ויאמר
אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי
ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי
ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה׳ ויט שם אהלו ויכרו
שם עבדי יצחק באר ויאמר אליו אבימלך מגרר
ואחזת מלכו והפיכל צבאו ויאמר יצחק אליהם
מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם
ויאמרו ראו ראינו כי היה ה׳ עמך ונאמר תהי נא
אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך אם תעשה
עמנו רע כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק
טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך ה׳ ויעש להם
משתה ויאכלו וישתו וישכמו בבקר וישבעו איש
לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום ויהי
ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא
אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום
הזה ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את
יהודית בת בארי החתי ואת בסמת בת אילון החתי
ותהיין מרת רוח ליצחק וברבקה ויהי כי זקן יצחק
ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל
ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני ויאמר הנה נא
זקנתי לא ידעתי יום מותי ועתה שא נא כליך
תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד ועשה לי
מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם
אמות ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך
עשו השדה לצוד ציד להביא ורבקה אמרה אל יעקב
בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו
אחיך לאמר הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה
ואברכך לפני ה׳ לפני מותי ועתה בני שמע בקולי
לאשר אנכי מצוה אותך לך נא אל הצאן וקח לי
משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים
לאביך כאשר אהב ובאת לאביך ואכל בעבור אשר
יברכך לפני מותו ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן
עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק אולי ימשני
אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה
ולא ברכה ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך
שמע בקולי ולך קח לי וילך ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו ותקח רבקה
את בגדי עשו בנה הגדול החמודת אשר אתה בבית
ותלבש את יעקב בנה הקטן והעורות גדיי העזים
הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו ותתן את
המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה
ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני
ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר
דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני
נפשך ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני
ויאמר כי הקרה ה׳ אלהיך לפני ויאמר יצחק אל
יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם
לא ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול
קול יעקב והידים ידי עשו ולא הכירו כי היו ידיו
כידי עשו אחיו שעירות ויברכהו ויאמר אתה זה
בני עשו ויאמר אני ויאמר הגישה לי ואכלה מצד
בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו
יין וישת ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי
בני ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה׳ ויתן
לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן
ותירוש יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר
לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור וברכיך
ברוך ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך
יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא
מצידו ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
לאביו יקם אבי בני מצד בנו בעבור תברכני נפשך
ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך
עשו ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי
אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא
ואברכהו גם ברוך יהיה ויצעק עשו צעקה גדולה
ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי
ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך ויאמר הכי
קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח
והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי
ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל
אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיהו ולך
אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל אביו הברכה
אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קולו
ויבך ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ
יהיה מושבך ומטל השמים מעל ועל חרבך תחיה
ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו
מעל צוארך ויעתר עשו את יעקב על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי
ואהרגה את יעקב אחי ויגד לרבקה את דברי עשו
בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר
אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך עתה בני
שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה ושבת
עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך ושכח
את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה
אשכל גם שניכם יום אחד ותאמר רבקה אל יצחק
קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות
חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים ויצו יצחק את
יעקב ויברכהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען
קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך
משם אשה מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך אתך
ויפר אתך וירבך והיית לקהל עמים ויתן לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ
מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם ויצא יעקב מבאר
שבע וילך חרנה וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב
וישלח פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו
ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען ויאבה
יעקב אל אמו ואל אביו וילך פדנה ארם וירא עשו
כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו וילך עשו אל
ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם
אחות נביות על נשיו לו לאשה ויצא יעקב מבאר
שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילן שם כי בא
השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב
במקום ההוא ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו
מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים
בו והנה ה׳ נצב עליו ויאמר אני ה׳ אלהי אברהם
אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך
אתננה ולזרעך והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה
וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות
האדמה ובזרעך והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר
תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד
אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך ויקץ יעקב
משנתו ויאמר אכן יש ה׳ במקום הזה ואנכי לא
ידעתי ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה
כי אם בית אלהים וזה שער השמים וישכם יעקב
בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם
אותה מצבה ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם
המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה
ויידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה
ה׳ לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה
בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך
ויעתק יעקב משם ויבא ארצה בני קדם וירא והנה
באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה
כי מן הבאר ההוא השקו העדרים והאבן גדולה על
פי הבאר ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן
מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן
על פי הבאר למקמה ויאמר להם יעקב אחי מנין
אתם ויאמרו מחרן אנחנו ויאמר להם הידעתם את
לבן בן נחור ויאמרו ידענו ויאמר להם השלום לו
ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמר
הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו את
הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל
העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו את
הצאן ויעקב עודנו מדבר עמם ורחל באה עם צאן
אביה כי רעה היא ויהי כראות יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב
ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי
אמו וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך ויגד
יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא
ותרץ ותגד לאביה ויהי כשמע לבן את שמע יעקב
בן אחותו וירץ לקראתו וחבק לו וישק לו ויבא לו
אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה ויאמר
לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים
ויאמר לבן אל יעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם
הגידה לי מה משכרתך ולבן היתה שתי בנות שם
הגדולה לאה ושם הקטנה רחל ועיני לאה רכות
ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה ויאהב יעקב את
רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה
ויאמר לבן טוב תתי אותה לך מתתי אותה לאיש
אחר שבה עמדי ויעבד יעקב ברחל שבע שנים
ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה ויאמר
יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה
ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו
ויבא אליה ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה
בתו שפחה ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן
מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה
רמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת
הצעירה לפני הבכירה מלא שבוע זאת וניתנה לך
גם את בעבור עבודה אשר תעבדני עוד שבע שנים
אחרות ויעש יעקב כן וימלא שבוע זאת ויתן לו את
רחל בתו לו לאשה ויתן לבן לרחל בתו את בלהה
שפחתו לה לשפחה ויבא גם אל רחל ויאהב גם את
רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות וירא
ה׳ כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה
ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי
ראה ה׳ בעניי כי עתה אהבני אישי ותהר עוד ותלד
בן ותאמר כי שמע ה׳ כי שנואה אנכי ויתן לי גם
את זה ותקרא שמו שמעון ותהר עוד ותלד בן
ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו
שלשה בנים על כן קרא שמו לוי ותהר עוד ותלד בן
ותאמר הפעם אודה את ה׳ על כן קראה שמו יהודה
ותעמד מלדת ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא
רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין
מתה אנכי ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
אנכי אשר מנע ממך פרי בטן ותאמר הנה בלהה
שפחתי בא אליה והלדה על ברכי ואבנה גם אנכי
ממנה ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
יעקב ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ותאמר רחל דנני
אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו
דן ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן שני ליעקב
ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם
יכולתי ותקרא שמו נפתלי ותרא לאה כי עמדה
מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב
לאשה ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן ותאמר לאה
בגד ותקרא שמו גד ותלד זלפה שפחת לאה בן שני
ליעקב ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא
שמו אשר וילכו ראובן בימי קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא אותם אל לאה אמו ותאמר רחל
אל לאה תני נא לי מדודאי בנך ותאמר לה המעט
קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר
רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך ויבא
יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה
הלילה ההוא וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד
ליעקב בן חמישי ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר
נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ותהר עוד
לאה ותלד בן ששי ליעקב ותאמר לאה זבדני אלהים
זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים
ותקרא שמו זבולן ואחר ילדה בת ותקרא שמה דינה
ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
רחמה ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי
ותקרא שמו יוסף לאמר יסף ה׳ לי בן אחר ויהי כאשר
ילדה את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
למקומי ולארצי תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי
אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר
עבדתיך ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי וברכני ה׳ בגללך ויאמר נקבה שכרך עלי
ואתנה ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
אשר היה מקנך אתי כי מעט אשר היה לך לפני
ויפרץ לרב ויברך ה׳ אתך לרגלי ועתה מתי אעשה
גם אנכי לביתי ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא
תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב
ארעה צאנך אשמר אעבר בכל צאנך היום הסר משם
כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא
ונקד בעזים והיה שכרי ותענה בי צדקתי לפניך כל
אשר יהיה אתי בעזים עקד ונקד וטלוא בכשבים
גנוב הוא אתי ויאמר לבן הן לו יהי כדברך ויסר
ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים את כל
העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו ואת כל
הכשבים הלהים וינקד וטלא ויתן ביד בניו וישם
דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן
לבן הנשארות ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז
וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף על הלבן
אשר על המקלות ויצג את המקלות אשר פצל
ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לנכח פני
הצאן ויחמנה בבאן לשתות ויחמו הצאן אליו
ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלאים ויעקב הפרד
הכבשים ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
ושת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן ויהי
בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות
לעיני הצאן ברהטים לחמם במקלות ובהעטף הצאן
לא ישים ויהיו העטופים ללבן והמקשרים ליעקב
ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות
ועבדים וגמלים וחמרים ויקח יעקב את כל אשר
לאביו ומאשר לאביו עשה את כל הכבוד הזה ויהי
כאשר ראה יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול
שלשום ויאמר ה׳ אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ואל מולדתך ואהיה עמך ויקרא יעקב אל רחל ואל
לאה השדה אל צאנו ויאמר להן אני רואה את פני
אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה
עמדי ואתנה יודעות אתן כי בכל כחי עבדתי את
אביכן ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת
מונים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי אם כה יאמר
נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה
יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים
ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי ויהי בעת
יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתודים
העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים ויאמר אלי
מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני ויאמר שא נא
עיניך וראה כל העתודים העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך
אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת
לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל
ארץ מולדתך ותענינה רחל ולאה ותאמרנה לו
העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו הלא נכריות
נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו כי כל
העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה ויקם יעקב
וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים ויסע את כל
מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר
רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען
ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב רחל את התרפים
אשר לאביה ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי
הגיד לו כי בורח הוא ויברח הוא וכל אשר לו ויקם
ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד ויגד ללבן
ביום השלישי כי ברח יעקב ויקח את אחיו עמו וירדף
אחריו דרך שבעת ימים וידבק אחריו בהר הגלעד
ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו
השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע ויגש לבן
את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והוא עם אחיו
בהר הגלעד ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנוב
את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב ויאמר יעקב
אל לבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך
מעמדי ואשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו
הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל
גנבתם ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל
שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל
רחל ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל
ותשב עליהם ויחמש לבן את כל האהל ולא מצא
ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל
לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את
התרפים ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי כי
חמשת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה
נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו זה עשרים שנה
אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא
אכלתי טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי
תבקשנה גנובתי היום וגנובתי הלילה הייתי ביום
אכלני חרב וקרח בלילה ויברח שנתי מעיני זה לי
עשרים שנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני
בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת
מונים לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי
ראה אלהים ויוכח אמש ויאמר לבן אל יעקב הבנות
בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה
לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן
אשר ילדו ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה
לעד בינו ובינך ויקח יעקב אבן וירימה מצבה ויאמר
יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל
ויאכלו שם על הגל ויקרא לבן יגר שהדותא ויעקב
קרא לו גלעד ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני
וביניך על כן קרא שמו גלעד והמצפה אשר אמר
יצף ה׳ ביני וביניך כי נסתר כי איש מרעהו ואם
תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש
עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך ויאמר לבן אל
יעקב הנה גל הזה והנה המצבה אשר ירתי ביני
וביניך עד הגל הזה ועד המצבה הזאת אם אני לא
אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את
הגל הזה ואם לרעה ויאמר אלהי אברהם ואלהי נחור
ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו
יצחק ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם
ויאכלו לחם ויליני בהר ויקם לבן בבקר ויעקב
נשבע בפחד אביו יצחק ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא
לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר ויקם לבן
בבקר ויעקב

פטור משלם ואף כשטעה בדבר משנה. ועוד דהא מתניתין דבכורות קתני ואם היה מומחה פטור משלם
ומטיהר את הטמא נמי שערבו בתרומה עם פירותיו דאי מפסיד לחבר. כדאיתא בהרא"ש והר"ן. ועוד
דהא כשטעה בשיקול הדעת. אף לרבנן חייב כדאי מפסיד לחבר והרמב"ם והטור ואם היה מומחה פטור אלמא
אפי' היכא דמחייב בדינא פטור משום מומחה הוא. וכבר כתבו הפוסקים דעת גדולי אחרונים כשיטתם.
אמרו לפעמים והחנוך שיטתם כדעת הסוגיא והכא שהוכיח כן ודברי הרא"ש וכן משמע לשון הטור
ע"ש. אלא דלכאורה קשה לפי שיטה זו כיון שמפרש הכא דלא אבל התוס' דהא ר"ל שטעה בדבר
משנה הוי ומ"מ פטור ר"ל משום דמומחה לכך פטור. והרא"ש כשטעה בדבר משנה כל שכן חייב.
וזה שכתבו לחלק הכא בר"ח הוי נושא ונותן ודלא הולך אפי' שטעה בדבר משנה פטור ולא בעי
מומחה ולא נושא ונותן אין לזה. דהא הטור התחיל וכתב ואם טעה בדבר משנה בכל ענין
חוזר הדין אפי' ג' מומחים אפי' נטלו לידיהם את הדין. וג' מומחים דישנם כאן נושאי ונותני
... הטור וכתב ואח"כ הרא"ש ז"ל כתב דבכל ענין חייב אפילו מומחה ואפילו לא נשא ונתן ביד
כשרה ... עי"ש על הכתב

אלא נראה ... זו דהא כל"ז ... שכתב הרא"ש התם בפסקי בסנהדרין ז"ל
ואע"פ דנאמר לו רב המנונא לרב ששת אלא לא אמרת טעה בדבר משנה חוזר ואמר ליה כיון דאלו
הוי ... הוה בדינא או דינא ולא כלום עבד האי נמי מיהא או כלום עבד. ואם
הנ"ל או כלום עבד. ולא היא בהך סוגיא דרבנן כמו שפירש התוס' דאמר ליה אלו מטהר
את הטמא אמאי חייב ר"ת כשערבו בתרומה עם פירותיו דאליבא דרבנן דינא הוא דאוניה
כשערבו חבם. אבל ר"מ אפי' ערבו בתרומה נמי חייב ואמאי נימא כיון דאלו לא ערבו הוי הדבר האמת
נמי לא כלום עבד. ועוד דבגמרא בהך משנה פ'. ועוד נראה כיון דנראה דאינו כדיבורו שאי אפשר
בחזרה אמאי לא יתחייב אפי' לרבנן דלא דיינו דינא דגרמי. ע"ש. דכבשם שפילו כמו דמיבן
חייבו כר"מ וכן לרבנן. ואע"ג דבדברים בעלמא מיפסל ולא חייב דינא דגרמי. אלא וודאי
כל היכא דלאו דינא אפי' כדיבור חייב מעשה ולא בגרמי וחייב אפי' לרבנן. אבל היכא דאלו
הוי (נמי) הוי הדבר כגון שטעה בדבר משנה ר"מ חייב ולרבנן פטור וכו' וכמו שכתבו התוס' בסוגיא זו
דלכאורה ש"ו דבריו לשיטת התוס' ורא"ש ואי מושכת רב המנונא ורב ששת אם אמרו אמאי כל דלא הרא"ש
אומר ממש

אוני דמתניתין כרת וחייב אפילו באותו היום נתן הוי הבה ואפי׳ [illegible] והר״ש. אי בהבא פירושו כמו

שפירש הגאון התם [illegible] ל׳ אם כשוגא שגגה כרכר שנה אינו חוזר אלא [illegible] בינא היינו בגא

שפחה [illegible] ונאמר ל׳ אינו וזוחה לכך אתה פטור עליהם. אלא אמ׳ שגגה כרכר משנה חוזר ויוא

לי׳ אותו היום נתן רינך לא בינא ולא כלום [illegible] שי רינך ולאו בינא ולאו כלום [illegible].

והיינו כפירוש הסוגיא והכא בשגגה כרכר שנה ובאי חייב לר״ש אפי׳ [illegible] וזוחתן ונכוהו עליהו וכיון

שבתו [illegible]. ובכה כספר [illegible] בבאורו לה״ס סי׳ [illegible] והיינו דמתניתין בר״ש וכן לרב

[illegible] ביומו לבך דמתניתין דבכורה כשגגה כשגגו בדעת. ולכך זה [illegible] היכא בבוא

וזוחה ולרבנן פטור עליהם וזה [illegible] כיון בשגגה כשגגו בדעת אינו [illegible] ולכך זה

[illegible] פטור עליהם ואפי׳ שהוא זוחה. אבל בשגגה כרכר שנה זה כמו [illegible]

שגגות [illegible] כרכר שנה אינו בינו בין [illegible]

[illegible] חייב לר״ש בראשון בינא דנראי בשגגה כרכר שנה. [illegible] ואוני סיפא דמתניתין בבכורה

כר״ש באלה היאך ונאמר [illegible] פטור אתה [illegible] שהוא וזוחה ולרבנן בבא בשגגה כרכר שנה אם

וזוחה ולרבנן חייב לר״ש בראשון בינא [illegible] [illegible] אבל היום באותו היום נתן הבר

כנגן [illegible] ובנגן שגגה כרכר שנה לר״ש חייב ולרבנן פטור בבא ובאי נראי הוא זה [illegible]

אחרי כן [illegible]. ואפי׳ אותו הסוגיא התם [illegible] אם כשוגא שגגה כרכר שנה אינו חוזר אלא גם

בינא היינו [illegible] ונאמר ל׳ וזוחה לכך אתה פטור עליהם. אלא אי [illegible] שגגה כרכר

שנה חוזר ואם חייב לר״ש בראשון בינא דנראי [illegible] וזוחה ונכוהו עליהו. [illegible] ואי [illegible]

[illegible] לר״ש וזוחה לכך אתה ופטור עליהם בבא לר״ש חייב. [illegible] בסיפא דמתניתין [illegible] כרבנן לכך

וחשב [illegible] [illegible] באותו היום נתן הוי הבר ובנגן בשגגה כרכר שנה לר״ש חייב

והיינו [illegible] ואי בחשב התם [illegible] לא [illegible] [illegible] דמתניתין כר״ש. לכך

[illegible] בשגגה כרכר שנה [illegible] חייב לר״ש ואם [illegible] סיפא דמתניתין ב

דבכורה כר״ש [illegible]

ואפי׳ [illegible] [illegible] בבא ר״ש שגגה כרכר שנה [illegible]

[illegible] וזוחה לכך ה׳ ופטור. [illegible] בשגגה כרכר [illegible] [illegible] חייב. [illegible]

[illegible]

[illegible] הרשב"א [illegible] לפי הפוסקים [illegible] בבאמין [illegible]
[illegible] בכבר שנה [illegible] והרשב"א [illegible]
[illegible] במשוחה [illegible] והרשב"א [illegible]

[illegible] והרשב"א [illegible] בכבר שנה [illegible]
חייב [illegible] ונקבו עלייהו [illegible] משוחה [illegible] ונקבו עלייהו [illegible]
[illegible] הרשב"א [illegible]
[illegible] והרשב"א [illegible] בכבר שנה [illegible]
בבאמין [illegible]

[illegible] בכבר שנה [illegible]
[illegible] משוחה ונקבו עלייהו [illegible] החזיר [illegible]
[illegible] הרשב"א [illegible] בכבר שנה [illegible]
[illegible] חוזר וחייב [illegible] הרשב"א [illegible]
[illegible] משוחה [illegible]
[illegible] בכבר שנה [illegible] חוזר [illegible]
[illegible] בכבר שנה [illegible]
[illegible] משוחה ונקבו עלייהו [illegible]
[illegible] והחזיר [illegible]
[illegible] החזיר [illegible]
[illegible] בכבר שנה [illegible] חוזר [illegible]
[illegible] בבאמין [illegible] הרשב"א
[illegible] משוחה ונקבו עלייהו [illegible] בכבר שנה [illegible]
[illegible]

[illegible] הראשונים [illegible] חבא [illegible]
שנה [illegible] בכבר שנה חוזר [illegible]
[illegible]

ומחה ורבים פטור משלם . ולכאורה יש לבאר מה שדייק חבא ועוד קאמר . וגם בדין ומשכ

זה שיטה שהרמב"ם לפי מה שכ' הרא"ש בר"ע ושאר חכמים גדולים ז"ל נראה בהו משכ"ל פרק

הכי ור"י ור"ת באם איתא דמחזיק בגזל היינו ושאר ר"ע הכי בחוזר ובדמשך כאילו הוי פרה

קין דינא או דינא השתא נמי או כל עכבה . והשך כסף יד רוצה ומשכ נוטל זו ובדמים

זה שיטה שהרמב"ם א"א על הרא"ש בהו ור"ע ומר ור"ת שהוא פטור אשמחזיק שהוא נגזל

וכו' לא קשה מידי בדברי הרא"ש שפרש דודאי במוחה הוא במחזיר נגזל כמו שזו כמו בסוף .

ואם הוכרח ר"ע ומר ור"ת שהוא פטור משום מוחה עכ"ל

ולכאורה אין הבנה לדברי הש"ך אילו בהא כתב הרא"ש בהדי' באי יחיד שאינו מוחה חייב .

חכמים לשלם כיון שנפטר לדין יחידי והוא אינו מוחה ואין הדין חוזר אפי' ע"י נגזל

הדור ונפסוהו לקיים הדין ושלם משכח וכו' . ולפי זה קשה מאי קושיה הכ הש"ך על הב"ח

אלא אם טעה כדבר משנה חוזר ושאר ר' כיון דאילו הוי פרה דינא או דינא כל בהא אי

או מוחה הוא מחויב לשלם והרא"ש איגלו דדינא או דינא . ואם לא קשה הש"ס מידי שיטה

הרא"ש . ויש לישב לדעת הרא"ש בתרי אופני . בדרך אחד מכח לפרש לשיטת הרא"ש

בעינן נוטל הש"ס מאי כתב דהבר ר"ע ור"ת מוחה וכו' אתה וכל מוחה וכו' פטור משלם הא

אפי' סתם מוחה פטור משלם כיון דטעה בדבר משנה חוזר . ואילו הוי פרה קין דינא או

דינא וכו' לפי שנו שפירש חבא ועוד קאמר חבא בטעה בדבר משנה חוזר והיינו במוחה

סתם ועוד אף במוחה הבעת מיגו מוחה ורבים אתה ופטור משלם ..

ולפי הנחה זו אין מקום לדברי הש"ך שרוצה לבחות דברי הרמב"ם לדעת הרא"ש שפרש דינא

במוחה הוא במחזיר נגזל . ולכך הוכרח ומר ור"ת שהוא פטור משום מוחה . אבל לזאת

דהוכחנו בעיקר הש"ס קשה מאי דהבר ר"ע ור"ת פטור אתה בכל מוחה וכו' פטור משלם

וה' ור"ע הבר ה"ו סתם שהוא מוחה אתה כבאורן . אם נוטל הרמב"ם במוחה עוברת

ומשל הרא"ש בר"ע שאר חכמים הוו גדולים ז"ל הוי משום לפרק הכי ור"י ור"ת באם איתא

דמחזיר נגזל היינו ושאר ר"ע הכי בחוזר ובדמשך כיון באילו הוי פרה קין וכו' . והיינו בילא

לו אפי' במוחה סתם ובדמשך באורך הפירוש במקום הרא"ש כבאורן בטעה רב הש"ס

ור"ת הכי

שכתב הא רש"י כבר האכילה לכלבים ולא מיירי ולא אם מחזיר. ולכך שינה כבר יאוש
דאי כלום עביד כי בהא ורבנן סברי דאיהו הוי קנין היה פטור משלם. אבל גזל בשוגג
בתחלה קודם. וא"ע להוי כמו שינה כבר יאוש נה היה בגזל מחזיר. בהא עבדי הרא"ש
דבלי כיון שנשבר שם כהבדי גבי דאיהו הוי קנין הוי הבר ושינה כבר יאוש ורבנן
ורבנן פטור ור"מ חייב.

קמאית בהגהה ראשונה על הגזל ובה דר"ז שהקשינו על ליישב הרא"ש דבמתני מחייב
שאינו שוחה חייב ברבים שלם. כיון שנשבר לבן מחייב והוא אינו שוחה ואין
הבין חוזר אלא על גזל ונפסלו וקיים הדין ומשלם דבריה. ואקשינו לפי מאי דנראה דה דהו
אלא אם שינה כבר יאוש חוזר ושוחט כיון דאיהו הוי פרה קנין כו'. ולייש
ונעלו הי' נראה דהרא"ש כתב נה לפי השמועה הכל כר"ש בבאין בינא דנראי ולכך שפיר
נפסלו ומחייב לשלם. אבל אליבא דרבנן דפטרוהו גבי איהו הוי פרה קנין כו'. גם בזה
פטרוהו רבנן. וכיון שכתבו במאי דבריהם מיירי בהוא כוכבים גו גבה שיהר את השוחט
כי השוחט שאי בגי לאמו, זה כאבדה בבאין בינא דנראי כו'. ואם אי לא נראה בגליון כ
בבאין. ופירשו דלאו ני בר"י ור"ש מובא להך כיון כיון שנשבר ושחט ולבן והוא אינו
שוחה נפסלו חבירים ומחייב לשלם עבים בבאין. ובזה היינו אליבא דר"מ בבאין
דינא דנראי אבל רבנן דאמרו ונפסלו ומחייב לשלם.

קמא הנה גם נראה לפענ"ד ויש גזל והרא"ש. שהגיה לבעת הרא"ש ברע"ג שאר חבירים היו
נגדלים ור"ש אבל הוי ואחר רב הגזל ואינו בר"י ור"ש זה דלא זהבר ר"ג
לר"ש אם גזל ומחזיר. דשפיר שכל והרי אליבא בר"י ור"ש בשמעתין אשכחן בבאין
דינא דנראי ומחייב בחיוב שאינו שוחה שום קנין כיון שנשבר והוא לבן. ולכך אמר ר"ג לר"ש
שוחה אתה נפטור משלם. והיינו נמי שהקשו כיון דיש גזל והחזיר דינא ולאו דינא אפי'
דינא פרה קנין פטור משלם אליבא דר"מ. כמו שאפרש וכן לדעת הרא"ש כיון גזל והחזיר פטור
משלם אליבא דר"מ.

לעולם אל דחית לבעל בין או דחית לי' לוי · וזהו דווקא כיון דר"ש נדחה · אבל אי לאו נדחה הוי ד'
וחייב לעולם כיון דכל ב"ה דבאין ביומי דגרדי קמיהו וחייבי לעולם ובזמן ט"ו נישבל והוית בי"ו ואינו
נדחה · ולכן זהו כר"ע ור"ש נדחה אתה ופטור לעולם · אבל לאותו ב"ה ונראה רבה האמת כ"פ הר"ר ·
כה"ג ... ואחר כך שעה ולבבו שנה ושעה מחלק הלילה · בכל שעה כלבב השנה ולעולם חוזר
אפי' בנדחה וחייב לעולם · כבת היבא דליתא לבעל הבין או דת לי' לוי · כמו שכתב התוס' והרא"ש
אי בא בר"ה · אלא כשעה מחלק הלילה · ולכן נדחה לאותו נדחה כדאמרן כמו כן הסוף
לביטול הרא"ש והטור ע"פ דעת הסמ"ג והר"ת ·
ולפי ע"כ סיפא דמתניתן בבכור דאתי כרבנן דאי לר"מ בעינן בשעה כלבב שנה ולעולם חוזר אפי'
בנדחה · אב"ע זה זהבר דר"ע ור"ש נדחה אתה ופטור לעולם ובבא הש"ס ועל שגגו פי' הרא"ש
הב"ס אסורים ונאמר לי' אימו נדחה לבב אתה ופטור לעולם · אב"ע זובח זה סיפא במתניתן
בבכור אתיא כרבנן ולכן יש לי' הר"ר ר"ה ור"ש אלא כל שעה כלבב שנה אינו חוזר אלא
נם דינא היינו דנא יפחיד ר"ש ונאמר לי' כ"ש הרא"ש כבב' והיכי בשעה כלבב שנה באחר ·
חוזר ודאי לבעל הבין או דת לי' לוי נולד הבין ובזמן · והיינו לביטול הר' והרא"ש דנא כתב
דיחלק כל שעה מחלק הלילה כן שעה לבבו שנה בחוזר · וחייב אלא בר"ה · ונתנה
לאותו סיפא דמתניתן כרבנן ובדאמרן · ואב"ע לאותו דר"י ור"ש דלא יחלק כל שעה ולבבו
לבבו שנה ושעה מחלק הלילה · ולא אתי אלא זה בשעה כלבב שנה ולעולם חוזר וחייב אף ·
כנדחה · אב"ע הר"ר יש לאותו סיפא דמתניתן כר"ש ומשום נאמר הר"ר ר"ע ור"ש נדחה אתה
ופטור לעולם כיון דגדול יכול לחזור שור אלא על דליתא פרה קטן · והיינו כיון דר"ש ·
נדחה הוי' כדאמרן ובע"כ ...
ולפי הנחה זו יש ליישב הר"ר לביטול הר' דמוקי בהתם בבכור דאי אליבא דר"ע והיינו דיחלק
כן שעה ולבבו שנה ושעה מחלק הלילה · אלא דלדעת הרא"ש באשר כביטול הר' ומפרש
דר"ש סבר כר"י ור"ש · ונדחה ואי אליבא דר"ע ... לאותו · ומתניתין בסנהדרין דקתני
כסתמא והתם בבכורים נמי כסיפא אם הי' נדחה פטור ונפק בהו לאותו גם במתניתן
בסנהדרין ולחוץ

ולא יכלו לעמוד בפניו ויברחו ממנו ויפלו חללים רבים
ויהי כי ברח ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים רבים
בהר גלבוע ויהי כי ראה שאול את בניו שנהרגו
ויאמר אל נושא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן
יבואו הערלים האלה ודקרוני בה והתעללו בי
ולא אבה נושא כליו כי יראה מאד ויקח שאול
את החרב ויפול עליה ויהי כי ראה נושא כליו
כי מת שאול גם הוא נפל על חרבו ויפול עמו
ויהי כי ראה איש ישראל אשר בעבר הבקעה
ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי
נפלו שאול ובניו ויעזבו את הערים וינוסו
ויבואו פלשתים וישבו בהן ויהי ממחרת
ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו
את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר גלבוע
ויכרתו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ
פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ובעם
ושמו את כליו בבית עשתרות ואת גויתו
תקעו בחומת בית שן ויהי כי שמעו יושבי
יבש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול
ויקומו כל איש החיל וילכו כל הלילה ויקחו
את גויית שאול ואת גויות בניו מחומת בית
שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם ויקחו
את עצמותם ויקברו תחת האשל ביבש
וישבעו שבעת ימים ויבא דוד צקלג ביום
השלישי ויהי האיש בא ממחנה שאול מבגדיו
וראשו עפר ויהי כבואו אל דוד ויפל ארצה
וישתחו ויאמר אליו דוד מאין תבוא ויאמר
אליו מפליט ישראל נסתי ויאמר אליו דוד
מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אליו כי נס
העם מן המלחמה וגם כי נפל רבים מן העם
וימותו וגם שאול ויהונתן בנו מתו גם
ויאמר הנער הנצב עליו אקרה בהר גלבוע
והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב
והפרשים דבקו בו ויפן אחריו ויקרא אלי
ואמר הנני ויאמר אלי מי אתה ויאמר אליו
עמלקי אנכי ויאמר אלי עמוד נא עלי והמתני
כי אחזני השבץ כי עדי כל נפשי עוד בי
ואעמד עליו ואמיתהו כי ידעתי אחרי נפלו
לא יחיה ואקח את הנזר אשר על ראשו
ואת הצמיד אשר על זרועו ואביאם אל
אדני הנה ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם
כל האנשים אשר עמו ויספדו ויבכו ויצומו
עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם
יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב ויאמר
דוד אל הנער המגיד אליו אי מזה אתה
ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי ויאמר אליו
דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את
משיח יהוה ויקרא דוד אל אחד מן הנערים
ויאמר גש פגע בו ויך אותו וימת בו ויאמר
דמך על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אני
המתי את משיח יהוה ויקונן דוד את הקינה
הזאת על שאול ועל יהונתן בנו ויאמר
לחנך בני יהודה הנה כתובה על ספר הישר
צבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים
אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצות אשקלון
פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות
הערלים הרי גלבוע אל טל ואל מטר עליכם
ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים מגן
שאול בלתי משיח בשמן כי מדם חללים
מחלב גבורים קשת יהונתן לא תשוג אחור
וחרב שאול לא תשוב ריקם שאול ויהונתן
הנאהבים והנעימם בחייהם ובמותם לא
נפרדו מנשרים קלו מאריות עזו בנות
ישראל על שאול בכינה המלבישכם שני
עם עדיכם המעלה עדי זהב על לבושכם
איך נפלו גבורים במלחמה יהונתן על
במותיך חלל צר לי עליך אחי יהונתן נעמת
לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים
איך נפלו גבורים ואבדו כלי מלחמה
ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר
האעלה אל אחת ערי יהודה ויאמר יהוה
אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר
חברונה ויעל דוד שמה ואת שתי נשיו
אחינעם היזרעאלית ואת אביגיל אשת נבל
הכרמלי ואנשי האנשים אשר עמו העלה
דוד איש וביתו וישבו בערי חברון ויבאו
אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על
בית יהודה ויגידו לדוד לאמר אנשי יבש
גלעד הם אשר קברו את שאול ויאמר דוד
אל אנשי יבש גלעד ברוכים אתם ליהוה
אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם
שאול ותקברוהו ועתה יעשה יהוה עמכם
חסד ואמת וגם אני אעשה אתכם הטובה
הזאת אשר עשיתם את הדבר הזה ועתה
תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת שאול
אדניכם וגם אתי בית יהודה משחו למלך
על עמם ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול
לקח את איש בשת בן שאול ויעבירהו
מחנימה ויפקדהו על הגלעד ועל האשורי
ועל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל כל
ישראל בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול
במלכו על ישראל ושתי שנים מלך רק בית
יהודה היו אשר לדוד ויהי המספר הימים
אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה
שבע שנים וששה חדשים ויצא אבנר בן נר
ועבדי איש בשת בן שאול מחנימה גבעונה
ויצא יואב בן צרויה ועבדי דוד ויפגשו יחדו
על בריכת גבעון וישבו אלה מזה על הבריכה
ואלה מזה על הבריכה ויאמר אבנר אל יואב
יקומו נא הנערים ויצחקו לפנינו ויאמר יואב
יקומו ויקומו ויעברו במספר לבנימן ולאיש
בשת בן שאול שנים עשר מעבדי דוד ויחזקו
איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו
יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים
אשר בגבעון ויהי המלחמה קשה מאד
ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל
לפני עבדי דוד ותהי שם שלשת בני צרויה
יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו
כאחד הצבאים אשר בשדה וירדף את אבנר
ולא סר בלכתו לא ימין ולא שמאל מאחרי
אבנר ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה
עשהאל ויען אני ויאמר אליו אבנר נטה לך
ימין או שמאל והחזק לך באחד הנערים
וקח לך את חליצתו ולא אבה עשהאל סור
מאחריו ויסף עוד אבנר לאמר לעשהאל
סור מאחרי למה אכה ארצה ואיך אשא
פני אל יואב אחיך ויתמהמה לסור ויכהו
אבנר באחור החנית ותצא החנית מאחריו
ויפל שם וימת תחתיו ויהי כל הבא אל
המקום אשר נפל שם עשהאל וימת עמד
והלכו כל העם רדפים אחרי אבנר ויבואו
גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר
גבעון ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו
לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת
ויקרא אבנר אל יואב ויאמר יואב החרב
תאכל לנצח הלא ידעת כי מר תהיה באחרית
ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם
ויאמר יואב חי האלהים כי לולי דברת כי
אז מן הבקר העם עלו איש מאחרי אחיו
ויואב ואנשיו הלכו כל הלילה ההוא
ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבואו
מחנימה ואבנר ואנשיו נסו דרך המדבר
ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבואו
מחנימה ואבנר ואנשיו נסו דרך המדבר
ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבואו
מחנימה ואבנר ואנשיו נסו דרך המדבר

ולעולם כההוא עובדא בר"ש ור"ע נקו' שמן כנ"ל ר"ע ור"ש הלכה כר"ע. אפי' למ"ד פטור אתה משוחה לכ"ג
אתה ולענין החזרה הבין דמינת הוא כיון דנעקרין יש נקו' שמן ואין נקו' שמן כו' ומשיחין בה כמו משחה
אב"ע לדברי הרמב"ם אלה אם לפי הזמנא כו' ואמנם כלא כולה דנכנ' משחה. וכן כתבם שמן
כנ"ל. וכן נראה בירו' לאחרן ונעשה ר"ע משחתן פטורין אפי' מי שנקו' שמן והחזירו אם א' אפי'
בחזרה פטור אלא כההוא עובדא וכו' והתם טעה בכהן שנה הו'. ומ"מ פטור. אע"ג דל"ל כר"ש בבאין
דינא דכו'. וחייב לשמל הל' והרמב"ם כשעה כבכר שנה. לעולם חייב כבאין לעיל זוכה זה בכבש
גם לשמל הל' והרמב"ם פטור. ולפי זה נפתר הכבש זה שפרשנו לעיל. אבל אשל הטור כדעת הסמ"ג והכא
כשעה כבכר שנה לעולם חייב. והכא זכין הרמב"ם גבי משחה פטור אפי' מי נקו' שמן והחזירו.
יפה שר"ש משחה לכ"ג הו'. ומפש הוכחה בו עוה על לבי ואמנם ברך הראשון והנך תרי אנפין שפרשנו
והיינו שזוכה לפרש לשמל הרמב"ם דענין נול הגל דאי בנא וחבר ר"ע ור"ש משחה לכ"ג אתה וכו'
משחה לכ"ג פטור אלא. הא אפי' סתם משחה פטור ולעולם כיון בשעה כבכר שנה חוזר ואילו
היפרה נמן בינך או בינא וכו' ולפי זה משש שפיר חבא עוד נאמר ומבינך הלשון כבאורן"
אבל לפי פירוש לשון הטור שנין כדעת הסמ"ג והכא בשעה כבכר שנה לעולם חייב אפי' בזמן
ונכון עליהו אפלו חייב לעולם ולפי זה בנל כר"ש בבאין נדי' ולפי זה שפרשנו לעיל
לשמן ששבא דסמך הרמב"ם לעולם חייב בשעה כבכר שנה היינו אלבא בר"ש. וסיפא דנתני
דבכבוד' את נרכין כבאורן. אבל לפי זה האיך יבא הרמב"ם ואל דבריו. ואפילו יש נקו'
שמן והחזירו אם א' אפי' בחזרה פטור לעולם כההוא עובדא בר"ש ור"ע נקו' שמן בכלל
ר"ע ור"ש הלכה כר"ע כו'. ולפי זה שפרשנו דסיפא דנשמעת את נרכין. ואין פסקינן כר"ש
האיך יבא הרמב"ם ואל דבריו הא אאיסיפא את נרכין כבאורן"
חוזרים על כל הדברים ולא יצאתי ידי שמל הרמב"ם עם משעה הטור כיו שפרשנו הסמ"ג
והכא. ולשון הסמ"ג כבאורן. ומה לפרש דאי סתם הרמב"ם כמו דברי והלכה
כבאותי ר"ש ור"ע ולפירושא בהש"ס ורב אומר כשעה כמו הלכה כיו שפירש הנ"ל
כשעה כבכר שנה

אמת ובצדק עשיתי עמדי ועתה הנני. ואמר לו אברהם אל יאמר לבבך כי אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי. כי ודאי אמרתי בלבי אולי אין יראת אלהים במקום הזה ואין לו שום ידיעה בדברים אלו ואהרגני על דבר אשתי. ואף על פי כן לא חשכתי ממנו אשתי. ועתה לך נא השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה. ואם אינך משיבה דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך. וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם ויראו האנשים מאד. ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדולה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי. ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה. ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי. ואף גם אמנה אחתי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה. והי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא. ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו. ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב. ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונוכחת. ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו. כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם. ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר. ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים. ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק. וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים. ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו. ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי. ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו. ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק. ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק. ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק. והדבר מאד בעיני אברהם על אודות בנו. ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע. וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא. וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד ושלחה וילך ותתע במדבר באר שבע. ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים. ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד וישא את קולה ותבך. וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם. קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו. ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער. ויהי אלהים את הנער וישב במדבר ויהי רבה קשת. וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים. ויהי בעת ההיא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה. ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנכדי ולניני כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה. ויאמר אברהם אנכי אשבע. והוכיח אברהם את אבימלך על אודות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך. ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום. ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית. ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדם. ויאמר אבימלך אל אברהם מה העינה שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדם. ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת. על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם. ויכרתו ברית בבאר שבע. ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישובו אל ארץ פלשתים. ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם. ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים.

ולא אמרינן אי אפשי בשלי כשאני אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלך אלא בשלי
ואי אפשי בשלך אלא בשלך אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך
ואי אפשי בשלך אלא בשלי אלא אומר לו שלי ושלך ואי אפשי בשלי אלא בשלך

בשלמא

ואם אי אפשר לו לעשות בעצמו ואין שם אחר שיעשה לו עושין לו שליח אפילו בדבר שאינו רשאי לעשות בעצמו כגון שחיטה ואפילו בדבר שאינו רשאי לעשות בעצמו כגון שחיטה ואפילו בדבר שאינו רשאי לעשות בעצמו כגון שחיטה

אמר רבי יוחנן בן נורי משום רבי יהושע בן לוי מנין שאין עושין שליח לדבר עבירה שנאמר ויאמר אליו ה' אלהים איכה אמר הקול אשר שמעתי ואין קול אלא לשון שנאמר קול דממה דקה ואין דממה אלא לשון שנאמר ודממה על פניהם ואין אלא אומר שנאמר ואדם ואשתו יתחבאו מפני קול ה' אלהים ואין אלא לשון שנאמר ויהי קול שופר הולך וחזק מאד ואין אלא אומר שנאמר ויאמר אליו ה' אלהים איכה אמר הקול אשר שמעתי

אמר רבי יוחנן בן נורי משום רבי יהושע בן לוי מנין שאין עושין שליח לדבר עבירה שנאמר ויאמר אליו ה' אלהים איכה אמר הקול אשר שמעתי ואין קול אלא לשון שנאמר קול דממה דקה ואין דממה אלא לשון שנאמר ודממה על פניהם ואין אלא אומר שנאמר ואדם ואשתו יתחבאו מפני קול ה' אלהים ואין אלא לשון שנאמר ויהי קול שופר הולך וחזק מאד ואין אלא אומר שנאמר ויאמר אליו ה' אלהים איכה אמר הקול אשר שמעתי

אמר רבי יוחנן בן נורי משום רבי יהושע בן לוי מנין שאין עושין שליח לדבר עבירה שנאמר ויאמר אליו ה' אלהים איכה אמר הקול אשר שמעתי ואין קול אלא לשון שנאמר קול דממה דקה ואין דממה אלא לשון שנאמר ודממה על פניהם ואין אלא אומר שנאמר ואדם ואשתו יתחבאו מפני קול ה' אלהים ואין אלא לשון שנאמר ויהי קול שופר הולך וחזק מאד ואין אלא אומר שנאמר ויאמר אליו ה' אלהים איכה אמר הקול אשר שמעתי

ולפי הנזכר בדברי הרא"ש. ולזאי בפרישה וכו' אפשר ליישב דהטור פירש בדברי הרא"ש. דהא ודאי
נראה הוא לדעת הראב"ד ולא לדעת הרא"ש ... אי על זה שכתב וכו' איכא ואם טעה בשיקול
הדעת אם יש יכול ליטול זוזי דהניחן ואם אינו יכול ליטול זוזי אינו דהניחן וגם דינא ופטור לעולם. והיינו בהרא"ש
ולפי הוכחת ... כמו שכתב כפירוש בשם ... כעין בור ונשרא באי אפשר בחזרה
וגם שהלך הבעל ... הים או ... והיינו כגון ... בבאמן דינא בנכסיו
היכי באי אפשר בשהדבר חוזר לשום. וכבר שכתב ... בא. והיינו דינא היכי בזה שעשה עבור
וגם דינא ... אם טעה בשיקול הדעת אף באוו ... הוי הבר. זה היכא דלא אפשר ב
בשהדבר וחייב ... כגון בזה שעשה עבור. אבל כשיש יכול זוזי להחזיר ... בפטור עולם
אף אם אי אפשר בחזרה וכמו שכתב הרא"ש ... הטור דלשונו זה שעשה עבור לא ... כ
כמוש"כ בבאור
וזה כיון הרא"ש בכתב. וכן נראה דהיינו כאם יש יכול זוזי להחזירו אף אם אי אפשר בחזרה
כיון דלא גם דינא פטור עולם וכן משמע מדברי ... טעה ... ואם כפל
בדבריהם כגון בור ונשרא ... דינא וכו'. אף דלבאורה יש לדחות כמו שכתב כפירוש בשם ...
אלא טובה כבאורו. וכן נוטה מדברי הראב"ד באלו אין ... והוכחת הראב"ד ... בפרישה
וכו' אלא ודאי ... יש יכול זוזי להחזירו אף אם אי אפשר בחזרה כיון דלא גם דינא פטור עולם.
באלו ... והראב"ד. ועל זה כתב הרא"ש וכן נראה כיון ש
שכתב הכא ... ולא כתב הרא"ש אלא באם אי אפשר בחזרה פטור עולם אפי' יש יכול
זוזי להחזירו וכו'. אבל זה שכתב הכא כפשוטו בדבריו בהאי וכן נראה ... שכן נראה
לפי ... בכגון בשוחה ... להחזיר הבי' ... כפרישה. אלא דיש
לפרש בעיני הבב. בהרא"ש ... לדברי ... בשוחה ... היינו שוחה בסוכה
והיכא ... יכול זוזי בשוחה בסוכה ... הדין ... בדברי הרא"ש ... בדבריו
ופשט דבריו כבאורו ודו"ק
ודברי ליישב

ועכו"ם שג"כ דעת הטור כשיטת הרא"ש מדבריו נראה דטור בדוחק נקט לפרש כדעת הכ"מ בהא. וכן נראה
הוא שבדברי הראב"ד. והיינו שכן נראה לדעתו ולא לדעת פסקו. באמת משמע הלשון הראשון.
ולכן יפרש הטור לשיטת הרא"ש מאחר שהביא דעת הראב"ד באחרונה אלא בדבר הוא שסוגיא
ושוכח לשר בחזר מהפסק ראשונה ומסכים לדברי הראב"ד דאפי' נגזל שום אין מחזירין
וזה שכתב הכ"מ על שיטת הטור. והוא הרא"ש כתב כדברי דהיו לפי' ור"ל בפשיטה ויש נגזל
להחזיר חוזר. והאריך לבאר בשיטתו של דבריו ולא כתב אלא דאם אי אפשר בגזרה פטור
ולא אפי' יש גזל שום להחזירו כ"ל אבל הטור יפרש לשיטתו לדעת הרא"ש ואוקימתא דר"י ור"ל
בפ"ש גזל שום מחזירין הדין היינו בפשיטה ולא נכלו עליהן אבל בפשיטה ונכלו עליהן אז משחים
גם דינא ואין מחזירין את הגזל והא דחולקים ר"י ור"ל כגון בפ"ש נגזל כגון בזמן נגזל שום היינו
הסוגיא בשתיהם בכבודו בקיתם זה שעשה עצמו ושלם זכותו. ובמתני' דפ"ש נראה דמחזירין לכך
מחלק במתני' דבכבודו איירי שאין גזל שום ולכך אין מחזירין ושלום. אבל סיפא דמתני' איירי
בנכלו עליהו ובפשיטה פטור משלם ואין מחזירין אפי' בפ"ש גזל שום כפי דעת הראב"ד. ומסתם
הרא"ש וכתב. וכן נראה דחוזר שבדברי הראשונים ויפרש הרא"ש הסוגיא ואוקימתא דר"י ור"ל כשיטת הראב"ד
דהיינו הא דחולקי' ר"י ור"ל כגון בפ"ש גזל כגון בזמן גזל שום. היינו בפשיטה ולא נכלו עליהו. אבל הא
הסיפא דמתני' איירי בנכלו עליהם ובפשיטה פטור משלם ואין מחזירין אפי' בפ"ש גזל שום
כבראשון. ומה עלה שיטת הטור כהוגן ודו"ק
קה"ס וכאורה יש להוכיח לשיטת הרא"ש כדעת הכ"מ כגון שכתב הרא"ש בסוף דבריו אחר שכתב על דעת
הראב"ד וכן נראה ובסיום הרא"ש וכתב אי לא נכלו עליהו ולא עניש דשתא שרש נזקא ועשה
בשיקול הדעת זה שעשה עצמו ושלם זכותו ואפי' לא נפא ונתן דיב כבאור ול' ד' לשר נושא ואי לא
נכלו עליהו נולשלם כ"ל. ולמאי כפרשת אי אפשר לפרש הכי. כיון דאיירי בדר נושא בפ"ש נגזל
שום להחזיר היאך חייב לשלם כיון דלא גם דינא לא איירי לשר זה שעשה עצמו ואינו חייב לשלם אלא
ודאי שוכב כשיטת הכ"מ לדעת הרא"ש דאינו מסכים כפי' לדעת הראב"ד היכא דיש נגזל שום להחזיר
מחזירין ואינו שוכב

מחזיר ואינו חוזר כביטול הכלי ולדעת הרמב"ם דאינו נוסח כנה ולדעת הראב"ד היכא דיש גרוף וקטום והחזיר
מחזירין ואינו נוסח לדעת הראב"ד אלא בעינן נמי היכא דיש גרוף וקטום והחזיר ואי אפשר בחזרה פטור
ושלום · אבל אם אפשר בחזרה מחזירין היכא דיש גרוף וקטום כמתוך דברי הכל · אבל זה שכתב הכל
כמוך דברי הרמב"ם כתב הא · וכן נראה ולדעת הראב"ד ולא לדעת עצמו כבר פירש דלא צריכא וגם אלא
דהרמב"ם כתב הא · וכן נראה כמו לתחילת דברי הכל היכא דיש גרוף וקטום והחזיר ואי אפשר בחזרה פטור
ושלום כבאורך ״
לפי זה זוכה לפרש לדעת הרמב"ם כביטול הכל דאמרי בעינן בן דרוסאי כשאין גרוף וקטום והחזיר והיינו
כשוחה דלא סגי · ואי אפשר זה דמסיים הרמב"ם בעינן בן דרוסאי דלא לא נתבשל עדיין ולא
נגיס תבואה ושנה כביטול הכלי זה שעה עצמו ושלום זכינו · כיון כההיא אפשר ושלפינן באמרי
בעינן בן דרוסאי כאין גרוף וקטום כביטול הכל · אבל אם נפרש כביטול השור לדעת הרמב"ם דמסיים
בכל ענין ולדעת הראב"ד ולא שנאמר יבואו ורבותינו לפרש הסוגיא בעינן בן דרוסאי כמו שפירש הרמב"ם
בעצמו ובשנה · אלא זוכה לזה ביטול השור באין לפרש כבאורך וגו' בהרא"ש ... כרבה כדעתם
בהיכא דיש גרוף וקטום בחזירין הכל פטור הבית ושלום כשוחה אלא כשלא נתבשל עדיין · אבל לביטול השור
אי אפשר לפרש הכי כבאורך אלא בסבב השור לביטול הרמב"ם דבעינא כשוחה ונתבשל עדיין פטור
הבית אם אי אפשר בחזרה · כדשוכח שהאי עובדא דר"ט כדמסיים הרמב"ם כתחילת דבריו · אבל
שוחה ולא נתבשל עדיין שחייב הבית לשלם. אלא אם אפשר בחזרה ״
לבאורה נסתרות דברי הרא"ש ושלום שכתב אבל יש גרוף וקטום והחזיר אם אי אפשר בחזרה פטור
ושלום כההוא עובדא דר"ע ור"ש דר"ע גרוף וקטום · דכל ר"ע ור"ש הלכה כר"ע · ואפשר נאמר דפטור
אתה שנוחה לכל אתה וכל משוע כבתא כשוחה ונתבשל עדיין פטור הכי דאי אפשר בחזרה ·
אבל כשוחה ולא נתבשל עדיין חייב הבית לשלם אף היכי דיש גרוף וקטום והחזיר · ואם אפשר בחזרה
וסבר השור הכתם ... מיירי בנתבשל עדיין · ושאלו ... ור"ש לא אפשר זה · שכתבנו לעיל לביטול הכל
שפירש לדעת הרמב"ם כבאורך · ... בסוגיא דנתנו בכל ... דפרה שנשלו האמשלה
והאמת ר"ש ... ובא ... ופט ... והתשובה ... דלא בא ... ר"ש אלא
בעצמו האמשלה

המכלה לכלים · אבל הטור כתב שבא עיקר לפסק ולכך כתב כדברי הרא"ש דווקא בנותן טעם וכו'
עליהו הוא בפשוט הדין שלום אם אי אפשר בחזרה אבל אם לא נתן עליהם מחויב הדין שלום אלא ב
בנותן. ולכך פסק הרא"ש שפיר בענין בזה בזו שרא לביטול האיסור דפסק הרא"ש כבל נויו עם הראב"ד
וחזר ופסק כראשונים ודע"ג

אבל מה אין ראוי וזה דהוא לדעת הטור וכו' לפרש ביטול הרא"ש זה שכתב וכן נראה שפסק לדעת הראב"ד
וחזר מדבריו הראשונים אבל ומה לפרש לביטול הכל · אחר שכתב הרא"ש ולא כבל העישור שכתב
בשם הרב האי גאון דהיכא שאינו נותן טעם ונתן עליהם אפי' נפא ומעט כבר אם יש לבטל הדין שישלזה אלא
הי' לו ביטול ואלו והחזיר מן הדין והוצאתו ואם אינו או שישנו ואין לו כח להחזיר שלום הוא שכתב
בלשונו זה שיצא עמו ולא שייך כלל הכי · ודברי הרא"ש אלו הוכחתו לפי שסבר הרא"ש כדעת הנ"ל כבאורן
לפי זה שפיר מכל לפרש כדעת הכל לביטול הרא"ש בהאי וכן נראה אינו שסבר לדעת הראב"ד אלא דלא
שלום פשוט נבול שמן והחזירו אם אי אפשר להחזירו ובמלל בדברי הכל כבאורן · אבל אם אפשר
בחזרה וזה הרא"ש דחזירן · ועוד דא בזו שרא איירי בגאון נבול שמן והחזירו כיון דאיירי בנותן
שאינו פוגם בביטול הנ"ל אבל בפשוט נבול שמן והחזירו פשוט שלום כיון דלא קם דינא כסברת
הנ"ל כבאורן

והא דפסק הרא"ש ועל כמחות בדבריו ודבא ראוי ועוד בא בפשוט דרך נבול שמן ופשוט שלום אלא אם
עפרו בביטול הטור · דבבהא עוד בא איירי נמי בנותן ונתן עליה · והיינו דאזלו נמי לפרש
מה אפשר לפרש כדעת הכל ביטול הרא"ש והיינו כיון דפסק הרא"ש כבל העישור חזר מדבריו הראשונים
עפסן אף בנותן ולא נתן עליה ופשוט הדין שלום היכא דלא קם דינא אם אי אפשר בחזרה כמו ש
שפרשו לביטולו האי וכן נראה נמי כפי תחלת דברי הכל כבאורן · ואב שפיר מכל לזה כמו שפסק
הטור שחזר הרא"ש מדבריו הראשונים ואחר שפסקו הרא"ש עם הראב"ד · כך מכל לפרש לדעת הכל ·
לפי זה שאינו הרא"ש על כבל העישור חזר מדבריו הראשונים · אב שפיר מכל לפרש בהאי וכן נראה לי
על האי פסק נאי באם נבול שמן והחזירו אם אפשר להחזירו פשוט שלום כבאורן ודע"ג

והנלע"ד שכתבנו

והחזירו אמאי אפי׳ בחזרה פטורה דהיינו דליכא אלא דבא לפרש הכי ולדעת הרמב״ם אבל למאי דפרשנו לעיל
לדעת הבה״ח ודעת הרמב״ם כיון כאשון על בעל העישור חוזר ופסק הראשונה ופרש הרמב״ם אף בחיוב
ושחה ולא נכנו עליהו אפי׳ כשהם שוחה היכא שיש נבול שזה להחזיר פטור הדין. והאי עובדא
דזר נותרא שנפריש לפרק דהרמב״ם פרי׳ כפירושו באיירי בשוחה שאינו סוגר וכו׳

ומיהו יש ליישב לפי׳ הרמב״ם דאין שכתבנו לעיל בהרמב״ם כתב נה לפי הסוגיא כל״ל פר׳ כבאן כיונא בנהרדעי
וכר שפיר נפטרו וחייב לשלם. אבל אליבא דרבנן דפטרוהו נבי אלו הוי פרה נ״ע וכו׳
נם כגה פטרוהו רבנן וכאן שכתבנו בתחלת דבריו כיון. בבני הב׳ כמו כן כל״ל שיהר א
את השואל הוא שאי כגון לאתוי/ דהבא ברי״ש באין כינא בנהרדעי כל׳ וגה פרו׳ הס״ם שאסיר
ונאמר לו איהו שוחה לכ׳ אתה ופטור משלם אלא שזה שיש סיפא דמתניתין בבכורות אתה/
כרבנן לבר עניא שפיר ו׳כו׳ ולהרב״ע כל׳ כבאורן״

ופרשנו לעיל זה שכתב הרמב״ם בתחלת דבריו והולכה כבאורו׳ ר׳ נחמן ורב ששת לפרשא
באני שמא ורי״ש איירי בפיגול הבעל כאו שאפרו׳ הב׳ כשעה כבכב שנה חוזר ושמן/
בבכורות איירי כבאורו׳ ר׳ ויוסף כשאינו שוחה אלא שיש נבול שזה להחזירו׳ וכו׳ ושתניתין
דהבא בשוחה הולכך אינו משלם והדין חוזר אם יש נבול שזה להחזירו׳ כדשרב נחמן לאוקמה
ברי״ו וסיפא דמתני׳ דבעל כשאין נבול שזה וכו׳

לפי זה אלו שיטת הרמב״ם כהונן דזה שכתבנו לעיל היינו לאוקמה ברב יוסף ורב נחמן דלא אחזק׳
כין שעה בכבש שנה ושעה בפיגול הבעל ולא אמרינן לכ׳ זה דשעה בכבש שנה לעולם
חוזר ומחויב אף בשוחה אלא שפיר יש לאוקי סיפא דמתניתין כרי״ש. ומשום הכי נאמר שפיר
ר״ע לרי״ש שוחה אתה ופטור משלם. כיון דנבול יכול להחזירו פטור. אע״ג דלית פרה
נ״ע. והיינו כיון ברי״ש שוחה הי׳ כבאורו׳. אבל לפי הסוגיא דנקט כרב ששת דאחזק כין שעה
בכבש שנה לעולם חוזר ובין שעה בפיגול הבעל שפיר יש לומר בהרמב״ם שכתב לדעת הגאוני
ויוסף לפי זה שנשאר על בעל העישור כבאורו וכו׳ ועוד אבא לבאר

ועוד אבא לבאר מה שלא הביאו ז"ל ... דרב חסדא עיין בפי' הרא"ש ובמשנה ז"ל כתב רב אלפס ז"ל
קאי כמה חדא דהא ... בשמעתין ועוד דפי' ... פרקא ... ואי כבר ... רב ...
כבר ... לאו ... שנה ... הבעלים. והא ... הוא ... כבר. והא ...
... ... כבר ... הבין ... לא ... ולא
... ולא ... ... הבעלים ... ...
... והא ... כבר. והא ... נפיק ... כבר ... את החיים ... פטור ...
... ... הפסד ... ... כאשר ... הרא"ש
... נפק ... ... שנה ... חוזר ... דינא
... לא ... ... שנה חוזר ... אבל אי ... הבעלים
הבעלים ... ... דהא ... כבר ... לא ... ואכיר
ולא ... רבה ... חדא ...
שנה אחת ועוד ... הבעלים ... ...
הבעלים ... ... הבעלים ... פטור //
קה"ל ... רב חסדא ... אחריות
דלא ... ... שנה אחת. דלא ...
... חדא ועוד ... ... כבר ... ...
... ...
אבל ... ... אלא ... שנה כבר
שנה חוזר ... ... לאו ...
... ... לא ... כבר ... ...
לפי זה ... דלא ... ... אלא ... רב אלפס ז"ל ...
... ... ולא ... הוא ... ... דינא ...
... ולא ...

ס"ט. כיצד יש לתקוע בשני חצוצרות שוות בין לא לתקוע בו ואחרים

ואם יש לו בן ובת הבן יורש את הכל והבת אינה יורשת כלום ואם אין לו בן הבת יורשת את הכל ואם אין לו בת ולא בן הבן יורש את הכל ואם אין לו בן ולא בת ולא בן הבן הבת יורשת את הכל ואם אין לו בן ולא בת ולא בן הבן ולא בת הבן יורשת את הכל ואם אין לו בן ולא בת ולא בן הבן ולא בת הבן ולא בת הבת יורשת את הכל ואם אין לו בן ולא בת ולא בן הבן ולא בת הבן ולא בת הבת ולא בת הבת הבת יורשת את הכל ואם אין לו בן ולא בת ולא בן הבן ולא בת הבן ולא בת הבת ולא בת הבת הבת ולא בת הבת הבת הבת יורשת את הכל ואם אין לו בן ולא בת ולא בן הבן ולא בת הבן ולא בת הבת ולא בת הבת הבת ולא בת הבת הבת הבת ולא בת הבת הבת הבת הבת יורשת את הכל ואם אין לו בן ולא בת ולא בן הבן ולא בת הבן ולא בת הבת ולא בת הבת הבת ולא בת הבת הבת הבת ולא בת הבת הבת הבת הבת ולא בת הבת הבת הבת הבת הבת יורשת את הכל ואם אין לו בן ולא בת ולא בן הבן ולא בת הבן ולא בת הבת ולא בת הבת הבת ולא בת הבת הבת הבת ולא בת הבת הבת הבת הבת ולא בת הבת הבת הבת הבת הבת ולא בת הבת הבת הבת הבת הבת הבת יורשת את הכל

Cerere

פסחים

ברש״י זה מררם לבד ולא מצה״ט והיום עד ולמחר עד״ט · עיין והרא״ש ובעלה קצה · ונראה להולך בתוספת
בעירובין תירץ זה מפני חשש המעוברה עין לם ורוי״ל לא ס״ל כן ולכן תירץ באופן אחר דלמחר
ערב יום טוב ואם כן ביום א׳ הוא י״ט וכשאמרו מה כלכת אם כן מלה בא ביום א׳ ונחסר ל
לשנה ולכן ביום א׳ ובקבל פני שלה ולא ירצה כלל למעוברה ודוק ותו

פסחים דף צ' אמר רב שוחטין וזורקין על טבול יום ואין שוחטין וזורקין על טמא שרץ · טבול יום דחזי
לאורתא טמא שרץ נמי חזי לאורתא מחוסר טבילה טבול יום מי מחוסר [illegible]
פרש"י דרבנן איש איש כי יהיה טמא לנפש או [illegible] שהן שניהן אלו בערב פסח [illegible] טומאת שרץ ואמר
רחמנא דנשחי וכו' [illegible] הוי דלא טמא [illegible] ביום [illegible] שאמר טמאי מתים [illegible] בערב פסח
שנאמר ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ביום ההוא הוא דאינן יכולין לעשות אבל לאחר יכולין לעשות ואמר
רחמנא דנשחי

וז"ל הרמב"ם [illegible] ושוחטין עליו אחר שיטבול כי טמא מת שחל
ז' שלו להיות [illegible] והרי הוא ראוי לאכול קדשים לערב אין שוחטין עליו אלא נדחה לפסח
שני שנאמר ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא [illegible]
אותו היום ועל זה שאלו אם ישחט עליהן והם יאכלו לערב [illegible] שאין שוחטין עליהן [illegible] טומאת
[illegible] הציץ מרצה עליהן אבל אם היו טמא [illegible] טומאת [illegible] שאין הציץ מרצה עליהן שוחטין עליו
[illegible] אחר שיטבול ויזה עליו [והשיגו [illegible] שאלו [illegible] טומאת [illegible] אין חייבין עליהם [illegible] ולא
[illegible] הזה וטבל [illegible] אלא ידחה לפסח [illegible]] [illegible] הא רב [illegible] דאין שוחטין וזורקין על טמא שרץ [illegible]
דכי יהיה טמא לנפש וכן [illegible] ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם הא התם איירי בטמא מת [illegible] הציץ
טמא לנפש דאין שוחטין וזורקין על טמא שרץ [illegible] ונראה [illegible] [illegible] פירוש [illegible] דכי יהיה
[illegible] הרמב"ם וז"ל [illegible] על אלו אין הציץ מרצה [illegible]
[illegible] יזה [illegible] יטמא לנפש אלא [illegible] טומאת [illegible]
דנשא איירי [illegible] טומאת [illegible] הציץ [illegible] עליהם [illegible] טמא לנפש ולא [illegible] הציץ [illegible]
[illegible] עליהן [illegible] טומאת [illegible] הציץ [illegible] עליהם [illegible] טמא לנפש [illegible] בין טומאה [illegible]
לנפש אדם [illegible] דאיירי [illegible] ויהי אנשים אשר היו טמאים
להם לטבול לערב [והיא [illegible]] אבל בהך [illegible] דנאמר [illegible] הציץ מרצה עליהן [illegible]
[illegible] כי יהיה טמא לנפש [illegible] לא איירי [illegible] טומאת [illegible]
כי יזה [illegible] עליו [illegible] בציץ [illegible] טמא לנפש [illegible] דאיירי [illegible] טומאת [illegible] הציץ [illegible] עליהן
הרי [illegible] דאין שוחטין וזורקין על טמא שרץ [illegible] דנשא איירי [illegible] שביעי שלו [illegible]
[illegible] שוחטין וזורקין על [illegible] דנשא איירי [illegible] בק"פ [illegible] לא
[illegible] שוחטין וזורקין עליו [illegible] נדחה לפסח שני [illegible] טמא [illegible]
פסח [illegible] שישחטו עליהם [illegible] לערב [illegible] בק"פ [illegible]
נדחה לפסח שני [illegible] כי יהיה טמא לנפש
[illegible] דכי יהיה טמא לנפש איירי בטמא [illegible] ראוי [illegible] והיכן [illegible]
לנדחה לפסח שני [illegible] לערב אלא בק"פ דנשא דכי יהיה טמא לנפש איירי [illegible] שחל בק"פ
[illegible] כי יזה [illegible] עליו [illegible] דאיירי [illegible] טומאת [illegible] שאין הציץ מרצה עליהן [illegible]
הן

הן דברי הגמרא דאין שוחטין וזורקין על טמא שרץ דכתיב איש איש כי יהיה טמא לנפש מי לא עסקי' שחל שביעי שלו בע"פ
דהיינו שומר שרץ [illegible]
ואפ"ה נדחה ומדכתיב טמא לנפש ולא כתיב וכו' יתורא הוא ש"מ דמיירי אף בטמאים שאין הציץ מרצה עליהן ומעלה
טמאי דהכי הוי דלא נראה אייתי בשבי' שחל בע"פ דאינו ראוי לאכול בלילה ומשום כל כה"ג ומאי אפי' לאחר [illegible]
לעשות והי' שאותם לשכב ולאכול לערב והלכו להם שלח אישו אישו כי יהיה טמא לנפש דנדחה לפסח שני ש"מ ד
דמיירי אף בפרטי ואמ"ה אלא כתיב כי יתורא הוא ש"מ דמיירי אף בטמאים דאין הציץ מרצה עליהן .
והראב"ד השיג עוד על הרמב"ם שאין לחלוק שורש ועיקר . וכוונתו לפי הוכחת הרמב"ם שהי' להם
לטבול אלא ש"מ דאין שוחטין וזורקין על טבול יום דטמא מת שלענין מעלה עליהן אמ"כ נימא ג"כ דאין
בטמא שרץ א"כ אין שוחטין וזורקין אע"פ שטבל . והאמת לק"מ דבבריית' מוכח הוא בטמא שרץ [illegible] וטבל
ולא טבל דחייב כרת בדרך ס"ט ע"פ יכול לא יהא חייב כרת אלא טהור ושלא הי' בדרך רחוקה ערל וטמא שרץ
ומנין ת"ל והאיש עיי"ש בפי' רש"י וכוונת כל דברי הרמב"ם כמ"ש .
וכזה שתמך ג"כ מה שכתב לדינן ופרושו [illegible] להביא כ' [illegible] אחרי יהי' טמא לנפש וס"ל כפי' דאמר טמאי
שערים הוו ולפ"ז נדחה הכל כפשטא .

באופן אחר [illegible] דברי הגמרא על נכון . דבדרך ס"ט כ' תוספות וז"ל ואת"ל אין שוחטין וזורקין על טמא שרץ א"כ ט
טמא דנקט אמיירי בטמא מת שאינו יכול לאכול בלילה אמאי כתיב רחמנא טמא לנפש שאינו עולה פסח דהא כתיב
[illegible] לפי הפסח בעינן נשחט הראוי לאכילה [illegible] דחייב בפסח שני [illegible]
[illegible] דראשון הוא [illegible] כראשון [illegible] אי [illegible] איצטריך [illegible]
ערבי כטומאה [illegible] כי יהי' טמא אישו נדחה ואין [illegible] נדחה [illegible] ולכאורה [illegible]
[illegible] דהרמב"ם בפ"ו הל' ק"פ [illegible] וס"ל דבעי [illegible] בפסחים חייב
בפסח שני דלאו [illegible] דראשון הוא [illegible] ואמ"כ [illegible] ראשון . [illegible] ג"כ [illegible]
צ"ב עכ"פ [illegible] עולה [illegible] בדרך רחוקה כל שאינו יכול ליכנס לעזרה לשחוט ופריך הא אמרינן שוחטין
וזורקין על טמא [illegible] אע"פ שאינו יכול [illegible] לעזרה לשחוט ומשני בדרך רחוקה [illegible]
[illegible] ובדרך לא הי' [illegible] אכל בטומאה בע"פ [illegible] דכתיב טמא לנפש ולא כתיב
טמא שרץ עיי"ש בפי' רש"י ותוספות [illegible] אמרי' אישו נדחה ואין צבור נדחין ומייתי אישו נדחה
וצבור [illegible] דכתיב [illegible] לנפש דכתיב רחמנא [illegible] אלא ש"מ [illegible] אישו נדחה ואין צבור נדחין אלא
עושין פסחיהן בטומאה [illegible] צבור בטומאה [illegible] טמאים [illegible] בפי' רש"י
[illegible] . [illegible] כל [illegible] טמא לנפש דאין צבור נדחין [illegible]
ועושין [illegible] התוס' [illegible] שוחטין וזורקין [illegible] טמא לנפש להורות דאישו נדחה ואין צבור
נדחין [illegible] צבור [illegible] לנפש [illegible] דאי הוי כתיב [illegible] טמא
[illegible] בטמא שרץ נדחה לפסח שני כיון שאינו יכול ליכנס לעזרה לשחוט [illegible] בדרך רחוקה [illegible]
איצטריך [illegible] לנפש להורות דווקא טמא לנפש אבל לא טמא שרץ ואמ"כ [illegible] אימא צבור
[illegible] ובע"פ [illegible] שוחטין וזורקין על [illegible] דאין צבור נדחין [illegible]
[illegible] ואמ"כ הגמרא [illegible] תוספות [illegible] טמא לנפש [illegible] מיירי בטמא [illegible] שאינו יכול לאכול בלילה

(בסוגיין [illegible] וזורקין [illegible] צ"ב)

[והדר בהן ... כתב רחמנא על הפסח דטמא לנפש ... ולא טמא ...] [illegible]

[illegible] ... ר' נתן ... בראשון הוא ... הראשון ... התוספות ...

[illegible]

[illegible]

[illegible] דטמא ...

[illegible] ... לוחטין וזורקין ...

[illegible] ... התוס' ...

[illegible]

[illegible] ... ולא ...

טמא ... [illegible]

[illegible] ... והן הן ... אין ... 2

[illegible] ... טמא לנפש ...

[illegible] ... ~~[illegible]~~ ...

~~[illegible]~~ [illegible]

[illegible] ... ר' ... [illegible]

[illegible] ... החורה ... [illegible]

[illegible] ... טמא לנפש ... [illegible]

[illegible] ... טמא ...

בתוס' ... [illegible]

[illegible] ... ונשאם ...

[illegible] ... ר' ... [illegible]

[illegible] ... פסח ראשון ... [illegible]

[illegible] ... פסח ... [illegible]

[illegible] ... פסח ראשון ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... פטורי' ... [illegible]

[illegible] ... אפסח ... [illegible]

טמא ... [illegible]

לא ... פטור ... [illegible]

[illegible] ... אפסח ... [illegible]

[illegible] ... התוס' ... [illegible]

טמא ... [illegible]

[illegible] ... הרמב"ם ... [illegible]

[illegible] ... ר' נתן ... [illegible]

[illegible] ... ר' נתן ... [illegible]

[illegible] ... ~~[illegible]~~ ... [illegible]

[illegible]

ואין.

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח מפני חולשתו מוטל עליהם
לשכור אחרים תחתיו שיעמדו בפני הרוח ויעשו מלאכתו
ואחר שיבואו בני העיר יחזיר להם שכרם ואם לא יחזיר
להם שכרם אינו יכול לומר לא עשיתי מלאכתי שהרי
לא עשו אלא בשבילו ואם הוא עני ואין לו מה יתן
להם אינו חייב לשלם להם שכרם ואם יש לו מה יתן
להם חייב לשלם להם שכרם ואם לא רצה לשלם להם
שכרם אלא שהוא מחזיק בשכרם ואומר להם אם אתם
רוצים לעמוד בדין בואו ואעמוד עמכם בדין אין
שומעין לו אלא מוציאין ממנו בעל כרחו ונותנין
להם שכרם ואם הוא עני ואין לו מה יתן להם אינו
חייב לשלם להם שכרם ואם יש לו מה יתן להם חייב
לשלם להם שכרם ואם לא רצה לשלם להם שכרם
אלא שהוא מחזיק בשכרם ואומר להם אם אתם רוצים
לעמוד בדין בואו ואעמוד עמכם בדין אין שומעין
לו אלא מוציאין ממנו בעל כרחו ונותנין להם שכרם

N. I

3

בחגיגה דף ב' ע"א [illegible] ובקידושין דף [illegible] ע"ב [illegible]

[illegible] עד סוף הסוגיא · עיין התוספות [illegible]

[illegible] הפירוש [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וכתוב עליו בשו״ת ומרן ז׳ סי׳ רפ״ב והרמ״א ז״ל · והרב זה מודה עליהם דגמ׳ תנא נאי לשמא · ול׳ וכן דלא
שלי סוף [illegible] · דרמא אסור דהוא על התורה ותפילין · ולפשורה עליה כגון דכתיב בפסוק והיו לך לאות על ידך ולזכרון
בין עיניך למען תהי׳ תורת ה׳ בפיך נמצא דהוא תפילין על התורה · זה על התורה עליה חיובי׳ דתפילין ומכ״ש דקהל
ולהוציא אך תפילין חיובם · ואי לאו הכא הא דהוא תפילין ותלמוד תורה · וכן הוא דתורה עליה בעלים חיובי׳ ·
ממון סוכה · זה ל׳ ותו אח״כ לפה ל׳ הוצא בעלים כשנות על הספרים וכו׳ מהוא בעלים חיובי׳ בפסוק · ול״ד בהא דשלוף טו׳ טו׳
שהלכה וכפ״ה ל׳ לסברתו על כ״ע · בזה ולפי זה בפסוק הלכה כמותו בעלים פטורה כמותו הלכה הוא ונ״ל דאין לסיים ז״ל ופלי׳ בג׳ בגרות
דפליגי נאמר הלכה דאין בגמא כשלמות ולגי׳ כלשון זה הא דשלוף טו׳ מתן המצוה · היינו להוציא ב
ואם סוגיות דהא בשלוף טו׳ מתן הסוף אפ״ה הקהל הוי · ותורה מאן של חיים עליה לא כל שכן ונספר כעיר עולה
דהוא אתי להוציא תפילין ותלמוד תורה · ואם כמו דגמ׳ תנא נאי לשמא בעיא · ואם הכא ע״ל · והסוגיא
מוכרח לחיבור על לפי זה ולהרמב״ם ועל נראה · ומברא זה בנמא אפשר להוציא תפילין ותלמוד תורה הוא כן
באיסור חמץ [illegible] או כשחיטה כשרות ל׳ [illegible] בסוגיה תנא על הא דקאמרי׳ בשליחות נמי חמץ ולכתוב עליו
וחובה עליו ותירוץ דאורתי׳ בנמא ליברך מהספא ולהוציא ע״כ ·
ונלמוד שהרמב״ם ז״ל לעולה לפה ל׳ · הוצא בעלים בקהל תיפוק ל׳ בשאינן צריך כמאי׳ נראה ל׳ ולכן הוא
ולפי זה עולא · שלום ולמאי׳ דאסור דהוא על תורה ותפילין לפטור׳ ואם עליה ז׳ הלכה עליה בקהל לפה ל׳ · אם של ה
חיים ז״ל עליהם · וצריך לומר דהוי ולפיכך גם שהוא ה״נ לפטור עליו בקהל · אך לפסול תנא דגם בין ז״ל
רהיט בחיבה נ״ל ונ״ל וחוזר הסוף ונעיר לזה · ודבין לאומר׳ הבירה לזה להוליא אחרית · אבל מינין הנעירה
לזה להוציא אחרית כי היכי דלא נפרט כל נחוזר · וידוע דגם זה והוציא נ״ל עריפא כיון כנסיון חוק כב ע״כ
ולפי כל שכן בהוציא ז״ל עומו להוציא הדבון להוציא הבוע לרבו אחר דאסורין כן כי היכי דלא נפיק ה
חז״ל ולפי זה הכר׳ נ״ל ה״ל לרבותי׳ אם של חיוב עליהם וא״כ והוציא בתפילין · הדבון לאומר׳ לשאר מ״ע ואם לפה ל׳
עליהם בקהל · אך יש לומר דהוי אמינא דשלוף נ״ל ראוי׳ בקהל מצות ראוי׳ ולפטור וגם הוציא בתפילין והוציא
ונעיר לזה בדבריו כתב עדיפי ז״ל והוי פטורין עליהם · וכן צריך לכתוב חיובא עליהם בקהל · ולפי״ז אמן ונלמוד
שהרמב״ם ז״ל דאי לא הוי כתיב עליה בקהל הוי אמינא בעלים פטורות מכח הוציא בתפילין ונעיר לזה בראוי׳ ראוי׳ · ואם 3
צריך גם לכתוב בברך כראוי׳ ולפטור עליהם · ואם לא כן הוי אמרינן ז״ל של חיוב עליהם וא״כ דעלים חייבין בקהל
~~[illegible]~~ ז״ל עדיף שהוציא לחובתן שהלכה בברך ובזה הוסף ולסעון הוא [illegible] [illegible]
[illegible]

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל מי שיש לו פרנסה בשעתה ומתאוה לפרנסה לעתיד לבא הרי זה מן הכופרים שנאמר אך צדיק באמונתו יחיה ואם לאו הרי הוא אומר הן עקל נפשו לא ישרה בו וצדיק באמונתו יחיה

הניזונת נוטלת עישור נכסים כשנשאת לפסק דרבנן דנוטלת עישור נכסי. דאע"ג דקי"ל הלכתא כלישנא דלישנא קמא זו
כלישנא אחרינא הלכתא דרבנן דנוטלת עישור נכסי. ~~ואי יהודה~~ אבל לא נתכוון כלל לפסק דרבנן על הן בלישנא ג
בלאוין ניזונת כלישנא מחתם דאיפסק בזה לא נקט דנקטו רבי והרי רק [illegible] [illegible] ואורחא דרבא סין
עלמו על פסקו לכתב פסק דרב אדא בר אהבה בנשואה ובנה לא איפסק . ולפ"ז לא עלה הולכא מזו
ונ"ו . . . לב . לענין בתוס' ד"ה מאי פרנסה אינו כתוב דמירב דרבותי' של תניא של וז"ל דהכן פליגא . ואינא
לאיסר והא מעלין בכל יום ומאי ק"ל רב הונא בזה של . וזו להעלות אם כן בנשואה או קטנה בלא איכפו מזונו'
הונא בזה . ועוד . להעלות מזה מאי רב נחמן דאמר לעולם כלים רב הונא הלכה כרבנן עלה הא מעלי' בכל יום ומאי ק"ל רב ורב
חסדא ש"ל רבא ורב חסדא דלענין נלכן הלכה כר' יהודה ש"ל יהא רעוא כל פי הם מוכן מעלותא חברא שלמאי
זה . ולפי בתוס' דרבנן תניא של וז"ל . ונה סוגי' מפורסמת בשלה והרב ספרל . דהיפי דרבותי תניא וז"ל כוונתם ב
נשואה קטנה של או לענין דפרנסה שנו' כמה איירי וז"ל דמעשי' בכל יום הוא דלא לומר כמו שאמרו לפיר אבל דעלה
לפ"ז מגלגלא מרב הונא דאמר הלכה כרבנן ואורחא דהי' מספקא אי הלכה כרב יהודה או לא הא מעשי' בכל יום הוא
ולכך הוכיחו רבי ותפן רש"י . היוצא מזה לסוגיא דמאמר הלל' הא מעשי' בכל יום דמוציאין לפרנסה מע"כ ד
בלישנא אחרינא דאז נוטלת רק עישור נכסי' והא דאמר הש"ס דמעשי' בכל יום הוא דלאכתא לומר דמאי אחרינא
בלשון כמה דמעשי' בכל יום הוא אף כרס"נ דאע"ב עלה מאי הי' מספקא רבא לעולם אי הלכתא כר' יהודה
או לא אלא מע"ב דמעשי' בכל יום דמוציאין לפרנסה מאי הוא אחרינא' דאז נוטלת עישור . ולפ"ז רעלה לא
ל. לרבא לומר הלכתא כרבנן דאמר כי הניזונת נוטלת עישור נכסי' . אי אמרת דכוונת מע"ב דקי"ל
כשמואל בלשון כמה ש"ה כלישנא אחרינא' נוטלת עישור עלה מאי ק"ל רבא הא מעלי' בכל יום הוא דמוציאין
לפרנסה כלישנא אחרינא' וק"ל אלא מע"ב דכוונת רבא לפסוק כרבנן בכל מ"מ . דמוכח ניזונת נוטלת אינה ל
ניזונת לא אמ"ב עלה הולכא לפיר דהל' לפירוק רבא אורחא ורגיל היטב

באבן עזר בש"ע סי' נ"א . הטור כתב וז"ל הרא"ה דצריך לשחור כלערך אירוסין אם אירסה כערך המערות ולא נשאה
כן לערך הנשואות . עכ"ל הטור וכלם מפרשים בלא נקט כתוס' מעולם מזה הדין והיכן מצא המחבר
בוודאי הסברא החיצונה היא דאע"ב לשחור כלערך אירוסין הלא עדיין היא בתולתה . ולפ"ז נכון
בוודאי הלכתא כרבנן דארוסה אין לה מזונות ורבי וודאי לא יחלוק על רב . ר"ן הרא"ה ס"ל
ולא דבר כשו שהארוסה לעולם כרבנן] אלא ס"ל דרבי ג"כ ס"ל ורב והא דנקט נשואה ולהשתא בא"פ לא אשמו פרנסתן
ואמ"ב דרבי ס"ל ורבי . ורבי אמר כי הניזונת נוטלת עישור נכסי' ניזונת אין שאין ניזונת לא . ואם
ארוסה ג"כ איזה נוטלת עישור נכסי דהא ארוסה מיקרי ג"כ אינה ניזונת כיון שארוסה הא אינה ניזונת
וזו היא דינא של הרא"ה דארוסה צריך לשחור לערך שאירסה ואם אירסה ולערך אירוסה . משא"ב הנשואות
דברים

דף ע׳ תוספות ד״ה הסביר כו׳ וגופא דמתני׳ ה״ה לסיפרון כו׳ ולהאוו״ר אסור להיש״ב עס״ש תוס׳ וקין ביוצא ד
דהכא היינו ע״י קיסריה כדאמרינן בחולין לא רק חוזרין אלא נולד ירך וכו׳ לביאורים חננאל ד״ה תוס׳
וחלק בלאש הך דהחולין לסי׳ לדונו שנפקא עניני איסור בין תלמוד השמא ובין ממונה אבל מום תשום לחוד או
ממונה לחוד׳ לא י׳ ולפ״ז אסור להשב נוסחת תוספות דנפקא דמתני׳ לא ה״ה לסיפרך דהס״ד בנדר חל.
ול״ק אכ״ יוצא ויתן כתורה לכ׳ כלום לכרות ולכ״ה לכרי אחות. ד״ל דמונה הסתני׳ היא ביוצא היינו ע״י קיסריה
ואכ״ לפיר נתני המתני׳ הסביר אלא לאחר שלשים יוצא דהיינו ע״י קיסריה והיינו כיון דשונא שנוה כל
עניני איסור בין תשום ובין ממונה אבל חוץ שלשים אינו בכבע עצמו שבלמעות. וש״ס אין חפין אינו
במשרה דהלשון דלשאשום תשום לחודי׳ אין חפין כלומר דין תמנה׳ דקלוא׳ לכך הולשך הנם והילות
ונינו שאש עושה ולפיך כו׳.

תוספות ד״ה יוצא כו׳ כדאמרינן בחולין כו׳ אסור להשב דבהמה לאש דמצות עלה הוא על הנולד להרים ובעלה
עשה נ״ל כופין ושבין אותו עד שתצא נפשו. ולאכ״ הכא.
כאכ״ ועוד וקין א׳ רב יוצא ויתן כתורה כו׳ נמי זה״ל דלאש הבהמה לאין לה ממונה כלל ושאין יהי׳ פרנסה
ולאכ״ הכא דאין לאחר ל׳ יום [illegible] לה פרנסה ע״י פרנס להבעל רוצה להעמיד כן שהאשה אומר ר
רוצה כאמרה שלא לה מורא. והכא אסור דאין כופין אותו כלל כי׳ כיון ביל לה פרנסה אם היא רוצה
והכא מוליך כ״כ ראי׳ ראשונים מהחולין ועיי׳ בו.

תוספות ד״ה כיון דמשעבדא לה כו׳ נ״ל דאכ״ אפי׳ משום כו׳ שהש״ס עותן אפילו. ונ׳ כיונתו כך דרך
אמר וקין דף ע״א על המתני׳ ל״ מלא שפרו [illegible] אבל סתם יוצא. רש״י ונור בשפרו בנשרו שלשים יום
יאמר פרנסה אבל אם שפרו בנשרו שלשים וא׳ יוצא אבל כסתם יוצא מיד. ולפ״ז נלאש קושית תוספות
תשובה עלו לעולם אם י׳ יגונה גם שלשים וא׳ יום. ורש״י ונור שאוסר עלו הנאות
כתורה שלא לאחר שלשים מהגוף ותאסר גם אום בלאחר שלשים אם היא תהנה שונו אכ״ נאסף
הנאות השאלה עלו לעולם. ואכ״ ול״ק רש״י דבההנה לאחר שלשים ותאסר אחר א׳ או ב׳ שפרות גם
אום אלא במפרש בנשרו ב׳ שפרות אבל כסתם יוצא מיד ואם היא תהנה לאחר שלשים אסורה
עלו כתשמיש לעולם והוי כסתם ואז יוצא מיד לכך מחק הש״ס תכרי אפילו. דבונא לשנות
מחוץ כתרובה אבל רש״י נלאש קושית התוספות כתוספה

עכ״ כתב׳ ד״ה שהנץ דנין כו׳ דהא נ״ל בשונה נשואה דרבנן. אסור להשב דבואי׳ עיקר התנאים לתנאי הרבים
והמעלה ורק שונה לאשו הוא דרבנן עשא״כ הלוא לכך חייב כשונה וכבם לה כתובה כלומר נשואין וכתובה
כתובה אינו איסור ורק אכ״ חייב מדאורייתא דבפי מעכב לה והמחייב עלמו כלשר ורק לה שונה

~~בתוספות~~ והנה עיין ראיות רבינו חננאל הוא מהירושלמי דקתני אמר שמואל אין מעשין אלא לפסולות. רבינו
התוספות איתנהו בהירושלמי פ"ו דכתובות [illegible] אבל אין נ"ל דבכתובות לא יוסר עדיין וכוסין [illegible]
והוכיחו בן שהחולץ ושירש ראיות ולא ניחא להו דאוקי לבתו לשיטת רבינו חננאל.
תוספות כ' דבכה"ג כיון דשלו [illegible] לה [illegible] הנ"ה הוא בוודאי לשמואל אבל לא לרב [illegible] ~~[illegible]~~ והנה
[illegible] [illegible] אפילו ע"ז. ולפ"ז ניחא דהנ"ה שהלכה [illegible] לשמואל כיון [illegible] והרשב"א
לפיך [illegible] להפר בארוסה ובשנשואה דבעל. ה"ה נמי בארוסה דקנין ובשנשואה [illegible] עולה
ואין להן כפירות [illegible] דבעל [illegible] ידי [illegible] ואותו שאב [illegible] באשה משנות וכו'
א"ב ואותו בא [illegible] ויתן [illegible] בא בירושלמי [illegible] שמואל דאין [illegible] אלא לפסולות
אבל [illegible] אם אלו [illegible] אין [illegible] ולשמואל [illegible] ואב"ה [illegible] לשנשואה באשה
[illegible] הנ"ה נמי בוודאי לשמואל [illegible] חנספו והולכך הנ"ה להן [illegible] באשה
ודין [illegible] לא יוסר עדיין [illegible] והוכיחו תוספות בן שהחולץ ולאור סוגי' הש"ס דרסין בוודאי [illegible]
אם כן [illegible] קושי' הש"ס [illegible] ודברי הרשב"א נכונים. ודו"ק.
באופן אחר נ"ל [illegible] דבריו על נכון. והכא ראשי' ברורה לדברי שהירושלמי דבכ"ב אעפ"י [illegible] אהא
בס"ה הסדיר גבי הסדיר את אשתו [illegible] פריך וכי אדם נודר שלא לפרוץ את חובו [illegible] אין
[illegible] אשה דכתובה ואסור בירושלמי לא [illegible] בנונות מגרשת הגוף [illegible] היכי בלא
[illegible] [illegible] בשלה לא [illegible] לסוגיין [illegible] עולה בשלה [illegible] עפ"ה הר"ן. וראיה אי
באלוה [illegible] [illegible] בשלה [illegible] בוודאי [illegible] דבעל הוא
[illegible] בהירושלמי פ"ו ג"ב [illegible] בראש [illegible] והבריה אשתו אאמ"כ אמר לה [illegible] שנונתיך [illegible] קונם ואם
עושה עם [illegible] להפר [illegible] על תרוץ הירושלמי [illegible] אין שנונות דכתובה. [illegible] הא אין
[illegible] ~~[illegible]~~ הא אין נדרו יכול להפקיע [illegible] דרבנן [illegible] קונם ואם עולה עם [illegible] להפר
להפקיע [illegible] דרבנן [illegible] וז"ל [illegible] הנמרא [illegible] ולשנונתיך והבלא סוגיא לדברים [illegible] תוספות
[illegible] והאירוסין באדברתן [illegible] הנשה [illegible] הנדר [illegible] ולא הי' שלו [illegible] לה ע"ש. ולפ"ז [illegible]
לא [illegible] הירושלמי [illegible] וכי אדם נודר שלא לפרוץ את חובו. הא [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הנשה כיון [illegible] הנדר [illegible] לא הי' שלו [illegible] ואב"ה [illegible] שנונות דרבנן
תורה לא [illegible] הירושלמי [illegible] אלא [illegible] בהירושלמי פ"ו [illegible] בהסדיר. איירי [illegible] השנונות ולא איירי
בא"ל [illegible] לשנונתיך הרי ראשי' ברורה לדברי הרשב"א [illegible] [illegible] לשנונתיך [illegible] נדרו.
ונה אין [illegible] הא הירושלמי [illegible] שנונות דרבנן והרשב"א [illegible] שנונות באורייתא [illegible] בהרשב"א פ"ו [illegible]
[illegible] רב אשי בס"ה אעפ"י בנונות מגרשת הגוף [illegible] להפקיע [illegible] שנונות באורייתא [illegible]
ע"ה נראה לדעתי דראשי' ברורה לדברי ~~[illegible]~~ הרשב"א מהירושלמי הנ"ל והוא נכון
אן

דף

אך להשוות הירושלמי עם הנ״ל היה נ״ל לומר כך ׳ דלהמ״ר יש לומר דמיירי לא אשוה רבנן לשיעורא דבעל [illegible]
מה חשש זה שהיא תבור מעשה ידיה ׳ לשוני בעל לאשתו לשיעורא ׳ דלא שכיח הוא שהיא תבור מעשה
ידיה והוא שלא יעשה הכתובה שלה [וכ״ש תוס׳ לעיל אך נ״ה] וכ״כ תוס׳ לקמן ריש המדיר ע״ב דשלא לכתוב לא
עברי רבנן תיקון ׳ רק רש״י פי׳ לעיל אשוה רבנן לשיעורא דבעל לשוני לוקח ולא כצורה ״ ודבק כחולק ומן כ
בכ״ף דף ל״ה כאושא התקינו דבעל בנכסי אשתו לקח הוי והתקינו האשה שמכרה נכסי מלוג בחיי בעלה ומתה
הבעל מוציא מיד הלקוחות כאשר את לוקח ראשון ע״ש ׳ הרי חשיבן בנכסי מלוג לנפלו לאשת אחר לנלאת זה
לפנים רבות אפ״ה הבעל מוציא מלקוחות כאשר אין לוקח ראשון כלומר דשוי רבנן כאילו כל [illegible] לקח גוף
האשה לו בקנין [illegible] ומשום כל הנכסי שנפלו לה אחרי כן הרי הן שלו ׳ ומעתה מן דשוי רבנן [illegible] לוקח
[illegible] ולא זה שנפלה לה אחרי כן ה״ה ליתן מעשה ידיה שנפלה לה אחרי כן ג״כ שוי לוקח דלא [illegible]
רבנן כרגע [illegible] ׳ משום הכי לפי׳ [illegible] הגמרא לעיל אשוה רבנן לשיעורא דבעל לשוני לוקח ולא כצורה
ולפ״ז לא מעלה הנ״ל [illegible] ומן דשוי רבנן [illegible] והמן [illegible] שאין עושה לפיך א״צ להפר [illegible]
דלאו [illegible] דבעל דמין דכתב התקינו כאושא לשוי בעל לוקח אך [illegible] אינו יכול להוציא מיד
הלקוחות [illegible] אשוה לשוי לוקח לא פלוג רבנן בתקנתייהו ואף ליתן זה נ״כ שוי לוקח [illegible]
דאשה [illegible] לפיר חייל [illegible] הבעל [illegible] מעשה ידיה [illegible] ולכ״ש [illegible] לאשוה לשיעורא דאשה
לשוי לאשה לוקח ׳ בעולם לא שוי רבנן לאשה לוקח [illegible] לא פלוג אך [illegible] לשוי לאשה לוקח ׳
ואת״כ לא מעלה הנ״ל [illegible] ׳ רק דבכל כחולק [illegible] [illegible] [illegible] אוולא או
[illegible] אוולא ׳ ואת״כ [illegible] דהנ״ל צריך [illegible] [illegible] ואת״כ צריך הנ״ל לפי׳ [illegible]
דאשוה לשיעורא דבעל [illegible] [illegible] לאשתו לשיעורא דאשה ׳ והוכך הנ״ל [illegible] הירושלמי [illegible]
[illegible] דנ״ל [illegible] ואת״כ לא [illegible] ליתרון הגמרא ׳ ודברי הרמב״ם והירושלמי
[illegible] ודבריהם נכונים וברורים ׳

והנה בסי׳ [illegible] הרמב״ם [illegible] [illegible] אין [illegible] כיון [illegible] הוא לה את״כ
א״ל הנאת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ׳ [illegible] הא בסי׳ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ׳ ואת״כ [illegible] זה את זה ׳ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] חייל [illegible]
[illegible] חייל אך [illegible] [illegible] [illegible] ע״ש ׳ אך עדיין [illegible]
[illegible] להרמב״ם [illegible] ג״כ [illegible] חייל ׳ [illegible] ׳ דהרמב״ם [illegible]
[illegible] הנ״ל דלא [illegible] [illegible] [illegible] ׳ וס״ל
[illegible] [illegible] [illegible] ׳ ואת״כ [illegible] כיון [illegible]
ואת״כ [illegible] [illegible] [illegible] אחת אלא [illegible]
[illegible] אין [illegible] חייל ׳ ׳ גם [illegible] ע״ש [illegible] [illegible] הנאת [illegible] כופה
[illegible] הנאת [illegible] על [illegible] [illegible] ׳ [illegible] הרמב״ם //

ואיכא דאמרי אפילו תימא ר' יוסי הגלילי היינו דוקא התם דאמר ליה לא אמרתי אלא לשון נזירות אבל הכא דאמר ליה הרי עלי כקרבן אחרים אפילו ר' יוסי הגלילי מודה דהוי נדר ואסור ואי אמר ליה הרי עלי כקרבן אחרים ולא אמר כלום אפילו ר' יוסי הגלילי מודה דשרי ואי אמר ליה הרי עלי כקרבן אחרים ולא אמר כלום אפילו ר' יוסי הגלילי מודה דשרי

מתני' הרי עלי כקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו מת בן בנו חייב שהרי נדר בקרבן בן בנו ואם אמר בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו מת בן בנו פטור שהרי לא נדר בקרבן בן בנו אלא בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו של פלוני מת הרי זה כמי שאמר בקרבן בן בנו של מת ואם אמר בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו של פלוני מת בן בנו חייב שהרי נדר בקרבן בן בנו ואם אמר בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו של פלוני מת בן בנו פטור שהרי לא נדר בקרבן בן בנו אלא בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו של פלוני מת הרי זה כמי שאמר בקרבן בן בנו של מת

גמ' מאי שנא הרי עלי כקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו מת בן בנו חייב הרי עלי כקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו מת בן בנו פטור אמר רב יהודה אמר שמואל כאן בזמן שאמר הרי עלי כקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו מת בן בנו פטור שהרי לא נדר בקרבן בן בנו אלא בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו של פלוני מת הרי זה כמי שאמר בקרבן בן בנו של מת כאן בזמן שאמר הרי עלי כקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו מת בן בנו חייב שהרי נדר בקרבן בן בנו ואם אמר בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו של פלוני מת בן בנו פטור שהרי לא נדר בקרבן בן בנו אלא בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו של פלוני מת הרי זה כמי שאמר בקרבן בן בנו של מת ואם אמר בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו של פלוני מת בן בנו חייב שהרי נדר בקרבן בן בנו ואם אמר בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו של פלוני מת בן בנו פטור שהרי לא נדר בקרבן בן בנו אלא בקרבן בן בנו של פלוני ובן בנו של פלוני מת הרי זה כמי שאמר בקרבן בן בנו של מת

בתשו' ואח"כ ונראה הוראת כוונת' דיבורו הבעל באוריתא דרך הטבע שלפי ד' בשיטת אל הרמב"ם הוא משום
כבריא דכתנא נחלה הבאה לאדם ממקום אחר סותם עליו מ"ט ר"ש בבאה לו לאדם ע"י עצמו אלו כיון דבכח
הוא סותם עליו · והך מימרא דרב כהנא הובא בב"ב פ' [illegible] הר"א בתשובה ובנחלין רש"י ס' הורן
ובבבא בתרא גבי לא ראוי חוזר בנכסי אלמן · וכיון שהובא הרבה פסקים בהדיו כו' ע"ב דהוראת כוונתי
ובזה מורחק עמ"ש הרמב"ן · בסו"ס [illegible] בראוי ס"ל ירושת הבעל באוריתא לכאו' [illegible] כנ"ל [illegible]
ואי ס"ל להרמב"ן ירושה דרבנן על כ"ה הגאון הראב"ד הא אמרי ס"ל [illegible] דירושת הבעל דאורייתא וב[illegible]
כא' דהך מימרא דרב כהנא הובא [illegible] בפסקים כו' ע"ב דהוראת כוונתי · אכ"א אין אנו נאמר כיון
דרב כהנא ס"ל דתנאו קיים לא בהוראת כוונת' דתנאו קיים ודכוותי רב אלפס [illegible]

והנה בהך דרב כהנא בנחלה הבאה לאדם ממקום אחר אדם סותם עליו ולא יורשיו · נאמרו מלות
פירושם · [illegible] ר"ש בנחלה הבאה לאדם ממקום אחר היינו ירושת הבעל כיון דבדרבנן
הנה יכול להתנות עליו ולסלק עצמו כלומר גרוע אבל בדאורייתא לא יכול לסלק עצמו כלומר [illegible]
אם בתנאי גמור [illegible] [illegible] יהודה בתנאו קיים כמ"ש התוס' ר"ה [illegible] הפוסקים · אבל
הכן ר"ה ס' המרדכי חולק על זה וס"ל דרב כהנא ס"ל ירושת הבעל באוריתא ואפ"ה יכול להתנות
עליו · ובוודאי מדרשות אלו אינו יכול להתנות אלא בירושת [struck] יכול להתנות עליו שהוא
כתיבין כמון · ונ"ל אברא ודביקא
ע"י כתב ס' ר"מ

רק על הך קושי׳ תוספות שם י״ל דהא דפליגי רבנן ור׳ יוחנן ה״ה ומיירי כולא הך בתנא דמתני׳ יש להקשות בזה תירוצם

תירוץ א׳ לפי דעת הבעל משר׳ והמרדכי דהא דפליגי חכמים בחרחן אינו כי אם בנלקחים אבל בעשויה לא איירי

בכיגעת שיורחן דאין רבנות שיתבעו ע״י נכסיו בעזיבה משוסה ולפי מש״ל לשי׳ דפליגי תנא דמתני׳ ורבא ובעיא

דפסיקא בעל עזבה בכתובה אכ״ג על האם והבא ראוי׳ אע״ג דאיירי בחרחן משום בכתובה ורשות הבעל הוי דאיירי

בחרחן פליגי חכמים בלא מהני עבדים ומבעל שסבב כרגל ע״י נכסותיו עזבה כבר אכ׳ והתוספות דאע״ג דאיירי

בחרחן מש״ה על האם והבא ראוי׳ כיון בעורה מרוסה ולק״מ קושיות תוספות

ולדעת הגהות הרא״ש והמרדכי הנ״ל בעי״ל לשיטתם ולהך קושי׳ תוס׳ לפי שכתבתי יל״ה לשון בכתובה׳ תוספות בתנא דרבא

ס״ל עזבה כבר מ״ה האם שאם נכנסה ברשות הבעל לא מהני ובעל אפי׳ עבדים בחזקה אין אדם לוקח כרם עם אשה

ותנא דרבא הוא ר״מ וחכמים פליגי בחרחן ובפלוגתא בחרחן לא איירי פי׳ אם בכתובה ברשות הבעל מכ״א ולמ״ה

הגה״ה הרא״ש ומיימוני ואפ״ה הרי ר״מ וחכמים ס״ל בכתובה ברשות הבעל מהני עבדים ובעל ואעג חכמים לא פ׳

פליגי כי אם בנונא דהיינו בחרחן בחרחן אלא לא מרחן מודו׳ דמהני ראוי׳ ולתנא דרבא ס״ל דלא מהני בעל

עבדים ובעל בכתובה ורשות ופי׳ פלוג תנא דרבא אח׳ מאיר וחכמים ובחזקן לומר בתנא דרבא לא ס

הי׳ שמע לי הך פלוגתא דר״מ ורבנן זה וודאי בחרחן אלא קע״ב כמ״ש לעיל בלשיטתם בלאה״נ בלא קושי׳ תוספות

תירוץ ב׳ והוא העיקר דמש״ל בגוונא נתינה עזבה כבר אכ׳ על האם והבא ראוי׳ ופי׳ יהושע בלא מהני חזקת

הגוף לגבי חזקת ממון הא נכנסה כשלות הבעל על הבעל והבא ראוי׳ והיינו משום דאמרי׳ חזקה אין אדם

לוקח כרם אא״כ בודק וחזקה אין אדם מפיס כיסו והבעל נכנס עמה לחופה ומפיס ועוד הי׳ לו בממון אלו

לאחר שנכנסה לרשות נולדו דמאי הוי הממון הללו מקודם הא כלעת נכנסה לחופה בודקה וחזקה דאין אדם

מפיס כיסו והבעל עמה ונכנס לחופה והוי רעותא לרבות שממון אלו לאחר שנכנסה לרשות נולדו ולכך על

הבעל והבא ראוי׳ ואין לומר א״כ ה״ה להא דאוקמי׳ כולה מתניתין כר׳ יהושע ומוקי זה אינו דא״כ קושי׳ מאי מקשה

שלא נתארסה לא ולר״ל אמר כר׳ יהושע דבוי חדא מקום משמע הא לר׳ יהושע לא שייך חדא מקום תשמע ופי״ה ה

שנולדו ברשותו דבעל עדיפא ולכך הורחה לומר הכא ובגוונא דרבא נמי כדאמרת הכי בגוונא עזבה כבר אכ׳ הא

נכנסה כשלות הבעל על הבעל והבא ראוי׳ משום דאמרי׳ חזקה אין אדם לוקח כרם אא״כ בודק וחזקה דאין א
אדם מפיס ונכנסה עמה לחופה ונעשה הוי לחזרה רעותא לרבות שלאחר שנכנסה לרשות נולדה ולכך זכה הבעל

והבא ראוי׳ משא״כ כשנתארסה נולדו ממון הללו והא לא שייך לומר חזקה אין אדם לוקח אא״כ בודק ורואה ומפיס

בחזקה אין אדם מפיס הממון סותרת והוי בבעל תשמע חזקה דאין אדם מפיס וחזקת ממון ~~[illegible]~~ ולכך

מהני ראיית הבעל משנתארסה וסיפא דקתני על הבעל והבא ראוי׳ אתי׳ כר״ג בס״ל בחזקת ממון לגבי חזקת

הגוף לאו כלום הוא ולכך זכה הבעל והבא ראוי׳ שעד שלא נתארסה בא׳ ולאו דמי אימא חזקת הגוף דמי

הורחה לחזק הבא ומדרון קושי׳ תוספות הנ״ל

תירוץ שלישי נלענ״ד לפי מ״ש ואמר ר״כ דרבא בקושי על האם והבא ראוי׳ קשה אף מכסף קידושין בראוי לא מיתה

האב ראוי׳ זכין להחזיר אף הכסף קידושין והנה בכתב שמואל ס״י ל״ט מבואר בדעת הרבה פוסקים

גט מוסר אמ״ב להחזיר הכסף קידושין משום בגירוש שלא ראתה פני׳ היא ולא ידעינן גט עיי״ש ומוא בס״ק ערוך ב

בבבא ס״ס שסוף ושם כתבו עוד בשי׳ גין עיי״ש

והנה

והנה לענין דין דג [illegible] שאמר רב [illegible] על [illegible] או [illegible] וכו' [illegible]

[illegible] ברייתא [illegible] להוסיף [illegible] וכן פסק [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] לענין [illegible] ולא [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] הכל [illegible]

הכל [illegible] [illegible] [illegible] על האם [illegible]

[illegible] תוספות [illegible] [illegible] על האם [illegible]

לענין [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

וכבר [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] על האם [illegible] [illegible]

[illegible] לענין [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

תוספות [illegible] [illegible] [illegible]

והכן [illegible] [illegible] הספק [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] האם [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] תוספות [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] תוספות [illegible]

הספק [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] הספק [illegible] [illegible]

[illegible] הספק [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] הספק [illegible]

[illegible] [illegible] הספק [illegible]

[illegible]

ואם אמר לו אני מוחל לך על חצי חובך ואתה משלם לי חצי חוב אחר ואני מוחל לך על חציו ואתה משלם לי חציו וכן עד שיגמור כל חובו הרי זה מותר ואין בזה משום ערמה שהרי לא נתכוון אלא לשלם לו חובו בלבד ואם אמר לו אני מוחל לך על חצי חובך ואתה משלם לי חצי חוב אחר ואני מוחל לך על חציו ואתה משלם לי חציו וכן עד שיגמור כל חובו הרי זה מותר ואין בזה משום ערמה שהרי לא נתכוון אלא לשלם לו חובו בלבד

ואם אמר לו אני מוחל לך על חצי חובך ואתה משלם לי חצי חוב אחר ואני מוחל לך על חציו ואתה משלם לי חציו וכן עד שיגמור כל חובו הרי זה מותר ואין בזה משום ערמה שהרי לא נתכוון אלא לשלם לו חובו בלבד

ואם אמר לו אני מוחל לך על חצי חובך ואתה משלם לי חצי חוב אחר ואני מוחל לך על חציו ואתה משלם לי חציו וכן עד שיגמור כל חובו הרי זה מותר ואין בזה משום ערמה שהרי לא נתכוון אלא לשלם לו חובו בלבד

ואם אמר לו אני מוחל לך על חצי חובך ואתה משלם לי חצי חוב אחר ואני מוחל לך על חציו ואתה משלם לי חציו וכן עד שיגמור כל חובו הרי זה מותר ואין בזה משום ערמה שהרי לא נתכוון אלא לשלם לו חובו בלבד

ואם אמר לו אני מוחל לך על חצי חובך ואתה משלם לי חצי חוב אחר ואני מוחל לך על חציו ואתה משלם לי חציו וכן עד שיגמור כל חובו הרי זה מותר ואין בזה משום ערמה שהרי לא נתכוון אלא לשלם לו חובו בלבד

ובני הרב ... נ"י. בס"ד בתוספות ... פ"ט ... הוציאה גט וכו' עד בתוספות גובה

וכו' ובתוספות ד"ה גט גובה עוקץ וכו'

בתוספות ד"ה גט גובה עוקץ קשה להרשב"א וכו' ואיהו אי מהדרינן בלאו הכי אפילו אין בתופס
כדה גובה עוקץ אפי' בעידי חתימה א"ש ... ונראה ... והמהרש"א בחי'
... כמה לתלות ... בלא ... ולכן ... ולשון פירש"י ... וכו'
והמהרש"א ... בדוחק ... ועיין היטב ... ונ"ל ... בא עד ...
הגמ' א"ל ... אלמנה ... בעדי חתימה ... והרב ... וכו'
... תחת ... אלמנה ... מהדרינן ... בעי' ... בלא ...
אפשר ... באותו ... עדי חתימה גופייהו וכו' א"ל ... אלמנה. וא"ל
... כתובה ... וכו' ... וכתב רש"י ... באמת ...
... והמהרש"א ... ולא ... בתר ... והא ב
... אלמנה ... בעי' וכו' ... לאחוזה ... א"א
... פריך ליחוד ... גיטא ... הא ... החירה ... כתב לה
ולא ... אמר ... הא לה כתובה ... ותירץ ... בלא
... גיטא ... עדים ... לה כתובה ... לה ואכ"כ ... לכתחלה ...
בגט ... כמו ... גט גובה עוקץ ע"ש ... ולכאורה קושי'
המהרש"א ... דלא ... עדים ... לה ואכ"כ ... ה
העוקץ ע"י גט כמו ... לכתחלה ... ע"י גט בלא ... בלא
... ע"י גט ... ולאו ... פירש"י דהטוען אחר
... ולא ... אבל ... לה כתובה ... דלא ... לה
... כתובה ... לה ... ע"י גט ... ולטעון
... ולא ... מנה ... ע"ש ... כל ...
אחרונים ... ואיהו ... גובה עוקץ אפי' בעידי חתימה ... כמ'
... דהטוען אחר ... ולא ... ואכ"כ ... תחת ...
... אלמנה ... תחתי ... בעי' ... קושי' זה
קושיא

ב עולם שלקח ס"ה אותם ובתוך כעבור שנה ימות. אין ראוי שיהא מת אחד שלקח את [illegible]

ואמרינן אינו נראה כשהוא עומד ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד ורוחץ בחמין
כשהוא מהלך ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא
ישן ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא ישן ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא ישן
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא ישן ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא ישן
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא ישן ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא ישן
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא ישן ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא ישן
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא עומד ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא ישן ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב
ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא יושב ורוחץ בחמין ואינו נראה כשהוא מהלך

זבחים דף ז׳ ע״ב פי׳ רש״י ר׳ יהודה סבר דצריך אותה לשעורי תרומה לו׳ בגדולים ולא שעונים פרין ושריפה
הכרעה בזה ותי׳ ותוס׳ ואינה לפני ענין בדברי הרמב״ם לפסק בגדולים ולא שעונים פריקה ושריפה. ופסק ג״כ
דחטאת פסולה מן שלא הייתה לה ומן להיותה לה לשם העולה באותו שעון כיפור ולהלן מדף ז׳ ג״כ מוכח כן
דמאן דפסק דבגדולים ולא שעונים פריקה ושריפה ליכא לו׳ דהיינו דהייתה לשם העולה באותו שעון כיפור
ואם הרמב״ם פסק לשם אחר. והלחם משנה תירץ דהרמב״ם פוסק כסתמא דמתני׳ דסתם משנה הוא דאיתא
שעון כיפור אף שהייתה לה לשם העולה וגם סתם משנה בגדולי׳ ולא שעונים פריקה ושריפה עיי״ש. ובכל זה
עדיין לא נחה היא נפסא קושיא שלא מצאתי כל זה. ונראה להסביר דבדף ב׳ ע״ב גרסינן קחטאת של
אשר יצא בכפרה יצדק להיות כמוה ולא נעקרה אם פסולה דפסול אלא חטאת מתכפר בבעלים או
עולם ולא אחרים לשמו ולא ר׳ אליעזר דאתי התורה לעולה ולשלמים ולחטאת מה׳ לחטאת זה חטאת מתכפר
בבעלים אף לשם עולם כן וזה חטאת אינה כזה אלא מן החולין ושוחטים היינו אף לשם עולם כן
והנה לפי זה לא שייכין לשם לומר על גדולים ולא בשעונים פריקה ושריפה דאיפשר לה גם מן היקשא ד
בזאת התורה לחטאת דאין היקש לחטאת ואיפשר מינה לגו׳ וכו׳ זה חטאת פריקה ושריפה דאינה בגדול׳ ולא׳ כן
ואם אייתי לן אותה ובע״כ באותה צ״ל ואי לשעת אף להיות לה לשם העולה דלא בעי כיפור. ור׳ יהודה
בברייתא דדריש אותה פרט לתרומה ומוקי׳ ליה בגדולי׳ ולא שעונים פריקה ושריפה לא ס״ל להך היקשא ד
בזאת התורה לחטאת הנ״ל. ויש להסביר זה. דבסוגיא דף ל״ז אלא היקש פסול ור׳ יהודה ס״ל דרבנן
סברי מקשינן לולב לאתרוג ור׳ יהודה סבר לא מקשינן לולב לאתרוג וס״ל ר׳ יהודה ג״כ דלא דרשינן
היקש לדבר מעצמו כי אם גילה סופו והרמב״ם הלכה עליו בהל׳ כסף להיות משום דרבנן אף
היקש שייך לדבר מעצמו. אף כס׳ יכון שהיא כמו שהלך הלכה. ת״רן דר׳
יהודה לשיטתו דלא דריש סמוכים כי אם היכי דמופנה אי מוכח הה׳ דלא דריש היקש מעצמו כי אם
דמופנה או מוכח ולכן לא מקיש ר׳ יהודה לולב לאתרוג עיי״ש. ולפ״ז גם הכא היקשא דזאת התורה
לחטאת ג״כ לא דריש ר׳ יהודה מעצמו ולכן צריך אותה. אבל הרמב״ם ואי לבימן דס״ל להיקשא הנ״ל וגם
הרמב״ם פסק כסתמא דמתני׳ הלכה. הכרעין להך היקשא דזאת התורה לעולה ולחטאת ואם כן
כן צ״ע לפסוק בגדולים ולא שעונים פריקה ושריפה ואייתי לן אותה ובע״כ בצ״ל על להיותה לשם העולה
דאינו שעון כיפור וגרסינן הרמב״ם נכונים וישרים.
[אחר זה ראיתי בדף צ״ג התוספות בד״ה יצא תבא דם חטאת של הנ״ל בקושיי׳ הנ״ל אותה על פרין
ושריפה תיפוק לי׳ מהיקשא הנ״ל. והנראה. ובתירוצם עיין היטב ולי׳ לעון דס״ל בגדולי׳ ולא שעון
פריקה ושריפה דלא היקשא צ״ע ואי לשון כיפור ועיין שם]

הצר

ואם הוי אמרינן דבגדולים עליה לא בעי כלל הנעילה ולכן כתב ומורין להורות דאף בגדולים קלים בעי מריקה · ואף כיון
דתנינן בגדולים עליה בעי מריקה והנעלה ומוסיף התורה על הפוך לפי׳ ולפינן ספיקא דגזרת התורה וחטאת בנים
גדולים עליה מגדל בפוך · אך לפי׳ זה מורה דבגדולים עליה בעי מריקה ושטיפה · ואם דברי הרמב״ם נכונים
דפוסק דאין טעון כיבוס אף לאותם לא לפי הכולל והיינו דילפינן מן אותם כלל ועיקר · ואפה״ פסק דבגדולי׳ עליה
בעי מריקה ושטיפה והיינו ג״כ כרבנן דמריקה כחמין ואף עליה זה״ ומורין ובע״כ דגזי׳ על גדולים עליה וכלל
ועיקר · ומורה דבגדולים עליה בעי ג״כ מריקה ושטיפה · ור׳ יהודה בבריית׳ דילף לה מן אותם אבל
לשיטתו · דהרמב״ם ס״ל דחיוב מריקה היא קודם לנעילה נדחית וילף לה הלכ׳ מדרבנן ומורין ולשיטתו כל דבם
כרבנן שאחר ולפה פסק הרמב״ם לפי דבשתן עד זמן אפילו זהיינו קודם לנעילה נדחית · ויוצא דר׳ יהודה לא
בכלל ספוקם כי אם כאליבא תורה · ואף לא בכלל ג״כ ספוקא הנ״ל · ואמרינן דמריקה היא אחר לנעילה נדחית
ואע״ג דהוי כלל דבגזירת הכתוב הוא או כלל הכן לעיל · ואף אם לא איירי בו ומורין דאינ׳ צריך להורות
ואסור אף לנתן טעם לפנים ולכן הוכחה ר׳ יהודה דלמה חייב מריקה לגדולים עליה אדרבא צריך אותם לעיל
תרומה אך הרמב״ם פסק כרבנן וכנ״ל ודו״ק היטב //

ועם הנ״ל י״ל להביא ראי׳ לשיטת הרמב״ם דפסק דחיוב מריקה היא קודם לנעילה נדחית · דהנה כתבו והנה
י״ל דקשה מן ר׳ טרפון דאמר כל יום נעלה ניעול לחבירתו ותפוס ל׳ דחיוב מריקה חל מיד כלשונו כי עיין שם
ולעל׳ דבריהם לק׳ כלל דבה דאמרינן דחיוב מריקה היא קודם לנעילה נדחית · ולפינן מדפסק הכתוב כל דבם כרבנן
ואפל למורין ולשיט׳ שם׳ דבשיך מריקה קודם לנעילה נדחית דהיינו כל זמן שראוים לאוכלו · וכל זה לרבנן דילפי׳
ל׳ מן סיפרא הפסוק הנ״ל אבל ר׳ טרפון לא ס״ל כלל רק ספיקא · ואמרינן דאינו חייב למרוק עד אחר
לנעילה נדחית · וזה פשוט · ולפי׳ זה ניחא דעיל׳ כרבנן זהו ל׳ ומורין לרבנן על מריקה כחמין
דמה״ לא ידעינן דשיך למרוק כיון שיצא הטעם הפוך ולא יוצא לידי נותר · אמנם לפי׳ הוא ניחא
דהוי אמרינן כלשונו בו תרעל לשונו בו הרבה ואף כל יום נעלה ניעול לחבירו ולא בא כלל לידי נותר
ומורין להורות על מריקה כחמין · כיון דאינו הכי הפוך אינו בא לידי נותר · והכי כתיב ו
ומורין להורות על מריקה כחמין דחייב למרוק תיכף כלשונו ובקוליות תוספו׳ דחל עליו חיוב מריקה ולא
מהני הך דכל יום נעלה ניעול לחבירו · וכזה י״ל ראי׳ לשיטת הרמב״ם דחיוב מריקה הוא קודם לנעילה
נדחית דבאו ואחר לנעילה נדחית עליה זה״ ומורין על מריקה כחמין כי נדחית משאר איסורי׳ · ומכירא ל׳ דלא בא
לנעילה נדחית ודו״ק היטב //

ם מלכי לעשות ומעולי לכתוב. ומעתה יש אמרו לנו. אלו
ביום שלישי לשבוע הזה שהוא ט"ו בחדש הנוכר לעיל. ובשעה
שלישית לאחר חצות היום. נתקבצו כל הקהל הקדוש בבית
הכנסת הגדול. ונתיישבו כולם בסדר הראוי להם. ואחר
שנתישבו כולם. עמד הרב הגדול המופלג כמהר"ר יוסף
קארו נר"ו. ואמר לפני הקהל הקדוש. שהוא מתחיל
לכתוב ספר חדש. ומבקש מהם שיתנו לו רשות לכתוב
בו מה שיעלה על לבו. ואם יש מי שיש לו איזה דבר
להעיר בזה. שיעיר עתה. כי אחר כך לא ישמעו לו. ואם
יעיר אחר כך. יהיה נדוי ושמתא. ואמרו כולם שאין
להם שום דבר להעיר בזה. ואמרו שיתן לו רשות לכתוב
מה שיעלה על לבו. ואם יש מי שיעיר אחר כך. יהיה
נדוי ושמתא. ואמרו כולם שאין להם שום דבר להעיר
בזה. ואמרו שיתן לו רשות לכתוב מה שיעלה על לבו.
ואם יש מי שיעיר אחר כך. יהיה נדוי ושמתא. ואמרו
כולם שאין להם שום דבר להעיר בזה. ואמרו שיתן לו
רשות לכתוב מה שיעלה על לבו. ואם יש מי שיעיר
אחר כך. יהיה נדוי ושמתא. ואמרו כולם שאין להם
שום דבר להעיר בזה. ואמרו שיתן לו רשות לכתוב
מה שיעלה על לבו. ואם יש מי שיעיר אחר כך. יהיה
נדוי ושמתא. ואמרו כולם שאין להם שום דבר להעיר
בזה. ואמרו שיתן לו רשות לכתוב מה שיעלה על לבו.
ואם יש מי שיעיר אחר כך. יהיה נדוי ושמתא. ואמרו
כולם שאין להם שום דבר להעיר בזה. ואמרו שיתן לו
רשות לכתוב מה שיעלה על לבו. ואם יש מי שיעיר
אחר כך. יהיה נדוי ושמתא. ואמרו כולם שאין להם
שום דבר להעיר בזה. ואמרו שיתן לו רשות לכתוב
מה שיעלה על לבו. ואם יש מי שיעיר אחר כך. יהיה
נדוי ושמתא. ואמרו כולם שאין להם שום דבר להעיר
בזה. ואמרו שיתן לו רשות לכתוב מה שיעלה על לבו.

זבחים

ר' יצחק, תלמיד ר' יעקב בר' יצחק אשכנזי ז"ל, ופרש על מה שכתוב בתורת כהנים
[illegible] ואם לא יגלה לו הכהן ולא ידע אם שגג הוא אם לאו, ואם ידע שחטא
ולא ידע מה שגג בו, הרי זה מביא קרבן חטאת ואינו חייב אשם תלוי, ואם
ידע שגג בדבר אחד ולא ידע באיזה דבר שגג, הרי זה מביא קרבן חטאת ואינו
חייב אשם תלוי. ופירש ר' יצחק ז"ל, שאם ידע שחטא ולא ידע מה שחטא
[illegible] הרי זה מביא קרבן חטאת ואינו חייב אשם תלוי, ואם ידע שחטא
ולא ידע מה שחטא [illegible] הרי זה מביא קרבן חטאת ואינו חייב אשם תלוי.

ולכן אמרו חכמינו ז"ל שמלת אלקים בכל מקום שהוא בא בתורה הוא לשון דין
ולפיכך כשהוא בא לשון דין על הקדושים שהם מלאכי השרת הוא בא בלא ה"א
הידיעה כמו שאמרו ז"ל אלקים לא תקלל ולא תגדף אלקים אחרים לא יהיה
לך ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא
בא לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים
אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ
כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה
כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך
דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך
הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו
ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא
לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים
אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ
כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה
כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך
דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך
הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו
ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא
לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים
אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ
כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה
כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך
דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך
הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו
ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא
לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים
אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ
כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה
כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך
דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך
הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו
ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא
לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים
אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ
כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה
כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך
דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך
הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו
ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא
לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים
אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ
כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה
כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך
דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך
הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו
ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא
לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים
אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ
כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה
כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך
דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך
הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו
ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא
לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים
אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך דיין שדן בשמים ובארץ
כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך הוא בא בה"א הידיעה
כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו ואמרו ז"ל שלא יהיה לך
דיין שדן בשמים ובארץ כמותי ולפיכך כשהוא בא לשון דין על השם יתברך
הוא בא בה"א הידיעה כמו שאמרו ז"ל האלקים אשר הלכו אבותי לפניו

[illegible]

ובזה [illegible] הוא [illegible]

[illegible] הרמב"ם [illegible] בבירור

הוא [illegible] אבל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ובזה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב"ד

HIDUSHE HALAKHOT
VE-AGADOT

AUERBACH

Y.U.
MS. 17

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
datacolor